

艾城艾城

烟雨江南

艾世

世界精彩 艾世精彩

Mục lục

Tự : Tiểu Thuyết: Lục Tích Chi Mộng Vực Không Thành

Chương 1: Một Vạn Năm Quá Lâu

Chương 2: Nguyên Thủy

Chương 3: Phí Yêu

Chương 4: Văn Minh Thất Lạc

Chương 5: Thánh Huy

Chương 6: Nghi Hoặc

Chương 7: Hải Cốt Tinh Hạm

Chương 8: Nam Nhân Gần Với Thần Nhất

Chương 9: Phi Lân Ảnh Thú

Chương 10: Truyền Thụ Kỹ Nghệ

Chương 11: Sai Lầm Nho Nhỏ

Chương 12: Lực Lượng Cùng Thánh Huy Địch Nổi

Chương 13: Dân Thất Lạc

Chương 14: Chuyển Hóa

Chương 15: Đại Võ Sĩ

Chương 16: Cuồng Hoan (*Chè Chén Say Sưa)

Chương 17: Việc Nhỏ Không Có Ý Nghĩa

Chương 18: Phẫn Nộ

Chương 19: Giống Như Sáo Lộ

Chương 20: Thất Thủ

Chương 21: Súng Cùng Nơi Ẩn Núp

Chương 22: Thạch Sinh Mệnh

Chương 23: Tiếp Cận Nguy Hiểm

Chương 24: Đồng Lửa Chuyện Phiếm

Chương 25: Tiếng Động Lớn Náo Đêm

Chương 26: Cơn Giận Của Hoàng Tuyền

Chương 27: Bị Tập Kích

Chương 28: Vô Cùng Thê Thảm

Chương 29: Cự Thú Chiến Tranh
Chương 30: Hồn
Chương 31: Sinh Trưởng
Chương 32: Lò Luyện Vạn Vật
Chương 33: Hồi Ý
Chương 34+8000 Năm Trước
Chương 35: Không Biết Định Ý
Chương 36: Thế Giới Sâu Mọt
Chương 37: Cuối Cùng Đem Hủy Diệt
Chương 38: Chúng Ác Ngọn Nguồn
Chương 39: Bản Vẽ
Chương 40: Giết Đi Ra Ngoài
Chương 41: Hấp Thu
Chương 42: Lại Lần Nữa Di Chuyển
Chương 43: Cách Xa Định Nhân
Chương 44: Phản Công
Chương 45: Dễ Như Trở Bàn Tay
Chương 46: Tinh Lọc
Chương 47: Bích Hoạ
Chương 48: Bị Thế Giới Vứt Bỏ
Chương 49: Hy Vọng
Chương 50: Tổ Tiên Tế Tự
Chương 51: Mỗi Nhử
Chương 52+1 Cái Đáp Án
Chương 53: Cực Nhạc Viên
Chương 54: Trầm Thụy Vương
Chương 55: Bị Thương
Chương 56: Tinh Nhuệ
Chương 57: Nơi Ẩn Núp
Chương 58: Xung Đột
Chương 59: Hạch Tâm Khu
Chương 60: Người Trong Mộng

Chương 61: Tương Tự Chính Là Mộng Cảnh
Chương 62: Tuyệt Vọng
Chương 63: Chấp Chính Quan
Chương 64: Thánh Địa
Chương 65: Lời Tiên Đoán
Chương 66: Biến Hóa Tinh Không
Chương 67: Thế Giới Sùng Nhi
Chương 68: Sinh Mệnh Chi Thụ
Chương 69: Hạch Tâm Vấn Đề
Chương 70: Mưa To
Chương 71: Giác Mơ Kết Cục
Chương 72: Đường Gian Nan
Chương 73: Lung Lay Sắp Đổ
Chương 74: Chiến Dịch Cuối Cùng
Chương 75: Nước Lũ Màu Bạc
Chương 76: Vương Già
Chương 77: Người Gần Với Thần Nhất
Chương 78: Thái Sơ Thái U
Chương 79: Nhất Định Diệt Vong
Chương 80: Vận Mệnh Chi Ở Trong Tay Chúng Ta

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Tự : Tiểu Thuyết: Lục Tích Chi Mộng Vực Không Thành

Hắc ám.

Trong cái thế giới này, hắc ám tựa hồ là chủ đề vĩnh hằng.

Phía sau hắc ám vô tận, tựa hồ vẫn có thật nhiều hình ảnh phá thành mảnh nhỏ, thế nhưng là chúng nó ngẫu nhiên xuất hiện, cũng sẽ bị xé nát, sau đó bị hắc ám thôn phệ.

Hắc ám đã giăng co quá lâu, phảng phất có một vạn năm dài như vậy, hơn nữa còn đem tiếp tục nữa, cho đến thế giới cuối cùng.

Trong truyền thuyết, thế giới đương đại đi đến cuối cùng, sẽ có không thể kháng cự thiên tai diệt thế, tẩy trừ toàn bộ thế giới, bắt đầu kế tiếp Luân Hồi.

Hắc ám đột nhiên kịch liệt chấn động, giống như thật sự sắp đi đến cuối cùng. Theo một đạo âm đạm ánh sáng màu đỏ vạch phá thế giới, thời khắc đã đến chung kết.

Vì vậy, gã chậm rãi mở mắt.

Xuất hiện ở trong tầm mắt đấy, là từng dãy đỏ sậm ký tự. Khi hẳn trông thấy chúng nó thời điểm, hàm nghĩa tự nhiên mà vậy tại trong lòng hiện lên.

"Xuất hiện hồng hóc, hồng hóc loại bỏ bên trong. . ."

"Một lần nữa đưa tin tức nhiệm vụ. . ."

"Nhiệm vụ đơn vị: Đế quốc cấm vệ quân thứ nhất Sư Long Kỳ chiến doanh."

"Chỗ khu nhiệm vụ vực: Vưu Bá Thản tinh hệ thứ hai tinh vân."

"Nhiệm vụ mục tiêu: Tìm tòi cửa hắc ám; tìm tòi di tích tới dân; đánh chết phản quân."

"Chú ý: Tin tức nhiệm vụ làm tuyệt mật, không được hướng đế quốc bất luận cái gì cơ cấu, bất luận cái gì cá nhân lộ ra trong nhiệm vụ sắc mặt. Sau khi hoàn thành trực tiếp phản hồi Đế Đô quân bộ đặc biệt cơ yếu thự."

"Người chấp hành nhiệm vụ số: . . ."

"Hoàng Tuyền."

Cái tên này giống như cái chốt mở, trong nháy mắt mở ra phủ đầy bụi đã lâu ký ức, một thanh âm bắt đầu không ngừng tại hân trong ý thức tiếng vọng:

"Ta. . . Nghĩ tới. . . Ta là cấm vệ quân thượng tá, đế quốc từ trước tới nay trẻ tuổi nhất thượng tá. . ."

"Ta, sắp sửa đi tới thế giới biên giới, lưu đày chi địa, đi. . . Giết sạch chỗ đó phản quân. . ."

"Một trăm năm rồi, nhiệm vụ này trước sau không người có thể hoàn thành. Thế nhưng ta, thế nhưng ta có thể. Bởi vì ta là đế quốc Tứ Hoàng Tử, ta muốn bảo vệ quốc gia của ta, bảo hộ của ta thần dân, bởi vì ta là. . . Hoàng Tuyền!"

Cái tên này như là oanh lôi tiếng vọng, trong chốc lát mang cho gã vô cùng lực lượng, cùng cùng đi còn có vô cùng phẫn nộ.

Gã một quyền về phía trước oanh ra, hung hăng đụng vào cánh cửa khoang lên, đem cái kia lóe ra màu đỏ màn hình nổ nát! Két.. Một tiếng, cánh cửa khoang từ từ mở ra, lão hủ như là rỉ sắt cửa sắt.

Gã càng tức giận hơn, cấm vệ quân là cả đế quốc tinh nhuệ nhất binh sĩ, Long Ky chiến doanh càng là tinh duệ trong tinh duệ. Cái này chi bộ đội tự thành dựng đến nay, chính là chuyên môn làm cho những bộ đội khác chùi dít mà sinh đấy. Phàm là có làm không được nhiệm vụ, tổng hội trước tiên ném cho Long Ky.

Thân là đế quốc hoàng tử, Long Ky chiến doanh thứ tư bất kỳ đội trưởng, gã tất cả bán phân phối đều là tốt nhất, có chút trang bị thậm chí là độc nhất vô nhị, toàn bộ thủ đô đế quốc tìm không ra kiện thứ hai đến.

Thế nhưng là, từ trong tay phản quân cướp lấy cửa hắc ám nhiệm vụ như vậy, phân phối duy sinh khoang hành khách rõ ràng kém đến nỗi loại trình độ này, cả cửa khoang đều là rỉ sắt tàn phế thứ phẩm, quân nhu ngành lại lớn mật như thế, tham ô đến gã Hoàng Tuyền đầu lên đây?

Gã hai mắt híp lại, trong mắt tràn đầy băng hàn sát khí. Có lẽ đợi giết sạch phản quân về sau, nên cầm quân nhu trong bộ môn những thứ kia phế vật khai đao.

Gã chậm rãi ngồi dậy, động tác chậm mà chậm rãi, trải qua thời gian dài ngủ say vận chuyển, thân thể cần một cái khôi phục quá trình.

Gã mười bốn tuổi lần thứ nhất xuất chiến, mười lăm tuổi độc lập nhận nhiệm vụ, mười chín tuổi tiếp nhận Long Ky chiến doanh quan chỉ huy, không biết trải qua bao nhiêu lần đi xa, đối với khôi phục quá trình quen thuộc vô cùng mà chảy.

Một bên dựa theo tiêu chuẩn quá trình hoạt động lấy thân thể, gã một bên báo ra một chuỗi dài khẩu lệnh mật mã, sau đó nói: "Trang bị tự kiểm."

Một cái nhu hòa máy móc tiếng nữ.

"Bọc thép: Năng lượng chiến giáp huy hoàng, trạng thái tổn hại, tổn hại nguyên nhân: Bảo vệ hệ thống nguồn năng lượng cung ứng gián đoạn; "

"Vũ khí cận chiến: Bội kiếm Long Nha, trạng thái tổn hại, tổn hại nguyên nhân: Bảo vệ hệ thống nguồn năng lượng cung ứng gián đoạn; "

"Viễn chiến vũ khí: Chiến Thương Quang Dạ, trạng thái tổn hại, tổn hại nguyên nhân: Bảo vệ hệ thống nguồn năng lượng cung ứng gián đoạn; "

...

Liên tiếp báo cáo để cho gã ngỡ ngẩn,

Cả buổi mới cường ép đè xuống lửa giận, quát: "Vẫn có đồ vật gì đó là có thể dùng hay sao? Nói!"

Giọng nữ lấy bất biến thanh âm nói: "Chủ năng số lượng pin trạng thái hoàn hảo, còn thừa nguồn năng lượng 0.001%. Lấy trước mắt hệ thống vận hành trạng thái, có thể duy trì 5 phút đồng hồ."

Gã nhắm hai mắt lại, sâu hít sâu, kiệt lực đè xuống muốn đem khoang hành khách một quyền đập nát kích thích. Nhưng này thật sự quá không dễ dàng, ước chừng qua tốt vài phút, gã mới lại lần nữa mở hai mắt ra, từ khoang hành khách nội bước ra.

Chung quanh là một mảnh hắc ám, đầu ở phương xa có một nhóm ánh sáng nhạt. Mượn nhờ cái này luồng yếu ớt hào quang, gã phát hiện mình thân ở một cái hố trong hố, thạch bích không có ai công dấu vết, xem ra hẳn là một cái thiên nhiên huyết động.

Gã không có hiện ra ngoài ý muốn, tại qua lại chiến đấu kiếp sống ở bên trong, tòa hạm không chỉ một lần rơi tan, cái dạng gì lúc đầu hoàn cảnh

chưa từng gặp qua? So sánh dưới, loại này dưới mặt đất động quật coi như là rất lý tưởng rồi, bí mật, an toàn, không thể nhận cầu thêm nữa.

Gã nhìn lại, cũng là tại chỗ ngõ ngách.

Sau lưng cũng không có trong dự đoán dây kia đầu trôi chảy, cực kỳ mỹ cảm ngủ say khoang hành khách, cũng không có bảo hộ hoàn thiện, có thể chống cự các loại cực đoan hoàn cảnh trang bị khoang thuyền. Có chỉ là một cái bao trùm bùn đất cỏ xỉ rêu cái hộp, nếu như không cẩn thận phân biệt, thậm chí cũng nhìn không ra đó là một kim chúc chế phẩm.

Nếu như đem cánh cửa khoang khép lại, chính thể giống như là một khối không biết trong huyết động ngủ say bao nhiêu năm tảng đá lớn.

Qua tốt một trận, gã mới hồi phục tinh thần lại, nhìn về phía khoang hành khách bên cạnh một cái khác khối vuông tảng đá. Gã bỏ nhào qua, dùng hết khí lực nhấc lên đi mặt ngoài bùn đất, quả nhiên, ở dưới lộ ra một mảnh kim chúc, chỉ là nguyên bản cứng rắn hợp kim cũng đều gỉ sét được không còn hình dáng.

Thật vất vả thanh trừ trang bị cánh cửa khoang lên bùn đất, kéo ra cái nắp về sau, gã lại lần nữa ngõ ngách.

Trang bị trong khoang thuyền tích hơn phân nửa khoang thuyền nước, dưới nước vẫn đục, chuyên dụng cái giá lên tất cả kiện trang bị đều đã thấy không rõ vốn hình dạng, chỉ còn lại có Long Nha còn có thanh kiếm bộ dạng, thế nhưng là vô kiếm cùng kiếm hóa thành một thân thể, mũi kiếm xông ra cao thấp không đều răng cưa.

Dù là trải qua vô số sinh tử đại chiến, gã vẫn như cũ khó có thể lý giải trước mặt thấy hết thấy.

"Cái này, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?"

Gã đột nhiên vọt tới khoang hành khách bên cạnh, trầm giọng quát: "Bây giờ là thời gian gì?"

Giọng nữ đã trầm mặc một khắc, tựa hồ là đang tính toán, cũng giống như là tại thanh trừ hồng hóc, sau một lát nói: "Lịch đế quốc 10754 năm bảy tháng bảy ngày mười chín điểm lẻ sáu phần bốn mươi lăm giây."

Trong đầu hấn oanh một tiếng, lập tức cái gì cũng nghe không được rồi. Lịch đế quốc một vạn linh bảy trăm năm mươi bốn năm! Gã hiểu rõ nhớ kỹ chính mình tiếp được nhiệm vụ, bước lên hành trình thời điểm, đế quốc vừa vạn lập quốc sáu trăm năm.

Lại một vạn năm qua đi!

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 1: Một Vạn Năm Quá Lâu

Một vạn năm!

Khó trách hợp kim cứng rắn xưng nghìn năm bất diệt cũng biến thành bộ dáng trước mặt, mà đế quốc mới nhất loại "Loại động cơ vĩnh viễn" thu thập Tinh Cầu lực hút nguồn năng lượng cung ứng cũng gặp phải khô kiệt, tại thời gian mài mòn xuống, không có gì là vĩnh hằng.

Nếu không có nguyên nhân không biết tên, gã cá nhân khoang thuyền suy bại trình độ xa thấp hơn cái khác thiết bị, có lẽ gã vĩnh viễn đều không có tình lại cơ hội, sớm liền biến thành một quán nước mù trong phần mộ kim chúc.

Gã lấy lại bình tĩnh, hỏi: "Xác định trước mắt phương vị."

"Thế giới trước kia số liệu cùng đã biết hệ thống số liệu không xứng đôi, vô pháp xác định. . . Mời. . . Bổ sung. . . Nguồn năng lượng. . ." Hệ thống thanh âm càng ngày càng nhỏ, cuối cùng triệt để biến mất. Chủ năng nguồn gốc cơ cuối cùng một chút năng lượng chịu không được hệ thống đại lượng hoạt động tiêu hao, rốt cuộc tại thời khắc này tiêu hao hầu như không còn, gã duy nhất một kiện hoàn hảo trang bị như vậy biến mất.

Gã khẽ nhíu mày, suy tư về câu nói sau cùng.

Thế giới trước kia số liệu cùng hệ thống số liệu không xứng đôi? Đây là ý gì? Là có nghĩa là gã chạy tới Tinh Vực bên ngoài đế quốc khống chế,

hay là nói thân ở thế giới bản đồ tinh vực lên cũng không đánh dấu không người thăm dò khu?

Việc khẩn cấp trước mắt, hay là trước xác định chính mình cuối cùng ở nơi nào.

Gã lại xem xét một lần khoang hành khách cùng rương trang bị, bởi vì thật sự đã trải qua quá xa xưa thời gian, không có có thể tìm tới bất luận cái gì vật hữu dụng. Cho dù là chế tác Long Nha cùng nóng súng ánh sáng đêm siêu cấp hợp kim, cũng triệt để biến thành một đồng bùn cặn bã.

Duy nhất hoàn hảo chính là hãn chế ngự, loại này tên là "Lưu quang" hàng dệt nhân tạo, tại dưới sự bảo vệ khoang thuyền cá nhân, cùng thân thể của hãn cùng một chỗ đã tránh được năm tháng nghiền ép.

Gã buông tha cho nỗ lực tìm kiếm trang bị, bắt đầu cẩn thận từng li từng tí mà hoạt động thân thể, cho đến bảo đảm từng các đốt ngón tay đều có thể công việc bình thường, mới hướng phương xa đạo kia ánh sáng nhạt đi đến.

Mới vừa từ một vạn năm ngủ say bên trong thức tỉnh, thân thể của hãn đang đứng ở cực độ suy yếu trạng thái, lúc này thời điểm, dù là một cái chỉ sơ cấp nhất cấu hành trang cải tạo phản quân hỗn tạp binh cũng có thể làm đi gã.

Nếu như đến chính là thừa nhận qua cấp một cải tạo lão Binh, thậm chí là cấp hai cải tạo binh trường, gã chỉ sợ cả cơ hội chạy trốn đều không có.

Gã chậm rãi tới gần ánh sáng nhạt, trước mặt xuất hiện một cái độ dốc rất dốc thông đạo, nghiêng hướng lên, tại chỗ động khẩu thấu tiếp theo điểm ánh mặt trời. Gã thử bắt lấy thông đạo trên vách đá dây leo, hướng lên bò lên bò, cảm giác dây leo đầy đủ rắn chắc, có thể thừa nhận được trọng lượng của mình, mới chuẩn bị tiếp tục hướng lên.

Đúng lúc này, gã khóe mắt liếc qua đột nhiên hiện lên một mảnh tia sáng trắng. Gã quay đầu nhìn lại, chứng kiến trên cánh tay chính mình chế ngự, chính khảm lấy một quả thuẫn loại bằng bạc huy chương, phía trên lấy đặc thù phù văn cấu trúc ra trừu tượng đồ án.

Cái này là Long Kỳ chiến đội quân hiệu, chúng nó không hề chỉ là đơn giản dấu hiệu, từng huy chương bên trong cũng phong ấn lấy một cái năng lượng thuẫn, ở lúc mấu chốt là bảo vệ tính mạng cuối cùng bình chương.

Thân là Long Kỳ đội trưởng, huy chương của hắn càng là đặc thù, lấy lượng tử một lần nữa làm bằng bạc thành, bên trong ẩn chứa năng lượng đủ để ngăn cản chiến hạm pháo phụ trực tiếp oanh kích.

Hiện tại, huy chương màu sắc đã từ đen xám chuyển thành màu bạc, hiển nhiên trải qua một vạn năm thời gian cọ rửa, bên trong tồn trữ năng lượng sớm đã tản ra chạy. Thế nhưng này cái huy chương với hắn mà nói là đặc thù đấy, mỗi một lần tiến hóa, đều là gã quân công chứng kiến.

Gã suy nghĩ một chút, đem Long Kỳ huy chương kéo xuống, theo bên mình cất kỹ. Sau đó lại đem toàn thân cao thấp có thể phân biệt đế quốc thân phận dấu hiệu toàn bộ gỡ xuống, vùi vào thành động khe hở, lúc này mới hướng cửa thông đạo bò đi.

Đã là một vạn năm qua đi, tại trong lịch sử nhân loại, còn không có cái nào đế quốc có thể từng trải vạn... nhiều năm.

Tại nhân loại chính thức phóng ra mẫu tinh, đi đến Tinh Tế thăm dò khai thác mở rộng ra mở thời đại, lấy rời rạc liên minh hình thức tồn tại thứ nhất Tinh Hà Liên Bang, cũng bất quá duy trì hai nghìn năm liền sụp đổ.

Theo sau vì ứng đối tinh không chỗ sâu đại địch, cùng với Nhân tộc bản thân chia lìa chủ nghĩa Lãng Triều, thứ hai Tinh Hà Liên Bang chính thức thành lập. Lúc này đây vền vẹn tiếp tục không đến nghìn năm sẽ thấy

độ giải thể, đế quốc đúng là tại thứ hai Tinh Hà Liên Bang phế tích lên tạo dựng lên đây.

Một vạn năm quá lâu, đế quốc có lẽ đã sớm mai một tại lịch sử bụi bặm bên trong.

Bất kể thế nào nói, hiện tại đế quốc thân phận mang cho gã hơn nửa không phải là tiện lợi,

Mà là nguy hiểm. Chỉ Long Kỳ huy chương so sánh đặc thù, phía trên phù văn nghe nói là di tích tới dân tác phẩm, đến từ đã lâu niên đại lúc trước, toàn bộ Tinh Vực cũng không có mấy người có thể bối rối.

Làm tốt vạn toàn chuẩn bị, gã dọc theo thông đạo trên đường hướng lên leo lên, hồi lâu sau mới đến gần cửa động. Hẳn dùng tất cả cuối cùng một chút khí lực, cuối cùng từ cửa động leo ra, lập tức co quắp ngã xuống đất, miệng lớn thở hỗn hển.

Thân thể hôn mê trên vạn năm, thật sự là quá yếu.

Không đợi gã thoát khỏi phục, trong tầm mắt đột nhiên xuất hiện một cái thiếu nữ. Nàng quần áo và trang sức cổ quái mà lại nguyên thủy, trên mặt tràn đầy vẻ lo lắng, chính hướng về phía gã không ngừng kêu to, vẫn tại liều mạng phát tay, thế nhưng là nói lời, gã một chữ cũng nghe không rõ.

Cho đến lúc này, gã đột nhiên cảm giác được một đám hàn ý sâu tận xương tủy, toàn thân lông tơ nhanh dựng thẳng. Đây là hãn trời sinh đối với nguy hiểm trực giác, chỉ bất quá nhận hôn mê ảnh hưởng, cũng trở nên chậm chạp rất nhiều.

Cơ hồ lập tức, gã phóng người lên, tiện tay hướng bên hông sờ soạng, định rút kiếm hướng về phía sau chém ra. Thế nhưng là gã sờ soạng cái

không, lúc này mới nhớ tới làm bạn chính mình nhiều năm Long Nha đã biến thành bùn cặn bã.

Dù cho không có vũ khí, gã cũng sẽ không kinh hoảng, dưới chân phát lực, hướng nghiêng phương hướng né tránh. Thế nhưng đập mà trong nháy mắt, gã đột nhiên hai chân mềm nhũn, lại một chút khí lực cũng không dùng được, chợt gã chỉ cảm thấy chính mình phía sau lưng như là bị thiên thạch đập trúng, thông một tiếng, toàn bộ người liền bay lên.

Bay lên không trung trong nháy mắt, gã mới nhìn rõ chính mình thân ở chi địa.

Nơi này là một mảnh rừng rậm, chỉ là thảo mộc cũng đặc biệt cao lớn, từng gốc cây cực lớn cây cối đường kính vượt qua mười thước, phương xa tựa hồ còn có càn khôn cổ thụ, tán cây che khuất bầu trời. Trên mặt đất phủ kín trường cỏ, cây cỏ cao hơn đầu người, đều có chút không biết là cỏ là cây.

Gã bò ra tới cửa động ngay tại phía dưới, tại nơi này cái gì cũng đặc biệt cao lớn trong hoàn cảnh, giống như là một cái tổ kiến, không chút nào thu hút.

Tại hẳn rơi xuống mặt đất lúc, đột nhiên đại địa bắt đầu chấn động, trong tiếng nổ vang, mặt đất tầng tầng sụp đổ, trong chốc lát xuất hiện một cái sâu không thấy đáy bấy lớn.

Đúng lúc này, trước mắt hẳn đột nhiên xuất hiện khuôn mặt cô gái kia, sau đó toàn bộ người giống bị năm ngang bay đi.

Trước mắt hẳn một đen, lập tức đã mất đi ý thức.

...

"Gã tỉnh chưa?"

"Còn giống như không có."

"Để mắt chặt gã, gần nhất kỳ quái chuyện rất nhiều, gã nói không chừng là người phái Độc Thứ."

"Không có khả năng, ta không có ở bộ lạc Độc Thứ đã từng gặp gã."

"Ai biết bộ lạc Độc Thứ có phải hay không chiêu mộ thợ săn mới. Nói ngắn lại, để mắt chặt gã!"

Một loạt đối thoại truyền vào lỗ tai, nhập lại bị ký ức xuống, cho đến ý thức của hắn chậm rãi khôi phục, mới một lần nữa bị hồi tưởng lại.

Hoàng Tuyên hơi hơi mở to mắt, xuyên thấu qua một tia khe hở quan sát đến chung quanh, đồng thời lấy đặc thù kỹ xảo hoạt động thân thể.

Cái này Đế Thất truyền lưu bí pháp, có thể tại không làm cho thân thể mặt ngoài thay đổi điều kiện tiên quyết, thông qua rất nhỏ chấn động hoạt động các đốt ngón tay, kích hoạt thân thể cơ năng, do đó khôi phục nhất định được năng lực hành động.

Cái này "Một đường" bí pháp sáng lập mới bắt đầu, là vì để cho người Đế Thất tại cái gì tuyệt đối bất lợi dưới tình huống, đều có thể khôi phục một chút hành động lực lượng, do đó phản kháng hoặc là chung kết tính mạng của mình.

Gã tận lực khống chế được bí pháp vận chuyển, từng phần từng phần mà kích hoạt cơ thể, gã không có có cảm giác đến trên người có cái gì trói buộc lực lượng bí thuật, đây coi như là chuyện tốt.

Chuyện xấu thì là trải qua thời gian dài hôn mê, gã cơ thể đã ở vào cực đoan suy yếu trạng thái, nếu như trở lại đế quốc, chỉ sợ cả cấm vệ quân bên trong tùy tiện cái nào tên lính quen cũng đánh không lại.

Gã nằm ở một gian nhìn qua cực kỳ đơn sơ trong phòng, thậm chí không biết có thể hay không gọi là phòng ốc, chính là mấy cây thiên nhiên uốn lượn nhánh cây dựng thành dàn giáo, sau đó dùng nhánh mây buộc chặt cùng một chỗ, cuối cùng trải lên cực lớn cây cỏ làm nóc nhà.

Lấy để quốc tiêu chuẩn, vật như vậy cả túp lều cũng đều không tính.

Bất quá hẳn nhiều năm chinh chiến, dấu chân đi khắp các Tinh Vực, cái dạng gì ác liệt hoàn cảnh cũng được chứng kiến, cũng đều trải qua, nơi đây xa xa không tính là kém nhất.

Lúc này, ngoài cửa vang lên nhỏ vụn tiếng bước chân, thẳng đến bên này mà đến, gã lập tức thả chậm hô hấp, nhắm mắt lại, ra vẻ hôn mê chưa tỉnh.

"A, người đã tỉnh?"

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 2: Nguyên Thủy

Một tiếng này thiếu chút nữa cả kinh Hoàng Tuyền nhảy dựng lên, không riêng gì bởi vì không hiểu nghe hiểu nàng mà nói, cũng bởi vì nguy trang lại bị liếc xem thấu.

Cũng may gã định lực hơn người, càng là hung hiểm, lại càng là tỉnh táo. Gã nghe ra đối phương trong thanh âm cũng không ác ý, vẫn giống như là đứng kinh hi, vì vậy chậm rãi mở hai mắt ra, lại chậm rãi quay đầu, hướng thanh âm đến chỗ nhìn lại.

Đập vào mi mắt chính là một trương thanh tú bên trong khuôn mặt hơi non nớt, trong đôi mắt thật to tràn đầy vui mừng. Ánh mắt của hắn chuyển động, tựa hồ vẫn có vẻ có chút mê mang, trên thực tế đã lặng lẽ đem nàng toàn bộ người quan sát một lần.

Thiếu nữ hắn tại trước khi hôn mê thấy, chải lấy hai cây vừa thô lại dài mái tóc, đuôi sam sao dùng màu sắc rực rỡ dây lưng lụa cột, hơn nữa xuyên lấy mấy khóa răng thú làm trang trí. Da thịt của nàng hơi có vẻ thô ráp, lúa mì sắc mặt vô xuống, lưu động kinh người dã tính cùng lực lượng.

Nàng mặc trên người nhẹ nhàng trang phục thợ săn, da thú chế thành quần đùi ngắn, tại trong hoàn cảnh rừng rậm có tốt đẹp chính là hành động lực lượng. Chỗ ngực áo xuyên lấy hai khối kim chúc mảnh, xem ra hay là coi như áo giáp đến dùng đấy.

Thiếu nữ bên hông treo một dài một ngắn hai thanh đoản đao, ngắn thì bất quá Chủy thủ lớn nhỏ, dài cũng bất quá nửa mét. Tại trên đùi phải nàng cột một cái dây lưng, phía trên cắm mấy ngọn phi đao.

Nhìn đến đây, Hoàng Tuyền đã lớn gậy nên có thể phát họa một bức họa trước mặt: Thiếu nữ trong rừng tung nhảy như bay, dựa vào trời sinh lực lượng cùng nhanh nhẹn bắt được con mồi, nàng chỗ bộ lạc tương đối nguyên thủy cùng rớt lại phía sau, còn muốn dựa vào vũ khí lạnh chiến đấu, nhìn không tới nhiều ít chỗ công nghiệp Ảnh Tử.

Nhưng từ trước khi hôn mê một khắc ký ức xem, nếu như là nàng tại nghĩ là làm ngay như nghìn cân treo sợi tóc đem chính mình lôi ra đất sụt khu vực, như vậy lực lượng của nàng cùng tốc độ liền tương đối kinh người, cùng để quốc trải qua tầng tầng tuyển chọn cấm vệ quân chiến sĩ tương xứng.

Đương nhiên, so với từ nhỏ liền tu luyện bí pháp, nhập lại lấy rộng lượng tài nguyên cường hóa thân thể, kích phát thiên phú năng lực Long Ky chiến doanh thậm chí Đế Thất thành viên, tụt cách nhau xa.

Gã chậm rãi chống đỡ khởi thân thể, đem chính mình đặt rất tốt phát lực vị trí, sau đó hỏi: "Là người đã cứu ta?"

Gã hỏi những lời này bốn ý là muốn phân tán lực chú ý thiếu nữ, không cho nàng phát hiện mình đang ý đồ tiến vào công kích trạng thái, chỉ cần tại trong phạm vi thích hợp, gã liền có nắm chắc một kích chế ngự thậm chí là giết chết thiếu nữ.

Dù là gã bây giờ còn ở vào cực độ suy yếu trạng thái, nhưng chỉ cần năng động, bất kỳ vật gì trong tay hăn đều hóa thành chí mạng vũ khí.

Ai ngờ nghe được hăn mà nói, thiếu nữ lập tức cao hứng được nhảy dựng lên, vui vẻ nói: "Người biết nói lời của chúng ta! Ta liền nói người không thể nào là quỷ ăn thịt người, bọn hăn đều không tin ta đấy, hừ, bây

giờ nhìn bọn hắn nói như thế nào! Đúng rồi, người mặc được thật kỳ quái, là cái nào thánh làm cho người đâu? Ta chưa từng có gặp qua y phục như thế. Tốt rồi, người trước năm, ta đi cấp người làm cho một ít thức ăn đến."

Nàng nói chuyện vừa vội vừa nhanh, hoàn toàn không cho gã xen vào cơ hội, sau đó giống như như gió liền xông ra ngoài.

Vừa ra môn, nàng lại thăm dò tiến đến, lộ ra tinh nghịch cười, nói: "Yên tâm, ta sẽ không đem chuyện người giả bộ hôn mê nói ra đấy."

Trong lòng của hắn chấn động, thiếu chút nữa muốn nhảy lên ra tay. Thế nhưng là gã nằm vị trí cùng cửa ra vào còn có chút khoảng cách, thiếu nữ lại rõ ràng cho thấy cái tính nôn nóng, nói xong cũng chạy xa, căn bản không có hắn cơ hội động thủ.

Gã lấy lại bình tĩnh, chậm rãi ngồi dậy, nghiêng dựa vào trên vách tường hít sâu cạn hô, toàn thân cốt cách không ngừng lẫn nhau va chạm, dùng cái này sinh ra đặc thù sóng địa chấn, kích hoạt cơ thể cùng nội tạng chỗ sâu nhất sinh cơ sức sống.

Nếu như thiếu nữ đám người kia chỉ là phổ thông chưa khai hóa bộ lạc dân, thế thì cũng được, thế nhưng là một loại bộ lạc dân, làm sao giống như nàng lực lượng như vậy cùng nhanh nhẹn, cùng với có thể xem thấu gã nguy trang năng lực?

Điều này làm cho gã nhớ tới một cái đã tại trong trí nhớ chôn sâu một vạn năm lời: Dân di tích.

Đế quốc thời đại, dân di tích thần bí và lại cường đại, cầm giữ có xuất hiện không thể tưởng tượng năng lực, trong bọn họ một thành viên phổ thông, thậm chí đều có áp đảo chiến lực cấm vệ quân đế quốc.

Vì tìm kiếm lực lượng dân di tích nơi phát ra, đế quốc ở trên trăm năm bên trong đều nhập vào rộng lượng nhân lực vật lực, thậm chí ngay cả

khuếch trương bước chân cũng chịu thả chậm.

Mà gã, Hoàng Tuyền, lấy tư cách đế quốc quân đội cuối cùng át chủ bài, tại biên cảnh chiến hỏa nổi lên bốn phía tới ranh giới, vẫn như cũ bị phái phó xa xôi hoang vu Tinh Vực, đuổi theo điều tra dân di tích manh mối. Đế quốc đối với này coi trọng, bởi vậy có thể thấy được lổm đổm.

Thế nhưng là dân di tích cuối cùng trường cái dạng gì, lực lượng của bọn hắn nơi phát ra vậy là cái gì? Máy trăm năm qua không người có thể nói được rõ ràng, bởi vì chân chính dân di tích chưa từng có bị bắt lấy được qua.

Đế quốc hoài nghi, lực lượng dân di tích cũng là đến từ thạch Thánh Huy.

Đế quốc cấm vệ quân siêu nhân lực lượng, đều là xuất xứ từ thạch Thánh Huy. Đó là đế quốc cao nhất cơ mật, cho dù hắn thân là Đế Thất thành viên, cũng là tại trở thành Long Kỳ chiến doanh chỉ định đội trưởng lúc, mới chính thức gặp được thạch Thánh Huy.

Thạch Thánh Huy. . .

Trí nhớ của hắn, không tự chủ được mà trở lại lần đầu nhìn thấy thạch Thánh Huy một khắc này, đó là một gian cung điện vô cùng rộng rãi, ở trước mặt hắn, hai miếng cánh cửa cực lớn cao tới trăm thước chậm rãi mở ra.

Song khi ký ức đi tới nơi này thời khắc này, từ cánh cửa cực lớn khe hở bên trong xuất hiện cũng không phải thạch Thánh Huy, mà là ánh sáng, không cách nào hình dung ánh sáng!

Trong trí nhớ hào quang giống như là xuyên thấu vạn năm thời gian, chiếu vào trên người của hắn, cái này ánh sáng như lửa, bị bóng lấy trong

thân thể của hắn bên ngoài mỗi một khối cơ thể, thậm chí ý thức cùng Linh Hồn đều bị đốt.

Không cách nào hình dung thống khổ, làm ý chí cứng rắn như sắt gã cũng nhịn không được nữa hừ một tiếng, cuộn thành một đoàn, bịch một tiếng từ trên giường té xuống.

"Người làm sao vậy?" Đi mà quay lại thiếu nữ một tiếng thét kinh hãi, vội vàng đưa nâng dậy, thả lại trên giường, có chút trách cứ nói: "Người vừa vặn tỉnh lại, chính muốn nghỉ ngơi thật tốt, lộn xộn cái gì?"

Thanh âm của thiếu nữ, đem ý thức của hắn từ hư ảo bên trong kéo về đến thực tế, nguyên lai cái kia ánh sáng như lửa, chỉ là một cuộc ảo cảnh.

Thế nhưng là tạm thời ảo giác, lại tiêu hao gã cực nhọc tích góp từng tí một đi ra toàn bộ lực lượng, hắn hiện tại cả nâng lên một ngón tay cũng cực độ khó khăn, chớ đừng nói chi là phản kích cùng chạy trốn.

Thiếu nữ sau lưng đi ra hai nam nhân, mặc cùng nàng giống nhau phong cách trang phục thợ săn, nhìn qua thập phần sắc bén.

Một cái trong đó nam nhân cau mày, nói: "Với cái gia hỏa này tốt yếu, mang theo gã chỉ biết liên lụy của chúng ta."

Tên còn lại cũng nói: "Gã không rõ lai lịch, quần áo và trang sức cũng rất kỳ quái, ta chưa từng có tại cái gì quần lạc bên trong đã từng gặp tương tự trang phục. Gã lại xuất hiện ở thời điểm này, hơn phân nửa là gian tế quý ăn thịt người."

Thiếu nữ cãi: "Không có khả năng, gã biết nói lời của chúng ta."

Người đàn ông đầu tiên lạnh lùng thốt: "Có lẽ quý ăn thịt người trong có người biến thông minh đây? Coi như là hắn và quý ăn thịt người không có quan hệ, yếu như vậy gia hỏa, mang theo gã có cái gì hữu dụng? Chỉ biết

gia tăng chúng ta nguy hiểm. Người cứu được gã một mạng đã đầy đủ, ta không đồng ý dẫn hắn đi!"

Thiếu nữ một cái nhảy đến trước giường, ngăn ở trước người Hoàng Tuyền, nói: "Gã không phải là vương vớ! Ta sẽ dẫn lấy gã, trên đường đi gặp nguy hiểm lời nói ta đến bảo hộ gã, không cần phải các người!"

Nam nhân sắc mặt âm trầm, nói: "Người có phải hay không vừa ý hắn?"

Thiếu nữ mặt nhảy mà đỏ lên, nói: "Hôi Ưng, người lại nói hươu nói vượn, ta sau khi trở về nhất định sẽ nói với thúc thúc kia các người đem hắn ném ở chỗ này, gã nhất định sẽ chết ở trên tay quý ăn thịt người, gã cũng là nói với chúng ta đồng dạng nói tộc nhân a, người làm sao lại như vậy nhẫn tâm?"

Hôi Ưng lạnh mặt nói: "Không thể, không thể dẫn hắn trở về nơi trú quân! Vạn nhất gã đem quý ăn thịt người đưa tới làm sao bây giờ?"

Thiếu nữ cũng nổi giận, quát: "Hôi Ưng, người còn không có tư cách ra lệnh cho ta! Ta chính là muốn dẫn gã trở về, người không đồng ý cũng vô dụng, Phi Tiến, người là đứng ở cái kia bên cạnh, hay là cùng ta cùng một chỗ?"

Phi Tiến vốc người gầy cao, tay trường chân trường, sau lưng treo một lớn một nhỏ hai trường cung, nhìn ra được trong rừng rậm nhất định thập phần linh hoạt, là một cái xuất sắc thợ săn.

Nhưng trước mặt chuyện này hiển nhiên so với săn bắn muốn khó hơn nhiều, gã vẻ mặt khó xử, nắm đầu đầy bím tóc, nói: "Diêu, ba người chúng ta nếu như tách ra lời nói gặp được đội quý ăn thịt người săn bắn làm sao bây giờ? Hơn nữa mang theo gã, chúng ta chạy trốn cũng trốn không thoát."

Thiếu nữ mặt lạnh nói: "VẬY hai người các người đi trước tốt rồi!"

Phi Tiến gãi đầu, mắt nhìn Hôi Ưng, nói: "Đem hãn ném, nhất định sẽ cái chết. Chúng ta hay là cùng đi đi, nơi đây không thể ở lâu."

Hôi Ưng hừ một tiếng, hung hăng trừng Hoàng Tuyền liếc, nói: "Hy vọng chúng ta mạo hiểm có thể có giá trị."

Diêu đi tới, dựng lên Hoàng Tuyền, nói: "Ta công ngươi, ghi nhớ phải nắm chặt, bằng không thì chuyên té xuống đây."

Hoàng Tuyền muốn cự tuyệt, bất quá thiếu nữ lại trực tiếp đưa phụ tại trên lưng, lực lượng lớn đến căn bản không cho cự tuyệt.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 3: Phí Yêu

Ba người đi đến ngoài phòng, Hoàng Tuyền quay đầu lại, lại lần nữa nhìn nhìn chính mình phòng dưỡng thương.

Nóc nhà bao trùm lấy cây cỏ, dây leo cùng nhánh cây trói thành vách tường. Tại cao tới hai mét trong bụi cỏ dại cơ hồ cùng cảnh vật chung quanh hòa làm một thể, khoảng cách xa hơn một chút một chút, căn bản vô pháp bắt nó cùng thiên nhiên gãy cành lá rụng khu tách đi ra.

Lấy Hoàng Tuyền ánh mắt, cũng cho là gian phòng này phòng nhỏ ẩn nấp tiêu chuẩn tương đối độ cao, lại không biết ba người vì sao phải buông tha cho cái này cứ điếm.

Lúc này, Phi Tiến thúc giục nói: "Chúng ta đã ở chỗ này gần đến quá lâu, nếu người không đi lời nói thì có phiền toái."

Hôi Ưng đi đầu nhảy lên, hướng ánh mặt trời chiếu đến phương hướng chạy đi. Thiều nữ theo ở phía sau, tuy rằng cũng một người, nhưng tốc độ chạy trốn không chút nào chậm. Mà bay mũi tên thì tại chạy hai bên thiều nữ, cảnh giác mà chú ý đến chung quanh.

Ba người tuy rằng vừa vặn khiến cho có chút không thoải mái, bất quá bây giờ xem ra lẫn nhau giữa phân công rõ ràng, phối hợp được tương đối ăn ý.

Thiếu nữ bộ pháp tương đối lớn, vừa nhắc chân có thể bước ra mấy mét, gặp được hai ba mét cao chướng ngại dứt khoát chính là nhảy lên mà qua.

Trong nháy mắt, ba người liền đi tới một đạo vách đá cao thấp hơn mười mét, Hôi Ứng một nhảy dựng lên, hai tay triển khai, mềm rũ xuống mà lên, thật sự như ưng một loại bay lên sườn dốc thấp.

Phi Tiến thì là tại trên bờ núi thấp duỗi ra một cây cây nhỏ lên kéo một phát, mượn lực lên đỉnh núi. Tuy rằng không bằng Hôi Ứng kinh người như vậy, thế nhưng động tác gọn gàng mà linh hoạt, trèo lên sườn dốc tốc độ chậm so với Hôi Ứng.

Mà tại trong mắt Hoàng Tuyền, bởi vì có quá trình leo núi trợ lực, trên thực tế Phi Tiến thân pháp biến hóa thêm nữa, lựa chọn chỗ trống càng lớn, có thể công có thể thủ. Lấy võ đạo mà nói, kỳ thật so với Hôi Ứng cao minh.

Thiếu nữ cái thứ ba đi đến, tốc độ của nàng không giảm trái lại còn tăng, thẳng tắp phóng tới sườn dốc thấp, sau đó một tiếng quát nhẹ, trên đường xông lên sườn dốc thấp, hai chân tại trên mặt đá cả đạp mấy cái, trong nháy mắt liền vọt tới đỉnh núi.

Bất quá sắp sửa trèo lên đỉnh tới ranh giới, nàng đột nhiên dưới chân vừa trượt, toàn bộ người hướng phía dưới rơi xuống. Nguy cấp thời khắc, nàng hai tay thò ra, bắt lấy vách đá nham thạch, cái này mới không có té xuống.

Hôi Ứng cùng Phi Tiến riêng phần mình thò tay, một người giữ chặt một tay Diêu, hợp lực đem nàng kéo lên đỉnh núi.

Diêu đem Hoàng Tuyền để xuống, miệng lớn thở phì phò, mồ hôi từ cái trán nhỏ sung mãn lăn xuống. Chạy trốn lâu như vậy, vẫn còn một người, nàng rõ ràng mệt mỏi tàn nhẫn rồi.

Trong khoảng thời gian ngắn, tại trong hoàn cảnh loại mưa rừng nhiệt đới, ba người đã chạy ra 10 km, Diêu vẫn toàn bộ hành trình lưng đeo Hoàng Tuyền.

Lực lượng của bọn hăn, linh hoạt, tốc độ, cùng với bình hành cảm cũng tương đối xuất chúng, cái này nếu là ở đế quốc thời kì, ba người thân thể tố chất đã mạnh mẽ đến có thể trực tiếp gia nhập cấm vệ quân, thêm chút huấn luyện chính là tinh nhuệ chiến sĩ.

Thế nhưng một phương diện khác, bọn hăn vô luận chạy vội hay là phát lực kỹ xảo cũng tương đối thô ráp, càng là nhìn không tới dấu hiệu tu luyện bí pháp. Dù là thân thể tố chất tương đối, một cái cấm vệ quân tinh nhuệ chiến sĩ hoàn toàn có thể đem ba người làm cho thất bại.

Vô luận Hôi Ứng, Phi Tiến hay là Diêu, tựa hồ cũng không có trải qua chính quy và lại hệ thống huấn luyện, ngược lại cùng từ nhỏ trong rừng rậm lớn lên thợ săn hoang dã có chút giống nhau.

Chính suy tư tới ranh giới, Hôi Ứng đột nhiên lao đến, một phát bắt được Hoàng Tuyền cổ áo, đưa nhắc lên, dùng sức lay động, quát: "Người muốn là người đàn ông, liền chính mình ly khai! Đừng để cho nàng lưng đeo người. Không đi, ta hiện tại liền giết người!"

Hoàng Tuyền ánh mắt băng lãnh, đồng tử ở chỗ sâu trong hiện lên không dễ cảm thấy sát cơ. Gã hiện tại quả thực không có khí lực, không có cách nào cùng mà vượt ba người bước chân, nhưng không có nghĩa là có thể mặc người nhục nhã.

Hôi Ứng dám sát lại gần như vậy, giết chết gã bất quá là trong nháy mắt sự tình, giết người lại không cần tiêu bao nhiêu khí lực.

Lúc này Phi Tiến từ phía sau ôm lấy Hôi Ứng, mà Diêu thì tẩy sạch tay Hôi Ứng, đỡ lấy Hoàng Tuyền, cả giận nói: "Người điên rồi sao!"

Phi Tiến đem Hôi Ưng kéo khai, nói: "Gã đi ra được quá lâu. Chúng ta được nhanh đi về, nếu không, gã khả năng thật sự chuyên không chế không nổi chính mình."

"Tốt, cái kia chúng ta đi thôi." Diêu dứt khoát mà nói.

"Người có thể làm sao?"

Diêu hất lên bị mồ hôi ướt nhẹ tóc, nói: "Đương nhiên có thể!"

Phi Tiến trong mắt hiện lên lo lắng,

Nói: "Ta đến lưng gã đi."

Thiếu nữ có chút do dự, Phi Tiến còn nói: "Chúng ta cần phải nhanh lên một chút trở về nơi trú quân!"

Diêu rút cuộc gật đầu.

Đúng lúc này, đột nhiên gió nổi lên.

Gió đang đại thụ đang lúc gào thét mà qua, lay động trường cỏ, để cho rất nhiều trốn ở trong bụi cỏ tiểu động vật thất kinh, tứ tán chạy trốn. Mà trong gió ngoại trừ truyền đến mục nát đất tanh hôi, còn có một loại khó có thể hình dung xơ xác tiêu điều.

Ba người sắc mặt toàn bộ cũng thay đổi, Phi Tiến đối với Diêu kêu to: "Chạy mau!"

Thiếu nữ trên mặt có kinh hoảng, lại quật cường mà lắc đầu.

Muốn chạy trốn đã không còn kịp rồi, một cái thật lớn bóng đen từ một cây cổ thụ nhảy hướng một bụi khác cổ thụ, bằng tốc độ kinh người vọt tới, cuối cùng nhảy lên mấy chục thước, như như ngọn núi nện ở trước mặt ba người, chấn động đại địa đều ở đây rung động lắc lư.

"Phí yêu!" Phi Tiến một tiếng hét kinh hãi, trong thanh âm lộ ra tuyệt vọng.

Hôi Ưng thì quay đầu gầm thét: "Cũng là vì tên hỗn đản kia, mới đem phí yêu đưa tới kia "

Diêu quật cường mà nói: "Cùng lắm thì cùng chết!"

Tại trước mặt ba người đứng thẳng đấy, là một đầu cao tới ba thước, giống như cùnng Cự Viên Cự thú, thế nhưng miệng của nó hôn xông ra như Sói, lộ ra rậm rạp răng nhọn, cần cổ một vòng tinh hồng sắc bộ lông đặc biệt bắt mắt.

Nó một đôi cự nhãn nhìn chăm chăm vào ba người, trong nháy mắt liền che kín tơ máu, trong lúc đó một tiếng gầm thét, huy chương chụp được!

Ba người lúc này hiện ra siêu nhân nhanh nhẹn, riêng phần mình tránh ra, Diêu vẫn kéo lấy Hoàng Tuyền cùng một chỗ tránh đi. Hôi Ưng cùng Phi Tiến riêng phần mình gầm lên giận dữ, phần từ hai bên đánh về phía Cự Viên, nhưng là bọn hăn liệt đao vền vền cắm vào một nửa, đối với Cự Viên mà nói, có lẽ chỉ là nát phá điểm da.

Cự Viên bị đau, hai tay vung vẩy, phanh phanh hai tiếng, đem Hôi Ưng cùng Phi Tiến nện đến bay rớt ra ngoài, hung hăng đụng trên tàng cây, ngã xuống đất không nổi.

Cự Viên tựa hồ đối với Diêu càng cảm thấy hứng thú, lẳng không đánh tới, càng là mở ra miệng lớn dính máu, bén nhọn răng nanh lên không ngừng chảy nước bọt.

Thiếu nữ trên mặt hiện lên tuyệt vọng, nắm chặt trong tay đoản đao, biết rõ không dùng được cũng không có buông tha cho phản kháng.

Đúng lúc này, nàng đột nhiên bị người đẩy một thanh, toàn bộ người giống như lơ sức nặng, bay bổng bay ra ngoài, đồng thời trong tay chọt nhẹ, hai thanh liệp đao đồng thời bị người cầm đi.

Nàng miễn cưỡng quay đầu lại, chứng kiến Hoàng Tuyền chính phi thân lên, lẳng không cùng Cự Viên đụng vào nhau!

Hoàng Tuyền cho dù ngày thường cao lớn, nhưng ở Cự Viên trước mặt đơn bạc được giống như người giấy. Bay nhào bên trong Cự Viên thậm chí giống như không có có cảm giác đến sự hiện hữu của hẳn, trực tiếp tại đại địa rung động lắc lư sa sút xuống, đem Hoàng Tuyền hoàn toàn ngăn chặn.

Nham thạch chấn động, để cho vốn cũng không có đứng vững Diêu té ngã trên đất. Khi nàng đứng lên lúc, khoảng cách Cự Viên bất quá mấy mét.

Khoảng cách này, gần đến làm cho nàng có thể cảm nhận được Cự Viên trong lỗ mũi phun ra tanh hôi nhiệt khí, đầu kia quái vật khổng lồ chỉ cần khẽ vươn tay, là có thể đem nàng trao tiến lòng bàn tay.

Thiếu nữ nhất thời suy nghĩ chỗ trống, ngồi ở chỗ kia không dám sảo động.

Thế nhưng Cự Viên cũng không có động, chỉ là không ngừng thổi phì phò, chậm rãi nhắm mắt lại.

Cho đến đại lượng máu tươi từ Cự Viên dưới thân tràn ra, thiếu nữ mới phản ứng tới. Tay nàng chùng run rẩy mà đứng lên, ngây ngô trong chốc lát, mới cẩn thận từng li từng tí đến gần Cự Viên, thò tay tại trước mặt nó lung lay.

Cự Viên thoáng mở ra ánh mắt, đánh cho cái phát ra tiếng phì phì trong mũi, thiếu nữ thần kinh căng thẳng run lên, đang muốn quay người

chạy trốn, trước mặt Cự Viên mí mắt cúi xuống dưới, dường như không chịu nổi gánh nặng mà hoàn toàn đóng lại.

Phi Tiến cùng Hôi Ứng lúc này vừa mới giãy giụa đứng lên, bọn hắn nằm vũ khí xúm lại tới, nhìn Cự Viên, nhất thời cũng không dám vọng động.

Lại qua một lát, Phi Tiến rút ra một cột mũi tên lông vũ, tại trên người Cự Viên đâm gai, gặp Cự Viên không hề có động tĩnh gì, lúc này mới vững tin nó đã bị chết.

Ba người nhìn nhau liếc, cũng có tìm được đường sống trong chỗ chết cảm giác, trong khoảng thời gian ngắn toàn thân như nhũn ra, cơ hồ không có thể đứng thẳng.

Điều chợt nhớ tới cái gì, một tiếng thét kinh hãi: "Người kia vẫn ở phía dưới!"

Nàng muốn đem Cự Viên xốc lên, nhưng hiện tại tay chân vô lực, sao nhắc lên được động? Hay là Phi Tiến cùng Hôi Ứng cùng một chỗ giúp đỡ, mới đưa Cự Viên trở mình.

Hoàng Tuyền nằm ngửa trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt, lại kéo dài một lát, nói không chừng cũng bị áp ra bị thương nặng. Thiếu nữ hai thanh liệp đao cũng chọc ở trên người Cự Viên, sâu đến không có chuôi. Đoán đao dính tại màu đỏ cái cổ lông ở bên trong, trường đao thì đâm vào chỗ ngực.

Thiếu nữ cùng Phi Tiến đem Hoàng Tuyền đỡ lên, Hôi Ứng thì đi kiểm tra thi thể Cự Viên.

Gã đem hai thanh liệp đao rút ra, nhìn nhìn lưỡi đao chỗ vết máu phân bố, lại liếm liếm mũi đao, trên mặt hiện lên khiếp sợ cùng nghi hoặc. Gã đem liệp đao vẫn cho thiếu nữ, nói: "Vừa đúng đâm đến chỗ hiểm."

Diêu tiếp nhận liệp đao, đem trên đao máu tươi lau Tịnh, vắn đao vào vỏ. Nàng hướng Cự Viên thi thể nhìn nhìn, lại nhìn hướng Hoàng Tuyền, hỏi: "Đây là người giết hay sao?"

Hoàng Tuyền sắc mặt tái nhợt, nhạt nói: "Vận khí tốt."

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 4: Văn Minh Thất Lạc

Hôi Ưng gật đầu: "Vận khí quả thật không tệ, Phí Yêu tấn công, cái này hai thanh đao có thể nói là chính nó đụng vào đấy, hơn nữa vừa đúng cắm vào chỗ hiểm."

Phi Tiến nhíu nhíu mày, có chút nghi hoặc. Cái này hai đao đâm vào thật sự là lại tinh chuẩn bất quá, Điều liệt đao chiều dài không đủ, coi như là trường đao cũng không cách nào xuyên thấu qua Phí Yêu dày đặc lồng ngực, gai xuyên trái tim.

Phí Yêu trên xương ngực chỗ lõm, chỉ chỗ đó khung xương cuối cùng mỏng, miễn cưỡng có thể làm cho mũi đao đâm đến trái tim, nhưng cũng chỉ là đâm phá một chút thế thôi. Chỗ này có thể nói là Phí Yêu trên người bí mật nhất nhược điểm, duy có già nhất đao sẵn người mới sẽ biết rõ.

Hơn nữa không chỉ là một đao kia, đâm vào giữa cổ Hồng Mao chỗ một đao cũng nhiều coi trọng. Xem ra là hai nơi chỗ hiểm đồng thời bị gai, mới trong nháy mắt để cho Phí Yêu mất đi năng lực hành động.

Cái cổ nhược điểm, cả Phi Tiến cũng không biết. Hiển nhiên, gã hiện tại biết được cũng không có tác dụng gì, Phí Yêu hành động như gió, mạnh khỏe vô cùng, gặp gỡ nó tám chín phần mười chính là cái chết, muốn vô cùng hơi yếu xác suất mới có thể vừa đúng công kích được chỗ hiểm?

Hôi Ưng nói: "Đừng lo lắng rồi, khó được có cơ hội tiêu diệt một đầu Phí Yêu, nhanh lên động thủ đi!"

Phi Tiến cũng tỉnh ngộ lại, rút ra liệp đao, cùng Hôi Ưng cùng một chỗ tách rời con mồi.

Như Phí Yêu loại thú dữ này, toàn thân cao thấp đều là bảo vật vật, đã có cái này săn đuổi, toàn bộ nơi trú quân cũng có thể vượt qua một đoạn ngày tốt lành. Hơn nữa bọn hăn tạm thời sẽ rất an toàn, có Phí Yêu khí tức tại, một loại mãnh thú cũng sẽ không đến gần nơi đây.

Điều thể lực tiêu hao qua chỗ, vẫn là tay chân như nhũn ra, không có đi chinh đốn con mồi, mà là đang ngồi xuống bên người Hoàng Tuyền, một bên nghỉ ngơi, một bên nhìn gã, trong lòng nghĩ đến: "Thật sự đầu là vận khí tốt?"

Hoàng Tuyền yên tĩnh mà ngồi, trước mặt như mặt nước phẳng lặng, đối với thiếu nữ nhìn chăm chú đều không có cảm giác.

Nhưng hăn biểu hiện ra yên lặng, trên thực tế, trong lòng chính phản phục đem Phí Yêu cùng một cái nhỏ hầu tiến hành đối lập.

Tại đế quốc thời kì, cái kia tiểu hầu là cái tinh lên rất thông thường giống, lấy hoa quả cùng hoa màu là thức ăn, thân thể dài không quá nửa mét, nhát gan nhát gan, được xưng là Phí Hầu.

Phí Hầu nhập lại tầm thường, cũng không có quá lớn lực sát thương, nhưng thích ứng tính chất rất mạnh, động tác như điện, rồi hướng nguy hiểm dị thường nhạy cảm, bởi vậy lúc đế quốc quân đội tại đi đến lạ lẫm Tinh Vực, thường xuyên chuyên mang theo một đồng trái qua huấn luyện Phí Hầu, lấy tư cách thiên nhiên trạm canh gác vệ sử dụng.

Thời gian dần qua, cái này giống sẽ theo lấy đế quốc khuếch trương bước chân, dần dần trải rộng các Tinh Vực.

Phí Yêu hình thể so với Phí Hầu lớn hơn nhiều lắm, sức nặng càng là chênh lệch gấp mấy trăm lần, da lông phòng ngự cường độ càng là không

thể so với. Nhưng nếu xem nhẹ hình thể, từ ngoại hình thượng xem, loại ra giữa cổ hơn nhiều một vòng Hồng Mao bên ngoài, Phí Yêu cùng Phí Hầu cơ hồ ngày thường giống như đúc. Càng trọng yếu chính là, chỗ yếu hại của bọn nó chỗ cũng hoàn toàn đồng dạng.

Nơi đây Phí Yêu, cùng đế quốc Phí Hầu, chẳng lẽ thật sự có liên hệ gì?

Hoàng Tuyên nhìn xem chung quanh đặc biệt cao lớn cây cỏ, cực lớn được bất khả tư nghị cỡ thụ, trong lòng như có điều suy nghĩ.

Gần nửa ngày công phu, Hôi Ưng cùng Phi Tiến mới sơ bộ thu hoạch xong con mồi.

Để cho Hoàng Tuyên rất xem không hiểu chính là, Hôi Ưng đem Phí Yêu cả cái đầu bổ xuống, lưng trên vai. Đầu người Phí Yêu đã chỗ vả lại một lần nữa, trên lưng cái này thì một cái đại gia hỏa, có thể sẽ mang không được những thứ khác.

Từ ba người quần áo và trang sức phán đoán, bọn hãn thuộc bộ tộc quần lạc rất có thể vẫn còn nửa nguyên thủy, nửa thủ công trạng thái. Dùng cái này phán đoán, đối với toàn bộ quần lạc sinh tồn mà nói, là tối trọng yếu chính là an toàn cùng đồ ăn.

Phí Yêu thịt cùng huyết hãn là đều là thượng giai dinh dưỡng nguồn gốc, nhưng Hôi Ưng cùng Phi Tiến lại không cần nhiều ít.

Hôi Ưng đại bộ phận phụ trọng năng lực dùng để lưng đầu người Phí Yêu, mà bay mũi tên bắt được thì là trái tim, lá gan, thậm chí còn có một bộ phận lá phổi các loại cơ quan nội tạng, thân thể thịt đầu cắt mấy khối, ngoài ra liền thu thập nửa cái chân sau thể thối.

Lấy Hoàng Tuyên ánh mắt, trái tim chính là phổ thông cơ bắp, cũng không có so với ngực chân thịt tốt bao nhiêu. Mà rất nhiều dị chủng sinh

vật gan thường thường chuyên có kịch độc, mặc dù không có độc, cũng không cần phải bốc lên cái kia hiểm.

Khác cơ quan nội tạng cũng là cùng để ý, căn bản nhìn không ra công dụng, Phi Tiến lại vất vả khổ cực mà muốn dẫn đi. Ngược lại là tương đối hữu dụng da thú hai người cũng không để ý đến.

Phí Yêu thi thể còn có hơn phân nửa không động,

Hôi Ứng trong mắt tất cả đều là đáng tiếc. Gã hướng Diêu nhìn thoáng qua, gặp thiếu nữ đem Hoàng Tuyền nâng dậy, cũng chỉ không nói gì. Có thể có bây giờ thu hoạch, hay là dựa vào Hoàng Tuyền tốt lắm vận một kích, bởi vậy dù cho Hôi Ứng cũng không tiện phát tác.

Nên làm con mồi thu thập hoàn tất, thiếu nữ cũng hoàn toàn khôi phục, điều này làm cho Hoàng Tuyền vừa cao nhìn nàng một cái.

Loại trình độ này khôi phục năng lực tương đối kiệt xuất, cũng là Long Kỳ chiến doanh coi trọng nhất tố chất một trong. Tại dã ngoại săn giết lúc, khôi phục năng lực rất xấu, thường thường quyết định lấy song phương sinh tử.

Hôi Ứng cùng Phi Tiến đi đầu mở đường, Diêu thì công lên Hoàng Tuyền, cùng tại phía sau bọn họ.

Lúc này đây, Hoàng Tuyền không có cự tuyệt, hơn nữa nắm chặt thiếu nữ, làm cho mình dính sát tại trên người nàng, hơn nữa rất nhỏ mà điều chỉnh tư thế. Như thế hai người như làm một thể, có thể cho nàng tại chạy trốn bên trong tiết kiệm đại lượng thể lực.

Ba người trên đường chạy chậm chạy vội, trong nháy mắt chính là hơn một giờ đi tới. Bởi vì có Phí Yêu khí tức bên người, trên đường đi thập phần thuận lợi, không có gặp được cái gì dã thú quấy rối.

Lại chạy một hồi, thiếu nữ nói: "Kiên trì nữa một hồi, nơi trú quân đã không xa. Người không sao chứ?"

"Cũng được, người kiên trì được sao?" Hoàng Tuyền hỏi lại.

Thiếu nữ hô hấp dồn dập, mồ hôi cuồn cuộn hạ xuống, thân thể cũng có chút run rẩy. Nhưng là tốc độ của nàng không giảm chút nào, như là liệt báo, tại Vũ Lâm bên trong rất nhanh chạy vội lấy. Nhánh cây, thân cây, dây leo, thậm chí là một chút cây không lồ nhánh cỏ, cũng có thể biến thành nàng mượn lực đối tượng.

Hoàng Tuyền cảm giác nàng cơ bắp mỗi một lần co rút lại cùng nở ra, nhận thức lấy bên trong lực lượng lưu chuyển, lại có loại nguyên thủy và lại dã tính nhạy cảm.

Nàng đã tương đối mệt mỏi, nhưng vẫn nói là: "Không có việc gì, đoạn này đường phải chạy mau, miễn cho lưu lại quá nhiều mùi."

"Vì cái gì không nên thịt cùng da, chỉ đem cái kia đầu cùng nội tạng trở về?"

"Chúng ta làng xóm vẫn chưa từng có giết chết qua Phí Yêu, cái này đầu muốn mang về chế thành đồ dâng, bảo tồn vĩnh cửu. Về sau những thứ kia chỗ làng xóm lại phái người đến thời điểm, xem bọn hãn còn dám xem thường chúng ta. Tâm cùng lá gan là bảo vật dùng tế tự, nhất là Phí Yêu cục cứng, càng là hiếm thấy vật trân quý. Dùng chúng nó tế tự, hồn tổ tiên nhất định sẽ hiện ra kia chúng ta có thể đạt được truyền thừa, để cho bộ lạc cường đại hơn một chút!"

Thiếu nữ nói xong hưng phấn, lại không chú ý tới Hoàng Tuyền sắc mặt khác thường.

Tế tự cái từ này, không chỉ tại đế quốc thời đại đã tuyệt tích, ngược dòng tìm hiểu đến đế quốc lúc trước thứ hai Liên Bang cùng thứ nhất Liên

Bang thời đại, thông dụng từ điển bên trong cũng không có thu nhận sử dụng qua cái từ này, chỉ đang nghiên cứu cổ văn hóa trong điển tịch mới sẽ xuất hiện, người bình thường căn bản không sẽ dụng phải.

Nghe nói tại mẫu tinh thời đại, văn minh còn không có hoàn toàn khai hóa, khoa học kỹ thuật chưa thống trị nhân tâm lúc, mới có tế tự chuyện này.

Tại bên trong Tinh Vực bát ngát, đế quốc mở rộng ra mở thời kì gặp rất nhiều chủng tộc, trong đó cũng có vẫn bảo lưu lấy tế tự truyền thống chủng tộc. Thế nhưng phần lớn là còn chưa hoàn toàn khai hóa, khoảng cách đi ra Tinh Vực không biết có bao nhiêu vạn năm khoảng cách nguyên thủy chủng tộc.

Không nghĩ tới tại một vạn năm sau, rõ ràng còn gặp được người giữ lại truyền thống tế tự. Từ trong lời nói thiếu nữ cũng biết, bọn hắn đối với tổ tiên đặc biệt sùng bái, mà tựa hồ tổ tiên biết lấy nào đó trạng thái xuất hiện, truyền thụ tri thức, do đó làm cho mình hậu thế trở nên càng cường đại hơn.

Điều này hiển nhiên vượt qua Hoàng Tuyền thường thức, huống hồ gã cũng không hiểu, có bao nhiêu tri thức không thể thông qua trí não hoặc là cũ kỹ thư tịch truyền thừa, mà không phải là muốn thông qua cái gì tổ tiên tế tự loại này rõ ràng không đáng tin cậy phương thức truyền thừa?

Thiếu nữ cùng hai cái thợ săn nói đều là đế quốc ngữ, dù là ngữ pháp có chút cổ quái, cá biệt từ ngữ phát âm khác thường, nhưng đúng là đế quốc thông dụng lời nói không thể nghi ngờ. Có thể tiếp nhận đế quốc văn hóa hun đúc, như thế nào lại sống thành loại này nguyên thủy bộ lạc bộ dạng?

Mang theo lòng tràn đầy nghi hoặc, Hoàng Tuyền nằm ở trên lưng thiếu nữ, theo ba người trên đường đi về phía trước. Gã không có lại đặt

câu hỏi, đi bên trong nói chuyện với nhau chuyên không tất yếu tiêu hao thể lực thiếu nữ, hơn nữa gã có dự cảm, những thứ này nghi hoặc chỉ sợ không phải dăm ba câu có thể làm rõ ràng.

Ước chừng lại chạy đi mấy cây số, ba người liền ngừng lại, thiếu nữ chỉ vào phía trước, nói: "Xem, nơi trú quân làng xóm chúng ta rồi."

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 5: Thánh Huy

Hoàng Tuyền từ trên lưng thiếu nữ xuống, hướng phía trước nhìn lại, trong tầm mắt tràn đầy một mảnh lại một cánh rừng. Thiếu nữ ngón tay phương hướng, tức là một mảnh đặc biệt khu rừng rậm rạp.

Hoàng Tuyền rất nhanh nhìn ra bất đồng, từng gốc cây đại thụ giữa khắp nơi sinh trường giăng khắp nơi dây leo, một chút cực lớn rễ cây cũng từ không trung uốn lượn mà qua, tại trong mắt Hoàng Tuyền, những thứ này đều là thiên nhiên thông đạo cùng trạm canh gác vị.

Trên mặt đất thì là dày đặc trường cỏ cùng với sinh đầy gai ngược bụi cỏ, tặc ra vào thông đạo, cho dù là đặc biệt linh hoạt tiểu thú, cũng khó có thể ở trong đó ghé qua.

Bụi cỏ gai có ngón tay lớn nhỏ, gai nhọn đều là các loại tươi đẹp màu sắc. Dựa theo thường thức, tại Vũ Lâm bên trong ngày thường đặc biệt tươi đẹp đồ vật, vô luận là cái gì, cơ bản cũng có kịch độ.

Những thứ này bụi cỏ chính là thiên nhiên bình chương, mà có thể ở trong đó sinh trường trường cỏ, hẳn là cũng không giống thoát nhìn như vậy phổ thông, ít nhất chúng nó có cực kỳ cường hãn Sinh Mệnh lực, có thể cùng loại này bụi cỏ tranh đoạt sinh trường không gian.

Phiến khu vực này, ngoại trừ vô cùng dày đặc thảm thực vật nuốt sống đại bộ phận ánh sáng tự phát, có vẻ đặc biệt âm trầm bên ngoài, từ bên

ngoài ngược lại nhìn không ra đặc biệt gì, thậm thực vật chủng loại cùng sinh trưởng trình độ cùng địa phương khác Vũ Lâm không khác nhiều.

Ba người vòng quanh phiến khu vực này rồi đi non nửa vòng, thiếu nữ thoảng qua xoay người, từ một cột rễ cây hiện lên hình cung xuống chui vào.

Dưới rễ cây đầy trường cỏ, căn bản nhìn không ra có thông đạo dấu hiệu. Thế nhưng thiếu nữ hướng Hoàng Tuyền vẫy vẫy tay, liền biến mất tại trường trong cỏ. Hoàng Tuyền xoay người, cũng cùng theo chui vào.

Cùng Vũ Lâm bên trong những thứ kia cứng rắn được giống như thép mảnh trường cỏ bất đồng, cái mảnh này cây cỏ bề ngoài cùng chúng nó lớn lên giống như đúc, cũng là ra ngoài ý định mềm mại.

Đợi Hoàng Tuyền chui vào, mới phát hiện dưới cây có đầu dài ước chừng mấy thước thông đạo, gã xoay người đi vài bước, liền chui ra trường cỏ, trước mặt bỗng nhiên xuất hiện một mảnh toàn bộ thiên địa mới.

Trường cỏ về sau, lại là một cái thung lũng.

Ương kiến tạo có một cái phảng phất như hoa sen cánh hoa tựa như kiến trúc, phía trên bò đầy dây leo, xa xa nhìn lại, một mảnh thanh xanh giao nhau, lại làm đẹp lấy nhiều đóa màu trắng dây leo hoa.

Trong cốc có một cái đầm nước ao, một mặt lên tự chỗ giữa kiến trúc, ao trên mặt đi lại rung động, giống như là nước chảy. Mà tại thung lũng chung quanh, thì rơi lả tả lấy vài chục tòa lớn nhỏ không đều kiến trúc, hình dạng cũng là khác nhau, nhưng phần lớn là nóc nhà hình cung, một mực kéo dài đến mặt đất.

Thung lũng không lớn, đường kính không sai biệt lắm chỉ hơn mười thước, lại tự thành thiên địa.

Chung quanh ôm hết đại thụ tán cây đan vào cùng một chỗ, lại ở chính giữa thần kỳ mà chảy ra một khối thiên nhiên chỗ trống, để cho ánh mặt trời thẳng bắn vào. Này đây trong cốc cảnh sắc tươi đẹp, cùng Vũ Lâm đậm âm trầm tối nghĩa hoàn toàn bất đồng.

Một tiến vào sơn cốc, Hôi Ưng, Phi Tiến cùng Diêu đều là tinh thần chấn động, rõ ràng trầm tĩnh lại. Mà Hoàng Tuyền thì cảm giác như là đi vào một cái tràn ngập nồng đậm sinh cơ toàn bộ tâm thế giới, toàn thân cao thấp như là khát khao bọt biển, dốc sức liều mạng hấp thu chung quanh sinh cơ, cơ thể thành từng mảnh chậm rãi nở ra thức tỉnh.

Đột nhiên, Hoàng Tuyền trong tai vang lên rất nhỏ cùm cụp đùng thanh âm, trong tầm mắt cũng bắt đầu xuất hiện một chút lộn xộn đường cong. Đây là hấn trong cơ thể trang bị một chút cỡ nhỏ thiết bị lần nữa bắt đầu hoạt động dấu hiệu.

Bất quá đã trải qua vạn năm thời gian, đã sớm xa xa vượt qua những thiết bị này lý luận có niên hạn, cuối cùng có bao nhiêu có thể bình thường sử dụng, vẫn rất khó nói.

Nhưng mà để cho Hoàng Tuyền khiếp sợ cũng không phải là những thứ này thiết bị có thể dùng, mà là chúng nó lại lần nữa khởi động bản thân.

Những thứ này cắm vào trong cơ thể cỡ nhỏ thiết bị, chân thực là để quốc lúc ấy cuối cùng kỹ thuật cao thể hiện, chúng nó đều có các công dụng, trong đó chỗ bất quá sợi tóc một loại, tiểu nhân quả thực chính là một hạt bụi bặm. Nhưng dù cho lấy đế quốc ngay lúc đó kỹ thuật tiêu chuẩn, cũng không cách nào để cho nhỏ như vậy thiết bị mang theo trường hiệu năng nguồn gốc.

Bởi vậy, khu động những thiết bị này đấy, cũng không phải phổ thông nguồn năng lượng, thậm chí cũng không phải là Hoàng Tuyền bản thân sinh mệnh năng lượng, mà là Thánh Huy!

Thánh Huy, là đế quốc thời đại hạng nhất tuyệt mật kỹ thuật. Đại bộ phận người đối với của nó giải, chỉ "Thánh Huy" cái danh từ này. Mà tiếp xúc qua người của nó, cũng đã biết rõ đó là một loại cực kỳ năng lượng cường đại, đến từ "Thánh Huy thạch", chỉ thế thôi.

Rất nhiều cấm vệ chiến sĩ, bao gồm tất cả Long Ky, cái kia vượt qua thường nhân tưởng tượng thân thể cường hãn, đều là xuất xứ từ tại Thánh Huy. Đắm chìm trong Thánh Huy phía dưới, nhân thể sẽ từ trong mà bên ngoài dần dần trở nên càng thêm mạnh mẽ hữu lực.

Nhưng cũng không phải tất cả mọi người có thể thừa nhận được Thánh Huy lực lượng.

Đầu người thân thể cường độ đạt tới cấm vệ quân chiến sĩ tiêu chuẩn , mới có thể gắng gượng qua lúc ban đầu chiếu xạ, hơn nữa tại trong quá trình cải tạo toàn bộ, từng có nửa nhân trung đồ liên đã mất đi đối với thân thể khổng lồ, sinh trưởng ra các loại dị dạng tổ chức. Còn lại người may mắn ở bên trong, lại có rất nhiều chuyên trở nên tính tình nóng nảy khát máu, tuổi thọ cũng trên diện rộng rút ngắn.

Hoàng Tuyền cũng là một cái ngoại lệ.

Gã chỉ nhớ rõ, chính mình tựa hồ từ lúc còn nhỏ lúc lên liên thường xuyên đứng ở dưới đá Thánh Huy, đắm chìm quang huy. Mà cấm vệ quân các chiến sĩ khác thì là phải đứng ở tại chỗ rất xa, tạm thời chiếu xạ Thánh Huy, hơn nữa rơi tại trên người bọn họ hay là trải qua tầng tầng loại bỏ Thánh Huy.

Phụ hoàng cùng mẫu hậu có hay không từng nói qua cái này tại sao không? Hoàng Tuyền suy nghĩ một chút, lại phát hiện trong đầu một mảnh mờ lung.

Ngủ say một vạn... nhiều năm, rất nhiều ký ức đều đã không rõ, thậm chí biến mất, cùng Thánh Huy tương quan liên càng phải như vậy.

Nhưng mà tại thời khắc này, gã nhưng có thể kết luận, trôi nổi tại trong sơn cốc cái kia cỡ lực lượng thần bí, chính là Thánh Huy! Chỉ bất quá hiện tại Thánh Huy lực lượng thập phần mỏng manh, thậm chí so với cấm vệ chiến sĩ làm cho đắm chìm Thánh Huy còn muốn hiểm mỏng hơn nhiều lắm.

Cái này chút lực lượng, có lẽ có thể kích phát một chút thiết bị trong cơ thể Hoàng Tuyền, trong trường hợp đó muốn đem chúng nó thành công trọng khai, lại tương đối khó khăn.

Thế nhưng, nơi đây tại sao có thể có Thánh Huy? !

Cho dù ở đế quốc cường thịnh thời kì, Thánh Huy cũng là cao nhất cơ mật. Dưới mắt tại bên trong một cái làng xóm một số nhỏ gần như nguyên thủy, lại xuất hiện Thánh Huy, sao không dị thường?

Hoàng Tuyền bất động thanh sắc, đầu khi không có nhận biết đến Thánh Huy tồn tại, lặng yên đứng ở sau lưng thiếu nữ. Cái này thung lũng như thế nhỏ, chính là tra rõ một lần cũng tiêu phí không mất bao nhiêu thời gian. Hiện tại không cần lo lắng, đầu phải từ từ quan sát, chắc chắn sẽ có cơ hội.

Vừa tiến vào thung lũng, thiếu nữ liền không che giấu được kích động trong lòng, giơ lên cao hai tay, kêu lên: "Ta đã trở về! Xem xem chúng ta mang về cái gì?"

Thung lũng thoáng náo nhiệt chút, từ các trong phòng ước chừng đi ra hai ba mươi người, bọn hăn chứng kiến Hôi Ứng giơ cao khỏi đỉnh đầu người Phí Yêu, lập tức sôi trào.

"Phí Yêu!"

"Trời ạ! Bọn hăn giết chết một đầu Phí Yêu? Điều này sao có thể?"

"Chẳng lẽ là nhật thi thể?"

"Không có khả năng! Người xem lễ sách vết máu vẫn rất mới mẻ, cũng không phải tử thi!"

Vài cái tiểu hài tử chạy tới, vây quanh Hôi Ứng lại nhảy còn gọi là, muốn đi đủ đầu Phí Yêu. Nơi đây tiểu hài tử đều có xuất chúng nhảy lên lực lượng, Hôi Ứng ngày thường cao lớn, lại là giơ cao lên đầu người Phí Yêu, nhưng cho dù là vừa tới một thước tiểu hài tử, nhảy dựng lên cũng có thể miễn cưỡng đụng phải đầu Phí Yêu.

Chỗ giữa phòng lớn nghiêng cửa mở ra, hơn mười người từ bên trong đi ra. Bọn hãn phần lớn lên niên kỷ, cầm đầu lão giả trên mặt tất cả đều là nếp nhăn, con mắt cũng có chút vẫn đục. Trong mọi người, cũng chỉ có tay hãn cầm một cột quán quanh dải lụa màu mộc trượng, cũng được nhất mọi người tôn kính.

Hôi Ứng chứng kiến lão nhân, chạy tới nửa quy dưới đất, đem đầu người Phí Yêu dâng lên. Phi Tiến cũng ở một bên, dâng lên trái tim cùng gan.

Lão nhân trong mắt hiện lên khiếp sợ, kiểm tra qua đầu Phí Yêu, lại nhìn qua cơ quan nội tạng, liên tục gật đầu, nói: "Tốt, tốt! Xem ra chúng ta làng xóm vừa muốn gia tăng một cái cường đại đồ đẳng rồi. Chính là kia chút trung đẳng làng xóm, cũng chưa chắc có thể giống chúng ta đồng dạng, có được ba kiện cường đại đồ đẳng."

Ánh mắt của hãn lại chuyển hướng Phí Yêu cơ quan nội tạng, già nua trên mặt hiện ra kích động cùng chờ mong, "Đã có những thứ này tế phẩm, hồn tổ tiên nhất định sẽ hiển linh kia chỉ là không biết lúc này đây, tổ tiên chuyên truyền xuống cái dạng gì tri thức."

"Tốt nhất là chiến đấu kỹ!" Hôi Ứng cũng là vẻ mặt chờ mong.

"Nếu như có thể có tốt hơn chiến cung chế tạo phương pháp, chúng ta đi săn không phải thoải mái hơn sao?" Phi Tiến có khác ý tưởng.

Chung quanh vây quanh người cũng là bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận, đều có các tưởng tượng.

Diêu lên giọng, nói: "Yên lặng một chút, nghe một chút trưởng lão nghĩ muốn cái gì!"

Tất cả mọi người an tĩnh lại, nhìn chỗ giữa lão giả.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 6: Nghi Hoặc

Lão nhân lộ ra thần tình suy tư, ngẩng đầu nhìn qua hướng lên bầu trời.

Tại hẳn trong tầm mắt, bầu trời tất cả đều bị tán cây vật che chắn, chỉ chỗ giữa một ít khối có thể xuyên qua ánh mặt trời. Tại ánh mặt trời biên giới, thì là một vòng trời xanh, đây cũng là duy nhất có thể thấy bầu trời.

Lão nhân chậm rãi nói: "Các người muốn có lẽ đều là lực lượng cường đại, nhưng ta bất đồng. Từ lúc còn rất nhỏ lên, ta liền hết sức tò mò, đối với chúng ta nhìn quen lắm rồi rất nhiều thứ đều tốt kỳ. Rất nhiều chuyện vật, chúng ta chỉ biết là chúng nó tồn tại, nhưng lại không biết vì cái gì. Cho tới bây giờ, ta cũng già rồi, đoán chừng qua không được vài năm nên ly khai nơi trú quân, quay về đại địa. Nhưng những vấn đề này, một mực quấy nhiễu lấy ta, trước sau không có đáp án."

"Là vấn đề gì?" Diêu nói.

Thiếu nữ có tâm đậm đặc rất hiếu kỳ, mà người chung quanh cũng là nín hơi lắng nghe, muốn biết có thể làm cho vị này trưởng lão luôn luôn lấy trí tuệ cùng học rộng biết rộng lấy xưng cũng quấy nhiễu vấn đề, đến tột cùng là cái gì.

Trưởng lão cười cười, nói: "Những vấn đề này có thể liền nhiều hơn. Nói thí dụ như, chúng ta từ chỗ nào đến? Chúng ta tổ tiên là cái dạng gì nữa đây? Bên ngoài cánh rừng rậm này của chúng ta còn có cái gì, thậm chí xa

hơn thế giới là bức nào bộ dáng, tại bên ngoài trời xanh trên đỉnh đầu chúng ta, cung điện Linh Hồn tổ tiên nghỉ lại cuối cùng ở nơi nào?"

Mọi người hoàn toàn yên tĩnh, rất nhiều người có lẽ đã từng nghĩ đến qua vấn đề tương tự, nhưng cũng chỉ là một cái thoáng mà qua, cũng không suy nghĩ sâu xa. Mà trưởng lão những lời này, nhưng lại làm cho bọn họ nhớ tới cái kia tùy ý cho phép cất cánh tưởng tượng lúc nhỏ.

Trưởng lão thở dài, nói: "Những vấn đề này, có lẽ tổ tiên cũng không biết. Coi như là bọn hăn biết rõ, cũng nói cho chúng ta biết rồi, đối với chúng ta làng xóm cũng không có gì trợ giúp. Kế tiếp hiển tế vấn đề, ta sẽ cùng các Trưởng lão cẩn thận thương nghị. Các người có cái gì tốt ý tưởng, cũng có thể nói ra."

Theo sau, trưởng lão liền nhìn về phía Hôi Ưng, mỉm cười nói: "Hôi Ưng, người luôn luôn là ưu tú võ sĩ. Thế nhưng hiện tại, ta muốn nói, người đã là một trong võ sĩ kiệt xuất nhất. Có lẽ dùng không được bao lâu, người sẽ có kế thừa tổ tiên chiến khí tư cách."

"Phi Tiến, ta còn nhớ rõ người từ nhỏ liền không thích tập luyện đao kiếm, nhưng cung tiễn cũng là thợ săn thiết yếu kỹ năng. Hiện tại xem ra, lựa chọn của người cũng không sai."

"Còn người nữa, Diêu. Người bây giờ còn nhỏ, nhưng có thể tham dự đến trong chiến đấu giết Phí Yêu, đây chính là kinh nghiệm dị thường quý giá. Có lẽ dùng không được bao lâu, người sẽ cùng phụ thân của người đồng dạng, trở thành một danh vĩ đại thợ săn!"

Hôi Ưng cùng Phi Tiến đồng thời lắc đầu, Diêu thì dùng sức khoát tay, lớn tiếng nói: "Trưởng lão, người nghĩ sai rồi, Phí Yêu không phải chúng ta giết đấy."

Trưởng lão khuôn mặt trì trệ, nghi ngờ nói: "Không phải là các người, cái kia còn có ai? Xem Phí Yêu miệng vết thương, đây cũng không phải là

nhặt con mồi."

Diêu hướng sau lưng một ngón tay, nói: "Giết Phí Yêu chính là hãn. Nếu như không có gã, chúng ta gặp gỡ cường đại như vậy Phí Yêu, đâu sẽ biến thành đồ ăn."

Mọi người thuận theo thiếu nữ ngón tay phương hướng nhìn lại, cái này mới nhìn đến vẫn đứng tại thung lũng biên giới Hoàng Tuyền.

Mấy người trẻ tuổi lập tức liền rút ra vũ khí, chỉ hướng Hoàng Tuyền, nhao nhao kêu lên: "Có người xa lạ vào được!" "Giết chết gã!" "Hãn là quý ăn thịt người!"

Diêu ngăn tại trước người Hoàng Tuyền, lớn tiếng kêu lên: "Gã biết nói lời của chúng ta! Gã không phải là quý ăn thịt người!"

Những người trẻ tuổi kia bán tín bán nghi, đao kiếm trong tay để lại thấp chút. Mà vài tên trưởng lão nhìn nhau nhìn qua, một tên trong đó lão giả tiến lên một bước, nhìn kỹ Hoàng Tuyền, nói: "Ta chưa từng có đã từng gặp trang phục như thế, cái nào làng xóm đều không có."

Diêu lo lắng nói: "Quý ăn thịt người cũng không có trang phục như thế!"

Đại trưởng lão đã đi tới, tỏ ý mọi người yên tĩnh, sau đó đối với Hoàng Tuyền nói: "Người là ai, từ đâu tới đây? Là người giết Phí Yêu sao?"

Hoàng Tuyền mặt không biểu tình, nói: "Người có thể gọi ta Hoàng Tuyền. Về phần chuyện Phí Yêu, hỏi nàng."

Gã mới mở miệng, trên mặt mọi người căng thẳng biểu lộ mất đi rất nhiều.

Có không ít người nói: "Gã thật sự biết nói lời của chúng ta! Đại khái là từ chỗ nào cái xa xôi làng xóm đến người đi, có lẽ hẳn là trong rừng rậm gần đến quá lâu."

"Đúng vậy, trước đó lần thứ nhất ta bị quý ăn thịt người đuổi giết, trong rừng rậm chỉ nhiều ngày người thiên, trở về cũng có chút hoảng hốt rồi."

Đại trưởng lão nhìn Hoàng Tuyền, lại hỏi: "Người từ đâu tới đây?"

"Một cái. . . Chỗ thật xa."

Đại trưởng lão lại truy vấn, Hoàng Tuyền liền đều nói nhớ không rõ rồi.

Đại trưởng lão nhẹ gật đầu, lại hướng Diêu hỏi thăm tình cảnh lúc ấy.

Diêu nói chuyện lại dứt khoát vừa nhanh, "Lúc ấy chỗ đó đột nhiên địa chấn, nghiêm chỉnh miếng đất trước mặt cũng sụp vào, ta nhìn thấy gã, đem hắn kéo ra ngoài. Thương thế của hắn được không nặng, thế nhưng rất suy yếu, lại biết nói chúng ta mà nói, ta vừa muốn đem gã mang về. Để gã trong rừng rậm, nhất định sẽ cái chết. Về phần Phí Yêu, quả thực chính là hắn giết."

Thiếu nữ nói đơn giản đánh chết Phí Yêu trải qua, quá trình cũng quá thực rất đơn giản, Phí Yêu đem Hoàng Tuyền bổ nhào, sau đó chính mình sắp sửa hại đánh lên Hoàng Tuyền trong tay dài ngắn hai thanh liệt đao, liền chết như vậy rồi.

Mọi người nghe được hai mặt nhìn nhau, hiển nhiên, nếu như không phải từ Diêu trong miệng nói ra, lại có thân là võ sĩ Hôi Ưng cùng thợ săn Phi Tiến ở một bên không có phản bác, không người sẽ tin tưởng, cái này vận khí cũng thật sự là quá tốt rồi.

Đại trưởng lão trì hoãn nói: "Cả cùng chúng ta ở bên trong, chung quanh vài cái làng xóm hàng năm đều có ưu tú thợ săn cùng võ sĩ chết ở trong tay Phí Yêu. Mà tại đi tới bên trong ba mươi năm, chúng ta còn không có giết chết qua một đầu Phí Yêu. Chỉ dựa vào cái này công tích, ta nguyện ý tạm thời tiếp nhận định cư trong làng xóm này. Chuyện cụ thể, tiểu Diêu sẽ nói cho người biết đấy."

Đại trưởng lão chuyển hướng Hôi Ưng, nói: "Người trạng thái tựa hồ không thật là tốt, tới trước bên trong ao tổ tiên nghỉ ngơi một chút đi."

Phi Tiến lúc này đi tới, vỗ vỗ Hoàng Tuyền vai, nói: "Đến chỗ ở của ta đi, ta rất muốn nghe xem chuyện xưa của người."

Hoàng Tuyền khẽ cau mày, ngón tay thoáng giật giật, tay Phi Tiến cách chỗ hiểm cổ của hắn quá gần, gã bản năng đã nghĩ chỉ điếm một chút phế cái này đầu duỗi tới đây móng vuốt, nhưng cuối cùng cường ép nhịn xuống.

Trên đường đi Phi Tiến coi như thân mật, bây giờ động tác cũng không có lộ ra nguy hiểm khí tức. Huống hồ xem đám người kia bộ dạng, rất lớn trình độ lên vẫn ở vào nguyên thủy bộ lạc thể chế trong, lễ nghi quy củ mấy thứ này, hơn phân nửa hiểu được không nhiều.

Bọn hắn càng không khả năng biết rõ, chính mình đế quốc hoàng tử thân phận có bao nhiêu tôn quý, huống chi, hôm nay đế quốc khả năng đã sớm không tồn tại.

Tay Phi Tiến rơi vào trên vai Hoàng Tuyền, trong lúc đó rung mình một cái, tựa hồ vừa vịn cùng cái gì cực lớn nguy hiểm sát bên người mà qua, lập tức cũng có chút không cười được.

Lúc này Diêu đã đi tới, một thanh kéo qua Hoàng Tuyền, đối với Phi Tiến nói: "Người cái kia phá địa phương hướng loạn giống như ỗ heo đồng dạng, thối muốn chết, có cái gì tốt đi đấy, gã ở ta chỗ đó tốt rồi."

Phi Tiến lúng túng nói: "Ta muốn ngâm chế da thú a! Đương nhiên lại có chút mùi vị, một cái tốt thợ săn làm sao so đo nhiều như vậy? Hãy nói, người chỗ đó địa phương nhỏ như vậy, gã ngủ đâu?"

"Đương nhiên là ngủ giường của ta!" Diêu đương nhiên mà nói.

"A, cái kia, người. . ." Phi Tiến cứng họng, không biết nên nói cái gì cho phải.

Lúc này, một gã thập phần cường tráng nam nhân trẻ tuổi đã đi tới, không khách khí chút nào nói: "Diêu, gã yếu như vậy, căn bản không thích hợp người!"

Diêu ưỡn ngực, lớn tiếng nói: "Chọn người nào, ta nói tính!"

Nam nhân trẻ tuổi sắc mặt âm trầm, nói: "Làng xóm có làng xóm quy củ, người cũng đừng quên."

Diêu hừ một tiếng, lạnh lùng thốt: "Đợi trong rừng rậm gió chuyển lạnh thời điểm, ta đem các người cũng đánh đập, không được sao?"

"Người bây giờ có thể còn không phải đối thủ của ta, đợi được gió mát thời điểm cũng không được."

Diêu hai hàng lông mày dựng đứng, như là bị chọc giận mẹ báo, cất giọng nói: "Ta rất chán ghét người, người đã có La Á, đã có Lâm Vi, như thế nào còn không biết dừng?"

Nam nhân trẻ tuổi cười lạnh nói: "Cường đại nhất Phí Yêu có thể có được tất cả mẹ thú, cái này rừng rậm truyền thống."

Diêu hừ một tiếng: "Cường đại nhất Phí Yêu vừa bị giết rồi!"

Nam nhân trẻ tuổi sắc mặt trì trệ, hơi xấu hổ quát: "Bất kể như thế nào, quy củ chính là như vậy. Đợi được gió mát thời điểm, người sẽ là nữ

nhân của ta! Trước đây, nếu như người làm cái gì, tự mình biết hậu quả."

Gã lại hướng Hoàng Tuyền một ngón tay, nói: "Người chờ đó cho ta, gió mát thời điểm, sẽ là ngày chết của người!"

Tuy rằng Hoàng Tuyền không biết trải qua nhiều ít sóng to gió lớn, bất thành linh tao ngộ hãy để cho gã thập phần im lặng. Hơn nữa cái này nam nhân trẻ tuổi hiển nhiên vô cùng cao ngạo, lời nói tàn nhẫn để xong quay đầu mặc dù đi, hoàn toàn không cho Hoàng Tuyền cơ hội phản kích.

Diêu kéo một phát Hoàng Tuyền, nói: "Không cần để ý Cự Nham cái kia ngu xuẩn, đến lúc đó ta sẽ chinh đốn gã đấy."

Hoàng Tuyền cuối cùng nhịn không được biểu lộ hơi có chút điểm phong mang: "Muốn ta hiện tại giết hẳn đi sao?"

Diêu tức giận nói: "Liên người yếu thành như thế, vẫn thôi cái gì da trâu? !"

Nàng một thanh kéo qua Hoàng Tuyền, trực tiếp đưa khiêng đến trên vai, bàn hồi chỗ ở.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 7: Hải Cốt Tinh Hạm

Thiếu nữ ngủ được rất quen thuộc, Hoàng Tuyền lại thì không cách nào ngủ.

Thân thể của hãn, là đế quốc cuối cùng công nghệ cao cùng Thánh Huy hoàn mỹ kết hợp kết tinh. Cái này hai loại hoàn toàn bất đồng thuộc tính năng lượng, tại hãn trước đó chưa từng có cường đại huyết mạch lực lượng xuống một mực kết hợp cùng một chỗ.

Có thể nói, sự hiện hữu của hãn bản thân chính là một cái kỳ tích. Ngoại trừ bị thương trạng thái xuống, Hoàng Tuyền cơ hồ không cần giấc ngủ.

Gã nhẹ nhàng ngồi dậy, nhìn bên cạnh thiếu nữ.

Một đám dạ quang từ cửa sổ xuyên qua, cho trong phòng hết thảy cũng vẽ ra phảng phất hình dáng. Chỉ cần có một chút ánh sáng nhạt, đối với Hoàng Tuyền mà nói cũng đã đủ.

Thiếu nữ ngủ quan không thể nói rõ cỡ nào tinh xảo, lại lách có một loại uy vũ khí khái hào hùng, thẳng tắp cái mũi nhỏ kỳ thật ngày thường vô cùng tốt, lấy đế quốc tiêu chuẩn đến xem, cũng là đỉnh cấp mỹ nữ.

Đầu rõ ràng nhất không có trải qua bảo dưỡng, da thịt của nàng hơi có thô ráp. Nhưng mà trẻ tuổi sức sống, cùng với có được lực lượng, làm cho nàng mỗi một tấc da thịt cũng tràn ngập co dãn, giống như đầu báo mẹ nhỏ.

Vừa vặn đang thử dò xét thời điểm, Hoàng Tuyền cũng đã đầy đủ lãnh hội qua cái kia kinh người lực đàn hồi.

Nàng rất thiện lương, nếu không phải nàng, có lẽ Hoàng Tuyền đã chết trong rừng rậm rồi. Nàng cũng rất đơn thuần, đơn thuần đến chỉ dựa vào Hoàng Tuyền biết nói tặc nhân ngôn ngữ liền tín nhiệm gã.

Hoàng Tuyền chợt nhớ tới ban đầu lần bị thương này tình lại, muốn giả bộ hôn mê, lại bị nàng liếc xem thấu chuyện.

Có lẽ tại trên người tên tiểu tử này, có kinh người trực giác. Nàng bản năng lựa chọn tín nhiệm, hơn nữa ngủ ở bên cạnh hắn, đem nhược điểm của mình không giữ lại chút nào bày biện ra đến.

Thật là khiến người không thể giải thích vì sao cảm giác.

Hoàng Tuyền qua lại, hoàn toàn là núi thây biển máu. Bị Long Ky chiến doanh triệt để hủy diệt thành thị, thậm chí là Tinh Cầu cũng số lượng cũng không ít, lại càng không cần phải nói những thứ kia tất cả lớn nhỏ phổ thông chiến dịch rồi.

Coi như là bước vào nơi đây, cảm giác được Thánh Huy thời điểm, gã nghĩ cũng là thăm dò cùng cướp bóc.

Phát tán mở đi ra suy nghĩ cũng chỉ là một cái chớp mắt, gã lặng yên không một tiếng động dưới mặt đất giường, thoảng qua xoay người, hai tay bắt đầu ở trên thân thiếu nữ, đầu ngón tay nhu nhược gió nhẹ, chút bất tri bất giác lướt qua thiếu nữ thân thể mỗi một cái góc nhỏ.

Sau một lát, Hoàng Tuyền thu tay lại, đứng ở bên giường, nhìn đang ngủ say thiếu nữ.

Gã đã đối với thân thể của nàng cấu tạo đã có tương đối xâm nhập rất hiểu rõ, tại lúc này Hoàng Tuyền trong tầm mắt, thiếu nữ trên người đồng

dạng có từng đám cây màu đỏ nhạt dây nhỏ. Những thứ này dây nhỏ cùng Hoàng Tuyền trong cơ thể hồng tuyến chân thực ra đồng nguyên.

Chỉ bất quá cùng Hoàng Tuyền so sánh với, trên người nàng dây nhỏ muốn thừa thốt nhiều lắm, sáng bóng cũng rất âm đậm, hơn nữa vền vện phân bố tại đùi, cánh tay, eo bụng các loại trọng yếu vị trí, không bằng Hoàng Tuyền như vậy bày kín toàn thân.

Những thứ này biểu hiện tại trong tầm mắt dây nhỏ, trên thực tế là Hoàng Tuyền trải qua cải tạo ánh mắt đối với Thánh Huy năng lượng phản ứng. Từng đám cây dây nhỏ, có nghĩa là một mảnh dài hẹp bị Thánh Huy cải tạo cường hóa qua cơ thể tổ chức.

Những thứ này cơ thể thoát nhìn cùng bình thường cơ thể không có gì khác nhau, thế nhưng một khi vận dụng, nhưng có thể tại trong nháy mắt bắn ra ra gấp mười lần tại bình thường cơ thể lực lượng.

Mà Hoàng Tuyền trong cơ thể những thứ kia cơ thể, bị cải tạo được càng thêm triệt để, cũng càng cường đại hơn. Tuy rằng hiện tại đầu lần nữa kích hoạt lên một chút, nhưng mà trong nháy mắt bộc phát, đã có thể làm cho gã làm rất nhiều chuyện.

Kiểm tra qua thân thể thiếu nữ, Hoàng Tuyền càng phát ra xác định, cái này làng xóm bên trong nhất định có Thánh Huy thạch. Có lẽ nó không là rất lớn, nhưng tản mát ra năng lượng phẩm giai, cũng không so với đế quốc đã từng có được cái kia khối cự thạch thấp nhiều ít.

Gã chậm rãi khép lại quần áo thiếu nữ, đem nút áo từng khóa cài tốt, động tác nhu hòa được giống nhau mới đầu, không có chút nào kinh động thiếu nữ. Nhưng ở cài tốt nội y về sau, Hoàng Tuyền đột nhiên giật mình, nhặt lên nội y một góc, nhẹ nhàng vê động.

Buộc ngực nội y vài vóc mềm nhẵn tinh tế tỉ mỉ, cảm giác thật tốt, đế quốc những thứ kia Vương Công phu nhân theo bên mình vật liệu may

mặc, cũng bất quá chỉ như vậy.

Loại này vải vóc vốn nên tại tương đối khoa học kỹ thuật tiên tiến hậu mới sẽ xuất hiện, chỉ là cái kia tỉ mỉ dệt phương pháp, cũng không phải là bất luận kẻ nào thủ công có thể dệt được đi ra đấy.

Cái này làng xóm rõ ràng tương đối nguyên thủy, hợp thành loại nguồn năng lượng hệ thống cũng không nhìn thấy, từ vũ khí của bọn hãn có thể thấy được, hãn là chỉ thủ công tác phường tồn tại, ở đâu ra cao cấp máy dệt?

Hoàng Tuyền đột nhiên cảm giác được có chút xem không hiểu cái chỗ này rồi,

Gã suy nghĩ một chút, tiếp tục đem thiếu nữ quần áo cài tốt, liền đi đến phía trước cửa sổ, hướng ra phía ngoài nhìn lại.

Toàn bộ thung lũng bên trong một mảnh tĩnh mịch, không có chút nào ánh đèn, cũng nhìn không tới bất luận kẻ nào đang hoạt động. Tất cả mọi người đang ngủ, cả cái người gác đêm đều không có.

Cái này có thể tương đối kỳ quái, cho dù là nguyên thủy nhất, cuối cùng man dã bộ lạc, cũng sẽ không hoàn toàn không lưu người gác đêm. Dù cho không có kẻ địch, vạn nhất có cái nào đầu hung thú tiến vào nơi trú quân, chỉ sợ cũng sẽ vì họa không nhỏ.

Tại Hoàng Tuyền xem ra, trưởng thành nam nhân có lẽ không sợ hung thú, nhưng những tiểu hài tử kia cũng không có ngăn cản hung thú bốn sự.

Chẳng lẽ nói, cái này nơi trú quân có lực lượng nào đó, có thể ngăn cản hung thú tiến vào?

Tựa như trong truyền thuyết, Viễn Cổ thời đại mẫu tinh thổ dân, dùng đồng lửa đến xua đuổi cùng ngăn dọa dọa thú.

Hoàng Tuyền lại nhìn hướng chỗ giữa phòng lớn, nghĩ tới từ nơi ấy tràn ra tới Thánh Huy năng lượng. Gã có thể cảm giác được, theo thung lũng tất cả ánh đèn dập tắt, chỗ giữa phòng lớn sẽ không có nữa Thánh Huy năng lượng tràn ra.

Cái này ít nhất nói rõ, người trong xóm nhìn như nguyên thủy, đã nắm giữ mở ra hoặc là đóng cửa Thánh Huy phương pháp xử lý, đây chính là cả thủ đô đế quốc không có giải quyết nan đề.

Tuy rằng đế quốc đem Thánh Huy thạch xưng là thạch Vĩnh Minh, ý làm năng lượng cường đại tại đế quốc ranh giới vĩnh tồn.

Nhưng trên thực tế, tại Thánh Huy cố định chiếu rọi trong phạm vi, loại bỏ, pha loãng đã là đế quốc khoa học kỹ thuật có thể làm được cực hạn, hoàn toàn không có cách nào đạt tới cách trở cùng che đậy.

Hoàng Tuyền khẻ cau mày, cường chế lập tức ý niệm trong đầu đi chỗ giữa trong phòng lớn dò xét. Cái này làng xóm sương mù trùng trùng điệp điệp, tựa hồ rất nguyên thủy, nhưng vừa có cùng nguyên thủy bộ lạc hình thái khác hẳn khác thường văn minh trình độ, cùng với cao độ khoa học kỹ thuật hóa kết quả.

Hơi trọng yếu hơn chính là, tại Thánh Huy vận dụng lên, nhỏ như vậy làng xóm tựa hồ còn muốn vượt lên đầu tại đế quốc.

Trong lúc đang suy tư, ngoài cửa sổ chợt có một bóng ma lướt qua. Hoàng Tuyền lập tức vọt đến bên cửa sổ, giấu ở trong âm ảnh, mặc kệ phá cửa sổ mà vào là vật gì, cũng sẽ ở đều không có phòng bị lúc đã bị một kích trí mạng.

Nhưng ngoài cửa sổ yên tĩnh, không có gì cả.

Hoàng Tuyền im ắng di động, đứng ở phía trước cửa sổ hướng ra phía ngoài nhìn lại. Chỉ thấy miệng giếng tựa như trên bầu trời vừa vạn lướt qua

một vòng mỏng vân, vừa vặn âm ảnh chính là nó ném ở dưới Vân Ảnh.

Gã nhẹ nhàng thở ra, lui trở về trong âm ảnh, đột nhiên cửa sổ biên giới chỗ có sáng sắc mặt lóe lên. Gã đi đi qua xem cẩn thận xem, phát hiện nơi đó là một chỗ mới tinh đứt gãy, không biết bị cái gì cắt gọt mà thành.

Cái này nhìn qua không có cái gì đặc biệt, dù sao phòng ở nhưng thật ra là do từng khối tấm vật liệu hợp lại hợp mà thành, công nghệ thập phần đơn sơ, chỉ là trải qua nhiều năm, mái nhà lên cũng bao trùm cỏ xỉ rêu cùng hoa dây leo, đem thô ráp đơn sơ mà liều khe hở che lại rồi, mới làm cho cả thung lũng có vẻ xa hoa.

Nhưng mà đứt gãy kim chúc sáng bóng, đều khiến Hoàng Tuyền có loại cảm giác quen thuộc.

Gã duỗi ra ngón tay nhẹ nhàng vuốt ve đứt gãy, lại dùng liệp đao cạo xuống một chút kim chúc tinh tế mảnh đặt ở trong miệng ném thường, rốt cuộc xác định, cái này khối miếng kim loại tài là một khối hạm dùng thép tấm, hơn nữa quy cách cấp tương đối độ cao, hoàn toàn là làm Tinh Tế đi xa chiến hạm chế tạo đặc chủng thép tấm.

Loại này tinh hạm thép tấm phẩm chất quả thực vô cùng cao minh, không biết đã trải qua bao nhiêu năm tháng cọ rửa, nhưng chỉ là gỉ sét hơi mỏng một tầng, chủ thể phần lớn hoàn hảo, so với hãn khoang hành khách trong kia chút miếng kim loại tài cùng chế phẩm trạng thái muốn tốt hơn nhiều.

Chỉ là, tinh hạm dùng thép tấm làm sao sẽ xuất hiện ở nơi đây?

Hoàng Tuyền lại hướng thung lũng bên trong từng tòa phòng ốc nhìn lại, lần này đã có đoán được, tùy tiện liền nhìn ra cái nào khối là hạm dùng thép tấm, cái nào khối chỉ dùng để tấm ván gỗ niêm phong vách tường.

Có chút ưu mỹ đường cong, chỉ hạm dùng thép tấm mới có thể chế tạo được như thế hoàn mỹ. Chỗ giữa phòng lớn toàn bộ nóc nhà đều là nhất thể, thoát nhìn giống như là cái nào chiếc rơi tan tinh hạm một khối vỏ ngoài, bị chinh thể dời qua đến mà thành.

Chẳng lẽ nói, cái này làng xóm, trên thực tế chính là tu kiến tại một cái tinh hạm hài cốt lên?

Nghĩ tới đây, Hoàng Tuyên ngược lại là có chút hưng phấn.

Một loại tinh hạm công năng xa so với phổ thông phi thuyền muốn hoàn thiện nhiều lắm, dù là rơi tan rồi, hạm bên trong có chút mẫu chốt thiết bị, nói thí dụ như ghi chép đi xa cùng tin tức nhiệm vụ trí não, cũng có thể dựa vào kèm theo nguồn năng lượng tiếp tục vận hành đã ngoài ngàn năm, lấy chờ đợi để quốc đến tiếp sau binh sĩ cứu viện, hoặc là thu về mẫu chốt số liệu.

Nếu như tại nơi trú quân dưới mặt đất thật sự tồn tại một chiếc tinh hạm, như vậy Hoàng Tuyên liền có nắm chắc tìm được nó ghi chép vận chuyển tin tức trí não. Dù là trí não đã quay xong, chỉ cần tổn hại được không phải là quá nghiêm trọng, gã cũng có khả năng chữa trị hoặc là thu hoạch trí não bên trong tin tức.

Như thế Hoàng Tuyên ít nhất có thể biết rõ, chiếc này tinh hạm là đến từ phương nào, chở khách người nào hàng, chấp hành nhiệm vụ gì, vân... vân.

Có lẽ, cái này có thể đem đi tới vạch trần một góc vạn năm sương mù.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 8: Nam Nhân Gần Với Thần Nhất

Suy tư tới ranh giới, thiếu nữ đột nhiên trở mình, thò tay hướng bên cạnh lục lọi, trong miệng lẩm bẩm: "Hoàng Tuyền, Hoàng Tuyền?"

Mắt thấy thiếu nữ như muốn tỉnh lại, Hoàng Tuyền thân ảnh lại là lóe lên, đã đến trên giường, cùng thiếu nữ song song mà nằm.

Thiếu nữ lật người, trong mơ hồ chạm tới gã, sau đó không biết nhẹ giọng lầu bầu câu cái gì, lại dùng cái mũi nhỏ hít hà, liền dụng cả tay chân, toàn bộ người cũng quấn ở trên người Hoàng Tuyền, tiếp tục thiếp đi.

Hoàng Tuyền bị nàng cuốn lấy không thể động đậy, lại không dám thiên về động, để tránh cứu tình nàng, chỉ có thể thẳng tắp mà nằm, lẳng lặng đợi chờ trời sáng.

Nhưng năm năm, gã lại cảm giác được một loại khó có thể hình dung an bình, chậm rãi bối rối dâng lên, bất tri bất giác liền đã ngủ.

Không biết qua bao lâu, Hoàng Tuyền đột nhiên ngồi dậy, nhìn chung quanh, trong nháy mắt ra một thân mồ hôi lạnh. Hiện tại ánh mặt trời đang từ ngoài cửa sổ xuyên qua, trời đã sáng rồi, mà bên người giường ngủ trống rỗng đấy, Diêu cũng không tại.

Trong lòng của hắn khiếp sợ, chính mình vậy mà sẽ ở bên trong một cái hoàn cảnh hoàn toàn xa lạ ngủ được thâm trầm như vậy, cái này như tại

trước đây, căn bản là chuyện không thể tưởng tượng, hôm nay quả thực liền đã xảy ra.

Hắn thế nhưng là Hoàng Tuyền, là tại cái gì trong hoàn cảnh trước sau bảo trì đề phòng cùng tinh táo để quốc sát Thần.

Lúc này cửa phòng mở ra, Diêu bưng bàn ăn đi đến, nói: "Người rốt cuộc tỉnh?"

Hoàng Tuyền nhẹ gật đầu, chậm rãi xuống giường, mượn cái này đơn giản động tác che giấu, âm thầm thử kích hoạt thân thể.

"Tỉnh liền tranh thủ thời gian ăn đi, ném qua điểm tâm, ta muốn dạy người đi săn."

Trong bàn ăn theo lẽ thường thì một đồng lớn nướng thịt thú vật, thức ăn thì là dùng quả đại gậy thành rượu trái cây. Ngày hôm qua Hoàng Tuyền đã hưởng qua loại này rượu trái cây, mùi rượu chất bên trong mang theo bé ngọt, không tốt uống, cũng không tính kém.

Thịt nướng tuy nhiều, thế nhưng Hoàng Tuyền cùng Diêu sức ăn cũng rất lớn, trong nháy mắt liền ăn sạch sẽ.

Diêu lau miệng, đã nói: "Người chọn vài cái thuận tay vũ khí, chờ ta trả bàn ăn, chúng ta liền đi ra ngoài săn bắn."

Hoàng Tuyền gật đầu, quan sát trên vách tường vũ khí, tâm niệm vừa động, thon dài mười ngón bên trong cũng ẩn hiện một cái màu bạc. Lòng hắn niệm lại vừa chuyển, màu bạc như vậy biến mất.

Treo trên vách tường vài cái dài ngắn không đồng nhất liệp đao, còn có một đem chiến cung. Tại Hoàng Tuyền xem ra, những thứ này hình ảnh thô ráp vũ khí, có cùng không có cũng không có kém bao nhiêu.

Bất quá nếu như thiếu nữ nói, gã tiện tay tháo xuống hai thanh liệp đao chọc ở bên hông, lại gỡ xuống chiến cung thử thử, phát hiện cung lực lượng cùng chính xác tựa hồ cũng không được tốt lắm, cùng đế quốc tử mĩ chế tạo ám sát nỏ không nói kém cái gấp trăm lần, chín mươi gấp bội dù sao vẫn là có.

Điều lại đi đến, đem một kiện Thú Bì Giáp ném cho Hoàng Tuyền, nói: "Người trước thử xem, xem hợp không hợp thân. Không thích hợp cũng không có biện pháp, ta chỉ có thể tìm tới một món đồ như vậy rồi."

Cũng may Hoàng Tuyền thân hình cao lớn, đem Thú Bì Giáp mặc trên người, lại dùng dây da bó chặt, cũng là hữu mô hữu dụng (*ra dáng).

Điều thấy được nhãn tình sáng lên, dùng sức tại Hoàng Tuyền vai vỗ một cái, nói: "Cùng ta hảo hảo học, không dùng được một cái gió mát gió ấm Luân Hồi, người có thể trở thành xuất sắc thợ săn, nói không chừng còn có lên cao thành võ sĩ khả năng, ít nhất không cần ta lại vì người lo lắng."

Hoàng Tuyền thật sự có chút dở khóc dở cười, gã đã nhiều ít khôi phục một một ít thể lực, tuy rằng chỉ là toàn thịnh thời kỳ một chút số lẻ, nhưng muốn thả ngược lại thiếu nữ bất quá là nhắc tay ở giữa chuyện.

Nhưng mà tại thiếu nữ trong lòng, gã nhưng vẫn là cái kia lúc nào cũng cần phải bảo vệ yếu nam nhân. Hơn nữa chỉ sợ không chỉ là thiếu nữ nghĩ như vậy, xem lúc trước những thứ kia làng xóm dân ánh mắt, chỉ sợ tất cả mọi người là đồng dạng ý tưởng.

Chỉnh đốn sẵn sàng, hai người sẽ xuyên qua cửa ra vào trường cỏ, tiến vào rừng rậm.

Thần kỳ chính là, từ trường trong cỏ chui ra nháy mắt, Hoàng Tuyền lại có một loại xuyên thấu màng mỏng, từ một cái thế giới tiến vào một cái thế giới khác cảm giác. Hai cái thế giới đang lúc thay đổi, cũng không phải là không có chút nào khe hở, mà là có một đạo khó có thể cảm thấy khoảng

cách. Từ nơi này đạo khoảng cách ở bên trong, Hoàng Tuyền tựa hồ nhìn thấy cái gì.

Gã đứng thẳng thân thể, trong lúc đó trong đầu một trận mê muội, bỗng nhiên chứng kiến phương xa chính có một người nam nhân tại nhìn chăm chú lên chính mình.

Người nam nhân kia so với Hoàng Tuyền cao hơn chỗ, thân thể mỗi một khối cơ bắp cũng cứng rắn như sắt.

Mà trên mặt hăn đường cong như là đao bổ rìu đục, mỗi một cột cũng cứng rắn được dường như có thể đâm hết thảy. Gộp lại hơi có vẻ lộn xộn râu ngấn, cũng có thể cấu thành trong trí nhớ lái đi không được một bức họa trước mặt.

Làm người khác chú ý nhất đấy, là người nọ ánh mắt. Đó là một đôi không cách nào hình dung ánh mắt, trống rỗng, băng lãnh, lạnh nhạt, lãnh khốc. Tại bên trong cặp mắt kia, có chỉ là hủy diệt, là tất cả thế giới cuối cùng.

Giờ khắc này, Hoàng Tuyền trên trái tim như là đè ép một khối tảng đá lớn, trầm trọng được thở không nổi, để cho gã cả hô hấp đều cảm thấy khó khăn. Vô pháp giãy giụa cảm giác vô lực trong nháy mắt lan ra toàn thân, để cho gã như là đặt mình trong sâu nhất ác mộng.

Gã dốc sức liều mạng hô hấp, thế nhưng là lồng ngực phập phồng, lại giống như hút không tiến nửa điểm không khí. Tại đây đáng sợ ác mộng ở bên trong, vẫn tràn ngập không thể ức chế phần nộ.

Cái này phần nộ tại bộ ngực hăn mạnh mẽ đâm tới, để cho gã muốn gầm thét, muốn gào thét, muốn nhào tới, đem người nọ phá tan thành từng mảnh. Thế nhưng là cho dù phần nộ, gã lại như cũ không thoát khỏi được cái kia thâm trầm vô lực, vô lực đến tuyệt vọng.

"Người làm sao vậy? Tỉnh!" Thanh âm của thiếu nữ tại vang lên bên tai, từ yếu ớt đến dần dần rõ ràng.

Phương xa người nọ hình ảnh trở nên vụn vụn không rõ, chậm rãi biến mất, Hoàng Tuyền cái này mới trở lại thực tế. Gã hướng chung quanh nhìn, cũng nhìn thiếu nữ, thiếu nữ miệng một mực ở động, thế nhưng là gã lại không nghe được thanh âm.

"Người không có việc gì chứ? Như thế nào đột nhiên liền ngã xuống?" Thiếu nữ đưa kéo dài tới dưới một cây đại thụ, vịn gã dựa vào trên tàng cây ngồi xuống.

Gã đưa thay sờ sờ chính mình cái trán, chỗ đó tất cả đều là to như hạt đậu mồ hôi, đem đầu tóc dính vào trán lên. Gã vịn cây, chậm rãi đứng lên, lúc này tại ác mộng bên trong giày vò lấy chính mình cảm giác vô lực mới dần dần mất đi, để cho gã lại có khống chế thân thể năng lực.

Hoàng Tuyền khước miệng hướng lên ngoặt ngoặt, coi như là cười qua, nói: "Ta không sao, Chỉ là. . . Hơi mệt chút."

Thiếu nữ vẻ mặt tràn đầy nghi hoặc, không có ăn no sao?"

"Không phải là. Không có gì, rất nhanh thì tốt rồi. Chúng ta đi thôi, chỉ là hiện tại muốn bé chậm một chút."

Thiếu nữ gật đầu, cho thấy khó gặp sẵn sóc, nói: "Được rồi, ta sẽ tận lực chậm đấy. Tại đến khu vực săn bắn lúc trước, ta trước với người nói một chút săn bắn kỹ xảo đi, những thứ này đều là trụ cột đồ vật, người hẳn là rất nhanh có thể học được."

Hoàng Tuyền gật đầu, yên lặng cùng theo thiếu nữ tại trong rừng ghé qua. Thiếu nữ một mực ở nói chuyện, thế nhưng gã không có gì cả nghe lọt, hiện tại ý thức của hẳn, tất cả đều bị người nam nhân kia mặt chiếm cứ lấy.

Gã đã nhớ tới, người nam nhân này chính là hấn tại một vạn năm trước địch nhân vốn có, phản loạn quân lãnh tụ tinh thần, được xưng bên trong ba nghìn Tinh Vực người gần với thần nhất, có được thân thể không già không chết đấy. . .

Thế nhưng Hoàng Tuyền đột nhiên phát hiện, như thế nào cũng nhớ không nổi cái kia người có tên tự, nhưng cùng tương quan một chút ký ức lại liên tiếp xuất hiện.

Cái kia đều là một vài bức hình ảnh phá thành mảnh nhỏ, nhìn không ra phát sinh thời gian trước sau, lẫn nhau giống như cũng không có quan hệ. Trong đó phần lớn hình ảnh không rõ không rõ, chỉ số ít còn có thể phân biệt ra được một chút có ý nghĩa tình cảnh.

Trong đó một bức đặc biệt rõ ràng, đó là chiến trường, khắp nơi đều là lẫn nhau vén thi thể.

Hoàng Tuyền liền nằm ở những thi thể này chính giữa, không thể động đậy, ngũ giác cũng đến gần biến mất, cuối cùng cảm giác rõ rệt chỉ còn lại có vẫn ấm áp huyết không ngừng từ trên người chảy qua. Đó là chiến hữu huyết, cũng là máu của địch nhân, nhưng bây giờ hợp dòng tại một chỗ.

Tại ánh mắt phương xa, mấy cái người mặc trường bào màu đen nhân vật thần bí đang càng lúc càng xa. Một người trong đó tựa hồ cảm thấy Hoàng Tuyền ánh mắt, đột nhiên quay đầu lại.

Trong một chớp mắt, Hoàng Tuyền trong trí nhớ cũng chỉ còn lại có cặp mắt kia, cặp kia tràn đầy tinh mịch thế giới ánh mắt.

Trong đầu hình ảnh dần dần không rõ, tại Hoàng Tuyền trước mặt xuất hiện một tay, đang trên dưới lắc lư.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 9: Phi Lân Ảnh Thú

"Này, ta mới vừa nói nhiều như vậy, người cuối cùng có hay không nghe a!" Thiếu nữ vẻ mặt tràn đầy vẻ giận dữ, hiển nhiên phát hiện mình bị bỏ qua, hơn nữa bắt đầu nổi giận.

Hoàng Tuyền nhẹ gật đầu.

Thiếu nữ theo dõi hẳn, dùng sức dậm chân, oán hận mà nói: "Người gương mặt này lên vĩnh viễn cũng không lộ vẻ gì, thật sự là chán ghét đã chết! Người không biết cười đấy sao? Khóc cũng được a!"

Hoàng Tuyền yên tĩnh mà nhìn nàng, một mực thấy được thiếu nữ có chút cục xúc bất an, dịch chuyển khỏi ánh mắt.

Giống như là vì thoát khỏi lúng túng, nàng thò tay hướng phía trước một ngón tay, nói: "Nhảy qua cái kia rãnh sâu, chính là khu vực săn bắn rồi. Nơi đây không phải là nguy hiểm như vậy, ít nhất không có quý ăn thịt người, là làng xóm rèn luyện trẻ tuổi thợ săn địa phương."

Hoàng Tuyền khẽ nhíu mày, cái này đem hẳn nên làm tiểu hài tử nhìn.

Điều sức quan sát vô cùng nhạy cảm, Hoàng Tuyền một chút hơi nhỏ biểu lộ biến hóa cũng chạy không thoát ánh mắt của nàng. Nàng thò tay tại trên đầu Hoàng Tuyền hung hăng gõ một cái, nói: "Người vẫn mất hứng! Đừng tưởng rằng vận khí tốt, giết chết đầu Phí Yêu, nên cái gì chuyện cũng không có. Nói cho người biết, trong rừng rậm chuyện gì cũng có thể phát

sinh, người không nên mỗi lần cũng trông chờ vận khí của mình chuyên tốt như vậy. Trong rừng rậm, liệp đao liền là vận khí của chúng ta, cầm lấy!"

Nói qua, thiếu nữ đem trong tay mình liệp đao nhét vào Hoàng Tuyền trong tay, nói: "Ta vừa rời dạy người cũng nhớ kỹ sao?"

Hoàng Tuyền đối với nàng cảm thấy đau đầu, đề phòng dừng lại nàng lại gõ đầu của mình, do đó bị phòng ngự của mình bản năng ném bay ra ngoài, đầu dễ ửng phó tính chất gật đầu.

Thiếu nữ nhìn hẩn một cái, lập tức không vui nói: "Ta vừa vận là dạy người như thế cầm đao đấy sao? Người như thế lỏng loẹt suy sụp suy sụp mà nắm, chẳng phải là đại lực một chút đao cũng sẽ bị đánh bay? Nếu như vậy nắm, ngón tay thu nạp, nắm chặt! Mặc kệ tại dưới tình huống nào, đều muốn cam đoan đao tại trong tay chúng ta, nghe rõ sao?"

Thiếu nữ một phen đạo lý lớn nói, lại làm làm mẩu động tác, lại thấy Hoàng Tuyền hay là dùng mấy cả ngón tay nhặt lấy chuôi đao, cái thanh kia liệp đao trong tay hẩn hoảng a hoảng đấy, tùy thời cũng giống như muốn rớt xuống đất bộ dạng.

"Người. . ." Thiếu nữ chịu chán nản, chống nạnh cả giận nói: "Người đừng tưởng rằng cái này tân thủ khu vực săn bắn, có thể buông lỏng, người như thế vĩnh viễn cũng không thành được một cái tốt thợ săn! Nơi đây cũng là có nguy hiểm đấy, nếu như gặp gỡ một đầu Phi Lân Ảnh Thú, ta có thể không cứu được người. . . Cẩn thận! !"

Thiếu nữ một tiếng thét kinh hãi, thế nhưng là đã không còn kịp rồi. Từ bên cạnh tán cây trúng đạn ra một đoàn bóng xám, nhanh được căn bản thấy không rõ động tác, mới vừa xuất hiện, đã đến trước mặt Hoàng Tuyền, một đôi móng vuốt sắc bén xoay mình đuổi ra, hướng gã hai mắt đào đi!

Thiếu nữ suy nghĩ trống rỗng, bản năng làm ra chặn đường động tác, nhưng trong nội tâm nàng lại hiểu rõ, rất lớn khả năng không kịp cứu cái

kia trì độn nam nhân.

Ngay tại móng vuốt sắc bén sắp sửa cắm vào ánh mắt tới ranh giới, thân thể Hoàng Tuyền đột nhiên như trong gió liễu rủ, hướng bên cạnh nhẹ nhàng bãi xuống, vừa đúng để cho qua bóng xám cái này bổ nhào về phía trước. Mà tay hấn cánh tay nâng lên, giống như là bản năng muốn bảo vệ mình, nhưng trong tay liệt đao lưỡi đao nghiêng ra.

Bóng xám cơ hồ dán Hoàng Tuyền khuôn mặt bay qua, quỹ tích vừa vặn trải qua liệt đao lưỡi đao.

Phịch một tiếng, bóng xám một đầu đụng ở bên cạnh một cây cổ thụ lên. Cái này một cái đụng phải cực kỳ vững chắc, chấn động đầy trời lá rụng, để cho ngơ ngác làm lấy thò tay động tác thiếu nữ vô thức mà rùng mình một cái.

Sau một khắc, nàng mới phản ứng tới, gấp hướng Hoàng Tuyền nhìn lại. Chỉ thấy Hoàng Tuyền nghiêng người xoay người, lấy hai tay bảo vệ khuôn mặt, trong tay liệt đao trên mũi đao thì có một giọt máu, chính thuận theo đao sống lưng chậm rãi lăn xuống.

"Người, người còn tốt đó chứ?" Thiếu nữ vội vàng đi tới dìu hẳn, một bên lấp bắp mà hỏi thăm, chỉ e Hoàng Tuyền hai tay về sau, sẽ là một trương mặt huyết nhục không rõ.

Hoàng Tuyền để xuống hai tay, lộ ra cặp kia sâu không thấy đáy ánh mắt. Không chỉ ánh mắt hoàn hảo không tổn hao gì, trên mặt cũng một chút vết trảo đều không có.

Thiếu nữ lại có chút ngây người, lập tức thở dài ra một hơi, quay đầu nhìn về phía bóng xám.

Cái kia đoàn bóng xám đánh lên thân cây về sau, lại bắn đến trên mặt đất, rốt cuộc hiện ra vốn hình thể.

Cái này một đầu màu xám thẫm tiểu thú, toàn thân từ đầu đến chân bao trùm lấy một tầng tử mĩ lân giáp, chỉ phần bụng là bộ lông mềm mại. Nó đầu nhỏ chanh chua, tứ chi nhỏ bé, móng vuốt đặc biệt sắc bén.

Nếu như không là vừa vận tận mắt thấy, rất khó tưởng tượng như thế một cái thân dài ngắn thì tiểu gia hỏa, tốc độ lại chuyên nhanh đến loại tình trạng này. Hơn nữa nhìn nó cái kia một thân lân giáp, chắc hẳn lực phòng ngự cũng là tương đối kinh người.

Nó tốc độ nhanh như tia chớp, không phải nói bị bắt ở bên trong, chính là bị đánh lên, biết bị thương không nhẹ.

Thế nhưng cái này đầu Phi Lân Ảnh Thú hiện tại chỗ vó, trên bụng xuất hiện một đạo hồng tuyến, chính hướng hai bên vỡ ra, trong nháy mắt liền biến thành một đạo xoáy xuyên qua cái cổ bụng đại thương miệng, toàn bộ phần bụng đều bị xé ra, nội tạng vải đầy mặt đất.

Thiếu nữ chần chờ mà chuyển hướng Hoàng Tuyền, hỏi: "Cái này là . . . Người làm?"

Hoàng Tuyền nhạt nói: "Vận khí ta luôn luôn không tệ."

Vận khí. . .

Nói đến hung thú liền gặp gỡ hung thú vận khí, hay là quý dị mà giết chết hung thú vận khí?

Thiếu nữ nhìn chăm chăm vào Hoàng Tuyền trái xem phải xem, nhin không được thò tay muốn đi gõ đầu của hắn, trên nửa đường đột nhiên nghĩ đến trên mặt đất đầu kia Phi Lân Ảnh Thú, vô thức mà run rẩy, năm đấm cũng có chút gõ không đi xuống.

Nhưng nàng cũng không nguyện như vậy yếu đi khí thế, trừng to mắt, cả giận nói: "Nghiêm túc điếm, cuối cùng là chuyện gì xảy ra?"

Hoàng Tuyền nói: "Nó nghĩ phốc ta, ta sợ, liền hướng bên cạnh tránh. Kết quả không nghĩ tới vận khí không tệ, mũi dao vừa đúng mở ra bụng của nó, chính là như vậy."

Diêu nhìn Hoàng Tuyền không lộ biểu tình gì, lại muốn đi gõ đầu của hắn, cả giận nói: "Ta cũng không phải tiểu hài tử!"

Hoàng Tuyền đem liệp đao đưa trả lại cho nàng, nói: "Loại này Phi Lâm Ảnh Thú, có phải hay không cần thừa dịp huyết nóng thời điểm xử lý?"

Diêu a một tiếng, như ở trong mộng mới tỉnh, chạy đi tới huy động liệp đao, lột da lấy thịt.

Động tác của nàng cực kỳ thành thạo, thời gian qua một lát, cái này đầu nhỏ thú liền da thịt chia lìa, phân loại mà dọn xong, lại được thu vào tùy thân trong ba lô.

Thiếu nữ ba lô ngược lại làm được rất coi trọng, bên trong chia làm nhiều cái ô vuông, trong đó có một cái ô vuông dùng thú cốt làm chèo chống, chuyên môn dùng để gửi trọng yếu và lại non mềm săn đuổi vật, Phi Lâm Ảnh Thú trái tim liền là một cái trong số đó.

Thịt cùng da đều có tương ứng gửi khoảng trắng, tiểu thú móng vuốt cũng bị nàng cẩn thận gỡ xuống cất kỹ, . Theo nàng nói, Phi Lâm Ảnh Thú móng vuốt độ cứng cực cao, là mũi tên thượng giai vật liệu, có thể tùy tiện xuyên thủng tấm thép mỏng.

Hoàng Tuyền ở bên cạnh lẳng lẳng nhìn nàng thu hoạch con mồi.

Thiếu nữ bình thường đại đại liệt liệt đấy, hiện tại lại cực kỳ cẩn thận, không có chút nào lãng phí. Hoàng Tuyền lúc trước đã từng gặp qua rất nhiều rừng thiêng nước độc trung bộ rơi đích tồn tại, biết rõ loại này cẩn thận sau lưng không phải là phẩm chất, mà là vì hoàn cảnh.

Làng xóm sinh tồn nhất định thập phần gian nan, cho nên mới không dám lãng phí một chút xíu tài nguyên.

Thiếu nữ cũng được, Hôi Ưng, Phi Tiến cũng tốt, sức ăn cũng hết sức kinh người. Bọn hắn muốn đem chính mình cho ăn no bụng, liền cần không ngừng đi săn, đạt được đủ nhiều con mồi mới được.

Hơn nữa nhóm này trẻ tuổi thợ săn cùng võ sĩ, là làng xóm trung kiên lực lượng, bọn hắn không chỉ muốn cho ăn no bụng chính mình, còn phải làm ra tộc nhân khác đồ ăn, bằng không mà nói, thì có người chuyên chịu đói.

Thu hoạch xong Phi Lâm Ảnh Thú, thiếu nữ có vẻ hết sức cao hứng, nói: "Thật không nghĩ tới cùng đi săn đến một đầu Ảnh Thú. Như thế xem ra, chúng ta lại tùy tiện đánh chút con mồi, có thể trở về á!"

Hai người tiếp tục hướng khu vực săn bắn ở chỗ sâu trong đi đến, trên đường đi thiếu nữ ngược lại là không có sẽ dạy Hoàng Tuyền đao pháp. Liên tục hai lần săn giết, nàng chính là lại trì độn cũng nhìn ra chút đầu mồi.

Chỉ là nàng vô cùng tốt mặt mũi, nói cái gì cũng không chịu thừa nhận, Hoàng Tuyền võ kỹ khả năng so với chính mình rất tốt thế thôi.

Ngược lại Hoàng Tuyền chủ động mở miệng, hỏi: "Người săn bắn kỹ nghệ là học của ai?"

Thiếu nữ nói: "Bố đã từng đã dạy ta một chút, thế nhưng ta không có học được bao nhiêu thời điểm, gã đã bị một đầu Phí Yêu giết."

"Cái kia mẹ của người đây?"

"Nàng? Nàng làm sao sẽ quản ta? Nàng sinh hạ ta về sau, liền không còn là hợp cách thợ săn. Vì sao bố sau khi chết, nàng liền biến thành làng

xóm trong cái khác cường đại thợ săn nữ nhân, cùng ta không có quan hệ."

Thiếu nữ nói xong rất là hiển nhiên, Hoàng Tuyền cũng là trầm mặc, có lẽ Diêu mình cũng không có cảm giác đến lời nói này đằng sau che giấu chua xót, Hoàng Tuyền lại thật sâu cảm nhận được.

Nào đó trình độ lên, Để cùng cùng cái này nửa nguyên thủy làng xóm, cũng có nào đó trình độ lên giống nhau.

Gã không biết cái này có phải hay không nào đó tuần hoàn, hoặc là tối tăm bên trong Luân Hồi.

Gã nguyên bản đối với lịch sử, chính trị cùng triết học cũng không hứng thú, nhưng đối với khoa học xã hội vẫn đang nghiên cứu rất sâu, duy nhất mục đích, chính là vì có thể tìm được thêm nữa thủ đoạn đả kích đối thủ.

"Vậy người bây giờ săn bắn kỹ nghệ, cũng là học của ai?" Hoàng Tuyền đột nhiên muốn biết nhiều một ít chuyện của nàng.

"Chính mình từ từ suy nghĩ đó a! Ta thế nhưng là một thiên tài thợ săn đây!" Thiếu nữ ưỡn ngực, tự hào mà nói.

Nhìn động tác của nàng, gã đột nhiên nghĩ tới tối hôm qua cái loại này vô cùng phú lực đàn hồi cảm giác, nguyên bản đóng băng trong lòng lại hơi hơi rung động.

Bất quá tâm phòng ngự buông lỏng chỉ là nháy mắt, lập tức lại khôi phục trước sau như một tỉnh táo, gật đầu nói: "Thì ra là thế, khó trách."

"Khó trách cái gì?" Thiếu nữ không hiểu ra sao.

"Khó trách thân thể tổ chất của người tốt như vậy, võ kỹ lại kém như vậy."

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 10: Truyền Thụ Kỹ Nghệ

Hoàng Tuyền nói xong rất hiển nhiên, thiếu nữ lại nhảy dựng lên, cả giận nói: "Vũ kỹ của ta rất kém cỡ sao? Ta cho người biết, trong thợ săn làng xóm, liền không có mấy người có thể đánh thắng được ta đấy! Chờ thêm mùa gió mát, ta lại sẽ lớn lên một chút, khi đó cả lực lượng đều sẽ không thua cho bọn hăn nhiều ít. Đến lúc đó, ta chính là một trong thợ săn ưu tú nhất toàn bộ làng xóm!"

"Đợi qua mùa gió mát. . ." Hoàng Tuyền cười lạnh.

Thiếu nữ lập tức nhớ tới, mình và Cự Nham ước định chính là tại gió mát lúc luận võ, mà Cự Nham là so với thợ săn cao hơn cấp một võ sĩ, nàng cơ hồ không có có thắng khả năng, chỉ sợ là đợi không được cái kia sau.

Nhưng nàng thập phần quật cường, nói: "Ta không thích đấy, người nào cũng không có thể bắt buộc ta. Nếu như gió mát lúc vẫn đánh không lại hăn, ta đây cùng lắm thì sẽ chết tại trên đài quyết đấu!"

Hoàng Tuyền nhạt nói: "Hà tất phiền toái như vậy? Ta thay người giết gã là được."

Thiếu nữ lại lắc đầu: "Không thể. Ta tuy rằng chán ghét Cự Nham, nhưng hăn đúng là rất cường tráng võ sĩ, nếu như gã liền như vậy chết, cũng là làng xóm một tổn thất lớn. Một mình hăn săn đuổi, có thể nuôi sống mười cái tộc nhân, còn có bảo hộ làng xóm an toàn. Hơn nữa, đây là

chuyện của ta, ta nhất định phải dựa vào bản lĩnh của mình đánh bại gã, như thế mới được!"

Hoàng Tuyền nhẹ gật đầu, cũng không miễn cưỡng, suy tư một lát, nói: "Những thứ này chiến đấu kỹ nghệ, trừ người ra phụ thân bên ngoài, làng xóm trong sẽ không có những người khác đã dạy người sao?"

Diêu có vẻ rất mờ mịt: "Cái này muốn người dạy sao? Trụ cột học được về sau, liền cũng dựa vào chính mình nữa a!"

"Ta là nói, không có gì lưu truyền xuống chiến đấu kỹ nghệ?"

"Cái gì là truyền lưu?"

"Chính là kia loại viết ở trong sách chiến đấu kỹ nghệ, hoặc là khác một ít gì kỹ thuật."

"Sách là cái gì?"

Vấn đề này ngược lại để cho Hoàng Tuyền giật mình, sách là cái gì, thật đúng là cái không tốt trả lời vấn đề.

Hắn từ là thường thấy nhiều loại điển tịch, cùng với có đồng dạng công năng các loại vật dẫn, nhưng là muốn cho một cái cả sách là cái gì cũng không biết người giải thích, chân thực là không biết nên ra sao ra tay.

Hoàng Tuyền không có nói thêm gì đi nữa, nhú mày suy tư.

Cái này làng xóm tình huống hiển nhiên có chút quý dị, bọn hắn thoạt nhìn có thể bộ phận khổng chế Thánh Huy lực lượng, nhưng lại ngay cả sách đều không có, vậy lại càng không có tri thức hoặc kỹ nghệ nguyên vẹn truyền thừa.

Mà có hạn truyền thừa, hẳn là đều dựa vào lấy tiền bối cùng hậu nhân ở giữa miệng tai nghe đâu. Như thế truyền thừa hiệu suất có thể cao bao

nhiều, có thể nghĩ, thế nhưng làng xóm người có ngôn ngữ, vẫn là cùng đế quốc ngữ cao độ tương tự chính là ngôn ngữ.

Cái này nói không thông rồi, có phức tạp ngôn ngữ hệ thống nên có văn tự, có văn tự làm sao sẽ không có vật dẫn ghi chép?

Dứt bỏ điểm ấy không nói, làng xóm dậm thân thể người cường tráng, vô luận lực lượng hay là tốc độ cũng vượt xa đế quốc dân chúng bình thường, có khả năng cùng cấm vệ chiến sĩ so sánh với, cái này rõ ràng cho thấy nhận lấy Thánh Huy ảnh hưởng mới sẽ như thế.

Thế nhưng ngoại trừ mạnh khỏe thân thể Cường bên ngoài, làng xóm dậm người võ kỹ cực kỳ thô ráp, thậm chí chưa nói tới có võ kỹ, cả trụ cột nhất kỹ nghệ đều không có, lại càng không cần phải nói đủ loại có thể kích phát tiềm lực, hoặc là đạt được năng lực đặc thù công pháp.

Đế quốc thời kì, võ kỹ đã phát triển đến đạt tới đỉnh cao tình trạng, cả người bình thường mỗi cái đều trụ cột quyền pháp, đao pháp, kiếm kỹ các loại, kỳ thật đến từ vô số năm qua muôn ngàn thử thách hoàn thiện cùng tổng kết, đã đem nhân thể huyền bí khai quật đến cực hạn.

Mà đế quốc bộ đội tinh nhuệ, thậm chí cấm vệ chiến sĩ, hoặc nhiều hoặc ít có nhận Thánh Huy ảnh hưởng, thể lực khác hẳn với thường nhân, đế quốc võ kỹ sở nghiên cứu cũng nhằm vào bọn họ, khai phát chuyên môn chiến đấu kỹ.

Về phần tinh duệ trong tinh duệ, Long Kỳ chiến doanh, thì là người người cũng có được hạng nhất thậm chí là mấy hạng năng lực đặc thù, vũ kỹ của bọn hắn cần số lượng thân định chế (*hàng đặt theo yêu cầu), lấy phối hợp riêng phần mình năng lực cùng đế quốc chuyên môn khai thác một loạt thiết bị cùng võ bộ.

Mà tới được Hoàng Tuyên cái này cấp độ, đã là không thể nào nghiên cứu trình độ, chân chính tuyệt sát tới kỹ, chỉ có thể do hắn từ đi lĩnh ngộ.

Hiện tại làng xóm trong người trẻ tuổi thân thể tổ chất, đã đạt tới cấm vệ chiến sĩ tiêu chuẩn, Điều tuổi còn trẻ, càng là có thể cùng cấm vệ tinh anh chiến sĩ sánh vai.

Đợi một thời gian, đợi được nàng chân chính trưởng thành, sợ là tiến Long Kỳ chiến doanh cũng đủ rồi.

Thế nhưng là bao gồm nàng ở bên trong, làng xóm dân võ kỹ cũng là quá xấu rồi tinh rồi mù.

Ngay cả gọi là võ sĩ, sở dĩ vượt qua thợ săn, cũng rất đại bộ phận là do ở thân thể tổ chất Tiên Thiên ưu thế, trên kỹ xảo trước mặt đều là tám lạng nửa cân, tại trong mắt Hoàng Tuyền, cũng chỉ so với đầu đường lưu manh đánh nhau tốt hơn một chút như vậy thể thôi.

Nếu như làng xóm cả sách đều không có, Hoàng Tuyền liền quyết định trực tiếp một chút. Gã rút ra liệp đao, đưa lên cho thiếu nữ, nói: "Người toàn lực hướng cây kia đâm một đao nhìn xem."

Hoàng Tuyền chỉ cây cối nhập lại không thể nào cao lớn, trụ cột như là bụng lớn tinh tế miệng cái chai, nhưng vỏ cây tầng tầng lớp lớp như lân giáp tình huống.

Thiếu nữ có chút do dự, cái này cây lớn lên cổ quái, trong trường hợp đó bằng gỗ cứng rắn như sắt, là một trong vài cái loại cây cứng nhất trong rừng rậm. Nàng vẫn chưa từng có thử qua dùng liệp đao đi đâm, nhưng nếu như Hoàng Tuyền nói, nàng liền định thử xem.

Thiếu nữ lui về phía sau vài bước, thở hắt ra, mà bắt đầu phát lực chạy vội, sau đó một nhảy dựng lên, dùng hết toàn thân khí lực, một đao đâm vào trên cành cây!

Một đao kia vào, lưỡi đao lại đâm vào non nửa, nhưng thiếu nữ cũng bị chấn đến sắc mặt trắng hồng, nói lỏng chuôi đao, lui về phía sau vài

bước, vẫn cảm giác được chói sáng đầu hoa mắt.

Hoàng Tuyền lắc đầu, đi đến thân cây trước, tiện tay đem liệp đao rút ra, nói: "Không phải như thế, tới."

Thiếu nữ ngoan ngoãn đã đi tới, lại tiếp nhận liệp đao. Nàng cũng không hiểu, chính mình hiện tại tại sao lại nghe người nam nhân này lời nói rõ ràng già yếu được rồi tinh rồi mù, nhiều đi vài bước đường đều phạm chóng mặt, cả giết hai đầu hung thú, hẳn là đầu là vận khí tốt thể thôi.

Hoàng Tuyền hướng trên mặt đất một ngón tay, nói: "Đứng ở chỗ này."

Thiếu nữ theo lời đứng vững, vị trí này khoảng cách thân cây bất quá một bước ngắn, vung đao có thể đâm trúng. Thế nhưng Hoàng Tuyền muốn nàng làm gì, dù sao sẽ không là tại khoảng cách này tiếp tục đâm cây đi?

Không có chạy lấy đà tăng lực, thiếu nữ rất là hoài nghi mình có thể hay không làm cho thấu vỏ cây.

Hoàng Tuyền đá xuống thiếu nữ chân phải, làm cho nàng hai chân một trước một sau phân lập, lập tức nói: "Cảm giác được người giẫm phải đại địa sao? Nghĩ đến người đã cùng nó trở thành một thân thể, từ dưới bàn chân phát lực, dọc theo nơi đây, nơi đây, còn có nơi đây, tầng tầng tăng lực, cho đến trên tay, cuối cùng là lưỡi đao."

Hoàng Tuyền thò tay, dọc theo thiếu nữ mắt cá chân, bắp chân, đùi, hông lưng eo, lúc sau vai tới tay, mỗi cái trọng yếu vị trí cũng vỗ nhẹ một cái, cho đến cổ tay, sau đó bỗng nhiên một tiếng hét lên: "Đâm!"

Cái này một cái tiếng như Xuân Lô, cả kinh thiếu nữ chấn động toàn thân, đột nhiên một cỗ nhiệt lưu từ chân tuôn ra, dọc theo Hoàng Tuyền chỗ đã vỗ trên đường hướng lên, càng ngày càng minh mông cuồn cuộn mãnh

liệt, bắt đầu còn là ồ ồ dòng nhỏ, đến đầu vai đã biến thành dấy sóng nước lũ, đợi cho cổ tay, đã là mãnh liệt bành trướng!

Nàng vô thức mà vung đao đâm ra, nên lúc lưỡi đao chạm được vỏ cây, trên người nước chảy xiết đã có xuất xứ, trong nháy mắt nhảy vào thân cây.

Phốc một tiếng, liệp đao thôi đâm vào thân cây, cho đến không có chuôi!

Thiếu nữ một tay che miệng, một tay cầm đao, cơ hồ không dám tin tưởng vào hai mắt của mình. Khi nàng phục hồi tinh thần lại muốn rút đao lúc, liệp đao giống như tạc trong thân cây, không chút sứt mẻ.

Nàng liên tục phát lực, khuôn mặt nhỏ nhắn trướng được đỏ bừng, cơ hồ cả bú sữa mẹ khí lực cũng dùng được, liệp đao vẫn là một chút bất động.

Hoàng Tuyền ho khan một tiếng, nói: "Đao rút như vậy đấy, người xem rồi ta."

Nói qua, Hoàng Tuyền làm mẫu một tư thế, lập tức lại đang trên người thiếu nữ điểm ra vài cái điểm, nói: "Muốn cái này mấy chỗ đồng thời phát lực mới được, người thử lại lần nữa."

Thiếu nữ bán tín bán nghi, dọn xong tư thế, cả thử nhiều lần, tuy nhiên cũng không bắt được trọng điểm, mỗi lần luôn luôn một hai cái điểm không có phát lực, hoặc là phát lực qua trể.

Nàng ngược lại có nghị lực, một lần không thể sẽ thấy thử một lần, như thế nào cũng không chịu buông tha cho.

Liên tục thử không biết bao nhiêu lần, làm cho nàng toàn thân đau nhức, liền tay cánh tay đều có chút nâng không đứng dậy, chớ đừng nói chi

là rút đao rồi. Nhưng nàng chính là không chịu cam chịu số phận, cắn răng nhiều lần nếm thử.

Có lẽ là cơ duyên xảo hợp, cực độ mệt mỏi xuống, nàng ngược lại tại trong lúc lơ đãng điều động tất cả phát lực điểm. Mấy chỗ phát lực điểm đồng thời chấn động, lẫn nhau đồng cảm, sóng nhiệt trong nháy mắt mờ hôi tuôn toàn thân, liệt đao trở nên vô cùng nhẹ nhàng, nhẹ nhàng linh hoạt mà liền thoát ra thân cây.

Thiếu nữ ngơ ngác đứng ở chỗ cũ, nhìn xem trên cành cây lỗ hổng, nhìn lại một chút trong tay mình liệt đao, nhất thời giống như đang ở trong mộng, không rõ vì sao.

"Nhớ kỹ cái này hai cái động tác, còn có phát lực phương pháp. Hiện tại, ta sẽ dạy người cái thứ ba động tác, cất bước về phía trước."

Hoàng Tuyền làm mẫu, trụ cột động tác kỳ thật chính là bước dáng bản cung về phía trước vượt qua một bước dài thế thôi. Chỉ bất quá hấn thân hình đặc biệt ổn, từ cất bước đến dừng chân không có chút nào chệch đi lay động, giống như là máy móc mà không phải là huyết nhục thân thể.

Nhưng cái này trong đó độ khó, Diêu hiện tại lại nhìn không ra, nàng cũng không hiểu, như thế một bước cả tiểu hài tử đều biết, còn có cái gì có thể học.

Nhưng nên làm Hoàng Tuyền ánh mắt quét tới lúc, nàng thè lưỡi, hay là ngoan ngoãn nghe theo.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 11: Sai Lầm Nho Nhỏ

"Ngừng!" Chân phải Diêu vừa vịn nâng lên, Hoàng Tuyền liền gọi lại nàng, làm cho nàng bảo trì cái tư thế này, ngưng đứng ở không trung.

"Hay là từ chân phát lực, xuôi theo nơi đây, nơi này và nơi đây vịn lực." Chỉ ra đường đi về sau, Hoàng Tuyền lại đang trên người nàng điếm mấy chỗ, nói: "Vịn lực đến eo, cái này khi nào muốn đồng thời phát lực, lại phóng ra bước tiếp theo."

"Đã minh bạch."

Thiếu nữ ngộ tính rất cao, có phía trước hai thế làm trụ cột, đã đại khái đã minh bạch phát lực trụ cột kỹ xảo.

Chỉ là nàng hiện tại sắc mặt trở nên hồng, lại là vì Hoàng Tuyền vừa vịn chỉ điếm phát lực vị trí, đại bộ phận cũng tập trung ở hai hông. Hơn nữa gã nhập lại không cố kỵ, lại điếm lại bóp, rơi vào tay chỗ giống như bắt lửa đồng dạng, nhiệt lưu bắt đầu khởi động.

Nàng dù cho lại đại đại liệt liệt, cũng không khỏi có chút ngưng ngưng. Nếu như bình thường tại bên trong làng xóm, có người dám như thế đối với nàng, Diêu cũng sẽ không là ngưng ngưng, mà là trở tay liền đánh, nhưng hiện tại thiếu nữ lại không có tính khí.

Nàng án lấy Hoàng Tuyền chỉ ra phương pháp vịn lực, sau đó một bước bước ra.

Theo nàng chân phải bước ra rơi xuống đất, mấy cái phát lực điểm lại lần nữa đồng cảm, Diêu chỉ cảm thấy một cỗ đại lực đột nhiên thúc đẩy chính mình, như tại băng lên trượt loại, một bước liền bước ra hơn mười mét, thiếu chút nữa đánh lên phía trước một cây đại thụ.

Nàng dù sao cũng là thiếu nữ tâm tính, cái này một cái bị dọa đến không phải chuyện đùa, kinh hô một tiếng, gấp hướng bên cạnh nhảy ra, muốn tránh đi trước mặt đánh tới đại thụ.

Có thể nàng như vậy khê động, đẩy lực lượng của nàng đột nhiên biến mất, dưới chân không còn, lập tức ngã trên mặt đất, cả lật ra lăn lộn mấy vòng.

Thiếu nữ rơi đầy bụi đất, sau đó trước mặt liền xuất hiện một đôi giày. Nàng ngẩng đầu nhìn lên trên, gặp Hoàng Tuyền chẳng biết lúc nào đã đứng tại trước mắt mình, gã do dự một chút, hay là duỗi ra một tay.

Diêu lôi kéo Hoàng Tuyền tay, mượn lực đứng lên, miễn cưỡng bình phục lấy kinh hoàng tâm, nói: "Người vừa vạ. . . Dạy ta cũng là cái gì?"

"Ba cái trụ cột động tác thế thôi, cái này ba cái động tác là có thể liền cùng một chỗ đẩy, người xem tốt rồi."

Hoàng Tuyền tiếp nhận liệp đao, cũng không thấy làm vẻ ta đây phát lực, chính là không có gì đặc biệt một bước phóng ra, thôi xuất hiện ở hai mươi mét bên ngoài một cây đại thụ trước, tay như huyền điện, liên tục trên tàng cây đâm ba đao, lui về sau nữa một bước, trong nháy mắt trở lại tại chỗ.

Toàn bộ quá trình nhanh như thiểm điện, Diêu đều không có thấy rõ gã xu thế lui cụ thể động tác, chỉ cảm thấy thấy hoa mắt, Hoàng Tuyền liền lại đã trở về, giống như toàn bộ không nhúc nhích qua.

Nàng đột nhiên chạy đến trước khóa cổ thụ kia , chỉ thấy trên cành cây có ba cái lưỡi dao, mặt cắt cực kỳ bóng loáng, nhìn không tới một chút cọng lông.

Loại này bụng to như bình đại thụ, liền là vừa vặn nàng hao hết khí lực cũng chọc không đi vào, về sau lại rút không quá đao sắt bình mộc. Không nghĩ tới Hoàng Tuyền tiện tay run lên, liền đâm ra ba cái động sâu. Cái này ba đao nếu đâm vào hung thú, thậm chí là trên thân người, lại sẽ như thế nào?

Diêu lại chạy về trước mặt Hoàng Tuyền, từ trên xuống dưới mà nhìn gã, như là nhìn quái vật. Dù là Hoàng Tuyền định lực thâm hậu, thế nhưng bị nàng xem được có chút sợ hãi.

"Người bắt đầu yếu như vậy, đều là giả bộ đúng hay không? Người đang gạt ta!"

Diêu đột nhiên nắm tay, tại Hoàng Tuyền ngực trùng trùng điệp điệp đập một cái.

Cái này vốn coi như là thiếu nữ bé giận một cái thói quen động tác, chỉ bất quá tại trên tay Diêu dùng đến cũng là uy lực không nhỏ, hơn nữa một quyền nện ra, trên người thiếu nữ mấy cái phát lực điểm đồng thời chấn động, nhiệt lưu bắt đầu khởi động, lực lượng tràn đầy.

Chỉ nghe phịch một tiếng, Hoàng Tuyền đã bay rớt ra ngoài, hung hăng đâm vào trên một cây đại thụ, chấn động lá cây phân phát rơi như mưa.

Thiếu nữ há hốc mồm, cái đầu nhỏ nhất thời chỗ trống. Nàng thật vất vả mới phản ứng tới, nhìn xem năm đấm của mình, lơ mơ nhớ tới động tác này, tựa hồ cùng rút đao đâm cây có vài phần giống nhau.

Kỳ thật nên làm phát lực điểm đồng cảm lúc, nàng cũng đã cảm giác được không ổn, có thể là căn bản không chế không được.

Hoàng Tuyền quỳ xuống đất không nổi, liên tục ho khan, thật vất vả mới thoáng thở đều đều, ngẩng đầu nhìn thoáng qua vãn ngọc tại chỗ thiếu nữ, tức giận nói: "Còn không đỡ ta đứng lên? Nghĩ giết người diệt khẩu sao?"

Thiếu nữ a một tiếng, như ở trong mộng mới tỉnh, một cái cất bước liền hướng Hoàng Tuyền đi đến.

Hoàng Tuyền mắt sắc, một thấy thiếu nữ cất bước tư thế, chính là sắc mặt đại biến, vừa kêu một tiếng "Không nên",

Thiếu nữ thôi như như đạn pháo phóng tới, hung hăng đâm vào trên người hắn, mang theo gã cùng một chỗ phi hành, hai người sẽ cùng nhau vồ vào trên đại thụ.

Lần này, thiếu nữ đụng phải cháng váng đầu hoa mắt, Hoàng Tuyền cũng là làm tổn thương càng thêm làm tổn thương, một ngụm máu tươi liền phun ra.

Thiếu nữ trong lòng biết lại gây họa, vội vàng đứng lên, đỡ lấy Hoàng Tuyền, vội hỏi: "Người thế nào? Ta, ta cũng không biết là chuyện gì xảy ra."

Hoàng Tuyền mặt trắng như tờ giấy, vẻ mặt tràn đầy cười khổ, yếu ớt nói: "Không có việc gì, vẫn. . . Không chết được."

"Ta, ta. . ." Thiếu nữ cắn môi, không biết nói cái gì cho phải.

"Đỡ ta đứng lên."

Thiếu nữ lần này rốt cuộc học xong căn thận, một chút vịn Hoàng Tuyền đứng lên.

Hoàng Tuyền hai chân tách ra, một tay xoa ngực, một tay theo như bụng, hai mắt khép hờ, như vậy bất động.

Kỳ thật vừa vịn Hoàng Tuyền cho thiếu nữ chỉ điểm phát lực điểm, cùng vận lực chông lực lượng đường nhỏ lúc, hoặc điểm hoặc bóp, nhập lại không phải là muốn sơ sài, mà là bất động thanh sắc đang lúc, liền kích hoạt lên thiếu nữ tương ứng vị trí bị Thánh Huy cường hóa qua cơ thể.

Trên người thiếu nữ cường hóa cơ thể, tuy rằng không bằng Hoàng Tuyền mạnh như vậy ngang, lại cũng đạt tới Long Kỳ chiến sĩ vào cửa tiêu chuẩn. So với phổ thông cấm vệ chiến sĩ đều muốn mạnh mẽ cái gấp mười lần tám lần, so với người bình thường càng là mạnh không biết bao nhiêu.

Những thứ này cường hãn cơ thể đồng thời phát lực, hoặc là lẫn nhau phối hợp, có thể bộc phát ra bất khả tư nghị lực lượng, người ở bên ngoài xem ra, cái này là tựa như Thần Ma loại lực lượng.

Kể từ đó, vừa vịn thiếu nữ một quyền cùng va chạm, rơi vào trên người Hoàng Tuyền, chính là Long Kỳ chiến sĩ hai kích.

Hiện tại Hoàng Tuyền đang đứng ở mới từ hôn mê bên trong tỉnh lại suy yếu thời hạn, đầu kinh được cái này, tại chỗ liền bị thương. Nếu không phải gã toàn thân cao thấp cũng trải qua Thánh Huy cải tạo, cơ hồ không có nhược điểm, nói không chừng cũng bị thiếu nữ đánh thành trọng thương.

Bao gồm thiếu nữ ở bên trong, toàn bộ làng xóm dặm mọi người ngày ngày nhận Thánh Huy lực lượng ảnh hưởng, thân thể tổ chất vượt xa nhân loại bình thường, hết lần này tới lần khác đối với võ kỹ đột đặc cán mai, càng không biết ứng với nên như thế nào vận dụng Thánh Huy lực lượng.

Tại trong mắt Hoàng Tuyền, cái này là từng khối ngọc thô chưa mài dũa, đợi một thời gian tinh tế mài, chính là cái khác Long Kỳ chiến doanh.

Gã vừa vận dạy cho Diêu đẩy, chính là dành riêng Long Kỳ chiến sĩ ba kiểu trụ cột chiến kỹ. Mà bây giờ gã lấy tới chữa thương, thì là Đế Thất không truyền bí pháp, chuyên môn trên chiến trường rất nhanh khôi phục thương thế, lực ngưng tụ số lượng.

Sắp sửa thu công tới ranh giới, Hoàng Tuyền chợt nghe phương xa truyền đến một tiếng thê lương hú dài, giống như người giống như Sói, tràn đầy sát khí cùng lệ khí.

Hú dài vừa mới lọt vào tai, Diêu sắc mặt lập tức thay đổi, thất thanh nói: "Quý ăn thịt người!"

Từ lần đầu gặp Diêu đến tiến vào làng xóm, Hoàng Tuyền không chỉ một lần đã nghe qua "Quý ăn thịt người" cái danh từ này.

Cho dù là Hôi Ưng người lãnh kiêu ngạo bất tuân như thế, cũng đúng quý ăn thịt người giữ kín như bưng, có vẻ cực đúng kiên kị, thậm chí đều có chút sợ hãi. Mà không sợ trời không sợ đất Diêu, hiện tại nghe được quý ăn thịt người kêu gào, vậy mà kinh sợ đến sắc mặt thảm đạm.

"Chạy?" Hoàng Tuyền hỏi.

Thiếu nữ rút ra liệp đao, lắc đầu nói: "Không còn kịp rồi, chỉ có thể hết sức giết. Những thứ này quý ăn thịt người một khi phát xuất chiến gào thét, chính là bắt đầu sẵn bản, nói cách khác, bọn hăn đã phát hiện chúng ta. Nếu như chúng ta chạy trốn lời nói sẽ đem bọn họ dẫn tới làng xóm đi."

"A, tốt." Hoàng Tuyền gật đầu, ngữ khí của hăn thập phần yên lặng, giống như nhập lại không có ý thức được thiếu nữ nói đúng là tử chiến đến cùng.

Sự trấn định của hắn để cho Diêu chịu ghé mắt, tại chuẩn bị chiến đấu rồi ren bên trong nhìn hắn một cái, thiếu nữ cầm đao tay nắm thật chặt, giống như bị cuốn hút loại đặc biệt ổn định hữu lực.

Nên làm hú dài vang lên, trong rừng rậm liền bỗng nhiên yên tĩnh, tất cả chim bay cá nhảy tất cả đều biến mất vô tung. To như vậy rừng rậm, mà ngay cả côn trùng kêu vang đều không có.

Hoàng Tuyền lỗ tai hơi động một chút, nghe được phảng phất sần sạt thanh. Gã trong tai cắm vào thiết bị lập tức đem thanh âm này phóng đại, định vị, Hoàng Tuyền trong tầm mắt tùy theo xuất hiện một cái phảng phất hình ảnh, đang từ nghiêng phía trước nhanh chóng đến gần.

Trên thực tế, Hoàng Tuyền cũng không có chân chính chứng kiến quỷ ăn thịt người đột kích, song phương giữa vẫn cách rất nhiều đại thụ cùng bụi cỏ trường cỏ.

Thế nhưng rất nhiều thiết bị tăng cường năng lực nhận biết, đã trong nháy mắt định vị kẻ tập kích, kết hợp với Hoàng Tuyền chính mình phong phú đến tột đỉnh kinh nghiệm chiến đấu, ngay tại trong tầm mắt phát họa cái này hư ảo hình ảnh.

Theo quỷ ăn thịt người đến gần, hình ảnh nhanh chóng từ một biến nhiều, cuối cùng có năm cái hình ảnh từ chính diện đột kích, còn có hai tên gia hỏa phần từ hai bên quanh co vòng vèo, ý đồ bọc đánh Diêu cùng Hoàng Tuyền.

Đến lúc này, Diêu đã hoàn toàn không khẩn trương, nàng ánh mắt kiên định, hít sâu cạn hô, nắm chặt liệp đao, chuẩn bị quyết nhất tử chiến.

Đúng lúc này, Hoàng Tuyền đột nhiên thản nhiên nói: "Đừng quên ta dạy đồ đạc của người."

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 12: Lực Lượng Cùng Thánh Huy Địch Nổi

Thiếu nữ giật mình, thân tùy ý động, hai chân phân lập, bày ra cất bước tiến công tư thế. Hoàng Tuyền âm thầm gật đầu, Diêu trên chiến đấu quả thật có thiên phú, vẹn vẹn dạy ngăn như vậy thời gian, liền luyện được hữu mô hữu dạng (*ra dáng) rồi.

Phía trước trường cỏ một trận phập phồng, năm tên quý ăn thịt người đã lao ra bụi cỏ, sau đó tản ra, hướng Diêu cùng Hoàng Tuyền chậm rãi tới gần.

Lần đầu tiên nhìn thấy quý ăn thịt người thời gian, Hoàng Tuyền cũng là giật mình, đều có chút hoài nghi ánh mắt của mình.

Quý ăn thịt người bề ngoài cùng nhân loại có bảy tám phần tương tự, nhưng dáng người càng thêm khôi ngô, phổ biến đều tại hai mét trở lên. Bọn hãn cơ bắp đặc biệt phát triển, khối lớn khối lớn chông chát cùng một chỗ, phía trên uốn lượn lấy đạo đạo gân xanh, nhìn đặc biệt dữ tợn. Bọn hãn phần lớn cởi trần, bên hông quấn quít lấy váy da thú, trên đai lưng treo đầy chiến đao cùng các loại kỳ quái vũ khí, trên chân phủ lấy giày da thú.

Nếu như nói dáng người hoàn cùng nhân loại có chút tương tự, nhưng quý ăn thịt người khuôn mặt liền cùng nhân loại khác khá xa, có thể cùng loại thú cũng không giống nhau.

Bọn hãn phần lớn khuôn mặt vạm vạp, đến nỗi có thể nói là dị dạng, năm người trong có ba cái cả ánh mắt đều dài hơn được không đối xứng.

Bọn hắn trong miệng hàm răng cao thấp không đều, duy nhất rõ ràng mà lại đơn nhất chính là cũng mọc lên bốn cột răng nanh, xông ra môi trên.

Chúng kiến Hoàng Tuyền cùng Diêu, cái này năm tên quỷ ăn thịt người phản ứng cực kỳ mãnh liệt, không ngừng chảy nước bọt.

Năm người trong có bốn cái vây hướng về phía Diêu, chỉ có một hướng Hoàng Tuyền mà đến. Ngược lại không phải là bởi vì cái khác, mà là nó rõ ràng thua kém hơn khác bốn cái cường tráng, bị các đồng bạn một thông rỗng về sau, mới bất đắc dĩ chuyển hướng Hoàng Tuyền.

Chuyện cho tới bây giờ, Diêu đã triệt để bất cứ giá nào, trên nước phát động công kích. Nàng một tiếng quát mắng, vừa sải bước ra, lập như như đạn pháo oanh hướng một gã quỷ ăn thịt người.

Cái kia quỷ ăn thịt người hiển nhiên không nghĩ tới Diêu tốc độ lại sẽ nhanh đến loại tình trạng này, còn không có kịp phản ứng đã bị Diêu đụng trúng, lập tức cùng thiếu nữ cùng một chỗ hướng về phía sau bay ra, trùng trùng điệp điệp ngã trên mặt đất.

Quỷ ăn thịt người rơi cháng váng đầu hoa mắt, thiếu nữ đương nhiên cũng không tốt qua, bất quá nàng hay là trước một bước khôi phục, trong tay liệp đao lên lên xuống xuống, trong nháy mắt tại ngực quỷ ăn thịt người cả chọc hơn mười đao.

Còn lại quỷ ăn thịt người ngẩn ngơ, sau đó mới phản ứng tới.

Một gã quỷ ăn thịt người giơ lên vừa thô vừa to cây gỗ đã nghĩ hướng Diêu đỉnh đầu nện xuống, lại bị một gã khác quỷ ăn thịt người một phát bắt được, sau đó hướng về phía hắn rỗng to một thông. Danh thứ ba quỷ ăn thịt người đi nhanh vọt tới bên người Diêu, giơ lên đại thủ, một cái tát liền hướng nàng cái ót đập đi.

Diêu hoàn đang không ngừng hướng dưới thân quý ăn thịt người mãnh liệt chọc, nghe được tiếng gió thời gian mới quay đầu lại, chứng kiến vung mạnh đến lớn bàn tay to, lập tức sắc mặt thâm đậm, thầm kêu một tiếng đã xong. Một chưởng này tịnh không nguy hiểm đến tánh mạng, lại đủ để đem nàng đánh ngất xỉu.

Nữ nhân một khi rơi vào trong tay quý ăn thịt người, kết cục có thể so với chết còn muốn thảm. Diêu không chỉ một lần nghe nói qua tương tự chuyện xưa, hôm nay nếu không có Hoàng Tuyền tại bên người, nàng tại phát hiện mình không chạy thoát được đâu thời điểm, sẽ thà rằng tự sát cũng không muốn bị chôn bắt.

Nàng tuyệt vọng mà nhắm mắt lại, thế nhưng là mang theo gào thét tiếng gió đại thủ lại chùi đỉnh đầu của nàng lướt qua, mang theo một mảnh tung bay sợi tóc.

Trong dự đoán trọng kích rõ ràng không có xuất hiện, Diêu mở to mắt, trong tầm mắt đầu kia quý ăn thịt người thân thể cao lớn lung lay, liền một đầu mới ngã xuống đất, không bao giờ nữa triển khai.

Biến hóa này thật sự quá nhanh, thế cho nên nàng nhất thời không hiểu rõ cuối cùng xảy ra chuyện gì. Nàng đột nhiên nghĩ tới một chuyện, lập tức nhảy dựng lên, kêu lên: "Hoàng Tuyền!"

Hoàng Tuyền thanh âm ở sau lưng nàng vang lên: "Hiện tại mới nhớ tới ta sao?"

Thiếu nữ như gió lốc quay người, chứng kiến Hoàng Tuyền tốt cả lấy tì vết mà đứng ở chỗ cũ, giống như cũng không có nhúc nhích qua. Thế nhưng bốn đầu quý ăn thịt người nhưng lại toàn bộ té trên mặt đất, sinh tử không biết.

Hoàng Tuyền trong tay liệt đao trơn bóng trong như gương, một tia vết máu cũng không có, nhường thiếu nữ nhất thời không biết trước mặt

cảnh tượng là ảo cảm giác hay là thật thực.

"Người, người. . ."

"Đợi sẽ hãy nói, quý ăn thịt người còn không có giết hết."

Hoàng Tuyền lời còn chưa dứt, phía sau trường trong cỏ đột nhiên nhảy ra một đầu quý ăn thịt người, lẳng không hướng hẳn tấn công!

Chúng kiến cái này đầu quý ăn thịt người trên người màu xám đỏ trang, thiếu nữ một lòng lại bỗng nhiên đề cổ họng. Nàng há mồm muốn gọi, nhưng đã tới không kịp phát ra cảnh báo thanh âm.

Nhưng Hoàng Tuyền nhưng kéo dài qua một bước, khiến cho qua cái này bổ nhào về phía trước. Chụp một cái cái trống không quý ăn thịt người trực tiếp đụng trên mặt đất, chấn động lân cận đại thụ cũng hơi hơi lắc lư.

Tựa hồ cái này một cái rơi quá nặng, cái này đầu quý ăn thịt người tay chân co rúm vài cái, liền không bao giờ nữa triển khai. Nhưng mà quý ăn thịt người thân thể cường hãn trình độ vẫn còn phía trên dân làng xóm, sao té một cái liền đem mình ngã chết?

Thiếu nữ thấy được ngậy người, giấu ở trường trong cỏ bên kia quý ăn thịt người giống như cũng ngậy người. Lập tức trường cỏ tuôn rơi rung động, cỏ tuyến hướng phía phương hướng ngược nhau tách ra, đầu kia quý ăn thịt người vậ mà chạy thoát.

Hoàng Tuyền nhướng mày, trở tay gỡ xuống sau lưng trường cung, sau đó phải duỗi tay ra, ngón giữa đã gấp bốn mũi tên. Hắn liên tục bắt đầu cung, bốn nhánh mũi tên nhọn liên hoàn bắn ra, như hợp thành một đường, thẳng vào trường cỏ!

Trường cỏ ở chỗ sâu trong truyền ra một tiếng thê lương kêu thảm thiết, sau đó liền không một tiếng động, hiển nhiên cuối cùng một đầu quý

ăn thịt người, cũng không thể tránh được mũi tên nhọn Hoàng Tuyền.

Trong nháy mắt đánh chết toàn bộ quý ăn thịt người, Hoàng Tuyền nhưng lại không hiện ra cao hứng hoặc hưng phấn. Hắn nhìn lấy phục kích bản thân quý ăn thịt người, khẽ nhíu mày.

Cái này đầu quý ăn thịt người cùng bắt đầu xuất hiện năm cái quý ăn thịt người có chỗ bất đồng, nó hình thể đơn giản gầy, tay chân muốn dài hơn nhiều, hơn nữa trên người bôi trét lấy màu xám cặn dầu, sâu một đạo cặn một đạo giao thoa, đều là màu sắc bất đồng bụi.

Cái này màu xám thấy được lâu rồi, Hoàng Tuyền lại có hơi hơi mê muội cảm giác.

Hắn đồng tử ở chỗ sâu trong xuất hiện một tầng nhạt màu đỏ nhạt, tầm mắt cũng có sở biến hóa, đã là vận khởi Thánh Huy lực lượng, cường hóa thị giác. Thế nhưng tại trong tầm mắt, nguyên bản rõ nét quý ăn thịt người thì thể càng trở nên có chút mơ hồ.

Phàm là bôi lên màu xám cặn dầu địa phương, sẽ có vận vẹo cùng chênh lệch. Mà không có bao trùm cặn dầu địa phương, nhưng lại như trước rõ nét.

Hoàng Tuyền mặt ngoài bất động thanh sắc, nhưng trong lòng thì lật lên sóng to trời sóng lớn, quý ăn thịt người bôi lên tại trên thân thể cặn dầu, lại có thể che đậy Thánh Huy lực lượng!

Một vạn năm trước, đế quốc nghiêng cả nước chi lực nghiên cứu Thánh Huy, đoạt được có hạn. Nhưng chỉ là điểm này có hạn nghiên cứu thành quả, liền chế tạo ra ngang dọc rất nhiều Tinh Vực, đánh cho ngoại vực các quốc gia không ngừng đầu được lên cấm vệ quân. Long kỵ chiến Doanh càng là không ai bì nổi, đến mức, bách chiến bách thắng, không gì không đánh được.

Vô luận Hoàng Tuyền, còn là đế quốc cao tầng trong suy nghĩ, Thánh Huy đều là vô địch lực lượng. Mà trên thực tế, từ đế quốc lập quốc đến nay, cũng quả thực không có phát hiện bất luận cái gì có thể Lực lượng cùng Thánh Huy địch nổi.

Nhưng là bây giờ, ngay tại trước mặt Hoàng Tuyền, một cái cơ hồ chưa nói tới văn minh cùng lý trí dã man nhân trên người đồ trang, thì có ngăn cách Thánh Huy hiệu quả, điều này làm cho hắn thế nào không sợ hãi?

Tuy rằng cận đầu ngăn cách hiệu quả có hạn, chỉ mơ hồ cùng vụn vụn hiệu quả, thế nhưng quý ăn thịt người lấy nó lấy tư cách trên người đồ trang, cái này dụng ý đã rất rõ ràng, chính là nhằm vào người có được lực lượng Thánh Huy!

Theo trước mắt xem, quý ăn thịt người tựa hồ nhằm vào đúng là đám thợ săn bên trong làng xóm. Theo làng xóm dân trong lời nói cũng có thể biết, song phương nhiều năm qua đều là kẻ thù truyền kiếp.

Thế nhưng Hoàng Tuyền thân là đế quốc hoàng tử, lại sẽ không đầu trước mắt những thứ này. Trong lòng của hắn mơ hồ có loại trực giác, một loại có thể Lực lượng cùng Thánh Huy địch nổi cuối cùng xuất hiện, hơn nữa theo quý ăn thịt người cùng làng xóm dân quan hệ đến xem, tựa hồ Thánh Huy hoàn chỗ tại hạ phong.

Điều này làm cho Hoàng Tuyền vô cùng cảnh giác, dù sao cùng làng xóm dân so sánh với, hắn mới tính chân chính kế thừa Thánh Huy lực lượng. Tuy rằng bảy cái quý ăn thịt người cũng tùy tiện chết trong tay hắn, lại sẽ không nhường hắn cảm giác thoải mái.

Đây bất quá là quý ăn thịt người một tiểu đội, hơn nữa cũng chưa hẳn là chân chính lực lượng tinh nhuệ.

Hoàng Tuyền cúi người, theo quỳ ăn thịt người trên thi thể cạo xuống một chút cận đầu, tiến đến chóp mũi nghe nghe, lập tức một cổ không cách nào hình dung tanh tươi nháy vào mũi của hắn!

Cái này cổ tanh tươi quả thực không cách nào hình dung, lực sát thương càng là mạnh mẽ đến tột đỉnh, cứ thế Hoàng Tuyền cũng không chịu nổi, miệng hơi mở, buổi sáng ăn đồ vật cũng nhổ ra đi ra ngoài.

Diêu ở bên cạnh thấy, nâng trán nói: "Người còn dám đụng bọn hắn? Ta cho người biết, những thứ này quỳ ăn thịt người thối được căn bản không thể chịu đựng được, đặc biệt là loại này đồ thân thể đây, càng là không chút nào có thể tiếp cận. Khi còn bé ta không biết, đã nghe một cái, tác động liên tục vài ngày cũng ăn không hết một điểm đồ vật, cho dù là uống nước đều phải nôn. Nhưng kỳ quái chính là, đầu phải ly khai bọn hắn một bước, tựa cũng không nghe thấy được bất luận cái gì mùi vị."

Hoàng Tuyền trong nháy mắt giữ bụng bên trong đồ vật toàn bộ ói ra, cả nước trong cũng nôn ọe không đi ra, lúc này mới tính thoáng dễ chịu chút.

Thiếu nữ không rõ ràng lắm vì cái gì không tiếp gần quỳ ăn thịt người liền người không thấy trên người hắn mùi thối, Hoàng Tuyền lại rất rõ ràng. Quỳ ăn thịt người trên người bôi lên cận đầu, tản mát ra cũng không phải thật sự mùi thối, mà là nhằm vào Thánh Huy lực lượng.

Thiếu nữ cùng làng xóm thợ săn trên người đều có Thánh Huy lực lượng tồn tại, nhân này thân thể đối với loại này đối chọi gay gắt lực lượng đặc biệt mẫn cảm, phản ứng đến cảm thấy lên, chính là tanh tươi, dùng cái này đến bản năng tránh đi cùng Thánh Huy đối địch lực lượng.

Bất quá nếu như biết được trong đó nguyên do, Hoàng Tuyền cũng thì có biện pháp.

Hắn ý thức khê động, khởi động trong thân thể cắm vào vài cái cỡ nhỏ thiết bị, chặt đứt thân thể giác quan cùng một chút khí quan ở giữa liên hệ. Bởi như vậy, dù là lại nghe thấy được cặn dầu tanh tươi, hắn cũng sẽ không xuất hiện thân thể phản ứng.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 13: Dân Thất Lạc

Hoàng Tuyền đem quý ăn thịt người thi thể lật qua, trên dưới xem xét một lần, cuối cùng ánh mắt rơi trong tay hắc năm liệp đao trên.

Cái thanh này liệp đao kiểu dáng cùng khác quý ăn thịt người vũ khí cũng không có cùng, lưỡi đao cực kỳ sắc bén, sống dao chỗ thì là một loạt răng cưa, trên thân đao có khắc thật sâu rãnh máu.

Quý ăn thịt người dùng vũ khí phần lớn thô ráp công kênh, thậm chí có trực tiếp dùng thô cây gỗ làm vũ khí đấy. Thế nhưng cái thanh này liệp đao lại bất đồng, chế tác cực kỳ tinh xảo, đặc biệt là những thứ kia răng cưa, phân bố đều đều, sai số nhỏ nhất.

Đây cũng không phải là một thứ thủ công có thể làm ra vũ khí, chỉ công nghiệp gia công kỹ thuật đạt tới trình độ nhất định, mới có thể tạo ra như vậy liệp đao. Hơn nữa liệp đao kiểu dáng, cùng đế quốc là chiến sĩ chuẩn bị tùy thân dùng cho nhiều việc mã tấu có chút tương tự.

Có lẽ kiểu dáng lại có trùng hợp, thế nhưng chế tác cùng dùng tài liệu không có khả năng có trùng hợp. Những thứ này nhìn như hoàn chưa khai hóa quý ăn thịt người sau lưng, hơn phân nửa có một cái tương đối phát triển văn minh.

Nếu chỉ nhìn khoa học kỹ thuật tiêu chuẩn, Hoàng Tuyền còn chưa đem cái thanh này liệp đao để vào mắt. Nhưng mà liệp đao chỉ là một cái

cửa sổ, cái này văn minh có lẽ chỉ có thể tạo ra liệp đao, hoặc giả đồng ý có thể tạo ra rất nhiều những vật khác.

Chân chính nhường Hoàng Tuyền lo lắng, là cái kia màu xám cặn dầu làm cho đại biểu lực lượng.

Hoàng Tuyền đem quý ăn thịt người liệp đao lấy ra, dùng cây cỏ lau lau sạch sẽ, đưa cho Diêu, nói: "Cây đao này so với người bây giờ dùng muốn tốt hơn nhiều, người thu đi."

Diêu tiếp nhận liệp đao, vuốt vuốt một lát, hiện ra sắc mặt vui mừng, nàng cũng nhìn ra cái thanh này liệp đao vô cùng cao minh phẩm chất.

"Người ở nơi này chờ ta, ta đi một chút trở về." Dứt lời, Hoàng Tuyền liền đi nhập trường cỏ, trong nháy mắt không thấy.

Diêu biết rõ hẳn là đi kiểm tra bị bắn chết quý ăn thịt người thi thể rồi, sẽ chờ tại nguyên chỗ. Nhìn bốn phía đầy đất quý ăn thịt người thi thể, nàng đột nhiên có mãnh liệt không chân thật cảm giác.

Nếu là ở đi tới, dù là làng xóm bên trong cường đại nhất hai thợ săn gặp gỡ bảy cái quý ăn thịt người, cũng chỉ có đào tẩu phần. Nếu không phải quý ăn thịt người thi thể đang ở trước mắt, nàng căn bản sẽ không nghĩ tới, có người có thể đủ như thể thoải mái mà tiêu diệt nhiều như vậy quý ăn thịt người.

Diêu đột nhiên hiếu kỳ, Hoàng Tuyền đến tột cùng là dùng phương pháp gì giết quý ăn thịt người?

Nàng ngừng thở, đi tới trên người bơi lên cặn dầu quý ăn thịt người bên cạnh thi thể, dùng nhánh cây gây xích mích thi thể. Nàng còn nhớ rõ, lúc ấy Hoàng Tuyền chính là đơn giản một cái nghiêng bước, nhường qua tấn công, sau đó cái này đầu quý ăn thịt người liền ngã trên mặt đất không hề triển khai.

Quý ăn thịt người thì thể bị trở mình, lộ ra dưới xương sườn một cái bàn tay dài tinh tế huyết tuyến. Đó là một cái miệng vết thương, lẽ sách cực kỳ bóng loáng.

Diêu trong đầu lập tức xuất hiện một bức hình vẽ, khi quý ăn thịt người vô huyệt thời gian, cùng sát bên người mà qua Hoàng Tuyền, đao trong tay đã là đâm vào nó dưới xương sườn. Một đao kia xuyên qua xương sườn lúc giữa khe hở, trực tiếp đâm xuyên qua trái tim của nó.

Khi quý ăn thịt người ngã trên mặt đất thời gian, nó kỳ thật đã chết. Nhưng Hoàng Tuyền ra tay thật sự quá nhanh, Diêu lúc ấy căn bản không có phát hiện hẳn đã động thủ.

Thiếu nữ lại một một kiểm tra khác quý ăn thịt người, tử trạng đều là giống như đúc, tất cả đều là dưới xương sườn có một tinh tế lưỡi dao, sau đó một đao chí mạng. Chỉ chính nàng giết chính là cái kia quý ăn thịt người, giữa ngực và bụng một mảnh nát bét, cơ hồ bị đảo thành thịt vụn, không biết đâm nhiều ít đao.

Diêu đỏ mặt lên.

Nàng vốn nghĩ phải hảo hảo đẩy, muốn dùng Hoàng Tuyền dạy ba chiêu trong nháy mắt tiếp cận quý ăn thịt người, một đao giết địch, lui nữa trở về an toàn khu vực. Thế nhưng là không nghĩ tới bước đầu tiên liền ra ngoài ý muốn, không có khống chế tốt khoảng cách, phát lực quá mạnh, tác động trực tiếp đập lấy quý ăn thịt người trên người, đằng sau hai bước dĩ nhiên là phao thang.

Cũng may cái này đầu quý ăn thịt người đại khái cũng cho tới bây giờ chưa từng gặp qua loại này trận chiến, bị đụng phải thất điên bát đảo, nhất thời không có năng lực phản kháng, mới bị nàng loạn đao chọc chết.

"Còn hiểu được nghĩ lại sai lầm của mình, không sai." Phía sau nàng đột nhiên vang lên Hoàng Tuyền thanh âm.

Diêu lại càng hoảng sợ, tranh thủ thời gian đứng lên, nhìn lại, quả nhiên là Hoàng Tuyền đứng ở phía sau, chỉ không biết hẳn khi nào ra hiện ra tại đó.

"Ta, ta vừa rồi không có khống chế tốt."

"Bắt đầu vốn sẽ phải thường xuyên luyện tập đấy, người đã làm được không tệ."

Nghe xong Hoàng Tuyền tán dương, Diêu trong lòng mới an định chút.

Hoàng Tuyền lại nói: "Bây giờ trở về đi không?"

Diêu gật đầu, mặt có thần sắc lo lắng, nói: "Tại cách nơi trú quân gần như vậy địa phương xuất hiện quỷ ăn thịt người, cũng không phải là chuyện tốt, muốn hưởng trường lão báo cáo đấy."

Hoàng Tuyền gật đầu, nói: "Quả thực không là chuyện tốt, trở về trên đường đi, người theo ta nhiều lời nói quỷ ăn thịt người sự tình đi."

Sau một lát, hai người xuất hiện ở nơi trú quân bên ngoài, Hoàng Tuyền cũng đứng quỷ ăn thịt người có chỗ hiểu rõ.

Quỷ ăn thịt người đại khái cũng là bộ lạc chế, thường xuyên cả đàn cả lũ du dãng. Trong rừng rậm hết thủy vật còn sống cũng là bọn hăn đồ ăn, làng xóm bên trong người cũng là như thế, bởi vậy làng xóm bên trong nhân tài bắt bọn nó gọi là quỷ ăn thịt người.

Nơi trú quân cũng không phải duy nhất làng xóm, tại mấy ngày lộ trình bên trong hoàn có mấy cái tương tự làng xóm, quy mô có lớn có nhỏ. Tiểu nhân ước chừng hơn trăm người, cỡ trung có mấy trăm người, nghe nói cỡ lớn làng xóm sẽ có mấy ngàn người. Thế nhưng loại này quy mô làng xóm, Diêu cũng chỉ là nghe nói, không biết là thật là giả.

Tất cả làng xóm đều nói cùng một loại ngôn ngữ, bởi vậy nghe nói tất cả làng xóm có một cái cùng chung tổ chức, gọi thất lạc trận tuyến, làng xóm dân cũng chính là dân thất lạc.

Diêu cũng không biết thất lạc trận tuyến là làm cái gì, nàng nhưng nghe các Trưởng lão ngẫu nhiên nói lên, cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp tương quan việc đời.

Dân thất lạc địch nhân lớn nhất, chính là quý ăn thịt người.

Những thứ này quý ăn thịt người không biết tại sao, xem dân thất lạc là vị ngon nhất đồ ăn, sẽ nghĩ hết biện pháp bắt. Một khi nhường quý ăn thịt người phát hiện làng xóm tung tích, dùng không được bao lâu, sẽ có rất nhiều quý ăn thịt người chen chúc tới.

Dân thất lạc một khi rơi vào tay quý ăn thịt người, nam thì sẽ bị ăn sạch, mà nữ nhân lại sẽ nhận hết lãng nhục, sau đó lại bị ăn sạch.

Quý ăn thịt người cũng không đều là đều không có trí tuệ, giữa bọn họ cũng có xuất hiện phân công, ngày hôm nay chứng kiến quý ăn thịt người, phần lớn là tầng dưới chót nhất chiến sĩ, mà thân bôi bụi bùn quý ăn thịt người chính là thợ săn, cao hơn nữa nhất giai.

Tiến vào nơi trú quân trước, Hoàng Tuyền hỏi: "Quý ăn thịt người trong có người cầm giữ có trí tuệ sao?"

Hôm nay gặp phải những thứ này tầng dưới chót chiến sĩ, so với làng xóm dân mà nói chẳng khác gì là chưa khai hóa, chỉ so với hoàn toàn dã thú tốt hơn một chút mà thôi.

Diêu suy nghĩ một chút, nói: "Nghe trưởng lão nói, đúng là tồn tại có trí tuệ quý ăn thịt người, bọn hãn cũng cực kỳ cường đại, có thể cùng cỡ lớn làng xóm cường đại nhất võ sĩ chiến đấu. Bất quá loại này quý ăn thịt người đều là đại nhân vật, tùy tiện sẽ không ra chiến."

Hoàng Tuyền nhẹ gật đầu, trong lòng lại thêm một tầng âm ảnh.

Vừa về tới nơi trú quân, Diêu liền thẳng đến chỗ giữa phòng lớn, đi tìm trưởng lão báo cáo tao ngộ quý ăn thịt người sự tình. Hoàng Tuyền ngay tại bên cạnh ao dừng lại, hăn coi như nửa cái ngoại nhân, không có tư cách tiến vào chỗ giữa phòng lớn.

Bất quá thời gian qua một lát, chỗ giữa phòng lớn liền phun ra bao quanh hơi nước, dồn dập mà chối tai còi hơi liên tục vang lên, tất cả tại thung lũng bên trong mọi người từ trong phòng đi ra, tụ tập đến chỗ giữa phòng lớn trước.

Trưởng lão đang lúc mọi người túm tụm xuống, từ trung ương trong phòng lớn đi ra. Hăn nhấp lên thủ trượng, dùng sức trên mặt đất dừng vài cái, tất cả mọi người an tĩnh lại, chờ hăn kế tiếp muốn nói lời.

Trưởng lão vẻ mặt tràn đầy trầm trọng, thanh âm cũng trầm thấp rất nhiều, nói: "Có một cái tin xấu muốn nói cho bậc thầy, tại rãnh sâu đối diện khu vực săn bắn biên giới, xuất hiện quý ăn thịt người."

"Quý ăn thịt người!"

Tin tức này như là quả Boom giống như trong đám người nổ tung, trong nháy mắt nhường tất cả mọi người mất đi tinh táo.

Trưởng lão không ngừng lấy tay trượng bỗng nhiên đẩy, này mới khiến đám người chậm rãi an tĩnh lại.

Hăn quét mắt một đám tộc nhân, trầm trọng nói: "Tại như vậy gần địa phương xuất hiện quý ăn thịt người, ý vị như thế nào, ta nghĩ tất cả mọi người rất rõ ràng. Kế tiếp, tất cả tiểu hài tử cùng với không phải là chiến sĩ nữ nhân, cũng không thể ly khai nơi trú quân. Thợ săn đi săn thời gian, muốn gia tốc rời xa nơi trú quân, nhất là tránh đi cái hướng kia, tận lực ở phương xa khu vực săn bắn thu hoạch con mồi. Tất cả võ sĩ cũng đình chỉ

ra ngoài săn bắn, chia làm ba tổ, thay phiên tuần tra nơi trú quân chung quanh, nếu như gặp được quý ăn thịt người, nhất định chỉ có thể là đem chúng nó dẫn tới xa xa lại giết chết, đừng cho chúng nó phát hiện nơi trú quân vị trí."

Trong đám người mấy người cùng lấy quyền kích ngực, nói: "Trưởng lão yên tâm."

Hoàng Tuyền liếc nhìn lại, thấy lấy quyền kích ngực võ sĩ tổng cộng cũng mới sáu người, còn có hai rõ ràng lên niên kỷ. Cái này là làng xóm toàn bộ cao cấp chiến sĩ rồi, Cự Nham cùng Hôi Ưng cũng ở trong đó.

Sáu gã võ sĩ cũng muốn chia làm ba tổ, mỗi tổ mới hai người, lấy như vậy phối trí, nếu như gặp được quý ăn thịt người tiểu đội, không phải nói bảy cái quý ăn thịt người, chính là gặp gỡ năm cái cũng hơn nửa đánh không lại.

Chuyện như vậy thực lên, bọn hăn chân chính sứ mạng là nghĩ biện pháp dẫn dắt rời đi quý ăn thịt người, về phần chuyện sau đó, liền xem vận khí rồi. Vận khí tốt lời nói có thể bỏ qua quý ăn thịt người phản hồi nơi trú quân, vận khí không tốt, thì có thể biến thành quý ăn thịt người đồ ăn.

Nhưng biết rõ có thể vận mệnh, tất cả võ sĩ trên mặt nhưng đều là bi tráng cùng kiên quyết, không có người nào có chút nhỏ co rúm lại cùng do dự.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỤC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 14: Chuyển Hóa

Trưởng lão chậm rãi gật đầu, nói: "Chúng ta làng xóm rất nhỏ, ta biết rõ, nhiệm vụ như vậy đối với các người yêu cầu thật sự là quá cao. Nhưng nếu khiến quý ăn thịt người phát hiện nơi trú quân vị trí, chúng ta liền muốn lần nữa di chuyển. Mà chúng ta trước đó lần thứ nhất di chuyển đến nơi đây, bất quá là bảy năm tiền sự tình. Lại lần nữa di chuyển, chúng ta sẽ trở nên càng thêm suy yếu, có lẽ rút cuộc đợi không được cường thịnh cuộc sống. Chờ đợi tại trước mặt chúng ta đây, có lẽ là càng nhiều nữa quý ăn thịt người, có lẽ là cùng khác làng xóm hợp nhất."

Mọi người lại là một trận bạo động.

Hoàng Tuyền hướng nhìn chung quanh một chút, chứng kiến Phi Tiến vừa đứng đứng tại bên cạnh mình, hấn chính huy động cánh tay, phẫn nộ mà reo hò.

Hoàng Tuyền nghiêng người, nhẹ giọng hỏi: "Vì cái gì các người đối với cùng khác làng xóm hợp nhất như vậy loại trừ?"

Phi Tiến thấy là Hoàng Tuyền, sắc mặt hơi tốt hơn chút nào, nói: "Người thật sự không biết? Một khi cùng khác làng xóm hợp nhất, liền chứng minh chúng ta lấy tư cách nam nhân cùng chiến sĩ là người thất bại, tại mới làng xóm ở bên trong, chúng ta không có bất luận cái gì địa vị, cũng không thể có nữ nhân cùng đời sau, cho đến chết đi. Mà nữ nhân của chúng ta cùng đời sau, cũng sẽ biến thành người khác phụ thuộc!"

Phi Tiến hướng trên mặt đất gặt một cái, nói: "Ta thà rằng chết trận, cũng không muốn trở thành khác làng xóm phụ thuộc!"

Phi Tiến lời nói lập tức khiến cho chung quanh chiến sĩ đồng cảm, rất nhiều người vung tay hô to, kiên quyết phản đối.

Lúc này đây, trưởng lão bỏ ra nhiều thời gian hơn, mới trấn an mọi người tâm tình. Hăn nếp nhăn trên mặt có vẻ càng sâu hơn, trong mắt cũng có mơ hồ thủy quang, rủ xuống khóe miệng giống như là gánh nặng quá nhiều năm tháng đau khổ, đến nỗi tại không bao giờ nữa sẽ mỉm cười.

Trưởng lão hít một hơi thật sâu, nói: "Ta cũng rất muốn giống như các người đồng dạng, đi cùng quý ăn thịt người quyết nhất tử chiến. Thế nhưng là, quý ăn thịt người vô cùng vô tận, vĩnh viễn cũng giết không hết! Chúng ta cần là sinh tồn, là lớn mạnh, ấu thú không nên đi cùng cường địch tử chiến. Chúng ta chết trận rất dễ dàng, nhưng bọn hăn đây?"

Trưởng lão chỉ chỉ bên cạnh nữ nhân cùng hài tử, các nàng đứng ở một chỗ, tạo thành một cái đặc thù quần thể.

Hoàng Tuyên theo Diêu chỗ ấy biết, khi làng xóm bên trong nữ nhân sinh ra hài tử, hơn nữa dần dần mất đi năng lực chiến đấu về sau, sẽ gia nhập cái này quần thể, chăm sóc bản thân nam nhân, hơn nữa còn muốn gánh nặng làng xóm bên trong một chút công cộng sự vụ, nói thí dụ như nấu cơm.

Đám người dần dần yên tĩnh, rất nhiều huyết khí phương cương chiến sĩ ở trong đó thấy được nữ nhân của mình, con của mình. Tuy rằng võ làng xóm chế độ, hài tử một khi sinh ra chính là tất cả mọi người hài tử, thế nhưng cái kia phần huyết mạch trên liên hệ nhưng lại khó có thể tan vỡ đấy.

Trưởng lão nói đúng, chết trận dễ dàng, thế nhưng nữ nhân cùng hài tử đâu, bọn hăn làm sao bây giờ?

Quý ăn thịt người như là châu chấu, như là thủy triều, vĩnh viễn cũng giết không hết. Lại anh dũng võ sĩ, lại vĩ đại thợ săn, cũng đều sẽ bao phủ tại vô tận quý ăn thịt người trong cuồng triều.

Bao nhiêu năm rồi, dân thất lạc đã dùng rất nhiều sinh mệnh chứng minh là đúng, cùng quý ăn thịt người liều mạng, đó là một con đường chết.

Chờ người đắm tâm tình yên lặng một chút, trưởng lão nói: "Có lẽ chúng ta không thể không lại lần nữa di chuyển, hy vọng tổ tiên có thể bảo hộ chúng ta vượt qua ba năm suy yếu thời hạn. Nhưng coi như là lại lần nữa di chuyển, chúng ta cũng vẫn như cũ hoàn có hi vọng. Bảy năm tiền chúng ta lúc đến nơi này, cũng không đồng dạng bấp bênh?"

Tất cả thợ săn cùng các võ sĩ đều là tinh thần chấn động.

"Cái gì là suy yếu thời hạn?" Hoàng Tuyên lại hỏi.

Phi Tiến có chút kỳ quái mà nhìn hẳn một cái, nói: "Người làng xóm lẽ nào không có suy yếu thời hạn?"

"Ta tỉnh lại thời gian nhìn thấy chính là các người, chuyện lúc trước tất cả đều nhớ không được." Hoàng Tuyên bất động thanh sắc mà nói.

Phi Tiến vỗ vỗ đầu của mình: "Người nhất định là đầu đã bị trùng kích, tác động mất ký ức. Bất quá không quan hệ, sẽ từ từ khôi phục. Về phần suy yếu thời hạn, người thấy được chúng ta nơi trú quân sao?"

Hoàng Tuyên nhẹ gật đầu.

"Từ làng xóm đều có một khối thạch Sinh Mệnh, nó là chúng ta sinh tồn trụ cột, mỗi lần di chuyển, chúng ta đều giữ thạch Sinh Mệnh chung nhập đại địa. Thạch Sinh Mệnh lực lượng sẽ dần dần cải tạo cảnh vật chung quanh, để cho thích hợp chúng ta sinh tồn. Thạch Sinh Mệnh cải tạo

được càng lâu, làng xóm sẽ càng lớn, lực lượng của chúng ta cũng sẽ trở nên mạnh mẽ, nữ nhân sẽ xảy ra thêm nữa hài tử,

Hài tử cũng sẽ lớn lên nhanh hơn. Mà khi chúng ta không thể không di chuyển thời gian, phía trước ba năm thạch Sinh Mệnh cũng cần phải từ từ khôi phục lực lượng, toàn bộ làng xóm đều rất nguy hiểm."

Hoàng Tuyền lại hỏi: "Vì cái gì nhất định phải tại thạch Sinh Mệnh lực lượng trong phạm vi đây?"

Phi Tiến có chút kỳ quái nhìn Hoàng Tuyền một cái, nói: "Cái này còn phải hỏi sao? Chúng ta chỉ tại thạch Sinh Mệnh chung quanh mới có thể sinh tồn a! Ly khai thạch Sinh Mệnh vượt qua bảy ngày, sẽ triệt để điên cuồng, biến thành quỷ ăn thịt người một thành viên. Kỳ thật không cần bảy ngày, đều phải ly khai được lâu rồi, người sẽ trở nên bạo khô dễ giận. Người lúc ấy thấy Hôi Ưng, chính là so với chúng ta ở bên ngoài nhiều ngàn người trời, vì vậy tính khí mới có thể như vậy không tốt."

Hoàng Tuyền lại bắt được một cái tin tức trọng yếu: "Đợi một chút, người nói, ly khai thạch Sinh Mệnh lâu rồi, liền sẽ biến thành quỷ ăn thịt người?"

"Đúng vậy a."

"Làm sao người biết? Cái này rất không thể tưởng tượng nổi."

Phi Tiến có chút chẳng biết tại sao, nói: "Đây là trưởng lão nói, tất cả mọi người biết rõ a!"

Hiển nhiên, Phi Tiến cùng Hoàng Tuyền suy nghĩ vấn đề phương thức hoàn toàn bất đồng, Hoàng Tuyền kinh ngạc tại hai nhìn qua bề ngoài xuất chình hoàn toàn bất đồng chủng tộc, làm sao sẽ trực tiếp chuyển hóa? Mà tại Phi Tiến trong ý thức, loại biến hóa này như là ánh mặt trời sẽ thăm sẽ sáng, là một bộ phận tự nhiên.

Hoàng Tuyền chau mày, cảm giác mình như là bắt được cái gì, rồi lại nhất thời nghĩ không rõ lắm.

Lúc này trưởng lão giờ lên cao thủ trượng, nói: "Những chiến sỹ anh dũng, nhiệm vụ lần này chính là sống hay chết khảo nghiệm. Vì vậy trước đó, ta sẽ nghiêng nghe lòng của các người thanh âm, thỏa mãn yêu cầu của các người."

Sáu gã võ sĩ đem gánh chịu lần này lớn nhất trách nhiệm cùng hung hiểm, lập tức riêng phần mình nói tâm nguyện, có muốn con của mình đạt được đặc thù chăm sóc, có rất nhiều nghĩ tại thạch Sinh Mệnh bên cạnh ngủ một đêm, còn có người muốn có thể thống khoái mà uống dừng lại rượu.

Hiện tại Hoàng Tuyền biết rõ, rượu tại toàn bộ thất lạc trận tuyến đều là khó có được xa xỉ phẩm.

Đến phiên Cự Nham thời gian, hấn tiến lên một bước, hướng Diêu chỉ một cái, nói: "Lấy tư cách làng xóm bên trong cường đại nhất võ sĩ, ta muốn cùng nữ nhân xinh đẹp lưu lại càng nhiều nữa đời sau! Đêm nay, ta muốn nàng!"

Yêu cầu này xem ra cũng không đột ngột, đại đa số mọi người rất yên lặng, nhưng lại chọc giận Diêu cùng Hôi Ưng.

Hôi Ưng đứng ở Cự Nham trước mặt, trầm giọng nói: "Người yêu cầu này quá mức! Diêu còn không có trưởng thành."

"Cách trưởng thành không có kém bao nhiêu, không phải sao? Cái này cũng không ảnh hưởng cái gì, trưởng lão biết rõ điểm này. Về phần người, Hôi Ưng, người không là đối thủ của ta, hai lần gió mát thời điểm luận võ người cũng đã thua bởi ta, nếu không phải liền lập tức muốn xuất chiến, ta cũng không ngại cho người nhiều hơn nữa thua một lần." Nói qua, Cự Nham liền thân thủ, có chút thô bạo mà đem Hôi Ưng đẩy đến bên cạnh.

Hôi Ưng mặt nở căng được đỏ bừng, nhưng không cách nào phát tác, làng xóm bên trong quy củ, chiến lược có thể quyết định đại đa số sự tình. Hãn đánh không lại Cự Nham, sẽ không có cách nào nói chuyện lớn tiếng.

Trưởng lão ho khan một tiếng, nói: "Yêu cầu này hợp tình hợp lý, Diêu tuy rằng hoàn cách trưởng thành kém một chút, nhưng nàng đã là ưu tú thợ săn, cũng sẽ trở thành ưu tú mẫu thân. Chuyện này, còn có ai phản đối sao?"

Trong tràng một mảnh yên tĩnh.

Ai cũng biết Cự Nham đối với Diêu tâm tư, thế nhưng hãn ở thời điểm này nói ra, lại làm cho người khó có thể phản đối. Dù sao ai cũng không biết lần này xuất chiến về sau, hãn hoàn có thể hay không trở về.

Ưu tú chiến sĩ lưu lại thêm nữa hậu duệ, nguyên bản chính là làng xóm bên trong cuối cùng mọc mọc sinh tồn quy tắc. Ở đó chút tích lũy liên tiếp thời gian đủ lâu lớn làng xóm ở bên trong, thậm chí có hơn phân nửa nam nhân cả đời không có nữ nhân, đều là bởi vì bọn hãn không đủ mạnh Cường.

Hoàng Tuyên nhượng mày, đang chuẩn bị Đứng ra đây tới ranh giới, Diêu đột nhiên lớn tiếng nói: "Ta phản đối!"

Trưởng lão khẽ giật mình, ho khan một tiếng, nói: "Diêu, cái này, người phản đối giống như không quá thích hợp."

Làng xóm ở bên trong, nữ nhân là để cho các cường giả lựa chọn đấy, bản thân lại không quyền lên tiếng. Diêu tuy rằng đã là thợ săn, thế nhưng làng xóm bên trong rất nhiều nữ nhân đều đã từng là thợ săn, tại sinh ra hài tử sau đó chiến lược suy yếu, liền biến thành chuyên môn chăm sóc hài tử cùng nam nhân nữ nhân.

Diêu nhưng lại quật cường đấy, giơ lên đầu nói: "Ta đương nhiên có thể phản đối! Ta không chỉ là nữ nhân, cũng là thợ săn, hoàn muốn trở thành võ sĩ! Ta cùng với hãn luận võ, nếu như ta thắng, như vậy ta chính là võ sĩ rồi, ai cũng không thể bắt buộc ta!"

Trưởng lão hoàn đang do dự, Cự Nham đã nói: "Tốt! Ta đáp ứng ngươi! Bất quá ngươi còn nhỏ, ta Cự Nham không chiếm phần này tiện nghi, ta chỉ dùng một tay cùng ngươi đánh!"

Diêu lại không lĩnh tình, lạnh lùng thốt: "Ngươi còn là dùng hai cánh tay đi, miễn cho một hồi thua kiếm cố!"

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỤC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 15: Đại Võ Sĩ

Cự Nham cười ha ha, nói: "Ta liền thích người như vậy, đủ dã, đủ vị! Người yên tâm, một hồi người thua về sau, cho đến buổi sáng ngày mai, ta cũng sẽ không nghỉ ngơi đấy, nhất định sẽ cho bụng của người trong chùng trên con của ta. Lời nói như vậy, coi như là ta chết tại trong tay quý ăn thịt người, cũng cam tâm rồi."

Điều trung khí đến sắc mặt xanh mét, hung hăng mà trừng mắt Cự Nham, lại nghĩ không ra mắng lại lời nói.

Trưởng lão thấy, chỉ có thể thở dài một hơi, tuyên bố luận võ thành lập.

Kế tiếp hai người riêng phần mình chuẩn bị, dựa theo làng xóm quy củ, chuẩn bị thời gian ước chừng có nửa giờ.

Điều tỉ mỉ điều chỉnh giáp da, gắng đạt tới đạt tới trạng thái tốt nhất. Mà một bên kia Cự Nham lại có vẻ tương đối tùy ý, thậm chí còn uống một chén rượu. Rượu này là vì sắp xuất chinh các võ sĩ chuyên môn chuẩn bị, hẳn đến nỗi đều không có xuyên giáp, lấy bày ra thoải mái.

Làng xóm luận võ có tỷ võ quy củ, song phương dùng mặc dù là đồ bạch phiến Mộc Chế vũ khí, nhưng vung mạnh mở uy lực thế nhưng là không nhỏ. Mặc giáp da, chỗ hiểm bộ phận trúng chiêu còn có thể nhiều chịu đựng vài cái, không có mặc giáp lời nói chỉ sợ một cái liền ăn không tiêu.

Điều điều chỉnh tốt trên người giáp da, sâu hít sâu một hơi, lại như cũ khó có thể nhường tim đập trở nên bằng phẳng.

Lúc này luận võ tiến hành được quá sớm, tác động rồi lại quá trọng yếu. Một khi thất bại, chỉ sợ Cự Nham sẽ tại chỗ đem nàng kéo về phòng của mình.

Hơn nữa hẳn còn nói rồi, nhất định phải làm cho Diêu lưu lại hài tử, như vậy toàn bộ ban đêm hẳn cũng sẽ không bỏ qua thiếu nữ. Lấy Cự Nham thể lực, đó cũng không phải khoác lác.

Thiếu nữ dù sao còn nhỏ, không có trải qua loại này tình cảnh, khó tránh khỏi căng thẳng.

Lúc này Hoàng Tuyền đi đến bên cạnh của nàng, nói: "Còn nhớ rõ người học được đồ vật đi?"

Thiếu nữ dùng sức nhẹ gật đầu, nghĩ đến sao chịu được xưng thần kỳ ba cái chiêu thức, tin tưởng khôi phục không ít.

Hoàng Tuyền nhìn nhìn nàng, thân thủ giữ trong tay nàng cây đao lấy xuống, nói: "Tay người lên đi."

Diêu há hốc mồm, nói: "A! Cái này, như vậy. . ."

Hoàng Tuyền vuốt vuốt cây đao, nhạt nói: "Cái này dù sao cũng là luận võ, không là sinh tử quyết chiến. Cái kia ngu xuẩn cả giáp đều không mặc, người dùng cây đao lời nói sẽ giết hẳn đấy."

Dứt lời, Hoàng Tuyền đem cây đao vút ở một bên, lại bồi thêm một câu: "Đương nhiên, hẳn cho dù mặc giáp, cũng giống như vậy."

Lúc này trưởng lão thanh âm vang lên, quanh quần tại thung lũng bên trong: "Song phương vào bàn!"

Thiếu nữ có chút mờ mịt mà đi hướng luận võ sân bãi, thỉnh thoảng quay đầu lại nhìn Hoàng Tuyền. Làm cho nàng tay không đối với Cự Nham, thật sự là vượt qua nàng tâm lý thừa nhận năng lực.

Nhưng là bây giờ, nàng đối với Hoàng Tuyền có loại gần như mù quáng tín nhiệm, giống như còn có chủng cảm giác nói không ra lời, nếu như Hoàng Tuyền làm cho nàng tay không, nàng kia liền tay không tốt rồi.

Làng xóm bên trong người đã kinh tụ tập tại luận võ bên sân, chờ trận này luận võ.

Luận võ cuộc không lớn, đường kính bất quá hai ba mươi mét, trên thực tế chính là thung lũng bên trong một khối bằng phẳng đất trống, bản địa đi qua đơn giản hình thành ép chặt mà thôi.

Cự Nham đã đứng ở giữa sân, chờ luận võ bắt đầu.

Hắn dứt khoát cởi áo, lộ ra một thân sắc bén như sắt cơ bắp. Hắn thân hình cao lớn, tay trường chân trường, thân thể cường tráng mà lại cân xứng. Chỉ là xem hình thể, hắn cũng đã áp qua trong tộc đại đa số thợ săn cùng võ sĩ.

Khi Diêu đi vào trong tràng thời gian, lập tức mọi người một trận xao động, ai cũng không nghĩ tới, thiếu nữ rõ ràng tay không vào bàn. Dựa theo làng xóm tỷ võ quy củ, nàng đã bước vào sân bãi, cũng chỉ có nghĩa là bỏ qua sử dụng vũ khí quyền lợi.

Bất quá bậc thầy chợt thoải mái, nghĩ tới giải thích hợp lý. Thiếu nữ hiển nhiên không phải là Cự Nham đối thủ, lần này đưa ra luận võ, tại mọi người nhìn lại, không phải là muốn muốn cuối cùng giãy giụa giũa giũa mà thôi.

Vô luận như thế nào giũa giũa, cuối cùng kết cục cũng đồng dạng, chính là bị Cự Nham kéo trở về phòng, gieo xuống hài tử. Dù sao kết cục

đều là đồng dạng, xem đến thiếu nữ vừa rồi đã nghĩ thông suốt, chỉ bất quá trên mặt mũi sượng mặt, hay là muốn tiến luận võ cuộc đi một lần.

Cự Nham hai mắt híp lại, nói: "Người cuối cùng bỏ qua?"

Diêu lạnh nhạt nói: "Đương nhiên không phải là! Ta là tới đánh bại người kia "

Cự Nham cười to, trong tiếng cười mang theo tức giận, nói: "Xem đến ta không nên đem người đánh cho bị giày vò, người mới có thể học được thuận theo!"

"Người nào sẽ bị đánh cho bị giày vò hoàn không nhất định đây."

Hai người đối chọi gay gắt, Cự Nham hai hàng lông mày dựng thẳng lên, hiển nhiên đã thật sự nổi giận.

Trưởng lão trầm than một tiếng, nói: "Hiện tại, luận võ bắt đầu!"

Cự Nham nhấp lên cây đao, cánh cung nắm rạp người, như là sắp sửa tấn công mãnh thú, hai mắt nhìn thẳng thiếu nữ, định lấy lô đình một kích đánh bại thiếu nữ. Nhưng hăn vừa vận tụ lực giương đao, còn chưa bắt đầu tấn công, chỉ thấy thiếu nữ một cái cất bước, đột nhiên từ trước mặt biến mất!

Hai người cách xa nhau vốn có mùi thốc, nhưng Diêu vừa sải bước ra, liền đã đến trước mặt Cự Nham, lập tức đạp mà phát lực, một quyền oanh tạc phần bụng Cự Nham, chột lui ra phía sau, trong nháy mắt lại trở về chỗ cũ.

Cự Nham phóng người lên, bay rớt ra ngoài, xa xa đập tại thung lũng biên giới, nhất thời không đứng dậy được.

Tại rất nhiều người trong mắt, Diêu tựa hồ cũng không động tới, nhưng thân hình mơ hồ một cái, Cự Nham đột nhiên liền bản thân bay ra ngoài.

Cự Nham bị bại quá nhanh, tất cả mọi người đến nỗi cũng không thể thấy rõ hẳn như thế nào bị đánh ngã đấy. Diêu hành động nhanh chóng như quỷ mị, một kích dù lui, giống như không có đời qua vị trí đồng dạng, sau đó Cự Nham liền bay ra ngoài.

Cự Nham giãy giụa lấy, mấy lần nếm thử cũng không thể đứng lên. Trên người hẳn một mảnh dài hẹp to lớn cơ bắp không ngừng nhúc nhích, cái trán giọt lớn mồ hôi cuồn cuộn mà rơi, hiển nhiên hết sức thống khổ. Hẳn gằm thét, giãy giụa lấy, xấu hổ và giận dữ cùng đến, lại thế nào cũng không đứng dậy được.

Diêu một quyền kia, tựa hồ đưa tất cả nội tạng cũng đánh cho di chuyển vị. Cự Nham giãy giụa càng về sau, cuối cùng nhịn không được, một búng máu liền phun tới.

Làng xóm bên trong tất cả mọi người sợ ngây người, ngay cả Đại trưởng lão cũng ngẩn người, không biết là có hay không nên tuyên bố luận võ chấm dứt.

Lúc này, Cự Nham một tiếng gào rú, rõ ràng đứng lên, rít gào nói: "Lại đến, ta còn không có thất bại!"

Hắn lắc lắc hương Diêu đi đến, Diêu có vẻ có chút mờ mịt, nhưng chứng kiến Cự Nham ánh mắt, nàng cắn răng một cái, lại tiến lên trước một bước.

Trong một chớp mắt, Diêu trong nháy mắt tiến vội vàng thối lui, cùng Cự Nham vừa chạm vào dù phần. Mà Cự Nham lại bay rút ra ngoài, ngã trên mặt đất, lần này thế nào cũng không bò dậy nổi.

Đại trưởng lão bước nhanh đi tới bên người Cự Nham, cúi người xem xét thương thế, mới nhẹ nhàng thở ra. Cự Nham lần thứ hai bị thương không nặng, Diêu cũng không ra quyền, mà là đem hắc độn phải đi ra ngoài. Bằng không mà nói, Cự Nham xương sống cũng có thể bị cắt ngang.

Đại trưởng lão đứng lên, nhìn Diêu, nói: "Đánh ta một quyền thử xem."

"A?" Diêu có chút không biết làm sao.

"Không quan hệ, hay dùng người vừa vận phương pháp, đánh ta một quyền."

Đại trưởng lão tại làng xóm bên trong có vô thượng quyền uy, Diêu tuy rằng biểu lộ có chút do dự, vẫn là lập tức đi đến Đại trưởng lão trước người, dựa theo Hoàng Tuyền dạy bảo phương pháp, một quyền hướng Đại trưởng lão phân bụng đánh tới.

Nàng vốn định lực khống chế lượng, nhưng là căn bản không có lên cái tác dụng gì, thân thể khê động, trong cơ thể nhiều đạo tinh tế tuyến hồng ngoại liên liền cùng một chỗ, trong nháy mắt bắn ra lực lượng khổng lồ, quyền đầu đeo Hồ Khiếu, oanh hướng Đại trưởng lão!

Cũng may một quyền này, cũng không như nàng ý tưởng như vậy oanh tại lớn trên người trưởng lão, Đại trưởng lão tay trái tại Diêu trên năm tay chúi xuống, Diêu liền cảm giác mình một quyền này tựa như đánh vào bần nhào ở bên trong, lập tức một đạo đại lực truyền đến, nàng đã bị quăng đi ra ngoài.

Diêu lập tức nói rộng ra ánh mắt, đây chính là cực cao minh võ kỹ, nhưng Đại trưởng lão không phải là đã không thể chiến đấu sao?

Đại trưởng lão sắc mặt một trận yếu ớt, rõ ràng mà thở dốc một hơi, chậm rãi nói: "Quả nhiên già rồi, mới như vậy một cái liền mệt mỏi không

được. Diêu, người tới."

Thiếu nữ đi đến trước mặt Đại trưởng lão, Đại trưởng lão cẩn thận mà dò xét nàng, lại cầm lấy hai tay của nàng, nhìn rất lâu, sau đó liền đem tay của nàng giơ lên cao cao, lớn tiếng nói: "Diêu, đã đã lấy được thạch Sinh Mệnh lực lượng! Chúng ta làng xóm, rất nhanh sẽ có bản thân đại võ sĩ rồi!"

Mọi người vốn là kinh ngạc, chợt chính là một trận trời long đất nổ giống như hoan hô!

Chờ thật lâu, làng xóm dân tiếng hoan hô mới thoáng ngừng, Đại trưởng lão đem hai tay hướng phía dưới hư nhược áp, chờ người đám an tĩnh lại, nói: "Chỉ làng xóm lớn ngàn người, mới có thể xuất hiện đại võ sĩ. Sợ rằng chúng ta lúc này đây không thể không rời nhà vườn, nhưng chúng ta có Diêu, chúng ta làng xóm tựa cũng không bị gồm thù! Về sau, chúng ta còn có thể sát nhập, thôn tính những thứ khác làng xóm. Phải biết rằng, chúng ta chung quanh làng xóm ở bên trong, đều không có đại võ sĩ!"

Mọi người lại là một trận hoan hô.

Đứng ở chính giữa thiếu nữ hiện tại giống như trong mộng, ngay cả trở thành một danh chính thức võ sĩ, đối với nàng mà nói đều thuộc về một cái nhỏ nhỏ mộng tưởng, lại càng không cần phải nói cao cao tại thượng đại võ sĩ rồi, nàng cho tới bây giờ cũng không có nghĩ qua cái này.

Nhưng là bây giờ, đây hết thảy đột nhiên liền đã rơi vào trên đầu của nàng.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỤC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 16: Cuồng Hoan (*Chè Chén Say Sưa)

Đại trưởng lão nhìn về phía Diêu ánh mắt tràn đầy vui sướng cùng yêu thương, nói: "Diêu, người đã được đến thạch Sinh Mệnh nhận thức, như vậy dựa theo làng xóm truyền thống, đem người có thể có đơn độc một đêm cùng thạch Sinh Mệnh tiếp xúc. Đây là cơ hội khó được, có thể có được nhiều ít lực lượng ban thưởng, liền xem vận mệnh của người rồi."

"Hiện tại quý ăn thịt người liền ở bên ngoài, chúng ta không có bao nhiêu thời gian, Diêu, ta hiện tại liền dẫn người đi phòng vết thương."

Diêu trong đầu trống rỗng, cùng theo Đại trưởng lão hướng làng xóm chính giữa kiến trúc đi đến. Nàng đột nhiên quay đầu lại nhìn về phía Hoàng Tuyền, chứng kiến hãn khê gập đầu, trong lòng đột nhiên thì có dưng khí.

Thạch Sinh Mệnh, phòng vết thương. . . Hoàng Tuyền trong lòng nói thầm.

Phi Tiến đã đi tới, tại Hoàng Tuyền vai vỗ một cái, nói: "Thương thế của người ra sao? Có rãnh rồi, đi với ta uống rượu."

"Uống rượu?" Hoàng Tuyền phản ứng rất nhanh, lập tức khống chế được thiếu chút nữa nâng lên giữ Phi Tiến ném ra tay.

"Đúng vậy a! Diêu đã thành đại võ sĩ, cái này là cả làng xóm việc vui, tất cả trưởng thành chiến sĩ cũng phần đến đi một tí rượu. Nếu không phải

bởi vì cái này, bình thường đâu uống đến đến rượu?"

Toàn bộ làng xóm người đều đang bận rộn lục lấy, trong lượn võ trường ương dựng lên cực lớn đồng lửa, các nữ nhân tất cả đều bận rộn chuẩn bị đồ ăn, mà một vò vò rượu lại từ dưới đất nhà kho chuyển đi ra, chõng chất tại bên cạnh đồng lửa.

Trên lửa chõng một đầu cá Lộc, đang đồ nướng, màu vàng dầu trơn từng giọt một rơi vào trong lửa, kích được ngọn lửa phóng lên trời. Bốn phía mùi thơm hấp dẫn toàn bộ làng xóm hài tử, bọn hăn vây quanh ở bên cạnh đồng lửa, nhìn chăm chăm vào hươu nướng, càng không ngừng nuốt nước miếng.

Ngày hôm nay, quả thực chính là long trọng ngày lễ.

Mà bay mũi tên lại đoạn tới một chén rượu lớn, phân cho Hoàng Tuyền một nửa, sau đó thật sự là nhịn không được, mấy miếng liền uống cái sạch sẽ.

Hoàng Tuyền nhưng nếm thử một miếng, thấy Phi Tiến bát đã trống rỗng, mỉm cười nói: "Nhanh như vậy liền uống xong, một hồi uống gì?"

"Đợi đến chính thức bắt đầu, ta còn sẽ có một chén." Võ sĩ cùng ưu tú thợ săn sẽ phần đến so với bình thường chiến sĩ càng nhiều nữa vật tư, đây là làng xóm cuối cùng một mạc quy tắc.

Hoàng Tuyền đem trong chén rượu ngược lại trở về cho Phi Tiến một nửa, Phi Tiến gãi đầu, cười đến rất là thẹn thùng, bất quá cũng không có cự tuyệt, cũng không có biện pháp cự tuyệt.

Tại Hoàng Tuyền xem, làng xóm bên trong cất rượu đã nhạt vả lại chua, hoàn toàn hòa hảo rượu không dính nổi vừa. Đế quốc nhớ giống như là ngày hôm qua đồng dạng, uống quen cấp cao nhất hảo tửu, tự nhiên uống không quen loại này tự nhường tản ra rượu.

Mùi rượu bên trong hỗn tạp lấy ngũ cốc cùng hoa quả, chế riêng cho kỹ thuật căn bản cũng không vượt qua kiểm tra, nguyên liệu lựa chọn cũng rất có vấn đề. Cái này làng xóm cất rượu kỹ thuật hoàn tương đối nguyên thủy, đến nỗi cũng không sánh bằng thời đại vũ trụ trước, vẫn còn nông canh thời đại Nhân tộc.

Uống rồi rượu, Phi Tiến đối với Hoàng Tuyền thân cận cảm giác lại tăng lên vài phần. Hắn hướng chỗ giữa phòng dài nhìn thoáng qua, trong mắt tràn đầy hâm mộ, nói: "Diêu a, thật đúng là vận khí tốt, rõ ràng đã nhận được thạch Sinh Mệnh nhận thức! Chúng ta tìm được người thời điểm, nàng nhưng còn cái gì đều không quá sẽ đây."

"Đại võ sĩ rất ít sao?"

Phi Tiến liếc mắt, nói: "Có đôi khi, thật không biết người đến tột cùng là cái nào làng xóm đi ra đấy. Đại võ sĩ há lại chỉ có từng đó là ít? Giống chúng ta loại này quy mô làng xóm, vài thập niên có thể ra một cái đại võ sĩ cũng đã rất giỏi rồi. Chỉ cần có một cái đại võ sĩ, không dùng được vài năm, làng xóm quy mô sẽ tăng lớn hơn nhiều."

"Các người nhận biết không đến thạch Sinh Mệnh lực lượng sao?"

"Đương nhiên cảm giác được, chỉ cần tại làng xóm bên trong đợi, thạch Sinh Mệnh liền sẽ từ từ tăng lên lực lượng của chúng ta, thế nhưng phải lấy được đáp lại, cũng không có đơn giản như vậy."

Hoàng Tuyền không nói gì, nghĩ thầm Thánh Huy đương nhiên sẽ không đáp lại, bất quá thạch Sinh Mệnh quả thật có chút kỳ quái, Thánh Huy cũng không phải là như vậy nhu hòa đấy. Xem đến có cơ hội, hay là muốn tận mắt xem thạch Sinh Mệnh cuối cùng là chuyện gì xảy ra.

Đế quốc làm cho năm giữ thạch Thánh Huy, lực lượng tương đối cuồng bạo, trong quá trình tiếp thụ Thánh Huy, dù là đều là theo toàn quân

lựa đi ra tinh nhuệ, tỉ lệ tử vong cũng một mực ở cao chẳng được. Có thể sống qua đi đấy, không khỏi là bừa hãn cường tráng gia hỏa.

Rất nhanh, cuồng hoan (*chè chén say sưa) bắt đầu, vò rượu từng cái một bị mở ra,

Thịt nướng cũng như nước chảy phần đến mọi người trong bát, lập tức thì có thiếu nữ xinh đẹp cùng trẻ tuổi chiến sĩ vây quanh đống lửa ca hát khiêu vũ.

Phi Tiến đã sớm uống xong bản thân cái kia phần rượu, cũng gia nhập vào lửa vừa vũ động trong đám người.

Hoàng Tuyền yên tĩnh mà ngồi, không biết tại sao, trước mặt cuồng hoan (*chè chén say sưa) sau lưng, dù sao vẫn là mơ hồ lộ ra bi thương.

Hiện tại tại phòng vết thương ở bên trong, Diêu đang ngăn người, không biết nên thế nào đạt được thạch Sinh Mệnh ban thưởng lực lượng.

Phòng vết thương không lớn, tràn đầy bạch sắc quang mang, nó chậm rãi lưu động, dường như như thực chất.

Đắm chìm trong thạch Sinh Mệnh hào quang ở bên trong, tựa như ngâm mình ở lạnh như băng thú sữa trong, không nói ra được thoải mái mềm nhẵn. Thế nhưng là hào quang bên trong lực lượng ngay tại thiếu nữ bên ngoài thân chảy qua, một chút cũng không có hấp thu.

Đại trưởng lão cũng không biết nên như thế nào hấp thu thạch Sinh Mệnh lực lượng, nếu là hẳn có thể minh bạch, cũng sẽ không tại đại võ sĩ cánh cửa tiền kẹt cả đời.

Thiếu nữ thử kêu gọi thạch Sinh Mệnh, nhưng cùng với đi tới vài chục năm đồng dạng, đều không có động tĩnh.

Nàng thân thủ chạm đến hào quang, mềm nhũn lạnh buốt, lại sẽ không chút nào rớt vào da thịt. Nàng đến nỗi thử đi nuốt, nhưng hào quang dù sao không phải là nước, đâu nuốt đạt được đồ vật?

Thử lấy hết đủ loại biện pháp, đều không có tác động, nhưng trong nội tâm nàng cũng bắt đầu kinh hoàng.

"Lẽ nào Đại trưởng lão nghĩ sai rồi?" Ý nghĩ này cùng một chỗ, nàng liền cảm giác mình thật không phải là đại võ sĩ.

Thiếu nữ như đưa đám, ôm đầu gối cúi đầu vào đi. Không biết u ám tâm tình giằng co bao lâu, nàng nghĩ tới Hoàng Tuyền, đột nhiên Linh quang lóe lên.

Điều nhớ tới, nàng được nhận định là đại võ sĩ, cũng là bởi vì Đại trưởng lão tự mình cảm thụ nàng lực quyền. Nghĩ vậy, nàng ôm tâm thần bất định tâm tình, dựa theo Hoàng Tuyền làm cho thụ phương pháp, về phía trước hư nhượng kích một quyền.

Nhiều đạo dây nhỏ lại rớt thành như sóng lớn giống như lực lượng, làm nàng một quyền này mang theo rất nhỏ Hồ Khiếu. Ngay tại vung quyền kích ra trong nháy mắt, nàng đột nhiên có cảm giác, những thứ kia hào quang giống như bắt đầu rớt vào trong cơ thể, như có mục tiêu giống như hướng chảy dây nhỏ, sau đó bị hấp thụ.

Điều vừa mừng vừa sợ, xác định không phải là ảo giác, lập tức lại hơi ra một quyền. Lần này cảm giác càng thêm rõ nét không sai, những thứ kia dây nhỏ đúng là hấp thụ tia sáng lực lượng!

Nàng tịnh không biết mình trong cơ thể biến hóa, nếu như có thể thấy nói, nàng liền sẽ phát hiện trong cơ thể kỳ thật nhiều hơn một chút đặc thù cơ thể tổ chức. Hiện tại hơn mười đầu cơ thể tổ chức đang hơi hơi sáng lên, không ngừng nhấp nháy, cùng hấp thụ lổm đả lổm đốm hào quang.

Đêm dài vắng người, cuồng hoan (*chè chén say sưa) mọi người cuối cùng tản đi, nên ngủ ngủ, nên say địch say, cũng có thật nhiều nam nữ trẻ tuổi đang nắm chặt thời gian làm chuyện muốn làm.

Đến ngày mai, các võ sĩ muốn xuất chiến, đám thợ săn cũng muốn nhận lên bảo vệ gia viên trách nhiệm. Thế nhưng là khu vực săn bắn nếu như xuất hiện quý ăn thịt người, như vậy nơi trú quân sớm muộn sẽ bị phát hiện, vì vậy không cần tế tự, tương lai cũng là cũng biết đấy.

Mà đang tìm kiếm mới nơi trú quân trong quá trình, không biết có bao nhiêu người có thể đi đến cuối cùng.

Hoàng Tuyền như trước ngồi ở bên cạnh đồng lửa, hiện tại đồng lửa đã chỉ còn lại tẩn, ửng đỏ hào quang đem mặt của hắc ánh được lúc sáng lúc tối. Phi Tiến đã đi trở về, hắc rõ ràng uống rượu say, chung vào một chỗ kỳ thật cũng bất quá liền hai chén hơn chút.

Làng xóm bên trong đồ ăn có hạn, có thể lấy ra cất rượu ít hơn, Phi Tiến lấy tư cách ưu tú thợ săn, đã đạt được so với đại bộ phận mọi người hơn số định mức, còn muốn uống cũng không có càng nhiều.

Hoàng Tuyền nhìn bốn phía chung quanh, ánh mắt lướt qua từng tòa phòng ốc, cùng với tầm mắt biên giới u ám cảnh ban đêm rừng rậm, vẫn đang có loại mãnh liệt không chân thực cảm giác.

Hắc trải qua rất nhiều chiến tranh, bao nhiêu lần tại đường ranh sinh tử quanh quần, cũng chém giết qua rất nhiều nhìn qua không thể địch nổi cường giả. Vô luận lâm vào hạng gì tuyệt vọng hoàn cảnh, hắc đều chưa từng bối rối, vĩnh viễn tỉnh táo.

Thế nhưng là, hắc chưa bao giờ gặp được qua loại sự tình này, thức dậy, đã là một vạn năm sau.

Với hắc mà nói, đó là một hoàn toàn thế giới xa lạ.

Như là mê cung giống như Vũ Lâm, cực lớn con muỗi, kỳ lạ mà lại đã thú hung mãnh, cùng với không rõ lai lịch quỷ ăn thịt người.

Trong rừng rậm thời gian, hẳn càng là cảm giác được toàn bộ thế giới đều có được mơ hồ ác ý. Loại này ác ý không chỗ nào không có, trực tiếp nhất biểu hiện chính là nhường hẳn khôi phục tốc độ có chỗ chậm dần. Cho đến tiến vào cái này làng xóm, tại thạch Sinh Mệnh trong phạm vi, tốc độ khôi phục mới bắt đầu bình thường.

Hoàng Tuyền thử hoạt động thân thể một cái, ẩn chứa Thánh Huy lực lượng đặc thù cơ thể, ước chừng chỉ một phần ba có chỗ đáp lại, ý vị này hẳn hiện tại thực lực ước chừng là thời kỳ đỉnh phong một phần ba.

Bất quá hẳn một phần ba lực lượng, đã đủ để quật ngã vài tên long kỵ. Doanh chiến sĩ rồi, chinh đồn Cự Nham như vậy võ sĩ càng là không nói chơi.

Hoàng Tuyền có chút nhàm chán mà đứng lên, đi tới bên cạnh một cây đại thụ.

Loại này cây cối trụ cột thẳng tắp hướng lên, cơ hồ không có phân nhánh, đỉnh tán cây vừa cao lại bí mật, tạo thành một khâu thiên nhiên mái vòm, đem trọn cái làng xóm cũng bảo vệ. Làng xóm chung quanh chúng đều là loại này cây, tăng thêm dưới cây bụi cỏ, dùng cái này hình thành thiên nhiên bình chướng.

Hẳn một bên suy tư, một bên vô thức mà nhẹ nhàng đập thân cây. Leng keng hai tiếng nhẹ vang lên hấp dẫn chú ý của hẳn, cái này rõ ràng là cây, thế nào gõ ra sắt đá tới thanh âm.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỤC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 17: Việc Nhỏ Không Có Ý Nghĩa

Hoàng Tuyền lại gõ, sau đó thò tay một trảo, liền kéo xuống một ít khối vỏ cây.

Hoàng Tuyền không khỏi khẽ giật mình, gã vốn cảm thấy như thế nào cũng có thể đào khối đầu gỗ xuống, cái này dù sao cũng là cây, lại cứng rắn còn có thể cứng rắn qua được cương thiết? Coi như là cương thiết, gã cũng có thể tay không xé rách xuống. Lấy lực lượng của hãn, liền cứ làm cho rơi xuống vỏ cây?

Hoàng Tuyền càng thêm cẩn thận mà quan sát bên người hoàn cảnh, bao gồm những thứ kia thoát nhìn cùng gã nguyên sinh thế giới sai biệt không lớn thực vật.

Lập tức, gã phát hiện vây quanh toàn bộ làng xóm đại thụ cực độ cứng rắn, bụi cỏ cũng không sai biệt lắm, ngay cả trường cỏ đều là tính bền dẻo mười phần, cây cỏ giống như từng mảnh cửa bằng kim loại, không nghĩ qua là cũng sẽ bị vẽ ra đao lỗ hổng lớn đến.

Bên trong làng xóm hết thảy đều là trong tự nhiên lộ ra quý dị, tựa như làng xóm dân thường thức dặm thế giới.

Hiện tại trên quảng trường đã nhìn không tới bóng người, các nơi tấp lều cũng không còn động tĩnh, nam nữ trẻ tuổi cũng sức cùng lực kiệt, không hề giày vò. Hoàng Tuyền trở lại Diêu gian phòng nằm ngủ.

Lúc sáng sớm, Hoàng Tuyền từ ác mộng bên trong thức tỉnh.

Tĩnh mạch thế giới, chỉ thân cây đại thụ, bị cố định tại thân cây bên trong thống khổ Linh Hồn.

Trong Thiên Địa duy có hãn và một cái người đồng hành, người nọ đi tại chệch phía sau gã, bước chân ổn định, vận luật bất biến, dường như bỏ qua thành tổ ong, rạn nứt khai khe hở mặt đất, mà là đi tại mài nước sâu móm núi đá trong cung điện.

Hoàng Tuyền không dám quay đầu lại, không hề sợ hãi đế quốc sát Thần, tại thời khắc này có chút mềm yếu, gã sợ thấy không phải là đồng loại, hay là sợ tiếng bước chân đầu là ảo giác của mình?

Không có đáp án, bởi vì Hoàng Tuyền như trước kia trăm ngàn lần loại, từ ác mộng bên trong tỉnh lại. Hãn tự tay đề lên cái trán, ý thức có chút trôi nổi.

Hoàng Tuyền chưa bao giờ ưa thích sa vào qua lại, ánh mắt của hãn trước sau ném hướng mới chiến đấu, tinh vực mới, nhưng mà tại nơi này làng xóm dân thất lạc, vền vền một cái mặt trời lên mặt trời lặn, liền liên tiếp nhớ tới vạn năm trước phản quân thủ lĩnh, còn có cái này duy nhất nhiều lần nương theo gã từ hải đồng đến trưởng thành ác mộng.

Trong tầm mắt rõ ràng chiếu ra một trường sinh cơ bùng bùng gương mặt, đó là Diêu.

Thiếu nữ tựa hồ cao lớn một chút, trên người mơ hồ lộ ra không giống bình thường khí tức, lại tản mát ra phảng phất cảm giác áp bách. Trong mắt nàng có hưng phấn, cũng có mỗi một, da thịt trở nên trơn bóng óng ánh, nguyên bản nhiều năm săn bắn tồn tại lưu lại ở dưới một chút rất nhỏ vết sẹo, cũng đã biến mất, toàn bộ người giống như tại lộ ra vàng sáng.

Hoàng Tuyền tinh thần chấn động, ác mộng mang đến sa sút, tựa như dưới ánh mặt trời tuyết mịn, bị hễ quét là sạch.

Trong mắt hần, thiếu nữ hiện tại thân thể các nơi cũng tràn đầy Thánh Huy hào quang. Lấy Long Kỳ chiến doanh tiêu chuẩn, cái này là một lần có thể nói hoàn mỹ hấp thu, thiếu nữ hiện tại ít nhất tương đương với chiến doanh cao cấp quân sĩ rồi.

"Đúng vậy, xem ra đạt được thạch sinh mệnh sức mạnh." Hoàng Tuyền khen.

Thiếu nữ không hiểu có chút bối rối, nàng vô thức mà nhìn chung quanh một chút, mới nói khẽ: "Cũng là vì, bởi vì người dạy đồ đạc của ta."

"Đó cũng là chính người có thiên phú nguyên nhân."

Đạt được Hoàng Tuyền khích lệ, thiếu nữ khuôn mặt nhỏ nhắn vọt lên một tầng đỏ ửng, để nhẹ thanh âm, nói: "Hôm nay xuất chiến, ta . . . Ta nghĩ cùng người cùng một chỗ."

Hoàng Tuyền đương nhiên đồng ý, gã bây giờ còn không có cách nào chứng kiến thạch sinh mệnh, vừa vặn mượn Diêu đến gián tiếp cảm thụ một chút thạch sinh mệnh lực lượng.

Diêu rất nhanh sửa sang lại tốt rồi trang bị, sau đó cùng Hoàng Tuyền đi tới trên quảng trường.

Làng xóm trong tất cả võ sĩ cũng đến đông đủ, dựa theo hai người một tổ, riêng phần mình chịu trách nhiệm cùng một cái phương hướng. Nguyên bản bên trong làng xóm có sáu gã võ sĩ, hiện tại Diêu trở thành đại võ sĩ, nàng hơn nữa Hoàng Tuyền, vừa vặn gộp đủ bốn tổ, miễn cưỡng có thể bao trùm làng xóm chung quanh khu vực.

Điều lựa chọn Hoàng Tuyền, bên trong làng xóm trẻ tuổi chiến sĩ có người khó hiểu, có người phần nộ, cũng có người cảm thấy rất bình thường. Lấy tư cách mấy chục năm chưa từng từng có đại võ sĩ, Diêu một người có thể chịu trách nhiệm cùng một cái phượng hướng, nàng mang theo Hoàng Tuyền, chính dễ dàng bảo hộ gã.

Đại trưởng lão phân phối nhiệm vụ, làm mỗi một gã võ sĩ xứng đội mũ một thanh đặc biệt đoản đao.

Loại này đoản đao là từ càng lớn bên trong làng xóm có được, phẩm chất muốn vượt qua truyền thống liệt đao. Lúng túng chính là, Đại trưởng lão nhập lại thật không ngờ nhóm đầu tiên xuất chiến còn có Hoàng Tuyền tại, tổng cộng đầu chuẩn bị bảy thanh đoản đao.

Trên thực tế, toàn bộ bên trong làng xóm cũng chỉ có bảy chuôi như thế đao.

Hoàng Tuyền ngược lại không thêm để ý, với hấn mà nói, cái dạng gì vũ khí cũng không sai biệt lắm. Một cái nửa nguyên thủy làng xóm, làm sao có thể xuất ra để quốc tiêu chuẩn vũ khí?

Huống chi, đã từng dành riêng cho hấn vũ khí do để quốc nghiêng cả nước lực lượng chế tạo, chỉ tiếc tổn hại hủy ở vạn năm thời gian nước lũ bên trong.

Xuất chiến tới ranh giới, không có đồng dục diễn thuyết, cũng không có tráng lệ hoa mỹ khúc quân hành, Đại trưởng lão theo thứ tự cùng mỗi danh võ sĩ ôm, chính là toàn bộ đưa tiễn.

Đến phiên Hoàng Tuyền lúc, gã rõ ràng thân thể cứng ngắt, gã có thể không thói quen cùng lạ lắm nam nhân ôm.

Nhưng mà Đại trưởng lão thon gầy cánh tay như là thép loại cứng rắn, cơ hồ dùng tới khí lực toàn thân, có thể thấy được trong lòng không muốn,

cũng không có người vì hắn là một cái người ngoại lai mà giúp cho coi thường.

"Ta không biết người là ai, từ đâu tới đây, thế nhưng nhớ kỹ, phải sống trở về!" Đại trưởng lão tại Hoàng Tuyền bên tai nói khẽ.

Hoàng Tuyền không biết chỗ trưởng lão cùng người ta cũng nói gì đó, bất quá giờ khắc này, gã cứng rắn như thép tâm đột nhiên có một chút hòa tan.

Nghi thức xong đã thành, Diêu đứng ở bên cạnh hắn, hỏi: "Chúng ta đi sao?"

"Đi thôi."

Diêu gật gật đầu, đi ở phía trước, hướng nơi trú quân ra khỏi miệng mà đi.

Lại một lần nữa thể nghiệm từ màng bên trong thoát ra cảm giác kỳ dị về sau, ngoài ý muốn chứng kiến trước một đội Cự Nham cũng không có ly khai, mà là đang lối đi ra đợi chờ.

Chứng kiến bọn hắn, Cự Nham bước đi, nhìn chăm chăm vào Hoàng Tuyền, mỗi chữ mỗi câu mà nói: "Diêu không thuộc về người, người quá yếu! Nếu là dám đánh chủ ý của nàng, ta sẽ cho người chết trong rừng rậm!"

Hoàng Tuyền nhập lại không nói chuyện, chỉ là lạnh lùng nhìn Cự Nham. Gã từ trước đến nay chỉ giết người, không cãi nhau.

Diêu cũng là nhịn không được, ngăn tại trước người Hoàng Tuyền, cả giận nói: "Cự Nham, người muốn làm gì? Làng xóm người không thể tự giết lẫn nhau, người muốn làm trái với tổ huấn sao?"

Cự Nham cười lạnh: "Tổ huấn không nhất định đều là đối với đấng, hơn nữa gã cũng không tính là làng xóm người, ta giết hẳn có vấn đề gì không?"

"Muốn giết gã, trước phải hỏi qua ta!" Diêu chém đinh chặt sắt mà nói.

Cự Nham hướng nàng nhìn thoáng qua, ánh mắt đặc biệt tại thiếu nữ phồng lên ngực ngừng một chút, nói: "Đừng quên, người coi như là trở thành đại võ sĩ, cũng còn là một nữ nhân, Tổ Tiên Linh Hồn đều nhìn đây!"

Diêu sắc mặt một trận yếu ớt.

Hiện tại Hoàng Tuyền đối với làng xóm tập tục cũng có làm cho hiểu rõ, tiểu làng xóm là tối trọng yếu tri thức truyền thừa, cũng đến từ chính tế tự tổ tiên nghi thức.

Tổ tiên Linh Hồn quả thực chuyên hiện ra, hơn nữa truyền xuống kiến thức cần thiết, nói thí dụ như rất trọng yếu võ kỹ cùng tu luyện phương pháp, lại nói thí dụ như, có chút đặc thù tinh luyện kim loại hoặc là phương thuốc.

Nguyên nhân chính là như thế, dân thất lạc đối với tổ tiên đặc biệt coi trọng, tổ tông luật cũ cơ hồ chính là cao nhất quy củ.

Bên trong làng xóm mạnh nhất võ sĩ, có được tại toàn bộ bên trong làng xóm chọn lựa nữ nhân quyền lợi. Diêu bây giờ còn không có trưởng thành, đợi được nàng sau trưởng thành, muốn hôn phối rồi. Cái này nghĩa vụ, cùng giới tính có liên quan, cùng lực lượng không quan hệ.

Cự Nham tuy rằng thua ở trên tay Diêu, nhưng hẳn vẫn cả võ sĩ mạnh nhất bên trong làng xóm.

Diêu cắn môi, nhất thời nói không ra lời.

Trên suốt vầng trước một bước, đem nàng kéo ra phía sau, đối với Cự Nham bên cạnh tên kia võ sĩ đạo: "Các người phụ trách là cái phương hướng này sao?"

Tên kia võ sĩ hơn ba mươi tuổi, đối với làng xóm dân mà nói, cái tuổi này đã qua thể năng đỉnh phong thời kì. Gã cảnh giác mà nhìn Hoàng Tuyền, nói: "Là cái phương hướng này, như thế nào?"

Hoàng Tuyền nói: "Rất tốt, người có thể trở về đi, đi nói với Đại trưởng lão, các người cái phương hướng này lên quý ăn thịt người, ta cũng bao hết."

Tên kia võ sĩ vẫn không nói gì, Cự Nham cũng đã nhảy dựng lên, kêu lên: "Bằng người? Dựa vào cái gì?"

Hoàng Tuyền đưa tay, ách hướng Cự Nham yết hầu. Gã mỗi cái động tác cũng rành mạch, tiết tấu rõ ràng, thế nhưng là Cự Nham giống như lâm vào sâu nhất ác mộng, chỉ có thể nhìn Hoàng Tuyền tay nắm, lại né tránh không được.

Cho đến yết hầu bị bóp chặt nháy mắt, Cự Nham trong ý thức chợt có một đạo thiểm điện xẹt qua, đã minh bạch cái này vì cái gì: "Gã quá là nhanh, quá là nhanh! Nhanh đến ta căn bản không có biện pháp phản ứng!"

Đợi được gã ý thức phản ứng rồi cuộc truyền đạt đến tứ chi lúc, toàn bộ người đã bị Hoàng Tuyền đè trong tay, giơ lên không trung.

Cự Nham muốn tay Hoàng Tuyền ra, thế nhưng là hai tay đều mang lên một nửa, liền mềm mà rũ xuống.

"Dám ở trước mặt ta kêu gào người, cũng biến thành thi thể. Người cũng sẽ không ngoại lệ." Hoàng Tuyền thanh âm thập phần yên lặng, giống như là tại trần thuật một kiện việc nhỏ không có ý nghĩa, mà trong lòng hẳn, điều này cũng đích xác là việc nhỏ không có ý nghĩa.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 18: Phần Nộ

Hoàng Tuyền tay dần dần buộc chặt, trong nháy mắt, Cự Nham sẽ thấy cũng hút không tiến một tia không khí. Gã mặt trắng được phát tím, hai mắt xông ra, thế nhưng là tứ chi cũng không có lực lượng mà buông lỏng, chỉ hai chân ngẫu nhiên phí công mà đập động.

Cùng Cự Nham hợp tác võ sĩ, lúc này mới hiểu được Hoàng Tuyền không có đang nói đùa, gã hét lớn một tiếng lao đến, kêu lên: "Người làm gì! Dem người thả xuống!"

Nhưng mà, Hoàng Tuyền chỉ là Ninh định mà nhìn hãn một cái, khiến cho gã trong nháy mắt định tại nguyên chỗ, thấu xương hàn ý cơ hồ đưa đông cứng! Cái kia cũng không phải lạnh, tại Vũ Lâm ở bên trong, cho dù là mùa gió mát, cũng chỉ cần mặc hai tầng dày điểm quần áo là được.

Đó là sợ hãi, vô pháp chống cự, vô pháp ngôn thuyết sợ hãi, dù cho độc thân bị quý ăn thịt người vây quanh, gã cũng chưa từng như thế sợ qua. Có lẽ, chỉ bị quý ăn thịt người đánh đập, sắp bị chôn ăn sợ hãi, có thể cùng giờ khắc này so sánh với.

Gã hung hăng cắn xuống đầu lưỡi của mình, cưỡng ép từ trong sự sợ hãi thoát khỏi, phóng tới Hoàng Tuyền. Như thế mà đã đã chậm, Hoàng Tuyền trong tay truyền ra rắc sát sát thanh âm, đã bóp nát Cự Nham xương cổ.

"Người giết Cự Nham! Người, người điên rồi!"

Hoàng Tuyền vỗ vỗ vai của hắn, nói: "Đi nói với Đại trưởng lão, không ai có thể khiêu chiến của ta điểm máu chốt. Nếu là ta giết Cự Nham, vậy hắn cái kia phận trách nhiệm, ta thì sẽ gấp đôi gánh vác đến. Đương nhiên, nếu là có người muốn báo thù cho hắn, cái kia cũng có thể."

Nên làm Hoàng Tuyền để tay trên vai lúc, tên kia võ sĩ lập tức toàn thân cứng ngắt, không thể động đậy. Cho đến Hoàng Tuyền mang theo Diêu đi xa, gã mới khôi phục năng lực hành động, ôm lấy Cự Nham thi thể, quay trở về nơi trú quân.

Lúc này đây, Hoàng Tuyền trước đây, Diêu lặng yên đi theo phía sau hắn.

Hai người một trước một sau ước chừng về phía trước thăm dò mấy cây số, Hoàng Tuyền tuyền chỗ cao chút ngang cành, mang theo Diêu nhảy lên, nói: "Ngay ở chỗ này nghỉ ngơi đi, dùng không được bao lâu, có thể chứng kiến quý ăn thịt người rồi."

"Làm sao người biết?" Diêu lập tức khẩn trương lên, nhìn chung quanh. Thế nhưng là phóng nhãn chỗ tất cả đều là âm u khu rừng rậm rạp, căn bản nhìn không tới quý ăn thịt người Ảnh Tử.

Đương nhiên, Diêu cũng biết, nhìn không thấy cũng không có nghĩa là không có gặp nguy hiểm. Quý ăn thịt người bên trong thợ săn có thể ẩn nấp gần đến tương đối khoảng cách, mới có thể bạo khởi một kích.

"Đoán đấy." Hoàng Tuyền hiển nhiên sẽ không nói, gã đã nghe thấy được quý ăn thịt người mùi vị. Gã trong lỗ mũi nội đưa sinh hóa khí quan, đối với mùi mẫn cảm tính chất so với ưu tú nhất chó săn còn mạnh hơn mấy chục lần.

Trong không khí phảng phất có quý ăn thịt người mùi vị, mùi vị kia nhạt đến cực điểm, lại cũng chạy không thoát Hoàng Tuyền bắt. Lấy tư

cách để quốc cuối cùng át chủ bài, Hoàng Tuyền không hề chỉ là đỉnh cấp chiến sĩ cùng sát thủ, đồng thời cũng là cấp cao nhất thợ săn.

Năm đó ở cho Hoàng Tuyền cắm vào cái này sinh hóa khí quan lúc, để quốc viện nghiên cứu cái vị kia đại lão đã từng tự ngạo nói, dù là đầu có mấy cái phần tử, cũng có thể phân biệt đi ra.

Hoàng Tuyền cái mũi không chỉ là phân biệt mùi, thậm chí còn bao gồm so với gien các loại nhiều loại công năng. Cho dù là tại đại đô thị đám biển người như thủy triều ở bên trong, gã cũng có thể từ giao thoa phức tạp trong hơi thở bị bắt được truy tung mục tiêu.

Trong rừng phiêu động mùi, so với vài cái phần tử đương nhiên muốn thật nhiều, có thể cũng tuyệt không phải chó săn có thể phân biệt ra được đấy. Đó là quý ăn thịt người thoa lên người dầu trơn, thành phần cực kỳ đặc thù, đối với Thánh Huy loại trừ càng là đến phát rồ trình độ, điều này làm cho Hoàng Tuyền ký ức cực kỳ khắc sâu. Tại một vạn năm trước, lúc gã tung hoành vô số Tinh Vực, có thể cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp loại vật này.

Bất quá đặc thù khí tức cũng là sáng loáng chỉ đường đánh dấu, bị bắt được loại này mùi vị, Hoàng Tuyền đã biết rõ, khu vực phụ cận nhất định là có quý ăn thịt người hoạt động.

Khu vực phụ cận cái này khái niệm bởi vì người mà khác, nhận biết càng nhạy cảm, hiển nhiên phạm vi càng rộng. Từ mùi vị truyền bá biến hóa rất nhỏ ở bên trong, Hoàng Tuyền đoán chừng, tại phía trước 10 km nội rất có thể có quý ăn thịt người chính đang hoạt động.

10 km là thật lớn khu vực, thực tế tại loại này Vũ Lâm trong rất khó tìm tòi. Hoàng Tuyền ngay tại trên nhánh cây ngồi vào chỗ của mình, bắt đầu kiên nhẫn chờ đợi.

Diêu ngồi xồm bên cạnh hắn, căng thẳng mà quan sát đến chung quanh. Nàng từ Hoàng Tuyền trên nét mặt có thể nhìn ra, chỉ sợ rất nhanh sẽ có quỷ ăn thịt người xuất hiện.

Nhưng mà cái này chờ một chút chính là hai giờ đi qua, Diêu kiên nhẫn rồi cuộc hao hết,

Hỏi: "Quỷ ăn thịt người vẫn sẽ xuất hiện sao?"

"Ta làm sao biết?"

"Thế nhưng là người mới vừa nói chung quanh có quỷ ăn thịt người đang hoạt động."

"Đại khái là bọn hắn vừa vặn không có hương phượng hương của chúng ta đi thôi."

"Vậy làm sao bây giờ?"

"Đây không phải chuyện tốt sao? Người chẳng lẽ còn hy vọng chúng ta bị phát hiện?"

Diêu nhất thời nói không ra lời, dừng một chút, mới nói: "Người có thể hay không tìm tiếp hành tung của bọn hắn?"

"Không thể, chờ xem." Hoàng Tuyền quả quyết cự tuyệt.

Trong mũi cái kia sinh hóa nhận biết khí, gã bình thường đều là đóng cửa đậy, chỉ thời khắc máu chốt mới sẽ mở ra. Có thể tại phần tử cấp bậc phân biệt rõ mùi, nghe là đặc biệt năng lực cường hãn, nhưng trên thực tế chỉ người sử dụng mới sẽ biết, cái kia hoàn toàn chính là một cuộc ác mộng.

Tại trong mắt người bình thường tươi mát gió, có thể phân tích ra mấy trăm loại bất đồng mùi vị, có chút vẫn đặc biệt mãnh liệt. Mà tại người đến

người đi trên đường cái, người ra mấy vạn loại mùi vị thật sự là lại bình thường bất quá.

Cái kia ngay lập tức tới tin tức chảy, có thể đủ đem người chống cháng vầng đầu hoa mắt.

Mở ra sinh hóa nhận biết khí về sau, lại nghe thấy được quý ăn thịt người dầu trơn mùi lúc, giống như là tại lỗ mũi chỗ lau khối dầu mỡ, cái loại này tư vị quả thực không cách nào hình dung. Cho dù là chịu đựng qua đế quốc cuối cùng nghiêm khắc cực hình huấn luyện, Hoàng Tuyền cũng không muốn thấy nhiều biết rộng vài lần.

Vì sao nghe xong Diêu yêu cầu, Hoàng Tuyền lập tức cự tuyệt.

Diêu cũng không có biện pháp gì, đành phải tiếp tục ngồi xồm Hoàng Tuyền bên người kiên nhẫn chờ đợi.

Một lát sau, nàng đột nhiên lại mở miệng, ánh mắt có chút phức tạp, nói: "Cự Nham là một cái rất cường đại võ sĩ, cũng là rất ưu tú thợ săn, gã cũng có thể tại chỗ rất xa liền phát hiện quý ăn thịt người tung tích. Tuy rằng. . . Gã đối với ta không tốt, thế nhưng là đối với làng xóm mà nói, gã vẫn rất có dùng đấy, người tại sao phải giết hẵn đi đây?"

"Nếu như trong rừng rậm gặp được, đại khái lại sẽ bị gã nhục nhã đi? Nếu như thực lực của ta thiếu chút nữa, tính khí lớn hơn nữa điếm, nhịn không được động thủ, có lẽ sẽ chết trong tay hẵn rồi."

"Cự Nham không phải là người như thế, gã chỉ nói là nói khó nghe, chỉ cần nhường cho gã một chút, tự cũng không động thủ."

Hoàng Tuyền thản nhiên nói: "Cái này thì một cái tiện tay có thể bóp chết phế vật, tại sao phải ta chịu đựng gã?"

"A. . ." Diêu đáp không được.

"Gã cái này xấu tật xấu, vẫn không phải là các người làng xóm dậm người thói quen đi ra hay sao? Ngoại trừ Đại trưởng lão, không có ai đánh thẳng được hắn, vì sao gã muốn thế nào được cái đó. Hiện tại đâu rồi, nếu như bên trong làng xóm không có người nào là đối thủ của ta, hiển nhiên muốn ta làm cái gì thì làm cái đó rồi."

Diêu đang cố gắng giải thích: "Gã cũng là dựa theo tổ tiên pháp luật thành thạo chuyện a!"

Hoàng Tuyền một tiếng cười lạnh: "Các người cái này gọi là tổ tiên pháp luật, đơn giản chính là cường giả làm vương cái kia một bộ, vẫn không biết xấu hổ cách gọi độ?"

Trước đây đế quốc tại bên trong Tinh Vực thực dân, chuyên môn nhằm vào nguyên sinh chủng tộc cùng ngoại vực chủng tộc phổ biến pháp điển, cũng không có rõ ràng như vậy.

Tuy vậy, cái kia bộ pháp điển tại trong đế quốc bộ, cũng bị cho là quá độ kỳ thị chủng tộc khác, thường cách một đoạn thời gian, luôn có người nghĩ nói ra đại tu một phen.

Bên trong làng xóm loại này mạnh nhất võ sĩ có thể tùy ý chọn lựa nữ nhân chế độ, so với đế quốc ngoại vực pháp điển không biết nghiêm trọng nhiều ít. Tại cái gì nhận qua giáo huấn nhân sĩ trong mắt, cái này là ngang tàng bạo ngược ngu muội chưa khai hóa tiêu chí, cùng dã thú không khác, đàn sư tử, bày vườn đều là tương tự chế độ.

Diêu lại là lần đầu tiên nghe được loại này bình luận, không tự giác phản bác: "Đây đều là tổ tiên lưu lại chế độ."

"Các người tổ tiên vật lưu lại nếu có dùng, các người cũng sẽ không qua thành như vậy."

Điều trên khuôn mặt nhỏ nhắn đã có tức giận: "Người đang ở đây chửi bới tổ tiên!"

"Đây không phải chửi bới." Nói đến đây, Hoàng Tuyền chính mình trước hết lắc đầu, hơi có chút tự giễu mà nói, "Ta đây là thế nào, rõ ràng còn cùng người tranh giành cái này."

Để quốc thời đại, chính hẳn tất cả hành động, tại thượng nghị viện bên trong liên thường xuyên bị người vây công.

Có thể bị công kích sự tình rất nhiều, ví dụ như vì triệt để tiêu diệt mầm chi phản quân, mà trực tiếp san bằng thu lưu phản quân thành trấn; lại như vì đánh hạ mầm khối Hành Tinh, gã trù hoạch dài đến ba năm cuối cùng nghiêm phong tỏa, không cho phép bất luận cái gì phi thuyền xuất nhập Tinh Vực.

Kết quả tại đó khối rất ít sản xuất lương thực Hành Tinh lên, đưa tới bắt đầu không có tiền lệ chỗ nạn đói, nên làm nhân khẩu giảm bớt đến một cái làm bình dân khủng hoảng chữ số, cuối cùng đầu hàng đế quốc.

Ai có thể lường trước, đến một vạn năm sau, gã lại có thể biết làm một cái làng xóm nguyên thủy mà ngang tàng bạo ngược chế độ tức giận.

"Ta tại sao phải tức giận?" Hoàng Tuyền nghĩ lại đứng lên, bắt đầu một chút xem kỹ phần nộ mà giết người quá trình.

Dựa theo gã qua lại tính cách, tuyệt đối không có khả năng thì cứ như vậy giết chết Cự Nham, để cho gã không có gì thống khổ mà chết đi. Dù là trong tay chỉ mấy cây cây gỗ, Hoàng Tuyền cũng có thể làm cho địch nhân tru lên mấy ngày mới hoàn toàn mất đi sinh mệnh.

Thế nhưng đối với Cự Nham, gã chính là nỗi giận, hơn nữa căn bản không muốn nhẫn nại, thậm chí không muốn đi chờ đợi một cái tử vong quá trình.

Chỉ là bởi vì Cự Nham miệng ti tiện?

Nếu là có thể tùy tiện bị ngôn từ chọc giận, cái kia Hoàng Tuyền làm sao có thể trở thành Long Kỳ chiến doanh Đại Thống Lĩnh, tại Tinh Vực bên trong tung hoành bất bại? Thanh danh của hắn, ngoại trừ tàn bạo bên ngoài, thêm nữa là thành lập tại lãnh huyết cùng xảo trá lên.

Tinh tế chải vuốt ý nghĩ của mình, Hoàng Tuyền rút cuộc tìm được nguyên nhân chân chính.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 19: Giống Như Sáo Lộ

"Làng xóm chế độ, chuyên dồn ép nàng đi theo chính mình không thích nam nhân, hơn nữa nàng còn chuẩn bị không có chút nào đáng nghi mà tiếp nhận? Dù là đối phương là Cự Nham loại người này, biết tiếp nhận an bài. Cũng bởi vì cái này?!"

Tìm được lý do này lúc, Hoàng Tuyền đáy lòng lại vọt lên một tầng tức giận, chột cũng là một trận hoảng hốt: "Ta làm sao có thể chuyên bởi vì điểm này việc nhỏ tức giận? Tuyệt đối không có khả năng!"

Gã trong nháy mắt liền đem tất cả tương quan ý niệm trong đầu đè xuống, vùi giấu ở đáy lòng chỗ sâu nhất.

Tại một vạn năm trước, trong tay quyền hành, võ lực, tài nguyên, nữ nhân đồng dạng cũng không thiếu gã, làm sao có thể chuyên bởi vì một cái nữ nhân nào đó tức giận?

Hoàng Tuyền sửa sang lấy tâm sự, người liền đã trầm mặc. Diêu ở bên cạnh nhìn, càng ngày càng hoảng hốt. Nàng cắn môi, bàn tay mấy lần, rốt cuộc khua lên dừng khí, lôi kéo Hoàng Tuyền tay áo.

"Hả?" Hoàng Tuyền rốt cuộc quay đầu lại, quay tới lúc, trên mặt đã không có chút nào biểu lộ.

"Người tức giận?" Diêu có chút sợ hãi hỏi.

Trên cây vốn cũng không có bao nhiêu không gian, hai người cơ hồ là dán cùng một chỗ. Tại khoảng cách này lên, thiếu nữ khuôn mặt từng cái hình dáng cùng chi tiết cũng rành mạch.

Nàng thái dương tròn trĩnh, tinh nhân cũng là thật to đấy, hấp thu thạch sinh mệnh lực lượng về sau, da thịt lần nữa trở nên trơn bóng tinh tế tỉ mỉ, bên trong thanh xuân sức sống vẫn như cũ phồn vinh mạnh mẽ như lúc mới gặp.

Dù cho lấy để quốc tiêu chuẩn, thiếu nữ cũng là xinh đẹp đấy, nhưng không thể nói rõ khuynh quốc khuynh thành. Tại Hoàng Tuyền bên người từng đã là trong nữ nhân, nàng cũng không tính là xuất sắc đấy.

Có thể có lẽ là một vạn năm sau thế giới biến thiên, khiến cho thiếu nữ có dị thường khỏe đẹp cân đối thân thể. Nàng thân thể cân xứng mà thon dài, bởi vì Vũ Lâm sinh hoạt nguyên do, hai chân đặc biệt trường, mạnh mẽ hữu lực.

Thân thể nàng mỗi một nơi, đều ở đây tràn đầy ánh sáng cùng nóng, đập vào mặt thanh xuân khí tức, sức sống nhảy động, cơ hồ làm người ta hít thở không thông.

Hiện tại thiếu nữ có chút sợ bộ dạng, cũng làm cho trong lòng của hắn hơi động một chút. Bất quá Hoàng Tuyền lập tức khiến cho tâm nghiêm túc, nói: "Ta có cái gì có thể tức giận."

Thiếu nữ tiếp xúc đến gã lạnh nhạt ánh mắt, hơi hơi co rúm lại một cái, không dám hỏi lại, bảo trì trầm mặc. Thế nhưng là tại trong trầm mặc, lòng của nàng lại càng nhảy càng nhanh.

"Sợ hãi?" Hoàng Tuyền hỏi.

". . . Có một chút. Người nói, chúng ta lần này nhất định phải di chuyển sao?"

"Bằng không thì đây? Ta nếu Đại trưởng lão, hiện tại đã đi, mỗi kéo một ngày, sẽ nguy hiểm vài phần. Các người dù sao sẽ không cho là, những thứ kia quý ăn thịt người thật sự tìm không được các người đi?"

"Bọn hãn đương nhiên tìm không được nơi trú quân a!" Diêu đương nhiên nói, "Thạch sinh mệnh lực lượng có thể đem chúng ta bảo vệ, ngăn cách quý ăn thịt người nhận biết. Chỉ cần có thạch sinh mệnh lực lượng tại, những thứ kia quý ăn thịt người dù là liền từ trước mặt chúng ta trải qua, cũng sẽ không phát hiện chúng ta."

"Quả nhiên, là lẫn nhau che đậy sao?" Hoàng Tuyền nghĩ ngợi nói.

Tựa như quý ăn thịt người tại trên thân thể làm cho bôi dầu mỡ, có thể ngăn cách thạch sinh mệnh lực lượng, thạch sinh mệnh cũng có thể ngược che đậy quý ăn thịt người.

Điều này cũng làm cho giải thích, vì sao làng xóm như vậy thô lậu ngụy trang, nhưng có thể tại Vũ Lâm bên trong vài năm, vài chục năm thậm chí là vài thập niên không bị phát hiện.

"Thế nhưng, lẫn nhau che đậy có thể là xa xa không đủ."

Lấy tư cách rất nhiều Tinh Vực bên trong thanh danh vang dội nhất thợ săn, Hoàng Tuyền không chỉ một lần gặp được qua tinh thông các loại ẩn nấp pháp môn con mồi, có chút con mồi thậm chí có thể hoàn toàn ngăn cách nhận biết, bao gồm thanh âm, ánh sáng hòa khí vị.

Nhưng mà tại trong mắt Hoàng Tuyền, cái này ngược lại là lớn nhất lỗ thủng. Toàn bộ phương vị quét hình phía dưới, địa phương khác đều là hết thấy bình thường, liền nơi nào đó có khối hắc động, không phải là ẩn giấu cá lọt lưới còn có thể là cái gì.

Làng xóm nơi trú quân cũng giống như vậy, hoàn toàn ngăn cách quý ăn thịt người nhận biết kết quả, chính là hình thành một khối tuyệt đối hắc

ám khu vực. Nếu quý ăn thịt người bên trong thật sự có thực lực cao tuyệt, lại có trí tuệ cường giả, nhất định sẽ phát hiện phiến khu vực này không bình thường.

Trước kia dưới tình huống, Vũ Lâm rất lớn, muốn thăm dò mỗi một cái góc nhỏ, cái kia quý ăn thịt người bộ lạc số lượng phải là cái thiên văn số tự. Mượn nhờ một chút vận khí, là có thể né qua quý ăn thịt người ánh mắt đấy.

Nhưng hiện tại, quý ăn thịt người cũng xuất hiện ở như vậy tiếp cận xung quanh khu vực,

Cũng chỉ có nghĩa là nơi trú quân hắc khu rất nhanh cũng sẽ bị phát hiện.

Hơi có chút đầu óc quý ăn thịt người thủ lĩnh, cũng biết hẳn là lục soát đâu.

Vì sao giống như Hoàng Tuyền theo như lời, nếu như là hẳn mà nói, hiện tại liền muốn thu thập hành trang, tiến về trước kế tiếp nơi đóng quân rồi.

Những lời này Hoàng Tuyền cũng không có nói ra miệng, mà Diêu ở bên cạnh nhìn gã, khuôn mặt nhỏ nhắn dần dần trở nên yếu ớt. Nàng đột nhiên hỏi: "Nơi trú quân có phải hay không đã rất nguy hiểm rồi hả?"

Hoàng Tuyền đầu nên làm không có nghe thấy.

Diêu lại không làm, dùng sức lôi kéo cánh tay của hắn, nhưng nàng giống như là tại lôi kéo một cột vừa thô vừa to thép Lương, mặc cho ra sao dùng sức, Hoàng Tuyền đều là không chút sụt mẻ.

"Người nói cho ta biết, có phải hay không nơi trú quân đã rất nguy hiểm rồi hả?!"

Diêu tạt trên nhánh cây làm lần nguy hiểm di động, chuyển tới Hoàng Tuyền chính diện, nhìn chăm chăm vào ánh mắt của hắn, mỗi chữ mỗi câu hỏi.

Hoàng Tuyền rất cuộc bị bức phải không có cách nào, mở miệng nói: "Tạm thời không có nguy hiểm như vậy."

"Tạm thời?" Thiếu nữ hiểm thấy đối với biểu đạt thời gian lời đặc biệt miễn cảm.

"Tựa như người nói, thạch sinh mệnh có thể ngăn cách quý ăn thịt người nhận biết, vì sao bọn hắn không có nhanh như vậy tìm đến nơi trú quân."

Diêu lại lại một lần bắt được trọng điểm: "Không có nhanh như vậy, cái kia chính là nhất định sẽ bị phát hiện rồi?"

Hoàng Tuyền thản nhiên nói: "Dù sao cũng không phải lần đầu tiên rồi."

Diêu sắc mặt thâm đậm, thân thể cùng lúc đó nhẹ nhàng run rẩy, nói khẽ: "Trước đó lần thứ nhất di chuyển, ta cũng trải qua đấy. Lúc đó quý ăn thịt người ba lượt xông vào nơi trú quân, ba lượt bị đánh lui, cho đến bọn hắn cơ hồ bị giết sạch, chúng ta mới có lui lại thời gian. Cái kia một lần, thật nhiều người ta quen biết liền ở trước mặt ta chết đi, di chuyển trên đường đi không hoàn toàn có người ngã xuống. Chỉ cần là người ngã xuống, cũng sẽ không lại đứng lên. Lúc kia, Đại trưởng lão không cho phép bất luận kẻ nào đi trợ giúp người ngã xuống. Gã nói, không đi đỡ, có lẽ còn có thể sống lâu một cái, nếu như giúp đỡ, hai người kia đều chết."

Cái loại này thâm lương cùng vô cùng thâm, liền từ thanh âm của thiếu nữ bên trong lặng lẽ thấu đi ra.

Thiếu nữ đột nhiên ôm lấy Hoàng Tuyền, đem đầu sâu chôn sâu ở trong ngực của hắn, nói khẽ: "Giúp bọn ta một chút, không nên bỏ rơi chúng ta. Người đã đáp ứng, ta, ta đêm nay. . . Có thể trở thành nữ nhân của người."

"Haha, từ nguyên thủy bộ lạc đến Tinh Vực đại quốc, cũng là đồng dạng sáo lộ sao? Đều không có điểm mới mẻ bịp bợm." Hoàng Tuyền trong lòng suy nghĩ, gã cũng không có ý thức được, tay của mình đang khẽ vuốt thiếu nữ như thác nước mái tóc.

Hiện tại Diêu, giống như một đầu bất lực tiểu thú, chăm chú chen lẫn tại trong ngực Hoàng Tuyền. Tại trên người nàng, Hoàng Tuyền nhìn không tới tâm cơ, chỉ chân thật vô cùng kinh hoàng cùng sợ.

Mà tại đế quốc, rất nhiều muốn leo đến gã trên giường nữ nhân, đều là tâm kế cùng hành động phương diện đại sư, thậm chí có có thể làm cho Hoàng Tuyền cảm giác, các nàng là thật sự thương hắn, thương hắn người này, mà không phải hoàng tử thân phận.

Thời gian lâu dài, gã cũng thành thói quen vô luận nữ nhân nói cái gì làm cái gì, toàn bộ đều không tin.

Thế nhưng là hiện tại Diêu, lại làm cho lòng của hắn có một chút xúc động. Tuy rằng chỉ là rất hơi yếu một chút cảm giác, nhưng nên làm một góc của băng sơn bắt đầu hòa tan lúc, ý vị như thế nào, Hoàng Tuyền chính mình lại hiểu rõ nhất. Gã có chút không rõ, vì sao chính mình liền đã tin tưởng nàng.

Chỉ là bởi vì nàng miêu tả cái chủng loại kia vô cùng thâm thúy sao? Làm sao có thể! Hoàng Tuyền chính mình cũng không biết tự tay chế tạo quá nhiều ít so với sao còn muốn vô cùng thâm thúy sự kiện.

Nhìn Diêu, trong lòng của hắn cuối cùng khe khẽ thở dài, tại nguyên thủy Vũ Lâm bên trong lớn lên bộ lạc thiếu nữ, làm sao có cái gì tâm cơ?

"Trước giải quyết phụ cận quý ăn thịt người."

Cái này đại sự, Diêu lập tức ngồi thẳng, đã đi ra Hoàng Tuyền thân thể. Nàng căng thẳng mà nhìn chung quanh, không buông tha một chút dấu vết để lại.

Lại đợi một hồi, Hoàng Tuyền bỗng nhiên nói: "Tới."

Diêu nói rộng ra ánh mắt, có thể bất kỳ nàng thấy thế nào, Vũ Lâm bên trong cũng vẫn như cũ. Không có bất kỳ biến hóa nào, cả tiểu thú đều không có một cái.

Diêu đột nhiên đề phòng, nàng biết rõ vấn đề ra ở nơi nào, rừng rậm quá an tĩnh.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 20: Thất Thủ

Hoàng Tuyền hướng nàng đánh thủ thế, chỉ chỉ nơi xa một cây đại thụ.

Diêu gật đầu, từ trên cây nhảy xuống, sau đó trên đường thân cung chạy chậm đến dưới cây, vài cái liền trèo đi lên, nửa ngời tại trên một nhánh cây, gỡ xuống cung tiễn. Đã đi ra Hoàng Tuyền, nàng liền cho thấy ưu tú thợ săn bốn sự.

Nhánh cây kia cũng không thô, khi nàng đứng trên không được lúc lập tức chính là trầm xuống, sau đó hơi hơi phập phồng. Có thể Diêu tựa như dính tại trên nhánh cây, động đều không động.

Hoàng Tuyền lặng yên không một tiếng động mà nhảy rụng mặt đất, thân cung bí mật đi, hướng rừng rậm ở chỗ sâu trong đi đến. Đi không bao xa, trước mặt chính là một trận gay mũi mũi hôi, lập tức để cho gã nhăn lại lông mày.

Không thể không nói, quý ăn thịt người cái này thân mùi vị, thật sự là quá làm cho người ta chán ghét rồi.

Phía trước trong bụi cây truyền đến tất tiếng xột xoạt tốt thanh âm, ba gã quý ăn thịt người từ trong bụi cỏ đi ra. Bọn hăn hạ thân vây quanh quần mỏng, trần trụi trên thân thoa các màu nước sơn, bên hông thì treo mấy con dã thú thi thể.

Bọn hắn vừa đi, một bên dùng sức ngửi ngửi. Lúc này đây Hoàng Tuyền quan sát được càng cẩn thận chút, phát hiện cái này vài cái quỷ ăn thịt người có lên lật lỗ mũi cùng to lớn cái mũi, đã biết rõ bọn hắn khứu giác chỉ sợ cũng thập phần nhạy cảm.

Hoàng Tuyền dán một lùm trường cỏ nửa ép xuống đi, ba gã quỷ ăn thịt người từ bên cạnh hắn đi qua, một chút cũng không có chú ý tới bên cạnh có một vật còn sống.

Hoàng Tuyền đứng dậy, dưới chân im ắng, như u linh đi tới cuối cùng một gã quỷ ăn thịt người sau lưng, một tay tại trên vai hắn một dựng, trong tay kia đoản đao liên tinh chuẩn mà cắm vào xương cột sống trong khe hở, một đao cắt đứt xương sống.

Tên kia quỷ ăn thịt người lập tức đã mất đi đối với thân thể không chế, cả kêu cũng kêu không được, hướng trên mặt đất co quắp đi. Hoàng Tuyền thì hướng thứ hai quỷ ăn thịt người đánh tới, đồng dạng một đao cắt đứt xương sống.

Nhưng kế tiếp sẽ không có thuận lợi như vậy rồi, vừa vặn tiêu diệt cái thứ hai mục tiêu, đi tuốt ở đằng trước quỷ ăn thịt người liền đột nhiên quay người, nhìn thẳng Hoàng Tuyền.

Chúng kiến gã không ngừng mấp máy cái mũi, Hoàng Tuyền trong lòng chính là các loại không thoải mái. Hiển nhiên, mình là bị đoán được đấy.

Hoàng Tuyền thực không rõ, cái này đầy người mùi hôi ngút trời gia hỏa, làm sao có thể nghe được ra bản thân? Chẳng lẽ trên người mình mùi vị thì có lớn như vậy?

Trong nội tâm không thoải mái là không thoải mái, Hoàng Tuyền dưới tay không có chút nào dừng lại, tựa như tia chớp đánh về phía cái này quỷ

ăn thịt người. Ai biết trong rừng còn có bao nhiêu quý ăn thịt người, nếu để cho gã phát ra tín hiệu, chỉ sợ là cái phiền toái.

Phốc một tiếng vang nhỏ, Hoàng Tuyền một đao chuẩn xác mà đâm xuyên qua quý ăn thịt người trái tim.

Bình thường mà nói, tuyệt đại đa số sinh vật đã bị loại này thương tổn, lập tức sẽ mất đi năng lực phản kháng. Thế nhưng cái này đầu quý ăn thịt người vung trong tay sắt búa, hung hăng hướng Hoàng Tuyền chém xuống, đồng thời lên tiếng gầm thét.

Hoàng Tuyền phản ứng cực nhanh, vừa người đụng vào quý ăn thịt người trong ngực, như vậy né qua một búa, đồng thời thò tay bóp chặt cổ họng của hắn, đem kêu một nửa gầm thét như vậy bóp chết, sau đó trong tay đoán đao hung hăng uốn éo, cắn nát trái tim của hắn.

Quý ăn thịt người như trước hung ác mà trừng mắt Hoàng Tuyền, chậm rãi té xuống.

Phương xa trong rừng rậm bắt đầu vang lên phảng phất gầm thét, đang lúc bên trong còn có thể lường hú dài.

"Thật sự là phiền toái." Hoàng Tuyền lắc đầu, liền hướng Diêu phương hướng đi đến. Hiện tại đã tới không kịp xử lý thi thể rồi, không có sung túc thời gian đánh tan dấu vết, lấy quý ăn thịt người cái kia nhạy cảm giác quan, rất nhanh liền có thể tìm tới nơi này đến.

Gã cũng không nghĩ tới quý ăn thịt người Sinh Mệnh lực như thế ương ngạnh, đã bị loại này trọng thương còn có thể phấn khởi phản kháng, tại Hoàng Tuyền tri thức hệ thống ở bên trong, loại công kích này đủ để giải quyết đại bộ phận sinh vật, đại khái cũng chỉ có lãnh huyết loài bò sát mới có ngoại lệ.

Quý ăn thịt người tiếng kêu nghe vào Hoàng Tuyền trong tai cũng không đơn thuần, bên trong vẫn trộn lẫn lấy một loại bén nhọn kỳ dị rít gào kêu. Loại này khiến âm người bình thường tai là nghe không được đấy, nhưng có thể xuyên thấu trùng trùng điệp điệp chướng ngại, truyền đi xa hơn.

Quý ăn thịt người giữa, liền là dựa vào loại này thanh âm bảo trì liên lạc.

Hoàng Tuyền trong tai nội đưa khí quan, có thể bắt các loại bất đồng tần suất sóng âm, nhập lại mà còn có phân biệt cùng so sánh công năng.

Ban đầu ở đế quốc bát ngát lãnh thổ quốc gia ở bên trong, sinh hoạt rất nhiều chủng tộc kỳ lạ. Trong đó có loại thổ dân ngay cả nói chuyện với nhau thanh âm, đều ở đây nhân loại bình thường thính lực phạm vi bên ngoài. Cái này chủng tộc liền dựa vào điểm này lẫn nhau liên lạc,

Ý đồ phản kháng đế quốc thống trị.

Tại phát giác được tình huống này về sau, đế quốc viện nghiên cứu rất nhanh liền lấy ra, có thể bắt các loại nhân loại bình thường thính lực phạm vi bên ngoài sóng âm dụng cụ. Mà cái kia trời sinh có thể sử dụng sóng siêu âm hoặc lần sóng âm chủng tộc, cũng nghênh đón tới một vòng chỗ tẩy trừ.

Hoàng Tuyền trước mắt sẵn giết quý ăn thịt người địa phương khoảng cách nơi trú quân không xa, đến nơi này, nếu như dùng thám kiếm tìm tòi, rất lớn có thể sẽ phát hiện nơi trú quân, dù sao cái này nơi trú quân quy mô cũng không nhỏ.

Quý ăn thịt người thôi tới gần đến tình trạng như thế, nói không chừng những ngày này chính là tại một chút tìm tòi.

Hoàng Tuyền đem Diêu từ trên cây kêu xuống dưới, nói: "Chúng ta trở về, nơi trú quân phải lập tức dời."

"A?" Diêu sắc mặt trắng bệch, hỏi: "Không có biện pháp khác sao?"

"Không có."

"Tốt." Tại trước mặt Hoàng Tuyền, Diêu rất nghe lời.

Hoàng Tuyền trong lòng đột nhiên có chút hồ thẹn, gã đương nhiên không phải là không có biện pháp nào.

Nơi trú quân bị phát hiện là chuyện sớm hay muộn, nhưng chỉ cần gã làm nhiều chút bố trí, có thể tạm thời chuyển di quỹ ăn thịt người lực chú ý, hoặc là gã dùng nhiều chút tâm tư cùng khí lực, đem tất cả tìm được phụ cận đến quỹ ăn thịt người thám tử giết sạch, cũng có thể kéo dài vài ngày.

Thế nhưng gã nghĩ sớm chút chứng kiến thạch sinh mệnh, để xác định vậy có phải hay không thạch Thánh Huy. Nếu như thạch sinh mệnh chính là thạch Thánh Huy, như vậy thân thể của hắn là có thể khôi phục nhanh hơn.

Trên vạn năm ngủ say, dù là đế quốc tại đây một lĩnh vực khoa học kỹ thuật đã dị thường tiên tiến, để cho thân thể của hắn còn có thể có cơ bản hoạt tính, nhưng dù sao vẫn là đã tạo thành không có thể nghịch chuyển tổn hại.

Trong thân thể của hắn có gần nửa bị Thánh Huy cường hóa qua cơ thể, đến bây giờ vẫn không có phản ứng chút nào. Từ thông thường bên trên mà nói, những thứ này cơ thể chẳng khác gì là chết rồi. Nhưng trên thực tế cũng không phải, chỉ cần hấp thu đầy đủ Thánh Huy, có thể khiến chúng nó lần nữa sống lại.

Nơi đây bộ lạc tuy rằng nguyên thủy, rút lại phía sau, thế nhưng là tại có chút lĩnh vực so với đế quốc còn muốn tiên tiến, nói thí dụ như đối với thạch sinh mệnh sử dụng.

Nhưng mà cái thế giới này khắp nơi lộ ra quý dị, càng làm cho gã lúc nào cũng cảm giác được nói không rõ ràng phảng phất ác ý. Gã phải nhanh một chút khôi phục lực lượng, nếu như có thể, cũng phải đem vũ khí của mình trang bị chữa trị.

Duy có lực lượng chân thật bất hư, những lời này ở đâu cái Tinh Vực đều là danh ngôn.

...

Trong doanh địa một mảnh hỗn loạn, tất cả lưu thủ mọi người tụ lại tại trên quảng trường, ồn ào không ngớt.

Đại trưởng lão chăm chăm lên trước mắt Cự Nham thi thể, sắc mặt hiển nhiên cực đúng xấu xí, hai tay run nhè nhẹ. Mặc kệ người bên cạnh như thế nào nhao nhao, Đại trưởng lão đều là không nói một lời.

Sau một lúc lâu, đám người quần rớt cuộc an tĩnh lại, Đại trưởng lão nhìn về phía tiền đưa thi thể trở về tên kia võ sĩ, nói: "Người xác định, người kia chỉ dùng. . . Một tay liền giết Cự Nham?"

"Không sai, Cự Nham căn bản, căn bản cũng không có phản kháng, cũng không cách nào phản kháng, sau đó gã tựu chết rồi." Võ sĩ sắc mặt trắng bệch, cho tới bây giờ còn không có từ cực lớn kinh hãi bên trong khôi phục.

Đại trưởng lão theo dõi hẩn nhìn hồi lâu, mới nói: "Nếu như không phải là biết rõ người đã từng giết qua chẳng được ba mươi quý ăn thịt người, ta đều muốn hoài nghi người có phải hay không kinh hãi quá mức nhìn lầm rồi."

Bên cạnh vài tên lão giả sắc mặt càng ngày càng khó coi, trừng lấy thi thể trên đất, không biết đang suy nghĩ gì.

"Chuyện này, coi như làm quyết đấu xử lý." Đại trưởng lão lời nói lập tức kích khởi một mảnh gợn sóng, ngay cả cùng chung nghị sự mấy vị trưởng lão cũng đều vẻ mặt khiếp sợ nhìn gã.

Không chờ mọi người có phản bác cơ hội, Đại trưởng lão liền lên giọng: "Người kia nói, gã chuyên thay thế Cự Nham vị trí. Các người đừng quên, chúng ta lập tức muốn bắt đầu di chuyển!"

Đám người quả nhiên an tĩnh lại, cơ hồ trên mặt mỗi người cũng toát ra vẻ mặt sợ hãi. Khoảng cách trước đó lần thứ nhất di chuyển vẫn thân cận quá, những thứ kia thâm đau đớn ký ức còn không có bị quên lãng. Tại đó đầu di chuyển đường lên, ngã xuống một nửa tộc nhân.

"Thế nhưng. . ."

Đại trưởng lão lập tức quay đầu, trừng mắt cái kia người nói chuyện, quát: "Không có thế nhưng là! Tại di chuyển đường trên có người kia, có thể có rất nhiều người sống sót! Trong đó cũng bao gồm người!"

Người nam nhân kia rụt trở về, .

Mọi người xì xào bàn tán, nhưng không ai đứng ra đây phản đối, cho dù là Cự Nham các nữ nhân cũng đều trầm mặc. Cự Nham đã bị chết, có thể các nàng muốn sống sót.

"Vậy cứ như thế quyết định rồi, lấy quyết đấu luận xử." Đại trưởng lão lập lại một lần quyết đoán.

Đám trưởng lão mặc dù có nghị sự tư cách, bất quá bọn hắn xa xa thua kém Đại trưởng lão quyền uy. Nhưng một cái lão luyện thành thực trưởng lão do dự liên tục, hay là hỏi: "Nếu hắn là những thứ kia quý ăn thịt người phải tới gian tế làm sao bây giờ?"

"Nếu như hắn là gian tế, chúng ta đây đã sớm chết rồi."

Những lời này bỏ đi tất cả nghi kỵ. Nếu như Hoàng Tuyền là quý ăn thịt người, vậy hẳn căn bản không cần khó khăn, trực tiếp đem trong bộ lạc người giết sạch rồi liền tốt.

"Đợi gã vừa về đến, khiến cho gã tới gặp ta." Đại trưởng lão phân phó vào, sau đó nhìn Cự Nham thi thể, nói: "Đem hẳn chôn đi, vùi sâu một chút, đừng cho quý ăn thịt người tìm được."

Mấy người giơ lên Cự Nham thi thể ly khai.

Đại trưởng lão còn không có bước vào trong doanh địa phòng lớn, sau lưng liền vang lên Hoàng Tuyền thanh âm: "Ta đã đã trở về. Mặt khác, tại người muốn hỏi cái gì lúc trước, tốt nhất trước tiên đem di chuyển chuẩn bị làm."

"Di chuyển?"

"Quý ăn thịt người đã xuất hiện ở nơi trú quân ngoại vi, ta giết vài cái, nhưng vẫn là để cho một cái kêu lên tiếng thanh âm. Vì sao nếu như vận khí không tốt, như vậy đến trưa mai, người đại khái liền lại ở chỗ này trông thấy quý ăn thịt người rồi."

Đám người cảm như hén, không có ai sẽ đi chỉ trích Hoàng Tuyền giết được không đủ lưu loát, trên thực tế, có thể giết cái cuối cùng mới cho quý ăn thịt người lên tiếng cơ hội, đã là bọn hắn không có cách nào tưởng tượng lực lượng cường đại.

Thời điểm này đã không ai còn muốn lên Cự Nham, quý ăn thịt người mang đến cực lớn âm ảnh, tàn mát ra rơi ở sinh mệnh ẩn ký bên trong sợ hãi.

Chỗ trưởng lão sắc mặt biến ảo, rốt cuộc quyết định, kêu lên: "Minh Chung, Thất Thanh!"

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 21: Súng Cùng Nơi Ẩn Núp

Bảy cái tiếng chuông, là muốn tất cả mọi người chỉnh đốn hành lý, làm tốt dọn nhà chuẩn bị. Nên làm chung vang chín thanh lúc, nên lên đường.

Một lát sau, bi thương chung tiếng vang lên. Trong doanh địa không có bối rối, cũng không có tiếng động lớn náo, mọi người lặng yên làm lấy chuyện của mình, sửa sang lấy không hơn tài phú.

Bao gồm nữ nhân ở nội, không có ai khóc thành tiếng, chỉ là yên lặng rơi lệ.

Hoàng Tuyền tỉnh táo mà nhìn một màn này, thờ ơ.

Gã gặp qua quá nhiều cảnh tượng thâm, nhập lại không cảm thấy vì sinh tồn mà buông tha cho gia viên có cái gì có thể tiếc nuối đấy. Tại bên trong rất nhiều Tinh Vực, có quá nhiều chủng tộc tại chinh phục giả hoặc là đạo tặc vũ trụ trước mặt, cả sinh tồn đều là hy vọng xa vời.

Điều đã đi tới, đem một cái phình ba lô để trên mặt đất, nói: "Ta liền mang mấy thứ này đi, có thể hay không có chút nhiều lắm?"

Hoàng Tuyền cầm lấy ba lô, trong tay ước lượng, nói: "Với ta mà nói không thấy vang, đối với người liền quá nặng đi, ném đi đi phân nửa."

"Một nửa?" Thiếu nữ có vẻ rất là giãy giụa cùng thống khổ.

"Không có gì không nỡ bỏ đấy, lưng đeo nó người chuyên tiêu hao quá nhiều thể lực. Nếu như trên nửa đường chết rồi, người cái gì cũng mang không đi."

"Được rồi." Thiếu nữ lại đi trong phòng đi trở về đi, vẻ mặt thống khổ. Hiên nhiên trong ba lô, đều là nàng thích nhất, hoặc là cuối cùng không nỡ bỏ đồ vật.

"Cái này cũng có cái gì?" Hoàng Tuyền gọi lại nàng, hỏi.

"Bên trong có phụ thân để lại cho ta vài cái vũ khí, đều là thân thủ của hãn làm đấy. Còn có khi còn bé gã điêu khắc Con Rối, ta lần thứ nhất chém giết dã thú lúc dùng đao. Còn có một ít là ta tích góp từng tí một xuống vật liệu, chúng nó rất trân quý, muốn giết rất nhiều dã thú mới có thể tiếp cận nhiều như vậy."

Hoàng Tuyền nghe rõ, thiếu nữ trong hành trang chân chính có dùng đấy, chính là vật liệu cùng mình đồ dự bị vũ khí, còn lại đều là vật kỷ niệm.

Gã nhớ kỹ trông thấy qua bày đặt tại thiếu nữ trong phòng những vũ khí kia, phần lớn hình ảnh thô ráp, từ đầu tới đuôi mang theo rõ ràng thủ công chế tạo dấu vết, còn chưa đủ chuyên nghiệp.

So sánh dưới, quẻ ăn thịt người vũ khí cũng so với những thứ này muốn tốt.

Bây giờ Diêu, đã không dùng được những vũ khí này rồi, nhưng cái này phụ thân lưu lại duy nhất dấu vết, cho nên hãn mới nghĩ cũng mang theo. Nhìn bộ dáng của nàng, nếu như muốn giảm bớt gánh nặng lời nói sợ là sẽ phải đem vật liệu cho buông xuống.

Hoàng Tuyền lắc đầu, nói: "Vậy cũng mang theo đi."

"A?" Diêu vẻ mặt kinh hi.

Hoàng Tuyền mặt không biểu tình: "Lúc này đây có ta, không có việc gì. Có thể hậu ta không tại, người làm sao bây giờ?"

"Cái kia, đến lúc đó rồi nói sau. . ." Thiếu nữ rất chột dạ.

Hoàng Tuyền cầm nàng không có cách nào, thở dài. Đúng lúc này, một người chạy tới, nói: "Hoàng Tuyền đại nhân, Đại trưởng lão xin ngài đi tới."

"Đại nhân" tại làng xóm dân trong lời nói, là so với đại võ sĩ cao cấp hơn tôn kính xưng, chỗ người làm mạnh mẽ, đã đã vượt qua một cái làng xóm phương diện.

Cùng theo người này đi tới chỗ giữa phòng lớn Đại trưởng lão gian phòng của mình lúc, Hoàng Tuyền chứng kiến Đại trưởng lão cùng lúc đó thu xếp đồ đạc.

Bất quá hẳn muốn thu thập rõ ràng là hơn hơn nhiều, tất cả lớn nhỏ rương hòm cùng sở hữu mười cái. Những thứ này trong rương phần lớn là toàn bộ làng xóm cùng chung tài sản, chỉ là do Đại trưởng lão bảo quản cùng chịu trách nhiệm sử dụng thế thôi.

Gặp Hoàng Tuyền tiến đến, Đại trưởng lão để cho gã ngồi xuống, sau đó nâng ra một cái hộp dài, nhìn nó, ánh mắt phức tạp.

Hoàng Tuyền ánh mắt rơi vào hộp dài lên, đột nhiên có loại cảm giác quen thuộc, loại này kiểu dáng chế tác, cảm giác, cảm thấy đã gặp nhau ở nơi nào.

Đại trưởng lão đem hộp dài phóng tới trước mặt Hoàng Tuyền, nói: "Đây là chúng ta làng xóm trân tàng sát khí, chỉ có thể ở cuối cùng thời gian nguy hiểm, do dũng mãnh nhất võ sĩ sử dụng. Lần trước phát ra sấm sét, vẫn còn là bộ lạc di chuyển thời điểm, không nghĩ tới nhanh như vậy vừa muốn dùng đến nó."

"Mở ra đi." Đại trưởng lão nói.

Hoàng Tuyền theo lời mở ra nắp hộp.

Đại trưởng lão nhìn ngoài cửa sổ, nói: "Nguyên bản ta cho là, dùng đến người của nó sẽ là Cự Nham, cho dù ta cũng không thích gã, thế nhưng với hắn tại, làng xóm trong có thể chết ít rất nhiều người. Ngày hôm qua ta cho là sẽ là Diêu, nàng là chúng ta vài chục năm nay có chừng đại võ sĩ, cái này lúc đầu vốn cũng là ta cả đời mục tiêu.

Nhưng là bây giờ. . ."

Đại trưởng lão thanh âm trầm thấp, tập trung tư tưởng suy nghĩ nhìn chăm chú lên Hoàng Tuyền, nói: "Nhưng là bây giờ, nó là của người rồi. Ta chỉ có một yêu cầu, tận lực giúp giúp chúng ta đi đến di chuyển một đoạn đường này."

Đại trưởng lão nói là tận lực giúp trợ, mà không phải trợ giúp, có thể thấy được bao phủ làng xóm tương lai mây đen hạng gì tối trầm, ngay cả vốn nên ủng hộ sĩ khí Đại trưởng lão cũng đã mất đi tin tưởng.

Mà Hoàng Tuyền nhìn trong hộp đồ vật, biểu lộ hết sức phức tạp, gã hoàn toàn thật không ngờ, hộp dài trong lại là một khẩu súng!

Cái này là một thanh hai ống đạn ria súng, xem kiểu dáng, hay là cửa ngăn nòng súng đấy. Bằng gỗ trên thân thương khắc đầy tinh tế hoa văn, hoàn toàn không phải là làng xóm trong dân thất lạc cái loại này thô kệch nguyên thủy phong cách, ngược lại lộ ra chút đặc biệt thần bí phiến phức làn gió.

Loại này hoa văn, rõ ràng không phải là làng xóm dậm người có thể khắc đi ra đấy.

Cây súng này nòng súng lộ ra đỏ sậm đồng sắc mặt, kim chúc tính chất là Hoàng Tuyền chưa từng có gặp qua đây. Nhưng vô luận từ kiểu dáng hay là kết cấu xếp đặt thiết kế, đều là xưa nhất và lại kinh điển nhất khoản tiền chắc chắn kiểu.

Loại này xếp đặt thiết kế đạn ria súng, tại đế quốc thành lập lúc trước tốt mấy trăm năm cũng đã xuất hiện, lúc đó nhân loại vẫn vừa mới bắt đầu tiến vào hỏa dược thời đại.

Nếu như nói đặc biệt, cái kia chính là cây súng này cũng mang theo thời đại này, cái thế giới này quý dị đặc thù, đặc biệt vừa thô vừa to trầm trọng.

Súng của nó quản dựa theo cửa ngăn hậu tiêu chuẩn, cũng có một thước. Mỗi cộ nòng súng đều có năm đăm loại thô, so với đế quốc dùng cho Hành Tinh bên trong chiến đấu 40 millimet chiến đấu cơ pháo còn muốn thô một vòng.

Nếu không có Hoàng Tuyền bản thân liền thập phần cao lớn, cánh tay thô tay trường, muốn loay hoay cái này thì một cái đại gia hỏa thật là có chút cố hết sức.

Xem súng này lớn nhỏ, chính là chuyên môn cho thân cao hai mét trở lên to con xếp đặt thiết kế đây, có lẽ hai mét đều không quá đủ. Bất quá Long Kỳ chiến doanh dậm gia hỏa bởi vì chịu Thánh Huy cải tạo, mỗi cái đều là thân cao chân dài, ít có người tại hai mét phía dưới, Hoàng Tuyền ngược lại là bên trong cuối cùng hết sức nhỏ thon thả một cái.

Hoàng Tuyền thì có suy đoán, cây súng này hơn phân nửa là cho đầy đủ trải qua Thánh Huy cải tạo người sử dụng.

Hộp dài phía dưới, thì chỉnh tề xếp chồng chất lấy viên đạn. Loại này đạn ria súng chuyên dụng viên đạn, thoạt nhìn hãy cùng bàn tay nhỏ bé lồi đồng dạng, Hoàng Tuyền rất hoài nghi người bình thường dùng như thế nào

được cái đồ chơi này. Thứ này một thương oanh ra, có thể để cho người hai tay gãy xương.

Trong hộp nguyên bản viên đạn rãnh có một nửa đã trống rỗng, còn dư lại viên đạn chỉ tám đội mũ.

Làng xóm dậm võ sĩ cùng thợ săn luôn luôn đều chỉ có trường mâu đại đao cùng cung tiễn, không nghĩ tới rõ ràng còn có đạn ria súng, hơn nữa là như thế tàn bạo xếp đặt thiết kế. Ở nơi này là súng, rõ ràng được tính thủ pháo rồi, hay là hai ống đay.

Hoàng Tuyền cầm lên cây súng này, quả nhiên trông thấy một cái nhìn quen mắt vạm trang bị, gã bẻ hai cái, liền xác định cái này bắn một lượt cùng một phát chốt mở. Cái này đại gia hỏa, còn muốn bắn một lượt? Ai có thể chịu được ngược lại tòa lực lượng.

Bỏ súng xuống, Hoàng Tuyền nhìn Đại trưởng lão, nói: "Vật này, chỉ sợ làng xóm dậm võ sĩ không dùng được đi?"

Chỗ trưởng lão sắc mặt kinh ngạc, lập tức nói: "Có thể sử dụng, mỗi người hạn khai hai phát, giống như Cự Nham như vậy có thể nhiều nã một phát súng."

Hoàng Tuyền ánh mắt rơi vào trên tay Đại trưởng lão: "Thương thế của người cũng là nó lưu lại hay sao?"

Đại trưởng lão trên mặt có khiếp sợ, chậm rãi nói: "Trước đó lần thứ nhất di chuyển, ta dùng nó mở bốn súng, giết chết ba cái quỷ ăn thịt người tù trưởng."

Hoàng Tuyền xuất ra đạn ria súng lưng tại sau lưng, lại đem tất cả viên đạn đổ ra, chứa ở trong bao đeo, sau đó nói: "Chỉ tám phát sao? Đánh hết làm sao bây giờ?"

Đại trưởng lão trong mắt sợ hãi lẫn vui mừng lóe lên rồi biến mất, hít sâu một hơi, nói: "Đánh hết cũng chỉ có đi phi thúy sơn cốc đổi lại, đó là chúng ta có thể đến duy nhất một cái nơi ẩn núp."

"Nơi ẩn núp?" Hoàng Tuyền đã nghe được một cái danh từ mới.

"Nơi ẩn núp trước tiên là tổ cho chúng ta lưu lại đất dung thân, chỗ đó có vô số tri thức cùng tài phú, cũng có cường đại nhất phòng ngự. Coi như là quý ăn thịt người, cũng không cách nào xuyên qua nơi ẩn núp phòng ngự. Tại đó, vô số sấm sét cùng hỏa diễm sẽ đem cường đại nhất quý ăn thịt người cũng phá tan thành từng mảnh!"

Nghe Đại trưởng lão một chuỗi dài hình dung từ, Hoàng Tuyền không thể không đánh gãy gãy: "Vậy các người vì sao không đi nơi ẩn núp cư trú, mà muốn tại Vũ Lâm bên trong giãy giụa đây? Cánh rừng rậm này, rõ ràng không thích hợp nhân loại sinh tồn."

Chỗ trưởng lão sắc mặt trầm trọng xuống, thở dài nói: "Nơi ẩn núp trong chứa không nổi nhiều người như vậy, dư thừa người cũng chỉ có thể đi ra bên ngoài nghỉ lại cầu sinh."

"Nói cách khác, các người bị vứt cho quý ăn thịt người." Hoàng Tuyền lập tức hiểu được, băng lãnh mà chỉ ra sự thật.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 22: Thạch Sinh Mệnh

Đại trưởng lão khó tả mà trầm mặc.

"Giống như vậy súng. . ."

"Món đó vũ khí tên là sấm sét, trước tiên là tổ truyền xuống tới đây, đã có hơn bảy mươi năm lịch sử."

"Được rồi, ta mặc kệ nó kêu sấm sét hay là tia chớp, hay hoặc là nham thạch nóng chảy, Lưu Hỏa gì gì đó. Ta muốn nói là, như thế súng, còn gì nữa không?"

Đại trưởng lão thật sâu nhìn Hoàng Tuyền liếc, nói: "Còn có hai thanh, bất quá trong đó một thanh đã không có đạn."

"Cho ta xem một chút."

Đại trưởng lão lại từ trong rương nâng ra một cái hộp, bên trong là một thanh chỉ nhìn một cách đơn thuần quân súng trường, mặt khác, còn có một đem súng lục ổ quay.

Hoàng Tuyền đem súng trường lấy đến trong tay, vài cái mở ra, theo sau lại thuận thực mà giả bộ trở về. Cái này một hủy đi một hành trang, ngăn cản không kịp Đại trưởng lão thấy được hải hùng khiếp vía, sợ gã đem cái nào bộ kiện làm hỏng rồi.

Súng trường này chế tạo phong cách cũng là đồng dạng vừa thô vừa to cồng kềnh, đường kính đã vượt qua 20MM, tại nhân loại còn không có bước lên Tinh Hải hành trình lúc trước, hoàn toàn sẽ bị phân chia đến cơ pháo thuộc loại trong đi. Xem viên đạn rãnh dấu vết, nó dùng viên đạn cũng so với phổ thông cơ quan đạn pháo còn lớn hơn.

Bất quá súng ống kết cấu hay là kinh điển cái chốt động súng trường, xếp đặt thiết kế đặt ở người cũ loại thời đại cũng vô cùng nguyên thủy.

Tuy vậy xếp đặt thiết kế, linh kiện gia công độ chính xác cũng không có gì đặc biệt, mặt trên còn có thủ công mài dấu vết. Nói rõ máy móc công nghệ nhập lại không vượt qua được kiểm tra, cần nhân công đến tu chỉnh linh kiện.

Thế nhưng súng trường này nòng súng sử dụng kim chúc, là Hoàng Tuyền chưa từng có gặp qua đấy, không biết có gì đặc tính.

Để xuống súng trường, Hoàng Tuyền lại cầm lấy súng lục ổ quay nhìn nhìn.

Súng ngắn so với người cũ loại thời đại trứ danh Sa Mạc Chi Ứng còn muốn lớn hơn hai vòng, cái này nhất định đấy. Bất quá súng ngắn còn có viên đạn, ít nhất ổ quay trong năm đội mũ là lấp đầy. Mặt khác nó cũng không có đặt ở súng trong hộp, mà là chứa ở Đại trưởng lão tùy thân trong hành trang.

Hoàng Tuyền minh bạch bên trong hàm nghĩa, cái này vốn là đề phòng chính mình đấy.

Gã cũng không nói phá, đem súng lục cùng súng trường lại trả trở về, hỏi: "Lần này di chuyển chỗ mục đích ở nơi nào?"

Đại trưởng lão xuất ra một phần địa đồ, rải trên bàn. Đối mặt phần này vẽ tại da thú lên địa đồ, dù là Hoàng Tuyền đã nhìn thấy vô số phức tạp cao

độ chính xác quân dụng địa đồ, cũng trên chẵn:bị bên trên đủ loại ký hiệu cùng màu sắc làm cho hoa mắt.

Đại trưởng lão giải thích cả buổi, Hoàng Tuyền mới làm bối rối những thứ kia ký hiệu ý tứ.

Bên trong có chút đại biểu một cây đặc biệt cao lớn cổ thụ, đoán chừng là dùng để làm tiêu chí đấy, có chút thậm chí là mỗi loại dã thú sào huyết, đại khái có nghĩa là nguy hiểm. Mặt khác, địa hình cao thấp phập phồng toàn bộ là lấy màu sắc đến phân chia.

Trên bản đồ vẫn vẽ lấy bản đồ tinh vực, đó là tại khi tất yếu phân biệt phương hướng dùng đấy. Tại đây ở bên trong mảnh Vũ Lâm, thường xuyên sẽ xuất hiện từ trường hỗn loạn khu vực, dựa theo thiên nhiên từ trường chỉ thị phương hướng kim chỉ nam sẽ mất đi công dụng.

Tại trên địa đồ, vẽ lấy bốn cái bắt mắt dấu hiệu. Những thứ này chính là có thể để cho lựa chọn nơi trú quân mới.

Những thứ này cắm trại mà cũng là quá khứ trong vài năm, làng xóm dậm thợ săn dần dần thăm dò đi ra đấy. Chúng nó có tất cả đặc sắc, có an toàn, có đến gần tài nguyên mà cùng khu vực săn bắn, còn có một thì là đơn thuần khoảng cách xa nhất, không có quý ăn thịt người hoạt động dấu hiệu. Bởi vì Ly làng xóm quá xa, vẫn có rất nhiều khu vực không có xác minh.

Lần này Đại trưởng lão xác định nơi trú quân mới chính là xa nhất địa điểm, đây cũng là không có cách nào sự tình, quý ăn thịt người không ngừng gặm nhấm của bọn hãn sinh tồn không gian, chỉ có thể tận lực rời xa.

Hoàng Tuyền đối với địa đồ nhìn hồi lâu, đây là hãn lần thứ nhất từ càng rộng lớn thị giác đến quan sát cái thế giới này, càng xem càng là trong lòng chấn động.

Gã vốn đã biết rõ, cái này làng xóm là kiến tạo tại một chiếc tinh hạm hài cốt lên, chỉ bất quá trải qua mấy ngày nữa cẩn thận quan sát, Hoàng Tuyền có chút thất lạc phát hiện, nơi đây chỉ là khổng lồ thân hạm một bộ phận, không có gã cuối cùng dự đoán được trí não cùng các loại ghi chép nghi.

Mà bây giờ từ Đại trưởng lão đối với thôi xác minh địa hình miêu tả ở bên trong, Hoàng Tuyền phỏng đoán ra những thứ kia cái gọi là thích hợp cắm trại đấy, đều là mọi chỗ phi thuyền hài cốt!

Vô luận dân thất lạc vì cái gì như thế lựa chọn khu quần cư, nhưng với hẳn mà nói, chính là thăm dò cái này vạn năm sương mù lại một đầu đầu mới mới.

Hoàng Tuyền lại nhìn một hồi, đột nhiên cảm thấy mới nơi trú quân khoảng cách cách mình phi thuyền rơi tan địa phương không xa, cái kia phụ cận còn có phi thuyền rơi tan hài cốt, có thể hay không cùng mình có liên quan?

Thế nhưng Hoàng Tuyền đầu nhớ mang máng, mình là từ thân núi hoặc tương tự trong thông đạo bò ra tới, lúc ấy gã ý thức không rõ, trong cơ thể trang bị toàn bộ hôn mê, căn bản không có cách nào phân biệt rõ cùng ký ức cao độ cùng chiều dài, mà trên mặt đất từ núi sau lưng đi đến mặt trời trước mặt, hoa tầm vài ngày cũng có thể, về sau gã liền hôn mê, Diêu mang theo gã đi cái gì phương hướng, lại rời đi rất xa, càng là không thể nào phỏng đoán.

Trước mặt tấm bản đồ này, cuối cùng lựa bỏ mà địa phương ở chỗ không có tỉ lệ xích, hơn nữa cực độ cá nhân chủ nghĩa, chỉ sợ cũng chỉ Đại trưởng lão mình mới có thể xem hiểu.

Hoàng Tuyền nghiên cứu cả buổi, cũng không hiểu rõ đến mới khu quần cư cuối cùng có xa lắm không, đành phải hỏi: "Trên đường đi muốn đi

vài ngày?"

"Nếu như không có chính diện gặp được quý ăn thịt người, như vậy cần đi mười ngày. Chúng ta mang theo đồ vật còn có tiểu hài tử cùng nữ nhân, đi được tương đối chậm."

Hơn nữa nhiều người như vậy tụ tập cùng một chỗ hành động, coi như là không có quý ăn thịt người, cũng muốn phòng bị Vũ Lâm trong các loại nguy hiểm, đối với thợ săn cùng các võ sĩ ngay lập tức có thể đạt tới khoảng cách, không có sức chiến đấu bộ lạc dân đi tới, khả năng chính là lạch trời.

Hoàng Tuyền khẽ nhíu mày: "Tựa hồ không có giải quyết căn bản vấn đề, khoảng cách quá gần, quý ăn thịt người nhanh chóng sẽ tìm tới đây. Vì cái gì không hướng nơi ẩn núp dựa sát vào?"

Đại trưởng lão cười khô: "Nơi ẩn núp cái kia khu vực tụ tập vô số quý ăn thịt người đại bộ lạc, vì sao khoảng cách càng gần lại càng là nguy hiểm. Tại nơi ẩn núp chung quanh ba ngày lộ trình nội, hoàn toàn là tử vong khu vực."

"Còn có loại sự tình này."

"Mặt khác thạch sinh mệnh cũng phải nhanh một chút gieo xuống, không có có thạch sinh mệnh bảo hộ, chúng ta chi chống đỡ không được bao lâu."

Đây cũng là Hoàng Tuyền cuối cùng không nghĩ ra địa phương.

Cả tòa rừng rậm tựa hồ cũng tràn đầy ác ý, ngay cả gã ngấn đến lâu rồi, biết cảm thấy có chút không thoải mái. Gã trải qua vô số gian nguy ác liệt hình dạng mặt đất hoàn cảnh, giống như loại tình huống này, vẫn cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp.

"Ta muốn nhìn một chút thạch sinh mệnh." Hoàng Tuyền ngẩng đầu, rốt cuộc nói ra là tối trọng yếu một câu.

"Có thể." Đại trưởng lão chỉ là hơi có chần chờ, đáp ứng.

"Ta cho là người chuyên cự tuyệt."

"Cự tuyệt có cái gì hữu dụng? Người muốn xem, chỉ cần giết chúng ta, không phải có thể thấy được?" Đại trưởng lão nói xong trắng ra.

"Cũng thế, vốn ta đã cảm thấy giết chết chặn đường người, mới là cuối cùng bớt việc phương pháp." Hoàng Tuyền rất thẳng thắn thành khẩn, nguyên nhân trọng yếu nhất là, một cái nho nhỏ nguyên thủy làng xóm, không đáng tiêu phí tâm tư đi nói dối.

Đại trưởng lão thật sâu nhìn Hoàng Tuyền liếc, nói: "VẬY ĐI THEO TA, thạch sinh mệnh trân quý, nhưng cũng không hi hữu, nó công dụng cũng xa so với bình thường người tưởng tượng muốn ít. Đối với làng xóm, nó không thể thiếu, thế nhưng là trừ lần đó ra, cũng không sao khác giá trị."

Hoàng Tuyền cùng theo Đại trưởng lão trên đường hướng phía dưới, cuối cùng đi tới một cái vực sâu không gian.

Nơi này là một cái cả buổi như thế huyết động, trên vách tường buồng thông vô số uốn lượn quán quanh rễ cây. Chứng kiến những thứ này rễ cây tính chất cùng phương vị, Hoàng Tuyền cũng biết là nơi trú quân ngoại vi, những thứ kia đặc thù thân cành thẳng tắp cây cối dưới mặt đất bộ phận.

Trong huyết động, tất cả rễ cây rễ cây hội tụ tại một chỗ, đan vào hình thành một cái thiên nhiên nền móng đài. Nền móng đài lên lại vẫn sinh trưởng một cây cây nhỏ, nó rễ cây thì là trực tiếp chọc ở những cây to kia rễ cây trong.

Cây nhỏ thân cây chỗ giữa, khám nạm lấy một viên kỳ dị tinh thể. Nó chùng cánh tay lớn nhỏ, lộ ở bên ngoài bộ phận thiết cắt thành chình tề hình lăng trụ, tản mát ra nhu hòa nhàn nhạt hào quang.

Hoàng Tuyền thò tay, đắm chìm trong như nước chảy hào quang ở bên trong, cẩn thận nhận thức.

"Cái này Thánh Huy, cũng không phải là Thánh Huy." Sau một lát, Hoàng Tuyền thì có phán đoán.

Thạch sinh mệnh hào quang nhu hòa ôn nhuận, không hề giống Thánh Huy như vậy rùng rợn nóng nảy. Thế nhưng một phương diện khác, nó cũng xa không bằng chân chính Thánh Huy cường đại như vậy.

Lớn như vậy một khối thạch sinh mệnh, nếu như đổi thành thạch Thánh Huy lời nói ngay cả Hoàng Tuyền cũng chỉ có thể miễn cưỡng nắm giữ, vẫn không thể cầm quá lâu. Thay đổi người bình thường, dù là chỉ tiếp gần đến thạch Thánh Huy trong phạm vi nhất định, cũng không dùng được vài ngày sẽ thống khổ chết đi.

Hơn nữa nhìn lấy tinh thể cái kia thẳng tắp hình lăng trụ đường cong, Hoàng Tuyền đã biết rõ cái này khối nhân công tạo vật, lực lượng của nó nguồn gốc hơn phân nửa đến từ nguyên bản thạch Thánh Huy.

Hoàng Tuyền nhắm mắt lại, nhận biết thạch sinh mệnh hào quang đối với thân thể ảnh hưởng. Lại một lát nữa, gã mở hai mắt ra, thở dài, khó nén thất lạc.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 23: Tiếp Cận Nguy Hiểm

Thạch sinh mệnh lực lượng quá nhu hòa, cũng quá nhỏ, nó tịnh không đủ để hoàn toàn kích hoạt trong cơ thể Hoàng Tuyền những thứ kia chết đi đặc thù cơ thể, chỉ có thể để cho trong đó một phần nhỏ chậm rãi sống lại.

Đương nhiên, theo đắm chìm trong thạch sinh mệnh hào quang ở dưới thời gian càng ngày càng dài, biết có càng nhiều đặc thù cơ thể sống lại, thế nhưng rất nhiều cơ thể, vẫn như cũ chuyên ở vào tử vong hoặc là hôn mê trạng thái.

Hoàng Tuyền thân nội ở bên trong vô số cơ thể đặc thù, bây giờ có thể đủ sử dụng đại khái chỉ một nửa. Nhưng cái này cũng không có nghĩa là, thực lực của hắn liên khôi phục một nửa.

Rất nhiều mạnh mẽ năng lực đặc thù cùng bí pháp, cũng cần vận dụng số lượng rất nhiều đặc thù cơ thể, mới có thể bộc phát ra vượt qua tính chất lực lượng. Cái này cơ thể bên trong chỉ cần có vài cái thậm chí một cái ở vào tử vong trạng thái, bí pháp uy lực sẽ giảm bớt đi nhiều, thậm chí hoàn toàn không có hiệu quả.

Hoàng Tuyền hiện tại chỉ có thể căn cứ thân thể của mình tình huống, lần nữa nhặt lên một chút cơ bản nhất chiến đấu kỹ. Những thứ kia chân chính để cho gã uy chấn tất cả Đại Tinh Vực năng lực, hôm nay là một cái cũng dùng không đi ra.

Hắn nhìn lấy thạch sinh mệnh, hỏi: "Cái này khối thạch sinh mệnh như thế nào đến hay sao?"

Đại trưởng lão hướng Hoàng Tuyền nhìn một cái, nói: "Tất cả thạch sinh mệnh cũng xuất xứ từ tại Thánh Địa. Do Thánh Địa đưa đến các nơi ẩn núp, lúc sau nơi ẩn núp tuyển ra người thích hợp tạo thành làng xóm, cấp cho thạch sinh mệnh, để cho bọn họ tự hành bên ngoài khai thác. Cái này khối thạch sinh mệnh chính là chúng ta tổ tiên lưu truyền xuống, đã trọn vẹn một trăm năm mươi năm."

"Thánh Địa?" Hoàng Tuyền suy tư về lại một cái danh từ mới, hỏi: "Người đi qua sao?"

Đại trưởng lão cười khổ, "Làm sao có thể? Chúng ta người từ nhỏ ở bên trong Vũ Lâm lớn lên, đã không có tư cách vào nhập thánh, chúng ta thuộc về bị ô nhiễm một đời. Huống hồ coi như là không có bị ô nhiễm, chúng ta cũng không biết Thánh Địa ở nơi nào, chỉ biết là vô cùng vô cùng xa xôi, so với xa nhất nơi ẩn núp còn muốn xa xôi. Dù là không có đánh mất tư cách, chúng ta cũng không có khả năng đến Thánh Địa."

"Vô cùng xa. . ."

Hoàng Tuyền không rõ ràng lắm Đại trưởng lão trong lời nói vô cùng xa khái niệm. Làng xóm văn minh rất nguyên thủy, rất nhiều chính xác ngành học cũng đã biến mất, dù sao toán học, thiên thể vật lý mấy thứ này, cùng săn giết dã thú chút nào không có quan hệ.

Nhìn xem Đại trưởng lão cái kia tấm bản đồ đã biết rõ, có chút khái niệm thì không cách nào từ chỗ của hắn được biết đấy.

Hoàng Tuyền tạm thời trấn giữ tại Thánh Địa nghi vấn phóng tới đáy lòng, tiếp tục nhìn chăm chú lên thạch sinh mệnh.

Không hề nghi ngờ, làng xóm sau lưng cái này gọi là Thánh Địa, nhất định có dị thường tiên tiến văn minh hệ thống, ít nhất tại Thánh Huy lợi dụng phương diện đã vượt qua đế quốc.

Đế quốc thuộc về, vẫn lưu lại tại bị động vận dụng giai đoạn, căn bản vô pháp khống chế Thánh Huy năng lượng, thậm chí còn cả phân cách Đế Đô cái kia khối mẫu thạch cũng làm không được.

Mà cái thế giới này Thánh Địa, đã có thể chế tác bao hàm Thánh Huy lực lượng thạch sinh mệnh, hơn nữa thành bán buôn để.

Hoàng Tuyền không phải không thừa nhận, thạch sinh mệnh lực lượng tuy rằng nhu hòa, thế nhưng có thể được cường tráng người bình thường lợi dụng, hơn nữa không có đặc biệt rõ ràng thương tổn, thật là rất giỏi kỹ thuật. Chân chính Thánh Huy lực lượng quá mức cuồng liệt, chỉ Hoàng Tuyền loại thiên tài này có thể thừa nhận.

"Ta sẽ với các người đi mới nơi trú quân, bắt quá tại mới trong doanh địa, muốn tại thạch sinh mệnh bên cạnh cho ta một cái đơn độc gian phòng."

Chỗ trưởng lão sắc mặt khác thường: "Đến bây giờ mới thôi, ta mới hoàn toàn tin tưởng người không phải là quỷ ăn thịt người phải tới gian tế."

"Vì cái gì?"

"Chân chính quỷ ăn thịt người, tuyệt sẽ không nguyện ý đến gần thạch sinh mệnh. Bọn hắn vừa nhìn thấy thạch sinh mệnh, đầu chuyên giống như nổi điên muốn bắt nó đập nát hủy diệt, mà người đối với thạch sinh mệnh lại là. . . Thân cận, ta chưa từng thấy qua người như vậy."

"Rất ít gặp sao?"

"Đúng vậy, tiếp nhận thạch sinh mệnh lực lượng quá trình rất thống khổ. Nếu như không phải là trời sinh Thánh Vũ sĩ, loại thống khổ này rất khó chịu được, cùng với xé rách không sai biệt lắm."

Điểm này Hoàng Tuyền ngược lại rất có thể hiểu được. Thạch sinh mệnh lại nhu hòa, đối với nhân thể cải tạo nguyên lý cũng giống như vậy, đồng dạng cần trong thân thể hình thành đặc thù kết cấu cơ thể.

Căn cứ để quốc kết quả nghiên cứu, loại này cơ thể cường độ so với tư nhện cao hơn, so với nhân thể nguyên bản tổ chức cường độ cao hơn không biết bao nhiêu gấp bội,

Bởi vậy thừa nhận cùng bộc phát lực lượng mới có thể chỗi ra hơn mười thậm chí hơn trăm lần.

Thế nhưng loại này cơ thể tạo ra tốc độ thật nhanh, thường thường tại trong vòng vài ngày sẽ hoàn thành sinh trưởng. Ở trong quá trình này, nhân thể nguyên bản tổ chức bị xé nát, dài ra mới cơ thể, tư vị hiển nhiên sẽ không dễ chịu.

Lúc này bên ngoài mơ hồ truyền đến tiếng chuông, chín xuống, xuất phát đã đến giờ rồi.

Đại trưởng lão thở dài, nói: "Cái này cây là ta tự tay trồng xuống đấy, còn không có lớn lên, muốn dọn đi rồi. Trước đây thật lâu, ta từng có một cái mơ ước, hy vọng ta trồng xuống Sinh Mệnh Thụ có thể trưởng thành Vũ Lâm bên trong lớn nhất một thân cây. Ài, mộng tưởng cuối cùng là mộng nghĩ."

Hoàng Tuyền không nói gì.

Đại trưởng lão lấy ra búa, tàn nhẫn quyết tâm, một búa chém vào cây nhỏ gốc!

Nên làm một tiếng, hoá tinh vắng khắp nơi. Búa bắn trở về, mà cây nhỏ thân cây lên chỉ nhiều một đạo dấu vết mờ mờ.

Đại trưởng lão cả chém hơn mười búa, mệt mỏi thở hồng hộc, lúc này mới đem cây nhỏ chém đứt. Gã đem cành lá lột bỏ, đem khám lấy thạch sinh mệnh thân cây cất kỹ, sau đó mà bắt đầu trong phòng hắt vẩy dầu nguyên liệu.

Hoàng Tuyền trong thoáng chốc giống như đã nghe được mơ hồ tiếng khóc, lỗ tai của hắn đơn giản giật giật, phát hiện thanh âm lại là đến từ những cây đó cột. Mà bị cắt đứt xuống thân cây giống như cùng lúc đó nước nở, chỉ là yếu ớt rất nhiều.

Những thứ này cây có cổ quái, Hoàng Tuyền nghĩ đến. Kỳ thật có thể thừa nhận thạch sinh mệnh lực lượng đồ vật, vô luận là cái gì, dù là chỉ là khối vô cơ chất tảng đá, cũng khẳng định không thể tầm thường so sánh.

Đại trưởng lão cùng Hoàng Tuyền rời khỏi phòng.

Một người tuổi còn trẻ thợ săn chào đón, hướng Đại trưởng lão thi lễ một cái, liền tại chỗ ngồi xuống. Đại trưởng lão nhẹ vỗ về đầu của hắn, nói: "Không nên cho quý ăn thịt người lưu lại bất kỳ vật gì, còn có, còn sống trở về. Chúng ta tại gia viên mới chờ người."

Trẻ tuổi thợ săn trên mặt có chút tái nhợt, thế nhưng trong mắt còn có dũng khí, gã lớn tiếng nói: "Ta sẽ đi gia viên mới tìm các người đây."

Bên cạnh hắn để đó nhóm lửa chi vật, chờ đến trưa mai, gã muốn đốt làng xóm dặm từng cái nhóm lửa điểm, đem trọn tòa nơi trú quân hóa thành tro tàn.

Gã chính là chỗ này lần làng xóm di chuyển ở bên trong, người cuối cùng lưu lại.

Đại trưởng lão trong phòng, tất cả rương hòm cũng đã dọn đi rồi. Làng xóm dậm mọi người tập kết tại trên quảng trường, chờ Đại trưởng lão.

Có ít người ba lô rõ ràng so với những người khác lớn hơn nhiều lắm, đó là bên trong làng xóm phụ trọng người, chủ yếu là do lên niên kỷ thợ săn cùng võ sĩ cấu thành. Bọn hăn đã lão được không có biện pháp tham gia chiến đấu kịch liệt, bất quá lực lượng hay là so với nữ nhân lớn hơn nhiều lắm.

"Chúng ta đi thôi."

Đại trưởng lão thanh âm trầm thấp, không có sục sôi diễn thuyết, cũng không có thề sống chết tuyên thệ, phảng phất là đang nói một kiện việc nhỏ không có ý nghĩa, mà không phải tuyên bố tử vong viễn chinh bắt đầu.

Vài trăm người liên tiếp mà đi ra nơi trú quân, bước lên không biết lữ trình.

Võ sĩ cùng giàu có kinh nghiệm thợ săn đã trước xuất phát, lấy tiêu diệt toàn bộ tiến lên dọc đường quý ăn thịt người, cùng với Vũ Lâm bên trong muôn hình muôn vẻ nguy hiểm.

Mà Hoàng Tuyền cùng Diêu, lấy tư cách bên trong làng xóm tầng cao nhất chiến lược, thì là được hưởng đặc quyền. Cái đặc quyền này chính là không cần lưng đồ vật, đầu mang theo vũ khí của mình là được. Bọn hăn muốn giữ lại mỗi một phần thể lực, lấy ứng đối sắp sửa đã đến nguy hiểm.

Hoàng Tuyền cùng Diêu kề vai sát cánh đi tới, gã thần thái thoải mái, thỉnh thoảng cùng Diêu đang nói gì đó.

"Cái tư thế này yếu điểm là phần eo phát lực, bảo trì thân thể trình độ tiến lên tư thái, đồng thời khuỷu tay muốn thu nhanh. Tại người còn không có nắm giữ thạch sinh mệnh lực lượng trước, tốt nhất dùng khối dày điểm

da bắt tay khuỷu tay bao ở, bằng không mà nói, không có có mấy lần tay của người khuỷu tay liền mài nát rồi."

Diêu nghe được cái hiểu cái không, không ngừng bày biện tư thế, hơn nữa bị Hoàng Tuyền uốn nắn. Nhưng ở di chuyển dọc đường, nàng vô pháp đầy đủ luyện tập, nắm giữ rất chậm.

Mà Hoàng Tuyền cũng mặc kệ nhiều như vậy, một tia ý thức đem tất cả phương pháp phát lực tất cả đều cho nàng đổ vào, cũng mặc kệ nàng để ý không hiểu, có cần hay không được đi ra.

Hiện tại thời gian rất gấp bức bách, quý ăn thịt người tùy thời có khả năng xuất hiện, Hoàng Tuyền phải nắm chặt thời gian huấn luyện nàng.

Diêu đối với thạch sinh mệnh lực lượng vận dụng quả thực rất có thiên phú, huấn luyện đến ngày hôm sau, tay của nàng khuỷu tay chỗ liền kích phát ra một mảnh mờ mờ hào quang.

Hoàng Tuyền đưa thay sờ sờ, cảm giác tựa như xoa bóp một cái vô hình khí cầu, lại mềm dai lại có co dãn, nếu là hẳn không thêm vài phần lực lượng, đều không thể xoa bóp khuỷu tay thật thể.

"Rất tốt." Hoàng Tuyền khó được cho nàng một cái chính diện đánh giá.

Diêu một trận vui mừng, khuỷu tay lên hào quang liền biến mất.

Hoàng Tuyền mặt nghiêm, quát: "Tiếp tục luyện! Không luyện quen thuộc không cho phép nghỉ ngơi."

"Thế nhưng là đội ngũ cũng đi xa."

"Đuổi theo mau chính là, bọn hẳn đi được rất chậm." Lấy Hoàng Tuyền nỗ lực, làng xóm dân còn xa không có đi ra cảnh giới của hẳn phạm

vi.

Diêu về mặt đau khổ, nói khẽ: "VẬY MUỐN ĂN KHÔNG ĐƯỢC CƠM TỐI RỒI."

"NGƯỜI LUYỆN THẬT GIỎI, SỚM CHÚT ĐEM CÁI NÀY BA TRĂM KHẶP TƯ THỂ LÀM XONG, VẪN CÓ THỂ BẮT KỊP GIỜ CƠM ĐẤY."

Nhìn Hoàng Tuyên cái kia không chút biểu tình mặt, Diêu chỉ có thể từng lần một mà tái diễn những thứ kia tư thế.

Huấn luyện tuy rằng cực nhọc, nhưng có thể so sánh xem Hoàng Tuyên sắc mặt tốt hơn nhiều. Gã một sắc mặt nghiêm nghị, về mặt cứng rắn, lộ ra vô hình sát ý, quả thực có thể đem người đông cứng.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 24: Đồng Lửa Chuyện Phiếm

Ăn cơm đối với cái tuổi này thiếu nữ mà nói, thực là nhân sinh hạng nhất đại sự.

Đối mặt khả năng ăn không được cơm tối nguy cơ, Diêu thể hiện ra kinh người năng lực học tập, ngoại trừ khuỷu tay, đầu vai, đùi, thậm chí là khó khăn nhất luyện đến phía sau lưng, cũng bắt đầu thành mảnh đất hiện lên hào quang.

Loại này hào quang giống như tầng dày đặc cao su, có thể hình thành hữu hiệu bảo hộ. Liên lực phòng ngự mà nói, không thể so với giáp da kém bao nhiêu.

Xem bộ dạng như vậy, có lẽ có nữa hai ngày, thiếu nữ là có thể đem hào quang luyện đến toàn thân các nơi. Nàng là trời sinh phù hợp Thánh Huy, lúc trước Hoàng Tuyên dạy nàng thời điểm liền phát hiện điểm ấy, nhưng bây giờ còn là bị thiên phú của nàng lại lần nữa chặn đến.

Trong nháy mắt Tam Bách Biến hoàn thành, thiếu nữ cái trán hiện lên tinh tế mồ hôi, hưng phấn mà nói: "Luyện tốt rồi! Chúng ta có thể vội đi ăn cơm đi?"

"Ngược lại rất nhanh đấy, bất quá ta cảm thấy có cần thiết nhiều hơn nữa luyện một trăm lần. Đi luyện luyện tập đi!"

Thiếu nữ khuôn mặt lập tức suy sụp dưới đi, miệng cũng bẹp: "Không phải chứ! Thật sự không ăn cơm chiều sao? Ta đã đói bụng!"

Nàng vừa lúc là dài thân thể thời điểm, lại vừa vận tiếp nhận thạch sinh mệnh lực lượng tẩy lễ, trong cơ thể đang phát sinh biến hóa nghiêng trời lệch đất, đại lượng mới cơ thể tổ chức khỏe mạnh tạo ra. Thời điểm này, đúng là đối với đồ ăn nhu cầu số lượng lớn nhất thời kì.

Hoàng Tuyền đương nhiên biết rõ điểm này, nói: "Người luyện người đây, ta đi chuẩn bị cơm tối."

"Tốt. . . Đi." Thiếu nữ đối với Hoàng Tuyền tay nghề hiển nhiên không thể nào chờ mong.

Nàng tiếp tục một tư thế một tư thế luyện tập, Hoàng Tuyền lúc này đây dạy cho nàng cùng sở hữu mười tám loại đặc thù tư thế, mỗi tư thế bày qua một lần, còn muốn hoàn toàn đúng hạn rồi, mới coi xong thành một lần.

Luyện lấy luyện lấy, nàng liền dần dần quên mất chung quanh, cũng không biết Hoàng Tuyền khi nào biến mất.

Đợi được nàng đem một trăm lần luyện tốt, dường như trong thân thể giả bộ cái đồng hồ báo thức tựa như, tất cả đặc thù cơ thể đồng thời chấn động, tản ra phát ra đạo đạo nhiệt lưu, chảy về phía tất cả xương cốt tứ chi. Nàng giống như ngâm mình ở phát ra ánh sáng trong nước nóng, không nói ra được thoải mái.

Lúc này một trận khét lẹt mùi vị truyền đến, Diêu dùng sức hít hà, mới nghe thấy ra là thịt nướng mùi vị.

Cách đó không xa, Hoàng Tuyền đã phát lên một đống đống lửa, không ngừng chuyển động trong tay nhánh cây. Phía trên chuỗi lấy một

đoàn đen sì đồ vật, nếu như không có nghe thấy dầu trơn mùi vị, thật không biết đó là loại thịt.

"Người đang làm gì đó?"

"Thịt nướng."

"Cái này. . . Thật là thịt?" Thiếu nữ nhin không được hỏi.

Hoàng Tuyền lạnh lùng nhìn nàng một cái, sát khí lạnh như băng trực tiếp khóa tại trên người nàng, làm cho nàng không tự chủ được mà câm miệng.

Sau đó, gã tiếp tục chuyên tâm thịt nướng.

PHỐC một tiếng, bên cạnh thiếu nữ nhin không được cười ra tiếng.

Hoàng Tuyền sắc mặt muốn rất khó xem thì có rất khó xem, tức giận nhìn chăm chăm vào thiếu nữ, để cho vô số Tinh Vực phần đông cường giả chịu run rẩy sát cơ mãnh liệt mà ra, hung hăng hướng thiếu nữ áp đi.

"Ha ha ha ha!" Diêu rốt cuộc nhin không được, cất tiếng cười to, hoàn toàn không thấy Hoàng Tuyền cái kia như có thực chất khủng bố khí thế.

Hoàng Tuyền có chút im lặng phát hiện, không biết từ lúc nào lên, Diêu sẽ không lại sợ hãi rồi.

Thật sự không sợ cái kia như thực chất sát khí —— từ núi tây biến máu bên trong dưỡng thành lãng lệ ác liệt uy áp, đủ để cho nhỏ yếu điểm đối thủ bại liệt trên mặt đất, thế nhưng là đối với thiếu nữ mà nói như gió mát, đều không có cảm giác.

Nhưng Diêu cũng là sợ hãi đấy, sợ hãi tức giận, sợ hãi tức giận, do đó nhận thức nghiêm túc quả thực làm Hoàng Tuyền muốn nàng làm mỗi một sự kiện.

Cẩn thận mà nghĩ, cái này tựa hồ không phải sợ, mà là tín nhiệm.

Nhìn cười đến giữa tới giữa lui thiếu nữ, Hoàng Tuyền sắc mặt càng ngày càng đen, cuối cùng cả giận nói: "Vậy người đến nướng!"

Hoàng Tuyền vừa rồi tiện tay sẵn một đầu nai con, chính gác ở trên lửa chính là đầu chân sau, còn có hơn phân nửa mảnh Lộc thịt không hề động qua.

Điều thè lưỡi, nhanh chóng đem Lộc thịt chỉnh đốn sạch sẽ, dùng liệp đao cắt thành khối, lại từng cái chuỗi tốt, vẩy lên chuyên môn đồ gia vị, ngay tại trên lửa nướng...mà bắt đầu. Trong nháy mắt, mùi thơm xông vào mũi thit nướng ra lò.

Hoàng Tuyền vô thanh vô tức mà cả ăn được mấy xâu, tuy rằng miệng hăn cứng rắn da mặt mỏng, chết cũng không chịu thừa nhận chính mình thit nướng tay nghề không tốt,

Thế nhưng là lượng cơm ăn lại lén lút bán rẻ gã.

Điều ăn mấy xâu liền dừng lại, chuyên chú nhìn Hoàng Tuyền. Nàng xem một hồi, đột nhiên hỏi: "Người trước đây giết qua rất nhiều quý ăn thit người đi?"

"Tại sao phải hỏi cái này?"

"Bởi vì sát khí của người rất nặng, hơn nữa người dạy cho đồ đạc của ta, cũng là vì giết chóc."

"Chẳng lẽ chiến đấu còn có không phải là vì giết chóc hay sao?"

"Có a! Đi săn cũng không phải là."

Hoàng Tuyền mỉm cười nói: "Đi săn không cũng cần chiến kỹ?"

"Không, cái kia không giống vậy. Săn bắn không riêng gì cùng hung thú chiến đấu, mục đích thực sự là vì bắt đồ ăn. Thế nhưng là người, hoàn toàn là vì giết người." Thiếu nữ từ nhỏ ngay tại ở bên trong Vũ Lâm lớn lên, đối với chiến đấu nghệ thuật đặc biệt mẫn cảm.

Hoàng Tuyền im lặng một lát, nói: "Kỳ thật cũng không có gì khác nhau, cũng là vì sinh tồn."

"Người trên chiến trường cũng ăn cái gì?"

"Trên chiến trường đương nhiên là giết người, ở đâu có thời gian ăn cái gì."

"Tựa như ta đuổi theo một cái con mồi chuyên đuổi theo vài ngày. Chiến đấu cũng giống như vậy, người thịt nướng thủ pháp kém như vậy, chiến đấu tiếp tục thật nhiều ngày đêm làm sao bây giờ?"

"Ta có khác ăn đồ vật."

Diêu chỉ chỉ cái kia khối cũng bị nướng thành than thịt nướng, nói: "Chính là ăn những thứ này sao?"

"Có cái gì không tốt, đồng dạng tham ăn."

"Chuyên suy yếu sức chiến đấu a?"

Hoàng Tuyền rất cuộc bị thiếu nữ trong mắt quan tâm cùng đồng tình khiến cho thẹn quá hoá giận, quát: "Đây không phải người nên quan tâm chuyện, ta đối với ăn không có gì coi trọng!"

Thiếu nữ sợ tới mức thè lưỡi, sau đó lại hướng Hoàng Tuyền làm cái mặt quý.

Hoàng Tuyền hừ một tiếng, rất tự nhiên thò tay, ý định lấy thêm một chuỗi, tuy nhiên lại rơi xuống cái không, Diêu nướng thịt xiên đã bị gã đã

ăn xong.

Diêu nhẹ nhàng cười cười, đem trong tay mình thịt xiên nhét tại trong tay Hoàng Tuyền, nói: "Người ăn trước, ta lại đi chuẩn bị chút."

Hoàng Tuyền do dự một chút, hay là tiếp nhận thịt nướng, bắt đầu ăn. Nếu như ăn luôn nạng đi nướng thịt, vậy hẳn cũng chỉ xấu hổ lên cơn. Ăn vài miếng, Hoàng Tuyền mới nhớ tới, trong tay cái nây chuỗi thịt nạng vừa vắn cần qua một mực.

Nhìn lạnh lợi đi xa thiếu nữ, Hoàng Tuyền đột nhiên cảm giác được, nạng tuyệt không dần.

Di chuyển đội ngũ tản ra rất khai, cũng không phải tập trung ở cùng một chỗ tiến lên, bằng không tại ở bên trong Vũ Lâm lưu lại dấu vết quá nhiều quá nặng, dựa vào Vũ Lâm bản thân sinh trưởng rất khó che giấu, hơn nữa cũng dễ dàng kinh động hung thú.

Vì sao, Đại trưởng lão đem mọi người chia làm tốp năm tốp ba tiểu đoàn đội, lẫn nhau giữa giữ một khoảng cách, phân tán hướng mới nơi trú quân tiến lên.

Tại đây vạn vật cũng điên cuồng sinh trưởng ở bên trong Vũ Lâm, mấy người lưu lại dấu vết chỉ cần một buổi tối, có thể hoàn toàn bị che giấu.

Mỗi lúc trời tối, đại quân mới có thể tập trung đến cùng một chỗ, chống cự buổi chiều nguy hiểm.

Đại trưởng lão mang theo thạch sinh mệnh, mà bên trong làng xóm người đối với thạch sinh mệnh đều có được thiên nhiên cảm ứng. Chỉ cần không phải khoảng cách quá xa, bọn hắn đều có thể tìm được phương hướng.

Ở thời đại này, mấy tuổi tiểu hài tử cũng có thể tại trong rừng tung nhảy như bay. Bọn hăn sinh trưởng nhanh chóng, thể lực cường tráng, trời sinh thì có đi săn bản năng.

Ngày đêm cùng thạch sinh mệnh làm bạn, để cho bọn họ từ nhỏ đã có không tầm thường lực lượng cùng tốc độ. Trước đây thay trưởng thành nam nhân, căn bản đánh không lại làng xóm trong năm sáu tuổi hài tử.

Thế nhưng làng xóm văn minh cũng đã suy rơi đến cực điểm, chỉ có thể dựa vào lấy nơi ẩn núp cùng với tế tự tổ tiên đến truyền thừa. Theo nơi trú quân di chuyển được cách nơi ẩn núp càng ngày càng xa, có thể đoán được, sớm muộn gì có một ngày, toàn bộ làng xóm truyền thừa chuyên triệt để đoạn tuyệt.

Mà nơi ẩn núp cũng sẽ không trọn đời trường tồn, Hoàng Tuyền cho tới bây giờ liền chưa thấy qua cái nào cứ điểm, là chân chính vĩnh viễn không sụp xuống.

Một khi bị quý ăn thịt người công hãm nơi ẩn núp, như vậy dựa vào tại cái này nơi ẩn núp tất cả làng xóm đều biến mất.

Nghĩ đến quý ăn thịt người, Hoàng Tuyền trong nội tâm cũng có chút trầm trọng, những thứ này quý ăn thịt người để cho gã cũng cảm thấy một chút áp lực. Tuy rằng thực lực của hăn còn không có khôi phục, thế nhưng quý ăn thịt người đã triển lộ ra rất nhiều để cho gã cũng không dám khinh thường vật chất.

Quan trọng nhất là, những thứ này trên tay quý ăn thịt người có rất nhiều có thể khắc chế thạch sinh mệnh đồ vật.

Thoạt nhìn, dân thất lạc cùng quý ăn thịt người giữa, liền là một đôi thiên địch.

Hoàng Tuyền một bên suy tư, một bên tiêu diệt Diêu mới làm được thịt nướng. Sau đó gã đem tất cả cắm trại dấu vết toàn bộ thanh lý một lần, đem đồng lửa tàn tích tất cả đều lật chôn đến dưới bùn đất, liền đối với thiếu nữ nói: "Đêm nay nơi trú quân tại phương hướng nào?"

Dao cảm biết một lát, thò tay chỉ hướng cùng một cái phương hướng.

Hoàng Tuyền gật đầu, nhanh hơn bước chân, cùng Diêu hướng cắm trại mà tiến đến.

Cảnh ban đêm đã đến, trong rừng rậm chính trở nên càng ngày càng nguy hiểm. Hoàng Tuyền cũng không muốn kéo dài đến nửa đêm, vì vậy tốc độ càng lúc càng nhanh, để cho Diêu chỉ có thể miễn cưỡng đi theo.

Một phương diện khác, gã cũng là không muốn tiếp tục trả lời, về thịt nướng tay nghề cùng đi tới ăn cái gì gặp quỷ rồi vấn đề.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 25: Tiếng Động Lớn Náo Đêm

Trên chiến trường, Hoàng Tuyền phần lớn thời gian là gặm để quốc chuyên cung cấp năng lượng cao quân lương.

Loại vật này bị làm thành từng cái một hộp vuông be bé, cứng rắn giống như là tảng đá, nhưng ẩn chứa năng lượng cũng là cực cao. Một ít khối cũng đủ để duy trì một gã Long Kỵ ba ngày năng lượng cần thiết, mặc dù là Hoàng Tuyền, một ngày ăn ba khối cũng là đủ rồi.

Nhưng tất cả năng lượng cao quân lương, cũng có một cái cùng chung đặc điểm, khó ăn.

Hoàng Tuyền căn bản không có thời gian đi luyện luyện tập chính mình làm cho ăn tay nghề, thời gian của hắn cực kỳ quý giá, tại có hạn trong thời gian muốn giết tối đa kẻ địch. Coi như là tại ăn cái gì thời điểm, gã phần lớn thời gian cũng là đang tự hỏi hắn là như thế nào đem kẻ địch biến thành thi thể.

Cái này có một cái khác chỗ tốt, liền là có thể xem nhẹ năng lượng cao quân lương cái kia khó có thể chịu được mùi vị. Nghĩ cũng biết, năng lượng chuyển hóa quá trình muốn đúng là thuần túy, nhiều một chút nhiễu loạn, liền nhiều một phần hao tổn.

Điều tại trong rừng chạy vội lấy, lúc nào cũng thân thể nghiêng về phía trước, toàn thân phát lực, sau đó sẽ lảo đảo về phía trước trượt một khoảng cách.

Cái này Hoàng Tuyền dạy cho nàng một loại thân pháp, có thể dựa vào Thánh Huy lực lượng trên không trung trượt. Tu luyện tới cao thâm lúc có thể ngay lập tức trăm thước, vô luận là vượt qua nơi hiểm yếu, tránh né cường địch, hay là tập kích đối thủ, cũng tương đối xuất.

Điều bây giờ còn xa xa không đạt được Hoàng Tuyền yêu cầu, chỉ bất quá có thể trên không trung trượt phi hơn mười mét thể thôi, tốc độ cũng có chút chậm.

Nhưng nói chậm, thì là lấy Hoàng Tuyền tiêu chuẩn cân nhắc đấy, so với đám thợ săn thuần túy dựa vào lực lượng cơ thể nhảy lên, Điều hay là muốn nhanh nhiều hơn.

Thiếu nữ tựa như đã có mới lạ món đồ chơi, không ngừng trên không trung trượt, nỗ lực bay xa hơn. Muốn ở trên trời bay lượn, là mỗi cái lực hành sinh vật bẩm sinh mộng tưởng.

Thiếu nữ độ thuần thực không ngừng gia tăng, trượt bay khoảng cách dần dần gia tăng, tốc độ cùng lúc đó chậm chạp tăng lên. Nhìn qua biến hóa không đủ rõ ràng, chỉ là Hoàng Tuyền lại biết rõ, tiến bộ của nàng tốc độ có bao nhiêu khủng bố. Dù cho Hoàng Tuyền chính mình, năm đó sợ cũng bất quá chỉ như vậy.

Gia tăng không trung trượt phi khoảng cách, cũng không phải nhìn qua đơn giản như vậy.

Trượt phi ba mươi mét độ khó, so với hai mươi mét cao hơn ra không chỉ một lần. Trượt phi bốn mươi mét, lại so với ba mươi mét càng cao hơn nhiều, dùng cái này suy ra. Muốn bay xa hơn, liền cần mặt khác bí pháp.

Đương nhiên phương pháp đơn giản nhất, liền là thông qua phụ trợ trang bị.

Hoàng Tuyền lại bắt đầu hoài niệm chính mình những thứ kia, đã tại thời gian Trường Hà bên trong mất đi công năng dành riêng trang bị.

Hiện tại không có bất kỳ trang bị, Thánh Huy cơ thể lại chỉ khôi phục một nửa công năng, gã cảm giác mình như là đầu trần truồng Tinh Tinh, mỗi cái động tác cũng đặc biệt chậm chạp cùng trầm trọng, không nói ra được không được tự nhiên.

Thạch sinh mệnh đối với hãn khôi phục có chút tác dụng, thế nhưng cũng không lộ ra lấy. Như theo như gã trước kia phong cách hành sự, chỉ cần thạch sinh mệnh có thể triển khai một chút tác dụng, cái kia liền trực tiếp đoạt đã tới, có dám vương bận đấy, giết là được.

Nhưng là bây giờ, gã chẳng những không có ra tay, ngược lại gánh chịu lên bảo hộ cái này làng xóm trách nhiệm. Nếu để cho ngày xưa đám đối đầu để quốc biết được, chỉ sợ chuyên cười nhạo gã nghiêm chỉnh năm đi?

Trên đường nhớ lại chuyện cũ, rất nhanh đã đến tạm thời cắm trại địa phương. Chứng kiến Hoàng Tuyền cùng Diêu, Đại trưởng lão rõ ràng nhẹ nhàng thờ ra.

Có Diêu cái này mới đại võ sĩ, hơn nữa Hoàng Tuyền, lần này di chuyển đại khái chuyên bình an vô sự. . . Đi?

Đêm đã khuya, mọi người lẫn nhau rúc vào với nhau, chậm rãi tiến vào mộng đẹp. Bọn hãn rời đi trọn vẹn một ngày, cho dù là cường tráng nhất nam nhân cũng mỗi mệt không chịu nổi.

Võ sĩ cùng thợ săn bình thường đi săn có thể thông qua kỹ xảo lướt qua chướng ngại, thế nhưng di chuyển thì bất đồng, mỗi một bước đều phải chân đi trên đất bằng mà đi tới.

Tại bên trong làng xóm, năng lực là cùng trách nhiệm là liên hệ cùng một chỗ đấy.

Cường tráng người muốn nhiều lương đồ vật, chiến sĩ cùng thợ săn không cần lương đeo hành lý, muốn tùy thời cùng quý ăn thịt người cùng với hung thú sinh tử đánh đấm. Nữ nhân chịu trách nhiệm nấu cơm cùng sinh sôi nảy nở đời sau, cho dù là hài tử, lúc còn rất nhỏ cũng đã là hợp cách lính gác rồi.

Điều ngày hôm nay bị giáo huấn luyện được rất thảm, đến cắm trại mà về sau, rất nhanh phải dựa vào lấy một cây đại thụ đã ngủ. Hoàng Tuyền thì ngồi ở nàng bên cạnh chợp mắt.

Thân thể của hã, cơ bản do Thánh Huy cơ thể cùng thừa nhận để quốc mới nhất khoa học kỹ thuật sinh hóa khí quan cấu thành,

Sinh vật dùng để nghỉ ngơi cùng chữa trị thân thể giấc ngủ, với hã mà nói cơ hồ là không cần đấy.

Tại qua lại, dùng mấy ngày mấy đêm không ngủ không nghỉ đánh lâu dài đến kéo suy sụp đối thủ, là hã hữu hiệu nhất chiến thuật một trong.

Nên làm thân thể từng bước sống lại, từng cái một sinh hóa khí quan lần nữa khởi động, giấc ngủ của hã thời gian chuyên càng thêm giảm bớt.

Vũ Lâm đêm rất yên tĩnh, đã không có ban ngày âm ỉ. Thế nhưng nào đó trình độ lên, Vũ Lâm đêm ngược lại càng thêm nóng náo, cũng càng thêm nguy hiểm. Rất nhiều chim ăn thịt người chuyên mượn cảnh ban đêm yếm hộ, từng điểm từng điểm đến gần con mồi.

Thâm trầm trong bóng đêm, Hoàng Tuyền đột nhiên mở hai mắt ra, tinh mịch hai cái đồng tử tại trong bóng đêm nổi lên nhàn nhạt bích sắc quang mang.

Gã võ võ Diêu, đem thiếu nữ từ đang ngủ say cứu tỉnh.

"Hảo khốn, để cho ta ngủ tiếp hội. . ."

Hoàng Tuyền nói: "Cầm lấy vũ khí, quý ăn thịt người đã tới."

"Quý ăn thịt người!" Thiếu nữ một cái nhảy dựng lên, buồn ngủ đều không có.

Chung quanh không ít người bị kinh động, thụy nhân mông lung mà nhìn về bên này, Đại trưởng lão cũng thanh tỉnh, ném qua hỏi thăm ánh mắt.

Hoàng Tuyền trầm giọng nói: "Chuẩn bị sẵn sàng, quý ăn thịt người tiếp qua mười phút liền đã tới rồi."

Cho dù ở hành động không giống thuận tiện ở bên trong Vũ Lâm, mười phút lộ trình cũng là một đoạn không khoảng cách ngắn, ít nhất đối với bộ lạc dân mà nói, đó là nhận biết cùng tầm mắt bên ngoài phạm vi.

Rất nhiều người cũng đang nhìn Hoàng Tuyền, hiển nhiên không tin gã có thể tại khoảng cách xa như vậy lên phát hiện quý ăn thịt người.

Hoàng Tuyền không có ý định nhiều lời, một nhảy dựng lên, hướng phía một cái phương diện lao ra. Diêu lập tức đuổi kịp.

Đại trưởng lão cười ngoại bào, rút ra đoản đao, đối với mọi người quát: "Cũng đuổi kịp, quý ăn thịt người loại sự tình này, không có ai chuyên hay nói giỡn!"

Võ sĩ cùng đám thợ săn lập tức cầm lấy vũ khí, luôn thành rời rạc trận tuyến, đi theo Đại trưởng lão sau lưng, hướng về Hoàng Tuyền cùng Diêu phương hướng ly khai chạy đi.

Vài tên lên niên kỷ thợ săn lưu thủ nơi trú quân, bọn hăn cho mỗi cái trưởng thành nữ nhân đều phát vũ khí, ngay cả hài tử cũng có Chủy thủ nơi tay.

Trong rừng rậm, Hoàng Tuyền mới đầu hay là vững bước về phía trước, thế nhưng dần dần liền biến thành gia tốc chạy, sau đó càng lúc càng nhanh.

Tại phía sau bọn họ, Đại trưởng lão cùng vài tên võ sĩ vẫn cùng được, thế nhưng là đám thợ săn thì không được. Hoàng Tuyền hiện tại tốc độ đã đến gần tất cả của bọn hăn tốc độ chạy nước rút, trong nơi này chịu được.

Diêu quay đầu lại nhìn nhìn, kêu lên: "Như thế không thể, quá là nhanh, bọn hăn theo không kịp đến."

Hoàng Tuyền lại nói: "Quý ăn thịt người không nhiều, phải nhanh một chút giải quyết bọn hăn. Có thể cùng hãy cùng lên, theo không kịp đấy, liền chính mình chạy tới."

Diêu thoáng rút lại phía sau vài bước, cùng Đại trưởng lão kề vai sát cánh chạy trốn, đem Hoàng Tuyền lời nói dạn dò. Đại trưởng lão gật đầu, khiến cho hai gã trẻ tuổi thợ săn phân biệt truyền tin người phía sau, chính mình thì cùng tất cả võ sĩ theo sát Hoàng Tuyền.

Mọi người lập tức chấp hành, các võ sĩ tuy rằng cũng bắt đầu thở, nhưng cũng cắn răng kiên trì lấy. Mà phía trước Hoàng Tuyền, thoạt nhìn giống chưa xong toàn bộ phát lực. Vén vẹn tốc độ cao chạy vội, Hoàng Tuyền liền để cho bọn họ thấy được không thể đền bù chênh lệch.

Vừa vắn truyền tin vào, Hoàng Tuyền đột nhiên biến sắc, nói: "Bọn hăn có chỗ phát hiện, ta hãy đi trước!"

Vừa mới nói xong, gã thân ảnh lóe lên vài cái, dĩ nhiên biến mất.

Đại trưởng lão ngậy người nháy mắt, mãnh liệt cắn răng một cái, quát: "Hết tốc độ tiến về phía trước!" Gã không hề yêu thương tất cả thể lực, tốc độ cao nhất chạy vội.

Diêu thì càng thêm nóng vội, thêm với lo lắng Hoàng Tuyền, tốc độ so với Đại trưởng lão vẫn phải nhanh một chút. Hai người trong nháy mắt sẽ đem trong bộ lạc những người khác ném ở phía sau.

Không có chạy ra rất xa, phía trước trong rừng rậm đột nhiên một tiếng nổ vang, một gốc cây đại thụ chậm rãi ngã xuống, trên đường đi thân cành xung đột, lá cây cùng bùn đất cùng nhau nâng lên, giống như mà liệt sơn băng.

Cây to này như là đẫy ngã cốt bài, ngay sau đó, lại có vài cây liên tiếp mà ngã xuống, từng trận nổ vang càng là hù dọa tất cả Dạ Miên chim thú, cả cánh rừng bên trong nhất thời gà bay chó chạy, trùng con rắn hoành hành, làm cho có sinh vật cho dù là thiên địch, cũng đều không có lẫn nhau dây dưa công kích, toàn bộ tại liều mạng hướng phía rời xa chiến trường phương hướng bỏ chạy.

Về sau, vài cây đại thụ càng là đồng thời ngã xuống, lập tức một đạo huyết tuyến phóng lên trời!

Toàn bộ rừng rậm theo sau yên tĩnh.

Đại trưởng lão cơ hồ ngã quỵ, gã nghiêng răng tăng lực, nhanh hơn mà chạy trốn; mà Diêu thì một nhảy dựng lên, tại trong rừng không trung trượt phi, vài cái liền đem Đại trưởng lão ném ở phía sau.

Nên làm Đại trưởng lão nhảy vào chiến trường thời điểm, chính trông thấy Hoàng Tuyền tay cầm trường mâu, đem cuối cùng một gã quý ăn thịt người đóng đinh như muốn nghiêng trên cành cây.

Tên kia quý ăn thịt người dốc sức liều mạng giãy giụa, thế nhưng là Hoàng Tuyền tay rất ổn, một mực đè nặng trường mâu. Cái giáo cán một phần phần mà biến ngắn, rốt cuộc, tên kia quý ăn thịt người tay chân rũ xuống, chỉ rất nhỏ phản xạ run rẩy.

Hoàng Tuyền buông tay, lui ra phía sau một bước, chậm rãi hoạt động thân thể một cái.

Bùm bùm ùng ùng khớp xương âm thanh, lại có mấy đạo điện lửa xuất hiện, tại hãn trên thân thể bò sát. Theo hào quang lóe lên, tất cả điện lửa đều bị gã thu nhập trong cơ thể.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 26: Cơ Giận Của Hoàng Tuyền

Hoàng Tuyền trở lại, gã hai cái đồng tử đã triệt để biến thành huyết sắc, đó là lộ ra thấu xương hàn ý cùng thôn phệ sinh cơ loại màu sắc. Ánh mắt của hắn rơi vào chỗ trên người trưởng lão, trong một chớp mắt, Đại trưởng lão như là rơi vào hầm băng, toàn thân cứng ngắc, lại nói không ra lời.

Cho đến trông thấy thân ảnh Diêu, trong mắt của hắn huyết sắc cùng hàn ý mới dần dần rút đi.

Đại trưởng lão cảm giác lúc này trái tim mới có thể lần nữa nhảy lên, gã vượt ngục, liều mạng mà thở hỗn hển mấy khẩu đại khí, lúc này mới cảm giác thoáng tốt hơn chút nào.

Cho đến giờ phút này, gã mới rời rãnh hướng chung quanh nhìn lại.

Cái này một mảnh vô cùng vô cùng thâm chiến trường, ngay cả một người ôm hết đại thụ đều có nhiều khóa đứt gãy. Trên cành cây khắp nơi đều cắm nhiều loại binh khí.

Những vũ khí này nhìn qua liền thuộc về quý ăn thịt người, mỗi cái trầm trọng, cực lớn, hơn nữa mang nhiều có răng cưa hoặc là móc câu các loại ngoan độc xếp đặt thiết kế.

Phần lớn quý ăn thịt người cũng đối với hành hạ đến chết ưa thích không rời, những thứ này dày vũ khí hạng nặng chính là bọn họ yêu nhất.

Thế nhưng tại trước mặt trên chiến trường, ngược đãi giết cũng là quý ăn thịt người.

Bất kể là đổ, hay là may mắn đứng thẳng đại thụ, trên cành cây cũng bám lấy quý ăn thịt người, dùng bọn hãn vũ khí của mình, có cây lên còn treo ba cái. Mà hoàn toàn bẻ gãy trên đại thụ, quý ăn thịt người cả người cũng khảm tiến vào thân cây trong, huyết nhục không rõ, cũng phân biệt không quá nguyên vẹn hình dáng.

Trên mặt đất đồng dạng ngổn ngang lộn xộn mà nằm thi thể, số lượng nhiều đến làm cho Đại trưởng lão mí mắt trực nhảy. Nếu như không phải là thi thể phần lớn coi như nguyên vẹn, không có bị đặc biệt được được vụn vặt, như thế đồ diệt hiện trường vốn nên là quý ăn thịt người giết chóc phong cách.

"A!" Diêu một tiếng thét kinh hãi, nàng một mực bình lấy trung khí, cho tới bây giờ, rốt cuộc nhin không nổi.

Hoàng Tuyền băng lãnh lạnh nhạt trong mắt rốt cuộc đã có một chút tức giận, gã hướng Đại trưởng lão cùng dần dần đi đến võ sĩ, đám thợ săn nhìn thoáng qua, thản nhiên nói: "Nhất thời giết như ý rảnh tay, quên cho các người chừa chút."

"Không việc gì đâu, chúng ta không ngại." Đại trưởng lão thanh âm khô khốc, giống như Dạ Kiêu kêu to, những lời này càng là trả lời được không đầu không đuôi. Bất quá không quan hệ, không ai có thể ở thời điểm này cười nhạo gã.

Hoàng Tuyền quét một vòng chính mình tạo thành Sát Lục Tràng, thoả mãn gật gật đầu. Ít nhất chính hãn không nhìn ra cái gì không thích đáng, giết rất khá, rất hữu hiệu tỉ lệ, đầy đủ lợi dụng trên chiến trường hết thấy nhân tố, hơn nữa một chút cũng không máu tanh.

Nhiều như vậy quỷ ăn thịt người, chảy ra huyết còn không có phủ ở mặt đất, sao có thể kêu máu tanh?

Bất quá chứng kiến đại đa số thợ săn sắc mặt tái nhợt, vẫn có mấy cái muồn nôn mưa bộ dạng, Hoàng Tuyền trong lòng liền có chút không vui. Cái này là sinh tử chiến trường, mới như vậy điểm thi thể, nếu cả cái này cũng nhìn không quen, vậy làm sao tại đây khắp nơi tràn ngập ác ý ở bên trong Vũ Lâm sinh tồn.

Những thứ này nguyên thủy man nhân, tại sao có thể có những thứ kia để quốc chờ một chút công dân tật xấu?

Diêu đi đến bên người Hoàng Tuyền, lặng lẽ lôi kéo gã, hỏi: "Người làm sao vậy?"

Cái tiểu động tác này lập tức kinh sợ đến tất cả mọi người, có mấy cái thợ săn thậm chí cảm thấy được Diêu đã đã xong. Nàng lại dám tiến đến bên người ác ma kia, còn dám đi kéo hẳn?

"Ta? Ta có vấn đề gì?" Hoàng Tuyền có chút chẳng biết tại sao.

Diêu nói khẽ: "Người hỏa khí đột nhiên trở nên thật lớn?"

"Có sao?"

Thiếu nữ khẳng định gật đầu.

Hoàng Tuyền suy nghĩ một chút: "Có lẽ vậy. . ."

Gã quay người, đi đến cuối cùng bị đình chết chính là cái kia quỷ ăn thịt người bên cạnh, theo hẳn trên thi thể cởi xuống một cái túi da, đưa cho Đại trưởng lão, nói: "Có lẽ người hẳn là nhận thức gã."

Đại trưởng lão mở ra túi da, tay chính là run lên.

Trong túi da là một cái tự đầu gối cắt đứt nhân loại bấp chôn, mắt cá chân chỗ hoa văn vài đạo hoa văn. Hiển nhiên, quý ăn thịt người không có đem người này ăn xong, mà là thu lại ý định coi như tùy thân lương khô.

Trên bàn chân hình xăm rất là quen thuộc, Đại trưởng lão bờ môi khẽ run, nói: "Là Phong Luân, ta cho là hẳn chỉ là đi được xa, không có kịp trở về."

Tại di chuyển trên đường đi, ven đường phần lớn là lạ lẫm rừng rậm, căn bản vô pháp dự liệu nơi nào ẩn núp uy hiếp. Nếu như ra ngoài cảnh giới trạm canh gác dò xét thợ săn đến tối vẫn chưa về, cái kia hơn phân nửa lành ít dữ nhiều, cũng chỉ có Hoàng Tuyền cùng Diêu coi như là ngoại lệ.

Vì sao di chuyển đội ngũ sáng sớm lên muộn tức, từ không ngừng lại. Vô luận là người nào không có bắt kịp, cũng sẽ không chờ đợi.

Dù là biết rõ Phong Luân cùng mặt khác vài tên biến mất thợ săn lành ít dữ nhiều, thế nhưng là hiện tại chứng kiến sống sờ sờ tứ chi đang ở trước mắt, Đại trưởng lão hay là cảm thấy xé tâm loại đau nhức.

"Ta tìm tới nơi này thời điểm, chúng nó đang chia ăn."

Hoàng Tuyền lời nói lập tức để cho người chung quanh lại là ghét bỏ, lại là phẫn nộ. Ai cũng biết, quý ăn thịt người lương khô là cái gì, chỉ cần có người, vậy chúng nó tự cũng không ăn cái khác.

Diêu hiểu Hoàng Tuyền tức giận, vỗ nhẹ lấy cánh tay của hắn, mang theo một tia bi thương, chậm rãi nói: "Chúng ta đã sớm thấy được thói quen."

Hoàng Tuyền lửa giận đã thông qua giết chóc khuyh tiết hơn phân nửa, hiện tại dần dần yên lặng, để cho người hít thở không thông sát ý cũng thu liễm. Gã đảo qua quý ăn thịt người thi thể ánh mắt, nhưng như cũ lợi hại như đao.

Dù là dân thất lạc văn minh đã tới gần nguyên thủy, đó cũng là nhân loại, có thể tiếp nhận Thánh Huy nhân loại. Tại Hoàng Tuyền trong suy nghĩ, đây cũng là đồng loại của hắn.

Gã có thể tiếp nhận Nhân tộc trong chiến tranh tử vong, mình cũng chuyên trên chiến trường thân nhiên đánh chết đại lượng kẻ địch, nhưng nhìn đến lánh một chủng tộc đem nhân loại trở thành món chính, lại thì không cách nào tiếp nhận.

Vì sao, Hoàng Tuyền nổi giận.

Đại trưởng lão trấn định lại, khua tay nói: "Đem vật hữu dụng cũng thu lại."

Đám thợ săn bắt đầu lục soát kiểm thi thể, cả võ sĩ cũng không có ý vào thân phận mình, cùng một chỗ động thủ giúp đỡ. Bọn hắn đem quỷ ăn thịt người vũ khí cũng vận chuyển đến một chỗ, phân loại buộc chặt, chuẩn bị mang đi.

Tại ở bên trong Vũ Lâm, kim chúc thủy chung là khan hiếm đấy. Tuy rằng thường xuyên sẽ phát hiện hài cốt chiến hạm, nhưng phía trên hợp kim phần lớn là làng xóm dân vô pháp đúc lại đấy, chỉ có thể miễn cưỡng mài.

Ngược lại quỷ ăn thịt người sử dụng vũ khí, rất nhiều do phổ thông cương thiết rèn, có thể lấy ra đúc lại, cái này đã đã thành làng xóm là tối trọng yếu kim chúc nơi phát ra.

Nhưng ở trong quá trình thanh lý chiến trường, bọn hắn hay là gặp nhỏ phiền toái. Những thứ kia chọc vào trên tàng cây vũ khí bám được quá sâu, thường thường muốn hai ba cái thợ săn hợp lực mới có thể rút.

Rút ra một chi cũng như này cố hết sức, suy nghĩ một chút Hoàng Tuyền một người cánh tay, liền đem mười cái quỷ ăn thịt người bám tiến

vào thân cây, vô luận thợ săn hay là võ sĩ, đều là trong lòng run rẩy, cơ hồ không dám nhìn tới Hoàng Tuyền.

Đại trưởng lão cũng tại chiến trường bên trong đi tới nhìn, sắc mặt càng ngày càng ngưng trọng, ngược lại không phải là bởi vì thực lực Hoàng Tuyền.

Đại trưởng lão dù sao cũng là đến gần đại võ sĩ cảnh giới, nhãn lực vô cùng cao minh, từ lúc Cự Nham bị giết lúc liền đối với Hoàng Tuyền thực lực có chỗ đoán chừng, bằng không cũng sẽ không xuất ra trân tàng vũ khí.

Gã đi tới trước mặt Hoàng Tuyền, trầm giọng nói: "Tình huống có chút không ổn."

Hoàng Tuyền đối với quý ăn thịt người nhập lại không thể nào hiểu rõ, nhướng nhướng lông mi, nói: "Lần này gia hỏa là so với trước đây gặp phải phiền toái một chút. Như thế nào, người có phát hiện gì?"

Đại trưởng lão hướng hai cổ thi thể chỉ chỉ, nói: "Trên người bọn họ đồ trang màu sắc, còn có giữa cổ xương dây xích kiểu dáng cũng không giống nhau, ngay cả vũ khí phong cách cũng có sai biệt."

"Nói cách khác. . ."

"Những thứ này quý ăn thịt người, thuộc về hai cái bất đồng bộ lạc."

Hoàng Tuyền khẽ nhíu mày, gã đối với dã man nhân tập tính có chỗ hiểu rõ, đi tới cũng từng gặp được qua thân thể chiến lực cực đoan cường đại Man tộc.

Nghe xong Đại trưởng lão lời nói gã liền nói: "Từng bộ bị trách móc hẳn là có cố định lãnh địa đấy sao? Coi như là khác bộ lạc người xâm nhập lãnh địa, cũng sẽ bị giết đi?"

"Lẽ thường là như thế, nhưng chúng ta bây giờ gặp phải tình huống có thể có thể có chút bất đồng."

Chỗ trưởng lão sắc mặt âm trầm, ngừng lại một chút, nói: "Như vậy xem ra, chúng ta di chuyển lộ tuyến, có thể là từ hai cái đại bộ lạc lãnh địa chỗ giao giới xuyên qua. Chính bởi vì đây là lãnh địa biên giới khu vực, vì sao bình thường ngược lại nhìn không tới nhiều ít quý ăn thịt người. Bọn người kia đối với giới tuyến hoàn toàn chính xác định khái niệm thập phần không rõ, một loại tại biên giới khu vực gặp, đều sẽ cảm giác được là đối phương xâm nhập lãnh địa của mình, hơn phân nửa muốn đánh cái người chết ta sống đấy. Thế nhưng hiện tại, nếu như phát hiện chúng ta nhiều người như vậy, vậy chúng nó hơn phân nửa chuyên liên hợp lại."

"Nói cách khác, chúng ta gặp được hai phần quý ăn thịt người."

Đại trưởng lão lo lắng nhất hay là mặt khác chuyện: "Còn có hai phần hung bạo quý ăn thịt người, thậm chí là hai cái tù trưởng."

"Tù trưởng hẳn là không có ở chỗ này đâu, bất quá hung bạo quý ăn thịt người, là chỉ tên gia hỏa như vậy sao?" Hoàng Tuyền hướng cuối cùng bị đình trên tàng cây quý ăn thịt người chỉ chỉ.

Cái này quý ăn thịt người khổ người rõ ràng lớn hơn lên một vòng, trên người vẫn mặc dày đặc Thú Bì Giáp, trên mặt bôi lên huyết sắc đường vân cũng đặc biệt dữ tợn. Cái này đầu quý ăn thịt người sắp có ba thước rồi, đối với người bình thường mà nói quả thực chính là quái vật khổng lồ.

"Đây đúng là hung bạo quý ăn thịt người." Đại trưởng lão nhìn kỹ một chút, sau đó xác nhận.

"Mặc dù có thêm chút sức trung khí, còn là giống nhau ngu xuẩn, không thể so với những thứ khác khó giết." Hoàng Tuyền bình phẩm một câu.

Những lời này là nói cho Diêu nghe đấy.

Thiếu nữ cũng không cho rằng như vậy, cười khở nói: "Thật không tốt giết được rồi?"

Phi Tiến ở bên cạnh nhẹ nhàng lầu bầu một câu: "Chúng ta chứng kiến gã chạy cũng không kịp, vẫn giết?"

Tựa như gặp được Phí Yêu, phổ thông thợ săn lực lượng đều không đủ lấy phá phòng thủ.

Hoàng Tuyền ánh mắt quét tới, Phi Tiến lập tức rùng mình một cái, một mực ngậm miệng lại.

Đại trưởng lão gặp chiến trường đã chinh đồn được không sai biệt lắm, nói: "Chúng ta muốn sớm chút lên đường. Dừng không được bao lâu, nơi đây sẽ xuất hiện rất nhiều quý ăn thịt người."

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 27: Bị Tập Kích

Một cái quỷ ăn thịt người bộ lạc cũng đủ để tiêu diệt cái này tiểu làng xóm, huống chi hiện tại muốn đổi mặt hai cái.

Trở lại nơi trú quân về sau, Đại trưởng lão không để ý mệt nhọc, lập tức mệnh lệnh chinh đồn nơi trú quân, quét sạch dấu vết, tại trời còn chưa sáng hẳn lúc liền lên đường xuất phát.

Lúc này đây Hoàng Tuyên không có huấn luyện Diêu, mà là theo đại quân cùng một chỗ chậm rãi đi về phía trước, cũng không có đến biên giới đi tiến hành trinh sát cùng săn giết. Hôm nay muốn cho thiếu nữ dưỡng đủ thể lực, nên dạy đã tại một ngày trước cũng đã dạy rồi.

Sắc trời mới vừa vắn tỏa sáng, phương xa liền truyền đến hét thảm một tiếng.

Sắc mặt của mọi người trong nháy mắt cũng thay đổi, bọn hắn nghe ra đó là một cái ở chung quanh chạy trạm canh gác vệ, năm nay vừa qua khỏi ba mươi, là danh kinh nghiệm phong phú thợ săn. Tại đây tòa ở bên trong Vũ Lâm, ngoại trừ quỷ ăn thịt người bên ngoài, không có có đồ vật gì đó có thể làm cho gã cũng không kịp phát ra cảnh báo.

Bất quá hẳn dùng tính mạng bên trong cuối cùng khí lực phát ra tiếng kêu thảm thiết, hay là nhắc nhở đang trên đường đi di chuyển đội ngũ.

"Làm sao bây giờ?" Tất cả mọi người đang nhìn Đại trưởng lão, mà Đại trưởng lão thì đang nhìn Hoàng Tuyền.

Hoàng Tuyền mặt không thay đổi trở về xem, Đại trưởng lão lúc này mới nhớ tới, bàn về tại ở bên trong Vũ Lâm cùng quý ăn thịt người giao tiếp, mình mới là chân chính người trong nghề, ít nhất kinh nghiệm lên xa so với Hoàng Tuyền phong phú.

Gã lên giọng, nói: "Nữ nhân cùng hài tử tại chỗ tập trung! A Kiệt, người mang mấy người lưu lại bảo hộ bọn hăn. Phi Tiến, mang theo hai mươi thợ săn, ở chung quanh bố trí điểm phục kích. Người còn lại đi theo ta, một khi chiến đấu bắt đầu, A Kiệt liền mang theo nữ nhân cùng hài tử đến dự định tiếp theo chỗ nơi trú quân đi. Phi Tiến, người chịu trách nhiệm yểm hộ A Kiệt. Nếu như đến buổi sáng ngày mai, chúng ta vẫn chưa về, các người liền chính mình xuất phát, không cần chờ chúng ta."

Hoàng Tuyền thần sắc bất động, dùng thanh niên hi sinh, đổi lấy hài tử cùng nữ nhân sinh cơ, là tất cả diệt tộc nguy cơ lúc tàn khốc nhất cũng cuối cùng bình thường lựa chọn.

"Đại trưởng lão!" Phi Tiến muốn nói điều gì, lại bị Đại trưởng lão đánh gãy.

Đại trưởng lão đem hành trang có thạch sinh mệnh ba lô giao cho Phi Tiến, nói: "Phi Tiến, nếu như chúng ta chưa có trở về, chờ đến dự định nơi trú quân, người chính là kế tiếp nhiệm Đại trưởng lão."

"Ta. . ." Phi Tiến hoàn toàn không có nghĩ đến cái này biến hóa.

"Hiện tại không có thời gian." Đại trưởng lão quát.

Lúc này Hoàng Tuyền thản nhiên nói: "Rừng rậm lại trở nên an tĩnh."

Tất cả mọi người cơ hồ đồng thời ngừng thở, nghiêng tai lắng nghe. Quả nhiên, trong rừng rậm chim hót côn trùng kêu vang tất cả đều biến mất.

Đại trưởng lão vung tay lên, nói: "Đi theo ta!"

Gã đem súng lục ổ quay cắm ở bên hông, đi đầu hướng ở bên trong Vũ Lâm chạy đi. Hoàng Tuyền bất động thanh sắc, từ nghiêng phương hướng vượt qua gã, đảo mắt biến mất tại ở chỗ sâu trong Vũ Lâm.

Điều không biết hẳn là cùng theo Đại trưởng lão, vẫn là theo chân Hoàng Tuyền, đang do dự đang lúc, Hoàng Tuyền thân ảnh dĩ nhiên biến mất.

Hoàng Tuyền nhận biết toàn bộ triển khai, dưới bàn chân im ắng, như u linh tại ở bên trong Vũ Lâm ghé qua. Ở bên trong Vũ Lâm sớm đã tràn ngập khó có thể chịu được mùi thối, loại này quý ăn thịt người mùi vị, để cho tính tình cứng cõi Hoàng Tuyền cũng có chút phát điên.

Mùi quá nồng rồi, dù cho có thể phân tích thành phần, nhưng phản hồi về đến tin tức số lượng, đã vượt qua tái sinh phán đoán quắc hạn gặp. Hoàng Tuyền đồng tử bắt đầu biến ảo màu sắc, không ngừng hoán đổi thị giác hình thức.

Gã vẫn không nhìn thấy quý ăn thịt người, nhưng đã đã nghe được thanh âm của bọn hắn. Ở bên trong Vũ Lâm không ngừng truyền đến nhỏ vun sần sạt thanh âm, như là vô số con kiến bò sát.

Quý ăn thịt người cũng không tinh thông bí mật đi, bọn hắn cho dù là để nhẹ bước chân, tiến lên đang lúc cũng sẽ có thanh âm. Nhưng mà những thứ này tinh tế nối thành một mảnh thanh âm, lại làm cho Hoàng Tuyền cũng hơi hơi thay đổi sắc mặt.

Quý ăn thịt người số lượng nhiều lắm!

Hoàng Tuyền rút ra đoản đao, nhanh hơn bước chân. Đúng lúc này, đỉnh đầu hắt đột nhiên thổi tới một trận ác phong, một đạo như có như không hư ảnh từ trên cây phốc rơi, một cái đặt ở trên đầu Hoàng Tuyền.

Cái này đột kích đều không có dấu hiệu, thậm chí ngay cả Hoàng Tuyền đều trước đó không có nửa phần cảm thấy, cực lớn xung lực lập tức ép tới gã khom người xuống.

Bất quá cái này không có ảnh hưởng chút nào đến Hoàng Tuyền bản năng chiến đấu, ngay tại thừa nhận trùng kích trong nháy mắt, thân nội hơn mười đạo đặc thù cơ thể liên tục phát lực, hòa làm một thể, để cho thân thể của hắn như là lò xo, càng là đè thấp,

Lực đàn hồi lại càng mạnh mẽ.

Nên làm Hoàng Tuyền tay vừa chạm đất lúc, xung lực thôi không thể lại đem gã đè thấp một chút. Gã đột nhiên bắn lên, thân thể thẳng tắp, trên lưng đồ vật lập tức bị bắn đi ra, hung hăng đâm vào trên một cây đại thụ.

Đó là một đầu đặc thù quý ăn thịt người, nó tay chân các loại trường, thân thể cong lên, hình thái thôi xen vào nửa người nửa thú giữa. Nếu như không phải là mặc trên người giáp da cùng diện mục đồ trang, chỉ sợ cũng rất khó cho là nó cũng là quý ăn thịt người.

Hoàng Tuyền một bước liền vượt đến trước mặt đầu quý ăn thịt người kia, một thanh bóp chặt cổ họng của nó, tay phải đoản đao thôi chui vào bộ ngực của nó!

Trong tay Hoàng Tuyền đoản đao không ngừng xoắn động, cho đến cái này đầu đặc thù quý ăn thịt người hoàn toàn bất động, lúc này mới buông tay.

Hiện tại hô hấp của hắn hơi có vẻ dồn dập, tim đập cũng có làm cho gia tốc. Cái này một mặt là bởi vì vừa vặn bạo phát lực lượng, một phương

diện khác cũng là bởi vì tâm tình.

Gã hoàn toàn không nghĩ tới sẽ bị đánh lén đắc thủ, cũng được chỉ là một đầu quỷ ăn thịt người, nếu như tránh trên tàng cây chính là hãn tại đi tới thời đại vài cái đại địch, như vậy, hiện tại hãn đã sớm biến thành một cỗ thi thể.

Hoàng Tuyền rất khó tưởng tượng, chính mình lại bị đánh lén, luôn luôn đều là gã đánh lén người khác.

Lòng hãn nhảy còn chưa bình phục, cách đó không xa rừng rậm mãnh liệt chấn động, tiếng nổ vang sóng xa xa truyền đến!

Đây không phải Lữ đạn, mà là Đại trưởng lão cây súng lục kia!

Thời đại này, viên đạn cực kỳ trân quý, không đến thời khắc nguy cơ, Đại trưởng lão tuyệt sẽ không vận dụng cây súng lục kia. Chiến đấu giờ mới bắt đầu, bọn hãn liền chi trì không nổi sao?

Hoàng Tuyền dưới bàn chân phát lực, một bước mười thước, hướng súng tiếng vang lên địa phương phóng đi.

Trong rừng rậm mờ mịt, khắp nơi đều là quỷ ăn thịt người thân ảnh. Hoàng Tuyền cũng không ham chiến, trực tiếp từ bọn họ trung gian xuyên qua, chạy tới chiến trường.

Đại trưởng lão toàn thân đẫm máu, đôi đao trong tay, quát lên một tiếng lớn, ra sức đem một đầu quỷ ăn thịt người nghiêng bổ ra. Chớ nhìn hãn khô khốc gầy teo, thế nhưng là bộc phát ra lực lượng lại làm cho người lau mắt mà nhìn.

Bên kia quỷ ăn thịt người luân phiên lên thiết chùy, ngang qua hướng Đại trưởng lão đập tới. Đại trưởng lão né tránh không kịp, miễn cưỡng đón

đờ, sau đó toàn bộ người đều bị nện đến bay lên, đâm vào trên cành cây, nhìn không được phun ra một ngụm máu tươi.

Đầu kia quý ăn thịt người mang theo nụ cười dữ tợn, giơ lên cao cao thiết chùy, vừa muốn đem Đại trưởng lão đầu trực tiếp đập nát. Thiết chùy vừa vịn giơ lên chỗ cao nhất, đầu của hãn liền triệt để nổ bung, sau đó không khống chế được thiết chùy hạ xuống, đem quý ăn thịt người thân thể đánh ngã.

Đại trưởng lão giơ súng tay từ bả vai tới tay cổ tay cũng đang run rẩy, cái thanh này cùng súng lục ổ quay một cái hình dạng đại gia hỏa, lớn đại đường kính làm cho mang đến lực phản chấn không thua gì vai kiểu pháo. Mỗi nã một phát súng, Đại trưởng lão cũng muốn khôi phục một cái.

Hoàng Tuyền nắm đao đưa tay một đâm, đem trước mặt một đầu quý ăn thịt người xương cổ cắt đứt. Gã không có trước tiên đi giải cứu Đại trưởng lão, mà là nhìn lướt qua toàn bộ chiến trường.

Chung quanh đã hiện thân đầy, thì có hơn mười đầu quý ăn thịt người, trong đó ước chừng mười đầu hai bên là chiến sĩ cấp bậc. Trên chiến trường khắp nơi đều tạt chém giết, chỉ là gã chạy tới tạm thời công phu, cũng đã có bốn cái thợ săn ngã xuống, có khác bảy tám cái bị thương.

Hiện tại Hoàng Tuyền đã biết rõ, những thứ kia tùy ý mặc quần mỏng, cầm cây gậy gỗ côn sắt có thể nên làm vũ khí quý ăn thịt người, chỉ là quý ăn thịt người trong bộ lạc tầng dưới chót nhất tồn tại.

Giống như người cũ loại thời đại thảo nguyên Man tộc, chiến tranh thời điểm chỉ cần là cái trưởng thành nam nhân có thể luôn trên chiến trường.

Quý ăn thịt người trong đó cũng có chính thức chiến sĩ, bọn hãn càng cao hơn chỗ, cường tráng, lại có nguyên vẹn đầy đủ giáp da, sử dụng vũ khí cũng đều là thiết chế thậm chí là thép chế tạo.

Tại Đại trưởng lão bên cạnh, vẫn nằm một cái hình thể càng thêm khổng lồ hung bạo quỷ ăn thịt người.

Loại này quái vật khổng lồ, thường thường muốn ba gã nhân loại võ sĩ liên thủ mới có thể cùng chống lại. Cái này đầu hung bạo quỷ ăn thịt người đầu thiếu nửa bên, xem ra Đại trưởng lão chính là gặp nó, mới không thể không vận dụng cái thanh kia súng lục ổ quay.

Hiện tại làng xóm đám thợ săn đại khái bảo trì hai so với một số lượng ưu thế, còn có thể cùng quỷ ăn thịt người chống lại. Thế nhưng trong rừng rậm rõ ràng vẫn có càng nhiều quỷ ăn thịt người đang chạy đến, cũng không biết có bao nhiêu.

Chiến trường một chỗ khác, bên người Diêu cuối cùng một gã thợ săn vừa vịn ngã xuống, kế tiếp nàng muốn một mình đối mặt vài đầu quỷ ăn thịt người.

Cái kia vài đầu quỷ ăn thịt người rõ ràng ở vào hưng phấn trạng thái, gầm thét, nhao nhao thu hồi lực sát thương qua chỗ vũ khí hạng nặng, hiển nhiên là muốn muốn sống bắt Diêu.

Diêu nhảy lên thật cao, để cho quỷ ăn thịt người vũ khí từ dưới chân đảo qua, mà thân thể của nàng thì trên không trung trượt, như là chim bay, rơi vào sau lưng những thứ quỷ ăn thịt người kia.

Đối mặt nhược điểm bại lộ quỷ ăn thịt người, Diêu hiển nhiên sẽ không khách khí, trong chốc lát vài đao chém xuống, đem hai đầu quỷ ăn thịt người chém lật. Kẻ địch một đi xuống một nửa, còn thừa hai đầu quỷ ăn thịt người, Diêu thu hoạch tánh mạng của bọn hắn chỉ là vấn đề thời gian.

Gặp Diêu có thể ứng đối, Hoàng Tuyền liền tạm thời để xuống nàng bên này, cúi người nhặt lên một thanh quỷ ăn thịt người trảm đao, hít sâu một hơi, điều khiển tinh vi tư thái, sau đó dụng lực ném!

Trảm đao lấy cực cao tốc độ gào thét vòng qua vòng lại, tự Đại trưởng lão trước mặt lướt qua, những nơi đi qua một mảnh gió tanh mưa máu, vài đầu quý ăn thịt người bị trảm được tứ chi đứt gãy, trọng thương không nổi.

Đại trưởng lão nhất thời tình thế nguy hiểm giải trừ, thân thể nhoáng một cái, thiếu chút nữa té trên mặt đất. Tay hãn chống đỡ cây, một bên thở, một bên hướng Hoàng Tuyên gật đầu gửi tới lời cảm ơn. Vừa vặn bị hãn giết được quá ác, đã là thoát khỏi lực lượng.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 28: Vô Cùng Thê Thảm

Hoàng Tuyền thân hình lóe lên, xuất hiện ở sau lưng một đầu quỷ ăn thịt người, tay trái dựng ở vai của nó, trong tay phải liệt đao đã ở hậu tâm hấn chỗ chọc bốn năm đao. Gã tiện tay cau lại, chuẩn bị đem cái này đầu quỷ ăn thịt người làm cho thất bại, lại đi đánh chết mục tiêu kế tiếp.

Ai biết cái này đầu quỷ ăn thịt người cũng không có ngược lại, mà là lão đảo vài bước, lại thẳng tắp lưng eo, điên cuồng gầm thét, trong tay tạ xích luân phiên lên, hung hăng nện ở trên người một gã thợ săn phụ cận.

Tạ xích trầm trọng, lại đúc có gai ngược, cái kia thợ săn cả kêu thảm thiết cũng không kịp, đã bị nện bay ra ngoài, máu tươi điên cuồng phun, mắt thấy là cứu không sống được.

Hoàng Tuyền rất là ngoài ý muốn, hướng đầu kia quỷ ăn thịt người nhìn lại.

Quỷ ăn thịt người lúc này đã bắt không được tạ xích, cuối cùng bộc phát cũng gia tốc mang đi sinh mệnh lực của nó, tiếng gầm gừ dần dần đi thối, rốt cuộc thua bởi trên mặt đất.

Cái này đầu quỷ ăn thịt người một thân giáp da, trọng yếu vị trí vẫn khảm có thiết bản, thuộc về chiến sĩ.

Nó hộ giáp tại trong mắt Hoàng Tuyền hình cùng giấy mỏng, đâm một cái liền phá. Thế nhưng là Hoàng Tuyền đã tại hấn chỗ hiểm chỗ cả chọc

bốn đao, chặt đứt đại bộ phận thần kinh, cái này đầu quý ăn thịt người chiến sĩ rõ ràng còn có hơn lực lượng luôn cái thợ săn đê mê lưng. Sinh Mệnh lực cường hãn, có thể thấy được lổm đổm.

Hoàng Tuyền nhìn xem trong tay liệp đao, bắt đầu cảm thấy dân thất lạc liệp đao vô cùng thanh tú, đáp lại hình thể khổng lồ quý ăn thịt người, lực sát thương rõ ràng chưa đủ.

Gã không hề suy nghĩ nhiều, cúi người nhặt lên một thanh quý ăn thịt người chiến sĩ Cự Kiếm, trong tay ước lượng, cảm giác nặng trĩu thập phần có cảm nhận.

Vừa vặn một gã quý ăn thịt người từ nghiêng phương hướng đánh tới, Hoàng Tuyền hét lớn một tiếng, Cự Kiếm vào đầu chém xuống, tại chỗ liền đem quý ăn thịt người trung tâm chém làm hai nửa!

Như thế uy lực, mới khiến cho Hoàng Tuyền thoả mãn.

Hoàng Tuyền vận kiếm như gió, tại bên trong quý ăn thịt người tung hoành qua, những nơi đi qua không có hợp lại chi tướng. Trong nháy mắt, Hoàng Tuyền chung quanh liền ngã xuống hơn mười đầu quý ăn thịt người.

Liên tục chém giết, dù là đã đem kỹ xảo triển khai đến đỉnh phong, có thể phá phòng thủ quý ăn thịt người tiêu hao vẫn là cực lớn, Hoàng Tuyền cũng có chút không chịu đựng nổi, thoáng dừng dừng, bình phục thở dốc. Hiện tại chung quanh hẳn một mảnh trống trải, cách gần đó chút quý ăn thịt người cũng biến thành thi thể.

Nhưng mà gã mới thở một cái, liền không thể không cầm lấy Cự Kiếm, đánh về phía một chỗ khác chiến trường. Tại đó, ba gã thợ săn bị sáu bảy tên quý ăn thịt người vây quanh, tình thế tràn đầy nguy cơ.

Hoàng Tuyền vừa đến, trong nháy mắt chém giết mấy tên quý ăn thịt người, tình thế nguy hiểm dựng giải. Hoàng Tuyền không để ý đến còn lại

hai gã quỷ ăn thịt người, mà là quay người phóng tới một mặt khác.

Thời gian qua một lát, Hoàng Tuyền đã cả chiến mấy trận, đem hơn mười người thợ săn từ trên con đường tử vong kéo lại, quả nhiên hay là uy lực cực lớn đại kiếm có tác dụng.

Nhưng là toàn bộ chiến trường thế cục cũng không có giảm bớt, Hoàng Tuyền ngược lại dần dần cảm giác được áp lực. Không ngừng có quỷ ăn thịt người từ trong rừng rậm tuôn ra, tựa như vô cùng vô tận.

Đại trưởng lão lại nổ hai phát súng, một cái tay trái đã hoàn toàn nâng không nổi đến. Chiến trường một chỗ khác Diêu lại giết chết bốn đầu quỷ ăn thịt người, thế nhưng là bên người nàng vây quanh quỷ ăn thịt người lại gia tăng đến bảy đầu.

Hoàng Tuyền đem một gã quỷ ăn thịt người chặn ngang chém ra, đem đã bị áp trên mặt đất thợ săn kéo lên. Gã một kiếm này chỉ cần chậm chỉ chốc lát, người này thợ săn cũng sẽ bị quỷ ăn thịt người nhai khai yết hầu.

Hoàng Tuyền vỗ vỗ chưa tỉnh hồn thợ săn, hướng nghiêng vừa mới chỉ, nói: "Qua bên kia giúp đỡ."

Chỗ đó có ba cái thợ săn dựa vào đại thụ, kết thành nho nhỏ chiến đoàn tại phòng ngự. Được cứu lên thợ săn gật đầu, liền hướng bên kia chạy đi. Tại đây hỗn loạn trên chiến trường, lạc đàn kết cục cơ bản cũng là cái chết.

Nhưng mà gã mới chạy ra vài bước, trên cây đột nhiên đánh xuống một đoàn bóng xám, lấy mau lẹ vô luân tốc độ đem cái kia thợ săn té nhào vào đấy, một mực cắn xuống, lập tức huyết quang văng khắp nơi!

Thợ săn toàn bộ ngực đều bị xé mở, tiếng kêu thảm thiết vang vọng toàn bộ rừng rậm.

"Lại là loại vật này!" Hoàng Tuyền chố hận.

Này chúng loại giống như bốn móng vuốt con nhện đặc thù quý ăn thịt người, đã giết sáu bảy tên thợ săn, có không ít chính là ngay trước gã trước mặt giết đấy.

Gã giấu kín được thật sự quá tốt, bất động lời nói Hoàng Tuyền cũng khó có thể phát hiện, lại là tại đây hỗn loạn vô cùng trên chiến trường, trên cơ bản đối với phổ thông thợ săn chính là nhất kích tất sát.

Hoàng Tuyền sắc mặt thâm trầm, tiến lên một bước, Cự Kiếm liền hướng đầu kia quý ăn thịt người đâm tới.

Cái kia quý ăn thịt người giống như là có thêm phân biệt thiên địch bản năng, căn bản không dám cùng Hoàng Tuyền giao thủ, một tiếng thét lên, liền nhảy hướng phụ cận một cây đại thụ, muốn chạy trốn.

Nhưng mà trong tay Hoàng Tuyền Cự Kiếm đột nhiên gia tốc, nhanh đến thân kiếm tránh thành một đoàn hào quang, đuổi theo mau đem nó bốn chân gọt gãy, chỉ chừa một cái quang lưu lưu thân thể, trên mặt đất cuồn cuộn kêu khóc.

Thon dài hữu lực tứ chi hình như là loại này quý ăn thịt người nhược điểm, gã kêu thảm thiết đặc biệt thê lương, cao vút bén nhọn sóng âm xa xa truyền ra. Tàn khốc một đoàn tại liều mạng bung ra cuồn cuộn, có thể cũng chỉ là đột nhiên tăng thống khổ.

Trong một tích tắc, nguyên bản hung ác ngang ngược vô cùng đám quý ăn thịt người, tựa hồ sinh ra dao động, vây quanh ở bên người Hoàng Tuyền vài đầu quý ăn thịt người do dự mà không hề về phía trước, lưu lại tại nguyên chỗ hướng về phía Hoàng Tuyền gặm thét, có một đầu vẫn chậm rãi hướng lui về phía sau đi.

Nguyên lai quý ăn thịt người biết đau nhức, cũng biết sợ!

Tất cả mọi người trước mặt giống như mở ra một cái thế giới mới, trong nháy mắt thì có dừng khí, lắng lẽ ác liệt phản kích sau đó, làm cho thất bại vài đầu quý ăn thịt người.

Mượn cỗ khí thế này, vài tên thợ săn tụ tập lại một lược, bắt đầu trên chiến trường không ngừng di động, thu hoạch lạc đàn quý ăn thịt người.

Mà Hoàng Tuyền thì là bắt chước làm theo, lại chém tới vài đầu quý ăn thịt người tứ chi, thả bọn họ trên mặt đất cuộn cuộn gào rú.

Quý ăn thịt người càng thêm dao động rồi, trong mắt bọn họ lần thứ nhất xuất hiện sợ hãi. Hoàng Tuyền thân ảnh xuất hiện ở đâu, đâu quý ăn thịt người sẽ tứ tán mà chạy.

Hoàng Tuyền không có trước tiên cùng đuổi theo mãnh liệt giết, mà là đem Đại trưởng lão cùng tất cả may mắn còn sống sót thợ săn tụ tập lại một lược, vết thương nhẹ vụn trọng thương đầy.

Vài tên thương thế quá nặng thợ săn thì là mặt hiện lên dứt khoát, để cho đồng bạn đem liệp đao đâm vào trái tim, chung kết nổi thống khổ của mình.

Những thứ này thợ săn, cùng với trước đây đã chết trận người thi thể liền lưu lại ngay tại chỗ, vô luận Đại trưởng lão, Diêu, hay là những người khác, đều không có muốn thu khếp lại mai táng hoặc là thiêu hủy ý tứ.

Hoàng Tuyền trong nháy mắt đã minh bạch, cái này dân thất lạc tập tục, cũng hiểu rõ cái này tập tục sau lưng trầm trọng.

Những thứ này đã qua đời người, đối với quý ăn thịt người mà nói chính là đồ ăn.

Làng xóm buông tha cho thi thể của bọn hắn, liền tương đương với cho quý ăn thịt người để lại đồ ăn. Đằng sau quý ăn thịt người vội vàng ăn

cái gì, tự cũng không trước tiên đuổi theo. Nếu như bọn hăn ăn no rồi, có lẽ liền sẽ buông tha cho lúc này đây sẵn đuổi.

Hết thảy hết thảy, cùng thú cùng thú ở giữa tự nhiên pháp tắc không có chút nào khác nhau.

Hoàng Tuyền trong khoảng thời gian ngắn cảm thấy ngực có chút nặng nề, giống như đè ép một tảng đá, gã đã nhiều năm chưa từng có tương tự cảm giác.

Nhiều như vậy thi thế, Hoàng Tuyền nhìn lại một chút người người mang thương người sống sót, bỏ qua không thực tế ý tưởng, lựa chọn tuân theo truyền thống.

Gã không phải là chúa cứu thế, thực lực xa xa không có khôi phục lại gã, vẫn không có cách nào lấy một thôi lực lượng ngăn trở tất cả quý ăn thịt người, cứu dân thất lạc.

"Đi thôi." Thanh âm của hăn thập phần trầm thấp.

Nhưng mà trong rừng rậm lại xuất hiện dày đặc tiếng bước chân, mặt đất càng là rất nhỏ mà lại có nhịp địa chấn động lên. Làm cho có dân thất lạc sắc mặt toàn bộ cũng thay đổi, ngay cả Đại trưởng lão cũng hiện ra vẻ tuyệt vọng.

Mặt đất chấn động càng ngày càng rõ ràng, trong đó có một lớp chấn động cùng đại quân tiết tấu khác nhau rõ ràng, đặc biệt trầm trọng, hiển nhiên, rất nhiều quý ăn thịt người chính vây quanh một đầu quái vật khổng lồ chạy đến.

Từng cái một đầy người áo giáp quý ăn thịt người chiến sĩ từ trong rừng rậm đi ra, phân tán ra, mơ hồ hình thành nửa vây quanh. Ngay sau đó, cành lá lay động, vài đầu cao tới ba thước hung bạo quý ăn thịt người cũng xuất hiện ở mọi người trước mặt.

Chúng kiến số lượng rất nhiều đồ ăn, một đầu hung bạo quý ăn thịt người hiển nhiên mong muốn đến điên cuồng chiến đấu cùng giết chóc, hưng phấn được ngửa mặt lên trời gầm thét, không ngừng vung vẩy lấy trầm trọng lớn chùy, không có giống khác quý ăn thịt người như vậy phân tán hai bên, đem vị trí trung tâm nhường lại.

Kèm theo một tiếng làm cả rừng rậm run rẩy gầm thét, một cái cự trảo từ cành lá đang lúc duỗi ra, một cái đem đầu kia hung bạo quý ăn thịt người quét phi, tựa như đập bay mèo chó khinh địch như vậy.

Sau đó, một đầu trước đây chưa từng gặp quái vật khổng lồ, từ hai khóa đại thụ chính giữa bài trừ đi ra, hiện ra ở trước mặt mọi người.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 29: Cự Thú Chiến Tranh

Cái này một đầu trước đây chưa từng gặp Cự thú, nửa người trên dị thường thô chắc phát đạt, hình như Tinh Tinh, nhưng mọc lên một viên cùng loại với đầu Cự Tích, hàm răng từ bên ngoài cạnh thò ra, lẫn nhau giao thoa cùng một chỗ.

Thân thể của nó cùng tứ chi lên quán vòng quanh tầng tầng khóa sắt, đã là trói buộc, cũng là bảo vệ.

Nó so với hung bạo quỷ ăn thịt người cao hơn ra gấp đôi, hơn nữa đó là tứ chi chạm đất hành tẩu cao độ, hình thể so với hai chân đứng yên hung bạo quỷ ăn thịt người càng lớn hơn ra gấp mấy lần.

Vũ Lâm đối với nó thật sợ mà nói là hơi nhỏ, động tác hơi lớn, sẽ đem làm cho kinh trên đường đi đại thụ đụng phải ngã trái ngã phải.

"Cái này, đây là cái gì? Tại sao có thể có loại vật này?" Đại trưởng lão la thất thanh, trong thanh âm lộ ra tuyệt vọng.

Nếu như nói đối mặt hung bạo quỷ ăn thịt người còn có thể giãy giụa, nhiều người điếm thậm chí cũng có thể giết lại. Cái kia, tại đây đầu chân chính quái vật khổng lồ trước mặt, hết thầy phản kháng cũng đã mất đi ý nghĩa. Dân thất lạc liệp đao, có lẽ cũng không đủ xuyên thấu Cự thú da dày.

Muốn chạy trốn, nhiều như vậy quỷ ăn thịt người chiến sĩ, trong rừng rậm tốc độ cũng không so với dân thất lạc chậm nhiều ít, đem phía sau lưng

lưu lại cho chúng nó liền là muốn chết.

Cái này đầu quái vật không lồ, thật là khiến người tuyệt vọng.

Hoàng Tuyền lại cũng không bối rối, quát: "Hướng nơi trú quân lui lại, tầng tầng ngăn chặn truy kích, cái này đầu đại gia hỏa giao cho ta."

Cái này Cự thú chiến tranh.

Hoàng Tuyền đối mặt qua vô số kỳ kỳ quái quái chủng tộc, trong đó có không ít nuôi dưỡng tương tự sinh vật.

Trước mặt cái này đầu hình thể nhận Vũ Lâm có hạn, cơ bản tại Cự thú chiến tranh bên trong chính là kế cuối cái chủng loại kia. Bất quá tuy rằng kế cuối, vốn lấy dân thất lạc trong tay liệp đao cung tiễn, cái này đầu Cự thú chiến tranh cũng là vô địch đấy.

Đại trưởng lão phục hồi tinh thần lại, một tiếng hét dài, mang theo may mắn còn sống sót võ sĩ cùng đám thợ săn hưởng trong rừng thối lui.

Hoàng Tuyền đứng tại nguyên chỗ không động, Diêu muốn đi tới, lại bị Đại trưởng lão giữ chặt.

"Làm gì, ta cùng với gã cùng một chỗ!" Diêu kêu lên, dùng sức hất lên, thôi đem Đại trưởng lão đẩy ra.

"Người đi, sẽ chỉ là gã gánh nặng." Đại trưởng lão cười khở.

Những lời này chân thực là ở để ý, hơn nữa Hoàng Tuyền cũng đúng nàng khoát tay áo, Diêu lúc này mới không cam lòng không muốn mà theo tộc nhân lui bên trong rừng.

Mắt thấy đồ ăn muốn chạy trốn, một đầu người mặc thiết giáp quý ăn thịt người thủ lĩnh một tiếng gầm nhẹ, rất nhiều quý ăn thịt người chiến sĩ lập tức khởi xướng công kích!

Hung bạo quý ăn thịt người hình thể tuy lớn, khoảng cách ngăn tốc độ lại nhanh hơn. Chúng nó rống lên một tiếng ở bên trong, thân thể nhanh chóng vọt lên một tầng ánh sáng màu đỏ, không hề một chút, hướng dân thất lạc đánh tới.

Đầu kia Cự thú chiến tranh rõ ràng nóng nảy bất an, mở ra đi nhanh, cũng bắt đầu mưu cầu.

Nó vừa vịn bước ra một bước, đột nhiên như dừng ngay loại dừng bước, tứ chi trên mặt đất cày ra bốn đạo rãnh sâu. Nó quay đầu nhìn lại, liền chứng kiến cách đó không xa Hoàng Tuyền chính lạnh lùng nhìn mình chăm chăm.

Nó nhất thời có chút mê mang, không rõ vì sao cái này còn chưa đủ chính mình một mực nuốt vật nhỏ, lại chuyên cho mình cực độ cảm giác nguy hiểm.

Nhưng nó lập tức bị Hoàng Tuyền làm cho chọc giận, phát ra chấn động toàn bộ Vũ Lâm gầm thét, vài bước đã đến phía trước Hoàng Tuyền, một cái quần vòng quanh khóa sắt cự trảo hung hăng chụp được!

Phịch một tiếng trầm đục, đại địa chấn động, chung quanh đại thụ ngã trái ngã phải, nhao nhao sụp đổ, Cự thú rơi móng vuốt chỗ thoi nhiều ra hơn một mét sâu bấy lớn. Chính là một đầu voi, cũng sẽ bị một kích này đập thành thịt vụn.

Cự thú cầm lấy tay trước, muốn xem xem thành quả chiến đấu, thế nhưng là hố cạn bên trong rỗng tuếch, không có gì cả.

Đúng lúc này, trong bụi mù đột nhiên lao ra một đạo thân ảnh, dọc theo Cự thú cẳng tay, đầu vai trên đường leo trèo mà lên, cuối cùng đập đứng ở vai của nó lưng chỗ. Động tác mau lẹ, nhanh chóng như tia chớp, Cự thú tay trước đều chưa từng rơi xuống đất.

Hoàng Tuyền dưới chân phát lực, ổn định thân hình, ôm đồm qua sau lưng đạn ria súng, cơ hồ là dùng họng súng chống đỡ Cự thú cái ót, bóp cò!

Một tiếng sấm sét!

Cực lớn lực phản chấn để cho thân thể Hoàng Tuyền ngửa ra sau, thân súng tùy theo thật cao nâng lên. Mà Cự thú cái ót huyết quang vấy ra, như là nổ tung một đóa huyết sắc khói lửa, bay vụt mưa máu tưới đến đầy người Hoàng Tuyền đều là.

Cự thú đau đến một hét lên điên cuồng, dốc sức liều mạng vung vẩy đầu. Bốn chân bỗng nhiên đẩy, bước ra từng cái một hố sâu,

Cái kia động tĩnh cơ hồ muốn đem mặt đất lật quay tới.

Mưa máu tản đi, chỉ thấy Cự thú sau ót nhiều ra cái mặt bàn lớn nhỏ miệng vết thương, đã có thể chứng kiến đầu lâu.

Cái kia mảnh đầu lâu cháy đen một mảnh, phía trên khám đầy khối khối chì hạt, toàn bộ xương cốt đều bị lột bỏ một chường dày. Có thể ngay cả như vậy, cũng căn bản nhìn không tới bị oanh mặc hy vọng.

Thân thể Hoàng Tuyền như chứa đạn hoàng, tại bề ngoặt đến cực hạn lúc lại tự hành bắn trở về tại chỗ.

Gã hai mắt đảo qua Cự thú miệng vết thương, trong lòng cũng hơi kinh hãi, coi như là gã có chút vô lễ, làm đoạt thời cơ chiến đấu vền vện một tay cầm thương, có thể oanh ra miệng vết thương lại vẫn nhìn không ra đầu của nó xương có bao nhiêu dày, cũng nói này là cỗ máy chiến tranh cũng không phải là gã nghĩ yếu như vậy tiếu.

Lập tức, Hoàng Tuyền hai tay nắm chặt thân súng, đối với lên trước mắt miệng vết thương lại là súng!

Cốt phiến bốn phía bay vụt, có một mảnh vẫn sát qua gương mặt Hoàng Tuyền, lưu lại một đạo vết máu. Các loại khói thuốc súng tản đi, Hoàng Tuyền ngoài ý muốn phát hiện, trước mặt cốt khanh chỉ là bị (đào) bào sâu một tầng, vẫn không có đánh xuyên qua Cự thú đầu lâu!

Lúc này cốt khanh đã sâu gần nửa gạo, chân thực là không biết cái này đầu Cự thú đầu lâu sẽ có bao nhiêu dày.

Hoàng Tuyền kết một tiếng mở ra bắn khoang thuyền, đổ ra nóng hôi vò đạn, đem mới đạn rĩa chứa vào, sau đó khép lại bắn khoang thuyền, lại đem họng súng nhắm ngay cốt khanh.

Cả trong cả quá trình, bất kỳ Cự thú ra sao giày vò, Hoàng Tuyền hai chân trước sau như dính tại trên lưng Cự thú, không nhúc nhích. Gã thông dong nhét vào, tiếp tục đối với lấy miệng vết thương vị trí chỗ ở lại lần nữa giữ lại cò súng.

Nổ vang đặc biệt vang dội, áp đảo ở bên trong Vũ Lâm tất cả thanh âm. Lúc này đây, Hoàng Tuyền dùng chính là bắn một lượt hình thức, hai phát đạn rĩa đồng thời oanh ra!

Cự thú như là đã trúng trầm trọng một búa, đầu mảnh liệt hướng phía dưới một thấp, nện vào mặt đất. Nó nhất thời cháng váng đầu hoa mắt, tứ chi huy động, tại chỗ cũ lung tung giãy giụa lấy.

Hai phát bắn một lượt, rõ ràng cũng không có oanh mặc Cự thú đầu lâu!

Hoàng Tuyền không khỏi ngạc nhiên, đây quả thực phá vỡ gã tất cả sinh vật thường thức, chẳng lẽ lại cái này đầu Cự thú đầu là thành thực hay sao?

Gã lại lần nữa nhét vào, lại lần nữa bắn một lượt!

Lúc này đây, tại khối thuốc súng cùng cốt phiến bên trong rớt cuộc xuất hiện óc. Cự thú một tiếng kinh Thiên động Địa điên cuồng hét lên, thân thể bắt đầu run rẩy, rút cuộc không đứng dậy được.

Hoàng Tuyền tiến tới một bước, cẩn thận kiểm tra đầu Cự thú, có chút giật mình phát hiện đầu của nó xương độ dày vượt qua một thước, so sánh phía dưới, bên trong đại não tổ chức nhỏ đến thương cảm, loại này cấu tạo sinh vật cho dù có trí tuệ cũng vô cùng có hạn.

Mà Cự thú cả cái đầu, cơ bản cũng là một cái cốt cầu, đem nơi đây coi như [công kích chỗ hiểm], thật đúng là cố hết sức không nịnh nọt.

Bất kể thế nào nói, cuối cùng là giết chết cái này đại gia hỏa, Hoàng Tuyền cũng hơi hơi gặp đỡ mồ hôi.

Cái thanh kia đạn rìa súng uy lực so với Hoàng Tuyền dự đoán muốn lớn hơn nhiều lắm, lực phản chấn càng lớn, gã cảm giác mình chính là ô môn pháo cối tại xạ kích. Cả khai sáu súng về sau, gã cũng có chút không chịu đựng nổi.

Lúc này còn không phải thoải mái thời điểm, gã nhảy xuống thi thể Cự thú, men theo Đại trưởng lão lui lại phương hướng nhanh chóng đuổi theo.

Cũng không biết những thứ này quý ăn thịt người có hay không đặc biệt yên tâm Cự thú chiến tranh, lại không có một cái lưu lại nhìn xem tình huống, tất cả đều như ong vỡ tổ mà đuổi theo vệt làng xóm dân.

Chỉ chốc lát sau, Hoàng Tuyền liền chứng kiến phía trước trong rừng rậm xuất hiện chạy vệt tung nhảy thân ảnh, quý ăn thịt người đang hết sức chăm chú mà đuổi giết làng xóm thợ săn, chưa thành nghĩ Hoàng Tuyền sau này đột kích. Bị tiêu diệt từng bộ phận lúc, cũng không có ý thức được sau lưng tới kẻ địch.

Thời gian nháy con mắt, vài đầu hung bạo quý ăn thịt người bị Hoàng Tuyền tách rời.

Hiện tại Đại trưởng lão đám người thôi phát hiện Hoàng Tuyền chạy tới, nhao nhao quay người đối địch, hai bên trong ngoài giáp công, đem còn lại quý ăn thịt người chiến sĩ toàn bộ chém giết.

Làng xóm một phương, cũng may Diêu thực lực đại tiến, tại chạy vội trong quá trình, đem Hoàng Tuyền dạy dỗ thân pháp triển khai đến cực điểm, một người liền kiểm chế năm đầu hung bạo bên trong quý ăn thịt người bốn đầu, cái này mới không có xuất hiện thê thảm đau đớn thương vong.

Bất quá nếu không có Hoàng Tuyền đuổi theo, thời gian lại kéo được lâu chút, làng xóm dân thể lực hao hết, vẫn là diệt vong kết cục.

Tiêu diệt toàn bộ chung quanh quý ăn thịt người về sau, Hoàng Tuyền khiến cho Đại trưởng lão mang theo làng xóm tới dân đi đầu rút lui khỏi, gã thì một mình lưu lại quét sạch chiến trường.

Đợi được đem dấu vết tiêu trừ được không sai biệt lắm, lại đem chung quanh ẩn núp ẩn nấp quý ăn thịt người từng cái lười câu đi ra giết chết, Hoàng Tuyền mới ly khai cái mảnh này tử vong khu vực, hướng về dự định nơi trú quân tiến đến.

Vũ Lâm yên lặng xuống, chiến trường di chỉ một mảnh tĩnh mịch.

Dù là nồng đậm mùi máu tanh quanh quần không tiêu tan, trong rừng rậm những thứ kia khát máu sinh vật cũng đều không có xuất hiện, dường như tại phiến khu vực này trong có cái gì khủng bố tồn tại, khiến chúng nó không dám tới gần một bước.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 30: Hồn

Không biết qua bao lâu, Vũ Lâm yên tĩnh rồi cuộc bị đánh vỡ, một đầu bốn chân con nhện kiểu quý ăn thịt người xuất hiện ở chiến trường biên giới.

Nó đi một chút ngừng ngừng, thỉnh thoảng hướng phía không trung ngửi ngửi, cuối cùng đi tới đâu kia bên cạnh thi thể Cụ thú chiến tranh, vòng một vòng, ngửa mặt lên trời phát ra bèn nhọn chói tai kêu to.

Sau một lát, dày đặc tiếng bước chân vang lên, tất cả quý ăn thịt người chiến sĩ xuất hiện.

Lần này xuất hiện quý ăn thịt người chiến sĩ số lượng cũng không nhiều, nhưng mỗi cái người mặc trầm trọng thép giáp, vũ khí trong tay kiểu dáng cũng là đều nhịp trăm búa. Ánh mắt của bọn hăn khát máu như trước, so với phổ thông quý ăn thịt người nhiều thêm vài phần đáng sợ tinh táo.

Bọn hăn tiến vào chiến trường về sau, lập tức tứ tán cảnh giới, không có hỗn loạn, cũng không có găm thét găm rú. Những thứ này người mặc đồ thẫm giao nhau trọng giáp quý ăn thịt người chiến sĩ, kỷ luật tốt làm cho người khác giật mình.

Một gã hình thể có thể so với hung bạo quý ăn thịt người chiến sĩ từ trong rừng đi ra, tất cả quý ăn thịt người chiến sĩ lập tức hướng gã cúi người hành lễ.

Gã tuy rằng cùng hung bạo quý ăn thịt người đồng dạng cao, hình thể cũng rất cân xứng, hiển nhiên lực lượng cùng linh hoạt kiêm bộ. Đầu của hắn nón trụ phía sau, cắm đầy thật dài màu đỏ tươi lông đuôi, giống như trước mặt tinh kỳ.

Ở trước mặt hắn, cho dù là hung bạo quý ăn thịt người cũng không dám càn rỡ, chỉ từ trong cổ phát ra tỏ vẻ thần phục gằm nhẹ.

Nếu như Đại trưởng lão ở đây, nhất định chuyên cả kinh mất đi một tấc vuông. Cái này là quý ăn thịt người đại tù trưởng, có thể thống trị bát ngát Vũ Lâm, trong lãnh địa đã dung nạp hơn mười cái tiểu bộ lạc chân chính đầu sỏ.

Cho tới nay, làng xóm dân thất lạc tuyên chỉ? , chính là xếp gọn tại hai cái đại tù trưởng lĩnh vực chỗ giao giới, lợi dụng quý ăn thịt người bất đồng bộ lạc biên giới khu vực không rõ cùng lảng tránh gian nan muốn sống.

Về phần hai vị đại tù trưởng, chính là truyền thuyết cấp tồn tại, cả Đại trưởng lão cũng chưa từng thấy qua.

Đại tù trưởng đi tới trước thi thể Cự thú chiến tranh, trong mắt lửa giận hừng hực thiêu đốt, gã mãnh liệt quay đầu lại, hung hăng mà trừng lấy thủ hạ.

Tất cả quý ăn thịt người đều ở đây run rẩy phát run, bất quá cũng không có chờ đến đại tù trưởng phát tiết lửa giận.

Đại tù trưởng trong mũi phun khí thô, trong mắt đỏ đến như ướm át huyết, tay thì nắm chặt cán búa, cơ hồ muốn đem Tinh Cương cán búa sanh sanh bóp ngoặt. Bất quá hắn rõ ràng khắc chế, không có phát tác.

Trong rừng rậm đột nhiên vang lên một thanh âm: "Rõ ràng không có tức giận, không tệ, có tiến bộ."

Thanh âm thanh thúy mà băng lãnh, lộ ra rét thấu xương hàn ý, như là khối băng tại lẫn nhau xung đột.

Nghe được cái này thanh âm, đại tù trưởng sắc mặt đại biến, tựa hồ nghe đến thiên địch gào rú. Mà khác quý ăn thịt người thì càng là không chịu nổi, có chút phổ thông chiến sĩ đứt khoát nắp trên mặt đất, lạnh run, căn bản đứng không dậy nổi.

Ở bên trong Vũ Lâm đi ra một nữ nhân, nàng nhìn qua nhập lại không thể nào cao lớn, chỉ là cùng phổ thông nam tính dân thất lạc thân cao không sai biệt lắm. Đứng ở bên trong quý ăn thịt người, có vẻ đặc biệt khéo léo đẹp đẽ.

Nhưng mà tại trước mặt nàng, cho dù là quý ăn thịt người đại tù trưởng cũng thay đổi lãnh kiêu ngạo, sát khí giấu kỹ, cả thân thể cũng hơi hơi ngọt thành cong, tốt nhân nhượng tầm mắt của nàng.

Chờ người nữ nhân đi đến trước người, đại tù trưởng mới nói: "Không phải là ta khắc chế, mà là. . . Sai lầm thuộc hạ đều chết sạch."

"Đều chết hết?" Nữ nhân có chút kinh ngạc, nàng toàn thân cũng khóa lại đầu gối trong, nhìn không tới sắc mặt. Thế nhưng đầu nghe thanh âm, cũng có thể biết kinh ngạc của của nàng.

Đại tù trưởng thanh âm đã có chút run rẩy: "Cùng Cự thú chiến tranh đồng hành chiến sĩ, không có bất kỳ tín hiệu truyền về, ta cũng cái gì cũng nhận biết không đến. Hẳn là. . . Đều đã chết trận."

"Chết thì chết rồi a, Cự thú chiến tranh đây?"

"Tại đó."

Nàng thuận theo đại tù trưởng ngón tay phương hướng nhìn lại, lập tức thanh âm cất cao một chút: "Cự thú chiến tranh cũng đã chết?"

"Đúng vậy, khi ta tới, thấy chính là thi thể."

Nàng hừ lạnh một tiếng, thân ảnh lập loè, trong thời gian ngắn thôi vòng quanh thi thể Cự thú chiến tranh dạo qua một vòng, sau đó đứng lên phía sau lưng của nó, cúi đầu xuống nhìn chăm chú cái ót kinh khủng kia miệng vết thương, trầm mặc không nói.

Đại tù trưởng kiên trì đi đến bên cạnh thi thể Cự thú chiến tranh, đợi chờ phân phó. Chung quanh quý ăn thịt người mặc dù nhiều, nhưng chỉ có hẳn có thể khiêng xuống được lửa giận của nàng.

"Một đám phế vật!"

Nữ nhân trong cửa tay áo đột nhiên bay ra một cây trường tiên, như Độc Long loại quất vào trên người đại tù trưởng, chỉ nghe đùng một tiếng, trên người đại tù trưởng thép chế tạo khôi giáp lại bị sanh sanh rút nứt ra, lộ ra ở dưới huyết nhục không rõ miệng vết thương.

Cái này cây trường tiên trên thực tế là do vô số kim chúc đoạn lẫn nhau khảm bộ mà thành, hiện lên lăng trụ 3 góc tình huống, mỗi đạo lăng lên cũng trải rộng sắc bén gai ngược, huy động lên đến chính là một cái mang theo ba mặt răng cưa dây xích cưa.

Dù là trên người đại tù trưởng trọng giáp phẩm chất tốt đẹp, cũng kinh không ngừng dây xích tiên một lần rút kích.

Nàng lửa giận bốc lên, dây xích tiên không ngừng bay múa, mang theo mảng lớn huyết nhục, một bên quật một bên tức giận mắng: "Đầu óc của các người đều dài hơn đến thân heo lên rồi sao? Biến thành như thế cũng không biết xấu hổ nói có trí tuệ? Quả nhiên đều là chút tiện chủng chuyển hóa tới đây mặt hàng, sẽ không nên đối với các người có trông chờ!"

Sau một lát, nàng rút cuộc dừng tay. Không phải là bởi vì mệt mỏi, mà là lại rút vào, đại tù trưởng muốn mất mạng.

"Đứng lên cho ta, đừng giả bộ chết!" Nữ nhân điềm nhiên nói.

Hiện tại đại tù trưởng toàn thân huyết nhục không rõ, trọng giáp toàn bộ vỡ nát, cơ hồ tìm không được một khối thịt ngon.

Nhưng mà nàng một khi dừng tay, đại tù trưởng miệng vết thương máu chảy tốc độ mà bắt đầu chậm lại, mặt ngoài vết thương huyết nhục nhúc nhích, một chút tiểu nhân miệng vết thương như vậy bắt đầu khép lại. Tính mạng của hắn lực lượng khủng bố được không bằng thiên nhiên.

Nghe được mệnh lệnh của nàng, đại tù trưởng giãy giụa lấy đứng lên.

Nữ nhân lại nhảy lên thi thể Cự thú chiến tranh, cẩn thận xem xét miệng vết thương, hơn nữa thò tay thăm dò, đột nhiên thân thể khẽ chấn động, như là phát hiện cái gì.

Nàng lại đây đến đại tù trưởng trước mặt, nói: "Ta đã sớm nói thứ này trông thì ngon mà không dùng được, hừ, hiện tại quả nhiên bị ta nói trúng rồi. Ta đánh người, không phải là bởi vì giết chết cái này đều không có tác dụng đâu đại gia hỏa, mà là bởi vì người tổn thất là bộ đội của ta."

"Minh bạch."

"Như vậy, ta là ai?"

"Ngài là Hồn đại nhân."

"Rất tốt, không có đem ta cùng cái kia đồ đê tiện làm cho lẫn vào, xem ra vẫn có chút tiến bộ." Nàng cười cười, sau đó thanh âm chuyển sang lạnh lẽo, nói: "Tìm ra nơi trú quân bọn họ, đem bọn họ toàn bộ tiêu diệt. Người muốn đích thân đi, bên trong khả năng có một cái gia hỏa rất lợi hại, nghe rõ sao?"

"Minh bạch."

"Tốt lắm, ta tự đi trước rồi, các loại tin tức của người."

Hồn đại nhân thân ảnh trong nháy mắt biến mất tại chỗ sâu trong rừng rậm, cùng lúc đến đồng dạng thần bí. Đại tù trưởng nhìn chăm chăm vào nàng rời đi phương hướng nhìn hồi lâu, vừa mới trở lại gầm thét.

Thở mạnh cũng không dám ra ngoài đám quý ăn thịt người bắt đầu chuyển động, bắt đầu phân tán hướng chung quanh tìm tòi, đồng thời từng tiếng gầm rú tiếp sức loại, liên miên không ngừng mà truyền hướng phương xa, triệu hoán càng nhiều nữa đồng bạn.

Quý ăn thịt người giữa cũng có đơn giản ngôn ngữ, đại bộ phận là cao thấp phập phồng gầm rú âm tiết, có thể biểu đạt nội dung không nhiều.

Mà đại tù trưởng cùng Hồn giữa người lớn với nhau nói chuyện với nhau, dùng chính là một loại khác ngôn ngữ, cùng dân thất lạc thập phần tương tự, tại ngữ điệu, phát âm, cá biệt dùng từ các loại chi tiết lên còn có chút khác nhau.

Nếu như Hoàng Tuyền ở đây, sẽ nghe ra đó là đế quốc tầng trên quý tộc chuyên dụng phương thức biểu đạt.

...

Còn sót lại làng xóm dân tại ở bên trong Vũ Lâm lại rời đi trọn vẹn năm ngày, rốt cuộc đến nơi trú quân dự định.

Cái này một ở bên trong mảnh Vũ Lâm thung lũng, vô cùng chỗ trũng ẩm ướt, nguyên bản cũng không phải thích hợp nơi trú quân. Nhưng mà vờn quanh chung quanh đồi núi hình thành thiên nhiên bình chướng, vật che chắn phiến khu vực này, không dễ bị phát hiện.

Mà thung lũng bên trong một mảnh phi thuyền rơi tan di tích, là thích hợp nhất lấy tư cách nơi trú quân địa điểm.

Đại trưởng lão để cho làng xóm người đang thung lũng bên ngoài trước hạ trại nghỉ ngơi, sau đó kêu lên Phi Tiến, Diêu cùng Hoàng Tuyền, tiến vào thung lũng.

Gã chuẩn bị ở chỗ này thiết lập mới làng xóm nơi trú quân. Lần nữa cắm vào thạch sinh mệnh chinh thể quá trình, luôn luôn là làng xóm cao nhất cơ mật, sẽ chỉ ở nhiều đời Đại trưởng lão giữa truyền lưu.

Lấy tư cách đại võ sĩ, Diêu vẫn phi thường trẻ tuổi, có hi vọng tiến vào nơi ẩn núp. Mà Phi Tiến tại phủ tộc nguy cơ bên trong bị Đại trưởng lão chọn lựa là người tiếp nhận, dù cho hiện tại nguy cơ tạm thời đi tới, Đại trưởng lão cũng không có thu hồi quyết định ý tưởng, các trưởng lão khác cũng không dị nghị.

Bọn hãn cũng thì thôi, Đại trưởng lão vẫn gọi lên Hoàng Tuyền, vượt quá tất cả mọi người dự kiến, thực sự không ai phản đối.

Hoàng Tuyền trong lòng biết cái này Đại trưởng lão lấy lòng, chỉ là như thế triệt để, ngược lại cũng có chút ngoài ý muốn. Gã đối với dân thất lạc vận dùng thạch sinh mệnh phương pháp cảm thấy hứng thú vô cùng, tự chắc là sẽ không cự tuyệt.

Vừa tiến vào thung lũng, Hoàng Tuyền liền thấy được phi thuyền hài cốt.

Này là hài cốt chỉ còn lại có non nửa cắt ra thân thuyền, nửa phần trước phần chẳng biết đi đâu. Bởi vì thời đại đã lâu, phi thuyền hài cốt lên đã sinh đầy xanh um tươi tốt thảo mộc, cho dù là không có bị quá độ gỉ sét hợp kim bộ phận, cũng phủ kín cỏ xỉ rêu.

Hoàng Tuyền rất nhanh đã tìm được cửa vào, đẩy cửa khoang, phát hiện sớm đã gỉ chết, đơn giản phát lực, sanh sanh đem cửa khoang xé xuống dưới.

Hài cốt nội bộ chỗ kết cấu coi như bảo tồn hoàn hảo, phần sau thuộc về khoang chứa hàng cùng thuyền viên khoang thuyền, chia làm ba tầng, ngoại trừ âm ướt âm u, không có quá nhiều vấn đề, kết cấu vẫn là chắc chắn, cái này là thiên nhiên trong doanh địa phòng lớn rồi.

Khoang chứa hàng nội xếp chồng chất lấy từng rương hàng hóa, Hoàng Tuyền cạy mở một cái rương, kim chúc vỏ ngoài đựng một cái tỳ thành mảnh tuôn rơi xuống đi.

Bên trong gửi đi một tí máy móc linh kiện, chỉ là thời gian trôi qua thật lâu, đều sớm gì sét hầu như không còn, biến thành không có gì dùng rỉ sắt. Những thứ này linh kiện phẩm chất còn không bằng khoang thuyền khoang thuyền thân thể bộ phận tốt, hiển nhiên đều là chút dân dụng phẩm.

Hàng cửa khoang có đang lúc tiểu khoang, xem bố cục, tựa hồ là nhà kho người giữ kho chỗ ở. Hoàng Tuyền ngoài ý muốn tại cái bàn trong ngăn kéo đã tìm được một cái tinh phiến, lau lên bên trên cỏ xỉ râu về sau, có thể chứng kiến cơ bản hoàn hảo.

Loại này tinh phiến là để quốc thời đại thông thường tồn trữ chất môi giới, bên trong có thể gửi rộng lượng tin tức, phối hợp cá nhân Trí Năng trung khu sử dụng.

Tinh phiến tính chất là người tạo cao phân tử vật liệu, quả thật có khả năng gượng qua dài dằng dặc thời gian cọ rửa. Hoàng Tuyền trong lòng khê động, liền đem tinh phiến thu vào.

Cái tiểu động tác này, không có bị bất luận kẻ nào chú ý tới.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 31: Sinh Trường

Đại trưởng lão đối với nơi này phi thường hài lòng, vừa nhìn vừa gật đầu. Diêu cùng Phi Tiến dù sao cũng là người trẻ tuổi, trên đường đi liền suy nghĩ lấy muốn ở cái nào đang lúc khoang.

Đại trưởng lão lấy ra thạch sinh mệnh, nói: "Nó phải cùng đại địa tương liên, Hoàng Tuyền, người tới giúp ta một chút."

Bốn người bỏ vào tầng dưới chót nhất khoang. Nơi đây vốn là chứa đựng nhiên liệu khu vực, hiện tại trống rỗng đấy, chỉ mấy chồng chất không biết thành phần tro tàn, sàn nhà cũng tổn hại hơn phân nửa, có thể chứng kiến phía dưới trên mặt đất.

Hoàng Tuyền cầm lấy được từ quỹ ăn thịt người Cự Kiếm, xuôi theo chỗ tổn hại đem sàn nhà mỗ ra, lộ ra khắp bùn đất.

Đại trưởng lão trịnh trọng lấy ra thạch sinh mệnh, đem cắt gọt sạch sẽ thân cây cắm vào trong đất bùn, bắt đầu thấp giọng cầu khẩn.

Theo thanh âm của hãn phập phồng, thạch sinh mệnh chậm rãi tản mát ra hào quang, như sóng nước loại vàng sáng nhọn nhọn khuếch tán, dần dần che kín toàn bộ khoang.

Phi Tiến vốn là ngoài ý muốn, sau đó đại hi, lập tức hết sức chăm chú hấp thu hào quang. Diêu thì có chút mờ mịt, bất quá hào quang cũng tại tự động tiến vào thân thể của nàng.

Mà Hoàng Tuyền tình huống thì có chút quỷ dị, thân thể của hắn giống như hắc động, bất luận cái gì tới gần gã hào quang đều bị hút vào, đồng thời, thân thể của hắn cùng lúc đó hướng ra phía ngoài khuếch tán hào quang, một vào một ra giữa, hào quang như có cải biến.

Đại trưởng lão toàn tâm cầu khẩn, cũng không phát hiện dị trạng.

Cây nhỏ thân cây bắt đầu sinh trưởng rễ cây, nhập lại lấy mắt thường có thể thấy được tốc độ vào bùn đất. Dưới cành cây phương hướng thổ địa chậm rãi đội lên, ước chừng nâng lên đến nửa mét hai bên tựa đình chỉ bay lên.

Lúc này chỗ trưởng lão sắc mặt yếu ớt, khí tức cũng trở nên yếu ớt, vẻ mặt tràn đầy vui sướng mà nói: "Nơi đây vô cùng thích hợp thạch sinh mệnh sinh trưởng, dùng không được bao lâu, sẽ cùng nguyên bản nơi trú quân giống nhau."

Phi Tiến cùng Diêu đều là lòng tràn đầy vui mừng, Hoàng Tuyền lại như có điều suy nghĩ mà nhìn khám nạm có thạch sinh mệnh cái kia khóa cây nhỏ.

Cây nhỏ đã dài ra cùng bản thân lớn nhỏ hoàn toàn bất phân xứng đôi rậm rạp rễ cây, quấn vòng quanh bùn đất, tại bản thể phía dưới thành tựa một phương đất đai. Mà hắn rễ cái, đã không biết đâm đến bao sâu.

Hiện tại trần trụi bên ngoài rễ cây, không ngừng bành trướng co rút lại, đem thổ địa bên trong chất dinh dưỡng cấp lấy ra, đưa vào cây nhỏ cùng thạch sinh mệnh.

Nó sinh trưởng cùng hấp thu dinh dưỡng tốc độ thật sự là quá là nhanh, nhanh được Hoàng Tuyền cũng cảm thấy có chút dữ tợn.

Ngay tại cây nhỏ bắt đầu sinh trưởng nháy mắt, Hoàng Tuyền tựa hồ nghe đến một tiếng gào thét. Giống như là đại địa cùng Vũ Lâm gào thét,

chung quanh thảo mộc sinh linh giống như cũng đang run rẩy.

Theo thạch sinh mệnh bắt đầu nở rộ hào quang, một đạo lực lượng vô hình nhanh chóng lan ra, bao trùm chung quanh khu vực, tất cả tiếng ai minh thanh âm tất cả đều biến mất.

Hoàng Tuyền khẽ nhíu mày, cảm giác của hãn kinh người, mơ hồ có loại cảm giác, thanh âm biến mất cũng không phải ảo giác hoặc là bị che đậy, mà là bị thạch sinh mệnh lực lượng xóa sạch biến mất.

Chung quanh khu vực đúng là biến hóa, Hoàng Tuyền tiện tay từ trong đất bùn cầm ra một cái bọ cánh cứng. Cái này đầu côn trùng tứ chi không quy luật mà rung động, đã không có chạy trốn hoặc là phản kháng chỗ trống.

Hoàng Tuyền ánh mắt màu sắc biến hóa, đối với nó tiến hành toàn bộ phương vị quét hình, phát hiện trong cơ thể nó tất cả khí quan cũng đang nhanh chóng biến hóa, bộ phận sinh trưởng, bộ phận vận vẹo, bộ phận tử vong.

Loại này thay đổi quá trình, so với tại mạnh mẽ phóng xạ xuống nhanh hơn hơn một nghìn gấp bội.

Chứng kiến cái này đầu côn trùng, Hoàng Tuyền đã biết rõ, thạch sinh mệnh đối với hoàn cảnh cải biến quá trình, cũng không ôn nhu bình thản.

Vừa vụn chính hãn cũng hấp thu không ít thạch sinh mệnh năng lượng, lúc này đây bởi vì lần nữa sinh trưởng, vì sao thạch sinh mệnh cởi mở được càng thêm triệt để, tán dật xuất lực số lượng cũng càng làm thuần khiết, để cho Hoàng Tuyền chân chính nhận biết đến loại này tính chất lực lượng.

Thạch sinh mệnh năng lượng cùng Thánh Huy có chỗ khác nhau, nó có vẻ càng thêm nhu hòa, đối với cơ thể thừa nhận nhu cầu khá thấp, đồng

thời cũng càng thêm hoạt bát, cải tạo cơ thể tốc độ so với Thánh Huy nhanh nhiều lắm, cũng triệt để nhiều lắm. Thuộc về, cả hai vẫn là đồng nguyên.

Nếu Thánh Huy là dung nham núi lửa, như vậy thạch sinh mệnh chính là lò lửa, lại càng dễ khống chế cùng sử dụng. Nhưng dung nham uy lực cùng thân thể số lượng, cùng lò lửa căn bản không phải một cái cấp bậc.

Hoàng Tuyền có thể thừa nhận được Thánh Huy tẩy lễ cải tạo, thạch sinh mệnh năng lượng tại hãn xem ra, tựa như cùng nước ấm, không có chút nào uy hiếp. Mà khi thạch sinh mệnh hào quang trong người lưu chuyển lúc, gã thành linh phát hiện, trong cơ thể mình bộ phận do Thánh Huy cải tạo ra cơ thể cũng có phản ứng.

Chỗ tốt là một chút chết đi cơ thể mơ hồ đã có sống lại dấu hiệu, không địa phương tốt thì là, đã thành hình cơ thể như có tiến thêm một bước sinh trưởng biến hóa khả năng.

Người sau đối với rất nhiều bí pháp võ kỹ đã thành hình Hoàng Tuyền mà nói, cũng không phải cái tin tức tốt. Ý vị này những bí pháp kia uy lực có thể sẽ giảm bớt đi nhiều, thậm chí vô pháp sử dụng.

Một phương diện khác, chân chính Thánh Huy lực lượng so với thạch sinh mệnh mạnh đến nỗi quá nhiều, như bị thạch sinh mệnh cải tạo, chỉ sợ không phải chuyện tốt, không ai có thể dự liệu kết quả của nó là tiến hóa hay là thoái hóa.

Vì vậy Hoàng Tuyền sơ qua ném thử về sau, bắt đầu có ý thức mà khống chế trong cơ thể thạch sinh mệnh năng lượng, bảo trì tại không thay đổi động thái sống lại đặc thù cơ thể tổ chức trong phạm vi.

Đại trưởng lão lại quan sát một phen, chứng kiến thạch sinh mệnh bắt đầu ổn định mà tán dật năng lượng, rốt cuộc trầm tĩnh lại, cao hứng nói: "Tốt rồi, tất cả đều đã thành! Phi Tiến, người có thể đem người ở phía

ngoài nhận vào được. Diêu, người đi theo ta, chúng ta phân phối một cái các khu cư trú vực."

Gã hướng Hoàng Tuyền nhìn thoáng qua, nhưng không có lên tiếng.

Hoàng Tuyền hướng thạch sinh mệnh chỉ chỉ, nói: "Ta lại ngây ngô trong chốc lát, nhìn xem biến hóa của nó."

Đại trưởng lão do dự một cái, vẫn gật đầu, mang theo Diêu cùng Phi Tiến ly khai.

Thạch sinh mệnh mặc dù trọng yếu, nhưng nếu như Hoàng Tuyền muốn cướp, sớm có vô số cơ hội, không cần chờ tới bây giờ, hơn nữa gã cũng không có khả năng cùng quý ăn thịt người có liên quan.

Quý ăn thịt người đầu muốn gặp được cùng thạch sinh mệnh có liên quan đồ vật, liền nhất định phải triệt để bị phá hủy, liền khối khắc cũng không có thể chờ đợi.

Các loại mọi người ly khai, Hoàng Tuyền lẳng lặng yên nhìn một hồi thạch sinh mệnh, sau đó đem ánh mắt dời về phía toàn bộ khoang thuyền. Cái không gian này là trực tiếp nhất đã bị thạch sinh mệnh ảnh hưởng, tương ứng biến hóa cũng nhanh nhất rõ ràng nhất.

Một chút ghét ánh sáng dây leo bắt đầu trở nên uế oải, sáng lên cỏ xỉ rêu thì có vẻ càng thêm sáng ngời.

Cái này tại Hoàng Tuyền xem ra cũng không phải chuyện tốt, cỏ xỉ rêu đang thông qua sáng lên đã tới độ phóng thích tính mạng của mình năng lượng, dùng không được bao lâu chúng nó cũng sẽ bị chết. Dây leo chuyên héo rũ được chậm một chút, nhưng cũng không cách nào còn sống.

Hoàng Tuyền thò tay từ trên vách khoang bẻ tiếp theo khối miếng kim loại, nó đang hơi hơi sáng lên, rỉ sét cùng lúc đó trở thành nhạt. Có thể rất

trực tiếp mà nhìn ra, nó phẩm chất chính đang không ngừng tăng lên, trở nên kiên cố hơn vững chắc.

Tại trong khoang thuyền dạo qua một vòng, Hoàng Tuyền liền xác định, thạch sinh mệnh đối với Vũ Lâm nguyên sinh giống cũng không hữu hảo, tại nó trong phạm vi, cơ hồ tất cả nguyên sinh sinh mệnh hoặc là cải biến, hoặc là diệt sạch. Nhưng một phương diện khác, nó lại chuyên gia cố cường hóa kim chúc, cùng với một chút không có có sinh mạng vật chất.

Cái này thật sự là rất kỳ lạ tính chất, bất quá Hoàng Tuyền cũng không phải để quốc nghiên cứu khoa học trong nội viện những thứ kia lão quái vật, đối với loại hiện tượng này sinh ra nguyên nhân không có miệt mài theo đuổi hứng thú, huống hồ có hứng thú cũng không thể lực lượng nghiên cứu.

Lúc này Diêu cùng Phi Tiến giơ lên vũ khí khung đi tới, tuyền cái dựa vào tường vị trí cất kỹ.

"Đây là cái gì?" Hoàng Tuyền hỏi.

Diêu nói: "Món vũ khí đặt ở bên cạnh thạch sinh mệnh, chuyên dần dần trở nên càng thêm sắc bén cùng bền, bị quỷ ăn thịt người ô nhiễm vũ khí cũng có thể chậm rãi tinh lọc."

Hoàng Tuyền sắc mặt khác thường, cái này nghe một chút cũng không khoa học. Hãy nhìn qua thạch sinh mệnh đối với boong tàu miếng kim loại cải tạo về sau, gã đã làm không rõ cái gì mới là cái thế giới này thường thức rồi.

Đem giá vũ khí dọn xong, thiếu nữ đối với Hoàng Tuyền nói: "Muốn lắp đặt lò luyện rồi, người có thể tới giúp đỡ sao?"

Phi Tiến có vẻ có chút chần chừ, bất quá vẫn là nhún nhún vai, không có làm khác tỏ vẻ.

Làng xóm trong là tối trọng yếu ba chỗ phương tiện, chính là vết thương sinh đại sảnh, tổ tiên tế đàn cùng vạn vật lò luyện.

Vết thương sinh đại sảnh liền là thạch sinh mệnh chỗ địa phương, chỗ đó có nông nặc nhất hào quang năng lượng. Tại vết thương sinh đại sảnh bắt đầu hoạt động về sau, tổ tiên tế đàn cùng vạn vật lò luyện mới có thể tương ứng vận chuyển.

Tổ tiên tế đàn là dân thất lạc câu thông Tổ Tiên Linh Hồn địa phương. Rất nhiều trọng yếu tri thức, nói thí dụ như vũ khí dụng cụ chế tạo cùng phương pháp sử dụng, vận dùng thạch sinh mệnh lực lượng võ kỹ cùng phương pháp tu luyện, các loại thu hoạch được vật tài bồi cùng sử dụng vân... vân, cũng là thông qua tổ tiên tế đàn lấy được.

Rời đi nơi ẩn núp về sau, đại đa số làng xóm liền không còn có khả năng trở về chỗ đó, sẽ chỉ ở sinh tồn dưới áp lực, không ngừng di chuyển được càng ngày càng xa. Như thế, tại bao trùm toàn bộ thế giới ở bên trong Vũ Lâm, dân thất lạc đạt được tri thức duy nhất cách chính là tổ tiên tế đàn.

Nên làm tế tự lúc, những kiến thức này sẽ trực tiếp tại tham gia tế tự người trong ý thức xuất hiện. Toàn bộ làng xóm trong, người nào có thể có được, cái này tri thức tự là của người đó.

Thế nhưng, như thế tiếp nhận tri thức phương thức cũng rất khó tiến hành lần thứ hai truyền thừa, tế tự người lấy được ý cảnh cùng nhận thức, có chút thì không cách nào dùng ngôn ngữ hoặc hành động thuyết minh đây, thuật lại cho người thứ ba về sau, uy lực cùng trực tiếp lấy được truyền thừa hoàn toàn không thể so sánh nổi, so với làng xóm dân chính mình nghiên cứu đi ra một chút kỹ xảo không mạnh hơn bao nhiêu.

Mặt khác, theo đi săn số lần tăng nhiều cùng tuổi tăng trưởng, rất nhiều người ký ức chuyên dần dần trở nên không rõ, lấy được bí pháp

truyền thừa biết dần dần thiếu thốn. Nữ nhân sinh ra hài tử về sau, sự phát hiện này giống như thì càng thêm rõ ràng.

Rất nhiều nữ nhân đã sanh mấy người hài tử về sau, sẽ đem truyền thừa tri thức quên mất hơn phân nửa, mất đi tại ở bên trong Vũ Lâm săn bắn năng lực, chỉ có thể ở bên trong làng xóm chăm sóc hài tử cùng làm chút việc vặt.

Làng xóm mỗi một lần di chuyển, đều là đối với bảo tồn tư liệu trọng đại uy hiếp. Rất nhiều làng xóm tại vôi vàng đời bên trong bị mất toàn bộ tư liệu, toàn bộ làng xóm tương đương với từ nguyên thủy hình thái lần nữa phát triển.

Đối với cái này loại dựa vào tổ tiên tế tự tiến hành tri thức truyền thừa cách làm, Hoàng Tuyên tất nhiên là không chỗ nhả rãnh, nhưng là đối với quá trình của nó có thâm hậu hứng thú, điều này cũng tương đương với đạt được một loại lực lượng phương thức.

Chỉ là tổ tiên tế tự cần tiêu hao lớn số lượng thạch sinh mệnh năng lượng, cùng với cao phẩm chất tế phẩm, cũng không phải muốn làm có thể làm đấy. Gã muốn xem tổ tiên tế tự, chỉ sợ phải đợi lên một hai tháng rồi.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 32: Lò Luyện Vạn Vật

Trước đây bên ngoài tổ tế đàn, lò luyện vạn vật liền là cả làng xóm tất cả vũ khí trang bị hạch tâm nơi phát ra.

Nhắc tới cũng kỳ quái, vô luận niên kỷ bao nhiêu, nhớ suy yếu được thật lợi hại, vết thương sinh đại sảnh, tổ tiên tế đàn cùng lò luyện vạn vật cái này ba loại phương tiện kiến tạo phương pháp, làm làm một cái làng xóm Đại trưởng lão vĩnh viễn cũng sẽ không quên.

Dù là hãn ngoài ý muốn chết đi, không có để lại truyền thừa, làng xóm trong mới đề cử Đại trưởng lão tại cử hành lần thứ nhất tổ tiên tế tự thời gian, cũng cũng tìm được chúng nó kiến thiết phương pháp.

Chính là bởi vì lò luyện vạn vật như thế trọng yếu, vì vậy Diêu mời Hoàng Tuyền giúp đỡ tu kiến, mới khiến cho Phi Tiến cảm giác ngoài ý muốn. Bất quá bây giờ làng xóm đang sinh tử tồn vong trước mắt, có thể nói vận mệnh hệ tại Hoàng Tuyền một ý niệm, vì vậy Phi Tiến cũng không tốt phản đối.

Hơn nữa lò luyện vạn vật bản thân bí mật giá trị cũng rất có hạn, không có có thạch Sinh Mệnh lực lượng, nó bất quá chính là cái bình thường bếp lò mà thôi.

Lò luyện vạn vật đã chọn xong dựng địa phương, một gian đình phá cái động lớn khoang. Đại trưởng lão đã sai người giữ mấy cái ruộng

chuyển vào nơi đây, sau đó một vữa mở ra, từ bên trong lấy ra bộ kiện, tự mình kết cục bắt đầu dựng.

Lò luyện vạn vật tên xác thực bất phàm, bất quá xem kết cấu, cũng chính là bình thường vả lại nguyên thủy lò luyện. Người cũ loại tại không có thể đi vào lớn công nghiệp thời đại trước, sử dụng lò luyện cũng chưa thấy được liền so với trước mặt cái này dài rút lại phía sau nhiều ít.

Lò luyện kết cấu bình thường, thế nhưng dựng tài liệu lại làm cho Hoàng Tuyền lảo đảo kinh hãi.

Lò luyện thành trong dùng là một cây cột màu đen cây gỗ. Hoàng Tuyền vừa lấy đến trong tay thời gian, hoàn cẩn thận phân biệt một hồi, cuối cùng xác nhận cái này là cây gỗ, vền vền bề ngoài cháy đen mà thôi, bên trong còn là bằng gỗ.

Tại Hoàng Tuyền trong ấn tượng, tựa hồ không có loại nào vật liệu gỗ có thể chống đỡ được lò luyện hỏa diễm độ nóng. Thế nhưng là sự thật liền bày ở trước mặt, không kiềm được hấn không tin.

Những thứ kia cây gỗ bị Đại trưởng lão từng cái chỉnh tề bày ở dung luyện thành trong, lẫn nhau tầm đó dùng một loại trắng nhạt sắc mặt giao (chất dính) đứng yên. Sau đó chính là dựng trên che, sẽ đem máy quạt gió lắp đặt tốt, liền hoàn thành cơ bản công tác.

Sau đó tiến vào là quan trọng nhất bộ phận, Đại trưởng lão lại bắt đầu cầu khẩn, thời gian qua một lát, lò luyện phía dưới chuyên môn cháy ra mở miệng bên trong liền duỗi ra rất nhiều rễ cây, đâm vào đại địa.

Đợi lò luyện dựng hoàn tất, Đại trưởng lão chẳng quan tâm nghỉ ngơi, lập tức theo cái khác trong rương lấy ra sớm liền chuẩn bị tốt than củi, bỏ vào trong lò. Lúc này đây là chân chính than củi, thế nhưng vẫn đang cùng bình thường than củi không quá đồng dạng.

Hoàng Tuyền trong trí nhớ, tựa hồ than đá là tốt hơn nhiên liệu, tại Vũ Lâm bên trong cũng có thể tìm tới lộ ra than đá, không biết tại sao lại dùng than củi.

Trang hảo than củi về sau, Đại trưởng lão đem một cột quý ăn thịt người sử dụng côn sắt cắt ra thành vài đoạn, bỏ vào lò luyện, bắt đầu đốt lửa tinh luyện kim loại.

Thời gian qua một lát, liệt diễm liền từ lửa lỗ phun ra, Đại trưởng lão mở ra cửa lò, nóng chảy nước thép chậm rãi chảy ra, rót vào chuẩn bị tốt khuôn đúc bên trong. Đợi khuôn đúc bên trong nước thép lạnh thấu, liền là một khối thỏi sắt rồi.

Vấn đề là, quý ăn thịt người sử dụng côn sắt tinh không phải chân chính sắt, mà là trộn lẫn không rõ vật chất hợp kim sắt.

Dựa theo Hoàng Tuyền có hạn tinh luyện kim loại thường thức, hợp kim sắt thường thường so với thuần túy sắt muốn khó khăn dung nhiều lắm. Nhưng lò luyện vạn vật mới đốt đi như vậy một lát, thì có nước thép đi ra, thật sự là có chút thần kỳ.

Nhìn lửa lỗ phun ra hồng sắc hỏa diễm, Hoàng Tuyền trong lòng khẽ động, đưa tay tới thử thử. Hắn đem ngón tay đặt ở trong lửa đốt đi một hồi, mới cảm giác được hơi hơi đau đớn, ngay sau đó thu trở về.

Một cử động kia, lập tức giữ bên cạnh Đại trưởng lão thấy được trợn mắt há hốc mồm.

Hoàng Tuyền nhưng lại nhíu mày, trong lòng khó hiểu. Như hắn sở liệu, cái này màu đỏ sậm hỏa diễm độ nóng rất thấp, hẳn là xa xa không đạt được hợp kim sắt diễm nóng chảy. Thế nhưng chỗ này lò luyện vạn vật, hết lần này tới lần khác sẽ đem hợp kim sắt hòa hợp hóa thành nước thép.

Lò luyện kết cấu hần cũng nhìn thấy, một chút cũng không phức tạp, theo lửa lỗ đi ra hỏa diễm hần là so với trong lò độ nóng thấp không có bao nhiêu. Không tồn tại trong lò nhiệt độ cao, lửa lỗ thấp khắp nơi có thể.

Bậc thầy lẳng lặng đợi trong chốc lát, cái kia mấy cây côn sắt liền biến thành từng khối thổi sắt, bị thu lại, ngày sau dùng làm rèn khí cụ cùng vũ khí tài liệu.

Nếu như nói lò luyện vạn vật lần thứ nhất sử dụng vẫn chỉ là nương Hoàng Tuyền nghi hoặc,

Như vậy lần thứ hai chính là nương hần chấn kinh rồi.

Lúc này đây, Đại trưởng lão lấy ra lại là phi thuyền hài cốt mảnh vỡ!

Rơi tan ở chỗ này phi thuyền nói như thế nào, tài liệu cũng vượt xa bình thường hợp kim sắt. Có chút chuyên môn dùng cho tu kiến Tinh Tế phi thuyền tài liệu điểm nóng chảy cực cao, lấy chống cự xuất nhập Hành Tinh tầng khí quyển thời gian nhiệt độ cao.

Đại trưởng lão rõ ràng giữ thứ này lấy ra rồi, mặc kệ phía trên loang lỗ rỉ sét, không có làm chút nào xử lý liền trực tiếp thêm đến trong lò luyện.

Cho dù đối với tinh luyện kim loại biết được ít hơn nữa, chỉ cần học qua trụ cột khoa học tự nhiên người, cũng biết kim chước phía trên rỉ sét hoàn toàn là hai loại vật chất. Nghĩ phải lấy được tinh khiết hợp kim đỉnh, khẳng định phải trước làm trừ gi cùng sạch sẽ xử lý.

Nhưng mà Đại trưởng lão thì cứ như vậy giữ hợp kim tàn phiến bỏ vào trong lò luyện, đầu đơn giản gõ vài cái, bắt nó nện lẳng xuống chút mà thôi. Tựa hồ đối với Đại trưởng lão mà nói, tại tinh luyện kim loại trong quá trình, nguyên vật liệu hình dạng so với thành phần trọng yếu hơn nhiều.

Tại Hoàng Tuyền nhìn chăm chú, một lò mới hợp kim dung dịch thể ra lò, biến thành ám ngân sắc hợp kim đỉnh. Toàn bộ quá trình, nhưng cần thiết thời gian so với dung hợp kim sắt dài quá chút, lò luyện độ nóng cũng không có rõ ràng lên cao.

Toàn bộ quá trình, thấy được Hoàng Tuyền có chút phát điên, hoàn toàn không phù hợp thường thức.

Hắn cuối cùng đánh vỡ trầm mặc, trực tiếp hướng Đại trưởng lão hỏi thăm trong đó nguyên lý.

Nhưng mà Đại trưởng lão cũng không cách nào cho hắn một cái rõ ràng giải thích, đối với Đại trưởng lão mà nói tiếp thu đến truyền thừa trong tri thức, lò luyện vạn vật chính là như vậy dùng đấy, cũng chưa từng có nghĩ tới muốn đi ném thử những phương pháp khác.

Hoàng Tuyền suy nghĩ một chút, trước mặt cái này Đài Đông tây cùng bình thường lò luyện khác nhau, giống như ngay tại ở nó đâm vào đại địa những thứ kia rễ cây, cùng với cả trong cả quá trình Đại trưởng lão đều tại ý nghĩ có từ.

Hoàng Tuyền đuổi theo hỏi một câu, cuối cùng biết được năm đó Đại trưởng lão trước đây tổ tế tự thời gian, lấy được lò luyện vạn vật phương pháp sử dụng.

Ngoại trừ kể trên thao tác quá trình bên ngoài, còn có cùng nguyên bộ hơn mười bộ lời cầu nguyện, phân biệt dùng cho bất đồng phương diện, có thể gia tốc dung luyện kim chúc, có thể cho kim chúc trở nên kiên cố hơn cứng rắn, có thì là có thể trên phạm vi lớn gia tăng kim chúc tính bền dẻo.

Theo Đại trưởng lão tự người nói, hắn coi như là các thời kỳ Đại trưởng lão bên trong đỉnh cấp thông minh đấy, lúc ấy nhớ kỹ bảy bộ

nguyên vẹn lời cầu nguyện, cho dù hiện tại lớn tuổi, cũng chỉ là quên trong đó hai bộ.

Dựa vào trong tay còn dư lại Năm bộ lời cầu nguyện, Đại trưởng lão rất có lòng tin nhường làng xóm sinh tồn được.

Đối với lò luyện vạn vật sử dụng, cùng với làng xóm loại kiến thức này truyền thừa phương thức, Hoàng Tuyên cảm giác mình nghe xong một cái chuyện thần thoại xưa.

Trong thế giới này, mọi người hoàn toàn đi lên một con đường khác, đối với Thánh Huy lực lượng khai phát xa xa đi tại đế quốc trước, vẫn minh lại ngược lại lui trở về tiếp cận nguyên thủy thời đại.

Tiếp tục võ loại phương thức này sống được, Hoàng Tuyên cảm thấy không dùng được mấy trăm năm, cái này một mảnh Vũ Lâm bên trong nhân loại sẽ triệt để diệt sạch.

Dân thất lạc có thể sắc bén dùng thạch Sinh Mệnh lực lượng, tại Hoàng Tuyên xem, thêm nữa là ở tại loại lực lượng này càng thêm nhu hòa, xa không có Thánh Huy cường đại, cũng càng thêm hữu hảo cùng phối hợp. Mà thạch Sinh Mệnh tựa hồ có nào đó Linh tính, có đôi khi như là tại dẫn dắt dân thất lạc sử dụng lực lượng của mình.

Trong trường hợp đó tại đế quốc, người bình thường chỉ cần tiếp cận thạch Thánh Huy sẽ một bệnh không dậy, dùng không được bao lâu liền thống khổ mà chết đi. Cũng không nghìn bên trong vạn trúng tuyển một chân chính cường giả, căn bản vô pháp thừa nhận lực lượng của nó.

Cho dù là Hoàng Tuyên, đứng ở đế quốc lực lượng đỉnh phong trên tồn tại, cũng cần đủ loại thủ đoạn phòng hộ bản thân, mới miễn cưỡng chống đỡ qua lúc ban đầu khảo nghiệm, đã nhận được Thánh Huy chân chính lực lượng.

Cùng thạch Thánh Huy so với, thạch Sinh Mệnh chính là thuần hóa tồn tại, đã theo dã thú biến thành nuôi trong nhà.

Liên tục dung luyện qua hai lô về sau, Đại trưởng lão tinh thần có thể thấy được mà suy rơi xuống, trở nên uể oải không phấn chấn, hẳn làm cho người ta cất kỹ tài liệu, liền về nghỉ ngơi.

Vô luận dùng loại nào truyền thừa phương thức, lò luyện vạn vật đối với làng xóm ý nghĩa trọng đại, đã có lò luyện là có thể lợi dụng phi thuyên hài cốt, làng xóm cũng thì có quý giá kim chúc tài nguyên.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 33: Hồi Ý

Diêu không có nhàn rồi, nàng kéo lên Hoàng Tuyền, công lên một túi nhánh cây, đến nơi trú quân bên ngoài những thứ kia trên gò núi thua bởi cây.

Hoàng Tuyền nhìn nàng cách mỗi hơn mười thước liền cắm xuống một cột nhánh cây, sau đó ngược lại một chút mang có thạch Sinh Mệnh lực lượng nước. Những cây đó cành lập tức liền cắm rễ sinh trưởng, từ nhỏ cánh tay lớn nhỏ trực tiếp trường cao gấp đôi, hơn nữa rút ra mấy cây non nớt cành, mới đình chỉ mắt thường có thể thấy được sinh trưởng.

Những thứ này nhánh cây chính là lúc trước làng xóm chung quanh những thứ kia đặc biệt thẳng tắp đại thụ cây giống. Khi non nớt cành xuất hiện thời gian, Hoàng Tuyền cảm giác được một loại lực lượng vô hình mơ hồ khuếch tán, trên người mình cũng thoải mái một chút.

Theo nhánh cây sinh trưởng, lực lượng vô hình bao trùm phạm vi cũng đang từ từ biến lớn. Hoàng Tuyền hướng chung quanh nhìn xem, rõ ràng cảm giác được tại loại lực lượng này bao trùm trong phạm vi, các giống cũng bắt đầu có tương ứng cải biến.

Diêu một hơi chạy bốn cái gò núi, trên cơ bản một người làm đã xong một nửa sống, mới dừng lại đến nghỉ ngơi.

Nàng lau lau mồ hôi trán, mang theo vui sướng nhìn nhanh chóng sinh trưởng nhánh cây, nói: "Không dùng được một năm, những thứ này Thánh

thụ liền sẽ lớn lên đến có thể giữ toàn bộ nơi trú quân cũng che lại trình độ. Tới lúc đó, chúng ta làng xóm mới có thể nói chân chính ở chỗ này cảm rõ xuống."

Thánh thụ tự nhiên là mang theo thạch Sinh Mệnh lực lượng. Chúng nó thần kỳ như thế, rõ ràng có thể tự thành lĩnh vực, hình thành hoàn toàn thích hợp với nhân loại cùng mình sinh trưởng Quốc Độ, tạo nên hoàn toàn mới sinh thái vòng.

Loại này cải tạo toàn bộ hoàn cảnh năng lực, thời đại vũ trụ thủ đô để quốc còn không có nghiên cứu minh bạch, không nghĩ tới đây nguyên thủy làng xóm ở bên trong, rõ ràng hữu ích, thiết thực được như thế thuần thực.

"Kế tiếp đâu rồi, còn muốn làm cái gì?"

Diêu nắm chặt lấy ngón tay đếm lấy, "Còn muốn thanh lý gian phòng, thăm dò cảnh vật chung quanh, là gió lạnh thời tiết dự trữ đồ ăn, chế tạo càng nhiều nữa mũi tên cùng vũ khí, huấn luyện mới thợ săn. . . Chỉ những thứ này, sau đó đã không có."

Làng xóm tồn tại chính là như vậy đơn điệu mà lại nguyên thủy.

Diêu còn có không nói ra bộ phận, cái kia chính là nam nhân nữ nhân nỗ lực sinh sôi nảy nở, tận lực tạo người.

Lần này di chuyển toàn bộ làng xóm coi như là tổn thất rất nhỏ rồi, năm tên võ sĩ hoàn hảo không tổn hao gì, cơ hồ có thể nói kỳ tích, thế nhưng vẫn đang đã mất đi hơn mười danh ưu tú thợ săn. Muốn bổ sung, cần mười năm trở lên.

Ở thời đại này, mọi người sinh trưởng quá trình cực đại rút ngắn, mười tuổi tả hữu cũng đã là hợp cách chiến sĩ rồi, dù là lấy để quốc tiêu chuẩn cân nhắc cũng là như thế.

Tương đối đấy, lại là sinh mệnh trở nên càng thêm ngắn ngủi. Tại nơi này làng xóm ở bên trong, Hoàng Tuyền liền không nhìn thấy vài cái lão nhân, cho dù lớn tuổi nhất đấy, cũng bất quá năm mươi tả hữu. Cái này tại đế quốc, chính thuộc về cả đời hoàng kim thời gian bắt đầu.

Bất quá dân thất lạc trên cơ bản cũng sống không đến bình thường chết già thời điểm, đại đa số đã chết tại cùng quý ăn thịt người cùng với dã thú trong chiến đấu.

Như là Đại trưởng lão như vậy vị trí, bắt đầu vốn hẳn nên có thể sống được càng lâu, thế nhưng là mỗi khi có nguy hiểm toàn tộc lúc chiến đấu, lấy tư cách làng xóm bên trong cấp cao nhất chiến lược, Đại trưởng lão thường thường muốn tại tuyến đầu chém giết, có thể sống đến bây giờ, thêm nữa là vì vận khí thật tốt, mà không phải chiến lược trác tuyệt.

Làm xong trên tay sự tình, thiếu nữ lại không nghĩ như vậy trở về, mà là trông mong mà nhìn Hoàng Tuyền, nói: "Chúng ta đi thăm dò một cái chung quanh đi?"

"Tốt."

Hoàng Tuyền muốn giải thêm nữa về Vũ Lâm tri thức, cũng muốn giữ Đại trưởng lão trên bản đồ đánh dấu cùng thực tế địa hình đối ứng bắt đầu.

Thiếu nữ tùy ý tuyến cái phía, cùng với Hoàng Tuyền hướng Vũ Lâm ở chỗ sâu trong đi đến. Tại Vũ Lâm bên trong khó phân biệt phía, không có kinh nghiệm lời nói đầu nhìn qua đều là giống như đúc. Nhưng mà thiếu nữ đã có rất mạnh phía cảm giác, trên đường hướng về xa xa thăm dò.

Ước chừng đi ra mấy cây số, tại trước mặt hai người liền xuất hiện một đạo sườn đồi, đáy vực có một nhánh sông, uốn lượn lấy vượn hướng phương xa.

Ánh mặt trời xuyên thấu Vũ Lâm lúc rảnh rỗi, chiếu vào trên sông, bốc lên hơi nước bên trong xuất hiện một đạo cầu vồng, thấy được thiếu nữ hoan hô, lôi kéo Hoàng Tuyền ống tay áo, chỉ cho hẳn nhìn.

Đây là Vũ Lâm bên trong khó gặp cảnh đẹp, Hoàng Tuyền cũng là vui vẻ thoải mái. Thời gian dài sinh hoạt tại Vũ Lâm ở bên trong, quan tằng rậm rạp cành lá che đậy chiếu sáng, tâm tình nhất định sẽ trở nên thập phần áp lực.

Thiếu nữ ngồi ở sườn đồi vừa, hai chân rung động rung động đấy, đột nhiên liền đã trầm mặc.

Nàng chỗ ngồi Ly phía dưới suối cốc nhưng còn có hơn 100m, người bình thường như té xuống nhưng là sẽ muốn chết đấy. Bất quá nàng hiện tại đã là đại võ sĩ rồi, điểm ấy cao độ còn khó không được nàng.

Hoàng Tuyền đứng ở bên người nàng, hỏi: "Có tâm sự?"

Thiếu nữ than nhẹ một tiếng, hiếm thấy mà không trả lời.

Hoàng Tuyền cũng không có hỏi tới, mà chỉ nói: "Nơi ẩn núp ở nơi nào?"

Thiếu nữ lắc đầu, nói: "Ta cũng không biết. Ngoại trừ Đại trưởng lão bên ngoài, không có ai biết nơi ẩn núp ở nơi nào."

"Vậy các người thế nào trở về nơi ẩn núp?"

"Có cần thời điểm, ngay tại tổ tiên tế tự trên nói ra, tổ tiên Linh Hồn sẽ đem lộ tuyến khắc khắc ở trong linh hồn của chúng ta."

Đối với đáp án này, Hoàng Tuyền tự nhiên vô pháp thoả mãn, hẳn suy nghĩ một chút, lại hỏi: "Người bây giờ biết rõ nơi trú quân là ở phương hướng nào sao?"

Điều tiện tay chỉ một cái, nói: "Tại đó nha! Làm sao vậy?"

Nàng có chút kỳ quái mà nhìn Hoàng Tuyền, Hoàng Tuyền nhưng lại như có điều suy nghĩ.

Thiếu nữ tiện tay chỉ một cái, lại không sai chút nào, điều này nói rõ nàng đối với nơi trú quân thạch Sinh Mệnh có thiên nhiên cảm ứng, tại Vũ Lâm bên trong đi được sâu hơn lại xa cũng sẽ không mất đi phía.

Như vậy làng xóm ở trên trăm năm di chuyển ở bên trong, khoảng cách nơi ẩn núp càng ngày càng xa, cho tới bây giờ đều không có người trở về dưới tình huống, gọi là lộ tuyến, có phải hay không là nhường dân thất lạc đạt được đối với nơi ẩn núp cảm ứng?

Hoàng Tuyền lại nghĩ tới một vấn đề, "Đi tới rơi xuống trong tay quý ăn thịt người thợ săn, không có ai phản bội sao?"

"Không có người phản bội đấy." Thiếu nữ đương nhiên mà trả lời.

"Vì cái gì?"

"Nơi đây là của chúng ta nhà, duy nhất nhà. Là tổ tiên Linh Hồn nghĩ lại địa phương, cũng là các huynh đệ tỷ muội sinh hoạt địa phương. Rơi vào trong tay quý ăn thịt người, phản bội cũng là chết, cũng không có khác có thể."

Hoàng Tuyền nhíu mày, "Nhưng luôn có người sẽ vì sống lâu một hồi, mà ra bán nơi trú quân vị trí đi?"

Làng xóm trong nhiều người như vậy, đi qua nhiều năm như vậy, Hoàng Tuyền cũng không tin không có một cái nào phản đồ cùng mềm trúng dái. Mà chỉ cần có một cái tên gia hỏa như vậy, làng xóm cũng sẽ bị hủy diệt.

Thiếu nữ nghiêm túc suy nghĩ một chút, cũng có vẻ có chút buồn rầu, nói: "Có thể sẽ có đi. . . Ta không biết. Bất quá chờ chúng ta rơi vào trong tay quỷ ăn thịt người thời điểm, tổ tiên bảo hộ chi lực cũng sẽ bị quỷ ăn thịt người bị phá hủy. Không có tổ tiên bảo hộ chi lực, chúng ta rất nhanh cũng sẽ bị chết."

Hoàng Tuyền lại hỏi vài câu, lại để cho thiếu nữ phô bày mấy lần, cuối cùng minh bạch gọi là tổ tiên bảo hộ chi lực, liền là thạch Sinh Mệnh lực lượng. Khi dân thất lạc mất đi thạch Sinh Mệnh lực lượng, sẽ dần dần chết đi, như thế Thánh Huy chưa hề có đặc tính.

Hoàng Tuyền mơ hồ cảm giác, thạch Sinh Mệnh lực lượng tựa hồ càng có không chế tính.

"Người muốn đi nơi ẩn núp sao?" Hoàng Tuyền hỏi.

Thiếu nữ khẽ giật mình, than nhẹ một tiếng, nói: "Dĩ nhiên muốn đi, ta vẫn muốn nhìn xem Vũ Lâm bên ngoài, cuối cùng còn có thể giới như thế nào. Ta nghe Đại trưởng lão nói, thế giới có thật nhiều bộ dạng, có tất cả đều là cỏ không có gì cây địa phương, cũng có tất cả đều là hạt cát địa phương. Hẳn còn nói có loại địa phương gọi là biển, đặc biệt đồ sộ xinh đẹp."

"Người bây giờ hẳn là có năng lực đi. Đại trưởng lão không phải nói, đại võ sĩ cũng có thể đi nơi ẩn núp sao?"

Diêu do dự mà, nói: "Ta hiện tại rời đi, toàn bộ làng xóm đều rất nguy hiểm. Ta là đại võ sĩ, ta phải bảo vệ bậc thầy."

"Đợi người đã có càng nhiều nữa lực lượng, mới có thể bảo vệ càng nhiều nữa người, làm càng nhiều nữa sự tình. Tại gặp được ta trước, người còn là một người bình thường nhỏ thợ săn, ngay cả mình cũng không bảo vệ được, lại có thể bảo vệ ai?"

"Thế nhưng là, vậy cũng muốn hỏi qua Đại trưởng lão."

"Hắn sẽ đồng ý." Hoàng Tuyền thân nhiên nói, hắn có rất nhiều biện pháp "Thuyết phục" Đại trưởng lão.

Thiếu nữ rõ ràng động tâm, thử thăm dò hỏi: "Vậy còn người?"

"Ta sẽ cùng đi với người nơi ẩn núp."

Thiếu nữ hô hấp có chút dồn dập, dùng sức nhẹ gật đầu, không nói gì.

Hoàng Tuyền hướng chung quanh nhìn xem, nói: "Nơi đây cũng không tệ lắm, vượt qua này thung lũng hầm, đối diện chính là tốt nhất khu vực săn bắn. Về sau có thể ở chỗ này thiết lập một cái tạm thời nơi trú quân, có thể thăm dò chỗ xa hơn rồi."

Thiếu nữ gật đầu, "Chúng ta trở về đi, một hồi Đại trưởng lão bọn hắn nên lo lắng."

Hai người dọc theo đường cũ phản hồi, tốc độ tự nhiên nhanh hơn. Đợi trở lại nơi trú quân thời gian, bên trong một mảnh bận rộn cảnh tượng.

Mọi người đang dưới sự chỉ huy của Phi Tiến, một chút đem phi thuyền hài cốt trên không dùng đến bộ phận dỡ xuống, phân loại mà sửa sang lại tốt, thu nhập nhà kho, ngày sau đây đều là lò luyện vạn vật tài liệu.

Mặt khác một số người lại ra ra vào vào, quét dọn bên trong hài cốt chiến hạm.

Chứng kiến Hoàng Tuyền cùng Diêu, Phi Tiến chạy tới, hào hứng mà nói: "Rất nhanh chỗ ở liền thu thập đi ra, hai người các người gian phòng để cùng một chỗ, ngay tại Đại trưởng lão dưới lầu."

Diêu lập tức gật đầu.

Hoàng Tuyền lại theo khu cư trú an bài trong quá trình, rõ ràng biết được làng xóm bên trong nghiêm ngặt thứ bậc chế độ.

Ở chính giữa trong phòng lớn gian phòng phân phối ở bên trong, Đại trưởng lão ở được tối cao, phía dưới chính là võ sĩ cùng các Trưởng lão, xuống chút nữa mới là thợ săn, hơn nữa phải là trưởng thành ưu tú thợ săn.

Về phần người còn lại, cũng chỉ có thể ở ngoại vi dựng phòng ở, dựa vào phi thuyền hài cốt rải rác kiện kiến tạo phòng ốc, lại so với thuần túy đầu gỗ muốn kiên cố rắn chắc, sẽ ưu tiên an bài cho người có chiến lược.

Tựa như lúc trước Diêu chỗ ở, còn là phụ thân nàng lưu lại đấy. Nếu như Diêu không phải mình cũng có xuất sắc tiềm chất, nàng cả cái kia phòng ở cũng không bảo vệ được.

Bận rộn cả ngày, làm cho có người trên mặt đều có mỗi mệt vẻ, cả Hoàng Tuyền cũng cảm giác có chút mệt mỏi. Hãn và Phi Tiến đánh cho, trở về đến gian phòng của mình.

Gian phòng không lớn, nhưng lúc giữa khoang phổ thông phòng, vốn lấy Tinh Tế phi thuyền tiêu chuẩn, đây đã là cao cấp thuyền viên mới có thể có đãi ngộ rồi. Cửa sổ bị chà lau rất sạch sẽ, có thể xem đến cảnh sắc mưa bên ngoài rừng.

Hoàng Tuyền đem cửa khoang đóng kỹ, cẩn thận từng li từng tí lấy ra được từ khoang chứa hàng tinh phiến, theo lòng hãn Niệm động chỗ, trên cổ tay xuất hiện một cái mở miệng, vừa vắn nhưng đem tinh phiến cắm vào.

Cái này tinh phiến trên tin tức, nói không chừng sẽ phi thường xuất.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 34+8000 Năm Trước

Tại trong tầm mắt Hoàng Tuyền, như mọc thành phiến loạn mã không ngừng chuyển động, lúc giữa bên trong hoặc có một hai đoạn có thể nhận thức đọc văn tự. Thời gian trải qua quá lâu, tinh phiến kết cấu bị không có thể nghịch chuyển tổn hại, bên trong chứa đựng tin tức đại bộ phận cũng đã biến mất.

Sau một lúc lâu, toàn bộ tinh phiến tin tức mới xử lý hoàn tất, tất cả những đọc bộ phận đều bị sửa sang lại đi ra.

Này cái tinh phiến xếp đặt thiết kế, tựa hồ so với Hoàng Tuyền vị trí thời đại còn muốn tiên tiến, cái này tồn trữ lượng cho dù là Hoàng Tuyền trong thân thể cắm vào trí não, phân tích bắt đầu cũng tốn không ít thời gian.

Cái này khối tinh phiến trong bảo tồn chính là một quyển sách nhật ký. Bao gồm hình ảnh cùng chữ viết, thế nhưng hình ảnh bộ phận đã hư hao có thể phương pháp trở lại như cũ, lộn xộn đường cong mỗi nơi không xuất ra có ý nghĩa hình ảnh, Hoàng Tuyền tạm thời để xuống cái kia bộ phận nội dung, ngược lại đọc đã phân tích đi ra ghi chép.

"Để quốc lịch một lẻ một năm năm, chúng ta phụng mệnh xuất phát, tiến đến Ba Tư Thản tinh hệ là tiền tuyến thực dân Tinh Vực vận chuyển tiếp tế. Đây là hành trình nhằm chán nhất, lại không thấy phản quân cũng không có đạo tặc vũ trụ, liền trúng đồ tiếp tế địa phương đều không có, không có gì cả, chỉ vận chuyển."

Quả nhiên là Hoàng Tuyền gặp chuyện không may về sau phi thuyền, hơn nữa là Tinh Tế phi thuyền. Tại Hoàng Tuyền trong trí nhớ chưa nghe nói qua Ba Tư Thản tinh hệ, hẳn là về sau đế quốc khuếch trương đúng một chinh phục Tinh Vực.

"Hành trình quả nhiên cùng dự đoán đồng dạng nhằm chán, không thẹn với nhằm chán nhất đường biến danh xưng. Trọn vẹn hai tháng, ngoại trừ toát ra liền là chuẩn bị toát ra, không có những chuyện khác nhưng làm."

Đã không cần thời gian dài hôn mê sao?

Hoàng Tuyền nghĩ đến, xem đến đế quốc tại Bước Nhảy Không Gian kỹ thuật tiến tới bước rất nhanh. Không gian kỹ thuật đối với bắt đầu biên cương mở đất mà nói rất trọng yếu, đế quốc luôn luôn tại cái khu vực này đưa vào số tiền lớn, tận hết sức lực mà nghiên cứu phát minh.

"Nhằm chán hành trình cuối cùng không hề nhằm chán, hôm nay rõ ràng gặp bên trong tử bộc phát, cái gì nặng hạt bộc phát, cùng với vài chủng bừa bãi lộn xộn xạ tuyến đại bộc phát! Đây là trong giải thưởng lớn, gặp gỡ trong truyền thuyết tinh triều sao? Toàn bộ phi thuyền tổn hại trình độ đạt tới 15%, phải ở chỗ này sửa chữa trọn vẹn nửa tháng, thật là muốn chết. Được có vài khối Hằng Tinh nổ lớn, mới có thể làm ra loại trình độ này tinh triều đi?"

"Tại trong hư không không có gì cả ngăn đến quá lâu, người trên thuyền đều tốt giống như có chút không đúng rồi. Nghe nói hạm trưởng liên tiếp nhận được vài phong chỉ lệnh, lại một chút cũng không có tiết lộ cho chúng ta."

"Có đồn đại nói, rất nhiều Tinh Vực cũng bạo phát phản loạn, chúng ta muốn đi địa phương cũng không ngoại lệ. Ông trời, bọn hắn đây là thông đồng tốt sao? Thế nhưng là cách nhiều như vậy Tinh Vực đây."

"Hạ trưởng nói muốn trở về địa điểm xuất phát? Cũng đã đi đến hai phần ba hành trình, lại để cho trở về địa điểm xuất phát? La Bá Đặc cùng hẳn rùm beng, ta còn cho tới bây giờ chưa thấy qua có người dám như vậy cùng hạ trưởng nói chuyện, gần nhất rất nhiều người tính khí giống như cũng biến lớn rồi."

"Ta cuối cùng là cảm giác, giống như có đồ vật gì đó đang nhìn ta. Nó ngay tại ngoài cửa sổ, có lẽ, có lẽ tại trong kho hàng. Không thể, ngày mai ta phải tổ chức một lần lớn thanh lý, nhìn xem cuối cùng là vật gì tránh tại đó."

"Đã ở chỗ này ngừng mười ngày, sửa mười ngày thuyền, tổn hại trình độ ngược lại tăng lên đến 18%! Trong mười ngày, chúng ta lại gặp hai lần tình triều. Chết tiệt, trở về được khiếu nại đế quốc xường đóng tàu những tên khốn kiếp kia, bọn hắn không thể giữ phi thuyền tạo được rắn chắc điểm? Nếu như bọn hắn rơi vào trong tay của ta, ta muốn. . ."

"Chết tiệt, lâm cái kia gái điếm, ta càng xem nàng lại càng không vừa mắt, sớm muộn gì muốn cho nàng rơi vào trong tay của ta."

"Lại gặp được một lần tình triều! Là cái vũ trụ này Hằng Tinh nhiều lắm sao? Có thể tùy tiện nổ đù?"

"Chúng ta muốn cải biến đường biển, tiến về trước gần nhất một viên Khả Cư tinh đáp xuống. Chúng ta muốn tại đó tu kiến mới thực dân điếm, đợi giữ thuyền thân thiện hữu hảo, mới có thể trở về đế quốc. Vì cái gì tại đường biển bên cạnh, còn sẽ có không khai thác Khả Cư tinh? Đế quốc những thứ kia các đại quý tộc như vậy hùng hồn, không đi đoạt loại này bảo khố?"

"Chết tiệt, cái gì Khả Cư tinh! Chỗ đó ngoại trừ hoang mạc chính là biển rộng, sau đó còn dư lại chỉ phong bạo. Chỉ sợ ngoại trừ Long Kỳ chiến

Doanh cái kia bày quái vật, không ai có thể tại loại hoàn cảnh này sinh tồn đi? Khả Cư tinh, gặp quỷ rồi đi đi!"

"Chúng ta cuối cùng tiến vào cái kia Khả Cư tinh chỗ tinh hệ,

Trên đường đi lại gặp một lần tinh triều. Cái vũ trụ này là thế nào, điên rồi sao?"

"Ngày mai sẽ phải lên đất liền rồi, tuy rằng cái kia gặp quỷ rồi trên tinh cầu không có gì cả, nhưng luôn so với đứng ở sắp mệt rồi trên phi thuyền mạnh mẽ. Thuyền trưởng rút cuộc giấu giếm không được tất cả tin tức, để quốc khắp nơi đều tại phản loạn, giống như cấm vệ quân mất tích ba con hạm đội. Năm trước thời điểm này, đế quốc vẫn còn cường thịnh lắm."

"Cuối cùng bắt đầu lên đất liền rồi, thuyền trưởng nói nhưng phong bạo có chút lớn. Gặp quỷ rồi, đây là có hơi lớn sao? Cái này phong bạo đều phải bao trùm nửa cái hành tinh rồi! Phía dưới đều là hoang mạc, ngoại trừ màu vàng, màu gì cũng nhìn không tới, thật hy vọng của ta quan sát đo đạc hướng về xảy ra vấn đề."

"Gặp quỷ rồi! Chúng ta tại rơi xuống. . ."

Tin tức đến nơi đây cũng chưa có.

Theo nhật ký phần sau đoạn bắt đầu, toàn bộ độ dài trong liên tràng đây thô tục cùng chửi mắng, cùng với đối với địch nhân tàn khốc tra tấn tưởng tượng, có thể dễ luyện ra phía trên những tin tức kia, thật đúng là Hoàng Tuyền trí não suy luận tính bộ phận làm được thật tốt.

Tại Hoàng Tuyền xem, cái này chính là một cái tinh thần cuồng táo người bệnh tại nói mớ, thế nhưng viết xuống nhật ký người bản thân cũng không biết, giống như những người khác cũng không có ý thức được, toàn bộ phi thuyền mọi người tại trở nên cuồng bạo.

Hoàng Tuyền trong trí nhớ hoàn chưa từng có tương tự án lệ, đây là tinh triều đưa tới? Thế nhưng là lại mãnh liệt tinh triều tối đa phá hủy thân thể, chưa nghe nói qua còn có thể làm cho người ta nổi điên đấy.

Mặt khác tại nhật ký bên trong ghi chép, một lần hành trình liền gặp nhiều lần tinh triều, thật sự có chút không có đạo lý. Bát ngát trong Vũ Trụ, phụ cận nào có nhiều như vậy Hằng Tinh có thể bạo tạc nổ tung?

Còn có, đế quốc tựa hồ gặp được đại phiền toái. Cấm vệ một hai ba hạm đội chính là đế quốc cường đại nhất ba nhánh Tinh Tế hạm đội, một mực là đứng bên ngoài khai thác chủ lực, chinh phục rất nhiều Tinh Vực. Chúng nó cùng mất tích, nhất định sẽ dao động đế quốc tồn tại cơ sở.

Vấn đề là, chúng nó làm sao sẽ mất tích?

Hoàng Tuyền hiểu rất rõ cấm vệ hạm đội thực lực, tại hẳn thời đại kia, đã biết bên trong tinh vực cơ hồ không có chỗ nào có thể làm cho cả nhánh hạm đội đột nhiên mất tích. Trừ phi chúng nó ngộ nhập cái nào không biết hiểm địa, nhưng ảnh hưởng đến cũng chỉ là một chi hạm đội, làm sao sẽ ba đại hạm đội cùng mất tích?

Bất quá loại sự tình này, nghĩ đến một người bình thường trên phi thuyền ty kho cũng không có khả năng biết rõ nguyên nhân.

Đợi đã nào...!

Hoàng Tuyền đột nhiên ý thức được bản thân không để ý đến cái gì, rất nhanh đem thư hơi thở cất đi, định dạng tại cuối cùng vài đoạn nói trên.

Cái tinh cầu này, ngoại trừ hoang mạc chính là biển rộng, sau đó còn dư lại nhưng vô cùng vô tận phong bạo.

Chính là cái này!

Hoàng Tuyền bây giờ nhìn đến đây, đều là Vũ Lâm, điên cuồng sinh trưởng Vũ Lâm. Nơi đây thường xuyên trời mưa, thế nhưng một trận mưa rào thường thường đầu tiếp tục hơn 10' sau, sẽ trong. Một ngày thường xuyên dưới vài trận mưa, bất quá gió êm dịu bạo không có quan hệ gì.

Thực tình đã có một đoạn thời gian, Hoàng Tuyền hoàn chưa từng có đã từng gặp tiếp tục cả ngày phong bạo, nhiều lắm là cũng chính là mưa to, cùng cái loại này có thể bao trùm nửa cái hành tinh đáng sợ phong bạo đều không quan hệ.

Dựa theo nhật ký bên trong ghi chép, cái tinh cầu này lục địa tất cả đều là hoang mạc, mặt khác còn có lớn phiến hải dương, vẫn là dựa theo lẽ thường không có khả năng tồn tại mà loại kết cấu.

Ít nhất, lớn như thế diện tích Vũ Lâm là không tồn tại đây.

Tính toán thời gian, theo phi thuyền rơi tan đến bây giờ, cũng chính là hơn tám nghìn năm. Trừ phi Hoàng Tuyền duy sinh khoang thuyền máy tính giờ phát sinh trục trặc, bằng không không có sai.

Theo Tinh Cầu góc độ, muốn cải biến toàn bộ Hành Tinh trụ cột hình dạng mặt đất, tám nghìn năm thời gian quá ngắn ngủi rồi, thời gian đơn vị càng thêm cái vạn hoàn không sai biệt lắm.

Thực tế toàn bộ hoang mạc thay đổi Vũ Lâm, đây không phải đơn giản thực cây trồng rừng có thể đạt thành đây, trụ cột hình dạng mặt đất hình thành cùng địa chất kết cấu cùng thờ mạnh chuyển động tuần hoàn cùng một nhịp thờ, trừ phi có cái nào cao độ văn minh chủng tộc, đối với toàn bộ Hành Tinh tiến hành cải tạo, mới có thể đạt thành hiệu quả như vậy.

Thế nhưng cải tạo Hành Tinh, dù là đối với đế quốc mà nói, đều là hạng nhất hao tổn của cải cực lớn công trình, sẽ không dễ dàng tiến hành.

Cải tạo Hành Tinh đều có rõ ràng mục đích, có rất nhiều làm khai phát quý hiếm khoáng sản, có thì là làm thành lập khai thác tinh vực mới lô cốt đầu cầu, có chút thì là đối kháng Tinh Vực bên ngoài thế lực tuyến đầu cứ điểm.

Làm ra những thứ này nguyên thủy Vũ Lâm, lại làm cái gì?

Hơn nữa, vô luận dân thất lạc còn là quý ăn thịt người, đều không quá giống như có cao đẳng văn minh bộ dạng.

Dân thất lạc trên cơ bản chính là nguyên thủy bộ lạc trạng thái, mà quý ăn thịt người lại còn muốn không xong, không sai biệt lắm có thể tính nửa người nửa thú, bình thường quý ăn thịt người cả trí tuệ đều có điểm thành vấn đề.

Nhưng mà trên người bọn họ cũng đều có cao đẳng văn minh Ảnh Tử.

Ví dụ như dân thất lạc ngôn ngữ, cùng với đế quốc lời nói thập phần gần. Ngôn ngữ là văn minh ảnh thu nhỏ, phức tạp, tinh tế tỉ mỉ mà lại kết cấu rõ ràng ngôn ngữ, là cao đẳng văn minh tiêu chí. Lại như thạch Sinh Mệnh sử dụng, chính là đế quốc năm đó cũng không có thể đặt chân lĩnh vực.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 35: Không Biết Định Ý

"Thật sự là một viên mâu thuẫn Tinh Cầu." Hoàng Tuyền lặng yên nghĩ.

Lúc này tiếng gõ cửa phòng.

"Tiến đến."

Diêu đi đến, nói: "Hiện tại làng xóm trong muốn tạo ra một đồng mới vũ khí, người muốn cái gì sao, ta thỉnh các Trưởng lão giúp người cũng làm vài cái."

"Tạm thời hoàn không cần."

Đối với Hoàng Tuyền mà nói, trừ mình ra chuyên dụng vũ khí, khác bất kỳ vũ khí nào cũng không sai biệt lắm. So sánh dưới, quý ăn thịt người vũ khí càng thêm hợp khẩu vị của hắn, ít nhất đủ nặng đủ rắn chắc.

Đợi thiếu nữ ly khai, Hoàng Tuyền xem xét một cái thân thể của mình. Hiện tại trong cơ thể hắn hơn nhiều một chút thạch Sinh Mệnh lực lượng, cũng đã rèn luyện qua, có thể cung cấp sử dụng.

Những năng lượng này có thể làm thức tỉnh hơn mười cột đặc thù cơ thể, đủ để cho Hoàng Tuyền khôi phục một người bình thường bí thuật, hoặc là bổ sung toàn bộ một cái uy lực mạnh mẽ bí pháp.

Hắn tạm thời hoàn không có ý định vận dụng những năng lượng này. Thạch Sinh Mệnh năng lượng cũng không phải là không có dừng lại tận đây, Hoàng Tuyền chú ý tới, tại trọng khái mới nơi trú quân về sau, nó liền rõ ràng xuất hiện suy sụp. Muốn cải tạo lớn như thế một khu vực, tự nhiên không phải là kiện chuyện dễ dàng.

Bởi như vậy, Hoàng Tuyền cũng không thể quá nhiều mà rút ra thạch Sinh Mệnh năng lượng, bằng không nơi trú quân kiến thiết tiến độ trên diện rộng chậm dần, toàn bộ làng xóm đều ở vào trong nguy hiểm.

Kiểm tra xong thân thể, Hoàng Tuyền liền mở ra cửa khoang, ý định đi xem làng xóm chế tạo vũ khí quá trình.

Đã có thành phẩm thổi kim loại, lại biến thành vũ khí lạnh cũng rất dễ dàng rồi, dù là dùng nguyên thủy rèn sắt phương thức đều không có vấn đề. Bất quá Hoàng Tuyền hoàn muốn thử xem có không có khả năng làm ra hỏa dược, ít nhất cái thanh kia khoản tiền lớn đạn ria súng hoàn thật là tốt dùng đấy.

Coi như là làng xóm trong không có tinh tế kim chúc cắt gọt gia công năng lực, nhưng là không ngại Hoàng Tuyền tạo điểm uy lực kinh khủng gia hỏa đi ra. Lấy thân thể của hắn, chính là khiêng súng lựu đạn xạ kích, cũng không phải là cái gì vấn đề.

Vừa ra cửa, Diêu liền chạy vội tới, mang trên mặt bối rối, "Không tốt!"

Hoàng Tuyền vỗ vỗ nàng, nói: "Chuyện gì, từ từ nói."

"Tiểu Phi cùng Ly Kiếm đi ra ngoài thăm dò, đến bây giờ vẫn chưa về!"

"Có lẽ là đi khá xa đi?" Hoàng Tuyền an ủi.

Mới nơi trú quân vừa vắn kiến thiết, mà đám thợ săn bên ngoài thăm dò, ngậy ngốc hai ba ngày thật là bình thường, nhưng sẽ trở nên nóng nảy, còn không đến mức điên cuồng.

"Không, chúng ta vừa vắn thành lập mới nơi trú quân, tất cả thợ săn cũng sẽ không đi quá xa, chỉ ở xung quanh thăm dò. Tại vào đêm trước, đám thợ săn cũng muốn trở về. Hiện tại bọn hăn đã đi ra ngoài một ngày, vẫn chưa về, ta sợ bọn họ gặp được nguy hiểm."

Hoàng Tuyền chỉ chỉ đỉnh đầu, nói: "Bây giờ còn là đêm khuya."

Đêm khuya cũng không phải thích hợp đi săn thăm dò thời cơ.

Diêu hít sâu một hơi, nói: "Nếu như là người cùng ta, cái kia liền không có vấn đề."

Không biết tại sao, Hoàng Tuyền mơ hồ cảm giác có chút không quá thoải mái, tựa hồ có cái gì chuyện không tốt sẽ phát sinh. Hăn nhìn ra ngoài cửa sổ, đen kịt Vũ Lâm như là triết nắp quái thú, đang lẳng lặng chờ đợi lấy con mồi.

"Diêu, coi như là ta, ở chỗ này cũng không phải là vô địch đấy. Vũ Lâm bên trong những thứ không biết quá nhiều, ban đêm cũng quá nguy hiểm, đối với ta và người mà nói cũng giống như vậy."

"Đi tìm một cái đi, bằng không thì ta, trong nội tâm của ta bất an. Trước kia là không có năng lực, hiện tại ta có năng lực, không thể ngồi xem bỏ qua." Diêu vẫn đang vô pháp yên lặng.

"Đại trưởng lão nói như thế nào?"

"Hăn nói không phản đối, muốn ta tới hỏi qua ý của người."

Không biết tại sao, Hoàng Tuyền trong lòng cảm giác không thoải mái càng thêm rõ ràng, cái loại này không khỏi địch ý, tựa hồ xuyên thấu qua thạch Sinh Mệnh năng lượng cuộc thủ hộ, đã rơi vào trên người mình.

Hắn cau mày, chậm rãi nói: "Ban đêm ta không muốn đi ra ngoài, người cũng không muốn đi ra ngoài, đợi hừng đông chúng ta lại đi tìm bọn họ đi."

"Hừng đông sẽ trễ!" Thiếu nữ có vẻ có chút kích động.

"Hiện tại cách hừng đông đâu có mấy giờ rồi, bọn hắn có lẽ không có việc gì, nhưng núp ở chỗ nào."

"Nếu như bọn hắn thực gặp nguy hiểm, sống không qua mấy canh giờ này đây."

Hoàng Tuyền nhìn thẳng Diêu, nói: "Người có chút kỳ quái, hai người kia đối với người mà nói rất trọng yếu sao?"

Thiếu nữ thần sắc có chút mất tự nhiên, cúi đầu, nhẹ nói: "Có chút đặc thù, nhưng cũng không phải là trọng yếu như vậy."

"Đâu đặc thù?"

"Ly Kiếm đã cứu ta, ta. . . Trước đây cũng ưa thích qua hắn."

Hoàng Tuyền ừ một tiếng, tiếp tục chờ hạ văn.

Nghiêng nhìn Hoàng Tuyền bộ dạng, đột nhiên có chút bối rối, "Ưa thích hắn là trước đây thật lâu chuyện, khi đó ta còn nhỏ. Hiện tại, ta chẳng qua là cảm thấy có năng lực đi cứu hắn, không muốn nhìn lấy hắn gặp nguy hiểm mà thờ ơ. Nếu như ta còn là một nhỏ thợ săn, chắc là sẽ không tại lúc này đi ra ngoài đấy, đến nỗi, coi như là ta là đại võ sĩ rồi, nếu như người. . .

Người nhất định không chịu đi ra ngoài, cái kia, vậy thì chờ đến hừng đông đi."

Nói xong lời cuối cùng một câu, thanh âm của thiếu nữ trở nên rất nhỏ, trong mắt cũng mơ hồ ngấn lệ lập loè.

"Chuẩn bị một chút, chúng ta mười phút sau xuất phát."

"Cái gì?" Thiếu nữ cơ hồ không tin lỗ tai của mình.

"Mười phút sau xuất phát, ta sẽ không chờ người."

"Ta đây liền đi chuẩn bị!" Diêu như bay mà đi.

Hoàng Tuyền sắc mặt yên lặng, quay đầu nhìn về phía cửa sổ, bên ngoài đen kịt một mảnh, sau lưng là sâu không thấy đáy Vũ Lâm. Khi hắt bắt đầu có chỗ nhận biết về sau, cái kia không khỏi địch ý liền càng ngày càng vô pháp bỏ qua.

Sau một lát, võ trang đầy đủ thiếu nữ liền xuất hiện ở Hoàng Tuyền mà tiền. Hoàng Tuyền lại chỉ là dẫn theo giữ liệp đao, khác cái gì cũng không có cầm.

Làng xóm trong không ít người đều bị kinh động, tại rất nhiều thợ săn võ sĩ nhìn chăm chú, hai người một trước một sau, đi vào Vũ Lâm.

Ban đêm Vũ Lâm có thể nói đưa tay không thấy được năm ngón, rất nhiều địa phương cả một chút ánh sáng đều thiếu nợ phụng.

Diêu hai cái đồng tử bên trong chớp động lên rõ ràng màu xanh lá, cho dù ở ban đêm, nàng cũng có thể thấy rất rõ ràng.

Mà Hoàng Tuyền ánh mắt lại sẽ lúc nào cũng hoán đổi sắc thái, có đôi khi ánh sáng nhạt nhìn ban đêm hình thức, cũng không như hồng ngoại hình thức dùng tốt. Hoàng Tuyền trong miệng còn không ngừng phát ra

sóng siêu âm, dùng cái này đến đối với cảnh vật chung quanh thăm dò cùng định vị.

Hai người không có ở đi thời điểm ra đi nói chuyện với nhau, trong bóng tối Vũ Lâm cũng không phải yên tĩnh đấy, không tất yếu thanh âm sẽ kinh động nguyên sinh sinh vật, cũng sẽ ảnh hưởng thính lực của bọn hắn cùng phán đoán.

Diêu lại lần nữa dừng lại, sờ lên một thân cây trên người khắc vết tích, đó là Ly Kiếm ký hiệu của bọn họ lưu lại, điều này nói rõ bọn hắn đến nơi này hoàn không có đình chỉ tìm tòi, vẫn đang tiếp tục xâm nhập. Nhưng lúc này cách nơi trú quân đã có ước chừng sáu Thất công trong, gần hai giờ lộ trình.

Diêu cảm giác được có chút không đúng, phá vỡ trầm mặc, "Bọn họ là không phải là phát hiện cái gì? Theo lý, lần thứ nhất thăm dò đến khoảng cách này như vậy đủ rồi."

Hoàng Tuyên đang nhìn bốn phía chung quanh, lại ngửa đầu hít hà, cũng không có phát hiện dị thường.

Trong không khí không có bị bắt được quỷ ăn thịt người chỉ có mùi thối, thế nhưng khứu giác tịnh không hoàn toàn đảm bảo, cái loại này bốn móng vuốt con nhện giống như Dị Hình quỷ ăn thịt người tựa cũng không toả ra mùi hôi, bất quá Dị Hình quỷ ăn thịt người vô pháp tránh thoát Hoàng Tuyên hồng ngoại tầm mắt.

"Nếu như còn có ký hiệu, cái kia cứ tiếp tục tìm đi."

Hoàng Tuyên đi đầu về phía trước, Diêu cũng theo tới.

Hiện tại thiếu nữ chiến lực đã không thể so sánh nổi, lên ngừng lúc giữa dưới bàn chân im ắng, như nước chảy mây trôi, tại cây cối lúc giữa

tung nhảy động tác giãn ra ừ mỹ, không chút nào kém hơn lấy nhanh nhẹn lấy xưng rừng báo.

Nàng có thể tùy tiện nhảy ra mười thước, lại trên không trung lấy bí pháp trượt phi, như thế liền có thể vượt qua gần ba mươi mét khoảng cách. Cho dù là thừa thớt cánh rừng, cũng không cần hai chân rơi xuống đất.

Hoàng Tuyên càng là giống như quỷ my, cũng không thấy hẳn có tung nhảy phát lực động tác, toàn bộ người có thể như u linh, theo một cây đại thụ tung bay đến khác một cây đại thụ.

Trên đường đi lại đã tìm được mấy chỗ ký hiệu, cho thấy Ly Kiếm cùng Tiểu Phi một mực ở xâm nhập Vũ Lâm.

Dân thất lạc lưu lại dấu hiệu có chút đơn sơ, chỉ có thể nhìn ra bọn hẳn giống như tại đuổi theo cái gì, cụ thể cũng không rõ ràng rồi. Bất quá theo lưu lại ký hiệu dấu vết xem, đã cách bọn họ không xa.

Điều vô thức mà nhanh hơn tốc độ, hơn nữa thiếu nữ tâm tính, lần đầu năm giữ siêu phạm lực lượng nàng, không ngừng đang di động bên trong tôi luyện tài nghệ của mình, giữ vài loại bất đồng thân pháp đan vào cùng một chỗ sử dụng, hơn nữa lực lợi liên tiếp phương thức, lấy tận khả năng kéo dài trên không trung ngưng lại thời gian cùng trượt bay khoảng cách.

Mỗi người loại, cũng có một cái bay lượn mộng tưởng.

Hoàng Tuyên tự nhiên sẽ không ngăn cản, mặc kệ nàng chính mình thăm dò triển khai . Nàng tại vận động phương diện có kinh người thiên phú, không trung chuyên hướng biến hóa càng ngày càng có vẻ tự nhiên, đến nỗi bắt đầu biến ảo bịp bợm.

Đi theo lên trước mắt một mảnh thừa thớt khu vực xuất hiện, thiếu nữ hưng phấn lên, nàng nhảy lên thật cao, sau đó lướt đi lao xuống, trên không

trung vẽ ra một đạo ưu mỹ đường vòng cung, về phía trước bay đi. Lúc này đây trượt phi, xem ra có thể vượt qua năm mươi thước.

Thiếu nữ ưu mỹ dáng người trên không trung lướt qua, đột nhiên xuyên qua một đạo vô hình màng mỏng, chung quanh cảnh vật lập tức phát sinh vụn vụn.

Hoàng Tuyền trong lòng khẽ động, đột nhiên bay lên mãnh liệt cảm giác nguy hiểm, hấn lập tức hướng thiếu nữ nhào tới, quát: "Cẩn thận!"

LỰC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 36: Thế Giới Sâu Mọt

Cái kia đạo vô hình màng mỏng là lực trường bên ngoài cạnh, xem cường độ hẳn là cảnh giới lực trường, thiếu nữ trực tiếp xuyên qua, khẳng định đã kinh động đến thiết lập cảnh giới lực trường người.

Hoàng Tuyền hoàn toàn không nghĩ tới, tại đây mảnh nguyên thủy Vũ Lâm bên trong gặp được cảnh giới lực trường, căn bản không có hoán đổi dành riêng dò xét hình thức.

Thiếu nữ trong tai chỉ nghe thấy Hoàng Tuyền một cái âm cuối, thân thể đã lọt vào lực trường, trước mặt hình ảnh đột nhiên biến ảo, trong nháy mắt xuất hiện một cái nơi trú quân, cùng với rất nhiều đứng yên bất động, như là pho tượng giống như gia hỏa.

Tận quản toàn thân bọn họ cũng mặc giáp trụ trọng giáp, chỉ lộ ra hai con mắt, nhưng nàng còn là bản năng biết rõ, phía dưới này đều là quỷ ăn thịt người!

Trong nháy mắt bối rối về sau, thiếu nữ bản năng trên không trung quay người, đánh về phía gần nhất một cây đại thụ. Chỉ cần có mượn lực chỗ, có thể nhanh chóng thoát ly.

Trong doanh địa quỷ ăn thịt người số lượng không nhiều lắm, thế nhưng là một thân dữ tợn trọng giáp chế tác tinh xảo, đều nhịp, nhìn qua đã biết rõ chiến lực đáng sợ. Hơn nữa như vậy quỷ ăn thịt người trước đây

chưa từng gặp, Diêu đến nỗi không có cao hứng chiến đấu ý niệm trong đầu, trước tiên liền lựa chọn né tránh.

Diêu phản ứng cực nhanh, nhưng mà quý ăn thịt người cũng không chậm, tất cả đứng yên bất động quý ăn thịt người cùng quay đầu, nhìn về phía Diêu xuất hiện phía. Trong doanh địa, một đầu cực kỳ cao lớn quý ăn thịt người tiện tay rút lên cầm trên mặt đất Chiến Phủ, dùng sức ném!

Chiến Phủ trên không trung lượn vòng, phát ra khiếp người Hô Khiếu, đuổi theo Diêu thân ảnh mà đi.

Sinh tử tới ranh giới, thiếu nữ kích phát toàn bộ tiềm lực, tốc độ đột nhiên nhanh hơn, vượt lên trước trên tàng cây một đá, toàn bộ người hướng nghiêng Phương bay ra.

Chiến Phủ cơ hồ là chúi phía sau lưng của nàng bay qua, đem đại thụ trung tâm chém thành hai mảnh.

Diêu rơi trên mặt đất, sắc mặt tái nhợt, trong nháy mắt chính là mồ hôi rơi như mưa. Tại bên bờ sinh tử đi qua tư vị, cũng không hơn gì.

Nàng đã mất đi nhảy lên cành sao mượn lực cơ hội, men theo Chiến Phủ đến chỗ nhìn lại, chết nhìn thẳng trong doanh địa cao lớn quý ăn thịt người, vô thức hỏi: "Người là ai?"

Cái kia quý ăn thịt người dáng người cao lớn cao ngất, cương thiết trọng giáp hướng ra phía ngoài đuổi ra rất nhiều gai sắc, dữ tợn bên trong lại có lấy kỳ dị mỹ cảm.

Vượt quá Diêu dự kiến, hấn vậy mà lấy dân thất lạc ngôn ngữ trả lời: "Ta là Nhiên Cương bộ lạc đại tù trưởng, người có thể xưng ta là Liệt Sơn Chi Nhận."

"Người biết nói lời của chúng ta?" Diêu chấn động.

"Vì cái gì không thể?"

"Quý ăn thịt người đều là, cũng là. . ."

"Đều là chút không có đầu óc, chỉ biết là giết chóc cùng ăn uống ngu xuẩn, đúng không?" Liệt Sơn Chi Nhận thay nàng nói ra câu nói kế tiếp.

Điều tâm đột nhiên trầm xuống, nàng giữ công dính sát tại đại thụ thô ráp thân cây lên, dùng cái này tới tìm kiếm chèo chống lực lượng.

Quý ăn thịt người vốn là đã quá cường đại, nhân số lại nhiều, dồn ép dân thất lạc từng giây từng phút cũng ở vào diệt vong biên giới.

Nho nhỏ làng xóm có thể miễn cưỡng duy trì, nguyên nhân chủ yếu chính là quý ăn thịt người quả thực đủ ngu xuẩn, cùng dã thú không có gì khác nhau. Chỉ cần một chút tiểu hoa chiêu, là có thể chuyển di lực chú ý của bọn họ, đem bọn họ dẫn tới rời xa nơi trú quân phương hướng.

Quý ăn thịt người ngu xuẩn hoàn thể hiện trên chiến đấu, bọn hăn mạnh khỏe vô cùng, Sinh Mệnh lực cũng rất ương ngạnh, thế nhưng cạm bẫy cùng mai phục đều là đối với Phó bọn họ hữu hiệu thủ đoạn.

Quý ăn thịt người cũng không hiểu cái gì chiến thuật, thường xuyên bị dụ dỗ đạt được bắt đầu, một bộ phận bị vài tên thợ săn nắm cái mũi chạy loạn, một bộ khác phận cũng sẽ bị làng xóm thợ săn lấy ưu thế tuyệt đối chiến lực bao vây tiêu diệt.

Điều tuy rằng trẻ tuổi, thế nhưng là rất thông minh, kinh nghiệm chiến đấu cũng rất phong phú. Nàng rất rõ ràng, một khi quý ăn thịt người trở nên thông minh bắt đầu, sẽ có bao nhiêu đáng sợ.

Liệt Sơn Chi Nhận lại rút lên một cây chiến phủ (búa), trong tay ước lượng, nói: "Người cùng những thứ kia tiểu côn trùng đám không giống nhau, người so với bọn hăn muốn mạnh hơn nhiều, cũng càng thông minh.

Như vậy đi, ta cho người một cái cơ hội, hiện tại đầu hàng, sau đó tiếp nhận Thánh Lực tẩy lễ, nếu như người có thể rút đi qua mà nói, ta sẽ đem người thu nhập Nhiên Cương bộ lạc."

Diêu căn răng, dùng sức lắc đầu: "Tuyệt không khả năng! Ta sẽ không phản bội làng xóm, phản bội tổ tiên đây. Cho dù chết, ta cũng sẽ không tiếp nhận các người những thứ này ác ma lực lượng!"

"Vậy không có biện pháp." Liệt Sơn Chi Nhận nắm chặt Chiến Phủ, hoạt động vài cái thân thể,

Sau đó hướng về bên cạnh chỉ một cái: "Hai người bọn họ, chính là người đợi tí nữa kết cục."

Diêu lúc này mới chú ý tới, tại nơi trú quân một góc đứng thẳng hai giá gỗ, phía trên cột hai người, đã là huyết nhục mơ hồ. Bọn hắn cánh tay cùng đùi vị trí đều là rậm rạp bạch cốt, chỉ lồng ngực vẫn còn hơi hơi phập phồng, nói rõ còn sống.

"Ly Kiếm, Tiểu Phi!" Diêu nghẹn ngào kêu lên.

Hai bị trói tại trên giá gỗ người, chính là làng xóm trong mắt tích thợ săn. Rơi vào trong tay quỷ ăn thịt người về sau, xem ra dĩ nhiên là bị chôn ản.

"Các người những thứ này cầm thú! Hỗn đản!" Thiếu nữ mắng chửi người bị bọm cũng không nhiều, chính là vì phát tiết không đi ra, vì vậy càng thêm phần nộ.

Liệt Sơn Chi Nhận lại cũng không tức giận, cười lạnh nói: "Các người mới là thế giới sâu mọt, lẽ nào vẫn không rõ điểm này sao? Nếu như không có ma quỷ hạch tâm lực lượng, các người cái nào còn có thể trong cái thế giới này sinh tồn. Ta cho người thoát ly ma quỷ lực lượng cơ hội, có bao nhiêu trân quý, người hoàn toàn không tưởng tượng nổi."

"Chúng ta là ma quỷ? Chúng ta ít nhất sẽ không ăn người! Bất quá bây giờ ta thật sự là cảm thấy, hẳn là đem các người những thứ này quỷ ăn thịt người cũng nấu đến ăn. Cho dù là thú, ta cũng nguyện ý!"

Liệt Sơn Chi Nhận trầm thấp mà cười rộ lên, hướng chung quanh quỷ ăn thịt người chiến sĩ chỉ chỉ, hỏi: "Người là muốn ăn bọn hã, còn là muốn ăn ta?"

"Người cùng bọn họ có cái gì không giống nhau? !"

"Đương nhiên không giống vậy. Chúng nó đúng là ngu xuẩn, hơn nữa sẽ một mực ngu xuẩn xuống dưới."

Diêu bản năng phát hiện, bản thân giống như bắt được bí mật gì, thế nhưng là nàng biết được quá ít, không thể nào suy đoán.

Nàng thử thăm dò hỏi: "Bọn hã không đều là Nhiên Cương bộ lạc đấy sao? Có cái gì không giống nhau?"

"Những thứ này cũng không là tộc nhân của ta. Chúng ta Nhiên Cương bộ lạc chân chính tộc nhân, bất quá mười cái mà thôi."

"Bọn hã đều không tính tộc nhân của người?"

Liệt Sơn Chi Nhận đã mất đi kiên nhẫn, không có ý định tiếp tục trả lời Diêu vấn đề. Hã huy động vài cái Chiến Phủ, nói: "Thời gian của ta cùng kiên nhẫn cũng rất có hạn, người đã không có ý định nhận lễ rửa tội, bỏ đi tà ác lực lượng, vậy cũng biến thành chúng nó đồ ăn đi."

Diêu hướng trên giá gỗ Tiểu Phi cùng Ly Kiếm thật sâu nhìn thoáng qua, cắn chặt răng, quay người bỏ chạy.

Hai thợ săn hiển nhiên là tại quỷ ăn thịt người dục vật dưới tác dụng, mới có thể treo cuối cùng một hơi, coi như là cứu trở về đi cũng không

căng được vài ngày.

Cái kia một búa chi uy, có thể thấy được Liệt Sơn Chi Nhận chiến lực thực là đáng sợ đáng sợ, thiếu nữ coi như là đã thành đại võ sĩ, cũng không cho là mình sẽ là quý ăn thịt người bộ lạc đại tù trưởng đối thủ, nàng đương nhiên muốn chạy trốn.

Liệt Sơn Chi Nhận một tiếng cười lạnh, lưỡi búa trên phát ra mãnh liệt hào quang, đã tập trung vào thiếu nữ.

Ngay tại hãn chuẩn bị ném Chiến Phủ thời gian, không trung đột nhiên vang lên âm thanh cực kỳ Hồ Khiếu tiếng xé gió, một cái vật nhỏ từ xa Phương bay vụt mà đến, cơ hồ trong nháy mắt đã đến trước mặt hãn!

Liệt Sơn Chi Nhận hét lớn một tiếng, Chiến Phủ tia chớp đánh xuống, chuẩn xác mà trầm tại phóng tới đồ vật trên.

Khi một tiếng vang thật lớn, Liệt Sơn Chi Nhận trong tay Chiến Phủ thật cao bắn lên, chính hãn cũng là liền lùi lại vài bước. Mà phóng tới đồ vật lại không chịu nổi va chạm, đột nhiên nổ tung, nhiều cái mảnh vỡ thật sâu khảm tiến vào hãn thép giáp trong.

Liệt Sơn Chi Nhận rút ra một mảnh vụn, tại trước mặt nhìn nhìn, lập tức từ đầu nón trụ trước mặt giáp bên trong phun ra một đoàn sương trắng. Trong tay hãn là lưỡi đao tàn phiến, vừa vãn phóng tới là một thanh liệt đao, một thanh dân thất lạc thường dùng bình thường liệt đao!

"Người nào!"

Liệt Sơn Chi Nhận quát, cùng dựng lên mấy thủ thế, giống như kiểu tượng điêu khắc đứng đầy quý ăn thịt người các chiến sĩ lập tức động bắt đầu, phân tán ra, riêng phần mình chiếm cứ có lợi trận địa.

Hoàng Tuyền chậm rãi đi ra, nói: "Ta là người như thế nào cũng không trọng yếu, nhưng ta đối với người rất có hứng thú. Nếu như người có thể trả lời ta mấy vấn đề, có lẽ ta cũng có thể cho người một cái tẩy lễ cơ hội."

Liệt Sơn Chi Nhận trước mặt giáp bên trong không ngừng phun ra bạch khí, áo giáp trong khe hở cùng lúc đó tán dạt lấy sương trắng. Hắn đem trong tay Chiến Phủ bỏ xuống, ngược lại nâng lên một thanh dao hai lưỡi cán dài Cự Phủ, vượt qua cầm nơi tay, hướng Hoàng Tuyền đi đến.

Hoàng Tuyền lắc đầu, nói: "Người đây là muốn khai chiến không? Đáng tiếc, người sẽ không biết ta vừa vận cho cơ hội của người có bao nhiêu trân quý."

"Trước chém người, lại biết rõ cũng không muộn!" Liệt Sơn Chi Nhận một tiếng gào to, Cự Phủ mang theo sắc nhọn rít gào, vào đầu hướng Hoàng Tuyền chém xuống!

Hoàng Tuyền thân ảnh lóe lên, xuất hiện ở mười thước bên ngoài, dễ dàng mà tránh khỏi trăm kích.

Liệt Sơn Chi Nhận một búa thất bại, thu lại không được thế, hung hăng trăm trên mặt đất.

Cái mảnh này nơi trú quân tu kiến tại một khối nham thạch trên mặt đất, cái này một búa rơi xuống, hơn phân nửa lưỡi búa cũng không có nhập nham thạch, một đạo rạn nứt lập tức xuất hiện, tại rắc âm thanh không ngừng về phía trước kéo dài, một mực thò ra mấy chục thước, lúc này mới đình chỉ.

Vị này đại tù trưởng một búa chi uy, ngược lại thực có vài phần liệt địa khai sơn ý.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 37: Cuối Cùng Đem Hủy Diệt

Trọng phủ rơi xuống đất, hoàn kích khởi một vòng sóng địa chấn, hướng tứ phía khuếch tán.

Sóng địa chấn đến mức, toàn bộ nơi trú quân như là tao ngộ phong bạo, vật sở hữu cũng bay lên, cả Hoàng Tuyền cũng lung lay nhoáng một cái, những thứ kia quý ăn thịt người chiến sĩ càng là không chịu nổi, nhao nhao bị thổi làm bay ra ngoài.

Hoàng Tuyền thân thủ nắm một cái quý ăn thịt người chiến sĩ, phát tay liền hướng Liệt Sơn Chi Nhận đập tới. Quý ăn thịt người chiến sĩ trên không trung đầu óc choáng váng, tay chân vũ khí loạn vung.

Liệt Sơn Chi Nhận vung búa giữ người này chiến sĩ nện qua một bên, thế nhưng ngay sau đó thứ hai, cái thứ ba quý ăn thịt người chiến sĩ liên tiếp bay tới.

Tại Hoàng Tuyền trước mặt, những thứ này tinh nhuệ quý ăn thịt người chiến sĩ cùng với bình thường quý ăn thịt người không có gì khác nhau, đều là một trảo một cái chuẩn, không có bất kỳ một cái kíp phản kích.

Đối với Liệt Sơn Chi Nhận mà nói, tinh nhuệ quý ăn thịt người chiến sĩ trên không trung vô ý thức chém lung tung lộn xộn, ngược lại càng thêm nguy hiểm chút.

Như thế mấy lần về sau, Liệt Sơn Chi Nhận một tiếng gầm thét, lại áp không hạ sát tính, trọng phủ quét ngang, sát một tiếng sẽ đem một gã quý ăn thịt người chiến sĩ chém thành hai đoạn! Hắn theo mưa máu bên trong xông qua, lại là một búa hương Hoàng Tuyền chém tới.

Hoàng Tuyền tiện tay nắm lên hai kiện Chiến Phủ quý ăn thịt người, giao nhau lấy hương trọng phủ một nghênh đón, lại cứng đối cứng.

Chỉ nghe một tiếng vang thật lớn, Hoàng Tuyền hai chân lập tức chui vào nham thạch, mà chung quanh hắn bản địa thì là trong nháy mắt che kín rạn nứt, sau đó đá vụn văng tung tóe, xuất hiện một cái hơn mười mét phạm vi bầy lớn.

Hoàng Tuyền sắc mặt có chút tái nhợt, hừ một tiếng, đem hai thanh đã biến dạng Chiến Phủ bỏ xuống. Động tác của hắn có vẻ có chút cứng nhắc, xem đến đụng nhận lần này, hai cánh tay của hắn cũng không chịu nổi.

"Lực lượng không tệ, quả thật có chút ngoài ý muốn." Hoàng Tuyền nói.

"Liền chỉ là có chút ngoài ý muốn?" Liệt Sơn Chi Nhận quơ quơ trọng phủ, lại đang nổi lên kích thích hai nặng trĩu.

"Bằng không thì đâu rồi, người hoàn hảo muốn cái gì đánh giá?" Hoàng Tuyền cười lạnh.

"Đánh giá như vậy!" Liệt Sơn Chi Nhận trọng phủ Hô Khiếu, chém ngang Hoàng Tuyền.

Lúc này đây Hoàng Tuyền cũng không lại cùng hắn dây dưa, tiến về phía trước một bước vượt đến trước người Liệt Sơn Chi Nhận, thân thủ ấn lên hắn phần bụng trọng giáp.

Hoàng Tuyền nhìn như nhẹ nhàng võ, Liệt Sơn Chi Nhận nhưng lại toàn thân chấn động, trước mặt giáp bên trong phun ra không còn là sương trắng, mà là huyết vụ.

Khi Hoàng Tuyền thu tay lại thời gian, Liệt Sơn Chi Nhận phần bụng trọng giáp trên lập tức nâng lên một đoàn bột phấn, hiện ra một cái rõ nét bàn tay hình trống rỗng. Hoàng Tuyền cái võ này, lại đem hãn thép giáp đập đã thành thép phấn!

Hoàng Tuyền lạnh lùng thốt: "Đây mới gọi là lực lượng."

Liệt Sơn Chi Nhận lắc lắc, đột nhiên thân thủ, một nắm chặt Hoàng Tuyền cánh tay, cười gằn nói: "Bắt được người rồi!"

"Thì thế nào? Người còn có thể làm bị thương ta hay sao?"

"Thế nào không thể?" Liệt Sơn Chi Nhận ngửa mặt lên trời gầm thét, trên khải giáp bắn ra rất nhiều gai nhọn. Hãn mở ra hai tay ôm hướng Hoàng Tuyền, như muốn đem hãn siết trong ngực.

Một bên xem cuộc chiến Diêu kinh hô một tiếng, trong tay trường cung liên tục xạ kích. Thế nhưng là những thứ kia bình thường coi như sắc bén mũi tên dài, tối đa nhưng dính tại Liệt Sơn Chi Nhận trọng giáp lên, căn bản không tạo thành nhiều ít thương tổn.

Hoàng Tuyền hai tay vươn ra, giá trụ Liệt Sơn Chi Nhận cánh tay, thì cứ như vậy bắt đầu đấu sức. Tuy rằng song phương hình thế chênh lệch cách xa, thế nhưng là thứ nhất ghi nhớ chống lại sau đó, đang ở hạ phong ngược lại là Liệt Sơn Chi Nhận.

Hai cánh tay của hãn dần dần bị căng ra, Hoàng Tuyền đột nhiên ra chân, đạp tại đầu gối của hãn trên. Nứt xương âm thanh, Liệt Sơn Chi Nhận hai đầu gối đều bị đá nát, không tự chủ được quỳ trên mặt đất.

Sau đó Hoàng Tuyền ra tay ôm lấy đầu Liệt Sơn Chi Nhận, toàn bộ người phi thân mà lên, một lên gối tại trên mặt Liệt Sơn Chi Nhận, đem trọn khổ giáp cũng đụng phải thật sâu lồm đi vào.

Liệt Sơn Chi Nhận thống khổ gào rú, ngửa mặt lên trời té trên mặt đất.

Hoàng Tuyền đạp ở lồng ngực của hắn, thân thủ xốc lên trước mặt giáp. Ngoài dự đoán mọi người chính là, tại trước mặt giáp dưới lại là một trương thô kịch kiên nghị mặt, lấy đế quốc tiêu chuẩn mà nói cũng coi như là anh tuấn, cùng quý ăn thịt người nửa người nửa thú khuôn mặt hoàn toàn bất đồng.

"Người là nhân loại?" Hoàng Tuyền nhíu mày hỏi.

Liệt Sơn Chi Nhận ho khan, nói: "Ta tại sao có thể là cái loại này sâu mọt! Nhân loại các người đánh cắp bộ dáng của chúng ta, đánh cắp ma quỷ lực lượng, còn muốn đánh cắp thế giới Bản Nguyên. Hãy chờ xem, các người những thứ này còn trùng có hại sớm muộn gì sẽ bị quét sạch đi ra ngoài, cũng đã không thể nguy hại cái này. . . Thế giới. Các người. . . Chống đỡ không được bao lâu. . ."

"Cái gì loạn bảy tám bị đẩy, liền các người loại này ngang tàng bạo ngược văn minh, cũng đáng được chúng ta đi đánh cắp?" Hoàng Tuyền mỉa mai.

Liệt Sơn Chi Nhận nhìn chăm chăm vào Hoàng Tuyền, khó khăn nói: "Ta cảm thấy, trên người của người có. . . Ma quỷ hạch tâm lực lượng. Không, lực lượng của người so với bình thường ma quỷ hạch tâm còn muốn không lồ, còn muốn tà ác. . . Thế nhưng người, cuối cùng đem hủy diệt. . ."

"Người tại sao lại xuất hiện ở nơi đây?" Hoàng Tuyền hỏi.

Liệt Sơn Chi Nhận trầm thấp nở nụ cười, nói: "Vốn, ta là phụng lệnh của Hồn đại nhân tìm đến đồng dạng trọng yếu đồ vật, tịnh thật không ngờ các người những thứ này còn trùng sẽ trốn ở chỗ này. Thế nhưng hiện tại. . . Chúng ta đã biết được. Tại người trước khi đến, ta đã giữ tin tức. . . Truyền trở về. Coi như là ta chết rồi, Hồn đại nhân cũng sẽ. . . Rất nhanh đến thanh lý nơi đây. . ."

"Người muốn tìm cái gì?"

"Người cảm thấy ta sẽ nói cho người biết sao?" Liệt Sơn Chi Nhận muốn cười to, lại chuyển thành kịch liệt ho khan, bọt máu không ngừng phun ra.

Hoàng Tuyền lại hỏi vài câu, thấy rút cuộc hỏi không ra cái gì, liền đem chiến đao cắm vào ngực Liệt Sơn Chi Nhận, chậm rãi xâm nhập.

"Các người. . . Cuối cùng đem hủy diệt. . ."

Quý ăn thịt người đại tù trưởng nuốt xuống cuối cùng một hơi, Diêu cũng đem ngoại vi vài cái còn có năng lực hoạt động quý ăn thịt người chiến sĩ chém giết. Còn lại quý ăn thịt người chiến sĩ phần lớn bị Liệt Sơn Chi Nhận sóng địa chấn trọng thương, mất đi chiến lực, cũng bị Hoàng Tuyền từng cái chém giết.

Diêu đi tới giá gỗ trước, muốn thân thủ chạm đến hai thợ săn, nhưng lại sợ làm đau bọn hắn, rưng rưng kêu gọi: "Ly Kiếm, Tiểu Phi."

Hai thợ săn ngực hơi hơi phập phồng, cả đầu cũng nâng không nổi, chỉ có thể miễn cưỡng nhúc nhích, đến nổi không biết là lớn vết thương hậu thân thân thể bản năng run rẩy, vẫn còn là đáp lại thanh âm của thiếu nữ.

Hoàng Tuyền đứng ở bên cạnh nhìn một hồi, mới nói: "Bọn hắn rất thống khổ."

Thiếu nữ gật đầu, nàng cắn răng, nước mắt như mưa hạ xuống, đột nhiên một tiếng gào thét, trong tay đoán đao hơi ra, đâm xuyên qua trái tim hai thợ săn.

Làm xong những thứ này, nàng quỳ rạp xuống đất, lên tiếng khóc rống.

Hoàng Tuyền vỗ vỗ vai của nàng, nói: "Cần phải đi."

Diêu hai mắt nhắm lệ mơ hồ mà nhìn Hoàng Tuyền, hỏi: "Vậy bọn họ đây?"

Hoàng Tuyền than nhẹ, nói: "Cùng cái này nơi trú quân cùng một chỗ đốt đi đi."

Cái này là biện pháp tốt nhất, Diêu dùng sức lau khô nước mắt, tại trong doanh địa tìm ra nhiên liệu, bốn phía hắt vẩy, sau đó đốt. Liệt diễm nuốt sống toàn bộ nơi trú quân, cũng nuốt sống hai người trẻ tuổi thợ săn.

Nhìn hừng hực thiêu đốt lửa bùng, Diêu đột nhiên hỏi: "Vì sao lại như vậy? Tại sao phải có quỷ ăn thịt người? Lẽ nào, đây chính là chúng ta vận mệnh sao?"

Những vấn đề này, Hoàng Tuyền cũng đáp không được.

Hắn cũng không hiểu, tại sao phải có quỷ ăn thịt người loại này chuyên môn lấy nhân loại mà sống ăn giống. Cái tình cầu này đối với nhân loại ác ý, thực là vượt quá tưởng tượng.

Hai người cũng không có lập tức phản hồi nơi trú quân, cái kia đại tù trưởng lâm chung uy hiếp là chân thật nguy cơ, mặc kệ hãn phát ra ngoài là tin tức gì, hai người đều phải bố trí một chút dấu vết, tận lực đem quỷ ăn thịt người nói dối đến khác phía đi.

Thieu đốt quý ăn thịt người nơi trú quân dấu vết sẽ không dễ dàng biến mất, cho dù là Vũ Lâm, cũng muốn một hai tháng mới có thể nuốt mất tất cả dấu vết.

Điều làm những thứ này đã rất thuần thục rồi, mà nói dối địch nhân cũng là điểm mạnh Hoàng Tuyền, hai người từng người tự chia phần, trầm mặc công tác. Lần này Hoàng Tuyền không có tiết kiệm năng lượng, mà là điều đi vài loại giám sát và điều khiển hình thức, lấy ứng đối tùy thời có thể đã đến nguy hiểm.

Đợi được bố trí được không sai biệt lắm thời gian, đã là giữa trưa.

Thiếu nữ có vẻ có chút mỏi mệt, Hoàng Tuyền liền tuyển chỗ suối nước vừa nghỉ ngơi. Điều cầm lấy hành động lương khô trái cây, cắn hai cái liền ăn không vô nữa. Hoàng Tuyền cũng không có khuyên giải, nhưng lặng yên nhìn nàng.

Thiếu nữ sắc mặt còn là yếu ớt, có vẻ có chút suy yếu. Ánh mắt của nàng hoàn sững lấy, nhưng đã không có nước mắt.

Nàng cuối cùng ngẩng đầu, nhìn Hoàng Tuyền, nói: "Ta không phải là sợ, cũng biết tộc nhân rơi xuống trong tay quý ăn thịt người, sẽ có bao nhiêu kết cục. Ta Chỉ là. . . Chỉ là. . . Chưa từng có tận mắt lát nữa là như thế này!"

Nước mắt mãnh liệt phun ra, nàng cắn răng, hung hăng mà lau nhiều lần, mới đem nước mắt lau khô.

Nàng ngồi thẳng thân thể, nhìn bầu trời, nhẹ nói: "Ta, không phải là hoàn ưa thích Ly Kiếm. Hiện tại ta đã không thích hẳn, ta trưởng thành, không còn là tiểu hài tử. Ta nhất định phải tới cứu hẳn, là vì ta cảm thấy được, chỉ ta và người có năng lực như thế. Nếu như chúng ta có năng lực, vậy không nên buông tha cho bất kỳ một cái nào tộc nhân."

Hoàng Tuyền gật đầu.

Tại thiếu nữ trên người có có chút hiếm thấy tính chất đặc biệt, hơn nữa theo ở chung thời gian gia tăng mà dần dần hiện ra, từng cái sáng lên.

Hoàng Tuyền còn nhớ rõ, đế quốc thời kỳ mấy vị danh đẹp trai, liên đều là loại này không đến thời khắc cuối cùng, tuyệt không buông bỏ một sĩ binh tính cách. Cách làm của bọn hắn thường xuyên lại có tranh luận, nhưng không thể phủ nhận, bọn hắn mang ra binh sĩ, sức chiến đấu thủy chung là để quốc đứng đầu.

Điều lý do hắn có thể tiếp nhận, hơn nữa không biết cố ý còn là vô tình ý, Diêu cũng trả lời một cái hắn không hỏi cửa ra vấn đề: Nàng cũng không thích Ly Kiếm.

Tuy rằng Hoàng Tuyền cuối cùng đáp ứng tại đêm khuya đi ra mạo hiểm, không hề chỉ là vì thiếu nữ khẩn cầu, cũng đúng loại hành vi này không tỏ rõ ý kiến, nhưng không ngại hắn đột nhiên cảm giác được thoải mái rất nhiều.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 38: Chúng Ác Ngọn Nguồn

Điều cầm lấy trái cây, dùng sức cắn xuống một mực, bắt buộc bản thân nuốt xuống. Thì cứ như vậy, nàng như là bị tù giống như đã ăn xong cơm trưa. Tuy rằng hoàn thì không bằng ngày thường lượng cơm ăn, nhưng ít ra có thể bảo trì thể lực.

"Quý ăn thịt người đại tù trưởng, làm sao sẽ xuất hiện ở cái địa phương này?" Thiếu nữ hỏi.

Hoàng Tuyền nói: "Người càng hăn là quan tâm là, bọn hăn đang tìm cái gì."

Thiếu nữ gật đầu, đem cái này ghi xuống.

Hoàng Tuyền trầm ngâm một lát, nói: "Bọn hăn xuất động một cái đại tù trưởng tổng số lượng rất nhiều tinh nhuệ chiến sĩ, muốn tìm đồ vật chắc hăn trọng yếu phi thường. Hơn nữa tại phía trên đại tù trưởng, còn có một gọi là Hồn đại nhân gia hỏa. Coi như là chúng ta đoạn mất cái này nơi trú quân, cũng không có hữu dụng, bọn hăn còn có thể đến đây, trừ phi. . ."

"Trừ phi cái gì?"

"Tại phiên khu vực này bên trong còn có kia sự cường đại của nó làng xóm, có thể phân tán quý ăn thịt người lực chú ý."

Diêu ánh mắt âm đạm xuống, nói nhỏ: "Đã không có, tại mười ngày lộ trình ở trong, không còn có khác làng xóm rồi."

"Người ít như vậy?" Hoàng Tuyền có chút ngoài ý muốn.

Dân thất lạc đo lường đơn vị thật sự làm cho người ta lo lắng, một thứ muốn căn cứ lời nói cảnh để phán đoán. Diêu lúc này nói mười ngày lộ trình, cũng không phải là làng xóm di chuyển thời gian mười ngày, mà là chỉ làng xóm thợ săn sẵn sẵn bản phạm vi.

Làng xóm thợ săn thực lực vẫn là tương đối xuất chúng đấy, tại Vũ Lâm ở bên trong, mười ngày cũng có thể đi ra tương đối Diêu khoảng cách xa.

Bọn hãn một ngày tiến lên vài chục km thập phần thoải mái, chỉ là vì bảo trì thể lực ứng đối nguy hiểm, cùng với ly khai nơi trú quân sau đó sẽ dần dần suy yếu, điên cuồng, cực hạn bọn họ sẵn sẵn phạm vi.

Bát ngát như thế khu vực, rõ ràng chỉ có một làng xóm, quý ăn thịt người số lượng lại nhiều lấy tăng gấp đôi!

Chỉ là Hoàng Tuyền chứng kiến, quý ăn thịt người liền chia làm bình thường quý ăn thịt người, chiến sĩ, hung bạo quý ăn thịt người, tinh nhuệ chiến sĩ, tù trưởng đợi nhiều cái thứ bậc. Mỗi cấp bậc thực lực rõ ràng phân biệt khác, số lượng trên tự nhiên cũng là cầu thang phân bố. Như vậy thô sơ giản lược tưởng tượng, liền đại khái có thể biết rõ quý ăn thịt người số lượng có bao nhiêu rồi.

Ở cái thế giới này ở bên trong hệ thống sinh thái, dân thất lạc là đồ ăn, mà quý ăn thịt người thì là kẻ săn mồi. Hiện tại đồ ăn gặp phải diệt sạch, kẻ săn mồi nhưng lại phô thiên cái địa, thế nào đều có chút không thể nào nói nổi.

Hoàng Tuyền đột nhiên nghĩ đến Liệt Sơn Chi Nhận trước khi chết nói lời: "Nhân loại các người mới là thế giới sâu mọt."

Liệt Sơn Chi Nhận thực lực mạnh mẽ, trí tuệ tinh táo, lại là trước khi chết, tất nhiên là tin tưởng như thế mới có thể nói những lời này. Bất quá dân thất lạc đến rốt cuộc đã làm cái gì, mới khiến cho hắn có như vậy biết?

Hoàng Tuyền hỏi, Diêu lại đáp không được.

Làng xóm tồn tại đơn điệu và lại đơn giản, ngày qua ngày không có thay đổi gì, tất cả mọi người tại vì ngày mai đồ ăn cùng sinh tồn bận rộn.

Có thể có chút thời gian suy nghĩ tương lai đâu có mấy cái trường lão, mà bọn hắn bởi vì niên kỷ đã lớn, nhớ suy yếu, suy nghĩ nội dung cũng thập phần có hạn, huống hồ còn muốn phân ra phần lớn tinh lực bảo tồn tổ tiên tế tự lấy được tri thức.

Như vậy một cái mỗi ngày giãy giụa tại sinh tồn tuyến thượng làng xóm, làm không xuất ra đặc biệt gì sự tình đến.

Hoàng Tuyền nghĩ đến, muốn biết rõ ràng những lời này hàm nghĩa, chỉ sợ là muốn tới nơi ẩn núp đi. Chỉ chỗ đó, mới có thể giữ lại làng xóm trước lịch sử.

Đi ra hơn nửa ngày công phu, Hoàng Tuyền đã cảm thấy trên người như là dính một tầng mạng nhện, tuy rằng không ảnh hưởng hành động, nhưng chính là dính dính có chút không thoải mái, hắn các các đốt ngón tay cũng mơ hồ có chút đau nhức.

Những thứ này đều là rất nhỏ bé cảm giác, mới từ hôn mê bên trong tỉnh lại thì hắn hoàn cảm thấy không đến, thực lực bây giờ có chỗ khôi phục, cảm giác liền dần dần nhạy cảm bắt đầu.

Hoàng Tuyền hướng chung quanh nhìn một cái, trong lòng càng thêm cảnh giác. Cái thế giới này có mơ hồ ác ý, liên tưởng đến thợ săn chỉ có thể ly khai làng xóm mấy ngày, cùng với nhớ sẽ nhanh chóng biến mất những thứ này hiện tượng, xem đến cũng không phải ngẫu nhiên.

Hoàng Tuyền nhìn xem sắc trời, nói: "Chúng ta cần phải trở về."

"Sớm đi trở về cũng tốt, nhường bậc thầy sớm chút làm chuẩn bị."

Thiếu nữ đứng dậy, cùng Hoàng Tuyền cùng một chỗ hướng làng xóm phương hướng đi đến. Đi tới đi tới, nàng đột nhiên hỏi: "Chúng nó hoàn sẽ đến không?"

"Đương nhiên."

"

"Làng xóm vừa muốn chuyển sao?"

Hoàng Tuyền im lặng một lát, mới nói: "Chỉ sợ là đấy."

Liệt Sơn Chi Nhận xuất hiện địa phương, khoảng cách nơi trú quân đã rất gần, hẳn lại không phải là vì săn giết, mà là đang tìm tìm cái gì, cái này càng thêm không xong.

Ý vị này quý ăn thịt người không phải là xoáy đến xoáy đi đi săn, mà là sẽ kéo dài tìm tòi cả khu vực, trừ phi bọn hắn kế tiếp liền đã tìm được vật mình muốn, bằng không mà nói nơi trú quân sớm muộn sẽ bị phát hiện.

"Thế nhưng nơi trú quân đã chuyển không được nữa." Diêu thanh âm rất thấp.

"Nhân là thạch Sinh Mệnh?" Hoàng Tuyền có vẻ rất bình tĩnh, không có quá mức ngoài ý muốn biểu lộ.

"Thạch Sinh Mệnh di chuyển về sau, ít nhất phải dừng lại một năm thời gian, hấp thu đại địa cùng rừng rậm lực lượng, mới có thể khôi phục. Nếu như chúng ta bây giờ dờ, vậy sẽ làm bị thương đến thạch Sinh Mệnh căn bản, lực lượng của nó sẽ càng ngày càng yếu."

Hoàng Tuyên đã có làm cho suy đoán, chỉ nói: "Thạch Sinh Mệnh lực lượng nhược điểm, hoàn có thời gian cùng cơ hội bổ cứu. Nhưng nếu là nơi trú quân bị quý ăn thịt người đã tìm được, tất cả mọi người sẽ chết."

Kỳ thật thiếu nữ cũng biết đạo lý này, nhưng nàng không muốn tiếp nhận.

"Sau khi trở về, nhìn xem Đại trưởng lão quyết định đi."

Hoàng Tuyên gật đầu.

Đúng lúc này, Diêu dưới chân đột nhiên đã dẫm vào cái gì, răng rắc tiếng vỡ vụn về sau, một tiếng thét lên ngay tại trong rừng tiếng vọng.

Thiếu nữ lại càng hoảng sợ, vội vàng nhảy đến bên cạnh, phát hiện mình dẫm lên chính là cùng loại với cây nấm đồ vật. Bị một cước đạp dẹp về sau, liền phát ra tương tự kêu thảm thiết thanh âm.

"Tiếng rít nấm!" Thiếu nữ sắc mặt đại biến.

"Đây là cái gì?"

Thiếu nữ nhanh chóng giải thích.

Tiếng rít nấm là quý ăn thịt người chuyên môn bồi dưỡng, thanh âm của nó có thể truyền lại phải vô cùng xa. Quý ăn thịt người trong bộ lạc nhận qua chuyên môn huấn luyện thợ săn, nghe được tiếng rít nấm thanh âm là có thể phán đoán chính xác ra vị trí của nó, dân thất lạc thường dùng nói dối thủ đoạn căn bản vô dụng.

Điều căn bản không nghĩ tới, mới nơi trú quân bố trí tốt mới một hai ngày, phụ cận liền xuất hiện tiếng rít nắm, vừa rồi lại làm nơi trú quân tương lai không tập trung, một cước giẫm lên cạm bẫy.

Hoàng Tuyền cũng không bối rối, quan sát một chút bốn phía, rút lên một viên khác tiếng rít nắm cẩn thận xem. Hắn dùng lực lượng bóp một cái, viên này tiếng rít nắm bực liền phá cái miệng nhỏ, khí lưu từ bên trong kích xạ mà ra, phát ra một tiếng rít.

"Nếu như dã thú giẫm lên nữa nha?"

"Chỉ có chúng ta nhân loại giẫm lên rồi, nó mới có thể tiếng rít."

Còn có loại vật này, Hoàng Tuyền lại là ngoài ý muốn. Xem đến quỷ ăn thịt người quả thực khắp nơi chằm đối với nhân loại, theo tiếng rít nắm loại này tính nhắm vào cảnh báo sự vật trên liền nhìn ra được.

"Chúng ta nhanh lên một chút trở về đi!" Thiếu nữ tâm thần có chút không tập trung.

Đúng lúc này, hai người bên tai đột nhiên vang lên một cái mềm mại đáng yêu thanh âm: "Muốn đi? Đã đã muộn!"

Thiếu nữ kinh hãi, đang muốn tìm kiếm thanh âm nơi phát ra, từ trong bụi cỏ đột nhiên bắn lên một đoạn bóng đen, đâm thẳng thắt lưng Hoàng Tuyền!

Cái này tập kích tới được cực nhanh, thiếu nữ cả thét lên cũng không kịp. Hoàng Tuyền nhưng lại tại trong chốc lát có chỗ phát hiện, trong tầm mắt màu đỏ tươi cảnh cáo không ngừng lập loè.

Thân thể của hắn một bên, nhường qua cái kia cắt ra bóng đen, trở tay bắt lấy.

Nhưng mà đạo hắc ảnh kia trong nháy mắt bộc phát ra lực lượng kinh khủng, một cái liền đem Hoàng Tuyền tay chân khai, như như độc xà hướng ngực Hoàng Tuyền đâm tới!

Như thế lực lượng cùng xảo trá góc độ, Hoàng Tuyền cũng né tránh không kịp, chỉ có thể miễn cưỡng nghiêng người tránh thoát chỗ hiểm, bị đạo hắc ảnh kia đâm xuyên qua vai. Nhưng hắc năm đó ngang dọc tất cả Đại Tinh Vực, há lại dễ dàng như vậy cũng sẽ bị ám toán hay sao?

Hoàng Tuyền một tiếng gào to, hai tay nắm ở đạo hắc ảnh kia, phát lực một áp chế, lại sanh sanh đem bóng đen bẻ gãy! Lập tức hắc đạo bước về phía trước, trong chốc lát đột tiến, vừa người đâm vào trên một cây đại thụ.

Đại thụ thân cây không chút sứt mẻ, một bên kia lại kích xạ ra hơn mười đạo cây gai, chuẩn bị sắc bén như đao!

Phía sau cây đột nhiên xuất hiện một thân ảnh, bị mấy đạo cây gai bắn trúng, lập tức huyết quang vẩy ra. Nàng kêu lên một tiếng buồn bực, vội vàng thối lui đến ngoài mấy chục thước, thân ảnh dần dần rõ nét.

Đây là một cái toàn thân che đậy sâu sắc mặt đẩu bông bên trong nữ nhân, hơn phân nửa khuôn mặt giấu ở trong âm ảnh, chỉ có thể nhìn đến miệng cùng cái cằm. Khóe miệng nàng chảy ra một vòi máu tươi, sắc mặt tái nhợt, hiển nhiên bị thương không nhẹ. Những thứ kia cây gai đâm thật sâu vào thân thể của nàng, có cơ hồ là ngay ngắn chui vào.

Khóe miệng nàng trên ngoặt, hiện ra một cái quý dị mỉm cười, nói: "Không nghĩ tới tại như vậy chỗ thật xa, rõ ràng còn lại có cường giả chân chính. Người là đến từ nơi ẩn núp? Không, nơi ẩn núp cái loại này ồ chớ đồng dạng địa phương, hẳn là sẽ không thể nào xuất hiện người người như vậy. Như vậy, người tới từ chúng ác ngọn nguồn?"

Chúng ác ngọn nguồn? Vô luận Hoàng Tuyền còn là Diêu, đều không có nghe nói qua cái chỗ này.

Nàng dường như nhìn ra hai người mờ mịt, một trận trầm thấp cười về sau, nói: "Ta quên, tại trong miệng của các người, chúng ác ngọn nguồn còn có khác một cái tên: Thánh Địa."

Diêu một tiếng thét kinh hãi. Tại dân thất lạc trong lòng, Thánh Địa mấy có lẽ đã biến thành một cái truyền thuyết, trong truyền thuyết không có hết thấy cực khổ Tịnh thổ.

Nữ nhân không để ý đến Diêu, chỉ nhìn lấy Hoàng Tuyền, nói: "Lần sau ta lại đến thời điểm, liền sẽ không dễ dàng như vậy cho người vượt qua kiểm tra rồi. Nhớ kỹ tên của ta, Hồn!"

Hoàng Tuyền đem đầu vai ba lạng roi thép lưu lại gai ngược một chút rút ra, ném xuống đất, diêm nhiên nói: "Thật không nghĩ tới, cái dạng gì cá con ba ba tôm cua cũng dám ở trước mặt ta làm càn, lần sau lại để cho ta gặp được, ngày chết của người!"

Hồn một tiếng cười khẽ, không thềm để ý chút nào, ngay lập tức đi xa.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 39: Bản Vẽ

Trong doanh địa, bởi vì hai vị thợ săn mất tích bắt đầu vốn là có chút áp lực, Diêu mang về tin tức càng là như sấm sét giữa trời quang, nổ tất cả mọi người đầu váng mắt hoa.

Vừa vặn sửa sang lại tốt trong phòng nghị sự, làng xóm bên trong trường lão, Đại trưởng lão cùng Diêu vây ngồi cùng một chỗ, người nào cũng không nói gì.

Đại trưởng lão nếp nhăn trên mặt có vẻ thêm nữa, cũng sâu hơn, thời gian qua một lát, hẳn giống như là già nua mười tuổi. Thế nhưng ngồi tại trên vị trí này, muốn làm ra quyết định, dù là quyết định này du cửa quan toàn tộc vận mệnh.

"Chuẩn bị. . . Di chuyển đi." Cái này vài cái lời như có thiên quân nặng, nói ra khỏi miệng trong nháy mắt, Đại trưởng lão cũng có chút suy yếu.

Diêu lại ngẩng đầu, trong mắt thiêu đốt lên khác thường hỏa diễm, nói: "Lại lần nữa di chuyển lời nói thạch Sinh Mệnh liền sẽ phải chịu vĩnh cửu tổn hại. Mới nơi trú quân, lại có thể nhánh chống bao lâu đây?"

Vấn đề này không người trả lời, cho dù là Đại trưởng lão cũng có ý lảng tránh.

Điều lại không chịu buông lỏng, nhìn chăm chăm vào Đại trưởng lão, mỗi chữ mỗi câu mà nói: "Đại trưởng lão, mới nơi trú quân nhện không được đấy, có phải hay không?"

Đại trưởng lão sắc mặt mấy lần, cuối cùng thở dài một tiếng, nói: "Chúng ta làng xóm đã di chuyển nhiều lần, nhất là gần nhất mấy lần khoảng cách thời gian quá ngắn, hiện tại thạch Sinh Mệnh lực lượng đã hạ xuống tiêu chuẩn tuyến phía dưới. Các người hẳn là đã có cảm giác rồi a? Đừng nói mới nơi trú quân, chính là cái này nơi trú quân, muốn chống đỡ dưới đi, cũng rất khó khăn."

Thạch Sinh Mệnh lực lượng dính đến làng xóm sinh hoạt các mặt, những thứ khác không nói, nó trực tiếp quyết định rồi các chiến sĩ chiến lược, cùng với có thể tại trong Vũ Lâm kiên trì thời gian.

Võ sĩ càng mạnh, càng có thể chống cự nguy hiểm, thợ săn càng mạnh, phạm vi hoạt động càng lớn, làng xóm tự nhiên sẽ càng phát ra cường đại.

Lâu dài chỗ tốt, thì là khi thạch Sinh Mệnh năng lượng đầy đủ thời gian, có thể tế tự tổ tiên, đạt được rất trọng yếu truyền thừa, tri thức cùng với tin tức.

Đã không có thạch Sinh Mệnh, dân thất lạc tại Vũ Lâm bên trong có thể nói nửa bước khó đi. Bọn hắn sẽ dần dần mỗi mệt, nhưng không cách nào thông qua nghỉ ngơi xong toàn bộ khôi phục, sẽ trở nên nóng nảy dễ giận, cùng dần dần suy yếu.

Nếu như thời gian dài không thể trở lại nơi trú quân bổ sung năng lượng, còn có thể quên đi rất nhiều đã nhớ kỹ đồ vật.

Nói ngăn lại, thạch Sinh Mệnh cơ hồ chính là dân thất lạc hết thầy.

Ngoại trừ Đại trưởng lão bên ngoài, làng xóm những người khác đối với thạch Sinh Mệnh chuẩn xác trạng thái cũng không phải hiểu rất rõ. Hiện tại nghe Đại trưởng lão nói như vậy, vài tên trưởng lão đều là quá sợ hãi, có đã là nước mắt tuôn đầy mặt, lẩm bẩm: "Trời muốn chết ta, trời muốn chết ta à!"

Diêu Nháy mà đứng lên, nói: "Dù sao nhất định diệt vong, vậy tại sao không đung một cái?"

"Thế nào hợp lại?"

"Quý ăn thịt người nhiều như vậy, hơn nữa đến còn là tinh nhuệ chiến sĩ cùng đại tù trưởng, chúng ta lấy cái gì đi hợp lại?"

"Chính là làng xóm trong tất cả mọi người cầm lấy vũ khí, cũng ngăn không được a!"

Lời này nghe quả thực không sai, thế nhưng chẳng biết tại sao, hôm nay Diêu chính là cảm thấy đặc biệt chối tai, nàng kêu lớn: "Chúng ta bây giờ có Hoàng Tuyền!"

Trong phòng nghị sự trong nháy mắt yên tĩnh, tất cả trưởng lão ánh mắt cũng tập trung ở trên người Diêu, mang theo khác thường nhiệt tình ánh mắt, làm cho nàng toàn thân cũng không được tự nhiên.

"Hắn nguyện ý lưu lại?" Một gã trưởng lão thử thăm dò hỏi.

Tuy rằng còn là không biết Hoàng Tuyền lai lịch, nhưng nhìn hắn có thể cùng thạch Sinh Mệnh chung sống, còn có thể sử dụng súng, mọi người đã cam chịu, hắn hẳn là cái nào đó cỡ lớn làng xóm đến nỗi nơi ẩn núp đại võ sĩ, chỉ bất quá bởi vì ly khai thời gian quá dài, đã mất đi bộ phận nhớ.

Nhân vật như vậy, nhỏ làng xóm là không để lại đến đây, chờ hắn nhớ tới khẳng định liền đi trở về.

Diêu bị hỏi đến đột nhiên ngậy ngần cả người, không biết nên trả lời như thế nào. Nàng nhưng nhất thời kích thích, trên thực tế căn bản không biết ý Hoàng Tuyền.

Hơn nữa nàng luôn luôn chùng cảm giác, Hoàng Tuyền người như vậy, cũng không phải cái này nhỏ làng xóm có thể lưu lại đấy. Hẳn chính là một cái ửng, chỉ rộng lớn bầu trời mới là nơi quy tụ.

Thấy nàng không trả lời, một tên trưởng lão khác có chỗ suy đoán, tự cho là thông minh mà nói: "Cái kia xem đến hẳn là có ý tứ này rồi. Diêu, người muốn nghĩ mọi cách đem hẳn lưu lại, không dùng được biện pháp gì đều được! Nếu như người một cái còn chưa đủ, như vậy làng xóm bên trong nữ nhân, cũng có thể theo hẳn chọn lựa!"

Diêu hoàn toàn không nghĩ tới hẳn sẽ nói ra những lời này, nhất thời ngậy người. Một tên trưởng lão khác nói: "Như vậy không tốt sao? Làng xóm bên trong nữ nhân phần lớn đã có chủ."

Tiền một gã trưởng lão mặt nghiêm, nói: "Đây là đang mang toàn bộ làng xóm sinh tử tồn vong đại sự! Có chủ thì thế nào? Nếu như không để lại Hoàng Tuyền, tất cả mọi người phải chết! Làm làng xóm tích lũy liên tiếp, làm tổ tiên ý chí không có ở đây trong tay chúng ta đoạn tuyệt, mỗi người cũng hẳn là kính dâng, cũng có thể hi sinh! Nếu như hẳn nhìn trên cháu gái của ta, ta cũng sẽ không phản đối! Nếu vì bản thân điểm này sự tình, sẽ không Cố toàn bộ làng xóm chết sống, ta xem hẳn cũng không cần phải tại làng xóm trong đợi rồi, lưu đây tốt rồi!"

Lời nói này nói xong hiên ngang lẫm liệt, hơn người cũng không cách nào lên tiếng, huống hồ cường giả có được quyền ưu tiên vốn chính là làng xóm truyền thống. Thế nhưng là không biết tại sao, Diêu chính là cảm thấy trong nội tâm lấp kín đến lợi hại, cả trung khí cũng thở gấp không được.

Đại trưởng lão lúc này chậm rãi nói: "Bây giờ nói cái này còn có chút sớm, như vậy đi, Diêu, người đi trước hỏi một chút ý Hoàng Tuyền. Đợi xác định ý nghĩ của hẳn, chúng ta lại thương nghị."

Diêu lạnh lùng thốt: "Ta không muốn đi, muốn đi chính các người đến hỏi!"

Đề nghị trưởng lão lập tức không vui, "Đây là đang mang toàn tộc đại sự, sao có thể như thế tùy hứng? Thêm nữa nói, tìm Hoàng Tuyền lúc đó chẳng phải người đề nghị đấy sao?"

"Là ta đề không sai, nhưng ta chính là không muốn đi hỏi loại sự tình này!"

"Cần rõ!" Trưởng lão vỗ án.

Diêu nhưng lại không khách khí chút nào trừng trở về, "Ta là đại võ sĩ, người muốn thế nào?"

Trưởng lão kia lập tức cứng lại.

Đại trưởng lão đứng ở giữa hai người, nói: "Diêu không muốn đi, vậy cũng không được miễn cưỡng, ta đi nói đi."

Diêu hừ một tiếng, xoay người rời đi, cả cái bắt chuyện cũng không đánh. Người trưởng lão kia giận đến mặt đỏ bừng, cả giận nói: "Nhìn xem, nhìn xem! Cái này giống như bộ dáng gì nữa! Coi như là đại võ sĩ thì thế nào, bất quá là cái nữ nhân, đợi sinh ra hài tử còn có cái gì dùng?"

Một đám trưởng lão ngược lại có không ít khẽ gật đầu.

Làng xóm ở bên trong, nữ nhân là phụ thuộc phẩm cùng sinh đẻ đời sau công cụ, đã là mấy trăm năm qua chung nhận thức. Dù là Diêu trở

thành trăm năm qua duy nhất một vị đại võ sĩ, nhất thời cũng không đổi được mọi người trong lòng thâm căn cố đế quan niệm, nhất là lão nhân.

Hơn nữa cái kia trưởng lão nói cũng không phải là đều không có đạo lý, nữ nhân sinh đẻ về sau lực lượng suy giảm, tựa như quá mặt trời mọc nhất định sẽ rơi xuống đồng dạng, căn bản không có cách nào tránh cho.

Khi Đại trưởng lão đi ra phòng nghị sự thời gian, vừa hay nhìn thấy Diêu bóng lưng. Nàng run nhè nhẹ, hiển nhiên đã nghe được các Trưởng lão vừa vặn nói lời.

Đại trưởng lão cũng không biết nên nói cái gì, trong lòng thầm than, trên đường tìm đến Hoàng Tuyền.

Hoàng Tuyền trước mặt trên bàn phủ kín giấy, hẩn cầm lấy than bút, chính trên giấy ghi ghi vẽ tranh. Đại trưởng lão có chút tò mò, để sát vào nhìn qua, vừa ý trước mặt hội chế đều là chút khôi giáp kiểu dáng.

Những thứ này bản vẽ cùng Đại trưởng lão thông qua tổ tiên tế tự lấy được bất luận cái gì bản vẽ cũng không giống nhau, chúng nó cực kỳ tinh tế, phía trên đánh dấu chi chút chữ số, rất nhiều địa phương cả đường cong đều có đánh dấu.

Hoàng Tuyền không có cấm kỵ ý, bất quá Đại trưởng lão ở bên cạnh nhìn hồi lâu, lại không phải không thừa nhận trong đó đại bộ phận cũng đều không hiểu. Đặc biệt là có chút địa phương độ cong, đánh dấu chi chút chữ số cùng công thức, Đại trưởng lão cũng cảm giác kỳ quái. Đường cong thứ này, không đều là xem cảm giác đấy sao, chẳng lẽ còn có thể cân nhắc?

Đại trưởng lão cuối cùng nhịn không được, hỏi: "Đây là cái gì?"

"Ta cho mình xếp đặt thiết kế khôi giáp." Hoàng Tuyền nói.

"Tạo một bộ khôi giáp ngược lại không có vấn đề gì, thế nhưng là người xếp đặt thiết kế loại này khôi giáp, chúng ta chỉ sợ là chế."

Hoàng Tuyền cười cười, nói: "Không cần như vậy tinh tế, đến lúc đó ta sẽ ở bên cạnh chỉ đạo đấy. Có nhiều chỗ, bằng cảm giác chế tạo là tốt rồi."

Vốn hay là muốn bằng cảm giác, Đại trưởng lão trong lòng lập tức buông lỏng. Hẳn chế tạo mấy mươi năm võ bộ khí cụ, am hiểu nhất đúng là cảm giác.

"Cái này bộ bản thiết kế. . ."

Hoàng Tuyền liền nói: "Đợi khôi giáp tạo tốt, bản vẽ liền tặng cho các người rồi."

Đại trưởng lão lập tức đại hi.

Hoàng Tuyền bộ này bản vẽ, hẳn tuy rằng rất nhiều địa phương xem không hiểu, nhưng ít ra biết rõ rất nhiều địa phương xếp đặt thiết kế trước đây chưa từng gặp, tiêu chuẩn tại phía xa tổ tiên tế tự bên trong có được ý đồ trên giấy.

Trước đây tổ tế tự thời gian cũng không phải là không có cao tiêu chuẩn bản vẽ, nhưng nếu như không nhận ra không hiểu, tự nhiên cũng chỉ không nhớ được, viết xuống đến thì càng không làm được.

Bộ này bản vẽ, nhất định phải hảo hảo bảo quản, nhiều đời truyền thừa xuống dưới. Tuy rằng phía trên đánh dấu chữ số cùng công thức bản thân xem không hiểu, nhưng chỉ cần làng xóm vẫn còn truyền thừa, hậu bối bên trong chắc chắn sẽ có người thông minh có thể xem hiểu đấy.

Nếu như Hoàng Tuyền đáp ứng đem bản đồ giấy đem tặng, Đại trưởng lão lập tức liền nói: "Người khôi giáp ta sẽ đích thân rèn! Không dùng được

vài ngày có thể xong việc!"

Bản vẽ lại phức tạp, cũng bất quá là một bộ khôì giáp. Đại trưởng lão có năm chắc tại ba ngày bên trong chế tạo hoàn tất, đối với chính mình cảm giác, hẳn chính là như thế tự tin.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 40: Giết Đi Ra Ngoài

Hoàng Tuyền cũng nhẹ gật đầu.

Đại trưởng lão thăm dò nói: "Chúng ta cái này làng xóm tuy rằng kích thước không lớn, cũng rất có sức sống. Người kế tiếp vô sự có thể làm lời nói có thể tại chúng ta nơi đây nhiều ở một thời gian ngắn."

"Vô sự có thể làm?" Hoàng Tuyền bật cười, nói: "Kế tiếp bất kể là di chuyển còn là lưu lại tử chiến, cũng đều không tính vô sự có thể làm đi?"

Đại trưởng lão mặt sắc mặt ngưng trọng lên, nói: "Người cũng biết làng xóm hiện trạng rồi, không biết có đề nghị gì?"

Hoàng Tuyền nhạt nói: "Đề nghị của ta, người không hẳn như vậy muốn nghe."

"Người cứ việc nói!"

"Ta muốn rút ra thạch Sinh Mệnh lực lượng, mau chóng khôi phục chiến lực. Đợi trang bị chế tạo xong, sẽ đi tìm quỷ ăn thịt người phiến toái. Về phần các người, nguyện ý cùng ta cùng đi cũng được, không muốn đi cũng tùy các người."

Đại trưởng lão sắc mặt đại biến, thất thanh nói: "Rút ra thạch Sinh Mệnh lực lượng?"

Hoàng Tuyền nhạt nói: "Ta sẽ không cũng sử dụng hết đấy. Đương nhiên, ta cũng có thể trợ giúp làng xóm bên trong võ sĩ rút ra thạch Sinh Mệnh lực lượng, để cho bọn họ trở nên càng cường đại hơn. Các người cũng có thể học sẽ như thế nào sử dụng loại lực lượng này, mà không phải giống như bây giờ sống dở chết dở đấy."

Đại trưởng lão đã bị trùng kích có chút lớn, lỗ mãng trong chốc lát, nói: "Điều chính là ví dụ, đúng không? Ta biết ngay, ta biết ngay."

Tại làng xóm dân trong tri thức, cũng bị thạch Sinh Mệnh nhận thức, phải xem kỳ ngộ, xem thiên phú, xem may mắn, căn bản không nghĩ tới còn có người có thể hời hợt nói, thạch Sinh Mệnh lực lượng là có thể chủ động rút ra đấy.

Hoàng Tuyền dưới tay tinh chuẩn mà sao chép ra một cái phức tạp Dị Hình tuyến, nói: "Các người đã không có lựa chọn."

Đại trưởng lão có chút khó khăn nói: "Chúng ta còn cần suy nghĩ thêm một chút."

"Thạch Sinh Mệnh trạng thái người rõ ràng nhất, nó ủng hộ không được tiếp theo di chuyển. Hiện tại hoặc là trên chiến trường chết đi, hoặc là chính là đang lẫn trốn chết cùng trong sự sợ hãi chết đi, không có lựa chọn khác."

Hoàng Tuyền thanh âm bình thản mà lại lạnh như băng, tựa như tại trần thuật một kiện không có ý nghĩa việc nhỏ.

Đại trưởng lão hai tay run rẩy, còn muốn làm cuối cùng giãy giụa: "Người, người có thể lưu lại tới giúp chúng ta đấy. Đã có người, hơn nữa Diêu cùng thạch Sinh Mệnh, có lẽ chúng ta không nhất định sẽ thua."

Lúc này Hoàng Tuyền đã vẽ tốt rồi cuối cùng một tờ bản vẽ, hướng Đại trưởng lão trong tay vừa để xuống, nói: "Ta đã quyết định rồi, muốn bắt

lấy những thứ này quý ăn thịt người. Các người cần muốn quyết định đây, nhưng có muốn hay không cùng ta cùng một chỗ."

"Thế nhưng là nếu như giữ thạch Sinh Mệnh lực lượng cho người, về sau làm sao bây giờ? Chúng ta còn thế nào tại Vũ Lâm bên trong sinh tồn?" Đại trưởng lão tuyệt vọng mà kêu.

"Vũ Lâm bên trong cũng không thích hợp nhân loại sinh tồn."

"Đối với chúng ta còn có thể đi đâu? Toàn bộ thế giới tất cả đều là Vũ Lâm!"

Hoàng Tuyền thản nhiên nói: "Ta chưa từng thấy qua một cái chỉ Vũ Lâm thế giới, nơi đây cũng sẽ không ngoại lệ. Hơn nữa, ngay tại mấy ngàn năm trước, trên viên tinh cầu này có lẽ liền không có bao nhiêu Vũ Lâm."

Đại trưởng lão ngây người, "Không có Vũ Lâm, vậy sẽ có cái gì? Mấy ngàn năm trước sự tình, người làm sao sẽ biết rõ?"

Đối với văn minh truyền thừa một số gần như đoạn tuyệt dân thất lạc, Hoàng Tuyền cũng không có trông chờ bọn hắn có thể lý giải tại Tinh Cầu hình dạng mặt đất biến thiên ở bên trong, mấy nghìn năm thật sự nhưng một cái chớp mắt. Rất nhiều biến hóa muốn lấy vạn năm, ức năm đến mà tính toán.

"Chúng ta đây muốn như thế nào sống sót?"

"Người cảm thấy, đến hôm nay loại tình trạng này, làng xóm còn có thể tiếp tục sinh tồn sao?"

Hoàng Tuyền vấn đề nói trúng tim đen, bất quá Đại trưởng lão dù sao vẫn là trong lòng còn có may mắn, "Có thể nhiều sống một ngày, chắc chắn sẽ có có thể xoay chuyển."

"Đi tới trên trăm năm đều không có có thể xoay chuyển, hiện tại sẽ có sao? Bất quá, có lẽ còn có một con đường sống."

Đại trưởng lão tinh thần chấn động, hỏi: "Cái gì đường sống?"

"Cùng theo ta, chúng ta theo quý ăn thịt người địa bàn chính giữa giết đi ra ngoài, ly khai cái mảnh này chết tiệt Vũ Lâm."

"Theo quý ăn thịt người địa bàn giết đi ra ngoài?"

"Theo quý ăn thịt người địa bàn giết đi ra ngoài, ra khỏi miệng liền tại phía sau của bọn hắn."

Khiếp sợ ngoài, Đại trưởng lão cũng có chút hồn bay phách lạc. Cho tới nay, làng xóm tránh quý ăn thịt người cũng không kịp,

Mấy trận có thể ghi chép đại chiến, cũng đều là bị dồn đến tuyệt lộ lên, mới không chết không thôi. Hiện tại quý ăn thịt người vừa tới cửa, muốn chủ động đón đánh, đến nỗi muốn giết mặc địa bàn của bọn hắn, điều này làm cho Đại trưởng lão thực là khó có thể tưởng tượng.

Đại trưởng lão mất hồn mất vía rời đi, vừa hay nhìn thấy Diêu phong phong hỏa hỏa vọt vào gian phòng Hoàng Tuyền.

Hắn trở lại Sang Sinh đại sảnh, khoanh chân ngồi xuống, dừng ở vừa vặn cảm rể thạch Sinh Mệnh, thần tình phức tạp, trong lòng tràn đầy giãy giụa. Hắn không biết mình cái này một đánh bạc, cuối cùng là đúng hay sai.

Qua rất lâu, hắn mới ly khai Sang Sinh đại sảnh, đem làng xóm bên trong đám trưởng lão cũng gọi đi qua, nói: "Ta quyết định, đi theo Hoàng Tuyền đại nhân, giết ra Vũ Lâm!"

Cái thế giới này cuối cùng là dạng gì đây, làng xóm bên trong không người nói được rõ ràng. Ngay cả Hoàng Tuyền, bởi vì khuyết thiếu cần

thiết quan sát đo đạc công cụ, cũng không thể nào biết được.

Tuy rằng hãn không có quan sát đo đạc công cụ, thế nhưng cái kia chiếc mấy ngàn năm trước rơi tan tại trên tinh cầu phi thuyền có. Dựa theo nó lưu lại nhật ký, viên Tinh Cầu này tại gần vạn năm trước, hãn là hải dương cùng hoang mạc tạo thành kỳ dị hình dạng mặt đất, không có Vũ Lâm.

Hoàng Tuyền tại Nhiên Cương đại tù trưởng cảm trại mà thấy được nham thạch bản địa, còn có một chút thủ công thô ráp nhưng đặc biệt cứng rắn thạch khí, những thứ này bất đồng tính chất tảng đá, nhưng hãn đã có một cái mơ hồ suy đoán, mà hãn hiện đang chuẩn bị đi làm đúng là nghiệm chứng cái này suy đoán.

Đối với Hoàng Tuyền mà nói, không biết con đường phía trước cho tới bây giờ liền không là vấn đề. Từ điển của hãn trên không tồn tại bó tay chờ đợi, cho dù lâm vào tuyệt địa, hãn cũng sẽ đem hết toàn lực xông một cái, vô luận tác động.

Biết được Đại trưởng lão quyết định về sau, Hoàng Tuyền vẫn là yên lặng, đem vài cái vũ khí bản thiết kế giao cho Đại trưởng lão, nhưng hãn chế tạo. Mặt khác, hãn còn gọi Đại trưởng lão giữ làng xóm bên trong tất cả trẻ trung khoẻ mạnh võ sĩ cùng thợ săn cũng triệu tập đến cùng một chỗ.

Đại trưởng lão nghe xong, vừa mừng vừa sợ, thăm dò nói: "Ý của ngài là?"

"Ta muốn dạy cho bọn hãn sử dụng dùng thạch Sinh Mệnh lực lượng phương pháp."

"Giống như Diêu như vậy?"

"Không có khả năng, bọn hãn không có năng như vậy thiên phú, bất quá cơ bản bí pháp là giống nhau."

Nghe được bí pháp hai chữ, Đại trưởng lão lập tức chạy như bay. Tại trong lịch sử toàn bộ làng xóm, là quan trọng nhất cho tới bây giờ đều là tri thức truyền thừa.

Thời gian qua một lát, làng xóm bên trong cơ hồ tất cả mọi người tại trên đất trống chờ rỗi. Bọn hãn tận mắt thấy Diêu lộ xác quá trình, trong lòng nóng bỏng từ không cần phải nói.

Hoàng Tuyền vốn là kiểm tra mọi người thể chất, một vòng xuống không khỏi âm thầm lắc đầu. Làng xóm bên trong trẻ tuổi thợ săn ở bên trong, có không ít chiến lược còn muốn vượt qua trước đây Diêu, nhưng là thân thể bọn họ bên trong nhận thạch Sinh Mệnh lực lượng ảnh hưởng mà thay đổi cơ thể, số lượng xa xa ít hơn so với thiếu nữ.

Đặc thù cơ thể số lượng càng nhiều, càng là cường đại, là có thể thừa nhận càng nhiều nữa lực lượng, vận dụng càng nhiều nữa bí pháp. Liên tưởng lai phát triển không gian mà nói, bọn hãn xa xa không kịp nổi Diêu.

Nhưng mà đổi lại góc độ đến xem, Diêu bản thân thiên phú đã thẳng đuối theo Hoàng Tuyền. Võ thiên phú của nàng, nếu như có thể trực tiếp tiếp nhận Thánh Huy cải tạo, mà không phải tương đối ôn hòa thạch Sinh Mệnh, như vậy nàng hiện tại thực lực, hẳn là vượt qua Long Kỳ chiến Doanh Phó thống lĩnh rồi.

Đương nhiên, đây cũng không phải nói nàng thì có khiêu chiến Hoàng Tuyền tư cách, Long Kỳ chiến Doanh tất cả Phó thống lĩnh chung vào một chỗ, cũng không đủ Hoàng Tuyền một tay đánh chính là. Nhưng ý vị này, cho dù lấy để quốc tiêu chuẩn, thiếu nữ cũng ít nhất có thể trở thành độc trấn một phương con gái đại công tước.

Còn lại đám thợ săn, trong thân thể hoặc nhiều hoặc ít đều có bị cải tạo qua cơ thể. Cho dù là ít đấy, cũng muốn vượt qua một thứ Long Kỳ chiến sĩ. Bình thường thợ săn, thì là trung hạ tầng quan quân tiêu chuẩn. Về

phần Phi Tiến những thứ này võ sĩ, sĩ quan cao cấp là trốn không thoát, đến nỗi Tướng Quân cũng có thể.

Bọn hãn đã sớm có lực lượng, nhưng không biết thế nào sử dụng.

Hoàng Tuyên vốn là truyền thụ đơn giản ba chiêu, chính là cất bước vọt tới trước, ra quyền, trở về bước lui về phía sau. Đây là lúc trước dạy cho Diêu trụ cột nhất võ kỹ, nàng chính là dùng cái này một quyền làm cho thất bại làng xóm bên trong cường đại nhất võ sĩ Cự Nham.

Làm nhiều người thợ săn mình luyện luyện tập về sau, Hoàng Tuyên lại đem làng xóm bên trong lão nhân, nữ nhân cùng bọn nhỏ cũng gọi đi qua, từng cái kiểm tra.

Làm hãn kinh ngạc là, bốn năm tuổi tiểu hài tử trong thân thể, cũng bắt đầu có đặc thù cơ thể tồn tại, nói cách khác, cả bọn hãn đều có thể tiếp nhận thạch Sinh Mệnh lực lượng, hơn nữa cơ hồ từng tiểu hài tử đều là như thế.

Cái này như tại đế quốc, hãn là khiến cho cả nước oanh động đại tin tức.

Cái này ý vị như thế nào?

Có nghĩa là chỉ cần nắm giữ thạch Sinh Mệnh chế tác cùng phương pháp sử dụng, toàn bộ đế quốc người cũng có thể có được Thánh Huy lực lượng. Có nghĩa là Long Kỳ chiến Doanh quy mô, sẽ ngàn vạn gấp bội khuếch trương. Có nghĩa là đế quốc bất kỳ một cái nào trưởng thành nam nhân, cũng sắp có được Long Kỳ chiến sĩ lực lượng.

Ý vị này, ngàn vạn Tinh Vực, vô tận Vũ Trụ, đều là đế quốc ranh giới.

Chỉ tiếc, đế quốc đã là lịch sử vạn năm trước.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 41: Hấp Thu

Kiểm tra lão nhân cùng nữ nhân thời gian, Hoàng Tuyền nhưng lại nhú mày.

Lão nhân cùng thân thể nữ nhân bên trong đều có nhiều chỗ bị cải tạo qua cơ thể, nhưng những thứ này cơ thể hiện tại phần lớn đã mất đi công hiệu, bọn hắn cùng Hoàng Tuyền tình huống hoàn toàn không giống vậy.

Hoàng Tuyền đặc thù cơ thể, là vì thời gian dài hôn mê mà tử vong, chỉ cần có đầy đủ Thánh Huy lực lượng có thể sống lại, vì vậy tối đa coi như là giả chết.

Nhưng lão nhân cùng trên người nữ nhân đặc thù cơ thể nhưng lại đã héo rút, đến nỗi mục nát, căn bản không có sống lại có thể.

Ngoài ra, đặc thù tổ chức mục nát, đối với thân thể thương tổn thật lớn. Đây cũng là dân thất lạc đi vào lão niên liền nhanh chóng già yếu, tự nhiên một trong những nguyên nhân tuổi thọ xa không kịp để quốc.

Thạch Sinh Mệnh còn chưa đủ cường đại, nhận nó ảnh hưởng cải tạo cơ thể cũng không đủ mạnh. Cùng chân chính Thánh Huy so sánh với, chúng nó suy yếu sớm hơn, cũng không có sống lại có thể, hơn nữa tử vong sau đó còn có thể mục nát.

Hoàng Tuyền đặc thù cơ thể cho dù chết chết, cũng tương đương với bình thường tổ chức, một vốn một lời thân thể cùng tuổi thọ không ảnh

hưởng nhiều lắm.

Tổng hợp trong khoảng thời gian này theo dõi, Hoàng Tuyền có loại cảm giác, thạch Sinh Mệnh giống như nhân vì bản thân lực lượng chưa đủ, vừa muốn cải tạo cảnh vật chung quanh cùng tất cả dân thất lạc, vì vậy nó tựa hồ là rút ra bao trùm trong phạm vi làm cho có sinh vật sinh cơ, để đền bù cải tạo cần thiết lực lượng. Mà khi chung quanh sinh cơ chưa đủ thời gian, biết sử dụng đến dân thất lạc bản thân Sinh Mệnh lực lượng.

Nữ nhân sinh con, là thai nghén sinh mệnh mới quá trình, đồng dạng cần tiêu hao lớn lượng bản thân Sinh Mệnh lực lượng. Hai tướng chồng lên, các nàng tại sinh đẻ đòi sau về sau lực lượng giảm mạnh, không thể nghịch phản.

Đương nhiên những thứ này nhưng Hoàng Tuyền suy đoán của mình, không thể nào chứng minh là đúng. Hẳn lại lần nữa thầm than, như đế quốc nghiên cứu khoa học viện những thứ kia lão quái vật tại, mới có thể tìm ra đáp án.

Lão nhân cùng thân thể nữ nhân bên trong đặc thù cơ thể tuy rằng không nhiều lắm, nhưng ít nhiều vẫn là có chút. Hoàng Tuyền đem trong trí nhớ bí pháp tuyến mấy bộ trụ cột nhất đi ra, sau đó lại đơn giản hoá cắt giảm, dạy cho bọn hắn.

Những thứ này cắt giảm phiên bản bí pháp, đang cùng quý ăn thịt người trong chiến đấu không tạo nên nhiều đại tác dụng, nhưng để cho bọn họ lực lượng càng lớn chút, động tác nhanh hơn chút, sức chịu đựng càng dài một chút.

Tuy rằng vẫn không thể trên chiến trường, nhưng ít ra tại phá vòng vây trong quá trình, bọn hắn có thể miễn cưỡng cùng mà vượt hành quân bộ pháp, tăng lên làng xóm chinh thể tiến lên tốc độ, do đó gia tăng sống sót cơ hội.

Phân phó nhường tất cả mọi người tự hành luyện tập, Hoàng Tuyền liền mang theo Diêu cùng Đại trưởng lão, đi tới Sang Sinh đại sảnh.

Hắn nhìn lấy thạch Sinh Mệnh, chậm rãi đưa tay phải ra.

Thạch Sinh Mệnh tựa hồ cảm giác được cái gì, bắt đầu kịch liệt chấn động, rễ cây cũng nhao nhao từ trong đất rút ra, trên không trung vung vẩy lấy, muốn đem Hoàng Tuyền vội ra

Loại này chống cự, tại hoàng trong con suối giống như là hài nhi phản kích. Hắn thảng ra tay, một nắm chặt thạch Sinh Mệnh.

Thạch Sinh Mệnh phát ra như trẻ con tiếng khóc, cuồn cuộn hào quang như nước chảy rót vào trong cơ thể Hoàng Tuyền.

Đại trưởng lão mặt hiện lên giãy giụa, muốn ngăn cản, bàn tay một nửa, lại chậm rãi để xuống. Bây giờ còn có một lần cuối cùng hối hận cơ hội, thế nhưng hối hận thì thế nào?

Hắn rõ ràng nhất tình trạng thạch Sinh Mệnh, Hoàng Tuyền trước khi đến, làng xóm cũng đã chậm rãi suy yếu, gần nhất hai lần lửa sém lông mày nguy cơ, là đe sập toàn bộ làng xóm cuối cùng một cột rơm rạ.

Cho dù có thể may mắn mà tránh thoát lần này quý ăn thịt người tìm tòi, cũng như Hoàng Tuyền theo như lời, đơn giản chính là chết muộן vài năm, mà mấy năm này rất lớn có thể, còn muốn tại không dừng lại tận lánh nạn cùng trong bóng tối vượt qua.

Huống hồ trong lòng của hắn minh bạch, cái này hối hận cơ hội là căn bản không tồn tại đấy. Hoàng Tuyền nói gần nói xa ý đã rất rõ ràng, hắn đã muốn định rồi thạch Sinh Mệnh.

Hoàng Tuyền cùng quý ăn thịt người đối chiến thủ đoạn, Đại trưởng lão thấy rất rõ ràng, cho dù làng xóm không chịu, cũng không có người có

thể ngăn cản hẳn.

Nếu là thật sự đánh nhau, làng xóm không chết tại trong tay quý ăn thịt người, ngược lại sẽ chết trước tại dưới tay Hoàng Tuyền. Suy nghĩ một chút Cự Nham chết, đã biết rõ Hoàng Tuyền tuyệt đối sẽ không không dám giết người.

Hoàng Tuyền tùy ý hấp thu lấy thạch Sinh Mệnh lực lượng, dùng bản thân đã có Thánh Huy tiến hành đồng hóa, dùng chung liền lưu lại, không hợp dùng liền bài xuất đi. Chỉ chốc lát thân thể của hắn bắt đầu nở rộ hào quang,

Hơn nữa hào quang càng ngày càng mãnh liệt.

Hoàng Tuyền không dùng được lực lượng, đối với làng xóm người trong vẫn có tương đối tốt chỗ đấy. Đại trưởng lão cũng yên lặng bắt đầu hấp thu, nhưng Diêu đã không dùng được những thứ này không thuần túy sức mạnh.

Sau một lát, Hoàng Tuyền hơi có ăn no chùng cảm giác, minh bạch lúc này đây lực lượng hấp thu không sai biệt lắm.

Hắn kiểm tra một cái trong cơ thể, lại có thật nhiều đặc thù cơ thể bắt đầu sống lại. Đợi chúng nó toàn bộ sống lại, trong cơ thể Hoàng Tuyền có thể vận dụng đặc thù cơ thể liền vượt qua nguyên bản tám phần, rất nhiều bí pháp có thể khởi động, tính ra xuống, hắn đại khái tiếp cận toàn thịnh thời kỳ bảy thành chiến lực.

Bảy thành trạng thái Hoàng Tuyền, cũng đã ít có người có thể ngăn cản.

Hắn đành chỉ hấp thu thạch Sinh Mệnh lực lượng. Thạch Sinh Mệnh bây giờ còn còn lại một phần ba tả hữu lực lượng, cấp cho làng xóm bên

trong các chiến sĩ tăng lên, cùng phải bảo vệ bọn hãn xuyên qua quỷ ăn thịt người lãnh địa, đi ra Vũ Lâm.

Dù là Hoàng Tuyền chiến lực còn không có tăng lên tới đỉnh phong, cũng không có thể hấp thu nữa. Không có có thạch Sinh Mệnh, ai cũng đi không xuất ra Vũ Lâm.

Hoàng Tuyền truyền xuống một quyển sách tâm pháp, nhường Đại trưởng lão dạy cho trong bộ lạc đám thợ săn. Tu tập cái này quyển sách tâm pháp về sau, bọn hãn là có thể chủ động hấp thu thạch Sinh Mệnh lực lượng, tuy rằng số lượng không nhiều lắm, nhưng là so với trước đây muốn tốt rất nhiều.

Kế tiếp Hoàng Tuyền liền đem bản thân cửa quan trong phòng, phân phó người nào đều không cho quấy rầy. Hãn muốn dốc lòng chài vớt một cái sở học bí pháp, nhìn xem tại kế tiếp trong chiến đấu cuối cùng muốn dùng đến đâu chút bí pháp, chế định hạng gì chiến thuật, mới có thể đang cùng quỷ ăn thịt người trong quyết đấu chiếm cứ tiên cơ.

Hoàng Tuyền rất rõ ràng, lần này thức tỉnh, làm cho gặp phải nguy cơ thực là trước đó chưa từng có. Trước kia hãn lại lâm vào tuyệt cảnh, phía sau dù sao vẫn là có bàng đại đế quốc tại chèo chống, đều phải nghĩ biện pháp phá tan lớp lớp vòng vây chạy đi, chỉ cần một ngày có thể góc đầu trở lại.

Mà bây giờ, đế quốc đến nỗi đã không có ở đây mọi người trong trí nhớ, toàn bộ thế giới, ít nhất cái mảnh này Vũ Lâm cũng tràn đầy ác ý. Loại này cùng thế giới là địch cảm giác, cho dù là không sợ hãi Hoàng Tuyền, cũng thập phần không thoải mái.

Vì vậy hãn phải chăm chỉ chuẩn bị chiến đấu.

Ba ngày đảo mắt rồi biến mất.

Thập phần may mắn đấy, quý ăn thịt người khí tức chỉ có một lần ở phương xa sát qua, không có hướng bên này. Nhưng mà điều này cũng lại lần nữa nhắc nhở làng xóm dân, uy hiếp đang ở trước mắt.

Trong khoang, Hoàng Tuyền chậm rãi mở ra hai mắt, yên lặng tại trong lòng qua một lần trước bí pháp tổ hợp cùng chiến đấu phương án, cái này mới đứng dậy.

Hắn vươn tay, nhìn trên đầu ngón tay sáng lên một chút sáng ngời hào quang. Hào quang nóng rực hào nhoáng, giống như luân phiên mặt trời nhỏ.

Bực này dữ dẫn khí tức, đúng là Thánh Huy lực lượng kinh khủng tiêu chí. Có thể khống chế loại này thái dương giống như lực lượng, mới là hẳn Hoàng Tuyền ngày xưa quét ngang rất nhiều Tinh Vực cậy vào.

Thánh Huy vừa ra, Hoàng Tuyền nhận biết liền số lấy gấp bội tính khuếch trương, trong nháy mắt liên tiếp thạch Sinh Mệnh, hơn nữa lấy nó là mắt, nhìn về phía bốn phương tám hướng. Thạch Sinh Mệnh lực lượng làm cho đến, chính là Hoàng Tuyền tầm mắt.

Giờ khắc này, Hoàng Tuyền cảm nhận được chân chân thật thật áp lực, thậm chí có chút kỳ dị đau đớn cảm giác. Hẳn mơ hồ nhận biết, tại bên trong Vũ Lâm, ở trên trời, thậm chí là lớn dưới mặt đất, đều có mơ hồ lực lượng pháp phòng, như là triều tịch.

Cái kia không biết lực lượng tràn ngập thiên địa, một luồng sóng mà tuôn ra động, mỗi một lớp tuôn ra qua, thạch Sinh Mệnh sẽ có làm cho rung động.

Hoàng Tuyền cùng cũng rõ nét cảm thấy thạch Sinh Mệnh sợ hãi, xác nhận phía trước mấy lần không phải lỗi của hẳn cảm giác, nếu như một tảng đá cũng có tâm tình, có suy nghĩ, hữu lực lượng, như vậy nó chẳng lẽ không phải chân chính sinh mệnh sao?

Cái này đã là khoa học vấn đề, cũng là triết học suy nghĩ.

Đáng tiếc Hoàng Tuyền không phải là đế quốc viện nghiên cứu viện sĩ, cũng không phải là triết học bậc thầy, qua lại càng là chưa bao giờ suy nghĩ qua tương tự ta là ai, ta khi nào có thể lên làm đế quốc Hoàng Đế cái loại này thâm ảo vấn đề.

Bất quá giờ khắc này, tại thiết thực nhận biết đến giấu sâu ở thế giới chỗ sâu cái loại này lực lượng thời gian, Hoàng Tuyền đột nhiên phát hiện mình trước đối với địch ý cảm giác có thể có độ lệch, thế giới ác ý cũng không phải nhằm vào hãn hoặc nhân loại, mà là châm đối với thạch Sinh Mệnh, nhằm vào Thánh Huy.

Bên trong Vũ Lâm che giấu lực lượng hạo như vực sâu biển lớn, mà thạch Sinh Mệnh lực lượng lại như một cái cô đảo, cả hai hoàn toàn không có ở đây một cái lượng cấp trên.

Thế nhưng mệnh mông lực lượng vọt tới thời gian, thạch Sinh Mệnh xảo diệu mà đem nó phần đến tả hữu, vượt qua bản thân về sau đi thêm hợp lưu, sau đó trước sau như một về phía phương xa dũng mãnh lao tới.

Tựa như dòng sông bên trong một khối đá cuội, đi qua vô số năm mài, từ lâu khéo đưa đẩy vô cùng, lớn hơn nữa nước chảy đến tận đây, cũng sẽ tách ra lại hợp lưu. Liền dòng sông bản thân mà nói, căn bản cũng không sẽ chú ý tới còn có như vậy một khối đá cuội.

Thạch Sinh Mệnh lực lượng tuy rằng yếu ớt, nhưng ở Hoàng Tuyền xem, cùng cái kia mệnh mông lực lượng thuộc về thuộc về cùng một tầng nữa, bằng không cũng sẽ không dễ dàng như thế mà liền giấu giếm được đi.

Thực như bị cái kia mệnh mông lực lượng phát hiện, sợ là một cái Tiểu Lãng hao phí, có thể đập chết thạch Sinh Mệnh.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỤC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 42: Lại Lần Nữa Di Chuyển

Đẩy cửa mà ra thời điểm, Hoàng Tuyền tâm tình so với ba ngày trước còn muốn trầm trọng. Trước đây vẫn chỉ là suy đoán, mà bây giờ, hẳn rõ ràng biết rõ, Vũ Lâm quả thực không thể ngây người.

Điều rất xa chứng kiến Hoàng Tuyền, giống như nai con giống như chạy vội tới, nói: "Người khô giáp binh khí cũng tạo tốt rồi, nhưng, người thật sự muốn dùng chúng nó sao?"

"Đương nhiên."

Vài tên thợ săn hợp lực giơ lên mấy cái rương tới, bên trong cũng là dựa theo Hoàng Tuyền cho ra bản vẽ chế tạo vũ khí khô giáp.

Khô giáp là hiếm thấy trọng giáp, kiểu dáng dữ tợn, trước ngực sau lưng có đạo đạo lăng hình nổi lên, nhìn từ xa giống như một cỗ cương thiết Khô Lô. Cánh tay, đầu vai cùng bên chân, cũng tự nhiên kéo dài ra mấy đạo gai sắt, dù là bảo vệ, cũng có thể đả thương địch thủ.

Mũ bảo hiểm lại cơ hồ đem cả cái đầu cũng bọc lại rồi, chỉ ở ánh mắt cùng miệng mũi chỗ chảy ra một loạt khe hở, dùng cho tầm mắt cùng hô hấp.

Không chỉ là Diêu, vài tên thợ săn cũng đều tại tò mò nhìn Hoàng Tuyền. Bọn hắn đã sớm lén lút thử qua bộ này khô giáp, tự nhiên biết rõ nó có bao nhiêu kinh khủng.

Ngoại trừ Diêu bên ngoài, người còn lại căn bản đều mặc không đủ trọn bộ trọng giáp. Nếu như hạng nặng mặc giáp trụ lên, bọn hắn cả đi đường cũng tổn sức, chớ nói chi là chiến đấu.

Hơn nữa mũ bảo hiểm cũng để cho bọn họ bắt đoán không ra, như vậy mũ bảo hiểm đeo lên sau đó tầm mắt nghiêm trọng chế ngự, cả nghiêng mới có cũng nhìn không tới, vừa muốn thế nào chiến đấu?

Hoàng Tuyền cầm lấy khôi giáp, từng kiện từng kiện mặc lên người, cuối cùng đem đầu nón trụ mang tốt, trong nháy mắt liền biến thành một gã có thể so với quý ăn thịt người đại tù trưởng cương thiết võ sĩ.

Hắn tùy ý hoạt động vài cái thân thể, xếp đặt ra vẻ ta đây đấu tư thế, liền lấy nón an toàn xuống, hài lòng nói: "Rất tốt!"

Trọn bộ khôi giáp hoàn toàn dựa theo hắn bản vẽ chế tác, từng chỗ tiếp hợp cũng tinh vi vô cùng, tuy là đế quốc đỉnh cấp chế tạo công tượng tác phẩm, cũng bất quá chỉ như vậy.

Tuy rằng làng xóm văn minh vẫn ở vào nguyên thủy thời đại, thế nhưng là lò luyện vạn vật loại vật này, quả thật có chỗ độc đáo. Mới ba ngày thời gian, Đại trưởng lão một người cầm đao, liền tạo ra được trọn bộ khôi giáp, thực là vượt quá tưởng tượng.

Như tại trước đây thay, toàn bộ nhờ thủ công lời nói bộ này khôi giáp cần mười tên thợ thủ công chế tạo nửa năm, chế tác còn xa không kịp bây giờ phẩm chất.

"Vũ khí đâu?"

"Ở chỗ này." Hai thợ săn hợp lực giơ lên một thanh không lồ song đầu chùy đã đi tới, ánh sáng xem bọn hắn cố hết sức bộ dạng, đã biết rõ chuôi này búa tạ có bao nhiêu nặng.

Hoàng Tuyền một tay đề cập qua, tiện tay vung vài cái, tức khắc mang xuất ra đạo đạo Hồ Khiếu. Hãn không có lại tiếp tục diễn luyện, gật đầu nói: "Cảm giác rất tốt!"

Tất cả chiến sĩ thấy được ánh mắt cũng thẳng.

Thử qua vũ khí khôi giáp, Đại trưởng lão đi tới, nói: "Vật sở hữu cũng chuẩn bị xong, sáng mai, chúng ta có thể xuất phát, chỉ bất quá. . . Ài!"

Hoàng Tuyền biết rõ Đại trưởng lão tâm tình, nói: "Không đi, lẽ nào ở chỗ này chờ chết sao?"

Đại trưởng lão vuốt ve rơi tan chiến hạm bức, nói: "Ta biết rõ, chẳng qua là cảm thấy thật vất vả tìm được như vậy thích hợp nơi trú quân, có được để xuống, thật sự là có chút khôngỡ bỏ."

Bên trong Vũ Lâm kim chúc khó có được, cao phẩm chất hợp kim càng là chỉ có thể ngộ mà không có thể cầu, trên cơ bản chỉ có thể dựa vào rơi xuống phi thuyền hài cốt đạt được, đây cũng là làng xóm dân tuyến chọn nơi trú quân suy tính một trong.

Bất quá phi thuyền hài cốt dù sao vẫn là có hạn, dùng một chút liền ít một chút. Trước mặt cái mảnh này nơi trú quân tinh hạm hài cốt cực lớn, và lại nhiều khoang cũng tương đối nguyên vẹn, không cần tốn bao nhiêu công phu có thể đầy đủ lợi dụng.

Nhìn qua lên trước mắt còn có thể nhìn ra tinh hạm nguyên trạng chỗ giữa phòng lớn, Hoàng Tuyền đột nhiên trong lòng khẽ động, quý ăn thịt người tìm được đồ vật, lẽ nào cùng chiếc này tinh hạm có quan hệ.

Từ lúc tiền một cái nơi trú quân, Hoàng Tuyền chứng kiến tinh hạm hài cốt thời điểm, cũng cảm giác có chút cổ quái, tựa hồ chế tác chất liệu thật tốt quá điếm, so với vũ khí của hãn đều phải nhin ăn mòn.

Đến nơi này vừa nơi trú quân, tuy rằng hoàn là rất khó phán đoán hai nơi hài cốt có hay không đến từ đồng nhất chiếc tinh hạm, nhưng hai bên có một điểm giống nhau, trụ cột chất liệu cực ưu.

Tại Hoàng Tuyền tìm được tinh phiến nhật ký về sau, đem cái nghi vấn này để xuống, hẳn vốn tưởng rằng, sản từ hẳn ngủ say mấy trăm năm về sau tinh hạm chất liệu rất tốt là bình thường, lúc đó đế quốc công nghiệp không biết đã phát triển đến hạng gì trình độ.

Hiện tại cần thận suy nghĩ một chút,

Hẳn có thể đọc đến cái kia phần tinh phiến, đã nói lên đế quốc công nghiệp cũng không có phát sinh thay ranh giới bay vọt.

Kết hợp với đế quốc trước kia đối với dân phẩm cùng quân phẩm thứ bậc kém khống chế, thuyền dân lại từ trước đến nay chú trọng thành phẩm cùng tính giá so với, tựa hồ không ứng với phổ cập loại này cao phẩm chất tài liệu.

Ngoài ra, nhật ký bên trong ghi chép hoàn tiết lộ một cái chỗ khả nghi, tinh hạm cuối cùng mục tiêu là ý định tại gần nhất Khả Cư tinh đáp xuống, tịnh tu kiến điểm thực dân mới.

Người dân bình thường thuyền phần lớn là vận chuyển hành khách cùng vận chuyển hàng hóa, chỉ viện nghiên cứu cùng cực cá biệt bàn lớn tổ chức tài năng làm điểm ngoại vực ngắn hạn nghiên cứu khoa học thăm dò, lấy ở đâu kiến tạo thực dân điểm năng lực?

Chiếc này tinh hạm cao như thế đoạn, không phải là nguy trang chính là có khác đặc thù sứ mạng.

Mà ty kho nhật ký bên trong ghi chép, chiếc thuyền này một mực ở cô tịch vận chuyển, nghĩ đến là đầu bí mật đường hàng hải, cố ý tranh tai mắt

của người. Nhiệm vụ cơ mật trình độ cũng có thể tương đối độ cao, thế cho nên cả trên thuyền ty kho loại này chức vị mọi người giấu giếm tới.

Như thế ẩn mật, trên chiếc thuyền này nguyên bản vận là cái gì?

Đây hết thảy, nếu như Hoàng Tuyền có thể gặp lại một chỗ phi thuyền hải cốt, tinh tế tìm tòi so với, có lẽ có thể tìm được thêm nữa manh mối.

Bất quá lấy hẳn đối với tinh hạm biết, nếu như chiếc phi thuyền này là ở tiến vào Hành Tinh thời gian giải thể, như vậy hải cốt rơi là tả phạm vi nói như thế nào cũng phải trên trăm km. Tại tràn ngập địch ý bên trong Vũ Lâm tìm tòi khác hải cốt, đồng đẳng với mò kim đáy biển.

Hoàng Tuyền tiếc nuối mà buông xuống thăm dò ý tưởng.

Làng xóm cứ như vậy chọn người tay, lực lượng cả tự bảo vệ mình cũng khó khăn, thua kém hơn nhường quý ăn thịt người đi tìm đi, đợi có cơ hội bộn hẳn chỗ đó đoạt lấy đến dễ dàng hơn chút.

Màn đêm buông xuống, trong doanh địa cử hành quy mô long trọng bữa tối, trên cơ bản không dễ dàng bảo tồn cùng với mang không đi thực phẩm, tất cả đều đem ra.

Liên hoan bầu không khí cũng không nhiệt liệt, ngược lại tương đối nặng nề, ngoại trừ mấy người trẻ tuổi thợ săn, bởi vì gần đây đạt được lực lượng mà có vẻ kích động bên ngoài, những người còn lại đều là trầm mặc, nỗ lực hướng trong bụng nhét càng nhiều nữa đồ ăn.

Tại trong lòng rất nhiều lão nhân, lần này viễn chinh trên cơ bản hữu tử vô sinh, trước khi chết ăn bữa cơm no cũng là tốt. Mặt khác viễn chinh cùng chiến đấu cũng cần thể lực, chỉ có dựa vào hiện tại đại lượng ăn uống đến chứa đựng.

Hoàng Tuyền ăn được không nhiều không ít, hẳn tất cả trước khi chiến đấu chuẩn bị cũng đã hoàn thành, hiện tại cần suy nghĩ chính là, nếu đạt được mới thạch Sinh Mệnh, vậy hẳn là thế nào lần nữa chinh hợp bí pháp.

Một đêm cứ như thế trôi qua, khi bình minh đã đến thời gian, làng xóm bên trong tất cả mọi người đã làm xong di chuyển chuẩn bị.

Vài tên thợ săn từ bên ngoài phản hồi, bọn hắn về mặt mỗi một, hồi báo tại bên trong Vũ Lâm tìm tòi thu hoạch. Nhiệm vụ của bọn hắn là tìm kiếm quý ăn thịt người tung tích, để xác nhận bộ lạc khu quần cư phương hướng.

Nghe xong vài tên thợ săn báo cáo, kết hợp bản thân trong đầu nhớ, Hoàng Tuyền cuối cùng đã chọn quá mặt trời mọc phương hướng, nói: "Quý ăn thịt người liền tại cái phương hướng này, chúng ta xuất phát!"

Làng xóm bên trong chiến lực xuất chúng võ sĩ cùng thợ săn, sẽ cùng Hoàng Tuyền cùng Diêu cùng lúc xuất phát, đi ở phía trước, đột kích quý ăn thịt người nhiệm vụ cũng là từ bọn hắn đến chịu trách nhiệm.

Đại trưởng lão lại dẫn đầu số ít thợ săn chịu trách nhiệm bảo hộ lão nhân, nữ nhân cùng hài tử. Làng xóm người trong người đều hữu dụng chỗ, chính là bảy tám tuổi hài tử, cũng có thể chiến đấu, canh gác có thể vận chuyển vật nặng.

Vũ Lâm giống nhau dù mê hoặc ẩm ướt lờ mờ, khắp nơi đều là chí mạng độc trùng độc thảo, chừng lớn chừng ngón cái hút máu ruồi ông ông mà bay tới bay lui, trên mặt đất nhìn bình thường bãi cỏ, có khi một cước xuống dưới, lại sẽ đạp lồm một cái con sâu ồ, các loại to lớn côn trùng nhanh chóng bò qua bò lại.

Cho dù là kinh nghiệm phong phú thợ săn, tại loại hoàn cảnh này gần đến lâu rồi, cũng khó tránh khỏi có thất thần thời điểm. Hoàng Tuyền hai

cái đồng tử thì là màu sắc bất đồng, theo thứ tự là hồng ngoại cùng ánh sáng nhạt tầm mắt, giám thị lấy hoàn cảnh chung quanh.

Tại loại hoàn cảnh này bên trong rời đi gần nửa ngày, Hoàng Tuyền cảm giác được tinh thần có chút mỏi mệt, hãn nhĩn không được tại trong lòng phàn nàn: "Viện nghiên cứu những lão gia hỏa kia nếu đa dụng điểm tâm, sớm chút giữ sinh mệnh dụng cụ dò xét làm ra đến thật tốt!"

Hồng ngoại hình thức không cách nào phân biệt con rắn, Tích Dịch đợi động vật, cũng đứng độc trùng không có phản ứng. Nhưng chúng nó thường thường là chí mạng nguy hiểm, ngay cả Hoàng Tuyền cũng sẽ không nguyện ý bị bên trong Vũ Lâm độc trùng cắn lên một mực.

Phàn nàn tự nhiên không chỗ hữu dụng, hơn nữa cũng chưa bao giờ là Hoàng Tuyền thói quen, hãn theo không ôm oán, đầu giải quyết vấn đề. Vì vậy cái ý nghĩ này cùng một chỗ, hãn lập tức liền có làm cho đề phòng, ý thức được tính tình của mình trở nên kém hơn, cũng càng là kích thích dễ giận.

Hãn quay đầu lại nhìn lại, thấy phía sau đội ngũ đã trở nên lỏng lẻo tản ra tản ra, ngẫu nhiên có người cho hã giận kiêu đá một cước bên người thân cây bụi cỏ.

Cùng buổi sáng xuất phát thời gian so sánh với, đám thợ săn rõ ràng trở nên càng thêm nôn nóng, may mà Hoàng Tuyền người võ lực cùng với mấy ngày hôm trước dạy học, đã thành lập lên tuyệt đối quyền uy, bực bội bầu không khí xuống, cũng không có ai nháo sự.

Hoàng Tuyền minh bạch, đây là nhận lấy bên trong Vũ Lâm cái kia không chỗ nào không có mệnh mệnh lực lượng ảnh hưởng.

Thạch Sinh Mệnh hiện tại tại trong tay Đại trưởng lão, muốn dùng đến bảo hộ nữ nhân cùng hài tử, liền cùng các chiến sĩ khoảng cách khoảng

cách khá xa rồi. Đợi đến tối cắm trại thời gian, tất cả mọi người mới có thể tụ tập tại thạch Sinh Mệnh chung quanh.

Hoàng Tuyên khẽ nhú mày, càng là đối với cái thế giới này xâm nhập hiểu rõ, hẳn lại càng là cười không nổi. Như thế tuyệt cảnh, thật sự là trước đây chưa từng gặp, cả nghĩ cũng không có nghĩ qua.

"Hy vọng quý ăn thịt người trong doanh địa, đồ vật ta muốn." Hoàng Tuyên đưa ánh mắt ném hướng phía trước.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 43: Cách Xa Địch Nhân

Hoàng Tuyền khước mắt liếc qua đảo qua một đám cỏ, trong lòng khẽ động, đưa tay tỏ ý đội ngũ dừng lại.

Đám thợ săn cũng kinh nghiệm phong phú, hơn nữa giữ Hoàng Tuyền dạy dỗ vật cũng công được thuộc lòng. Vừa thấy dùng tay ra hiệu, lập tức phân tán, đều tự tìm địa phương bí mật, làm tốt rồi công kích chuẩn bị.

Hoàng Tuyền đi đến bụi cỏ trước, đem cành lá đẩy ra, chứng kiến bên trong có một khối cốt phiến. Cái này khối cốt phiến không biết đến từ cái nào động vật, nó bị mài thành hình tròn, chính giữa thủng, đúng là quý ăn thịt người thường xuyên mang theo vật phẩm trang sức.

Cốt phiến trên hoàn rất sạch sẽ, chỉ có một chút điểm cỏ xỉ rêu dấu vết, nói cách khác, cái mảnh này cốt phiến rơi ở chỗ này cũng chính là một ngày tả hữu. Nếu lại trường, cỏ xỉ rêu sẽ sinh trưởng được rất rõ ràng rồi.

Hoàng Tuyền tiện tay đem xương vòng bóp nát, lại tại phụ cận tìm tòi một vòng, quả nhiên đã tìm được không ít quý ăn thịt người lưu lại dấu vết.

"Cái này nhìn qua như là một cái tuần tra đội." Phi Tiến đối với quý ăn thịt người kinh nghiệm phong phú, căn cứ các loại dấu vết làm phán đoán.

"Là tuần tra đội mà không phải săn bắn đội, nói rõ chúng ta cách bọn họ nơi trú quân hẳn là không xa, đây là tin tức tốt."

Phi Tiến cười khở, nói: "Thật không nghĩ tới, chúng ta nơi trú quân mới vậy mà cách bộ lạc quý ăn thịt người gần như vậy, càng không có nghĩ tới chúng ta rõ ràng còn sẽ chủ động công kích quý ăn thịt người."

Hoàng Tuyền vỗ vỗ vai của hắn, nói: "Hiện tại lực lượng của các người cũng cùng đi tới không giống nhau, quý ăn thịt người không có gì đáng sợ đấy."

Phi Tiến nhún vai, nói: "Ta biết rõ, nhưng là trong quá khứ vài chục năm kinh nghiệm, khó tránh khỏi sẽ cảm thấy có chút sợ."

Sợ mới là bình thường, dân thất lạc sẽ không có không sợ quý ăn thịt người đấy, sợ cùng hận là hai việc khác nhau.

Hoàng Tuyền nhạt nói: "Qua hôm nay, người tù cũng không lại sợ quý ăn thịt người rồi."

"Hy vọng như thế, bất quá. . ." Phi Tiến chỉ chỉ Hoàng Tuyền, hỏi: "Người liền định một mực mặc cái này sao?"

Hoàng Tuyền hiện tại toàn thân trọng giáp, còn kém đội nón an toàn lên rồi. Từ xuất phát thời gian lên, hắn mặc cái này thân trọng giáp rời đi trên đường.

Hoàng Tuyền nói: "Thói quen thì tốt rồi."

Phi Tiến rất muốn nói, cái này căn bản không phải có thể thói quen vấn đề, thế nhưng từ đối với Hoàng Tuyền kính sợ, vẫn là đem nói trong bụng.

Lúc này Hoàng Tuyền chỉ ra cùng một cái phương hướng, nói: "Chúng ta hướng bên này đi, bên kia mùi thối rõ ràng hơn."

Hiện tại cho dù là cái mũi cuối cùng linh thiếu nữ, cũng còn không có nghe thấy ra quý ăn thịt người mùi vị, những người khác liền càng không biết Hoàng Tuyền là làm sao mà biết được.

Trên thực tế, quý ăn thịt người mùi vị tuy rằng thập phần mãnh liệt, nhưng đây chẳng qua là tại tiếp cận sau đó mới có thể nghe thấy được. Bình thường quý ăn thịt người tại bên trong Vũ Lâm đi qua, không bao lâu mùi vị sẽ toàn bộ tiêu tán, cho dù là kinh nghiệm rất phong phú thợ săn, cũng không cách nào bằng mùi truy tung quý ăn thịt người.

Ai cũng nói không rõ đây là vì cái gì, đặc biệt là toàn thân thoa khắp dầu trơn quý ăn thịt người người thợ săn, theo lý hẳn là tại hành động bên trong lưu lại không ít tanh tươi dầu, nhưng trên thực tế khi chúng nó chạy trốn về sau, mùi vị rất nhanh sẽ tiêu tán, không thể nào săn đuổi, cũng rất khó cảnh giới.

Dân thất lạc không biết nguyên nhân trong đó, hiện tại Hoàng Tuyền nhưng lại đã minh bạch. Quý ăn thịt người mùi thối, là vì đã bị dân thất lạc trong cơ thể Thánh Huy lực lượng kích thích bố trí. Mà lực lượng của bọn nó, trên thực tế cùng toàn bộ bên trong Vũ Lâm che giấu mệnh mệnh lực lượng là nhất thể đấy.

Nói cách khác, bọn hắc mới là cùng thế giới, cùng tự nhiên hòa làm một thể sinh mệnh. Khi bọn hắc hành động thời gian, lưu lại ở dưới dấu vết rất nhanh cũng sẽ bị Vũ Lâm đồng hóa, tự nhiên không thể nào truy tung.

Mà Hoàng Tuyền không phải là dùng truyền thống thủ đoạn truy tung, hẳn phân biệt mùi dùng ánh mắt mà không phải cái mũi.

Ánh mắt của hắc kinh quá nhiều lần cải tạo, mắt trái đã hoàn toàn biến thành sinh hóa khí quan, không chỉ có thể hoán đổi nhiều loại tầm mắt hình thức, hơn nữa có thể xem xét các loại thể khí quang phổ. Mùi trên thực tế là các loại thể khí, cũng thuộc về có thể được giám định.

Bởi vậy tại trong mắt Hoàng Tuyền, một đạo màu vàng nhạt khói lửa dấu vết đi ngang qua Vũ Lâm, cái này đạo khói lửa dấu vết, chính là quý ăn thịt người tuần tra đội đi qua đường nhỏ. Mà loại này mùi vị, nhưng lại tại bên ngoài phạm vi dân thất lạc khứu giác nhận biết.

Xem đến không chỉ dân thất lạc nhằm vào quý ăn thịt người tiến hóa ra rất nhiều chuyên dụng thủ đoạn, quý ăn thịt người cũng nhằm vào dân thất lạc tại tiến hóa, tựa hồ tiến hóa được càng thêm triệt để.

Hoàng Tuyền lập tức dọc theo quý ăn thịt người tuần tra đường nhỏ đi đầu tiến lên, còn lại thợ săn đã thành phân tán đội hình, cùng theo Hoàng Tuyền về phía trước.

Hoàng Tuyền đã đội nón an toàn lên, cầm trong tay búa tạ, toàn bộ người hoàn toàn chính là một cỗ di động cương thiết thành lũy. Rất nhiều thợ săn cũng trong âm thầm nghi hoặc, Hoàng Tuyền như thế nào xuyên thấu qua cái kia bộ mũ bảo hiểm xem đi ra bên ngoài đấy.

Về điểm này, Hoàng Tuyền tự nhiên không sẽ nói cho hẳn biết đám này là khô giáp cấu tạo đặc thù, cũng không ngăn cản hẳn phát ra cao tần dò xét chấn động. Thông qua loại này chấn động, hẳn có thể nắm giữ cảnh vật chung quanh hết thảy hướng đi, có đôi khi so với ánh mắt còn tốt hơn dùng.

Quý dị là, Hoàng Tuyền tiến lên im ắng, coi như là già nhất luyện thợ săn tại bên trong Vũ Lâm cũng khó tránh khỏi sẽ phát ra một chút thanh âm. Nhưng Hoàng Tuyền giống như u linh đồng dạng, nếu như không phải là tận mắt nhìn thấy, thính giác bên trong căn bản không có sự hiện hữu của hẳn.

Hoàng Tuyền mang theo nhiều người thợ săn tìm tòi tiến lên, rời đi mấy cây số, Hoàng Tuyền đột nhiên đưa tay, sau đó chỉ chỉ phía trước, cái này thủ thế có ý tứ là mục tiêu liền tại phía trước.

Rất nhiều thợ săn hô hấp đột nhiên trở nên dồn dập, cái trán cũng bắt đầu xuất hiện mồ hôi.

Hoàng Tuyền cũng mặc kệ cái này tuổi trẻ thợ săn nghĩ như thế nào, hắn chỉ chỉ Diêu, sau đó hướng nghiêng phía trước chỉ một cái. Thiếu nữ liền hướng tay hắn chỉ phương hướng bí mật đi, đi không bao xa, liền chứng kiến trên đại thụ dựng cái nhà trên cây, một cái quỷ ăn thịt người đang đứng tại trong nhà trên cây.

Cái này đầu quỷ ăn thịt người dáng người hết sức nhỏ, ánh mắt lại đặc biệt lớn, xem ra là sở trường nhanh nhẹn cùng nhận biết chiến sĩ. Bất quá hiện tại hắn tập trung chú ý căn bản là không có ở canh gác lên, nghiêng dựa vào vách tường, cúi thấp đầu, đánh thẳng găm ngủ.

Tại bên trong Vũ Lâm, quỷ ăn thịt người chính là hoàn toàn xứng đáng bá chủ, vô luận dã thú còn là dân thất lạc, chỉ cần cảm giác được quỷ ăn thịt người tồn tại, đều lẫn mất rất xa.

Cái này trạm canh gác vị tác dụng cùng hắn nói là cảnh giới, chẳng bằng nói là đe dọa, biểu hiện cái mảnh này địa bàn đã bị quỷ ăn thịt người chiếm lĩnh.

Người bình thường chứng kiến quỷ ăn thịt người trạm canh gác vị, thì sẽ xa xa tránh đi. Coi như là nơi ẩn núp chính quy thợ săn binh sĩ, cũng sẽ không điên cuồng đến cường công quỷ ăn thịt người đại bộ lạc nơi trú quân.

Thế nhưng là tại trong mắt Hoàng Tuyền, quỷ ăn thịt người cũng bất quá là mạnh hơn một chút quái vật mà thôi. Vũ khí của bọn hắn cũng tương đối nguyên thủy, đại bộ phận vẫn còn vũ khí lạnh thời đại, đối với đã sớm được chứng kiến diệt tinh pháo Hoàng Tuyền mà nói, quỷ ăn thịt người tịnh không đáng sợ, chân chính đáng sợ chính là đứng tại phía sau bọn họ sinh vật, cùng với cái thế giới này.

Thiếu nữ lặng yên không một tiếng động trên mặt đất cây, một tay ghì chặt cổ lính gác quý ăn thịt người, trong tay liệt đao đâm vào ngực của hắn, cho đến không có chuôi.

Phương xa truyền đến vài tiếng chim hót, đó là Hoàng Tuyền phát ra tín hiệu, làm cho nàng hoàn thành nhiệm vụ sau đó tới tụ hợp.

Điều trước đi đến bên người Hoàng Tuyền, Phi Tiến thì là chậm hơi có chút, hắn cũng giải quyết xong một cái trạm canh gác vị.

"Quý ăn thịt người hang ổ thì ở phía trước, đi thôi." Hoàng Tuyền đi đầu bước đi, Phi Tiến, Diêu cùng nhiều người thợ săn vội vàng đuổi kịp.

Chưa có chạy ra rất xa, bọn hắn liền chứng kiến hai bên có riêng một cái nhà trên cây, quý ăn thịt người lính gác lẳng lặng yên ngồi ở trong nhà trên cây, không nhúc nhích, dường như ngủ say đồng dạng, đã không có sinh mệnh khí tức.

Đám thợ săn đều là trong lòng hoảng sợ, ai cũng không biết Hoàng Tuyền là lúc nào, dùng thủ đoạn gì giải quyết xong những thứ này lính gác.

Địa thế dần dần hướng lên, cây cối cũng dần dần thưa thớt, trên sườn núi xuất hiện con đường, hơn nữa thảo mộc cũng đi qua có ý thức thanh lý.

Tại gò núi đỉnh, xuất hiện quý ăn thịt người nơi trú quân.

Quý ăn thịt người dùng gỗ thô đâm thành tường gỗ, hơn nữa tu hữu mà nhìn qua tháp cùng cửa lầu. Tường gỗ dựa vào núi thế mà kiến tạo, phập phồng hấp dẫn.

Nơi trú quân đại môn thì là từ trăm trọng tấm ván gỗ bám thành, bên ngoài bao lấy sắt lá. Cửa trên lầu có chiến sĩ trông coi, mà nhìn qua trong tháp cũng đều đứng đầy cầm trong tay cung tiễn thợ săn.

Phi Tiến từ phía sau lưng gỡ xuống trường cung, đã nghĩ muốn trước giết chết nhìn qua trong tháp tiễn thủ.

Hoàng Tuyền đề xuống hẳn cung, chỉ chỉ nơi xa một cái nhìn qua tháp. Ở đó tọa mà nhìn qua trong tháp, lính gác trong tay rõ ràng cầm lấy một khẩu súng quân lớn lên kinh người súng bự.

Phi Tiến tuy rằng không rất rõ ràng đó là cái gì vũ khí, lại bản năng cảm giác được, súng kia độ chặt chẽ cùng uy lực nhất định hết sức kinh người. Nếu không phải Hoàng Tuyền nhắc nhở, công kích mình hiểu rõ nhìn qua tháp Cung Tiễn Thủ về sau, hơn phân nửa liền sẽ biến thành thi thể.

Hoàng Tuyền tự nhiên biết rõ quý ăn thịt người chiến sĩ trong tay chính là súng ngắm.

Cho lính gác phối súng ngắm rất bình thường, tại đế quốc trong căn cứ, cũng nên có mấy cái Sniper, đây là phù hợp. Nhưng một màn này xuất hiện ở bộ lạc quý ăn thịt người nơi trú quân, liền có vẻ đặc biệt quái dị.

Hoàng Tuyền cũng không tốt kỳ, hẳn đầu chú ý thể nào căn cứ trước mặt binh lực phân bố điều chỉnh tiến công phối trí, dù sao chỉ cần đánh rớt xuống nơi trú quân, dĩ nhiên là có thể biết súng ngắm từ đâu mà đến.

Hoàng Tuyền hướng bốn cái mà nhìn qua tháp phân biệt chỉ một cái, sai khiến bốn người bắt lấy trạm canh gác vệ, sau đó nói: "Những người còn lại đi theo ta, chờ ta làm cho bắt đầu đại môn, liền vọt vào đi, phàm là chống cự đấy, hết thầy giết. Cũng nghe rõ sao?"

Một gã trẻ tuổi thợ săn nơm nớp lo sợ mà đã giơ tay lên.

Hoàng Tuyền lập tức lòng có không vui, đơn giản như vậy trắng ra chiến thuật cũng nghe không rõ, dân thất lạc văn minh thoái hóa, lẽ nào trí lực cũng cùng theo thoái hóa?

"Nói!"

Trẻ tuổi thợ săn thấy được Hoàng Tuyền trong giọng nói không vui, kiên trì nói: "Chúng ta thật sự muốn đánh sao?"

"Cũng đến nơi này, người cảm thấy thế nào?" Hoàng Tuyền lạnh nhạt nói, hẳn đột nhiên cảm giác được, hẳn là cho những thứ này dân thất lạc hảo hảo trên một đường quân quy khóa, để cho bọn họ biết rõ lâm trận bỏ chạy sẽ là cái gì kết cục.

Trẻ tuổi thợ săn sắc mặt tái nhợt, nói: "Thế nhưng là, người không cảm thấy số lượng của bọn họ có chút nhiều lắm sao?"

Hắn vừa nói như vậy, rất nhiều người mới phản ứng tới, lại nhìn hướng quý ăn thịt người nơi trú quân thời gian, cũng thay đổi sắc mặt.

Cái này nơi trú quân quy mô cũng quá lớn điếm, bên trong sợ không phải được có hơn một nghìn quý ăn thịt người đi?

Đối với Diêu cái này nhỏ làng xóm các chiến sĩ mà nói, quả thực là cái vô pháp đếm rõ thiên văn số tự, bọn hắn có thể cả đời cũng chưa thấy qua nhiều như vậy quý ăn thịt người.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 44: Phản Công

"Các người bốn cái đi làm cho mất nhìn qua trong tòa tháp gia hỏa, những người còn lại cùng theo ta, chờ ta làm cho bắt đầu đại môn liên hướng bên trong hướng. Đây là một lần cuối cùng, ta sẽ không tái diễn, cũng nghe rõ sao?"

"Minh bạch!"

Tất cả mọi người thấy được Hoàng Tuyền trong lời nói sát khí, bọn hắn mặc dù không có quân kỷ ý niệm, nhưng chỉ dùng để phương thức của mình đã minh bạch hắn là phục tòng mệnh lệnh.

"Minh bạch là tốt rồi, hiện tại hành động."

Bốn cái thợ săn phân biệt phía bên trái phải kín đáo đi tới, mấy phút đồng hồ sau về chỗ, đợi chờ Hoàng Tuyền làm cho bắt đầu nơi trú quân đại môn thời khắc. Bọn hắn cùng đi theo Hoàng Tuyền người đứng phía sau đồng dạng hiếu kỳ, cuối cùng muốn thế nào tại cường địch bốn vòng xuống, mở ra cái kia đạo dày đến kinh người đại môn.

Nghi hoặc tới ranh giới, Hoàng Tuyền dĩ nhiên đứng dậy, kéo lấy búa tạ, tựa như vậy hướng về quý ăn thịt người nơi trú quân đi đến.

Hắn căn bản không có che giấu, tất cả thợ săn cũng thấy được ngay người, Diêu thân thủ muốn đi kéo Hoàng Tuyền, thế nhưng là chụp một cái cái không, ngẩng đầu nhìn thời gian, Hoàng Tuyền bóng lưng ngay tại vài

bước lúc giữa, đã đi ra Vũ Lâm, tiến vào trong tầm mắt chiến sĩ quý ăn thịt người.

Cửa lầu cùng nhìn qua trong tòa tháp chiến sĩ, cũng không giống như tại trạm canh gác vị thời gian như vậy có thể lười biếng. Bọn hãn trước tiên thấy được Hoàng Tuyền, sau đó phản ứng có chút ly kỳ, không phải là trước tiên phát ra báo động, rõ ràng ngơ ngẩn, người nhìn ta, ta nhìn người, không biết nên làm thế nào cho phải.

Hoàng Tuyền giống như một cái hành động cương thiết thành lũy, quý ăn thịt người chiến sĩ chưa từng thấy qua vật như vậy, khi bọn hãn có hạn trí tuệ trong, còn không có nghĩ kỹ nên như thế nào đến truyền lại tin tức này.

Liên khi bọn hãn ngậy người công phu, Hoàng Tuyền bộ pháp nhanh hơn, mỗi một bước càng vượt qua lớn, đến một bước cuối cùng đột tiến ba mươi mét, trong nháy mắt liền xuất hiện ở nơi trú quân đại môn ngay phía trước. Tiếng hít thở, búa tạ luân phiên tròn, chỉ nghe một tiếng nổ vang, cái kia đạo cao mười thước đại môn tính cả toàn bộ cửa lầu, đều bị nện đến âm ầm sụp đổ!

Cửa cái này liền mở ra?

Trong khoảng thời gian ngắn, tất cả thợ săn đều có chút hoảng hốt thất thần, bọn hãn hoàn toàn không nghĩ tới, Hoàng Tuyền gọi là giữ cửa làm cho bắt đầu là ý tứ này. Ngay cả bốn gã chịu trách nhiệm giải quyết xong nhìn qua tháp thợ săn cũng ngậy người nháy mắt, thiếu chút nữa quên nhiệm vụ của mình.

Cũng may đám quý ăn thịt người nổi lên dạo chơi một thời gian càng lâu, khi bốn gã thợ săn hồi phục tinh thần, mà nhìn qua tháp trên bốn cái lính gác hoàn duỗi dài cổ, hướng phía Doanh cửa phương hướng nhìn quanh.

Đây chính là không thể tốt hơn bia ngấm, cái kia bốn gã thợ săn không cần lại lần nữa mệnh lệnh, lập tức cây cung xuất tiễn, bốn miếng răng thú mũi tên nhọn ngay ngắn hướng xuyên thủng cổ lính gác quý ăn thịt người.

Hoàng Tuyền đạp trên bụi mù bụi đất đi vào quý ăn thịt người đại doanh, búa tạ bên trái vung lên, nện ngược lại vài cái quý ăn thịt người chiến sĩ, bên phải lại vung mạnh, lại đập bay bảy tám cái thằng quý không may.

Một đầu hung bạo quý ăn thịt người điên cuồng gầm thét, trên người huyết quang hiện ra, hình thể cũng lớn hơn một chút, hung ác phóng tới Hoàng Tuyền.

Hoàng Tuyền biểu lộ cũng giấu ở lạnh như băng cương thiết dưới mặt nạ, không biết là hưng phấn còn là phẫn nộ.

Trong tay hãn búa tạ chậm rãi giơ lên, đến chỗ cao thời gian lại lấy nhanh được bất khả tư nghị tốc độ rơi xuống, chỉ nghe phịch một tiếng trầm đục, đầu kia hung bạo quý ăn thịt người vạn không nghĩ tới chùy rơi như tia chớp, tránh không kịp bị vào đầu đập trúng, cả người cũng khảm tiến bản địa, cốt cách dĩ nhiên vạn vạn được không còn hình dáng.

Hoàng Tuyền hai tay nắm ở chùy chuôi, giống như là có chút cố hết sức mà đem búa tạ chậm rãi thu hồi.

Chung quanh quý ăn thịt người các chiến sĩ đã hồi phục tinh thần, kinh ngạc diệt hết, hung tính bộc phát, gầm thét vọt lên, các loại vũ khí nhao nhao trảm tại trên người Hoàng Tuyền, văng tia lửa bắn ra bốn phía.

Hoàng Tuyền trong tay búa tạ đột nhiên gia tốc, lấy bất khả tư nghị tốc độ vượt qua vung mạnh một vòng, tại chung quanh hãn quý ăn thịt người chiến sĩ, đều bị nện bay ra ngoài, không trung nở rộ mảng lớn máu tươi bông hoa, rơi xuống đất quý ăn thịt người mỗi cái thân thể biến dạng, hiển nhiên đã đoạn tuyệt sinh cơ.

Một vòng luân phiên qua, Hoàng Tuyền mới chậm rì mà đem cái thanh này nhân gian hung khí thu trở về.

Hắn một thân cương thiết khô giáp trên có đạo đạo cạn vết tích, cũng là vừa vận quý ăn thịt người các chiến sĩ lưu lại kiệt tác. Dấu vết cạn thật tốt giống như bay sượt sẽ lau, khô giáp trên càng là không có bất kỳ bề ngoặt biến dạng địa phương, lực phòng ngự quả thực là không thể tưởng tượng nổi.

Bộ này khô giáp toàn bộ là từ Tinh Tế chiến hạm cấp hợp kim đúc thành, càng là xuất xứ từ đế quốc viện nghiên cứu qua muôn ngàn thử thách xếp đặt thiết kế,

Mỗi chỗ kết cấu cũng có thể nói hoàn mỹ, có thể trình độ lớn nhất mà phân tán sở thụ đập nện lực đạo.

Quý ăn thịt người tuy rằng hung hãn, mà dù sao là huyết nhục thân thể, còn chưa tới có thể tay không nện mặc Tinh Tế chiến hạm tình trạng. Trên thực tế, liền là năm đó lực quân sử dụng bình thường đường kính đại pháo, cũng oanh không ra Tinh Tế chiến hạm bức.

Quý ăn thịt người chiến sĩ nhao nhao theo trong phòng tuôn ra, rất nhiều đều thấy được đồng bạn bị vung mạnh bay một màn, trong khoảng thời gian ngắn đều là choáng váng.

Một đầu đặc biệt hung hãn quý ăn thịt người lại không úy kỵ, đỏ hồng mắt từ phía sau đánh về phía Hoàng Tuyền.

Hắn mới vọt tới một nửa, thiếu nữ đột nhiên từ trên trời giáng xuống, hai đầu gối quỳ đánh vào phía sau lưng của hắn trên. Mạnh mẽ xung lực trong nháy mắt đem cái này đầu quý ăn thịt người áp ngã xuống đất, đầu hắn hướng về phía sau hướng lên, xương cổ chỗ phát ra rắc một tiếng, dĩ nhiên tại xung lực dưới đứt gãy.

Diêu trong tay cầm lấy một cây đao dao che kín răng cửa trầm trọng trăm đao, so với quý ăn thịt người vũ khí còn muốn dữ tợn hung ác. Nàng đôi đao trong tay, một tiếng hò hét, trăm đao vượt qua vung, lại đem vọt tới trước mặt một cái quý ăn thịt người chiến sĩ chặn ngang chặt đứt!

Thấy nàng hung hãn như vậy, đám quý ăn thịt người cũng bị dọa, nhất thời không người dám gần chút nữa.

Tiếng kêu theo chỗ đại môn truyền đến, đó là làng xóm võ sĩ cùng đám thợ săn cuối cùng phục hồi tinh thần lại, dùng cung tiễn thanh xong có thể thấy được đồn biên phòng về sau, nháy vào nơi trú quân. Bọn hãn đại đa số trong tay người không còn là liệp đao, mà là nắm lấy đoản mâu.

Chứng kiến ngày xưa đồ ăn lại dám xông vào bộ lạc nơi trú quân, rất nhiều quý ăn thịt người cũng không dám tin tưởng vào hai mắt của mình.

Bọn hãn quên thêm vài phút đồng hồ tiền đồng bạn bị tàn sát kinh ngạc, kinh hãi cùng muốn ăn tràn ngập đại não, gặm thét, vung vẩy lấy vũ khí trong tay, lớn tiếng đe dọa lấy phía trước đám kia tiểu côn trùng đám.

Tại săn bắn trước, trước cùng con mồi đám đùa một hồi, là rất nhiều quý ăn thịt người thói quen. Bọn hãn càng ưa thích nhìn con mồi đám tại cực độ hoảng sợ cùng trong thống khổ chậm rãi chết đi, nghe nói như vậy mạnh mẽ ăn thịt mùi vị tốt nhất.

Nhưng mà, quý ăn thịt người trong mắt người nhát gan nhân loại lại không có như thường ngày giống như quay đầu bỏ chạy, ngược lại nhao nhao lao đến. Quý ăn thịt người các chiến sĩ lúc này mới nghiêm túc đi một tí, chuẩn bị bày ra chiến đấu tư thái.

Động tác của bọn hãn còn chưa tới vị, đám dân làng xóm đột nhiên bắt đầu cất bước về phía trước. Rõ ràng hoàn cách mười thước, thế nhưng là đám thợ săn trong nháy mắt liền vọt tới quý ăn thịt người trước mặt!

Bọn hấn lại lấy đồng dạng tư thế hai tay cầm cái giáo tiền gai, đoán mâu như gai đậu hũ, trong nháy mắt xuyên thủng từng cái một quỷ ăn thịt người ngược!

Đám thợ săn trong tay nhìn không ra có cái gì đặc biệt đoán mâu, trong lúc đó trở nên uy lực cực lớn, cho dù là toàn thân khoác trầm trọng thép giáp tinh nhuệ chiến sĩ, tại đoán mâu trước mặt cũng có vẻ thập phần yếu ớt, bị dễ dàng xuyên thủng.

Rất nhiều quỷ ăn thịt người khó có thể tin mà nhìn miệng vết thương của mình, bọn hấn có hạn đại não vô pháp đối với như vậy khác thường tình huống làm ra ứng đối, đã mất đi trước tiên cơ hội phản kích.

Đám dân làng xóm cũng không có cho chúng nó phản kích cơ hội, đại bộ phận thợ săn nhanh chóng lui về phía sau, đồng dạng một cái triệt thoái phía sau bước đã đến mười thước bên ngoài. Đoán mâu rút được quá ác quá nhanh, quỷ ăn thịt người miệng vết thương lại lần nữa vỡ toang, phun xuất ra đạo đạo mưa máu.

Vén vén một hiệp, hô hấp lúc giữa công phu, liền có vài chục cái quỷ ăn thịt người chiến sĩ ngã xuống.

Đám thợ săn nhao nhao đã chọn mục tiêu kế tiếp, giống như đúc đọt tiến, ám sát, triệt thoái phía sau quá trình, lại là hơn mười quỷ ăn thịt người biến thành thi thể.

Giờ này khắc này, trẻ tuổi đám thợ săn trong lòng máu nóng sôi trào, bọn hấn thật sự cảm nhận được Hoàng Tuyền theo như lời nói, quỷ ăn thịt người cũng không có đáng sợ như vậy.

Phanh phanh phanh, đang gầm thét, kêu gào cùng giữa tiếng kêu gào thê thảm, hoàn quanh quần có nhịp nặng nề thanh âm, vô luận cái dạng gì thanh âm cũng không lấn át được nó.

Đó là Hoàng Tuyền chiến chùy tàn sát thanh âm.

Hoàng Tuyền trong tay búa tạ như có ma lực kỳ dị, dù sao vẫn là chậm chạp nhấp lên, sau đó cực nhanh vung đánh, tốc độ tầm đó cực kỳ rõ ràng đối lập, làm cho người ta nhìn vô cùng khó chịu, rồi lại có loại quỷ dị ma lực, đã thấy nhiều về sau, dường như cảm thấy vốn nên như thế.

Tại Hoàng Tuyền trong tay búa tạ giơ lên chút cao trước, ai cũng không biết cái này một búa sẽ vung hướng phương nào, sau đó tất cả mọi người nghe được phịch một tiếng trầm đục, mới sẽ biết búa tạ đã vung lên.

Tại búa tạ trước mặt, dũng mãnh, tàn bạo, thép giáp, Chiến Phủ thậm chí phòng ốc, vô luận cái gì chắc chắn chướng ngại cũng đỡ không nổi Hoàng Tuyền một kích, không phải là bị nện phi chính là bị nện xuống dưới đất, biến thành thịt vụn.

Chỉ cần là Hoàng Tuyền muốn giết mục tiêu, mặc kệ hướng đâu chạy trốn ẩn núp, đều bị trực tiếp một búa quét tới, cả phòng dẫn người cùng một chỗ đập nát.

Trong nháy mắt, Hoàng Tuyền chung quanh đã chỉ quý ăn thịt người thi thể, số lượng so với tất cả thợ săn giết chung vào một chỗ đều nhiều hơn.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 45: Dễ Như Trở Bàn Tay

Dám xông lên quở ăn thịt người cũng biến thành thi thể, còn lại cũng bắt đầu vòng quanh Hoàng Tuyền đi. Hiện tại Hoàng Tuyền không thể không tốn chút khí lực, chủ động đuổi giết quở ăn thịt người rồi.

Ngay sau đó tại có nhịp trầm đục ở bên trong, lại thêm phòng ốc sụp đổ nổ vang.

Hoàng Tuyền kéo lấy búa tạ, bắt đầu một gian một gian mà tìm tòi quở ăn thịt người. Hẳn tìm tòi phương thức đơn giản thô bạo, không trong khu vực quản lý có người hay không, vốn là một búa đem trọn cái phòng ở nện lồm, lại nhìn trong phế tích cuối cùng chôn mấy thứ gì đó.

Theo từng tòa nhà đá sụp đổ, Doanh trên không trung quanh quẩn quở ăn thịt người gầm thét cuối cùng biến thành gào thét. Quở ăn thịt người lão nhân, nữ nhân cùng hài tử khắp nơi chạy trốn, dốc sức liều mạng tránh né lấy cái kia khắp nơi truyền bá tử vong cương thiết giết chóc thành lũy.

Toàn bộ trong doanh địa, đã nhìn không tới tinh nhuệ chiến sĩ cùng hung bạo quở ăn thịt người rồi, bọn hăn đều tại lúc ban đầu vây công Hoàng Tuyền trong quá trình biến thành thi thể.

Vô luận cỡ nào tinh nhuệ chiến sĩ cùng lực lượng bao nhiêu hung bạo quở ăn thịt người, cuối cùng cũng chỉ là tại Hoàng Tuyền trọng giáp trên lưu lại chút vết rạch. Sau đó Hoàng Tuyền búa tạ sẽ rơi xuống, đem chúng nó biến thành vụn vụn thi thể.

Sau một lát, gần nửa nơi trú quân cũng biến thành phế tích, đá vụn đoạn cây lúc giữa là mấy trăm bộ quý ăn thịt người thi thể. Cho dù là nhân khẩu hơn một nghìn bộ lạc, số này mắt cũng là toàn bộ trưởng thành chiến sĩ rồi.

Hoàng Tuyền cuối cùng dừng tay, theo trước mặt giáp bên trong phun ra một đoàn sương trắng, xem ra hẳn cũng có chút mệt mỏi. Tuy rằng hẳn một búa xuống dưới có thể làm cho thất bại nhiều cái quý ăn thịt người, thế nhưng nện lạt mấy trăm, cũng muốn hao tổn một ít thể lực đấy.

Hắn nhìn hai bên một chút, trong doanh địa sẽ không còn được gặp lại hơi chút cường đại điểm quý ăn thịt người, lưu lại đều là lão được chạy trốn bất động đấy. Còn có thể chạy trốn đều sớm đã đi ra nơi trú quân, trốn vào Vũ Lâm.

Toàn bộ nơi trú quân đột nhiên trở nên yên tĩnh, thật ra khiến Hoàng Tuyền có chút không thích ứng.

Lớn như vậy một cái bộ lạc, theo lý hẳn là có mấy cường giả, ví dụ như lúc trước gặp phải đại tù trưởng thì có có điểm ý tứ. Nhưng là bây giờ toàn bộ bộ lạc đều bị đánh cho tàn phế, sao thì một cái giống như loại đối thủ đều không có xuất hiện?

Vấn đề này, hẳn rất là nghiêm túc suy nghĩ một giây, sau đó nhin không được cười lên: "Cùng những thứ này dân thất lạc cùng một chỗ sống lâu rồi, xem đến đầu óc của ta cũng bắt đầu có vấn đề."

Kỳ thật rất đơn giản, Hoàng Tuyền hấp thu thạch Sinh Mệnh lực lượng, lần nữa sửa sang lại bản thân bí pháp hệ thống, hơn nữa chuyên môn nhằm vào quý ăn thịt người thiết kế khôi giáp cùng vũ khí, còn có cùng xứng đôi bộ tâm pháp chiến kỹ.

Vén vẹn theo lực lượng bản thân, có lẽ Hoàng Tuyền gia tăng được cũng không nhiều, thế nhưng tổng hợp chiến lực nhưng lại chỉ số loại gia

tăng.

Trước đây còn có thể một trận chiến đối thủ, đáp lại bây giờ Hoàng Tuyền chỉ bị nghiền ép. Ngoại trừ lúc trước đại tù trưởng miễn cưỡng có thể ngăn Hoàng Tuyền một bữa, còn lại bất kể là cái gì tinh nhuệ chiến sĩ còn là bộ tù trưởng, cũng cùng bình thường quý ăn thịt người đồng dạng, chính là một bữa nện lật.

Hoàng Tuyền không có cảm giác, nguyên lai là lợi hại điểm đối thủ, đều tại trong lúc vô tình bị giết chết rồi. Ánh mắt của hắn cẩn thận theo phế tích bên trong lại lần nữa đảo qua, theo quý ăn thịt người tàn phế thi thể trên mặc giáp cùng vũ khí ở bên trong, quả nhiên có thể tìm tới chút manh mối.

Hoàng Tuyền trong lòng không khỏi có chút chưa đủ, ngay sau đó bắt đầu đang mong đợi Hồn đại nhân xuất hiện.

Hắn lấy nón an toàn xuống, nhổ ngậm trọc khí, dò xét toàn bộ chiến trường.

Diêu dùng chiến đao chống đỡ thân thể, khập khiễng mà đi tới, thở hổn hển, hỏi: "Cái này đánh xong?"

"Hắn là . . . Đánh xong đi?" Hoàng Tuyền trong thanh âm không không tiếc nuối, hắn chuẩn bị lâu như vậy, lần nữa quy hoạch toàn bộ chiến đấu hệ thống, theo khôi giáp vũ khí đến bí pháp toàn diện phối hợp, thậm chí còn rút sạch huấn luyện làng xóm bên trong thợ săn.

Trước đó chưa từng có coi trọng, liền đối lấy mười phút chiến đấu, nhường Hoàng Tuyền cảm giác mình chỉ số thông minh cũng nhận lấy vũ nhục. Trên thực tế, trận chiến đấu này căn bản cũng không cần chỉ số thông minh, đầu muốn nhìn thấy bóng người vung chùy đập tới thì tốt rồi, tiểu hài tử cũng có thể làm.

"Cái này đánh xong?" Diêu lại là không thể lý giải lúc này Hoàng Tuyền tâm tình, nàng xem thấy đầy đất quý ăn thịt người thi thể, ngữ điệu có chút phiêu hốt, còn giống như đang ở trong mộng.

Đây chính là trọn vẹn một cái bộ lạc quý ăn thịt người, hơn nữa là có hơn một nghìn đầu quý ăn thịt người cỡ trung bộ lạc, bọn họ nơi trú quân đến nỗi chiếm cứ toàn bộ đỉnh, phòng ốc rất hiếm có như là chi chít Vũ Lâm.

Cứ như vậy chỉ chớp mắt công phu, liền đánh xong?

Đầy đất thi thể tại im ắng kể ra lấy sự thật, mà làng xóm dân võ sĩ cùng đám thợ săn, cùng Diêu phản ứng không sai biệt lắm, bọn hắn đi ngang qua tốt vài phút hoảng hốt về sau, cuối cùng xác nhận đánh thắng sự thật.

Như sấm hoan hô trong nháy mắt bộc phát, tựa như phát điên nhảy kêu, thậm chí có dòng người suy nghĩ lẹ, dùng tay run rẩy nắm đoản mâu, một cái lại một xuống đất gai lấy thi thể trên đất, trong miệng lầm bầm nhớ kỹ tên.

Cơ hồ mỗi người đều có thân nhân bị quý ăn thịt người ăn tươi kinh lịch, loại này cừu hận thấu xương, cho đến sinh mệnh cuối cũng sẽ không biến mất.

Hoàng Tuyền lẳng lẳng yên đợi một hồi, chờ bọn hắn thoáng phát tiết hoàn tất, mới vẫy vẫy tay.

Đám dân làng xóm nhanh chóng tụ tới, đợi chờ phân phó, đi qua một trận chiến này, bọn hắn mới chính thức đối với Hoàng Tuyền có phát ra từ nội tâm kính sợ. Hoàng Tuyền phương thức chiến đấu quả thực liền không giống người loại, từng vô cùng cường đại quý ăn thịt người ở trước mặt hắn, chính là một cái cái hoạt động bia thịt.

Hoàng Tuyền hướng phi mũi tên chỉ một cái, nói: "Người mang một nửa người, đuổi theo giết chạy thoát quỷ ăn thịt người, trước khi trời tối trở về. Mấy người các người, đi nói với Đại trưởng lão, nhường hẳn giữ làng xóm bên trong người mang tới. Những người còn lại tìm tòi toàn bộ nơi trú quân, nhìn xem quỷ ăn thịt người đều có chút bí mật gì."

Mọi người ứng, Phi Tiến lập tức liền điếm Tề nhân thủ xuất phát.

Nghĩ muốn đi theo Phi Tiến đi người rất nhiều, cơ hồ mỗi người thậm chí nghĩ đuổi theo giết chạy trốn quỷ ăn thịt người. Bất quá nếu như Hoàng Tuyền chỉ nói mang một nửa người đi, Phi Tiến liền điếm tốc độ nhanh nhất, chiến lực mạnh nhất một nửa thợ săn, nhảy vào Vũ Lâm.

Quỷ ăn thịt người bản tính hung hãn, chân chính chiến sĩ cơ bản cũng chết ở bắt đầu trong chiến đấu, chạy trốn đều là lão nhân, nữ nhân cùng tiểu hài tử.

Nhưng Hoàng Tuyền không phải là cái loại này sẽ không vị từ bi người, tiểu hài tử có thể trưởng thành, mà có lão nhân có nữ nhân, rất nhanh lại sẽ có rất nhiều tiểu hài tử, không dùng được mười năm, liền lại sẽ có vô số quỷ ăn thịt người xuất hiện ở làng xóm chung quanh.

Đối với cơ hồ cả đời đều là trong chiến tranh vượt qua Hoàng Tuyền mà nói, giết sạch quỷ ăn thịt người mẫu thú cùng ấu thú, mới thật sự là an toàn.

Bố trí xong nhiệm vụ, Hoàng Tuyền liền mang theo Diêu, hướng bộ lạc nơi trú quân trung ương nhất phòng lớn đi đến. Cái kia là cả bộ lạc quỷ ăn thịt người chỗ hạch tâm, nếu như bộ lạc có bí mật gì, hơn phân nửa là ở chỗ đó.

Đám thợ săn cũng cảm thấy phân tán đến xung quanh tìm tòi, tuy rằng làng xóm bên trong ngoại trừ vũ khí bên ngoài, tất cả tài vật đều là bậc thầy

cùng chung tất cả, nhưng giữ tốt nhất săn đuổi phân phối cho cuối cùng chiến sĩ ưu tú, cũng là tất cả mọi người chung nhận thức.

Hoàng Tuyền đối với nếu nói chiến lợi phẩm cũng không hứng thú, hẳn càng nghĩ muốn hiểu rõ chính là cái thế giới này lịch sử.

Bộ lạc phòng lớn cửa mở ra, vài tên quý ăn thịt người chiến sĩ vắn vẹo thi thể chõng chất tại cửa ra vào. Lúc ấy vài cái quý ăn thịt người muốn từ trong phòng lớn lao tới, tác động Hoàng Tuyền vung tay dùng búa tạ ném qua đến vài cái quý ăn thịt người, đem lao tới gia hỏa tất cả đều đập chết tại cửa ra vào.

Hoàng Tuyền trong tay búa tạ trái quét qua, phải quét qua, đem tất cả vương bản thi thể toàn bộ đẩy tới hai bên, sau đó cùng Diêu đi vào đại môn.

Tại ngoài cửa lớn, toàn bộ trong doanh địa cũng tản ra đậm đặc mùi thối, đó là quý ăn thịt người chỉ có mùi vị. Thế nhưng bước vào đại môn, mùi hôi rõ ràng như kỳ tích toàn bộ biến mất, trong không khí tràn ngập một loại hơi kích thích tính mùi vị, rõ ràng nghe thấy bắt đầu còn có chút mùi thơm.

Diêu đột nhiên ngăn cản dưới ánh mắt, nói: "Cái này tốt hào nhoáng!"

Bên trong cửa đầu tiên là tọa đại đường, thập phần to lớn, mái vòm cao tới mười thước, từ vài gốc hai người ôm hết cột gỗ chèo chống lấy. Trong hành lang chiếu sáng chủ yếu là vách tường cùng trên cây cột thiêu đốt bó đuốc, cùng với cuối tế đàn giống nhau trên bàn như mọc thành phiến ngọn nến.

Dù là trên tế đàn ngọn nến tính ra hàng trăm, toàn bộ đại đường hào quang cũng có chút lờ mờ, sao có hào nhoáng vừa nói?

Hoàng Tuyền ánh mắt đảo qua toàn bộ đại đường, cuối cùng đã rơi vào trên tế đàn.

Tại hẳn nhìn chăm chú, trên tế đàn ánh nến đột nhiên đã có biến hóa, bỗng nhiên trở nên đặc biệt sáng ngời, quả thực có loại nhìn thẳng đèn tự quang cảm giác, hơn nữa Hoàng Tuyền còn phát hiện, hào quang bên trong càng là lộ ra nóng rực, ánh nến rơi vào trên da thịt, rõ ràng mơ hồ nóng lên.

Trong cơ thể Hoàng Tuyền Thánh Huy tự hành vận chuyển, ở xung quanh người hình thành một vòng nhàn nhạt quang huy, đem tất cả ánh nến cũng áp ở bên ngoài.

Mà Diêu lại không có bốn sự này, ánh mắt đảo mắt liền đỏ lên, không ngừng chảy nước mắt. Cùng mặt nàng cũng đỏ lên, không riêng gì mặt, trần trụi bên ngoài da thịt đều tại thay đổi màu đỏ, liền giống bị mở nước nóng qua đồng dạng.

Hoàng Tuyền nhanh chóng nói một quyển sách khẩu quyết, sau đó tay phải tại Diêu trên thân chạy, nói: "Dựa theo cái này lộ tuyến trình tự, điều động thạch Sinh Mệnh lực lượng."

Diêu nhắm mắt lặng yên vận tâm pháp, trong nháy mắt trên thân thể liền nổi lên một tầng nhàn nhạt hào quang, trên da thịt đỏ mặt rất nhanh thối lui.

"Nha đầu kia thiên phú. . ." Cho dù đã không phải lần đầu tiên , Hoàng Tuyền vẫn đang cảm thấy không phản bác được.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 46: Tinh Lọc

Đế quốc thời kì, nghiêng cả nước chi lực cũng tìm không ra vài cái Diêu loại này thứ bậc thiên tài, hiện tại tùy tiện một cái bị đánh được chạy trốn tứ phía nhỏ làng xóm trong liền có một cái, thế nào không để cho đế quốc ỨC VẠN CON DÂN XẤU HỔ?

Hơn nữa không riêng gì Diêu, kỳ thật Phi Tiến, những võ sĩ kia, đến nỗi đám thợ săn, thiên phú cũng rất tốt, đặt ở đế quốc thời đại mỗi cái đều là bảo bối. Chỉ cần có thể vận dụng Thánh Huy, đều là đỉnh cấp thiên tài.

Cái thế giới này, thực là thiên tài không bằng chó, yêu nghiệt đi đầy đất.

Nhưng dân thất lạc bị mất văn minh cùng trí tuệ, cổ xưa truyền thừa dần dần thất lạc tại thời gian Trường Hà ở bên trong, bọn hắn có được đỉnh cấp thiên phú, lại không biết thế nào sử dụng, tựa như một cái đói khát tiêu hài tử, đứng ở kim ngọc đầy đất trong bảo khố.

Một bên âm thầm cảm thán, Hoàng Tuyên vừa đi về phía tế đàn.

Trên tế đàn chất đầy huyết nhục, xem ra đặc biệt máu tanh, làm bằng đá tế đàn đã biến thành màu tím đen, hiển nhiên thời gian dài bị máu tươi sũng nước.

Huyết nhục ở bên trong, liền bàn tay một nửa cánh tay tỏ rõ nhân loại thân phận, lại nhìn khác tứ chi nội tạng, đại bộ phận cũng là nhân loại, cũng

có một chút dã thú huyết nhục. Chỉ nhìn cái này máu tươi tể đàn, đã biết rõ quý ăn thịt người khát máu cùng tà ác.

Nếu là ở đế quốc, cái này bức hình ảnh truyền quay lại trong nước, cái kia vô luận quý ăn thịt người lẫn mất rất xa, thủ đô đế quốc nhất định sẽ phát binh chinh phạt, cho đến đem quý ăn thịt người nhất tộc chém tận giết tuyệt, mới có sẽ bỏ qua.

Không có bất kỳ người nào loại, có thể dễ dàng tha thứ một cái lấy bản thân là thức ăn chủng tộc tồn tại.

Điều giận đến toàn thân phát run, giơ lên chiến đao, vừa muốn đem tể đàn phá huỷ. Hoàng Tuyền lại đưa tay ngăn cản nàng, nói: "Đừng xúc động, nhìn lại một chút."

Thiếu nữ tại Hoàng Tuyền trước mặt luôn luôn dịu dàng ngoan ngoãn, nhẹ gật đầu, để xuống chiến đao.

Hoàng Tuyền vòng quanh tể đàn rời đi một vòng, sau đó trở lại chính diện, nhìn kỹ huyết nhục chồng chất. Huyết nhục tứ chi trên quần quanh màu tím đen huyết khí, như sương mù, chậm rãi tung bay, tại trên tể đàn mới có dần dần tiêu tán.

Hoàng Tuyền nhìn chăm chăm vào huyết khí, như có điều suy nghĩ. Trong mắt của hắn màu sắc không ngừng biến ảo, lấy bất đồng hình thức phân tích huyết khí thành phần.

Không ngoài sở liệu, huyết nhục bên trong ẩn chứa nồng đậm Thánh Huy năng lượng, tại tể đàn dưới tác dụng, Thánh Huy lực lượng bị vụn vụn, suy yếu, hơn nữa hết sức dễ dàng biến chất.

Nó lấy màu tím huyết khí làm vật trung gian, từ từ bay lên trong quá trình, liền dần dần chuyển hóa tiêu tán, cuối cùng hoàn toàn biến mất.

Mà tràn ngập toàn bộ Vũ Lâm thế giới không biết lực lượng, lại giống như là chú ý đến nơi này cái tế đàn, theo bốn phương tám hướng hội tụ mà đến, ngưng tụ đã thành một cái kinh khủng năng lượng vòng xoáy, tế đàn ngay tại vòng xoáy ở trung tâm, ngược lại gió êm sóng lặng.

Từng sợi Thánh Huy lực lượng lên tới không trung, cũng sẽ bị cái này không biết năng lượng xé rách nghiền nát, cho đến mai một.

Xem tới đây cái tế đàn tịnh không phải là vì máu tanh mà máu tanh, nó là thật sự có tác dụng. Mà tác dụng của nó chính là đem huyết nhục bên trong Thánh Huy lấy ra, hơn nữa tan rã mai một.

Hoàng Tuyền trong lòng đột nhiên lơ lửng ở một cái đấng trước lời: Tinh lọc.

Cái này máu tanh tới cực điểm tế đàn, công năng lại là tinh lọc. Nếu không dự thiết lập cuộc, chỉ đem Thánh Huy cùng không biết lực lượng cũng làm thành một loại bình thường năng lượng, như vậy cái này tế đàn chính là không biết lực lượng tinh lọc Thánh Huy công cụ.

Hiện tại Hoàng Tuyền mặt ngoài yên lặng, trên thực tế nhưng trong lòng thì vô cùng khiếp sợ.

Để quốc thời đại, viện nghiên cứu đối với Thánh Huy tiếp tục nghiên cứu trên trăm năm, cuối cùng cho ra kết luận, Thánh Huy có thể là thể gian này cuối cùng ổn định năng lượng. Vô luận nó tiếp xúc đến cái gì, đều dần dần cải biến đối phương, bản thân thì là vĩnh viễn không thay đổi.

Cho đến Hoàng Tuyền tiến về trước chấp hành cái cuối cùng nhiệm vụ, đế quốc cũng không có tìm được bất luận cái gì cải biến hoặc là vụn vẹo Thánh Huy phương pháp.

Thánh Huy đặc biệt còn tại ở sự hiện hữu của nó tính. Để quốc viện nghiên cứu phát hiện, dù là đặt tuyệt đối chân không ở bên trong, Thánh

Huy cũng có thể độc lập ổn định sự tồn tại.

Mặt ngoài xem, nó giống như một đoàn quang cầu, ổn định quang cầu. Nhưng ánh sáng cũng là một loại hao tổn, trên lý luận Thánh Huy không có khả năng bảo trì vĩnh viễn vĩnh viễn sáng lên.

Về sau để quốc viện nghiên cứu đã sáng tạo ra càng thêm tinh khiết chân không, tác động phát hiện Thánh Huy hào quang quả nhiên trở nên yếu đi một tí. Viện nghiên cứu do đó cho ra kết luận, Thánh Huy hào quang trên thực tế là nó cải biến chung quanh vật chất làm cho tán rớt ra năng lượng,

Cho nên mới biểu hiện là ánh sáng.

Nếu như không có khác vật chất để cho nó bắt cải biến, như vậy Thánh Huy tự cũng không sáng lên, chỉ có thể dùng gián tiếp thủ đoạn đến quan sát đo đạc sự hiện hữu của nó.

Có thể ổn định tồn tại, điều này làm cho Thánh Huy đã có được vật chất tính. Vô luận năng lượng còn là vật chất, nó đều là cơ hồ vô pháp thay đổi.

Tại trong quá trình cải tạo vật chất, nó biểu hiện ra tiêu hao, thế nhưng nếu giữ cải tạo sau đó vật chất nghĩ biện pháp mai một, như vậy Thánh Huy lại sẽ xuất hiện, hơn nữa một chút không nhiều lắm, một chút không ít.

Thánh Huy tồn tại, phá vỡ để quốc nghiên cứu khoa học giới rất nhiều thường thức, rất nhiều công nhận định lý đến Thánh Huy nơi đây, hoàn toàn mất đi tác dụng.

Tại Hoàng Tuyên quật khởi niên đại, không phải nói mai một, nếu có ai có thể đủ vận vẹo Thánh Huy, lập tức sẽ có tư cách mưu đồ đoạt quyền viện nghiên cứu viện trưởng đại vị.

Đáng tiếc cho đến Hoàng Tuyền ngủ say, cũng không có người có thể làm được điểm này.

Mà bây giờ, ngay tại Hoàng Tuyền trước mặt, một cái cực kỳ nguyên thủy đấy, ngoại trừ biểu tượng ý nghĩa nhìn không ra bất cứ tác dụng gì tế đàn, rõ ràng tụ tập vụn vẹo, suy yếu cùng mai một tại một thân. Làm cả đế quốc viện nghiên cứu làm thúc thủ vô sách Thánh Huy, thì cứ như vậy bị mai một rồi.

Cái này tế đàn, thấy thế nào thế nào đơn giản. Nó chính là tại trên một tảng đá lớn chất đầy nhân loại cùng dã thú huyết nhục, sau đó chung quanh điểm bốn vòng chi chút ngọn nến mà thôi.

Hoàng Tuyền cầm qua Diêu chiến đao, đối với tế đàn dựng lên lại so với, thật vất vả mới quyết định, một đao chém xuống.

Sát một tiếng vang nhỏ, một đao kia chém qua, không trung đã nổi lên một mảnh mỏng như cánh ve thạch mảnh. Một đao kia được được thật sự quá mỏng, thế cho nên cắt xuống thạch mảnh cũng có thể tại kích khởi khí lưu bên trong phiêu động.

Diêu thấy được há hốc mồm, nói không ra lời. Nàng thực là nghĩ không ra, có người đao pháp rõ ràng có thể đạt tới loại trình độ này, quả thực chính là tùy tâm sở dục.

Mà Hoàng Tuyền thì là hiếm thấy vẻ mặt căng thẳng, tại lễ sách chỗ nhìn hồi lâu, lại theo dõi tế đàn, thấy công năng của nó không có bất kỳ biến hóa nào, lúc này mới hơi nhả ra trung khí. Hắn lại nâng đao, thế nhưng là gần đây so với đi, dù sao vẫn là dưới không được quyết tâm trăm được sáu điểm.

Chỗ này tế đàn nếu là bàn hồi đế quốc, không phải nhường viện nghiên cứu những thứ kia lão già kia điên rồi không thể. Dù là dựng đi một

chút cận bã, những thứ kia học cứu Thiên Nhân chúng đại sư đều lấy người dốc sức liều mạng.

Hoàng Tuyền đối mặt chính là Chí Bảo, nhường hẳn một đao chém ra, thật sự có chút trống không dậy dũng khí. Do dự cả buổi, Hoàng Tuyền còn là buông xuống chiến đao, tạm thời buông tha cho dùng loại này cực đoan phá hư thủ đoạn tìm kiếm đáp án, quyết định xem trước một chút địa phương khác.

Đại đường đằng sau, chính là kho vũ khí cùng doanh trại, thành sắp xếp phòng ốc bố trí được giống như đúc, chẳng những khôi giáp khung cùng binh khí giá thức loại đơn nhất, ngay cả mỗi kiện trang bị bày đặt vị trí cũng giống như vậy.

Vén vén theo điểm này xem, quý ăn thịt người bên trong chân chính chiến sĩ tuyệt không phải chỉ bản năng, không có có trí tuệ dã thú, mà là trị quân cực nghiêm chân chính quân đội.

Từng gian doanh trại nhìn sang, Hoàng Tuyền hai hàng lông mày càng xoăn càng chặt.

Quý ăn thịt người nội tình sâu, thực là vượt quá tưởng tượng. Tại bên trong Vũ Lâm địa thế phức tạp, làng xóm thợ săn còn có thể quần nhau một hai, cái này nếu đến bên trên bình nguyên, song phương nhân số bằng nhau, làng xóm đám thợ săn tuyệt đối không phải là quý ăn thịt người đối thủ.

Cùng quý ăn thịt người chiến sĩ so sánh với, làng xóm thợ săn liền là một đám đám ô hợp.

Doanh trại cuối là kho vũ khí, bên trong bày đặt thành sắp xếp tiệm vũ khí mới, tổn hại cùng báo hỏng vũ khí lại tập trung gửi một góc, cả giả bộ chúng nó rương hòm đều là chuyên môn chế tạo, kiểu dáng đơn nhất.

Hoàng Tuyền lĩnh quân đã lâu, thấy nhỏ biết lấy, nhìn qua đã biết rõ quý ăn thịt người có trọn vẹn đầy đủ hoàn mỹ vả lại chính quy kiến tạo quân thể chế, theo binh sĩ huấn luyện đến trang bị chế tạo, cũng có thành thực vả lại hiệu suất cao cơ chế. Cái này là một chi hiện đại quân đội, chỉ bất quá dùng chính là đao mũi tên cung nỏ mà thôi.

"Không đúng!"

Hoàng Tuyền chợt nhớ tới nhìn qua tháp trạm canh gác vệ trong tay bắn tia súng, hẳn nhất thời giết được tính lên, ngược lại giữ chuyện này đem quên đi.

Hai bên kho vũ khí xa hơn trước, chính là một đạo khác đại môn, Hoàng Tuyền đẩy cửa mà ra, trước mặt xuất hiện một loạt phòng dài. Phòng dài chỉ nóc nhà, từ cột gỗ chèo chống, bên trong bài phóng lấy chính tề bàn dài.

Chứng kiến phòng dài, Hoàng Tuyền sắc mặt càng thêm cổ quái, cái này là quân đội nhà hàng a! Chỉ bất quá loại này nhà hàng, cơ bản chỉ tồn tại ở hiện đại trong căn cứ quân sự, thế nào tại quý ăn thịt người trong bộ lạc cũng có?

Bất quá nếu như doanh trại cùng kho vũ khí đều đã có, lại nhìn...nữa nhà hàng cũng không kỳ quái. Hoàng Tuyền phản hồi chỗ giữa phòng lớn, dọc theo thang lầu hướng phía dưới. Tầng hầm ngầm là nhà kho, bên trong tồn lấy các loại vật tư, trong đó phần lớn là đồ ăn cùng rượu, cũng không thần kỳ chỗ.

Nhưng ở một gian trong kho phòng, Hoàng Tuyền thấy là thành sắp xếp khay chứa đồ, khay chứa đồ trên phân loại bày đặt chính tề thối kim loại

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 47: Bích Hoạ

Hoàng Tuyền sắc mặt khác thường, cầm lấy cùng nhau xem xem.

Đây là khối thép thổi, đúc thành coi nhẹ cầm coi nhẹ bầy bậc thang loại. Đúc đỉnh bề mặt sáng bóng trơn trượt, tính chất đều đều, công nghệ coi như không tệ, độ tinh khiết cũng là thượng giai. Bên cạnh một đồng cũng là thép thổi, sẽ đi qua hai đồng đều là.

Vấn đề ở chỗ, bốn loại thép thổi thành phần cũng không giống nhau, trong đó một loại thuần túy thép, một loại cường độ cao thép, hai loại thép hợp kim. Bốn loại thép thổi phân loại bày đặt, hiển nhiên quý ăn thịt người là biết rõ trong đó khác nhau đấy.

Những thứ này thép thổi xuất hiện xác nhận Hoàng Tuyền suy đoán, quý ăn thịt người cũng có thành thực công nghiệp hệ thống, ít nhất có thể căn cứ bất đồng công dụng, chế tạo tính năng bất đồng hơn chủng hợp kim.

Bất quá những kim loại này đỉnh để ở chỗ này có cái gì hữu dụng? Muốn như thế nào mới có thể biến thành vũ khí, khôi giáp cùng các loại công cụ?

Dựa theo thường thức, đây dựng lên một loạt nhà xưởng, hoàn toàn có thể tự thành một tòa thành thị. Thế nhưng cái này bộ lạc nơi trú quân, cũng chỉ tương đương với đế quốc một cái trấn nhỏ, cả cái chế tạo xưởng cũng kiến tạo không đứng dậy, nói gì khác?

Hoàng Tuyền đi tới cuối hành lang, đẩy cửa phòng ra, một cái trần ngập Vũ Lâm thế giới đặc sắc thủ công xưởng liền xuất hiện ở trước mặt.

Xưởng trong tán loạn để đó các loại công cụ, dựa vào tường thì là thành sắp xếp công tác đài. Tại xưởng chỗ giữa, bắt mắt nhất thì là một cái lò luyện, lò luyện có Lưỡng Tầng Lô cao, đỉnh thò ra bản địa, lấy để cho sắp xếp khói lửa.

Chỗ này lò luyện kiểu dáng, Hoàng Tuyền thấy thế nào thế nào cảm thấy nhìn quen mắt, hần vòng quanh lò luyện vòng vài vòng, phỏng đoán bên trong kết cấu, cuối cùng bừng tỉnh đại ngộ, cái này là lớn hơn số một lò luyện vạn vật!

Làng xóm lò luyện vạn vật có thần kỳ hiệu quả, sớm bảo Hoàng Tuyền sâu là khiếp sợ, không nghĩ tới quý ăn thịt người rõ ràng cũng có tương tự lò luyện, hơn nữa quy mô còn muốn lớn hơn nhiều lắm.

Lò luyện vạn vật tại sao lại có ma pháp giống như hiệu quả, Hoàng Tuyền đến nay nghĩ mãi mà không rõ, đoán chừng về sau cũng sẽ không minh bạch. Bất quá chỗ này lò luyện vạn vật tồn tại, liền giải thích quý ăn thịt người tại sao lại có chất liệu cùng chế tác cũng rõ ràng vượt qua văn minh trình độ vũ khí.

Hoàng Tuyền gõ gõ vách lò, nói: "Đã có cái này, có thể cho trẻ tuổi dám thợ săn một người làm cho một thân thật tốt khôi giáp rồi, mặt khác còn có thể tạo một đồng phá giáp mũi tên. Nhiều như vậy thép thổi, không cần cũng là lãng phí, còn không có phương pháp tiêu hủy."

Không ngờ thiếu nữ lại nói: "Chúng ta không dùng được cái này."

"Không dùng được? Thứ này không phải đại nhất số lò luyện vạn vật sao?"

"Kết cấu là đồng dạng, thế nhưng là nó bên trong tràn đầy hắc ám lực lượng, cần đồng dạng lực lượng mới có thể khởi động, người xem!" Nói qua, thiếu nữ liền đem đũa tay tại lò luyện bức lên, ý đồ đưa vào lực lượng.

Lò luyện vạn vật chính là như vậy dùng đũa, người sử dụng vào bên trong đưa vào Thánh Huy chi lực, sau đó bên trong kim chúc sẽ theo người sử dụng tâm ý cải biến.

Một cái sử dụng lão luyện, nói thí dụ như Đại trưởng lão, có thể một lần chế thành cực phức tạp đồ đúc, Hoàng Tuyền trọng giáp cơ hồ đều là Đại trưởng lão từng cái một bộ kiện đúc đi ra đấy.

Thế nhưng theo thiếu nữ đưa vào Thánh Huy lực lượng, lò luyện bên trong bắt đầu bay lên Hắc Hỏa, Hắc Hỏa đột nhiên tăng vọt, theo lô miệng phun ra mấy mét xa. Thiếu nữ một tiếng thở nhẹ, thu tay về, nàng trong lòng bàn tay đã là bị phỏng ra nhiều cái bong bóng.

Hoàng Tuyền nhíu mày, đợi trong lò Hắc Hỏa hơi tắt, theo lò bên trong tìm ra một khối kim chúc. Cái này khối kim chúc chẳng những vạn vật biến dạng, hoàn toàn rộng rãi ong lỗ thủng, hiển nhiên luyện phế đi.

Lò luyện vạn vật cơ hồ không có khả năng thất bại, ít nhất tại làng xóm bên trong sẽ không có thất bại thời điểm. Điều cũng luyện chế qua không ít vật phẩm, nhiều lần thành công, nàng cùng Đại trưởng lão khác nhau chỉ ở tại, không có được tổ tiên truyền thừa vật luyện chế không đi ra mà thôi.

Lò luyện vạn vật chế tạo trang bị, dung luyện kim chúc tiêu chuẩn chính là Thánh Huy lực lượng mạnh yếu, cùng với trước tổ trong truyền thừa lấy được phương pháp luyện chế. Nghĩ đến quý ăn thịt người lò luyện cũng là như thế, Hoàng Tuyền tại đây tọa xướng trong liền không nhìn thấy qua tương tự luyện phế hồ cặn bã.

Hoàng Tuyền nhú nhú mày, Diêu trong miệng hắc ám lực lượng, phải là bên trong Vũ Lâm cái kia mệnh mông như biển lực lượng. Từ nơi này tọa trong lò luyện, Hoàng Tuyền đã nhìn ra, cái kia không biết lực lượng cùng Thánh Huy nền móng vốn thuộc về ngang nhau phẩm giai, thuộc tính hoàn toàn đối lập tồn tại.

Không biết lực lượng có thể tan rã Thánh Huy, Thánh Huy trái lại cũng có thể khắc chế không biết lực lượng.

Hai người ở giữa đấu tranh, thắng bại cơ bản quyết định bởi tại tuyệt đối lực lượng cao thấp.

Nhưng hiện tại, bên trong Vũ Lâm cơ hồ đều là không biết lực lượng thiên địa, Thánh Huy chỉ có thể dựa vào dân thất lạc làng xóm cùng nơi ẩn núp kéo dài hơi tàn, hai người ở giữa thắng bại cơ hồ không có thể nghịch chuyển.

Cho dù hiện tại tăng thêm Hoàng Tuyền, mang theo đế quốc thời đại khoa học kỹ thuật cùng nhớ cũng vu sự vô bổ, hẳn không có khả năng một người đi đối kháng toàn bộ thế giới.

Thế nhưng cải biến bộ phận lực lượng đối lập, Hoàng Tuyền vẫn có thể làm được, cái này bộ lạc quý ăn thịt người chính là ví dụ chứng minh. Ở trước mặt hẳn, cái này bộ lạc quý ăn thịt người chiến sĩ, hoàn toàn không thể thể hiện ra xây dựng chế độ quân đội ưu thế, đã bị lực lượng tuyệt đối ép tới vỡ nát.

"Đi thôi, đi trên lầu nhìn xem."

Đã đi ra xưởng, hai người trên đường hướng lên, đi tới lầu hai.

Toàn bộ bộ lạc phòng lớn chia làm ba tầng, lầu hai có một nửa là đại tù trưởng chỗ ở, mặt khác một nửa xem trang trí, thì là tương tự tế tự, Vu Y cùng võ sĩ dài chỗ ở.

Tại đây chút trong phòng, trừ đi một tí vũ khí bên ngoài, không có quá nhiều Hoàng Tuyền cảm thấy hứng thú đồ vật. Ngược lại tế tự trong phòng rất nhiều có nồng đậm quý ăn thịt người phong tình bố trí, sẽ là thật tốt tư liệu lịch sử, đáng giá bảo hộ.

Nhưng mà, văn hóa bảo hộ là người thắng dành riêng quyền lợi, Hoàng Tuyền hiện tại mang theo một đám dân thất lạc giẫy giụa cầu sinh, cái nào có tâm tư quản những thứ này.

Nhìn thấy mấy cái gian phòng, Hoàng Tuyền leo lên lầu ba.

Lầu ba là cùng loại với trưng bày quán đồng dạng địa phương, bên trong bày đặt rất nhiều vật cùng vũ khí, phía dưới đều có kỹ càng văn tự nói rõ.

Đáng tiếc vô luận Diêu còn là Hoàng Tuyền đều không thông quý ăn thịt người văn tự, xem không hiểu phía trên ghi là cái gì. Bất quá nghĩ đến không ở ngoài tại cái nào đó trọng đại lịch sử sự kiện bảo tồn xuống đây, có biểu tượng ý nghĩa đồ vật mà thôi.

Mấy thứ này, hoàn toàn đối mới Hoàng Tuyền đối với quý ăn thịt người cái này giống biết. Hẳn tại gặp được Nhiên Cương đại tù trưởng về sau, liền mơ hồ cảm giác được, quý ăn thịt người không hề chỉ là sớm nhất nhìn thấy nửa người nửa thú sinh vật đơn giản như vậy, xã hội kết cấu tại bộ lạc chế giai đoạn, có khả năng so với dân thất lạc cao hơn.

Ngay cả như vậy, hôm nay tại bộ lạc quý ăn thịt người nơi trú quân thấy đồ vật, hãy để cho Hoàng Tuyền cực kỳ khiếp sợ.

Dân thất lạc truyền thừa còn là cửa tai tương truyền, quý ăn thịt người đã có ổn định ý đồ văn ghi chép. Là dạng gì văn minh mới có thể diễn sinh ra loại này nhánh? Lấy sinh vật có trí khôn là thức ăn, tầng dưới chót chưa khai hóa như thú, tầng trên lại cùng nhân loại quý tộc không có gì khác nhau.

Hoàng Tuyền ngẩng đầu nhìn hướng bốn vách tường, ở trên vẽ đầy một vài bức bích hoạ, đường cong không bị cản trở, sắc thái khoa trương, cũng là quý ăn thịt người điển hình phong cách, bích hoạ nội dung nổi liền mà có ý nghĩa.

Thứ nhất bức là hai Cự Nhân đang đánh trận, chiến đấu bối cảnh rõ ràng không phải là đại địa dãy núi, mà là Tinh Tế không gian! Phương xa một viên Hằng Tinh cùng mấy viên Hành Tinh đã hiểu rõ biểu lộ chiến đấu sân bãi.

Cự Nhân thân hình so với Tinh Cầu còn muốn khổng lồ?

Hoàng Tuyền nghĩ một lát, mới là chợt, cái này bức họa chắc hẳn thuyết minh chính là hai Thần Minh lúc giữa thần chiến.

Đến từ đế quốc Hoàng Tuyền, tịnh không cho rằng trên thế giới lại có thần. Coi như là có, cái kia cũng chỉ là lực lượng cường đại, tồn tại phương thức đặc biệt nào đó sinh mệnh.

Thế nhưng quý ăn thịt người văn minh trạng thái rất kỳ diệu, hiện đại cùng nguyên thủy hòa làm một thể, coi như là Hoàng Tuyền có trí não phụ trợ, cũng rất khó bắt ở phân tích suy luận, phần lớn thời gian chỉ có thể dựa vào hần từ đi suy nghĩ.

Kế tiếp một bức, là một cái trong đó Cự Nhân chiến thắng gặm thét, mà cái khác Cự Nhân bị thương bỏ chạy.

Sau đó, ngay tại Tinh Cầu cả vùng đất dần sinh ra các loại sinh linh, lẫn nhau làm sinh tồn mà chém giết. Mà một chủng tộc từ trên trời giáng xuống, đi tới trên viên tinh cầu này.

Cái này trời giáng chủng tộc, nhìn qua cũng biết là quý ăn thịt người.

Chỉ bất quá bích hoạ bên trong quý ăn thịt người mỗi cái đều là tinh nhuệ chiến sĩ, người mặc toàn thân chiến giáp, trong tay cầm kỳ lạ quý hiếm cổ quái vũ khí. Trong đó có vài loại vũ khí, nhìn qua chính là súng máy hạng nặng, lựu đạn máy phát xạ các loại vũ khí hiện đại.

Tại tất cả cái hành tinh lên, hoàn có thật nhiều chủng tộc theo sâu trong lòng đất chui ra. Chúng nó toàn thân quấn vòng quanh hắc khí, dữ tợn kinh khủng, đến mức sinh cơ đoạn tuyệt, cả Tinh Cầu cũng đang khóc.

Quý ăn thịt người bích hoạ có loại kỳ diệu lực lượng, tựa hồ có thể đem hội họa người ngay lúc đó cảm thụ trực tiếp truyền lại cho xem vẽ người. Hiện tại Hoàng Tuyền liền thiết thực cảm thấy cái kia thâm trầm thống khổ, phát ra từ Linh Hồn buồn bã 恸。

Những thứ này từ dưới đất xuất hiện chủng tộc cuối cùng đã làm nên trò gì, nhường Hành Tinh cũng làm thống khổ?

Hoàng Tuyền cẩn thận quan sát, hẳn một tập trung lực chú ý, bích hoạ lại phát sinh kỳ diệu biến hóa, nhân vật ở bên trong tựa hồ sống lại, làm lấy chuyện của mình. Cái này bức bích hoạ giống như một cái cửa sổ, xuyên thấu qua nó, có thể chứng kiến một cái thế giới hoàn toàn mới.

Những thứ kia từ dưới đất ở chỗ sâu trong chui ra chủng tộc sinh sôi nảy nở tốc độ bay nhanh, rất nhanh liền hiện đầy cả cái hành tinh mặt ngoài, chúng nó đã thành lập nên bản thân văn minh, các loại vụn vẹo mà kỳ dị kiến trúc khắp nơi khuếch trương.

Tinh Cầu thống khổ càng ngày càng rõ ràng, dưới mặt đất chủng tộc thành lập văn minh tùy ý cướp đoạt lấy các loại tài nguyên, không chút nào thêm tiết chế mà khuếch trương, đến nỗi theo phát triển, bắt đầu rút ra địa tâm chỗ sâu năng lượng.

Tinh Cầu địa tâm năng lượng là duy trì Hành Tinh sinh tồn Bản Nguyên, theo cái này một loại tộc rút ra, từng khóa Hành Tinh rất nhanh

liền đã tiêu hao hết bọn hãn nguyên bản lấy ức năm tính sinh mệnh.

Những thứ kia từ dưới đất chui ra chủng tộc, lại mượn nhờ những thứ này nguồn năng lượng nhanh hơn khuếch trương, rất nhanh sẽ đem dấu chân phân bố đến các Tinh Vực.

Cùng là dưới mặt đất chui ra chủng tộc, lẫn nhau tâm đó cũng không giống nhau loại, khi bọn hãn gặp nhau thời gian, không là hòa bình mà là chiến tranh. Làm chiến thắng đối thủ, chúng nó đối với năng lượng cướp đoạt càng là thay đổi vốn thêm sắc bén, từng khóa Hằng Tinh trở nên ảm đạm.

Hơn nữa làm chặt đứt đối thủ nguồn năng lượng, chúng nó vẫn còn vô pháp hoàn toàn khống chế Tinh Vực biên giới, không kiêng nể gì cả mà làm nổ từng khóa Hằng Tinh.

Nói ngắn lại, chúng nó những nơi đi qua, khắp nơi thiêu đốt chiến hỏa, hủy diệt không chỗ nào không có.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỤC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 48: Bị Thế Giới Vứt Bỏ

Điều thấy được chẳng biết tại sao, không rõ ràng cho lắm, nàng lắc lắc cái đầu nhỏ, hiển nhiên đều có chút choáng váng rồi.

Hoàng Tuyên sắc mặt lại hết sức cổ quái, những thứ kia từ dưới đất chui ra Dị tộc một trong, rõ ràng liền là nhân loại.

Để quốc một mực ở nghiên cứu diệt tinh pháo, cũng không phải là bí mật. Chỉ bất quá tại Hoàng Tuyên trước khi rời đi, diệt tinh pháo uy lực hoàn dừng lại tại hủy diệt Hành Tinh lên, làm nổ Hằng Tinh vẫn là không thể thực hiện mục tiêu.

Bất quá dựa theo đế quốc ngay lúc đó nghiên cứu tốc độ, tựa hồ cũng sẽ không xa.

Tại đế quốc khuếch trương cùng với bình định nội bộ trong quá trình, không chỉ một lần hủy diệt đối thủ sinh tồn Hành Tinh, đặc biệt là khi đế quốc đột phá cải biến Hành Tinh sinh thái kết cấu, thậm chí là vận hành quỹ đạo kỹ thuật về sau, trực tiếp hủy diệt Hành Tinh liền biến thành càng ngày càng nhiều bị nhét vào sách lược kế hoạch tuyển hạng.

Hủy diệt đối thủ Hành Tinh, có thể dễ dàng mà tiêu diệt tất cả địch nhân, tình thì tình lực. Đến lúc đó sẽ đem phụ cận Hành Tinh cải biến quỹ đạo, đem đến thích hợp sinh tồn quỹ đạo lên, lại thông qua sinh thái hoàn cảnh cải tạo, chính là một viên tốt nhất thực dân tinh.

Tại ước định hệ thống ở bên trong, chiếm lĩnh giá trị không đạt được tiêu chuẩn tuyến Hành Tinh, cơ bản chạy không thoát như vậy vận mệnh.

Để quốc làm hết thầy, giống như cùng bích hoạ bên trong những thứ kia dưới mặt đất chui ra tà ác chủng tộc không có gì bất đồng.

Từ nay về sau chiến thắng Cự Nhân lần nữa trở về, hắc sáng tạo ra rất nhiều chủng tộc, từ bầu trời hàng lâm đến từng khóa trên tinh cầu, càn quét chạm đất gieo hạt tộc.

Hàng lâm chủng tộc tại từng khóa Hành Tinh trên lấy được thắng lợi, sau đó đem dưới mặt đất chủng tộc thi thể tích tụ hiến tế. Dưới mặt đất chủng tộc đông xác chết trên không, hiện lên chính là chiến bại Cự Nhân thân ảnh.

Chiến bại Cự Nhân đem thân thể của mình hóa thành ngàn vạn chủng tộc, từ dưới đất chui ra, ý đồ lấy một loại phương thức khác đến hủy diệt Vũ Trụ. Mà hàng lâm chủng tộc thì là chiến thắng Cự Nhân hóa thân, bọn hắc duy trì lấy Vũ Trụ bản thân tồn tại hoà bình nhất định.

Hàng lâm người cùng dưới mặt đất người ở giữa chiến tranh, trên thực tế là thứ nhất bức bích hoạ thần chiến kéo dài.

Từ nơi này chút bích hoạ xem, quý ăn thịt người chính là hàng lâm chủng tộc một trong, bởi vậy trong mắt bọn hắc, nhân loại là chính cớ tà ác hóa thân. Tại từng tràng Sử Thi giống như đại chiến ở bên trong, quý ăn thịt người trả giá thâm đau đớn hi sinh, dần dần chiếm cứ thượng phong, đánh bại nhân loại.

Nhìn thấy những thứ này bích hoạ, Hoàng Tuyền trong lòng thật sự không biết là gì tư vị. Cả quý ăn thịt người loại này rõ ràng cho thấy ngang tàng bạo ngược, khát máu chủng tộc, cũng giữ nhân loại coi là hủy diệt cùng tà ác hóa thân, cái thế giới này thật sự là không có thiên lý rồi.

Nhưng đứng ở nơi này chút tầm mắt đã vượt ra đế quốc Tinh Vực bích hoạ trước mặt, dựng ở thần chiến khởi nguyên vượt qua thời gian dài duy độ lên, Hoàng Tuyền đột nhiên phát hiện, đối lại lập trường đến xem, đế quốc làm việc, giống như xưng là kẻ hủy diệt cũng không có gì không đúng.

Theo đế quốc quốc lực ngày càng cường thịnh, đối với Thánh Huy sử dụng dần dần mở rộng, rất nhiều Tinh Vực cũng chỉ nghênh đón tới bản thân chung kết.

Đế quốc cương thiết nước lũ đảo qua một cái Tinh Vực, từng khóa Hành Tinh hóa thành trong tinh không sáng nhất tia lửa, sau đó quy về yên lặng, trở thành trong Vũ Trụ bụi bặm.

Hoàng Tuyền chưa bao giờ cảm thấy cái này có vấn đề gì, hẳn luôn luôn cho là, đối với địch nhân nên thi hành lấy trực tiếp nhất hữu hiệu nhất đá kích thủ đoạn, dung hợp đồng hóa gì gì đó cho tới bây giờ đều là vãi cả trứng, chỉ giữ hết thầy địch nhân theo vật lý phương diện tiêu diệt, mới là thực hiện hoà bình chân chính cách.

Lấy chiến tranh cầu hoà lắng xuống, mới có thể đạt được chân chính hoà bình.

Đối với địch nhân tha thứ, chính là đối với chính mình tàn nhẫn. Hoàng Tuyền thà rằng giết lầm một nghìn địch nhân bình dân, cũng không muốn dưới tay mình chiến sĩ có một cái vì vậy mà toi mạng.

Hiện tại, đúng là hẳn lần thứ nhất theo cái khác góc độ đến xem kỹ đi tới làm dễ dàng gây nên. Cũng là từ lúc chào đời tới nay lần thứ nhất, Hoàng Tuyền đứng ở trên vị trí kẻ yếu, cảm nhận được tại quý ăn thịt người đuổi giết xuống, giãy giụa cầu sinh gian nan.

Cái gì là tốt, cái gì là xấu, cái gì là chánh nghĩa cùng tà ác, những thứ này qua lại vô cùng rõ ràng ý niệm, có thể nói là tín niệm, tại thời khắc này

lần đầu dao động.

"Quý ăn thịt người đồ vật, cũng có thể tin?" Hoàng Tuyền tâm bên trong một thanh âm nói như vậy nói.

Nhưng Hoàng Tuyền bản năng cảm giác, những thứ này bích hoạ bên trong làm cho miêu tả cũng là chân thật tồn tại. Một vài bức tiếp tục tồn tại bích hoạ, chính là từng trang từng trang sách Sử Thi,

Ngưng tụ hội họa người nhớ cùng tình cảm.

Ít nhất từ trong lập góc độ xem, nhân loại hủy diệt tinh thể, diệt sạch chủng tộc tác pháp, xưng không hơn chính nghĩa, đối với toàn bộ Vũ Trụ mà nói cũng tuyệt không phải chuyện gì tốt.

Hoàng Tuyền quay người đi đến thứ nhất bức bích hoạ trước, nhìn chăm chú lên hai Cự Nhân ở giữa chiến đấu.

Hai thân hình so với Hằng Tinh còn muốn không lồ Cự Nhân, theo hình thể đến khuôn mặt, thậm chí sử dụng vũ khí phong cách, cũng cùng quý ăn thịt người thập phần tiếp cận. Đương nhiên, nếu như không có trên cái tinh cầu này chứng kiến quý ăn thịt người đại tù trưởng, Hoàng Tuyền có thể sẽ cảm thấy bọn hãn cùng nhân loại tương tự.

Bất quá điều này cũng rất bình thường, nhân loại trong lịch sử tất cả Thần Minh, trường giống như cũng cùng nhân loại không sai biệt lắm. Theo từng chủng tộc văn minh bên trong dần sinh ra thần, cũng sẽ là bản thân chủng tộc bộ dáng bộ dạng, nhiều lắm là chính là gia tăng chút gì đó, cải biến chút gì đó.

Vì vậy Hoàng Tuyền hiện tại suy nghĩ chính là, hai cái này thần đại biểu cho cái gì ý nghĩa.

Nếu như một cái trong đó đại biểu Thánh Huy, cái khác lại đại biểu cho đối lập mệnh mệnh lực lượng, lại vừa vặn nói xong đã thông, cũng có thể giải thích cái thế giới này rất nhiều kỳ dị cùng không hợp lý chỗ.

Nhưng mà, Hoàng Tuyền không chút nào cũng cao hứng không nổi, chẳng lẽ nói Thánh Huy mới là chiến bại chính là cái kia Thần Minh?

Muốn thật sự là như thế, vậy hẳn trong cái thế giới này có thể sẽ có đại phiền toái rồi. Không, không chỉ cái thế giới này, có lẽ tại toàn bộ Vũ Trụ tất cả Tinh Vực bên trong đều có phiền toái.

Thánh Huy đã cùng Hoàng Tuyền hòa làm một thể, không phân lẫn nhau, nếu như giữ trong cơ thể Hoàng Tuyền những thứ kia bị Thánh Huy cải tạo qua cơ thể tất cả đều lấy ra, như vậy Hoàng Tuyền cũng không có nhưng có thể còn sống sót. Coi như là sống được xuống, cái loại này không có lực lượng tồn tại, lại để cho hẳn làm sao có thể đủ thích ứng?

Nếu là không thể không qua bình thường bình thường tồn tại, Hoàng Tuyền thà rằng tự sát.

Cho đến cảnh ban đêm nồng đậm, tiền đuổi theo giết đào tẩu quý ăn thịt người đám thợ săn mới lần lượt phản hồi. Phi Tiến bên hông trọn vẹn treo bốn cái quý ăn thịt người đầu, khác thợ săn cũng hoặc nhiều hoặc ít có chút thu hoạch.

Chỉ bất quá những thứ này đầu người phần lớn là lão nhân phụ nữ, không khỏi có chút không được hoàn mỹ. Về phần quý ăn thịt người ấu thú, đám thợ săn cũng có chính mình kiêu ngạo, giết liền giết, lại sẽ không lấy ra khoe khoang.

Hoàng Tuyền tâm tình trầm trọng, lòng xóm bên trong người nhưng lại cực kỳ hưng phấn.

Đại trưởng lão dẫn đầu tộc nhân đã đến, hơn nữa đem thạch Sinh Mệnh sắp đặt tại trong doanh địa, kiến tạo ra một khối thích hợp dân thất lạc lưu lại khu vực. Mọi người điem lên đồng lửa, vây quanh đồng lửa vừa ca vừa nhảy múa, cùng ra sức uống.

Quý ăn thịt người dự trữ đồ ăn, trên cơ bản dân thất lạc cũng có thể ăn. Chúng nó tuy rằng lấy nhân loại là thức ăn, thế nhưng là hôm nay dân thất lạc số lượng thừa thớt, bên ngoài hành động thợ săn cũng khó có thể bắt, bởi vậy tại quý ăn thịt người sách dạy nấu ăn ở bên trong, các loại ngũ cốc thịt thú vật mới thật sự là đầu to.

Quý ăn thịt người đồng dạng uống rượu, bọn hắn sản xuất chân chính hảo tửu, đối với dân thất lạc mà nói ngược lại khó có thể nuốt xuống, bởi vì trong rượu ẩn chứa cùng Thánh Huy đối lập lực lượng.

Mà quý ăn thịt người trong mắt rượu mạnh, chỉ xứng cho những thứ kia không có gì lý trí hạ đẳng các tộc nhân uống, ngược lại mùi vị không tệ.

Trong bộ lạc tích lũy rượu đủ có trên trăm hũ, đầy đủ làng xóm trong tất cả mọi người uống vài ngày đấy.

Đại trưởng lão nghiêm lệnh không thể uống nhiều, thế nhưng đối với võ sĩ cùng đỉnh cấp thợ săn mở một mặt lưới. Bọn họ khôi phục năng lực không phải là người bình thường có thể so sánh, coi như là uống đến say như chết, sáng sớm ngày thứ hai cũng có thể như thường hành động.

Đại trưởng lão vô cùng rõ ràng, kế tiếp chiến đấu sẽ càng thêm gian khổ, hôm nay muện cuồng hoan (*chè chén say sưa), rất có thể chính là một lần cuối cùng. Vì vậy hắn đối với làng xóm bên trong chủ yếu chiến lược không thêm hạn chế, để cho bọn họ phóng túng một hồi.

Hoàng Tuyền cũng không có tham dự cuồng hoan (*chè chén say sưa), hắn tại nhà chính bên trong du đãng, nhìn một vài bức bích hoạ, khi

thì cũng sẽ ở tế đàn tiền đình chân. Tại yêu cầu của hãn xuống, cái này tế đàn có thể giữ lại.

Không có bất kỳ một người tiến vào chỗ giữa phòng lớn, tại chuyển ra trong kho hàng đồ ăn cùng vật tư về sau, nơi đây đã bị lạng yên cho rằng là Hoàng Tuyền độc thuộc lãnh địa. Duy có đặc quyền như vậy, mới có thể cho thấy dân thất lạc đối với hãn tôn kính.

Hoàng Tuyền cũng không thềm để ý người khác tôn kính, cũng không thềm để ý bản thân làm việc có hay không có làm trái chính nghĩa. Hãn qua lại tín điều chỉ có một, cái kia chính là thắng lợi, chỉ cần có thể chiến thắng đối thủ, bất kỳ thủ đoạn nào đều là nên phải đấy.

Nhưng là bây giờ, hãn cũng tại thật sâu hoài nghi mình.

Đó cũng không phải tín ngưỡng dao động, mà là đang hoài nghi mình tồn tại ý nghĩa.

Hoàng Tuyền đã sớm biết, mình đã cùng Thánh Huy kết thành, lại cũng không cách nào chia lìa.

Tại đế quốc thời kì, Thánh Huy thừa nhận người chính là vinh quang biểu tượng. Nhưng là bây giờ, tại một vạn năm sau, hãn phát hiện, Thánh Huy là thần trong chiến đấu người thất bại, mà Hoàng Tuyền lấy tư cách Thánh Huy lực lượng người thừa kế, cũng không khỏi không gánh chịu quá nặng.

Hãn không có lựa chọn nào khác.

Hoàng Tuyền theo không úy kỵ cường đại địch nhân, dù là lấy một người đối mặt toàn bộ thế giới, hãn cũng sẽ ngược dòng mà lên. Nhưng hiện tại làm hãn dao động lại đúng, đúng hay không Thánh Huy tồn tại, bản thân chính là một cái sai lầm?

Giả như Thánh Huy là bị cái vũ trụ này làm cho vứt bỏ, như vậy lấy Thánh Huy làm căn bản mà sinh nhân loại, có phải hay không cũng đã bị toàn bộ Vũ Trụ làm cho vứt bỏ?

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 49: Hy Vọng

Hoàng Tuyền đang chìm suy nghĩ tới ranh giới, sau lưng đột nhiên vang lên thanh âm của thiếu nữ: "Người đang suy nghĩ gì?"

Hoàng Tuyền cũng không quay đầu lại, gã trầm mặc một lát, mới nói: "Một chút chuyện nhỏ."

"Không muốn cùng ta nói sao?"

"Không phải là không muốn, mà là ta mình cũng không nghĩ mình bạch."

"Thế nhưng là ta cảm giác được, người bây giờ rất thống khổ."

"Thống khổ? Ta có loại vật này sao?"

"Có."

Thiếu nữ như thế trực tiếp trả lời, đột nhiên để cho Hoàng Tuyền không biết nên nói cái gì. Gã nếu là thật sự chưa bao giờ có thống khổ, tại sao sẽ ở chấp hành xong nhiệm vụ về sau, liền đem mình rút được say mèm, tại hoảng hốt cùng nữ nhân trong nhục thể vượt qua nhiều ngày như vậy?

Có thể nỗi thống khổ của hắn lại là vì cái gì?

Hoàng Tuyền một trận tim đập nhanh, đoạn này bởi vì thiếu nữ một cái đơn giản trả lời nổi lên ký ức như thể lạ lẫm, thân là đế quốc hoàng tử, Long Kỵ đội trưởng, gã lúc nào từng có như thế mềm yếu từng trải?

Hoàng Tuyền đột nhiên đầu kịch liệt đau nhức, lại cũng không cách nào xâm nhập hồi tưởng, về một đoạn này nhớ lại tựa hồ là cấm kỵ, chỉ cần hơi chút chạm đến sẽ làm hấn thống khổ không chịu nổi. Đau đớn là mãnh liệt như thế, đến nỗi với hấn cũng không chịu nổi, đang cầm đầu trầm thấp rên rỉ.

Nhưng trong lòng của hấn càng thêm nghi hoặc, cái kia đoạn trong trí nhớ cuối cùng có cái gì, đến nỗi tại muốn dùng loại phương thức này tự mình phong ấn?

"Người làm sao vậy?"

"Không, không sao." Hoàng Tuyền đứng thẳng thân thể, thở dài ra một hơi. Chỉ cần không đi đụng vào cái kia đoạn ký ức, tựu cũng không đau.

"Không có việc gì liên tốt. Ta, ta muốn hỏi người một sự kiện."

"Chuyện gì?"

"Để cho ta suy nghĩ."

Hoàng Tuyền cảm giác thanh âm của thiếu nữ cùng ngữ khí cũng có chút quái dị, nhìn lại, lại thấy thiếu nữ đỏ bừng cả khuôn mặt, ánh mắt cũng có chút mê ly. Loại này bộ dạng gã thật sự là thấy nhiều lắm, tiểu gia hỏa rõ ràng là uống rượu say.

Hoàng Tuyền vừa bực mình vừa buồn cười, vừa vặn vẫn nghiêm túc cùng nàng nói tốt mấy câu, không nghĩ tới là cùng một cái nhỏ Túy Miêu đang nói chuyện thiên.

Gã đang chuẩn bị đuổi thiếu nữ đi ngủ, lại thấy trong mắt nàng đột nhiên dấy lên lửa, sau đó nàng liền từng kiện từng kiện rút đi quần áo, trần truồng đứng ở trước mặt Hoàng Tuyền.

"Người cái này là. . ."

Hoàng Tuyền còn chưa nói xong, thiếu nữ liền mãnh liệt nhào vào trong ngực của hắn, đưa sanh sanh áp đảo, sau đó ngồi lên.

Bó đuốc hào quang lung lay bất định, để cho tất cả bích hoạ tựa hồ cũng sống lại.

Cự Nhân vẫn tại chiến đấu, hàng lâm người cùng lòng đất nhất tộc đánh trận cùng lúc đó Vũ Trụ tất cả hẻm lánh trình diễn. Lòng đất chủng tộc siêu cường sinh sôi nảy nở năng lực thì tại mỗi chi tiết thể hiện, trong phòng đang lúc trên sàn nhà cũng giống như vậy.

Bình minh thời gian, điên cuồng mới tính chấm dứt.

Hoàng Tuyền nằm ngửa, trần nhà chiếu vào trong con mắt, đầu óc trống rỗng. Gã cũng cảm thấy mệt mỏi, thiếu nữ càng là co quắp đã thành một đồng bùn, nằm ở trên người hắn nằm ngáy o..o....

Hoàng Tuyền thoáng qua ngẩng đầu, nhìn thiếu nữ rũ xuống mái tóc cùng vai công duyên dáng đường cong, đột nhiên giữa cảm giác được một loại vô pháp ngôn thuyết yên lặng. Gã lần thứ nhất cảm thấy, tại cái thế giới xa lạ này đã có một loại lòng trung thành.

Loại cảm giác này, là đế quốc thời đại hoàn toàn chưa từng có được đấy.

Gã nhẹ vỗ về Diêu tóc dài, cái gì cũng không nói, cái gì cũng không muốn, thì cứ như vậy xa xỉ mà bất kỳ thời gian từng giọt từng giọt chạy đi.

Trời đã sáng, Thái Dương rớt cuộc bay lên, trong doanh địa cũng nổi lên tiếng động lớn rầm rĩ.

Làng xóm dậm thợ săn sớm tựa đứng lên, bọn hăn muốn thu thập hành lý, tận khả năng mà đóng gói đồ ăn cùng cần thiết vật liệu, đem quý ăn thịt người trong bộ lạc có thể chuyển hết thả xuất đồ vật cũng mang đi.

Trong kho hàng thành chồng chất thép thỏi để cho tất cả mọi người nhìn trông mà thèm, đáng tiếc thép thỏi thật sự quá nhiều quá nặng, dù là làng xóm nhân thủ gia tăng gấp đôi cũng không có khả năng chuyển xong.

Đại trưởng lão cuối cùng chỉ là miễn cưỡng cầm hơn mười khối, ước chừng liền mấy trăm kg. Mang nhiều mấy trăm kg thép thỏi, cũng chỉ có nghĩa là ít đeo đồng dạng sức nặng đồ ăn, lấy hay bỏ khó khăn, để cho Đại trưởng lão trong vòng một đêm trợn nhìn không ít tóc.

Nên làm Hoàng Tuyền cùng Diêu từ trong phòng lớn đi ra lúc, trong doanh địa khắp nơi tràn đầy đồ ăn mùi thơm, bữa sáng đã chuẩn bị cho tốt, sớm đã có nữ nhân bưng tới đưa cho hai người.

Thiếu nữ tiếp nhận bàn ăn, lập tức ăn như hổ đói, tối hôm qua một đêm khổ chiến, nhưng làm nạng đói bụng đến phải thảm rồi.

Nhìn thiếu nữ vùi đầu mãnh liệt ăn, Hoàng Tuyền lần thứ nhất trên mặt có mỉm cười, ngưng tụ không tiêu tan mỉm cười. Gã chậm rãi mà dùng đến bữa sáng, các loại nhanh đến dự định xuất phát thời gian, mới đưa vật sở hữu ăn xong.

Đại trưởng lão chờ hăn ăn xong, mới đã đi tới, hỏi: "Chúng ta không ở lại sao?"

"Ở chỗ này? Người xác định sao?" Hoàng Tuyền hỏi lại.

Đại trưởng lão ngượng ngùng mà cười, nói: "Ta chính là cảm thấy nơi này quả thật không tệ, hơi chút cải tạo một cái chính là rất tốt nơi trú quân."

Nói vừa xong, gã cũng có chút xấu hổ, nói: "Đi tới hai mươi năm bên trong tốt nhất nơi trú quân."

Quý ăn thịt người lựa chọn bộ lạc nơi trú quân tự dưng không sai, trụ cột phương tiện càng là tu được thập phần hoàn thiện. Nhưng mà ai cũng biết cái này nơi trú quân không thể ở lâu, quý ăn thịt người có doanh vị trí tọa độ, sớm muộn chuyên góc đầu trở lại.

Đại trưởng lão ngoại trừ không nỡ bỏ nơi đây vị trí, đồng dạng cũng không nỡ bỏ những thứ kia chuyển không đi, lại hủy không được đồ vật.

Hoàng Tuyền rất lý giải Đại trưởng lão tâm tình, nói: "Chờ chúng ta ra Vũ Lâm, cũng không cần lại đông đóa tây tàng, loại vật này, sau này muốn bao nhiêu thì có bấy nhiêu."

"Chờ chúng ta ra Vũ Lâm. . ." Đại trưởng lão lẩm bẩm, trên mặt bắt đầu toả sáng sáng rọi.

Hoàng Tuyền trong lòng thầm than, lại không đành lòng đem chân tướng nói với Đại trưởng lão. Không phải nói đi ra cái mảnh này Vũ Lâm, chính là ly khai cái tinh cầu này, cái này cái tinh hệ, chính là đến cái mảnh này Tinh Vực, chỉ sợ đều muốn gặp phải hàng lâm người đuổi giết, ai bảo Thánh Huy tại thần trong chiến đấu đã thất bại đây?

Đại trưởng lão tiếp tục đi chuẩn bị hành trình, thiếu nữ tựa hồ cảm giác được cái gì, đi tới bên người Hoàng Tuyền, hỏi: "Chúng ta có phải là không có hy vọng?"

Nhìn nàng thanh tịnh như nước mắt to, Hoàng Tuyền đột nhiên có loại không hiểu kích thích, thốt ra: "Không, chúng ta vẫn có hi vọng! Chỉ cần có ta tại, làng xóm thì có hy vọng, nhân loại thì có hy vọng!"

"Chúng ta cũng có hi vọng!" Thiếu nữ bồi thêm một câu.

"Chúng ta a, vốn thì có hy vọng." Hoàng Tuyền mỉm cười nói, đem nàng ôm vào trong ngực.

Làng xóm chuẩn bị nhưng đang tiếp tục, lấy được đại lượng quý ăn thịt người huyết nhục về sau, rốt cuộc đã có đầy đủ tế tự vật phẩm, hôm nay đem cử hành tạm thời tế tự tổ tiên nghi thức, một là báo cho biết tổ tiên thạch sinh mệnh lực lượng sắp sửa kiệt quệ sự thật, lắng nghe tổ tiên chỉ thị.

Đối với lần này tế tự, Hoàng Tuyền nhập lại không phản đối, gã cũng rất tò mò, muốn nhìn một chút dân thất lạc hồn tổ tiên dưới loại tình huống này còn có thể nói cái gì.

Một chuyện khác, thì là muốn tại tế tự bên trong xác định nơi ẩn núp vị trí.

Hoàng Tuyền nguyên bản hy vọng công phá quý ăn thịt người bộ lạc về sau, có thể tìm tới địa đồ các loại đồ vật, phối hợp Đại trưởng lão cái kia tấm bản đồ, lấy xác nhận xung quanh tình thế.

Thế nhưng tại bên trong quý ăn thịt người ương trong phòng lớn, có thần chiến sử thư bích hoạ, lại không có thể phát hiện chút nào cùng địa đồ tương quan đồ vật, có thể thấy được tại quý ăn thịt người xã hội kết cấu ở bên trong, cái này tri thức cũng chỉ nắm giữ ở đỉnh mấy người trong tay, chỉ tiếc Hoàng Tuyền giết được quá nhanh, cũng không thể đem mấy cái tình nhuệ phân biệt ra được.

Mà tại nhìn thấy quý ăn thịt người trong bộ lạc các loại phương tiện cùng bố trí về sau, Hoàng Tuyền đã hiểu rõ biết rõ làng xóm dân căn bản không phải đối thủ, cho dù hẳn có thể dẫn đầu bọn hắn đi ra Vũ Lâm, tạm thời thoát khỏi khu vực này quý ăn thịt người uy hiếp, cũng không cách nào tìm được để cho nhiều người như vậy lâu dài dung thân địa phương.

Hoàng Tuyền cùng Đại trưởng lão thảo luận về sau, chuẩn bị đem mới chỗ mục đích định {vì:là} gần nhất nơi ẩn núp, thạch sinh mệnh hiển nhiên vô pháp chèo chống làng xóm xây dựng mới nơi trú quân, duy có tiến về trước nơi ẩn núp mới có thể cho nhiều người như vậy tìm được một đường sinh cơ.

Bất quá Hoàng Tuyền cũng không có nói rõ, kỳ thật gã cũng không coi trọng nơi ẩn núp tương lai, theo quý ăn thịt người chiếm cứ toàn bộ Vũ Lâm, nơi ẩn núp sớm muộn sẽ bị quý ăn thịt người đại quân bao phủ.

Không biết lực lượng cùng Thánh Huy ở giữa chiến tranh không chỗ nào không có, song phương lực lượng đối lập đã dị thường cách xa, thắng bại sớm liền chết rồi lo lắng.

Tại Hoàng Tuyền xem ra, nơi ẩn núp sở dĩ có thể kiên trì đến bây giờ, hoàn toàn là bởi vì quý ăn thịt người cao tầng không muốn đem nó đánh hạ đến.

Quý ăn thịt người là định đem phân tán tại các nơi làng xóm từng cái ăn tươi, đem làng xóm mang ra ngoài thạch sinh mệnh lực lượng đều chuyển hóa, sau đó lại một lần hành động nắm bắt nơi ẩn núp.

Thánh Huy vô cùng tinh thông ẩn núp, nếu như không phải là bên trong làng xóm người cần ăn uống, đám thợ săn muốn tới ở bên trong Vũ Lâm đi săn, chỉ nhìn một cách đơn thuần là thạch sinh mệnh lời của mình, chuyển hóa ra lãnh địa không biết có thể tồn tại bao lâu.

Quý ăn thịt người chỉ thuần túy dựa vào vận khí, mới có thể tìm được thạch sinh mệnh lãnh địa, tinh lọc đi lực lượng của nó.

Nghĩ tới đây, Hoàng Tuyền đột nhiên có loại cảm giác, quý ăn thịt người chính là mượn nhờ dân thất lạc đến không ngừng tiêu hao trên viên tinh cầu này Thánh Huy, lấy triệt để tinh lọc tất cả Thánh Huy, trăm thảo trừ căn!

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 50: Tổ Tiên Tế Tự

Thời điểm này, dù cho Hoàng Tuyền cũng có chút sinh ra hàn ý.

Nguyên bản liền thân ở tuyệt cảnh, vô luận võ lực thể lực cũng là ở vào tuyệt đối yếu thế, sau đó quý ăn thịt người thủ lĩnh lại là như thế nhìn xa trông rộng, tâm tư thâm trầm hạng người, cái này phải như thế nào phá cục?

Bất quá đổi lại góc độ đến nghĩ, cũng là hiển nhiên, nếu cái kia không biết lực lượng không lợi hại lời nói Thánh Huy cũng sẽ không đã thất bại.

Hoàng Tuyền hít sâu một hơi, đem mơ hồ sầu lo đè xuống, tái sinh chiến ý.

Thánh Huy cùng không biết lực lượng thần chiến, không phải là gã có thể hai bên đấ, nhưng ít ra hiện tại, ít nhất bên người cái này nho nhỏ làng xóm vận mệnh, vẫn là có thể giãy giụa một cái. Nếu không phải vận mạng an bài, gã làm sao sẽ thức tỉnh tại một vạn năm sau?

Tuy rằng không phải nói cùng tất cả Đại Tinh Vực không biết lực lượng so sánh với, chính là chung quanh cái mảnh này Vũ Lâm không biết lực lượng, cũng so với Hoàng Tuyền cường đại rồi không biết bao nhiêu gấp bội, nhưng song phương lực lượng thuộc về không có cao thấp có khác, Thánh Huy chính là yếu cũng yếu được có hạn.

Con sâu cái kiến còn sống tạm bợ, huống chi Hoàng Tuyền hiện tại còn không phải một người, bên cạnh hẳn còn có Diêu. Cho dù Hoàng Tuyền chính mình không sợ sinh tử, có thể gã không muốn để cho thiếu nữ thừa nhận như thế vận mệnh.

Cho dù là vùng vẫy giãy chết, gã cũng muốn một trận chiến!

Bên trong làng xóm tổ tiên tế tự tế đàn đã bố trí xong xong, nghi thức tùy thời có thể bắt đầu. Thế nhưng tại trước khi bắt đầu, trước hết xử lý quý ăn thịt người bộ lạc huyết nhục tế đàn.

Chỉ cần huyết nhục tế đàn vẫn còn vận chuyển, như vậy không biết lực lượng sẽ tại bộ lạc nơi trú quân chung quanh hình thành vòng xoáy khổng lồ, làng xóm tổ tiên tế tự điểm này đáng thương Thánh Huy, tại không biết lực lượng mênh mông trước mặt không đáng giá nhắc tới, nghi thức nhất định sẽ thất bại.

Thạch sinh mệnh năng lượng đã không dư thừa nhiều ít, vẫn phải bảo vệ bên trong làng xóm người Bình An đến nơi ẩn núp, từng giọt từng giọt cũng không thể lãng phí.

Cả Hoàng Tuyền mình cũng không nỡ bỏ hấp thụ nhiều một chút, vì sao dù là trong lòng của hẳn lại là giãy giụa do dự, quý ăn thịt người huyết nhục tế đàn cũng giữ lại không được rồi. Hoàng Tuyền cầm đao đứng ở huyết nhục tế đàn trước, vốn là cẩn thận từng li từng tí mà đem phía trên huyết nhục đẩy ra, ném tới tế đàn bên ngoài.

Màu tím huyết khí một mực lượn lờ không tiêu tan, đã đi ra tế đàn, huyết nhục sẽ không lại toả ra huyết khí. Mà trên tế đàn huyết nhục rõ ràng cho thấy lung tung chất đống, không có gì quy luật, xem ra bức ra huyết nhục bên trong Thánh Huy lực lượng, nguyên do vẫn còn tế đàn bản thân.

Hoàng Tuyền quét sạch sẽ huyết nhục, sai người đem gói kỹ mang đi ra ngoài, sau đó tại chỗ thiêu. Từ trước mắt xem, thiêu cũng không ảnh

hưởng Thánh Huy tồn tại, mà là chuyên thúc đẩy nó từ huyết nhục bên trong thoát ly, tìm kiếm khác vật dẫn.

Tại đế quốc thời kì, cũng có người đem hiện tượng này vị chi làm chuyển thể. Chuyển thể cũng không có khoa học lên hợp lý giải thích, nhưng Thánh Huy tồn tại vốn là rất không khoa học.

Đối với này đế quốc viện nghiên cứu một vị cự phách cho là, trên cái thế giới này không có khoa học giải thích không được hiện tượng, chỉ là chúng ta bây giờ còn không có phát triển đến một bước kia.

Dứt bỏ những thứ này khoa học triết học lên phân tranh, Hoàng Tuyền đổi mặt quét sạch sẽ huyết nhục tế đàn nhìn hồi lâu, cũng không nhìn ra cái nguyên do.

Gã nhổ hai cây ngọn nến, tựa hồ không có có ảnh hưởng, lại cắt ra một mảnh ngọn nến, cũng không thấy được biến hóa. Cuối cùng đem tất cả ngọn nến cũng dọn sạch đi, tế đàn vẫn còn tản ra nhàn nhạt huyết khí.

Cuối cùng Hoàng Tuyền đem tế đàn một đao hai đoạn, sẽ thấy cũng nhìn không tới huyết khí.

Từ mặt cắt nhìn lên, cái này là khối nguyên vẹn tảng đá lớn. Nhưng mà Hoàng Tuyền cũng không phải nhà địa chất học, nói không nên lời tảng đá kia có gì đặc biệt chỗ.

Nghiên cứu cả buổi, trí não cũng phản hồi một đồng vật chất phân tích số liệu, cũng không có tác dụng gì, cuối cùng Hoàng Tuyền không phải không thừa nhận chính mình không có có trở thành nhà khoa học thiên phú cùng tiềm chất. Trong mắt hấn, cái này là tảng đá, thiên hạ tảng đá đều dài hơn một cái bộ dạng.

Huyết nhục tế đàn bị hủy, vây quanh nơi trú quân không biết năng lượng phong bạo mà bắt đầu tản đi, đợi lát nữa một lát, nơi trú quân chung

quanh không biết năng lượng đã trở nên cùng ở bên trong Vũ Lâm địa phương khác không có gì khác nhau, mà trong doanh địa đại bộ phận khu vực bị thạch sinh mệnh Thánh Huy làm cho tiếp quản.

Tại Đại trưởng lão cố ý dưới sự khống chế, thạch sinh mệnh không có đi chuyển hóa thổ địa cùng hoàn cảnh, chỉ là gạt ra đối lập không biết lực lượng. Nó Thánh Huy, cũng tập trung ở trên tế đàn tổ tiên.

Tế tự tổ tiên có trọn vẹn trước đưa trình tự, trường mà lộn xộn, những thứ này trình tự phần lớn do hàm nghĩa không rõ đảo lộn cùng tư thế kỳ dị vũ đạo tạo thành.

Tại Hoàng Tuyên xem ra, Đại trưởng lão nếu như trần trụi cái trên thân, mặc nữa cái cỏ vấy, mang cái xương dây xích, cái kia chính là chính cống nguyên thủy thổ dân tộc mọi.

Loại này hình ảnh lúc đầu vốn hẳn nên cùng quý ăn thịt người móc nối mới đúng, có thể hàng ngày tại bên trong làng xóm trình diễn. Hoàng Tuyên lẳng lặng nhìn, chỉ là tại trong lòng âm thầm nhả rãnh.

Gã cẩn thận quan sát đến Thánh Huy biến hóa, phát hiện theo Đại trưởng lão vũ đạo động tác càng ngày càng kịch liệt, thanh âm càng ngày càng cao ngang, trên người hẳn Thánh Huy lực lượng đang bị dần dần kích phát, trở nên càng ngày càng mạnh, hơn nữa dần dần cùng thạch sinh mệnh hòa làm một thể.

Nên làm một đoạn như điệu vịnh than loại đảo lộn chấm dứt, Đại trưởng lão hét lớn một tiếng: "Tế phẩm!"

Phi Tiến lập tức cầm theo mấy viên quý ăn thịt người tinh nhuệ chiến sĩ đầu người tới, bày ở trên tế đàn, hơn nữa giội lên một chậu quý ăn thịt người máu tươi.

Trên tế đàn khí tức lập tức phát sinh biến hóa, mỗi khối đầu người thất khiếu bên trong cũng toát ra nồng đậm huyết khí, sau đó mềm rũ xuống hướng lên. Huyết khí ước chừng bay lên đến chừng một mét, mà bắt đầu tán dật ra từng sợi hắc khí.

Hắc khí yếu ớt tờ nhện, trên không trung từ từ biến mất mai một. Đánh tan hắc khí huyết khí thì dần dần trở thành nhạt, cuối cùng hóa thành một sợi thanh khí, thẳng tắp bay lên.

Tuy rằng Hoàng Tuyền cũng coi như kiến thức rộng rãi, nhìn đến đây, vẫn là khó tránh khỏi kinh ngạc.

Cái này cái gọi là tế tự tổ tiên tế đàn, không phải quý ăn thịt người huyết nhục tế đàn sao! Chỉ bất quá chuyển hóa phương hướng mất mỗi cái, đem quý ăn thịt người đầu người huyết nhục bên trong không biết lực lượng chuyển hóa thành Thánh Huy.

Nhìn nữa, dân thất lạc tổ tiên tế đàn cùng quý ăn thịt người huyết nhục tế đàn vẫn có một chút bất đồng.

Đầu tiên chuyển hóa hiệu suất không giống nhau, tổ tiên tế đàn chuyển hóa được càng thêm dễ dàng, tế phẩm nơi phát ra cũng càng rộng khắp.

Dù sao quý ăn thịt người khắp nơi đều là, mà dân thất lạc thế nhưng là trao một cái thiếu một cái. Thế nhưng có tổ tiên tế đàn, chỉ cần còn có làng xóm tại, Thánh Huy sẽ cuồn cuộn không dứt, không ngừng tạo ra.

Đứng ở không biết lực lượng góc độ, cái này có thể sẽ tương đối nhưc đầu, các loại như chỉ cần còn có một làng xóm sinh tồn, như vậy Thánh Huy liền vô pháp loại ra tất cả.

Tổ tiên tế đàn tương đối cũng có chỗ thiếu hụt, cái kia chính là cần nhất định được Thánh Huy mới có thể mở ra. Thế nhưng cái này trước đưa điều kiện cùng cao hơn chuyển hóa hiệu suất, cùng với càng đầy đủ tế

phẩm nơi phát ra, thậm chí càng nhiều nữa công năng so sánh với, lại không coi vào đâu.

Nhìn đến đây, Hoàng Tuyền cảm giác tiền đồ thoáng quang minh một chút. Thánh Huy mặc dù là chiến bại một phương, nhưng dù sao cũng là cùng không biết lực lượng đồng nhất tầng cấp, cũng có rất nhiều có thể nói thần diệu uy năng.

Không biết lực lượng dưới mắt chiếm cứ thượng phong, tương lai ra sao, còn chưa biết được.

Về phần chính nghĩa tà ác, Hoàng Tuyền luôn luôn cho là, cái này do người thắng viết đấy.

Từ quý ăn thịt người tinh nhuệ chiến sĩ đầu người trung chuyên hóa ra Thánh Huy, đại bộ phận biến mất vô tung, chẳng biết đi đâu đâu. Lấy Thánh Huy thân dị, có lẽ là bổ sung cái nào chỗ ngọn nguồn, hoặc là tại nơi nào đó ẩn núp ẩn núp, dù sao đều là lớn mạnh.

Còn lại một chút Thánh Huy, dần dần ngưng tụ thành hình người, phảng phất đó có thể thấy được là một cái dung nhan uy vũ lão nhân.

Đại trưởng lão có vẻ hết sức kích động, xem ra lần này tế tự hiệu quả không tệ. Bất quá liền trước mặt tùy thời giống như chuyên tiêu tán bóng người, Hoàng Tuyền cảm thấy nếu như cái này cũng tính hiệu quả không tệ, cái kia trước đây tế tự hiệu quả nên có bao nhiêu kém?

Đại trưởng lão thật sâu nấp tại mặt đất, nói: "Mời tổ tiên chỉ thị nơi ẩn núp phương hướng, hôm nay lạc đường tử tôn đã không đường có thể đi, duy có trở về nơi ẩn núp, mới có thể kéo dài tổ tiên huyết mạch."

Nhìn cái kia đoàn thuần túy do Thánh Huy năng lượng tạo thành bóng người, Hoàng Tuyền rất là hoài nghi nó cuối cùng có thể hay không nghe hiểu được đầu đề câu chuyện. Bất quá tất cả làng xóm mọi người là vô

cùng thành kính, toàn bộ bồ nấp trên mặt đất, tái diễn Đại trưởng lão lời nói.

Trên tế đàn bóng người rõ ràng giơ tay lên, hướng về phương xa một ngón tay. Đại trưởng lão vội vàng nhớ kỹ cái phương hướng này, rất nhiều thợ săn cũng giúp đỡ cùng một chỗ cái.

Dân thất lạc có thần kỳ phương hướng cảm giác, bọn hắn tại nhìn qua giống như đúc ở bên trong Vũ Lâm chuyển lên vài ngày, cũng sẽ không tìm không được nơi trú quân.

Nguyên bản Hoàng Tuyền cho là thuận túy là vì đối với Thánh Huy cảm ứng, hiện tại xem ra không chỉ có như thế, hẳn là bọn hắn vì sinh tồn mà tiến hóa ra bản năng một trong.

Tại chỉ rõ phương hướng về sau, trên tế đàn thân ảnh vẫn đang ngưng tụ không tiêu tan. Đại trưởng lão vui vẻ, vội nói: "Trí tuệ tổ tiên, có thể hay không ban cho chúng ta càng nhiều nữa tri thức?"

Trên tế đàn bóng người nhẹ gật đầu.

Đại trưởng lão suy nghĩ một chút, lộ vẻ tại trong lòng cân nhắc so sánh, cuối cùng nói: "Mời tổ tiên ban cho chúng ta có thể chống lại quỷ ăn thịt người chiến đấu nghệ thuật, để cho tử tôn của ngài có thể Bình An đi qua cuối cùng đường đi. . ."

Đại trưởng lão niệm tụng lấy một chuỗi dài như điệu vịnh than từ ngữ, tại Hoàng Tuyền nghe tới nội dung căn bản không có gì ý nghĩa, lời ca tụng càng dài, gã càng hoài nghi hồn tổ tiên có thể hiểu hay không phức tạp như vậy hoa lệ từ ngữ.

Tổ tiên chi linh mặt không biểu tình, ngưng đọng một lát, các loại rất nhiều làng xóm tới dân hợp tụng đạt đến một cái đỉnh núi cao lúc, đột nhiên như ở trong mộng mới tỉnh, trong mắt đã có thần thái.

Gã đưa tay liên tục điếm, người thứ nhất chỉ hướng chính là Đại trưởng lão, kế tiếp chính là bất đồng thợ săn. Mỗi chỉ một người, đầu ngón tay hẳn lại biết bay ra một chút hào quang, chui vào người nọ cái trán.

Bị trong ngón tay thợ săn đều là ngân ngợ, chợt cuồng hí, lập tức nhắm mắt yên tĩnh suy nghĩ, không nói bất động.

Thì cứ như vậy cả chỉ năm tên thợ săn về sau, tổ tiên chi linh liền đã tiêu hao hết lực lượng, như vậy tiêu tán.

Lúc này đây tổ tiên tế tự nghi thức mặc dù tính kết thúc.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 51: Mời Nhử

Bị tổ tiên chi linh chọn trúng trong đám người cũng có Diêu, nàng đầu suy ngẫm một lát, liền đứng lên. Còn lại thợ săn, bao gồm Đại trưởng lão ở bên trong, cũng còn đang nhắm mắt suy ngẫm, nỗ lực ký ức tổ tiên chi linh lạc ấn tới đây tri thức.

Loại kiến thức này thể ngộ tiêu tán vô cùng nhanh, có thể tại có hạn trong thời gian lĩnh ngộ nhiều ít, liền xem cá nhân bốn sự.

Tổ tiên chi linh tuyển người cũng không phải là hoàn toàn dựa theo thực lực, ví dụ như vài tên võ sĩ cùng Phi Tiến đều không có bị chọn trúng. Giống như cũng không phải là dựa vào thành kính, thanh âm lớn nhất vài cái cũng không có bị chọn trúng.

Hoàng Tuyền chính đang suy tư tổ tiên chi linh tuyển người tiêu chuẩn gì lúc, Diêu lô kéo ống tay áo của hắn, lén lút nói: "Tổ tiên truyền xuống tới chiến kỹ, giống như không có người dạy lợi hại a!"

"Đó là đương nhiên." Đang nhìn qua làng xóm thợ săn chiến đấu về sau, đối với điểm này, Hoàng Tuyền vẫn rất có tự tin đấy.

Sau một lát, bao gồm Đại trưởng lão ở bên trong, tất cả bị chọn trúng mọi người mở mắt. Cùng lúc bắt đầu cuồng hi bất đồng, lúc này đây bọn hắn trên mặt phần lớn là mê mang, bọn hắn không hẹn mà cùng phát hiện, được từ tổ tiên võ kỹ xa xa không kịp nổi Hoàng Tuyền truyền thụ.

Hơn nữa bọn hãn cũng biết, Hoàng Tuyền truyền thụ cho bọn họ chỉ là cuối cùng vào cửa đồ vật, Diêu chuyên liền rõ ràng cao hơn một cấp bậc. Về phần Hoàng Tuyền chính mình, bên trong làng xóm người trong tưởng tượng Chiến Thần, cũng bất quá chỉ như vậy rồi.

Đại trưởng lão coi như cầm giữ được, còn lại vài tên thợ săn nhìn về phía Hoàng Tuyền ánh mắt liền có chút không đúng rồi, một bộ hận không thể muốn gục xuống cúng bái bộ dạng.

Đại trưởng lão thở dài, lại lắc đầu, mà bắt đầu thanh lý tế đàn, tháo dỡ sửa sang lại, nạp lại rương.

Hoàng Tuyền ngược lại rất lý giải Đại trưởng lão hiện tại tâm tình, quý giá tổ tiên tế tự cơ hội, lấy được chiến kỹ lại còn không bằng đã có đấy, tất nhiên là để cho người tiếc nuối đau lòng.

Bất quá Đại trưởng lão ngay lúc đó lựa chọn cũng không sai lầm, lần này tiến về trước nơi ẩn núp, có đi không về, tất cả công nghệ chế tạo loại tri thức cũng không phải cần dùng gấp, việc khẩn cấp trước mắt, vẫn còn là có thể lập tức tăng lên chiến lực đồ vật lên.

Đến sau giờ Ngọ thời gian, tất cả công tác chuẩn bị cũng đã hoàn thành, Đại trưởng lão đi tới trước mặt Hoàng Tuyền, hỏi thăm có hay không có thể xuất phát.

Hoàng Tuyền gật đầu, lại cùng lúc đến đồng dạng, mang theo Diêu cùng võ sĩ thợ săn đi đầu xuất phát, hướng tổ tiên chỉ điểm phương hướng tiến lên. Đại trưởng lão mang theo làng xóm già yếu đồ quân nhu, trì hoãn hậu một giờ ra lại đội mũ.

Ở bên trong Vũ Lâm cùng trước kia đồng dạng, không có bất kỳ bất đồng. Mới ly khai bộ lạc không xa, chung quanh liền nhìn không tới nhiều ít quý ăn thịt người dấu vết, xa hơn sâu đi một chút, càng là tuyệt quý ăn thịt người tung tích.

Hoàng Tuyền càng cảm nhận được, Vũ Lâm là quý ăn thịt người sân nhà. Quý ăn thịt người lưu lại rất nhiều tung tích, rất nhanh cũng sẽ bị Vũ Lâm đồng hóa, mà dân thất lạc dù thế nào cẩn thận che giấu hành tung, lưu lại dấu vết cũng nên mấy ngày, mới có thể bị Vũ Lâm sinh trưởng đánh tan.

Một đoàn người tại ở bên trong Vũ Lâm trầm mặc đi về phía trước, Hoàng Tuyền vẫn như cũ là xung trận ngựa lên trước, Diêu thì ở ngoại vi chạy, tùy thời chuẩn bị sẵn giết bất luận cái gì tiếp cận hung thú hoặc quý ăn thịt người.

Không biết từ lúc nào lên, Vũ Lâm liền trở nên càng ngày càng yên tĩnh, đã không có thú rống chim hót, tiếng côn trùng kêu vang cũng triệt để biến mất.

Đến cuối cùng, đám thợ săn tiếng bước chân trở nên đặc biệt chói tai, bọn hãn không tự chủ được mà thả chậm hết thả động tác, thế nhưng là cái này lại không có gì dùng, Vũ Lâm vẫn là càng ngày càng yên tĩnh, thậm chí có thể nghe được chính mình tim đập cùng máu chảy thanh âm.

Yên tĩnh ý vị như thế nào, đám thợ săn cũng rất rõ ràng. Bọn hãn nắm chặt vũ khí trong tay, ngừng thở, dần dần trở nên căng thẳng.

Ở bên trong Vũ Lâm đột nhiên vang lên Hoàng Tuyền thanh âm: "Buông lỏng, kẻ địch không tại phụ cận."

Thanh âm của hãn Ninh định mà trầm ổn, đám thợ săn cũng nhẹ nhàng thở ra, tỉnh táo lại. Tại ở bên trong Vũ Lâm, thời gian dài căng thẳng chuyên tạo thành thể lực không tất yếu hao tổn.

Hoàng Tuyền đi nhanh về phía trước, ngược lại hơi chút tăng thêm tốc độ.

Kẻ địch còn không có đến gần, thế nhưng khẳng định đã đến, yên tĩnh Vũ Lâm nói rõ đây là bọn hãn xác định chiến trường. Hoàng Tuyền cũng

không tính dựa theo đối phương trình tự cùng tiết tấu đi, tốc độ của hân càng nhanh, lưu cho đối thủ phản ứng thời gian lại càng ít.

Hoàng Tuyền bước chân càng lúc càng lớn, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh, trong nháy mắt, gã tựa như cùng tuấn mã, một bước cuối cùng càng là trực tiếp từ tại chỗ biến mất!

Trong khe hở nồng đậm cành lá, đột nhiên mở ra một con mắt, nó tròn trắng mắt chỗ che kín tơ máu, đồng tử là màu xanh lá cây, không nói ra được quỷ dị. Cái này con mắt không ngừng quay đầu, đồng tử lúc nào cũng phóng đại thu nhỏ lại, tìm kiếm Hoàng Tuyền tung tích.

Một cái đại thủ đột nhiên từ trên trời giáng xuống, một nắm chặt đầu của nó, lực lượng khổng lồ làm ánh mắt đột ngột đi ra, cơ hồ bạo chết.

Hoàng Tuyền xuất hiện ở ngọn cây, đem nó từ nồng đậm cành lá bên trong kéo đi ra.

Cái này một đầu thập phần cổ quái quỷ ăn thịt người, có chút cùng loại với bốn móng vuốt con nhện ẩn núp người, thế nhưng càng thêm gầy yếu hết sức nhỏ, tứ chi cũng đặc biệt dài. Nó bốn móng vuốt gắt gao nắm thân cây, kháng cự đến từ tử vong lôi kéo.

Nhưng mà Hoàng Tuyền lực lượng to lớn, hoàn toàn chính là nghiền ép, cái này đầu quỷ ăn thịt người tại trên cành cây trảo xuất ra đao đao vết cào, vẫn bị kéo đi ra.

Hoàng Tuyền đem nó ngã trên mặt đất, một cước dẫm ở, lúc này mới nhìn từ trên xuống dưới nó.

Cái này đầu quỷ ăn thịt người hoàn toàn không có loại người ngoại hình rồi, nó đầu hẹp dài, một cái to lớn ánh mắt sinh trưởng ở đỉnh, chung quanh thì đều biết đầu màu sắc lớn nhỏ tất cả không giống nhau mắt kép.

Vừa vặn nó chính là mở ra đỉnh đầu chủ mắt, đến tìm kiếm Hoàng Tuyền tung tích.

Lấy Hoàng Tuyền đơn giản thông một chút sinh vật học tạo nghệ, biết rõ ánh mắt sáng bóng bất đồng, cũng chỉ có nghĩa là nhận biết ánh sáng vực không giống vậy.

Cái này đầu quý ăn thịt người có dị thường nhạy cảm phổ thông thị giác, hơn nữa đồng tử kèm theo co lại để tiêu cự công năng, hoàn toàn chính là một cái sinh vật thân thể bội số lớn kính viễn vọng. Khác mắt kếp thì là bất đồng hình thức, có hồng ngoại, có nhìn ban đêm, thậm chí còn khả năng có khác thị giác hình thức.

Trừ lần đó ra, nó còn có nhiều lỗ tai, cùng với một cái lớn đến thần kỳ ướm át cái mũi.

Cái này hoàn toàn chính là cái chuyên trách Lính Trinh Sát loại, đồng dạng giỏi về ẩn nấp. Nếu không phải nó mở ra chủ mắt, Hoàng Tuyền vẫn không nhất định có thể phát hiện nó. Gãy yếu mảnh khảnh thân thể tại ở bên trong Vũ Lâm có nghĩa là linh hoạt cùng tốc độ, đồng thời còn có nhỏ hơn tiêu hao.

Có thể tưởng tượng, nó hẳn là có thể tùy tiện mà ẩn núp mấy ngày, mà không cần phải ăn uống.

Tại Hoàng Tuyền dưới chân, nó dốc sức liều mạng giãy giụa lấy, không ngừng phát ra ngấn ngùi bèn nhọn gào rú, bốn cái móng vuốt không ngừng gãi Hoàng Tuyền. Thế nhưng Hoàng Tuyền toàn thân trọng giáp, lực phòng ngự đặc biệt kinh người, nó coi như là tại khô giáp lên vẽ ra từng mảnh tia lửa, trên thực tế cũng bất quá là lưu lại vài đạo vết rạch mà thôi.

Hoàng Tuyền dưới chân dùng sức, rắc thanh không ngừng vang lên, cái này đầu quý ăn thịt người cốt cách chuẩn bị đứt gãy, đau đến nó lớn

tiếng hí, không ngừng có người tai không nghe được cao tần cùng tần suất thấp thanh âm truyền hướng bốn phương tám hướng.

Hoàng Tuyền hai hàng lông mày một hiên, đã có một chút hứng thú.

Cái này đầu quý ăn thịt người chỉ nhìn một cách đơn thuần từ bình chủng công năng bên trên mà nói, tiến hóa được thập phần hoàn thiện, không chỉ có bao nhiêu loại trình sát hình thức, còn có hai bộ viễn trình truyền lại tin tức thủ đoạn, bao trùm cao tần cùng tần suất thấp khu vực.

Nếu không phải đối với nó có xâm nhập hiểu rõ người, chỉ sợ chút bất tri bất giác khiến cho nó đem tin tức truyền lại đi ra.

Hoàng Tuyền thân bên trong có đại lượng chịu trách nhiệm nhận biết sinh hóa khí quan, có thể tại nhiều loại hình thức đang lúc hoán đổi, cái này đầu quý ăn thịt người hết thủy bí mật ở trước mặt hẳn cũng không có làm cho che giấu. Hoàng Tuyền biết rõ nó tại kêu cứu, thế nhưng khiến cho nó đem kêu cứu tín hiệu thả ra.

Vũ Lâm hoàn cảnh phức tạp, đối với các loại tin tức truyền lại cũng có rất lớn suy yếu trở ngại, quý ăn thịt người cũng không ngoại lệ. Cái này đầu Linh Trinh Sát có thể Truyền Tổng tin tức phạm vi có hạn, đưa tới quý ăn thịt người cũng có hạn, vừa vặn tiêu diệt từng bộ phận.

Hoàng Tuyền đều có điểm không giống muốn giết cái này đầu Linh Trinh Sát rồi, mang theo nó bốn phía du đãng, thường cách một đoạn khoảng cách để lại nó kêu vài tiếng, không dùng được vài ngày có thể thanh lý sạch sẽ tương đối lớn trong phạm vi quý ăn thịt người.

Gã hướng sau lưng làm thủ hiệu, đám thợ săn lập tức phân tán, riêng phần mình tìm tìm địa phương che giấu, làm tốt rồi phục kích chuẩn bị. Hoàng Tuyền ngay tại ở bên trong Vũ Lâm ương đứng đấy, chờ quý ăn thịt người đến.

Nhưng mà trọn vẹn một khắc đồng hồ đi qua, quý ăn thịt người Ảnh Tử cũng không có gặp, ở bên trong Vũ Lâm như cũ là giống như chết yên tĩnh, chỉ Hoàng Tuyền dưới chân đầu kia quý ăn thịt người kêu cứu tín hiệu tại nhiều lần quanh quẩn.

Quý ăn thịt người biến thông minh? Hay là như thế nào?

Hoàng Tuyền có chút nghi hoặc.

Có lẽ khu vực nội quý ăn thịt người đã xem thấu cái này cạm bẫy, đang tập kết, chuẩn bị cùng một chỗ xông lại. Chỉ là, quý ăn thịt người tuần tra đội có trí tuệ cao như vậy sao? Hay là những ngày này tổn thất để cho bọn họ điều chỉnh tuần tra đội tạo thành?

Hoàng Tuyền nhìn xem dưới chân Linh Trinh Sát, cảm thấy có thể là nó làm cho còn chưa đủ cho lực lượng, vì vậy dưới chân tăng sức mạnh, lập tức khiến nó phát ra thanh tin tức càng thêm cao vút thê thảm.

Ở bên trong Vũ Lâm rốt cuộc đã có động tĩnh, một đoàn đen sì đồ vật từ trong rừng bay ra, đánh tới hướng Hoàng Tuyền. Hoàng Tuyền bất động thanh sắc, chiến nện vào vật kia lên nhẹ nhàng vừa chạm vào, đã hóa giải toàn bộ lực lượng, đem nó nhẹ nhẹ đặt ở trên mặt đất.

Đó là một cỗ thợ săn thi thể, trẻ tuổi trên mặt ngưỡng kết lấy trước khi chết cuối cùng sợ hãi cùng thống khổ. Ánh mắt của hắn mở thật to đấy, như trước không muốn tiếp nhận mình đã tử vong sự thật.

Cái này là theo chân Hoàng Tuyền mà đến một gã thợ săn, tại vòng phục kích ngoại vi mai phục.

Hoàng Tuyền ngẩng đầu, nhìn về phía thi thể bay ra phương hướng, nói: "Nếu như tới, như thế nào không lộ mặt?"

"Tại cuối cùng săn giết lúc trước, cùng con mồi chơi trước đùa, không thật là tốt sao? Vũ Lâm nhàm chán như vậy, không tìm điểm niềm vui thú sao được."

Đối phương người còn không có xuất hiện, thế nhưng thanh âm nhu hòa mà vũ mị, lại có phảng phất dụ hoặc.

Hoàng Tuyền cũng là thần sắc bất biến, thản nhiên nói: "Là phát hiện con mồi quá hung tàn, người không dám hiện thân rồi a. Hồn, ta ngược lại không nghĩ tới người lại có cái này lá gan, dám nhanh như vậy liền xuất hiện ở trước mặt ta."

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 52+1 Cái Đáp Án

Từ ở bên trong Vũ Lâm đi ra một cái toàn thân khóa lại trong hắc bào người, phần không rõ nam nữ, thế nhưng cái kia cột trên mặt đất uốn lượn tiến lên roi thép lại tỏ rõ thân phận của nàng.

Nàng chậm rãi ngẩng đầu, nhìn Hoàng Tuyền, nói: "Ta như không xuất hiện nữa, chỉ sợ thật muốn bị người chạy trốn tới nơi ẩn núp đi."

"Chạy trốn?" Hoàng Tuyền nhíu mày, gã rất không thích cái từ này, tuy rằng thực đến cần chạy trốn thời điểm, gã cũng sẽ không do dự.

Tại hẳn xem ra, cái này một khu vực quý ăn thịt người cũng không sao có thể xem đây, trên đường đê nát chướng ngại vật đi là được. Chỉ bất quá búa tạ tuy rằng một đập một mảnh, nhưng hiệu suất cũng có chút thấp, không thể so với gã năm đó vài cái dành riêng binh khí, đều là lấy ra tàn sát quân đoàn cấp địch nhân.

Lần này đi nơi ẩn núp, tại trong lòng Hoàng Tuyền, miễn cưỡng coi như là giết đi qua. Nếu như không phải là bởi vì thạch sinh mệnh năng lượng có hạn, phải tại thời gian nhất định nội vội đến, chỉ sợ liên tục điếm căng thẳng cảm giác đều không có.

Đương nhiên, muốn đem toàn bộ làng xóm nam nữ lão ấu cũng mang đi tới, độ khó đẳng cấp sẽ không chỉ là thêm cái ba năm cấp đơn giản như vậy.

Hồn nhạy cảm mà bắt được Hoàng Tuyền thần tình biến hóa rất nhỏ, nói: "Như thế nào, không phải là chạy trốn, chẳng lẽ còn là du lịch sao?"

Hoàng Tuyền đã chẳng muốn cùng nàng lãng phí thời gian, nhắc lên chiến chùy, nói: "Bất kể là cái gì, cũng không liên quan gì đến ngươi rồi."

Dứt lời cũng không đợi Hồn trả lời, búa tạ thoi nâng quá mức đỉnh, sau đó mọi người chỉ cảm thấy trước mặt điện quang lóe lên, chùy trước mặt đã đến trước mặt Hồn!

Hồn một tiếng thét lên, toàn thân co lại thành một đoàn, hướng nghiêng phương hướng lẩn đi, đồng thời trong tay roi thép như Độc Long loại rút hướng Hoàng Tuyền dưới xương sườn.

Ở bên trong Vũ Lâm vang lên một cái như buồn rầu lôi loại trầm đục, chiến chùy biên giới sát qua Hồn hắc bào một góc, Hồn giống như như đạn pháo bị bắn đi ra, hung hăng đâm vào trên một cây đại thụ, hắc bào bỗng nhiên nổ tung, như từng mảnh hồ điệp, tứ tán bay múa.

Hoàng Tuyền búa tạ rơi xuống đất, mặt đất lập tức gợn sóng phập phồng, tầng tầng hướng ra phía ngoài, trong nháy mắt liền xuất hiện một cái sâu mấy mét, phạm vi hơn mười thước bầy lớn. Lan đến gần cây cối hướng ra phía ngoài nghiêng, đều nhịp.

Có hai gã giấu được không đủ xa làng xóm võ sĩ chật vật lật đến trên mặt đất, vừa lẩn vừa bò mà né tránh đi.

Ảnh hưởng rơi xuống trên người Hồn, lại đem nàng hướng ra phía ngoài đụng ra hơn mười mét.

Cái kia cột roi thép như có vô hạn chiều dài, một mặt tại trong tay Hồn, một chỗ khác như trước rút thăm được trên người Hoàng Tuyền, tại khô giáp lên kéo ra mảng lớn tia lửa. Tiên lên răng nhọn như cửa như tóa, hung hăng cửa lấy Hoàng Tuyền khô giáp.

Hoàng Tuyền một tiếng cười lạnh, thò tay bắt lấy roi thép, cảm thụ một cái phía trên truyền đến lực lượng, lập tức hung hăng run run.

Roi thép lập tức đã thành Hồn cùng Hoàng Tuyền đấu sức chiến trường, thế nhưng Hồn lực lượng hiển nhiên xa xa không kịp Hoàng Tuyền, trong nháy mắt liền thất bại xuống trận, roi thép chấn động dần dần mở rộng, mang được nàng thật cao bay lên không trung.

Hiện tại Hồn hắc bào diệt hết, lộ ra một thân theo bên mình giáp mềm. Bộ này giáp cực kỳ sơ sài, đầu bảo vệ thân thể chỗ hiểm, đem vai cùng đùi cũng lộ ở bên ngoài. Hồn lại là khuôn mặt xinh đẹp, dáng người nóng nảy mỹ nữ, chân thực là chỗ ra dự kiến.

Nàng tựa hồ không cam lòng thất bại, một tiếng thét dài, lẳng không tấn công. Từ góc độ này xem, ngực của nàng phồng lên đến cơ hồ muốn nổ đi ra.

Nhưng ở trong mắt Hoàng Tuyền, Hồn cùng với khác quý ăn thịt người không khác. Trong mắt của hắn sát khí thoáng hiện, chiến chùy từ đuôi đến đầu, vẽ ra một cái đường cong, chút cao vừa đúng ngay tại trên người Hồn.

Hồn trên không trung một cái trở mình, rõ ràng ngừng ngừng trong nháy mắt. Cái này thì một cái cấp bách ngừng, vừa vặn né qua Hoàng Tuyền chiến chùy, sau đó Hoàng Tuyền tất nhiên là không môn mở rộng ra, có vô số cơ hội hạ thủ.

Hoàng Tuyền một tiếng cười lạnh, cánh tay chấn động, chiến chùy lên bỗng nhiên bộc phát ra một đạo lực lượng vô hình. Gần trong gang tấc Hồn căn bản không thể nào né tránh, tiếng kinh hô ở bên trong, đã bị nổ bay ra ngoài.

Nàng một cái trở mình đứng lên, quay người đã nghĩ chạy trốn, Hoàng Tuyền như u linh xuất hiện ở trước mặt nàng, một cái cương thiết đại thủ

nên làm ngực chộp tới.

Hồn hai tay tại trên đùi một vòng, thôi hơn nhiều hai thanh dao găm, nghiêng răng đánh về phía Hoàng Tuyền, muốn cùng hấn cận thân chiến đấu.

Hoàng Tuyền đương nhiên không sợ, đem chiến chùy hướng trên mặt đất vừa để xuống, sau đó từng quyền như thép, không ngừng oanh kích.

Hồn như cá bơi lội tại Hoàng Tuyền quyền trong lòng bàn tay chạy, mỗi lần suýt xảy ra tai nạn mà né qua, mạo hiểm thôi vô cùng. Nàng đồ có một đôi Chủy thủ,

Lại là theo bên mình quần chiến, lại cơ hồ tìm không được cơ hội tại trên người Hoàng Tuyền đâm hai cái.

Trong khoảng khắc, nàng liền minh bạch, Hoàng Tuyền chiến kỹ tới tinh thâm, căn bản không phải nàng có thể tưởng tượng đấy.

"Đợi một chút!" Hồn thét lên.

Hoàng Tuyền thu tay lại, ý dáng vẻ thong dong, tựa hồ căn bản không lo lắng nàng chạy trốn.

Hồn dốc sức liều mạng thở phì phò, vừa vặn thời gian chiến đấu mặc dù ngắn, thế nhưng là cơ hồ đã tiêu hao hết nàng toàn bộ khí lực. Nàng thật vất vả mới bình phục một chút, nhìn chăm chăm vào Hoàng Tuyền, căn rằng nói: "Ta không phục!"

Hoàng Tuyền bật cười, "Không phục hữu dụng không?"

"Đương nhiên là có!" Hồn một đôi vũ mị trong mắt to đều ở đây tỏa ra lửa, "Người đem khôi giáp thoát khỏi, lại đánh với ta một lần. Sau đó, ta nếu bị thua, người muốn thả ta đi, không thể giết ta."

Hoàng Tuyền dờ khóc dờ cười, "Người cho ta cùng những thứ kia ngu xuẩn quỳ ăn thịt người đồng dạng sao?"

"Đương nhiên không phải là. Nếu như người đáp ứng, như vậy ta vô luận thắng thua, đều trả lời người một vấn đề, điều kiện này ra sao?"

Hoàng Tuyền hừ một tiếng, nhạt nói: "Một vấn đề? Người thật giống như đem mình coi quá nặng rồi."

"Không, ta không có đem chính mình thấy được rất nặng, có thể ta biết rõ người rất muốn nhất là cái gì."

Hoàng Tuyền hơi hơi nheo mắt lại, không nói gì.

"Nếu như người nguyện ý, ta có thể lưu lại một đêm, tùy người như thế nào tra tấn. Nếu như là như thế, người bây giờ có thể nắm bắt ta. Thế nhưng ta không có trả lời người vấn đề gì, người có thể thử xem, có thể hay không thông qua tra tấn thân thể của ta để cho ta khuất phục."

Hoàng Tuyền nhìn từ trên xuống dưới Hồn, trì hoãn nói: "Người đối với chính mình rất tự tin."

"Bởi vì ta kêu Hồn. Ta am hiểu xử lý đùng linh hồn của con người, am hiểu hơn xử lý chính mình đấy. Chỉ cần chặt đứt Linh Hồn cùng thân thể liên hệ, có thể không sợ bất luận cái gì tra tấn. Người có thể tra tấn ta, vũ nhục ta, hoặc là tùy tiện làm người khác, thế nhưng đừng nghĩ từ miệng ta trong đạt được bất cứ vấn đề gì đáp án."

Hoàng Tuyền cười cười, nói: "Cái kia hai vấn đề."

"Không thể, chỉ có thể có một cái."

"Vì cái gì?"

"Bởi vì ta dùng một vấn đề mua tự ta, cái giá này con ngựa vừa vặn thích hợp. Nếu như là hai cái, ta đây sau khi trở về không có cách nào giao cho, còn không bằng chiến chết ở chỗ này."

"Thế nhưng đối với ta tựa hồ không có chỗ tốt gì."

"Một vấn đề đáp án, chính là lớn nhất chỗ tốt."

Hồn nói chuyện thần thái quá mức đương nhiên rồi, trong một tích tắc, Hoàng Tuyền chợt có loại trực tiếp giết chết sự vọng động của nàng.

Gã đi tới cái thế giới này, quả thật có quá nhiều khó hiểu cùng nghi hoặc. Thế nhưng là ở bên trong Vũ Lâm trí tuệ sinh mệnh đều có dân thất lạc cùng quý ăn thịt người, cả hai văn minh hình thái xã hội đều nhanh thoái hóa đến nguyên thủy bộ lạc trình độ, lịch sử cùng lý luận tri thức cơ hồ không có bảo tồn.

Ví dụ như bên trong làng xóm từ trên xuống dưới, vậy mà không có ai biết Vũ Lâm bên ngoài thế giới là dạng gì. Tuyệt đại đa số thợ săn cho là, Vũ Lâm chính là thế giới toàn bộ.

Mà quý ăn thịt người càng là không chịu nổi, bọn hắn dùng ý đồ vẫn bảo lưu lại Thần Thoại loại lịch sử, nhưng tầng dưới chót quý ăn thịt người đã gần như tại nửa người nửa thú trạng thái, cả cơ bản lý trí cũng chỉ là miễn cưỡng duy trì, muốn tra hỏi cái gì, đó là dứt không khả năng.

Hoàng Tuyền không thiếu áo cơm, không lo sinh tồn, nếu không phải ở bên trong Vũ Lâm cái kia không biết lực lượng tồn tại, đợi một thời gian, là hẳn có thể chính mình tạo ra nhất định công cụ, thậm chí là tu kiến đơn sơ phi thuyền, trọng khải vũ trụ vận chuyển.

Nhưng mà, gã đối với cái thế giới này một số gần như hoàn toàn không biết gì cả, là tối trọng yếu, là giấu ở thế giới cuối cùng chân tướng, cũng mặc dù một đáp án.

Vấn đề là, Hồn là làm thế nào biết hay sao?

Hoàng Tuyền thậm chí có loại cảm giác, Hồn có thể xem thấu nội tâm của mình. Đối với tồn tại như vậy, tự nhiên là càng ít càng tốt, Hoàng Tuyền không tự chủ được liền nổi lên sát tâm.

Giống như là cảm giác được cái gì, Hồn lập tức nói: "Nếu như người là giết ta, sẽ thấy cũng không chiếm được đáp án!"

"Quý ăn thịt người có rất nhiều."

"Thế nhưng giống như ta vậy đấy, người lại gặp quá nhiều ít?" Hồn câu nói đầu tiên để cho Hoàng Tuyền không phản bác được.

"Người thẳng." Hoàng Tuyền cũng là gọn gàng mà linh hoạt người, để xuống năm đấm, nói: "Để cho ta suy nghĩ, muốn hỏi điều gì."

"Đợi một chút! Chúng ta còn không có đánh qua, không thể giữ lời!"

Hoàng Tuyền nhú mày, "Hà tất lãng phí thời gian?"

"Chính là muốn lãng phí người thời gian! Người không thoát khỏi kiếp đánh phục ta, ta liền không có trả lời người vấn đề gì!" Hồn như là đột nhiên biến thành bức đồng thiếu nữ, chết sống không chịu nhả ra.

Hoàng Tuyền thật sâu nhìn nàng liếc, nói: "Hy vọng câu trả lời của người có thể làm cho ta thoả mãn."

Dứt lời, gã mà bắt đầu từng kiện từng kiện bỏ đi trên người khô giáp.

Bao gồm Diêu ở bên trong, tất cả thợ săn cũng thập phần căng thẳng, một mực nhìn chăm chăm vào Hồn, sợ nàng thừa dịp Hoàng Tuyền giáp thoát khỏi đến một nửa thời điểm bạo khởi nổi loạn, hoặc là đột nhiên chạy trốn.

Bất quá từ đầu đến cuối cùng, Hồn cũng vẫn không nhúc nhích, để cho Diêu cùng tất cả thợ săn cũng nhẹ nhàng thở ra.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 53: Cực Nhạc Viên

"Coi như người thông minh!"

Diêu oán hận mà nói, hung hăng hướng ngực Hồn nhìn chăm chăm liếc.

Hồn ngực kỳ thật cũng không so với Diêu lớn hơn bao nhiêu, thế nhưng là ngực giáp mở miệng cực thấp, đạo kia rãnh sâu lực đánh vào có thể so sánh bao bọc cực kỳ chặt chẽ Diêu lớn đến nhiều lắm.

Nghe được Diêu thanh âm, Hồn ngẩng đầu hướng nàng nhìn thoáng qua, cười nói: "Không phải là ta thông minh, mà là các người quá ngu ngốc. Theo gã lâu như vậy, rõ ràng còn không biết gã có bao nhiêu lợi hại, thật sự là mắt mù. Không có bị thủ hạ ta quý ăn thịt người ăn tươi, chỉ là các người vận khí tốt, mà không phải là các người có bao nhiêu lợi hại."

Lời này vừa nói ra, đám thợ săn lập tức lửa giận dâng lên, có thật nhiều người tự chăm chậm đến gần.

Hồn mặt lộ vẻ cười lạnh, thò tay đưa tới roi thép, tiên sao nhảy dựng, lập tức sợ tới mức nhiều người thợ săn vội vàng lui về phía sau. Quý ăn thịt người khủng bố, trong lòng bọn họ đã là thâm căn cố đế, mà Hồn lại là quý ăn thịt người thủ lĩnh thủ lĩnh, càng không cần phải nói.

Vô luận Diêu hay là đám thợ săn cũng rất rõ ràng, đừng nhìn Hồn tại Hoàng Tuyền dưới tay không chịu nổi một kích, nhưng nếu là thay đổi

bằng đám người, chính là cùng tiến lên cũng tuyệt không phải Hồn đối thủ.

Hoàng Tuyền phất phất tay để cho làng xóm các chiến sĩ tránh xa một chút, nói: "Người nếu như biết rõ nhất định sẽ thua, vậy tại sao còn phải lãng phí thời gian của ta?"

"Đánh xong nói cho người biết."

Lời còn chưa dứt, Hồn thôi như kiều quý mị hư vô xuất hiện ở trước mặt Hoàng Tuyền, phi thân lên, một cái lên gối vọt tới Hoàng Tuyền.

Một kích này nhanh được khác bình thường, so với nàng lần trước biểu hiện ra ngoài tốc độ cơ hồ tăng lên gấp đôi. Hoàng Tuyền chỉ là đơn giản dựng thẳng lên tay phải, chặn cái này cái lên gối.

Giao kích tới ranh giới, ở bên trong Vũ Lâm vang lên một tiếng buồn rầu lôi, sóng xung kích tầng tầng lớp lớp mà truyền hướng bốn phương tám hướng, đem đứng ở hơn mười thước bên ngoài một đám thợ săn nhắc lên được ngã trái ngã phải, Lôi Âm càng là chấn động bọn hãn cháng váng đầu hoa mắt, có mắt người góc lập tức thì có hai hàng huyết tuyến chảy xuống.

Lại so với trước, Hoàng Tuyền cái kia một búa chi uy còn muốn khủng bố!

Diêu coi như tốt, nhưng cũng là lung la lung lay, mắt nổi đom đóm. Trong nội tâm nàng kinh hãi cùng xuất hiện, tuyệt đối không nghĩ tới hai người một kích toàn lực lại có bức này uy thế! Thanh thế đều đã như thế, cái kia thực tế uy lực lại nên nhiều đến bao nhiêu? Nàng miễn cưỡng mở mắt ra, nhìn về phía chiến trường.

Trên thân Hoàng Tuyền chính chậm rãi hướng về phía sau ngoặt ngược lại, như khuynh đảo ngọn núi. Hồn thì là từ từ bay lên, như trước bảo trì lên gối tư thế. Giữa hai người động tác đều là chậm chạp được quý dị, như có vô hình dây thừng đưa bọn họ dặt cùng một chỗ.

Trên thân Hoàng Tuyền cơ hồ đến cùng mặt đất cân bằng lúc, sẽ không lại tiếp tục hậu ngược lại, ngừng một cái chớp mắt, liền một tắc một tắc mà bay lên, trong thân thể phát ra bùm bùm ùng ùng thanh âm, như là dày đặc pháo.

Hồn thì trên không trung trở mình, rơi trên mặt đất.

Nàng xem thấy Hoàng Tuyền một bước không lùi, lại lại từ từ thẳng tắp thân thể, trong mắt kinh ngạc chân thực là không cách nào hình dung. Nàng cất bước về phía trước, lại muốn phát lực một kích, thế nhưng là một cái lão đảo, lại thiếu chút nữa một đầu thua bởi trước mặt Hoàng Tuyền.

Lúc này Hoàng Tuyền dĩ nhiên hoàn toàn đứng thẳng, chịu đựng Hồn kinh Thiên động Địa một kích, gãi hai chân lại chỉ hơi hơi trũng xuống xuống mặt đất, cả mặt đất thổ nhượng đều chưa từng không có qua mu bàn chân.

Hồn nghiêng rãng, trên mặt nổi lên không bình thường ửng đỏ, lại thả người nhào tới. Nhưng mà Hoàng Tuyền chỉ là vô cùng đơn giản lấy tay, liền bắt được cổ họng của nàng, đem nàng nhắc lên.

Toàn bộ quá trình vô cùng đơn giản dễ dàng, bất kỳ Hồn ra sao phản kháng giãy giụa, tại Hoàng Tuyền áp đảo hết thảy lực lượng trước mặt, đều là vô dụng.

Hồn mặt vốn là trướng hồng, lại chậm rãi trở nên tím xanh, ánh mắt cũng là dần dần buông lỏng.

Hoàng Tuyền nhẹ buông tay, nàng rơi trên mặt đất, hai đầu gối chạm đất, không ngừng mà khục lấy, vẫn nôn ọe vài cái.

Hoàng Tuyền lẳng lẳng đợi nàng khôi phục lại, mới nói: "Hiện tại có thể trả lời vấn đề của ta sao?"

Không nghĩ tới Hồn cắn răng một cái, nói: "Không thể, ta còn phải không mặc! Người dùng một nửa lực lượng, chúng ta đánh tiếp một lần!"

Hoàng Tuyền ngoài dự đoán mọi người không có nổi giận, mà là yên tĩnh mà nói: "Người chuẩn bị trở về trả lời vấn đề thứ hai sao?"

"Ta nói rồi, đâu có thể trả lời người một vấn đề. Nhiều hơn nữa lời nói ta liền sống không được, ta còn không muốn chết."

"Cái kia người chính là tại lãng phí thời gian của ta rồi hả?"

Hoàng Tuyền thanh âm yên lặng, nhưng ở đế quốc thời kì, tất cả quen thuộc người của hắn cũng biết, Hoàng Tuyền càng là yên lặng, lại càng là hắn nghĩ lúc giết người. Đối xử chiến đấu, Hoàng Tuyền vĩnh viễn đều là vô cùng nghiêm túc.

"Chính là tại lãng phí thời gian của người. Nếu như người cho ta một lần cơ hội, ta sẽ nói cho người biết ta vì cái gì làm như vậy?"

"Thì cứ như vậy?"

"Thì cứ như vậy!"

Hoàng Tuyền suy nghĩ một chút, lại gật đầu nói: "Có thể."

Kế tiếp, Hoàng Tuyền khí tức bỗng nhiên yếu bớt, rõ ràng thật sự phong tồn chính mình một nửa lực lượng.

Hồn thật sâu nhìn Hoàng Tuyền liếc, thả người mà lên.

Lúc này đây Hoàng Tuyền chiến thuật hoàn toàn bất đồng, ra tay chỉ ở một tắc vuông giữa, động tác nhanh chóng như quỷ mị, vô cùng tinh tế tỉ mỉ, vô cùng phức tạp chiêu thức, đem Hồn công kích tầng tầng hóa giải.

Hồn đầu cảm giác mình như là quán đến mạng nhện phi trùng, càng giãy dụa ngược lại trũng xuống được càng sâu. Nàng dốc sức liều mạng phát lực, cũng là bị Hoàng Tuyền chậm rãi áp đảo.

Bịch một tiếng, Hồn ngửa mặt ngã xuống đất, Hoàng Tuyền tay lại giữ lại cổ họng của nàng.

Lúc này đây, Hồn mới là tâm phục khẩu phục.

Hoàng Tuyền làm cho dùng lực lượng còn chưa kịp nàng, lại lấy bất khả tư nghị võ kỹ đem nàng đánh bại, hơn nữa cả trong cả quá trình không có chút nào lật bàn chỗ trống. Hai người võ đạo, căn bản cũng không tại một cái cảnh giới lên.

"Ra sao?"

Hồn nằm bất động, tựa như vậy nhìn Hoàng Tuyền, nói: "Người hỏi đi?"

Hoàng Tuyền suy nghĩ một chút, đột nhiên cảm giác được ngàn vạn vấn đề, không biết nên hỏi cái nào tốt, cũng không biết cái nào là Hồn có thể cho ra xác định đáp án đấy. Gã suy tư một lát, phương hướng hỏi: "Ta lần thứ nhất gặp được người thời điểm, các người đang tìm cái gì?"

"Chúng ta đang tìm Cực Nhạc Viên số hài cốt."

Cực Nhạc Viên số, cái từ này nghe có chút quen tai. Hoàng Tuyền trở về suy nghĩ một chút, mới nhớ tới tại làng xóm lúc đầu nơi trú quân khoang chứa hàng hài cốt ở bên trong, tìm được cái kia vốn nhật ký nâng lên đến Cực Nhạc Viên số.

Bất quá nhật ký lên dùng chính là viết tắt, nguyên vẹn thuyền danh khắc vào một chỗ thuyền trên vách đá, đã có chút không trọn vẹn không

được đầy đủ. Lúc ấy Hoàng Tuyền liếc mang qua, không sao cả để ở trong lòng.

Hoàng Tuyền đang định lại hỏi, Hồn nhẹ nhàng cười cười, nói: "Đây coi như là một cái nguyên vẹn vấn đề sao?"

Hoàng Tuyền khẽ giật mình, sắc mặt lập tức chìm xuống. Nếu như Hồn dám như thế cùng gã chơi văn tự trò chơi lời nói vậy hẳn sẽ không để ý bội ước.

Hồn nhìn mặt mà nói chuyện, lập tức nói: "Chúng ta thực đang muốn tìm không phải là hài cốt, mà là Cực Nhạc Viên số chuyển vận hàng hóa."

"Hàng hóa? Cái gì hàng hóa?"

Tại Hoàng Tuyền trong ấn tượng, Cực Nhạc Viên phi thuyền khoang chứa hàng bên trong cũng không sao đặc thù hàng hóa, cơ hồ tất cả đồ vật cũng đã tại mấy nghìn năm thời gian trôi qua bên trong tổn hại, có đã thành tro.

Những thứ kia nhìn qua hoàn hảo không tổn hao gì máy móc thiết bị, chỉ cần đụng một cái sẽ mục nát rách rưới, số rất ít như tinh phẩm loại này đẳng cấp vật chất chế thành bộ kiện khả năng bảo tồn xuống, có thể một đồng hàng rời linh kiện có thể có chỗ lợi gì.

Từ ngoại hình cùng nhật ký miêu tả xem, Cực Nhạc Viên số chính là một chiếc phổ thông vận chuyển hàng hóa phi thuyền, vận chuyển đều là chút khai thác Tinh Vực tiến lên căn cứ thường thấy nhất thiết bị cùng vật liệu.

Bất thường chính là, Cực Nhạc Viên số đã trải qua trọn vẹn đã hơn một năm không có đồ Tinh Tế phi hành, thành viên cũng không có tiến vào hôn mê hình thức.

Thời gian dài tại mệnh mông Tinh Vực bên trong vận chuyển, đối với thành viên tâm lý cùng thân thể đều là thật lớn khảo nghiệm, vì sao tại đế quốc thời kì, cho dù là tổn thời gian mấy tháng phi hành, đại bộ phận nhân viên chiến hạm cũng chọn hôn mê.

Vốn Hoàng Tuyền còn tưởng rằng mấy trăm năm hậu khoa học kỹ thuật phát đạt, giải quyết xong đi trên biển thời gian dài tâm lý sinh lý vấn đề, bây giờ nhìn tình huống lại không phải như vậy đơn giản, Cực Nhạc Viên số rất có thể là đang thi hành một bí mật nhiệm vụ.

"Cụ thể là cái gì, ta cũng không phải là rất rõ ràng, nghe nói là nào đó 'Tên lửa đẩy' ?" Hồn nói ra cái từ này thời điểm cũng có chút không xác định, đối với nàng mà nói, tên lửa đẩy loại vật này có chút khó có thể lý giải.

Xuất thân văn minh bùng bột phát triển đế quốc, Hoàng Tuyền hiển nhiên minh bạch tên lửa đẩy là cái gì. Bất luận cái gì một chiếc Tinh Tế phi thuyền trọng yếu nhất bộ kiện chính là tên lửa đẩy, nó rất xấu, trực tiếp quyết định rồi đế quốc lãnh thổ quốc gia hơn quả.

Gã không khỏi có chút tò mò, Cực Nhạc Viên số lên cuối cùng giả bộ là dạng gì tên lửa đẩy, thế cho nên mấy nghìn năm hậu quý ăn thịt người cũng phải nghĩ biện pháp tìm kiếm? Mà lại tiên tiến tên lửa đẩy, trải qua hơn nghìn năm để qua một bên, cũng có thể đã sớm biến thành một đồng sắt vụn đi.

Chính suy tư tới ranh giới, Hồn còn nói: "Chúng ta sở dĩ phải tìm Cực Nhạc Viên số hài cốt, là vì cổ xưa lời tiên đoán biểu hiện, cái này hủy diệt tới loại chạy trốn vây khốn ngục mấu chốt. Nếu để cho hủy diệt tới loại chạy trốn, như vậy tương lai thế giới lại đem lâm vào không thể biết trước tai nạn cùng trong sự sợ hãi, thậm chí có khả năng nghênh đón đến chân chính tận thế."

"Cái dạng gì tận thế?"

Hồn trong mắt hiện ra sợ hãi, nói: "Đó là cực độ hỗn loạn cùng tĩn mịch, khắp nơi đều thiêu đốt lên lửa, trong suốt, vô hình lửa, bất kỳ vật gì đều thiêu đốt, cho dù là Linh Hồn cũng không ngoại lệ. Tất cả sinh mệnh đều đi về hướng chung kết, hết thảy hữu hình cũng không tồn tại nữa. Chỗ đó chỉ lửa, chỉ hỗn loạn, chỉ tối chung cực hủy diệt."

Vốn là đối mặt tử vong uy hiếp đều không sợ sợ Hồn, tại thuật lại lời tiên đoán lúc, lại toát ra sợ hãi. Về tận thế cổ xưa lời tiên đoán, lại khắc khắc ở nàng sâu trong linh hồn.

Đoạn này lời tiên đoán lại làm cho Hoàng Tuyên nhớ tới một cái lời, nhiệt tịch.

Đó là đối với Vũ Trụ tương lai phỏng đoán.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 54: Trầm Thụy Vương

Về nhiệt tịch, đế quốc viện nghiên cứu đám lão ngoan đồng từng có vô cùng kịch liệt tranh luận, có dấu vết giống như cho thấy toàn bộ Vũ Trụ sẽ không có thể nghịch chuyển quy về nhiệt tịch, do đó nghênh đón đến cuối cùng hủy diệt.

Thế nhưng người phản đối cho là, đến nhiệt tịch có lẽ cần mấy trăm ức năm thậm chí thời gian dài hơn, nghiên cứu nó căn bản không có ý nghĩa.

Nhưng mà, rất nhiều quan sát cho thấy, Vũ Trụ đúng là hướng về nhiệt tịch phương hướng phát triển lấy.

Nhiệt tịch đưa ra, đại biểu cho đế quốc đối với Vũ Trụ hình thành cùng phát triển nghiên cứu cao nhất thành quả.

Mà Hồn chỗ quý ăn thịt người văn minh hình thức, cũng là lưu lại tại nguyên thủy bộ lạc thời đại, bọn hắn làm thế nào biết nhiệt tịch khái niệm? Lại là như thế nào lấy lời tiên đoán hình thức truyền lại xuống hay sao? Hủy diệt tới loại vậy là cái gì?

Hồn giống như là biết rõ trong lòng Hoàng Tuyền suy nghĩ, nói: "Ta không biết khổ nhục là cái gì, cũng không biết hủy diệt tới loại chỉ cái gì, thật sự không biết."

Hoàng Tuyền cũng hiểu rõ, loại này bộ lạc cổ xưa lời tiên đoán thường thường không rõ không rõ, tràn đầy để cho người hoang mang phép ẩn dụ.

Hồn không rõ ràng lắm trong đó hàm nghĩa lại bình thường bất quá, quý mới biết được mấy trăm năm thậm chí mấy ngàn năm trước những thứ kia đám tiên tri viết xuống lời tiên đoán lúc, trong đầu nghĩ chính là cái gì.

Hồn nói nội dung, đã xa xa vượt qua Hoàng Tuyền mong muốn. Nàng chuyên thành thật như vậy, cả Hoàng Tuyền cũng có chút kỳ quái.

Bất quá nếu như Hồn rất nghe lời, Hoàng Tuyền liền không có ý định khó xử nàng, gã có loại dự cảm, dù cho rất nhiều chuyện Hồn hay là nói không rõ ràng, nhưng ở bên trong quý ăn thịt người, nàng đích xác là đặc thù một cái.

Hoàng Tuyền thu tay, Hồn kéo lại cánh tay của hắn, thuận tiện đứng lên. Bất quá nàng cũng không có lập tức ly khai, mà là tới gần Hoàng Tuyền, dùng chỉ gã mới nghe thấy thanh âm nói: "Còn có một vấn đề, người quên hỏi."

Hoàng Tuyền lúc này mới nhớ tới, vấn đề kia là nàng vì sao phải lãng phí thời gian của mình. Vấn đề này căn bản cũng không trọng yếu, bất quá nàng nguyện ý nói, cũng chỉ nghe một chút.

"Bởi vì ta lãng phí thời gian của người càng nhiều, đã nói lên người càng nặng xem ta."

Hoàng Tuyền ngạc nhiên, cái này tính lý do gì?

"Người khoảng cách trở thành chân chính vương giả chỉ kém một bước cuối cùng."

"Kém cái gì?"

"Khiêu chiến chúng ta Trầm Thụy Vương." Hồn nghiêm túc nói.

"A, đúng không?"

Hoàng Tuyền rất là lừa gạt, gã đối với thành vì cái gì chân chính vương giả không có chút nào hứng thú, cũng không muốn miệt mài theo đuổi những thứ kia đâm rỗng hang hổ loại lời tiên đoán, hiện tại hẳn đầu nghĩ mau rời khỏi cái này gặp quý rồi Vũ Lâm. Ở chỗ này ngây ngô lâu rồi, gã đều cảm giác được không khỏe.

Đối với cái thế giới này hiểu rõ càng sâu vào, Hoàng Tuyền càng là không thoải mái, gã đoán chừng nếu như không có thạch sinh mệnh năng lượng bổ sung, không dùng được mấy tháng, làm không tốt mình cũng sẽ nổi điên.

Hồn không có nhiều lời, hướng Hoàng Tuyền thật sâu nhìn thoáng qua, quay người ẩn vào Vũ Lâm.

"Thật không nên làm cho nàng đi." Diêu lâu bầu lấy, cái này thiếu nữ hiếm có phàn nàn.

Hoàng Tuyền làm giả không có nghe được, phát ra một tiếng khẻ kêu, cái này triệu tập đám thợ săn tập hợp tín hiệu.

Tại vừa vặn trong chiến đấu, ngoại trừ Diêu lấy bên ngoài, tất cả thợ săn cũng xa xa tránh được chiến trường, bọn hắn căn bản chịu không nổi ảnh hưởng trùng kích, chỉ Diêu kiên trì lưu lại tại chiến trường biên giới.

Nên làm Hồn ly khai, ở bên trong Vũ Lâm liền khôi phục tức giận, lại có cơn trùng kêu vang thú rống. Theo Vũ Lâm càng ngày càng náo nhiệt, quý ăn thịt người cũng thời gian dần trôi qua nhiều lên, hiện tại đội ngũ xác nhận xuyên qua cái khác bộ lạc lãnh địa.

Hiện tại Hoàng Tuyền không có hứng thú công chiếm một cái mới lãnh địa, tại thạch sinh mệnh năng lượng hao hết trước, nhanh hơn mà đi đến nơi ẩn núp mới là mấu chốt.

Một luồng sóng quý ăn thịt người không ngừng xuất hiện, tần suất càng ngày càng cao, công kích cũng càng ngày càng tới tấp.

Đám thợ săn mỗi cái như là ăn thuốc kích thích, chứng kiến quý ăn thịt người hoặc là liền đỏ tròng mắt nhào tới, hoặc là liền bố trí cạm bẫy, tại mắt thấy muốn bị phát hiện trong nháy mắt mới đột khởi giết địch.

Có lẽ là chịu Hoàng Tuyền cùng Hồn một trận chiến kích thích, cơ hồ từng thợ săn chiến lực đều có chỗ tăng lên.

Theo quý ăn thịt người từ ít đến nhiều, lại từ nhiều đến ít, mọi người đã biết rõ, đã sắp xuyên qua cái này quý ăn thịt người bộ lạc lãnh địa. Đến thời điểm này, di chuyển làng xóm đội ngũ đã tại ở bên trong Vũ Lâm rời đi trọn vẹn bốn ngày.

Tại di chuyển ở bên trong, trường kỳ căn nhà nhỏ bé góc làng xóm dân đám mới biết được, quý ăn thịt người bộ lạc lãnh địa bát ngát, số lượng tới rất nhiều.

Nếu không phải Hoàng Tuyền, chính là ba đến năm cái làng xóm chung vào một chỗ, cũng không cách nào ngăn cản một cái quý ăn thịt người bộ lạc tiến công. Làng xóm dân sinh tồn cơ hồ toàn bộ nhờ may mắn, không có bị quý ăn thịt người tuần tra đội tìm ra cư trú địa phương.

Ngoại trừ cùng Hồn một trận chiến, Hoàng Tuyền chưa từng có cời qua khô giáp, càng về sau cả mũ bảo hiểm đều không hái được.

Tại ở bên trong Vũ Lâm đi thời gian càng ngày càng dài, thạch sinh mệnh lực lượng dần dần kiệt quệ.

Nguyên bản đi theo Hoàng Tuyền đám thợ săn, hiện tại phần lớn trở lại đằng sau đội ngũ, để tại thạch sinh mệnh trong phạm vi khô phục lực lượng. Còn có thể đi tại bên người Hoàng Tuyền đấy, cũng chỉ có Diêu, Phi Tiến các loại rải rác mấy người.

Đến nơi này, đã ly khai quý ăn thịt người bộ lạc phạm vi, trên cơ bản cả ngày cũng không gặp được một đầu quý ăn thịt người. Nhưng mà ở bên trong Vũ Lâm không chỗ nào không có không biết lực lượng, lúc đầu vốn không có gì tồn tại cảm giác, nhưng dần dần bắt đầu phát uy.

Một khi ly khai thạch sinh mệnh phạm vi vượt qua một cái ban ngày cùng một cái ban đêm, đám thợ săn sẽ trở nên nóng nảy bất an. Trong mắt của bọn hăn che kín tơ máu, khoe miệng lúc nào cũng chuyên nổi lên bọt mép, cổ họng đang lúc thỉnh thoảng chuyên phát ra trầm thấp gầm rú.

Những biến hóa này, đám thợ săn bản thân phần lớn hoàn toàn không biết gì cả, ngẫu nhiên chứng kiến đồng bạn lúc mới có thể giết mình biến hóa của mình.

Bắt đầu nóng nảy thợ săn xuất kích lúc càng thêm dũng mãnh, ra tay cũng càng thêm ngoan độc, thậm chí có tình hình đặc biệt lúc ấy làm ra cùng loại với hành hạ đến chết cử động. Mà giết chóc rõ ràng để cho bọn họ cảm giác được càng thêm vui vẻ, máu tươi cùng thịt tươi lực hấp dẫn cũng rõ lộ ra gia tăng.

Hiện tại ngay cả thiếu nữ cùng Phi Tiến thân thể cũng bắt đầu có biến hóa, thiếu nữ coi như tốt, thế nhưng là trong mắt cũng thường xuyên thoáng hiện hung ác hào quang.

Trong đội ngũ, chỉ phong bế tại khô giáp bên trong Hoàng Tuyền trước sau như một, trầm mặc, lấy cố định tốc độ tiến lên.

Lại qua hai ngày, nơi ẩn núp như trước không biết có còn xa lắm không. Diêu ngăn cản Hoàng Tuyền, thở hển hển, nói: "Ta, ta cũng không được rồi. Chúng ta nghỉ ngơi một chút đi!"

Hoàng Tuyền dừng bước, nhìn về phía hai bên. Hiện tại ở bên cạnh hăn, cũng chỉ còn lại có Diêu.

Thiếu nữ hai mắt đỏ bừng, không ngừng thở hỗn hển, ánh mắt khi thì mê ly khi thì thanh tỉnh. Khóe miệng của nàng vẫn lưu lại lấy một chút vết máu, hiển nhiên tại bắt được trước con mồi lúc, vô ý thức ăn một chút thịt tươi. Về sau tuy rằng Hoàng Tuyền đem thịt nướng chín, nhưng thiếu nữ bên miệng vẫn lưu lại điếm dấu vết.

Hoàng Tuyền lấy ra một khối sạch sẽ rãi ra, nhẹ nhàng đem miệng nàng bên cạnh vết máu vết bẩn lau đi. Tại ở bên trong Vũ Lâm nhiều ngày như vậy, một khối sạch sẽ rãi ra quả thực là như kỳ tích tồn tại. Chứng kiến trên vải vết máu, thiếu nữ một tiếng thét kinh hãi, khó có thể tin.

"Không có chuyện gì đâu, chúng ta hẳn là cách nơi ẩn núp không xa."

"Ta, ta sẽ không thay đổi thành quái vật đi?" Thiếu nữ nhanh muốn khóc lên rồi, tại trước mặt Hoàng Tuyền, nàng cho tới bây giờ đều không kiên cường.

"Sẽ không." Đơn giản trả lời lại cho thiếu nữ vô tận tin tưởng, chỉ cần là Hoàng Tuyền nói lời, nàng liền tin tưởng không nghi ngờ.

Hoàng Tuyền nhìn xem chung quanh, nói: "Nghỉ ngơi mười phút."

Thiếu nữ nỗ lực thẳng tắp thân thể, "Ta không mệt."

"Không, mau nữa lời nói người phía sau theo không kịp."

Thiếu nữ bất đắc dĩ ngồi xuống, ở phía sau lưng tựa lên cây làm trong nháy mắt, nàng liền đã ngủ. Nàng từng giây từng phút sụp đổ tăng cường chính mình, kỳ thật đã sớm mệt muốn chết rồi.

Hoàng Tuyền nhìn nàng một hồi, lặng yên tháo xuống Thủ Sáo (cái bao tay). Mu bàn tay của hắn lên hiện đầy giăng khắp nơi tơ máu, rõ ràng cấu thành một bộ quỹ dị khuôn mặt tươi cười, nhìn thấy mà giật mình.

Không biết lực lượng rốt cuộc tìm tới gã, thời gian dài rời xa thạch sinh mệnh phạm vi, cũng làm cho Hoàng Tuyền không chịu nổi gánh nặng.

Nhìn trên mu bàn tay huyết sắc mặt cười, Hoàng Tuyền không biết đang suy nghĩ gì, một lát sau lại đeo lên Thủ Sáo (cái bao tay), dựa vào trên tàng cây, nhắm mắt chợp mắt.

Qua ước chừng gần nửa ngày công phu, gã mới đánh thức Diêu.

Thiếu nữ tỉnh lại lúc, trong mắt tơ máu ít hơi có chút. Đầy đủ nghỉ ngơi có thể hữu hiệu đối kháng không biết lực lượng xâm nhập. Thế nhưng là tại ở bên trong Vũ Lâm, ai có thể không quan tâm ngủ say?

Thiếu nữ vừa mở mắt con người, chứng kiến sắc trời, lập tức nhảy dựng lên, "Ta ngủ quên mất rồi!"

"Không có việc gì, thời gian còn sớm."

Hoàng Tuyền kéo thiếu nữ, lưu lại tiến lên phương hướng ký hiệu, tự lấy bất biến bộ pháp, tiếp tục hướng ở chỗ sâu trong Vũ Lâm đi đến.

Chỉ chớp mắt, lại là ba ngày trôi qua, nơi ẩn núp như là như trước tại xa không thể chạm phương xa, giống như vĩnh viễn cũng đi không đến.

Thiếu nữ hiện tại cái cổ bên trong cũng có thể rõ ràng chứng kiến chuẩn bị tơ máu, ánh mắt mê mang thời điểm chiếm đa số, lúc nào cũng chuyên chuyển thành hung ác. Nàng đã có điểm khống chế không nổi chính mình khát máu dục vọng, thậm chí tại vô ý thức bên trong căn Hoàng Tuyền vài miêng.

Bất quá Hoàng Tuyền cái kia một thân trọng giáp, hiển nhiên không phải là nàng có thể ứng đối đấy, ngoại trừ đem mình hàm răng khiến cho đau nhức bên ngoài, cả cái dấu răng cũng không có lưu lại.

Giờ này khắc này, ngay cả trong mắt Hoàng Tuyền cũng mơ hồ đã có thần sắc lo lắng.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 55: Bị Thương

Phía sau Đại trưởng lão ngày hôm qua liền truyền đến tin tức, thạch sinh mệnh lực lượng sắp sửa kiệt quệ, tối đa có thể chống đỡ thêm hai ngày thời gian. Hai ngày thoáng qua một cái, làng xóm cuối cùng che chở sẽ hoàn toàn biến mất.

Làng xóm dân bên trong đã có bất mãn thanh âm, bọn hắn cho là nếu như đổi lại mới nơi trú quân, dù là lại nguy hiểm, luôn còn có thể kéo dài hơi tàn một đoạn thời gian, ít nhất so với hiện tại sống được trường chút.

Chỉ bất quá tất cả mọi người sợ hãi Hoàng Tuyền áp đảo hết thảy võ lực, không dám đem bất mãn nói ra thể thôi.

Hoàng Tuyền có nghe thấy, đầu làm không biết, mỗi khi thân ở tuyệt cảnh, phàn nàn người luôn có không ít, Hoàng Tuyền đã chẳng muốn phân biệt thậm chí là giết chóc rồi. Chỉ cần bọn hắn không có ngu xuẩn đến ngay mặt mình nói, Hoàng Tuyền coi như không biết.

Nhưng mà, nơi ẩn núp cuối cùng ở nơi nào?

Nhìn như trước mênh mông bát ngát Vũ Lâm, Hoàng Tuyền thậm chí một lần có chút dao động, cảm thấy không nên dễ tin cái gọi là làng xóm tổ tiên chi linh chỉ dẫn. Thế nhưng là tại mênh mông ở bên trong Vũ Lâm, vừa rồi không có địa đồ, không dựa theo tổ tiên chi linh chỉ dẫn phương hướng đi, lại có thể hướng chạy đi đâu?

Vũ Lâm tựa hồ vĩnh viễn đều không có cuối cùng.

Ngay tại cảnh vật tựa hồ chuyên vĩnh viễn tái diễn vào thời điểm, Hoàng Tuyền khước mắt đột nhiên có ánh sáng màu đỏ lóe lên, đó là quỷ ăn thịt người tiêu chí!

Cho tới bây giờ, dù cho là loại này báo động cũng rất khó khiến cho Hoàng Tuyền hứng thú. Thân thể của hắn khắp nơi tràn ra khắp nơi lấy chết lặng cảm giác, ngay cả suy nghĩ tựa hồ cũng chậm nửa nhịp, thậm chí đều có chút chẳng muốn đi muốn như thế nào ứng đối.

Chính là quỷ ăn thịt người thể thôi, cho dù là dựa vào thân thể bản năng, cũng có thể đem bọn họ chụp chết.

Nhưng mà màu đỏ quang điểm bỗng nhiên gia tăng, màu sắc cũng do màu hồng biến thành màu đỏ tươi. Ý vị này bọn hắn đối với Hoàng Tuyền đã có nhất định được uy hiếp năng lực, chí ít có khả năng làm bị thương Hoàng Tuyền bản thể.

Hoàng Tuyền rất cuộc giữ vững tinh thần, quay người hướng về quỷ ăn thịt người xuất hiện phương hướng đi đến. Thiếu nữ muốn đuổi kịp, lại bị Hoàng Tuyền ngăn cản, gã tiếp thu đến cảnh báo đẳng cấp có chút cao, Hoàng Tuyền cũng không có nắm chắc dưới loại tình huống này chăm sóc thiếu nữ.

Điều đối với chiến đấu khát vọng cũng không dung tha rời xa chiến đấu, nàng kéo ra khoảng cách, xa xa cùng theo Hoàng Tuyền. Cái này tỏ vẻ nàng đem tại chiến trường ngoại vi chạy, tùy thời sẵn giết cá lọt lưới.

Cái này miễn cưỡng tại Hoàng Tuyền tiếp nhận phạm vi, cũng chỉ không thêm ngăn cản.

Hoàng Tuyền đột nhiên nhanh hơn bước chân, vượt qua một cây đại thụ lúc, liền trực tiếp đụng vào quỷ ăn thịt người đội ngũ!

Quý ăn thịt người rõ ràng thật không ngờ lại đột nhiên xuất hiện kẻ địch, hơn nữa là cái đây người trọng giáp quái nhân. Thế nhưng là trong tay Hoàng Tuyền chiến chùy cũng không phải hay nói giỡn đấy, gào thét vung mạnh khai, trong chớp mắt liền nện đã bay hơn mười đầu quý ăn thịt người, ở chung quanh đáp khỏi một khối không gian.

Nhưng kế tiếp tình hình chiến đấu thực sự vượt quá Hoàng Tuyền dự liệu, theo như sấm rền nổ vang không ngừng vang lên, từng đoàn từng đoàn thép viên từ quý ăn thịt người chiến sĩ trong tay đạn ria súng bắn ra, hung hăng đánh vào trên người Hoàng Tuyền, oanh được gã ngã trái ngã phải.

Cái này chi quý ăn thịt người đội ngũ, vậy mà người người xứng chỗ uy lực đạn ria súng, hơn nữa quý ăn thịt người tốc độ phản ứng so với nhân loại phải nhanh nhiều lắm, thuộc về trời sinh xạ thủ, dù là chuyện lên vôi vàng, tỉ lệ chính xác cũng là tương đối kinh người.

Hoàng Tuyền nhất thời không xem xét kỹ, kết quả liên tiếp bị oanh bên trong hơn mười súng.

Cũng may trong tay quý ăn thịt người đạn ria súng uy lực tuy lớn, nhưng đều là kết cấu đơn giản, chỉ có thể một phát xạ kích mặt hàng, hỏa lực tiếp tục tính chất rất kém cỏi, một trận nổ vang về sau, liền chết rồi hạ vắn.

Quý ăn thịt người chiến sĩ rút ra trăm đao Chiến Phủ, gầm thét đánh về phía Hoàng Tuyền.

Nghênh đón bọn họ là đập vào mặt chiến chùy!

Hoàng Tuyền thân ảnh tại bên trong quý ăn thịt người ghé qua, đến mức, quý ăn thịt người thành mảnh thành mảnh ngã xuống. Trong nháy mắt, cuối cùng một gã quý ăn thịt người đầu bị chiến chùy đập nát, Hoàng Tuyền mới thở dài ra một hơi, đây mới là gã quen thuộc chiến đấu.

Một đám cầm thương đột kích quý ăn thịt người, thật đúng là để cho người không thói quen.

Còn chưa kịp nghỉ ngơi, Hoàng Tuyền trong tầm mắt liền lại xuất hiện một mảnh điểm đỏ. Tốc độ bọn họ nhanh chóng, thẳng tắp đối với bên này mà đến, rõ ràng cho thấy bị vừa vạn lúc chiến đấu tiếng súng hấp dẫn.

Lúc này đây, Hoàng Tuyền không khinh thường nữa. Bất kể thế nào nói, bị đạn ria súng khoảng cách gần đánh cảm giác cũng không tốt nhận.

Hoàng Tuyền vây quanh cái này ba quý ăn thịt người nghiêng phía sau, từ đội ngũ hậu bưng bắt đầu tập kích, không ngừng chém giết hơn mười đầu quý ăn thịt người, cho đến trong đội ngũ đoạn lúc mới bị phát hiện. Mặc dù như thế, gã vẫn không thể nào hoàn toàn tránh cho quý ăn thịt người oanh kích, bị đánh trúng vài súng.

Chém giết cái này đội quý ăn thịt người, lại có một lớp xuất hiện ở chiến trường biên giới, bắt đầu tới gần.

Cho đến đội thứ ba quý ăn thịt người cũng đều biến thành thi thể, Vũ Lâm mới khôi phục thanh tĩnh.

Hoàng Tuyền cũng cảm nhận được mệt mỏi, trong phổi như bắt lửa, như thế nào thở cũng khó khăn để hóa giải thân thể khô nóng khát khô. Gã đưa mắt chung quanh, chung quanh đều là quý ăn thịt người thi thể, có không ít đã vụn vẹo được không còn hình dáng.

Gã chiến chùy vừa đúng là da dày thịt béo quý ăn thịt người khắc tinh, chết ở chùy ở dưới quý ăn thịt người thường thường bên ngoài thân không có vết thương, nhưng bên trong cốt cách nội tạng thôi bị chấn nát.

Cách đó không xa một đầu quý ăn thịt người thi thể đưa tới Hoàng Tuyền hứng thú.

Gã hình thể tương đối nhỏ bé, trong tay nắm lấy một thanh siêu đại số súng ngắn, không phải là thường thấy nhất súng lục, mà là chế tác rõ ràng càng thêm phức tạp bán tự động súng ngắn.

Đương nhiên, quý ăn thịt người đối thủ súng lý giải cùng nhân loại hoàn toàn bất đồng. Tại Hoàng Tuyền xem ra, cái này đầu trong tay quý ăn thịt người cái thanh kia đường kính vượt qua 12MM đồ vật, kêu nó súng ngắn thật sự có chút miễn cưỡng, thứ này rõ ràng cho thấy dùng súng máy hạng nặng viên đạn đấy.

Nhưng ở quý ăn thịt người trong đó, cây súng này khẳng định coi như là khéo léo đẹp đẽ, uy lực phổ thông.

Hoàng Tuyền định đem súng ngắn nhặt lên nhìn xem, để phán đoán quý ăn thịt người công nghệ tiêu chuẩn. Mới đi một bước, đột nhiên cảm giác sau lưng (*hậu vệ) một trận nóng rất đau nhức, cho đến đuôi đều có chút mất đi tri giác.

Hoàng Tuyền đưa tay sờ một thanh, chứng kiến trong lòng bàn tay tất cả đều là máu tươi. Cái này mới phát giác, cái kia khu vực sinh hóa khí quan cũng phần lớn đã mất đi tác dụng.

Hoàng Tuyền kiểm tra vết thương, khôi giáp phá một cái động lớn, xem ra vừa vặn lúc chiến đấu vận khí không tốt lắm, có chừng vài súng cũng tập trung oanh tại nơi này vị trí. Boong tàu chất lượng cho dù tốt, cũng ngăn không được loại này chỗ uy lực đạn ria súng chòng lên oanh kích.

Cũng may thương thế còn không tính nghiêm trọng, ít nhất Hoàng Tuyền còn có thể chiến đấu, nhưng muốn khôi phục cũng cần thời gian nhất định, mấu chốt là không có có thạch sinh mệnh năng lượng bổ sung, sẽ rơi vào vừa vặn thức tỉnh thời điểm khốn cảnh, thương thế hiển nhiên tốc độ khôi phục cực kỳ chậm chạp.

Trong lòng Hoàng Tuyền hơi cảm thấy trầm trọng.

Cái này ba đợt quý ăn thịt người mỗi ba đều có năm mươi đầu hai bên, trang bị tinh xảo, nghiêm chỉnh huấn luyện, càng mấu chốt chính là cũng đều trang bị chí mạng súng ống. Nếu như không có Hoàng Tuyền, làng xóm đám thợ săn cùng bất luận cái gì một lớp gặp gỡ, đều chỉ có toàn diệt phẫn.

Quý ăn thịt người một khi cùng với chỗ uy lực súng ống, nguy hiểm lập tức tăng gấp đôi.

Bất quá những thứ này quý ăn thịt người cuối cùng là ở đâu ra?

Hoàng Tuyền suy tư tới ranh giới, chợt nhớ tới Đại trưởng lão đã từng nói, nơi ẩn núp bị quý ăn thịt người trùng trùng điệp điệp vây quanh, từng tách ra đến làng xóm phải cẩn thận xuyên qua quý ăn thịt người phòng tuyến, mới có thể có được tại ở bên trong Vũ Lâm cơ hội sinh tồn.

Nơi đây đột nhiên xuất hiện nhiều như vậy quý ăn thịt người, và lại mạnh như thế hung hãn, chẳng lẽ nói, nơi ẩn núp đã không xa?

Hiện tại đã không có đường lui, cũng không do dự chỗ trống, dùng không được bao lâu, quý ăn thịt người liền sẽ phát hiện có ba chi tuần tra đội đã mất đi liên lạc, do đó phái người tới tìm tòi.

Nghĩ tới đây, Hoàng Tuyền đem Diêu gọi tới, làm cho nàng truyền tin Đại trưởng lão mang theo làng xóm dặm người tăng thêm tốc độ, dọc theo Hoàng Tuyền lưu lại ký hiệu tiến lên, tranh thủ tại quý ăn thịt người kịp phản ứng lúc trước xuyên qua phòng tuyến, đến nơi ẩn núp.

Mà bọn hãn trạm thứ nhất, chính là trong chỗ này chiến trường, để cho từng thợ săn cũng nhất đem quý ăn thịt người đạn rìa súng hộ thân.

Đồng thời những thứ này quý ăn thịt người trên người cũng có không ít đạn dược, nhiều thì hơn mười đội mũ, ít thì ba năm đội mũ, đều là bảo vật quý nhân vật tư.

Thiếu nữ đi rồi, Hoàng Tuyền đơn giản xử lý vết thương một chút, cứ tiếp tục về phía trước tìm tòi tiến lên, hơn nữa trên đường lưu lại ký hiệu.

Ở bên trong Vũ Lâm, Đại trưởng lão khuôn mặt kiên nghị, mang theo bên trong làng xóm già trẻ lớn bé bước nhanh tiến lên. Hiện tại cả lão nhân trong tay nữ nhân cũng nắm lấy một thanh đạn ria súng, có thể nói vũ trang đến tận răng.

Thế nhưng Đại trưởng lão tâm tình ngược lại càng thêm trầm trọng, hẳn biết rõ, một khi gặp được loại này trang bị đến tận răng quý ăn thịt người, làng xóm cũng chỉ có bị tàn sát phận.

Không có được Hoàng Tuyền chỉ điểm trước, chỉ vài tên võ sĩ dùng được những thứ này súng, hiện tại đại đa số thợ săn cũng đã nhận được cường hóa, có thể thực chiến hiệu quả vô pháp lạc quan. Nghe Diêu nói, cả Hoàng Tuyền đều bị làm tổn thương.

Phi Tiến tại đội ngũ phía trước xuất hiện, hướng nghiêng phía trước chỉ chỉ. Gã chịu trách nhiệm tìm kiếm Hoàng Tuyền lưu lại ký hiệu, hơn nữa cho đội ngũ chỉ đường.

Đại trưởng lão nhẹ gật đầu, dẫn theo toàn bộ làng xóm hướng phi mũi tên chỉ dẫn phương hướng đi đến.

Đi ra không bao xa, Phi Tiến xuất hiện lần nữa, mặt mang ngưng trọng, làm ra ẩn nấp cùng chuẩn bị chiến đấu thủ thế. Đại trưởng lão cũng không kinh hoảng, mệnh lệnh làng xóm thợ săn tại chỗ phòng ngự, sau đó kêu lên vài cái tinh anh thợ săn, cùng theo Phi Tiến về phía trước sờ soạng.

Phương xa mơ hồ truyền đến từng trận nổ vang, ngẫu nhiên có thể thấy được một cây đại thụ ngã xuống, hiển nhiên kịch chiến say sưa.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỤC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 56: Tinh Nhuệ

Phi Tiến dẫn Đại trưởng lão về phía trước, tại một đạo sườn đất trước, liền thấy được Hoàng Tuyền.

Hoàng Tuyền nửa quỳ tại sườn đất lên, xuyên thấu qua sườn núi đỉnh chính đang quan sát. Đại trưởng lão mang theo thợ săn cẩn thận từng li từng tí mà tới gần, chiếm cứ có lợi vị trí, sau đó thăm qua sườn núi đỉnh, nhìn về phía trước.

Phía trước là một chỗ thiên nhiên sơn cốc, ruộng dốc lên hai phe đang kịch liệt chiến đấu.

Một phương tự nhiên là quỳ ăn thịt người, bọn hãn bị phân cách toàn bộ cái đội ngũ, hiển nhiên tình hình chiến đấu bất lợi.

Còn bên kia hỏa lực thì muốn hung mãnh nhiều lắm, không ngừng đột kích quỳ ăn thịt người vòng phòng ngự, một khi công kích bất lợi, lập tức chuyên tâm tại chỗ tìm kiếm bí mật vật. Động tác tới mau lẹ hung mãnh, không chút nào tại bây giờ phi dưới tên.

Phải biết rằng Phi Tiến cũng là tại đạt được Hoàng Tuyền chỉ điểm về sau, đột nhiên hiện ra cực cao chiến đấu thiên phú, về sau mấy lần chiến đấu, Hoàng Tuyền đối với hãn làm chuyên môn chỉ đạo, hiện tại gã thực lực đại tiến, vượt qua vài tên võ sĩ, thôi không so với lúc trước Diêu kém bao nhiêu.

Mà bây giờ thoáng cái xuất hiện tính ra hàng trăm cùng Phi Tiến tương đối chiến sĩ, đã sớm để cho làng xóm một đám thợ săn cả kinh há to miệng.

Tiến công một phương chiến thuật có chút linh hoạt, mà quý ăn thịt người cũng không yếu, tại nghịch cảnh bên trong cũng thể hiện ra kinh người tính kỷ luật cùng chiến thuật rèn luyện hàng ngày, càng là có hung hãn không sợ chết thiên tính, dù là chiến cuộc dù bất lợi cũng chết chiến không lùi.

Chỉ là xu hướng suy tàn đã thành, khó hơn nữa văn hồi, tiến công phương hướng thậm chí còn có viện quân, chiếm cứ binh lực lên ưu thế tuyệt đối, rốt cuộc toàn diệt chống cự quý ăn thịt người.

Đại trưởng lão đã phân biệt ra được công kích phương hướng cũng là nhân loại, lại nhìn thấy hãn đám áo giáp lên tiêu chí, thật sự không kìm nén được nội tâm kích động, nhảy lên hô to: "Nơi ẩn núp, là nơi ẩn núp!"

Gã như vậy vừa gọi, lập tức khiến cho nơi ẩn núp chiến sĩ chú ý, một người cầm đầu hướng bên này làm thủ thế, mười mấy tên chiến sĩ lập tức lao đến, đưa bọn họ bao bọc vây quanh.

Đại trưởng lão cao giọng hai tay, nước mắt tuôn đầy mặt, nói: "Chúng ta là làng xóm dân thất lạc a! Hiện tại kinh qua xa xôi lữ trình, rốt cuộc lại đã trở về, rốt cuộc đã trở về!"

Một gã nơi ẩn núp chiến sĩ nhắc lên mặt nạ, đó là một nữ nhân trẻ tuổi, khuôn mặt ngày thường rất có khí khái hào hùng.

Nàng có chút nghi ngờ nhìn Đại trưởng lão, cũng không để người kém cỏi bên trong hống hống, hỏi: "Làng xóm sứ mạng là thành lập mới nơi ẩn núp, một loại không nên trở lại. Các người vì sao trở về, còn có, các người là làm sao mặc qua ngoại vi tuyến phong tỏa hay sao?"

Đại trưởng lão thanh âm trầm thấp, nói: "Chúng ta những năm này kinh quá nhiều lần dời, thạch sinh mệnh hao tổn qua chỗ, hiện tại đã hoàn toàn chống đỡ không nổi rồi. Chúng ta chân thực tại không có cách nào, mới mạo hiểm phản hồi nơi ẩn núp."

"Thạch sinh mệnh của các người ở nơi nào? Cầm cho ta xem một chút."

Đại trưởng lão lấy ra thạch sinh mệnh, đưa tới.

Nữ chiến sĩ tiếp nhận, đưa vào lực lượng, chứng kiến thạch sinh mệnh lên nổi lên một tầng nhàn nhạt hào quang, sắc mặt lúc này mới chậm rãi, gật đầu nói: "Thạch sinh mệnh không có hoàn toàn kiệt quệ, nói rõ các người còn không có bị hắc ám lực lượng gặm nhấm đến không thể vẫn hồi tình trạng. Các người người còn lại cũng ở nơi nào, kêu bọn họ chạy tới, động tác nhanh lên, quý ăn thịt người rất nhanh sẽ chạy đến."

Đại trưởng lão lập tức để cho Phi Tiến mang theo vài tên thợ săn, đi truyền tin làng xóm tới tụ hợp.

Nhìn Phi Tiến cùng vài tên thợ săn rời đi lúc tốc độ, tên kia nữ chiến sĩ trong mắt chột lóe sáng, đối với Đại trưởng lão nói: "Các người làng xóm truyền thừa rất tốt a, thật sự là khó được. Đáng tiếc, nếu không phải thạch sinh mệnh bị hao tổn quá nặng, các người nói không chừng thật có thể dựng lên một cái mới nơi ẩn núp. Đợi tí nữa trở lại nơi ẩn núp lúc, các người muốn ở ngoại vi khu vực trước ở vài ngày, đợi đến xác định không có bị hắc ám lực lượng nhuộm dần, mới có thể chân chính tiến vào nơi ẩn núp."

"Minh bạch!"

Loại này hình cùng theo dõi cử động, Đại trưởng lão lại đáp ứng được thập phần sáng khoái. Hoàng Tuyên hiện tại đã thành vai phụ, ở bên cạnh nhập lại không có lên tiếng.

Có lẽ cái này là nơi ẩn núp quý củ, ai biết được?

Nhưng suy nghĩ một chút cũng rất bình thường, bị không biết lực lượng xâm nhiễm hậu quả, Hoàng Tuyền bản thân đã có làm cho nhận thức. Đang cùng quý ăn thịt người quyết tử chiến đấu một đường nơi ẩn núp, như thế nào cần thận cũng không quá đáng.

Hoàng Tuyền một mực đối xử lạnh nhạt đánh giá nơi ẩn núp các chiến sĩ, trên người bọn họ mặc chính là dễ dàng cho hành động quần áo bó sát,

Chỉ ở trọng yếu vị trí bao trùm giáp mảnh lấy người bảo đảm bảo vệ. Giáp mảnh chất liệu rất kỳ lạ, không phải vàng không phải mộc, giống như là nào đó sinh vật chất sừng.

Tại vừa vặn trong chiến đấu gã chú ý quan sát, phát hiện loại này giáp mảnh lực phòng ngự thập phần xông ra, thường thường muốn tại khoảng cách gần bị quý ăn thịt người đạn ria súng chính diện oanh trúng, mới có thể vỡ nát. Dưới bình thường tình huống, luôn có thể ngăn cái hai ba súng.

Đạn ria súng uy lực chuyên theo khoảng cách mà nhanh chóng suy giảm, bởi vậy loại này giáp mảnh có thể nói coi như không tệ rồi, gần so với trên người Hoàng Tuyền khôi giáp kém một chút.

Nhưng Hoàng Tuyền cái kia thân trọng giáp thể nhưng là do Tinh Tế phi thuyền thuyền vách tường luyện thành, phân lượng mười phần, cũng không phải bình thường người có thể ăn mặc động đấy. So sánh dưới, nơi ẩn núp chiến sĩ giáp mảnh rõ ràng muốn nhẹ hơn nhiều, từng xuất sắc thợ săn đều có thể gánh nặng, hữu ích, thiết thực rộng khắp tính chất có thể sẽ mạnh hơn nhiều.

Nơi ẩn núp chiến sĩ dùng vũ khí cùng loại với súng máy bán tự động, xạ tốc không phải là rất nhanh, nhưng rõ ràng vượt qua súng máy hạng nặng đường kính bảo đảm uy lực của nó. Một loại quý ăn thịt người nếu chịu lên một thương, khẳng định bị thương không nhẹ.

Loại này súng máy bán tự động tầm bắn cùng độ chính xác cũng không tệ, tại bên trong cự ly xa đáp lại quỹ ăn thịt người đạn ria súng ưu thế rõ ràng.

Hơn nữa Hoàng Tuyền hiểu rõ, súng máy bán tự động còn có một chỗ tốt, cái kia chính là tiết kiệm đạn dược.

Hiển nhiên, dựa theo nơi ẩn núp gặp phải cục diện, bọn họ đạn dược không thể nào là vô cùng vô tận đấy. Vừa vận chiến đấu cũng cho thấy, dù là chiến cuộc kịch liệt nhất thời điểm, nơi ẩn núp các chiến sĩ đối với xạ kích nhưng có chỗ không chế, không có không hạn chế bảo trì hung mãnh hỏa lực.

Những thứ này nơi ẩn núp chiến sĩ mỗi cái thực lực không tầm thường, trong chiến đấu phối hợp ăn ý, trang bị tinh xảo, một cuộc trận tiêu diệt đánh cho hết sức xuất sắc.

Tuy rằng dựa theo đế quốc Long Kỳ chiến doanh tiêu chuẩn, tại chiến thuật chấp hành lên hay là nhiều cải tiến chỗ trống, thế nhưng nơi ẩn núp các chiến sĩ cá nhân mạnh mẽ thực lực, lại rất lớn trình độ mà chống đỡ tiêu thụ cái này khuyết điểm.

Thật muốn để cho Hoàng Tuyền chỉ huy Long Kỳ đối chiến nơi ẩn núp chiến sĩ, gã nếu như không tự mình kết cục, chỉ sợ giành được còn sẽ có chút cố hết sức.

Nơi ẩn núp chiến sĩ một bên đợi chờ làng xóm dân đã đến, một bên quét sạch chiến trường. Bọn hắn đối với quỹ ăn thịt người trên người hết thảy cũng không buông tha, tất cả khô giáp trang bị thậm chí vật phẩm trang sức cũng lấy xuống dưới, phân loại mà bày đặt tốt.

Quan chỉ huy cùng tên kia nữ chiến sĩ nói mấy thứ gì đó, nữ chiến sĩ liền đi đến trước mặt Đại trưởng lão, chỉ chỉ hai cái lớn nhất chiến lợi phẩm

chồng chất, nói: "Một hồi các người chịu trách nhiệm đem những vật kia vận đến nơi ẩn núp đi."

Những thứ kia chiến lợi khí hơn phân nửa là quý ăn thịt người khôi giáp cùng trọng binh khí, còn có cấp dưỡng đồ quân nhu, nói ngắn lại đều là giá trị lại thấp, phân lượng cùng thể tích cực lớn đồ vật.

Chỉ cần có thể đạt được nơi ẩn núp tiếp nhận, cực nhọc một chút, đối với Đại trưởng lão mà nói quá có thể đã tiếp nhận, gã lập tức liền đáp ứng.

Lại qua một lát, làng xóm thành viên liên tiếp mà đi đến, Đại trưởng lão thì là vội vàng phân phối nhân thủ, vận chuyển chiến lợi phẩm.

Quan chỉ huy đứng ở cách đó không xa, mắt lạnh nhìn bận rộn làng xóm dân, như có điều suy nghĩ.

Một gã cao lớn chiến sĩ đứng ở bên cạnh, giảm thấp xuống thanh âm, nói: "Chúng ta thật sự muốn tiếp nhận bọn hăn? Bên trong cũng không có thiếu không dùng được lão đầu, chỉ biết lãng phí lương thực!"

Nữ chiến sĩ đã đi tới, nói: "Người tầm mắt vĩnh viễn là như vậy hẹp hòi, cái này làng xóm ngoại trừ lão nhân, còn có võ sĩ cùng thợ săn. Những thứ kia thợ săn thoáng huấn luyện một cái, liền sẽ phi thường xuất."

Quan chỉ huy nhẹ gật đầu, nói: "Không sai, cái này làng xóm để cho ta vô cùng giật mình. Chẳng lẽ ở bên ngoài sinh tồn làng xóm, đều có nhiều như vậy ưu tú chiến sĩ sao?"

Cao lớn chiến sĩ buông tay, nói: "Ai biết được? Đi tới nhiều năm như vậy, sẽ không có làng xóm có thể đột phá tuyến phong tỏa, trở lại nơi ẩn núp đấy."

Quan chỉ huy chậm rãi nói: "Cái này làng xóm quả thực không đơn giản. Các người xem, bọn hăn cả trên người lão đầu có một chi đạn ria

súng, đây chính là quý ăn thịt người tuần tra đội chuyên dụng loại."

Nữ chiến sĩ trước đây còn không có chú ý tới chi tiết này, quay đầu sau khi xem, mặt lộ kinh ngạc, "Nhiều như vậy? Bọn hăn giết chết trọn vẹn hai chi, không, ba chi tuần tra đội?"

"Chỉ bằng bọn hăn? Không thể nào đâu?" Cao lớn chiến sĩ hoài nghi.

Quan chỉ huy cũng có chút hồ nghi.

Nơi ẩn núp phụ cận quý ăn thịt người tuần tra đội, cùng phương xa Vũ Lâm trong kia chút bên trong loại nhỏ bộ lạc tuần tra đội, hoàn toàn không thể so sánh nổi, những thứ này làng xóm chiến sĩ tuy rằng ra ngoài ý định ưu tú, nhưng là cùng với dưới tay hăn tinh nhuệ chiến sĩ không sai biệt lắm.

Xem người của bọn hăn mấy, muốn tiêu diệt một cái quý ăn thịt người tuần tra đội cũng rất miễn cưỡng, huống chi là ba cái, những thứ kia lão nhân cùng nữ nhân cột vốn là không có gì sức chiến đấu.

Nhưng mà gã đã sớm yên lặng mấy qua, làng xóm dân trên người đạn rĩa súng số lượng, ít nhất là ba cái tuần tra đội trang bị, đại bộ phận người, bao gồm lão nhân cùng nữ nhân, trên người cũng treo đạn dược.

Cái này đã nói lên bọn hăn không phải là tại một cái tương đối dài thời kì, một ngụm nhỏ một ngụm nhỏ nhai đi đối thủ, mà là đang gần đây một hơi liền nuốt lấy ba cái tuần tra đội.

Ba cái tuần tra đội, địch nhân như vậy, chính là hăn gặp được biết nghĩ biện pháp tránh đi. Chẳng lẽ nói, trước mặt cái mới nhìn qua này lại so với bình thường còn bình thường hơn tiểu làng xóm, che giấu chiến lực so với hăn hiện nay trong tay cái này chi bộ đội còn mạnh hơn?

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 57: Nơi Ẩn Núp

Suy tư một lát, quan chỉ huy đi về hướng Đại trưởng lão, vươn tay, nói: "Ta là Thiên Hỏa."

Đại trưởng lão vội cầm chặt tay quan chỉ huy, nói: "Ta là Mục Thụ, một mục ở bên trong làng xóm lớn lên."

Quan chỉ huy chỉ chỉ cao lớn chiến sĩ cùng nữ chiến sĩ, nói: "Loan Kiệt cùng Dư Giai, cũng là trợ thủ của ta."

Lưu lại Đại trưởng lão phân biệt bắt chuyện qua, Thiên Hỏa mới nói: "Chúng ta phải trở về, một hồi sẽ qua, quý ăn thịt người đại quân thì có thể xuất hiện. Ta rất nguyện ý tiếp nhận các người, nhưng mà nơi ẩn núp có nơi ẩn núp quy củ, tại cho phép các người tiến vào hạch tâm khu vực lúc trước, cần xác nhận các người không có bị hắc ám nhuộm dẫm."

"Mặt khác vì an toàn, chúng ta cần thu lấy vũ khí nóng, cũng chính là các người trên người đạn ria súng cùng đạn dượt. Mặt khác, các người có thể sẽ được an bài tại bất đồng khu vực cư trú, lẫn nhau giữa không thể thăm viếng đi đi lại lại, cho đến các người đạt được tiến vào hạch tâm khu tư cách. Hiểu chưa?"

Khác quy định, Đại trưởng lão tại chỗ liền có chịu không, duy có thu lấy vũ khí cái này hạng nhất, gã cũng là phạm vào khó. Dựa theo dân thất lạc sẵn bản quy tắc, những thứ này đạn ria súng nghiêm chỉnh mà nói đều là Hoàng Tuyền chiến lợi phẩm, cột vốn không thuộc về bọn hắn.

Ở thời đại này, vũ khí nóng chính là quý giá nhất tài phú một trong, có lẽ gần với thạch sinh mệnh.

Gặp Đại trưởng lão ánh mắt trông lại, Hoàng Tuyền nhẹ gật đầu, tỏ ý không ngại. Chỉ cần có quý ăn thịt người, những thứ này đạn ria súng muốn bao nhiêu thì có bấy nhiêu, không có gì đáng tiếc đấy.

Gặp Hoàng Tuyền gật đầu, Đại trưởng lão một cái liền thoải mái xuống, đã đáp ứng toàn bộ điều kiện.

Cái này chi tiết nhỏ đương nhiên không thể gạt được ánh mắt đám người Thiên Hỏa, nhưng trong mắt bọn hắn, Hoàng Tuyền bất quá cùng khác thợ săn tương đối, thậm chí bởi vì khô giáp nguyên nhân, hành động vẫn có vẻ có chút chậm chạp ngốc.

Đầy người bùn đất cùng vết máu, cũng che lấp khô giáp chân chính kiểu dáng cùng hào quang, để cho Thiên Hỏa đám người đem Hoàng Tuyền trở thành tính cách quái gở cổ quái gia hỏa.

Chỉ Dư Giai nhìn nhiều Hoàng Tuyền vài lần, nàng cảm giác có chút kỳ quái, tựa hồ tại Hoàng Tuyền đồng tử ở chỗ sâu trong thấy được chút không đồng dạng như vậy đồ vật.

Hoàng Tuyền như cùng một người bình thường thợ săn, xen lẫn trong làng xóm dân trong đội ngũ, theo sau nơi ẩn núp các chiến sĩ tiến lên.

Trong nháy mắt màn đêm buông xuống, ánh sao đầy trời. Cho đến nửa đêm sâu thẳm, đội ngũ rốt cuộc đi ra Vũ Lâm, trước mặt xuất hiện một mảnh trống trải khu vực.

Vượt qua cuối cùng một cây đại thụ, làng xóm dân đám phát ra đê nén không được kinh hô, nguyên lai thế giới ngoại trừ Vũ Lâm, thật sự có cái khác cảnh vật tồn tại.

Nơi đây mà loại hết sức kỳ lạ, mặt đất tràn đầy màu đỏ sậm nham thạch, chỉ tại khe đá bên trong ngẫu nhiên sinh trưởng chút trường cỏ.

Phương xa là hai tòa gò núi, cũng không cao, lại hết sức hiểm trở, hai ngọn núi giữa là thiên nhiên hạp cốc, trong hạp cốc thì tọa lạc lấy một cái cứ điểm đô thị, cao tới mấy chục thước tường thành kết nối lấy hai bên vách núi, hình thành cơ hồ không thể vượt qua bình chướng.

Hai bên trên vách núi đá, chi chít trái rộng lỗ thủng, mỗi một chỗ lỗ thủng cũng tu hữu tường ngăn cao ngang ngực cùng xạ kích lỗ, trở thành nửa người công cả buổi như thế thành lũy. Không chỉ là tường thành, cả hai bên vách núi bên trong cũng bị đá thông, biến thành cực lớn cứ điểm một bộ phận.

Vừa bước lên màu đỏ sậm thổ địa, Hoàng Tuyền cũng cảm giác toàn thân một trận thoải mái, không biết lực lượng áp chế ở chỗ này hoàn toàn biến mất, mà Thánh Huy lực lượng tại khắp mặt đất chậm rãi bắt đầu khởi động, để cho gã cảm thấy không nói ra được thoải mái.

Cảm thụ được đại địa nội Thánh Huy lực lượng, nhìn lại một chút xa xa cùng hai bên vách núi một khối cứ điểm, Hoàng Tuyền sẽ hiểu vì sao lấy quỷ ăn thịt người cường đại, cho tới bây giờ cũng công không được nơi ẩn núp.

Làng xóm đội ngũ xếp thành một đầu dài đội, uốn lượn lấy đi về hướng cực lớn cứ điểm.

Mỗi người cũng kích động không thôi, bao gồm Đại trưởng lão ở bên trong, không ai gặp qua nơi ẩn núp chân chính bộ dáng, chỉ từ truyền thừa trong trí nhớ biết rõ cái này là nhân loại Thánh Địa, cũng là cuối cùng cõi yên vui.

Cứ điểm đại môn là hai đạo dày đến một thước, cao mười thước cánh cửa cực lớn, hai mặt đều là dày đặc thép tấm, chính giữa tường kép thì có

cách nhiệt cùng hấp thu lực đánh vào tác dụng. Như thế cánh cửa cực lớn căn bản không phải nhân lực có thể khu động, dù cho Hoàng Tuyền cũng không được.

Nên làm đội ngũ bắt đầu đến gần, toàn bộ cứ điểm vách tường bắt đầu chấn động, tại máy móc cực lớn lực kéo xuống,

Cánh cửa cực lớn chậm rãi hướng hai bên dời, mở ra một cái rộng mấy thước hẹp hòi thông đạo.

Hoàng Tuyền đi theo đội ngũ đi vào đại môn, quay đầu lại nhìn lại, gặp tại đường kính mấy thước cực lớn bánh răng thúc đẩy xuống, cánh cửa cực lớn chậm rãi khép lại. Khép lại về sau, cánh cửa cực lớn thoáng trầm xuống, như vậy kẹt chết.

Như thế trầm trọng phòng ngự, có thể nói không thể phá vỡ, nhưng cũng chính là ở thời đại này.

Tại trong mắt Hoàng Tuyền, bất luận cái gì chắc chắn cứ điểm cũng đỡ không nổi trọng pháo oanh kích, dù là phổ thông đường kính trọng pháo oanh không ra, còn có thể điều tinh hạm chiến hạm chủ pháo từ quỹ đạo oanh kích, thậm chí chỉ cần chịu tổn, cũng có thể đem Hành Tinh cấp cứ điểm điều tới, trở lên trước mặt diệt tinh pháo trực tiếp hủy diệt Hành Tinh.

Cứ điểm như vậy quá hạn đồ vật có thể tồn tại, chỉ có thể nói rõ quý ăn thịt người khoa học kỹ thuật cũng rất có hạn, không có trọng pháo một loại vũ khí.

Cái này liền có chút kỳ quái, dựa theo đạo lý mà nói, có thể tạo ra đạn ria súng, bán tự động súng ngắn một loại vũ khí, trọng pháo đã không có kỹ thuật cánh cửa, đơn giản chính là độ chính xác tầm bắn thiếu chút nữa thể thôi.

Quý ăn thịt người cùng nhân loại hợp kim tinh luyện kim loại kỹ thuật cũng tương đối cao minh, vạn vật lò luyện càng là bug đồng dạng tồn tại. Chỉ nhìn làng xóm dân có thể bỏ qua hợp kim vật liệu thành phần dung luyện tinh hàm kim chúc, có thể thấy được vật liệu học thượng đã cùng đế quốc không khác nhau lắm.

Nhưng nhân loại từ lúc Tinh Tế lúc trước trước đây thay cũng đã phát minh hoả pháo, vả lại đùa ra hoa, chỉ là các loại loại cũng phá ngàn, như thế nào cái thế giới này quý ăn thịt người cùng nhân loại cả cơ bản hoả pháo đều không có?

Càng là quan sát, Hoàng Tuyền lại càng là đúng cái thế giới này tràn ngập tò mò. Thế nhưng hiếu kỳ về hiếu kỳ, tại tiến vào nơi ẩn núp về sau, Hoàng Tuyền càng kiên định ly khai cái thế giới này ý tưởng.

Tại cảm giác của hần ở bên trong, màu đỏ mòm núi đá khu vực Thánh Huy lĩnh vực biên giới, hiện ra chính là hình cung. Nói cách khác, Thánh Huy rất có thể không phải là cùng không biết lực lượng địa vị ngang nhau, mà chỉ là chiếm cứ một ít khu vực, tình cảnh cùng làng xóm cơ bản giống nhau, đều không phải là lớn nhỏ có chỗ khác nhau thế thôi.

Hiện tại tuy rằng không có cách nào thực địa nghiệm chứng, bất quá căn cứ đường cong tính toán, Thánh Huy bao trùm khu vực đường kính chỉ sợ vẫn chưa tới một trăm km. Nhỏ như vậy phạm vi, chỉ cần khắp nơi đi một chút, là có thể nhìn ra chút đầu mối.

Tiến vào cứ điểm sau đại môn, rất xa còn có thể chứng kiến một đạo tường thành, tuy rằng so với cứ điểm tường ngoài thấp rất nhiều, thế nhưng là cũng có tường ngăn cao ngang ngực, tháp canh, ụ súng các loại hoàn thiện thiết kế phòng ngự.

Tại hai đạo tường thành giữa, có mảng lớn thấp bé túp lều, rất nhiều lụi bại nghiêng, lộ vẻ vứt đi đã lâu. Túp lều khu bị lưới sắt ngăn thành từng

cái một độc lập khu vực, nhìn qua tựa như không có trần nhà ngục giam.

Tên là Loan Kiệt cao lớn chiến sĩ đã đi tới, nói: "Chỗ đó chính là của các người tạm ở đây, dựa theo nơi ẩn núp quy củ, các người phải ở chỗ này cư trú bảy ngày, trong bảy ngày không có hiển lộ ra bị hắc ám lực lượng xâm nhiễm dấu hiệu, mới có thể đạt được tư cách tiến vào nơi ẩn núp. Có vấn đề sao?"

Nhìn cái kia trại tập trung một loại tạm ở khu, Đại trưởng lão trong lòng có chút không nói ra được không được tự nhiên, đều đến lúc này, cũng không kiềm được gã không đáp ứng.

Tiếp theo đã tới hơn mười tên nơi ẩn núp chiến sĩ, đem làng xóm dậm người đánh tan tách ra, phân biệt dẫn tới bất đồng khu vực. Loan Kiệt cùng nữ chiến sĩ Dư Giai ở bên cạnh đứng chấp tay, giám thị lấy toàn bộ quá trình.

Dư Giai đột nhiên hướng Hoàng Tuyền một ngón tay, nói: "Người kia bị thương có chút một lần nữa, cho hẳn điếm dưng."

Nơi ẩn núp chiến sĩ lĩnh mệnh mà đi, Loan Kiệt có chút kỳ quái nhìn Dư Giai liếc, lại cũng không nói gì.

Hoàng Tuyền bước chân chậm chạp, theo sau làng xóm dậm người, đi về hướng chỉ định nơi đóng quân.

Cái mảnh này nơi đóng quân trong ước hẹn có vài chục cái túp lều, nhưng chỉ hoa cho bọn hắn ba gian. Dù là túp lều đều là vứt đi đã lâu, bên trong tích đầy bụi bặm, lại thà rằng trống không, cũng không cho khai thả bọn họ sử dụng.

Hoàng Tuyền chính mình chiếm được một gian, còn lại hơn mười tên nam nữ lão ấu tự phát phân tổ, tất cả ở một gian, không có ai đến cùng Hoàng Tuyền chiếm trước không gian.

Hoàng Tuyền chính mình có rất nhiều bí mật, nhập lại không thói quen cùng người ở chung một phòng, làng xóm dân thì sớm đã thành thói quen cường giả có được hết thấy.

Túp lều rất thấp, ở bên trong căn bản đứng không thẳng thân thể, chỉ có thể xoay người hành động.

Hoàng Tuyền cũng không ôm oán, tại chỗ ngồi xuống, bắt đầu bỏ đi trên người khô giáp. Cái kia thân khô giáp mặt ngoài dính đầy vết máu làm bẩn vật, lại có nhiều chỗ tổn hại, nơi ẩn núp các chiến sĩ ai cũng chẳng muốn đụng gã đến soát người kiểm tra, cũng chỉ không thể nào phát hiện khô giáp chỗ đặc thù.

Hoàng Tuyền đem cởi khô giáp tiện tay ném tới bên cạnh, bắt đầu kiểm tra vết thương trên người.

Nơi ẩn núp ngoại vi một trận chiến, trên người hẳn nhiều ra hơn mười cái lớn nhỏ không đều miệng vết thương, cơ bản đều là bị đạn ria súng oanh kích bố trí, ngoại trừ sau thắt lưng bị đánh thủng một chỗ, cái khác đều là không có ý nghĩa vết thương nhỏ, chỉ là nhìn thê thảm.

Hoàng Tuyền nhắc lên quần áo, chứng kiến phần bụng mấy chỗ miệng vết thương chính đang ngọ nguậy, bằng tốc độ kinh người bắt đầu khép lại.

Mặc dù đang nơi ẩn núp ngoại vi, nhưng nơi đây đã là Thánh Huy lĩnh vực, Hoàng Tuyền thân thể đã không có áp chế, liền khôi phục cường hãn tự lạnh năng lực, từng cái một nhỏ vô cùng sinh hóa khí quan bắt đầu chữa trị miệng vết thương.

Lúc này túp lều truyền ra bên ngoài đến tiếng bước chân, Hoàng Tuyền tâm niệm vừa động, đình chỉ miệng vết thương tự lạnh, nhìn về phía cửa ra vào.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 58: Xung Đột

Một gã chiến sĩ nơi ẩn núp xoay người đi vào, hướng Hoàng Tuyền nhìn thoáng qua, thấy hãn đầy người máu đen, khắp nơi đều là da thịt xoay tròn miệng vết thương, trong mắt ngược lại cũng có chút khâm phục, nói: "Là đầu con người răn rồi! Đáng giá chính mình ở một gian. Dư Tướng quân để cho ta cho người tiền đưa chút thuốc trị thương, chai này ngoại dụng, khác khẩu phục."

Gã đem một lọ nước thuốc cùng vài cái viên thuốc đưa cho Hoàng Tuyền, liền xoay người ly khai. Nhìn ra được, gã tuyệt không muốn ở chỗ này nhiều giây ngó.

Hoàng Tuyền cầm lấy dược, đồng tử ở chỗ sâu trong ánh sáng biến ảo, bắt đầu quét hình dược vật thành phần. Nước thuốc bất quá là phổ thông rượu cồn, bên trong bỏ thêm chút trừ độc thành phần, viên thuốc thì là trụ cột thuốc tiêu viêm vật.

Bất quá chúng nó tuy rằng phổ thông, trị liệu ngoại thương ngược lại đúng bệnh, hơn nữa trên chiến trường, có thể có thuốc tiêu viêm đã là cảm ơn trời đất rồi.

Hoàng Tuyền đem viên thuốc thu vào, sau đó dùng nước thuốc tẩy trừ miệng vết thương. Tuy rằng trong cơ thể hãn còn sống hóa khí quan, không cần thuốc tiêu viêm, thế nhưng những người khác nói không chừng lại dùng lên.

Sau một lát, Hoàng Tuyền liền xử lý xong toàn thân miệng vết thương, hơn nữa đem sau thắt lưng lớn nhất cái kia chỗ miệng vết thương băng bó kỹ, sau đó đem tất cả chịu trách nhiệm chữa trị sinh hóa dụng cụ triệu tập đến cái kia vị trí, toàn lực chữa trị vết thương.

Gã cũng không có chuẩn bị đổi lại giặt quần áo, hay là mặc bộ kia đã rách mướp, bị máu tươi sũng nước y phục chiến đấu. Đồng thời đặc biệt tại bắt mắt chỗ, lưu lại vài cái miệng vết thương không làm rất nhanh chữa trị.

Hoàng Tuyền cảm giác, cảm thấy, nơi ẩn núp những thứ kia chiến sĩ thái độ có chút cổ quái, mặt khác quan sát ngoại vi nơi đóng quân quy mô thời điểm, gã thuận tiện làm xuống chất liệu phân tích, mới nhất một chỗ doanh làm cho là ở hơn năm mươi năm trước kiến tạo.

Nói cách khác, khi đó cũng thường xuyên có người ở phía ngoài loại muốn đi vào nơi ẩn núp, mới có thể thiết lập lớn như vậy tập trung cách ly nơi đóng quân. Nhìn ra tất cả ngoại vi nơi đóng quân cộng lại, đủ mấy nghìn người cư trú.

Thế nhưng hiện tại tất cả nơi đóng quân đều là rất lâu chưa từng ở người bộ dáng, nói cách khác, tại đi tới hơn mười năm ở bên trong, cũng không sao làng xóm dân thất lạc trở về.

Trong khoảng thời gian này cuối cùng xảy ra chuyện gì, đến nỗi nơi ẩn núp như thế tiêu điều?

Thánh Huy trên diện rộng tan tác rất không có khả năng, nếu như quý ăn thịt người lưu lại bích hoạ nội dung là thật sự, như vậy Thánh Huy cùng không biết lực lượng đánh giằng co, chỉ sợ muốn lấy nghìn năm làm đơn vị. Vài chục năm bất quá trong chớp mắt, căn bản không cải biến được cục gì trước mặt.

Như vậy lại là nguyên nhân gì đây?

Hoàng Tuyền lẳng lẳng suy tư, có lẽ đợi đến tiến vào hạch tâm khu, chứng kiến chân chính nơi ẩn núp, mới có thể cho ra đáp án.

Thiên tướng sắp sửa sáng thời điểm, bên ngoài đột nhiên một mảnh tiếng động lớn náo.

Hoàng Tuyền từ suy ngẫm bên trong tỉnh lại, đứng dậy ra túp lều, chứng kiến vài tên chiến sĩ nơi ẩn núp đang cùng làng xóm dân giăng co, một người trong đó trong tay lôi kéo cái làng xóm thiếu nữ, hòng súng chính chống đỡ tại thiếu nữ sau lưng đeo.

Thiếu nữ thấp giọng nức nở, toàn thân run rẩy, có vẻ sợ cực kỳ.

Làng xóm dân ở bên trong, một gã trẻ tuổi thợ săn có vẻ đặc biệt kích động, dốc sức liều mạng giãy giụa, muốn bỏ nhào qua, lại bị những người khác gắt gao ôm lấy.

Chiến sĩ nơi ẩn núp dùng hòng súng chỉ vào làng xóm dân, một người trong đó quát: "Các người muốn làm gì? Muốn chết phải không?"

"Các người muốn làm gì? Loại này thời điểm, muốn đem Châu Châu mang đi nơi nào?" Người trẻ tuổi kích động kêu to.

Chiến sĩ nơi ẩn núp cười lạnh nói: "Dẫn tới cái nào chuyện không liên quan người. Các người những thứ này bên ngoài đến gia hỏa, cũng phải đi qua thẩm tra. Về phần trước tra xét người nào hậu tra xét người nào, như thế nào tra xét, cũng là chúng ta định đoạt, nghe rõ sao, tiêu tử?"

Trẻ tuổi thợ săn mặt trướng được đỏ bừng, mãnh liệt rút ra đoản đao, quát: "Ta tuyệt sẽ không cho các người mang đi Châu Châu! Chúng ta dân thất lạc không phải là dễ khi dễ kia "

Cái kia chiến sĩ nơi ẩn núp cười ha ha, "Một đám bị lưu đày gia hỏa đời sau thế thôi, vẫn cho là mình rất cao quý?"

Các chiến sĩ khác cũng cùng theo cười ha hả, tựa hồ nghe đến trên thế giới buồn cười nhất chê cười.

Một gã chiến sĩ nơi ẩn núp tại thiếu nữ trên mông đít vỗ một cái, cười quái dị nói: "Thành thật mà nói, có thể bị chúng ta vừa ý cái kia là phúc khí của các người! Cùng chúng ta vui đùa một chút cũng sẽ không ít khối thịt, hai ngày nữa liền trả lại cho các người."

Làng xóm dân lúc này cái nào còn không biết ý của bọn hắn, mỗi cái giận đến muốn nổ tung, thế nhưng là bị họng súng đen ngòm chỉ vào,

Miễn cưỡng không có bộc phát.

Một cái khuôn mặt âm tàn chiến sĩ tiến lên một bước, mau đem họng súng chống đỡ tại trẻ tuổi thợ săn trên đầu, quát: "Như thế nào, người động đao muốn làm gì? Có phải hay không muốn đâm chúng ta a? Phải không đúng, đúng không phải là?"

Mỗi hỏi một câu, gã biết sử dụng họng súng hung hăng đâm thợ săn đầu, một cái so với một cái càng dùng sức.

Mắt thấy làng xóm dân muốn bộc phát, chiến sĩ nơi ẩn núp nhao nhao luôn động súng cái chốt, đem nạp đạn lên nòng, một người quát: "Có phải hay không các người không muốn sống chẳng? Không muốn ở lại chỗ này lời nói cũng rút ra ngoài cho ta, Vũ Lâm mới là các người nên lưu lại địa phương! Phía ngoài quý ăn thịt người chuyên thật cao hứng tặng thêm một đạo đồ ăn kia "

"Chúng ta Ly không ly khai, lại không phải là các người định đoạt!" Một gã làng xóm sự phẫn nộ của dân chúng như thế kêu lên.

Vài tên chiến sĩ nơi ẩn núp liếc nhau, cười ha ha, nói: "Thực xấu hổ, đem các người toàn bộ đuổi đi ra khó mà nói, nhưng muốn oanh một nửa đi ra ngoài, chúng ta vẫn thật là định đoạt. Các người hiện tại chính mình nói

đi, ai muốn cùng tiểu tử này đồng dạng đi ra ngoài? Ta có thể cho các người năm cái danh ngạch!"

Làng xóm dân lập tức hai mặt nhìn nhau, không biết như thế nào cho phải.

Thiếu nữ Châu Châu đột nhiên nói: "Không nên đuổi bọn hắn đi ra ngoài, ta và các người đi!"

"Không thể!" Trẻ tuổi thợ săn kêu to.

"Người câm miệng!" Chiến sĩ nơi ẩn núp một cái báng súng hung hăng nện ở trên mặt thợ săn trẻ tuổi, lập tức nện đến gã máu chảy đầy mặt. Ở trong quá trình này, hai bên làng xóm dân gặt gao bắt lấy cánh tay thợ săn trẻ tuổi, không cho gã phản kích.

Năm thiếu nữ chiến sĩ nơi ẩn núp đột nhiên buông lỏng tay ra, cười lạnh nói: "Người có thể không theo chúng ta đi, bắt quá những người này muốn ra năm người để đổi, đi ra người lập tức cút ngay trứng! Hiện tại chính các người định đi, nghĩ làm sao bây giờ?"

Một cái liên yên tĩnh rồi.

Tất cả mọi người biết rõ, không có có thạch sinh mệnh, dù là càng lợi hại đại võ sĩ, đều không thể tại ở bên trong Vũ Lâm sinh tồn một vòng. Kết quả tốt nhất, bất quá là biến thành quái vật, mà biến thành quái vật hậu sẽ như thế nào, không ai biết rõ.

Trước kia biến thành quái vật về sau, hoặc là bị làng xóm dân tại chỗ giết chết, hoặc là chính là biến mất tại ở chỗ sâu trong Vũ Lâm.

Đi ra năm người, chẳng khác nào là muốn bọn hắn đi tìm chết.

Về phần chống lại, ai cũng không điên, tại tận mắt nhìn thấy chiến sĩ nơi ẩn núp cùng quý ăn thịt người chiến đấu về sau, làng xóm dân rất rõ ràng chống lại chính là diệt vong. Huống chi, hiện tại bọn hãn trong tay đạn ria súng cùng đạn dược tất cả đều bị lấy đi rồi.

Trẻ tuổi thợ săn khuôn mặt vạm vạp, thống khổ cực kỳ. Để cho hãn dùng năm cái đồng tộc tính mạng đi đổi lại Châu Châu, này làm sao hiểu rõ?

Có lẽ duy nhất phương pháp giải quyết, chính là hợp lại gã mạng của mình. Thế nhưng là làng xóm dân một mực năm gã, sợ gã làm ra cái gì không lý trí chuyện, liên lụy đến mọi người.

Ở thời điểm này, đến tột cùng là làng xóm dân ích kỷ, hay là trẻ tuổi thợ săn ích kỷ, sợ rằng cũng nói không rõ ràng.

Thiếu nữ đứng tại nguyên chỗ, nàng thôi lấy được tự do, tùy thời có thể trở về đến tộc nhân chính giữa đi. Có thể là cước bộ của nàng như thế nào cũng bước không quá đi, trở về đại giới, chính là năm cái tộc nhân bị lưu đày, chính là năm đầu sinh mệnh!

Làng xóm dân nhìn nàng cùng ánh mắt thợ săn trẻ tuổi, chính lạng lẽ biến hóa. Vô luận là người nào, thực đến liên lụy tính mạng của mình thời điểm, dù sao vẫn là khó có thể làm ra hi sinh quyết đoán của mình.

Bọn hãn cũng không có nói rõ, bất quá thần sắc biến hóa lại tiết lộ tâm ý. Chỉ cần một điểm nhỏ hi sinh, có thể bảo toàn nhiều như vậy tộc nhân, vì sao không thể là thiếu nữ đi hi sinh đây? Huống hồ tại làng xóm trong, cũng là cường giả lựa chọn nữ nhân.

Tại thời khắc này, thiếu nữ cũng hiểu rõ các tộc nhân trầm mặc hàm nghĩa. Nàng bình tĩnh mà nói: "Ta và các người đi, không nên làm khó tộc nhân của ta."

"Không!" Trẻ tuổi thợ săn dốc sức liều mạng giãy giụa, lại bị tộc nhân gắt gao đè lại. Gã cực kỳ tức giận, quát: "Các người vẫn có phải là người hay không?"

Đám dân làng xóm sắc mặt đều khó coi, một người trong đó không khách khí chút nào nói: "Chẳng lẽ vì nàng một cái, liền muốn chúng ta đi tìm chết sao? Vì cái gì đi tìm chết không phải là người?"

"Ta có thể đi chết!"

"Người chết không sao, nhưng không nên liên lụy mọi người!"

Chiến sĩ nơi ẩn núp đám ôm súng đứng đấy, lấy chế giễu thần tình nhìn mình cái vãi đám dân làng xóm, ngược lại không vội mà mang đi Châu Châu rồi.

Rốt cuộc, một gã chiến sĩ cảm thấy không sai biệt lắm, thò tay đẩy thiếu nữ, nói: "Đi thôi!"

Thiếu nữ như là con rối, máy móc mà cất bước, hướng nơi đóng quân đại môn đi đến.

Tại rộng mở chỗ đại môn, hơn nhiều một đạo nguy nga thân ảnh, ngăn cản đường đi.

"Nàng không có gì hay tra xét đấy." Hoàng Tuyền thanh âm rất thấp trầm.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 59: Hạch Tâm Khu

"Cút khai, người tính toán thớm bơ vậy sao?" Một gã tánh khí táo bạo chiến sĩ nơi ẩn núp quát, một thanh hươg ngực Hoang Tuyền đẩy đi.

Tay của hãh cũng không có đụng phải ngực Hoang Tuyền, trên nửa đường không biết như thế nào đã bị Hoang Tuyền giữ lại cổ tay.

Người này chiến sĩ giận dữ, cánh tay bỗng nhiên biến thô, muốn đem Hoang Tuyền trực tiếp đẩy ngã. Thế nhưng là vô luận gã như thế nào dùng sức, tay đều là không chút sút mẻ, giống như là khám tiến không thể phá vỡ nham thạch vách núi bên trong.

Người này chiến sĩ đỏ bừng lên mặt, bắt đầu hay là đẩy, về sau thì là rút cùng dao động, có thể lại ra sao dùng sức đều là vô dụng, đầu là cánh tay mình khiến cho càng ngày càng đau nhức.

Cái khác vài tên chiến sĩ nơi ẩn núp phát hiện không đúng, lập tức đem Hoang Tuyền vây lại, dùng súng chỉ vào gã, quát: "Người đang làm gì đó, buông tay!"

"Đem nàng lưu lại, các người đi." Hoang Tuyền nhạt nói.

Đám chiến sĩ nơi ẩn núp vừa sợ vừa giận, "Người muốn bị ném ra sao?"

Hoàng Tuyền cười nhạt một tiếng, nói: "Tại ta bị ném ra lúc trước, mấy người các người khẳng định trước biến thành thi thể."

Một gã chiến sĩ nơi ẩn núp kéo ra súng cái chốt, quát: "Lại không buông tay, ta trước sụp đổ người rồi!"

Hoàng Tuyền bất vi sở động, nói: "Tại người viên đạn bay ra khỏi nòng súng lúc trước, người liền sẽ biến thành thi thể, có muốn thử một chút hay không?"

Chiến sĩ nơi ẩn núp vẫn cho tới bây giờ chưa bao giờ gặp Hoàng Tuyền người như vậy, cái kia chiến sĩ giận dữ, định bóp cò, bên cạnh lại đưa qua đến một tay, đem súng của hắn đập ép xuống.

Chiến sĩ quay đầu vừa muốn mắng chửi người, đột nhiên thấy rõ người tới, lập tức ra một thân mồ hôi lạnh, vội vàng nghiêm đứng vững, hành lễ nói: "Dư Tướng quân!"

Người tới chính là Dư Giai, nàng mắt lạnh nhìn đây hết thấy, nói: "Xảy ra chuyện gì vậy?"

Chiến sĩ nơi ẩn núp giành nói: "Là như thế này, chúng ta lo lắng mới tới nhân trung có gian tế quỷ ăn thịt người, vì sao ý định suốt đêm thăm vấn mấy người. Kết quả không nghĩ tới mới người thứ nhất, đã bị gã cho cản lại rồi, gã còn uy hiếp chúng ta!"

Dư Giai ánh mắt rơi vào trên tay Hoàng Tuyền, nhìn một hồi, mới nói: "Xem tại mặt mũi của ta lên, thả gã, ra sao?"

"Tốt." Hoàng Tuyền rất dứt khoát mà buông tay.

Đối diện cái kia chiến sĩ như được đại xá, như điện giật đồng dạng mà hướng sau nhảy dựng, rời xa Hoàng Tuyền. Một đám chiến sĩ nơi ẩn núp

cái này mới phát hiện trên mặt hấn đã tràn đầy sợ hãi, xem Hoàng Tuyền ánh mắt giống như là gặp quỷ rồi tựa như.

Dư Giai đứng chấp tay, nói: "Các người về trước đi."

Vài tên chiến sĩ hướng thiếu nữ nhìn thoáng qua, không dám nói nhiều, nhanh hơn bước chân ly khai.

Thiếu nữ Châu Châu đi tới muốn nói lời cảm tạ, không nghĩ tới Dư Giai nhú đôi chân mày, lạnh nhạt nói: "Trở về túp lều ở."

Thiếu nữ khẽ giật mình, xem rõ ràng Dư Giai trên mặt chán ghét, lập tức thấp đầu, bước nhanh phản hồi túp lều. Túp lều nội làng xóm dân tự nhiên mà vậy mà liền chia làm hai phái, trẻ tuổi thợ săn cùng thiếu nữ cùng một chỗ, những người khác thì ngồi xuống bên kia.

Dư Giai hướng túp lều nhìn thoáng qua, quay đầu lại nhìn Hoàng Tuyền, nói: "Người để cho ta thật bất ngờ."

Hoàng Tuyền nhạt nói: "Có lẽ về sau ngoài ý muốn chuyên thêm nữa. Bất quá, cảm ơn người đưa tới được."

Dư Giai bé cảm giác kinh ngạc, "Người biết?"

"Các người thanh âm nói chuyện lớn như vậy, ta làm sao có thể không nghe được?"

Dư Giai hướng Hoàng Tuyền thật sâu nhìn thoáng qua, nói: "Ta dám khẳng định, người bình thường tuyệt đối không nghe được."

Hoàng Tuyền cười cười, không trả lời.

"Người hấn không phải là làng xóm dân thất lạc."

Đối với vấn đề này, Hoàng Tuyền không trả lời.

"Có thể nói cho ta biết, người là từ đâu đến đây sao?"

Hoàng Tuyền tiếp tục trầm mặc.

Dư Giai cũng không có ép hỏi, lại thay đổi cái chủ đề, "Người cùng bọn họ rõ ràng không phải là một loại người, vì sao phải bảo hộ bọn hắn?"

Lúc này đây Hoàng Tuyền rốt cuộc mở miệng, "Người cùng bọn họ rõ ràng là một loại người, vì sao phải như thế áp bách?"

"Khi bọn hắn trước khi rời đi có lẽ là một loại người, nhưng hiện tại, khi bọn hắn khi trở về, đã không phải là rồi."

Hoàng Tuyền khẽ nhú mày, "Ta không rõ."

"Hoặc là có thời gian, ta có thể chậm rãi giải thích cho người. Bất quá bây giờ, người chẳng lẽ muốn một mực bảo hộ bọn hắn sao?"

"Có ý tứ gì?"

Dư Giai hướng vài tên còn chưa đi xa các chiến sĩ chỉ chỉ, nói: "Giống như vừa vặn loại chuyện đó, nhất định vẫn sẽ phát sinh, có lẽ đến yếu nhân không phải là phổ thông chiến sĩ, mà là có chút thân phận không dưới ta gia hỏa. Người biết, nơi ẩn núp đã rất nhiều năm không có phát sinh qua mới mẻ chuyện, không phải nói là ta, chính là chấp chính quan cũng rất khó cự tuyệt yêu cầu của bọn hắn. Người nhất định phải bảo hộ bọn hắn đến cùng sao?"

Hoàng Tuyền không trả lời vấn đề này, mà là hỏi: "Ta cảm giác được, người đối với làng xóm người tựa hồ thập phần chán ghét, vậy tại sao cùng với ta thương lượng những thứ này đây?"

"Trên người bọn họ đã lay dấn hắc ám lực lượng, nói cách khác, bọn hắn rất thú. Nhưng người không giống nhau, người tinh khiết được. . . Để

cho người khiếp sợ!"

Dư Giai trong mắt dấy lên hỏa diễm, thậm chí có chút cuồng nhiệt.

Hoàng Tuyền âm thầm giật mình, không nghĩ tới Dư Giai có nhạy cảm như thế nhận biết, rõ ràng có thể cảm ứng được trên người hãn tinh khiết Thánh Huy lực lượng. Cùng thạch sinh mệnh so với, Hoàng Tuyền Thánh Huy càng thêm thuần túy, cũng càng thêm đến gần Bản Nguyên.

Hoàng Tuyền châm chước từ ngữ, nói: "Cái này làng xóm trong có chút ta so sánh để trong lòng người, ta không hy vọng có người đem chủ ý bắt được trên người bọn họ, bằng không mà nói, sợ là kết quả sẽ không rất vui sướng."

Dư Giai nhìn Hoàng Tuyền, hỏi: "Người xác định, coi như là bị khu trục cũng không quan tâm?"

Hoàng Tuyền cười cười, nói: "Ta cũng không phải là như vậy người coi giữ quy củ, quy củ của nơi này chỉ sợ cũng ước thúc không được ta. Nếu quả thật có xung đột, hối hận hơn phân nửa không phải là ta."

"Người đang uy hiếp ta!"

"Không phải là, người không có gì tốt uy hiếp đấy."

Dư Giai nhìn chằm chằm vào Hoàng Tuyền nhìn hồi lâu, mới nói: "Được rồi, không cùng người so đo."

"Sáng suốt quyết định."

Hiện tại chân trời ẩn hiện tia nắng ban mai, Dư Giai ngẩng đầu nhìn nhìn bầu trời sắc mặt, nói: "Lại là một ngày mới rồi, muốn đi hạch tâm khu nhìn xem sao?"

"Ta đây coi như là thông qua thẩm tra rồi hả?"

"Xem như thế đi."

Hoàng Tuyền dĩ nhiên muốn nhìn xem nơi ẩn núp bên trong là dạng gì, vì vậy nhẹ gật đầu.

Dư Giai hướng Hoàng Tuyền đánh giá một cái, hỏi: "Người không có ý định đổi lại bộ quần áo sao?"

"Ta không có dư thừa quần áo."

Dư Giai lại gật đầu một cái, nàng đột nhiên cất bước, đi vào túp lều Hoàng Tuyền, xem trước một chút trong góc chất đồng khô giáp, lại đưa chân chộp chộp chuôi này chiến chùy, ánh mắt liền có chút không đúng rồi.

Đợi nàng trở lại lúc, đã là thần sắc như thường, hỏi: "Không mang theo người khô giáp cùng vũ khí sao?"

"Trước để đó đi."

"Cũng tốt, đi theo ta."

Dư Giai không có lại truy vấn, Hoàng Tuyền cũng không cần trả lời. Có lẽ tại Dư Giai xem ra, đã không có đặc chế khô giáp cùng chiến chùy, Hoàng Tuyền giống như là nhớ rằng mãnh thú, không có quá lớn uy hiếp.

Mà Hoàng Tuyền đương nhiên không sẽ đặc biệt nói rõ, bộ này khô giáp cùng chiến chùy là hãn chuyên môn nhằm vào quý ăn thịt người ưa thích cận thân chiến đấu đặc điểm mà chế tạo, không phải là đối phó quý ăn thịt người, căn bản không cần phải dùng tới chúng nó.

Đối với nơi ẩn núp dậm người mà nói, thoát khỏi khô giáp Hoàng Tuyền mới là thật đáng sợ.

Hai người một trước một sau, hướng về đạo thứ hai tường thành đi đến.

Đạo thứ hai tường thành chỗ cửa đóng chặt, bên cạnh một đạo tiểu cửa mở ra. Dư Giai cùng thủ vệ vệ binh lên tiếng chào hỏi, liền mang theo Hoàng Tuyền xuyên qua cửa thành.

Cửa thành hậu là một tòa nơi trú quân, Dư Giai đem Hoàng Tuyền mang vào một gian phòng nhỏ, phân phó vệ binh mang tới một bộ y phục chiến đấu, đối với Hoàng Tuyền nói: "Người trước tắm rửa, đổi lại thân quần áo, sau đó mới có thể tiến nhập hạch tâm khu."

Phòng trong chính là phòng tắm, Hoàng Tuyền mở ra đầu rồng lúc, một đạo nóng bỏng dòng nước phun hạ xuống, đánh vào trên da thịt, thoải mái làm cho người khác hít thở không thông.

Tại Vũ Lâm làng xóm trong doanh địa, cũng không có tốt như vậy điều kiện. Bên trong làng xóm người hoặc là dùng nước lạnh xông một cái, hoặc là lò nấu rượu nước ấm đến rửa, nào có mạnh như thế tinh thần hữu lực tắm vòi sen dòng nước?

Hoàng Tuyền mặc dù không tham luyện hưởng thụ, thế nhưng là tại ở bên trong Vũ Lâm gần đến quá lâu, cảm giác cái loại này che lấp đã rót vào làn da, cái này một tắm rửa được liền có phần dài quá.

Gã đi ra phòng tắm, chứng kiến đưa tới y phục chiến đấu bên trong cả nội y cũng chuẩn bị, vải vóc có vẻ thập phần cẩn thận săn sóc.

Đợi đến trên quần áo thân, thì là ngoài ý muốn vừa người, xem ra là Dư Giai chuyên môn căn cứ thân hình của hắn chọn qua nhỏ.

Thay xong quần áo, Hoàng Tuyền đứng ở trước gương, nhìn mình trong kiếng.

Trong kính người anh tuấn mà lại băng lãnh, khuôn mặt râu ngắn tại oai hùng bên trong lộ ra sát khí. Mà cặp mắt kia thì là sâu không thấy đáy,

như là thế giới cuối cùng. Quá lâu không nhìn thấy khuôn mặt của mình, lại có chút lạ lẫm rồi.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 60: Người Trong Mộng

Tại đế quốc thời kì, Hoàng Tuyên tại nhiều trong hoàng tử chính là lấy anh tuấn nổi danh, chỉ là gã hung danh quá mức, thế cho nên mọi người chứng kiến gã lúc, ấn tượng đầu tiên chính là sợ hãi cùng căng thẳng, ngược lại đối với hãn bên ngoài không có cảm giác gì.

Hoàng Tuyên cuối cùng nhìn thoáng qua mình trong kính, ra khỏi phòng.

Dư Giai ở trong viện đứng thẳng đợi chờ, chứng kiến Hoàng Tuyên hai mắt không khỏi sáng ngời, lập tức như không có việc gì nói: "Muốn đi đi hay là ngồi xe?"

"Đi một chút đi." So sánh với ngồi xe cưỡi ngựa xem hoa, Hoàng Tuyên càng muốn muốn khoảng cách gần cần thận quan sát.

Dư Giai không có phản đối, cùng Hoàng Tuyên từ nơi trú quân một chỗ khác ly khai.

Chỗ này nơi trú quân xem ra chính là một chỗ phong bế khu, chuyên môn chịu trách nhiệm cách ly sạch sẽ người ngoại lai thành viên đấy.

Nơi trú quân ngoài cửa là đầu thật dài con đường, một chỗ khác biến mất tại sương sớm ở bên trong, rõ ràng nhìn không tới cuối cùng.

Hai bên tất cả là một cái quân doanh, cho dù là tại cứ điểm nội, quân doanh cũng đều xây dựng đầy đủ hoàn mỹ thiết kế phòng ngự. Xuyên thấu qua lưới sắt, có thể chứng kiến từng tòa xếp đặt chỉnh tề doanh trại, hơn nữa đều là thuận tiện tháo dỡ di động kiểu doanh trại.

Đại môn cùng chỗ góc cua cũng xây dựng tháp canh, phía sau cửa thì là bao cát xây súng máy trận địa, hỏa lực đan xen bố trí, như giáo khoa thư loại kinh điển.

Vây quanh nơi trú quân lưới sắt cũng không đơn giản, có thể chứng kiến từng cái một màu đen cái hộp nhỏ. Nếu như Hoàng Tuyền không có nhìn lầm, hẳn là cùng loại với tia hồng ngoại phóng ra trang bị.

Nhưng mà hai tòa nơi trú quân đều là yên tĩnh, tháp canh lên dựa theo đèn không có thắp sáng, doanh cửa ra vào cũng không có vệ binh. Súng máy trận địa bên trong hai rất súng máy hạng nặng lẻ loi trơ trọi mà đứng thẳng, trên thân thương đã có loang lỗ rỉ sét.

Dư Giai vừa đi, vừa nói: "Nơi đây đã từng là thứ ba cùng thứ năm chiến doanh nơi đóng quân, từng chiến doanh có ước chừng một nghìn danh chiến sĩ, là nơi ẩn núp chủ yếu quân lực một trong."

Xem nơi trú quân quy mô, Hoàng Tuyền đã biết rõ bên trong hoàn toàn có thể đóng quân vượt qua ngàn người binh sĩ. Thế nhưng hiện ra tại trước mặt đây, cũng là hai tòa trống trải nơi trú quân, xem ra chí ít có đã nhiều năm không có đóng quân qua quân đội.

Dư Giai giống như là phảng phất thở dài, nói: "Nhưng liền giống như chúng ta bây giờ thấy đồng dạng, cái này hai tòa nơi trú quân là trống không. Trên thực tế, thứ ba cùng thứ năm chiến đấu doanh phiên hiệu cũng đã hủy bỏ."

Nàng cũng không có nói phiên hiệu hủy bỏ nguyên nhân, Hoàng Tuyền cũng yên tĩnh theo sát nàng đi tới, cũng không đặt câu hỏi, dường

như không có gì lòng hiếu kỳ.

Cả đầu phố dài đều là trống rỗng đấy, sương sớm tràn ngập, đem xa hơn một chút chút cảnh vật tất cả đều vật che chắn tại trong sương mù.

To như vậy trên đường phố, chỉ Dư Giai cùng Hoàng Tuyền, liền một cái đi ngang qua mọi người nhìn không tới. Chung quanh ánh sáng chỉ âm đậm tia nắng ban mai, nhìn không tới một chút ánh đèn.

Hoàng Tuyền ngẩng đầu, trên bầu trời cũng không có bất kỳ sinh mệnh dấu hiệu.

Không có ai, không có đèn, cũng không có chim.

Giờ khắc này, hai người bọn họ tựa như đi ở thế giới cuối cùng, toàn bộ thế giới, cũng chỉ còn lại có hai cái cô đơn thân ảnh.

Hoàng Tuyền bỗng nhiên nói: "Ta từng làm qua một giấc mộng, cùng hiện tại rất giống nhau."

Dư Giai đã thành thói quen Hoàng Tuyền trầm mặc, nghe được gã tìm như thế một cái chủ đề chưa phát giác ra có chút ngoài ý muốn, nhìn xem Hoàng Tuyền, sau đó hỏi: "Một người hay là hai người?"

Vấn đề này điểm rất kỳ quái, nhưng mà Hoàng Tuyền ngoài dự đoán mọi người mà trả lời, "Hai người."

"Cùng ta?"

"Cùng người."

Lại một cái kỳ quái hỏi cùng trả lời, người nói chuyện ánh mắt yên tĩnh, dường như hết thấy lại bình thường bất quá.

Dư Giai không cười, cũng không có tức giận, chỉ là lặng yên đi tới, cho đến sắp đi qua hai tòa quân doanh, mới nói: "Cái kia mộng có kết cục sao?"

"Có, bất quá là chuyện về sau."

Dư Giai tiếp tục đi, hai người trải qua hai tòa quân doanh, phía trước lại xuất hiện một cái nhà xưởng, rủ xuống để đại môn nửa mở, bên trong đen kịt đấy, cái gì cũng nhìn không tới, vẫn đang không có chút nào chiếu sáng.

Mượn nhờ âm đạm, có thể chứng kiến nhà xưởng trước ngừng lại hai chiếc kỳ quái xe, quanh thân cương thiết, ngăn nắp, một cột họng pháo duỗi hướng phía trước.

Hoàng Tuyền nghiêm túc suy nghĩ một chút, mới nhận ra cái này chiến xa, cũng gọi là xe tăng, là trước đây thế hệ loại lục địa chiến tranh binh khí, đã từng vô cùng lưu hành.

Thế nhưng theo từng binh sĩ vũ khí càng ngày càng tiên tiến, đặc biệt là Thánh Huy xuất hiện, chiến xa đã hoàn toàn bị đào thải, chỉ có thể ở trong viện bảo tàng mới có thể chứng kiến, khó trách hẳn trước tiên không có kịp phản ứng.

Cái kia hai chiếc chiến xa nước sơn trước mặt cũng đều hoàn hảo, thế nhưng bánh xích chỗ đó có thể thấy được dày đặc rỉ sét, đã không biết tại trong mưa gió đặt bao lâu.

"Nơi này là nơi ẩn núp chiến xa nhà xưởng, tất cả bảo hành sửa chữa cũng đều ở đây trong tiến hành. Ngoại trừ chủ chiến chiến xa bên ngoài, luân phiên kiểu chiến xa, nhẹ chiến xa, đối với không chiến xe đều có thể sinh sản. Đỉnh núi cao thời kì, nơi này có bốn chiếc chiến xa tại đồng thời lắp ráp cùng bảo hành sửa chữa. Từ nơi này chạy nhanh ra cương thiết nước lũ, đã từng nghiền nát qua vô số kẻ địch."

Dư Giai giống như quên mất hai người lúc trước đối thoại, tấn trách mà làm một gã dẫn đường.

Tại chiến xa nhà xưởng đối diện, thì là một mảnh đất trống.

Trên đất trống cây lấy một chút xi-măng cái cọc, cao điểm phập phồng. Ở xa còn có một tòa lầu nhỏ, thế nhưng sụp đổ nửa bên, trên lầu không có cửa cửa sổ, chỉ có một chút đen sì đích chỗ trống.

"Nơi này là sân huấn luyện đấy, căn cứ huấn luyện mục đích bất đồng, có thể tùy thời mô phỏng ra cần hoàn cảnh, huấn luyện nhiều nhất là thành thị đường phố chiến. Đang không có chiến sự thời điểm, chỗ này sân huấn luyện là được hoan nghênh nhất địa phương, các tướng quân vì có thể có nhiều một giờ sử dụng thời gian, thường xuyên chuyên nhao nhao buổi sáng."

Nói qua, Dư Giai đi tới bên cạnh một cây đại thụ, vỗ nhẹ nhẹ thân cây.

Hoàng Tuyền yên tĩnh mà nhìn nàng.

Dư Giai quay đầu nhìn lại, chậm rãi nói: "Cảm thấy quen thuộc sao?"

Lại là một cái kỳ quái, tuyệt không nên nên xuất hiện tại mới quen không lâu giữa hai người vấn đề.

Hoàng Tuyền lại sờn hết cả gai ốc.

Một màn này đương nhiên quen thuộc, mỗi chi tiết gã cũng nhớ kỹ, ngay cả Dư Giai đập cây phương vị, cánh tay góc độ cũng nhớ kỹ rành mạch. Cái này khóa cảnh lá tàn lụi đại thụ, càng là trong tấm hình bắt mắt nhất chi vật, cái kia ba cột uốn lượn thô cảnh, đều là giống như đúc.

Dư Giai hiện tại quay đầu hỏi bộ dáng, chính là cuối cùng định dạng hình ảnh.

Gã nghĩ tới!

Cái này trong tích tắc, bởi vì vạn năm ngủ say có chút thôi nhanh phai màu thành chỗ trống ký ức trở nên vô cùng rõ ràng, gã gặp qua trước mặt cái này cái khuôn mặt, vô cùng quen thuộc, cẩn thận đến mỗi một cột đường cong biến hóa, mỗi một chỗ mặt mày linh động.

Tình cảnh này, Hoàng Tuyền đương nhiên nhớ kỹ. Bởi vì đây là gã từ lúc chào đời tới nay người thứ nhất ác mộng, cũng là duy nhất một giấc mộng nói mơ.

Tại vô số ban đêm, gã đều tái diễn Giống như mộng cảnh. Tuy rằng Hoàng Tuyền tìm vô số danh y, thế nhưng là cũng đối với này thúc thủ vô sách.

"Đúng vậy, người ngay tại lúc này cái này biểu lộ." Dư Giai đạo sau đó nàng khước môi nổi lên quý dị cười, nói: "Người muốn động thủ rồi, đúng không? Bóp chặt cổ của ta, đem ta nhắc tới?"

Nàng nói chuyện tốc độ bỗng nhiên trở nên cực nhanh, mà Hoàng Tuyền cũng là ra tay như gió, một thanh bóp chặt cổ của nàng, đem nàng toàn bộ người nhắc lên.

Hoàng Tuyền khẽ giật mình, lập tức nhẹ buông tay, lại đem nàng ngã xuống.

"Người đến tột cùng là người nào?" Hoàng Tuyền thanh âm nghiêm khắc, thế nhưng là băng lãnh sát cơ ở chỗ sâu trong, đã có nhè nhẹ run rẩy.

Dư Giai hỏi lại, "Người thật không biết?"

"Bên cạnh ta nhân trung, không nhớ rõ có người."

"Nhưng người người trong mộng, chỉ có một, không phải sao?"

"Làm sao người biết?" Hoàng Tuyền đầu ngón tay nhịn không được run nhè nhẹ.

"Bởi vì ta trong mộng, cũng chỉ có người một cái."

"Chẳng lẽ là. . ."

Hoàng Tuyền đột nhiên một ngón tay hướng bên cạnh đại thụ đi, cả cả ngón tay cũng không có vào thân cây. Rút lúc, lưu lại một thật sâu lỗ thủng.

Gã lại nhắm mắt lại, trong tầm mắt các hạng số liệu như mưa loại hạ xuống, toàn thân tất cả hệ thống cũng bắt đầu tự kiểm. Một lát sau tự kiểm hoàn thành, Hoàng Tuyền tại trong ý thức rơi xuống một đạo mệnh lệnh: "Biểu hiện hiện tại thời gian."

Một chuỗi dài chữ số xuất hiện ở trong tầm mắt, trong đó đại biểu cho đế quốc mỗi năm bộ phận đặc biệt dài. Hoàng Tuyền nhìn chăm chăm vào cái kia năm con số nhiều lần đếm cả buổi, rốt cuộc xác định mình không phải là đang ở trong mộng, mà là chân thật đi tới một vạn năm sau.

Chỉ là một vạn năm sau thế giới, ra sao sẽ xuất hiện tại năm đó trong mộng?

Vẫn có trước mắt cái này người, vì sao đối với vạn năm trước ác mộng rõ như lòng bàn tay?

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 61: Tương Tự Chính Là Mộng Cảnh

Cho đến hiện tại, Hoàng Tuyền nhưng có loại không chân thực cảm giác, không biết mắt tiền thế giới, cuối cùng là thật là giả.

Dư Giai gặp phản ứng của hắn, thở dài một hơi, nói: "Mộng còn có kết cục."

Hoàng Tuyền vẻ sợ hãi mà kinh sợ, tim đập cơ hồ đình trệ, cái kia mộng quả thực còn có đến tiếp sau, cũng có kết cục. Chỉ là kết cục quá mức quỷ dị, để cho gã cũng vô thức mà muốn đi quên đi.

Tại kết cục ở bên trong, là tình mịch mà thể lượng thế giới, khắp nơi sương mù dày đặc tràn ngập, phảng phất có thể thấy được khắp nơi tường đổ, từng gốc cây cây cối lẫn nhau cách xa nhau, cô độc mà sinh trưởng.

Thân cây vụn vụn được thể lượng quỷ dị, không có một mảnh lá cây, tựa như bên trong có vô số thống khổ Linh Hồn đang giãy giụa hí.

Hoàng Tuyền đi trong cái thế giới này, không biết thời gian trôi qua, quên mất đường về, cũng nhìn không tới cuối cùng. Cũng may gã cũng không cô đơn, bên cạnh còn có một người đồng hành, cái kia ổn định mà có nhịp bước chân chính là của hắn tinh thần trụ cột.

Thế nhưng cho dù đã nghe được tiếng bước chân, Hoàng Tuyền cũng không dám quay đầu, sợ trông đi qua lúc, thấy không phải là đồng loại, mà

quái vật chuẩn bị thôn phệ chính mình. Thậm chí, gã sợ chứng kiến không có gì cả .

Gã cũng không sợ tử vong, lại sợ hãi cô độc.

Kết cục như vậy tái diễn mấy lần về sau, Hoàng Tuyền có một lần rốt cuộc khua lên dũng khí, quay đầu nhìn nhau, thấy là. . .

Dư Giai.

Dư Giai không biết lúc nào xuất hiện ở Hoàng Tuyền bên cạnh thân, tại hơi chút rút lại phía sau một chút địa phương cùng hăi đồng hành. Đây chính là Hoàng Tuyền trong mộng vị trí, nên làm Hoàng Tuyền quay đầu nháy mắt, đã gặp nàng cùng lúc đó đang nhìn mình.

Giờ khắc này, Hoàng Tuyền đều có chút khó có thể phân biệt, đến tốt cùng là tại trong mộng, vẫn là thế giới chân thật.

Tại sao là như thế một cái tại thế giới xa lạ, lạ lẫm lữ trình bên trong vô tình gặp được người xa lạ.

Nàng tựa hồ xem thấu Hoàng Tuyền ý tưởng, lặng lẽ thò tay, cầm tay Hoàng Tuyền, nói: "Cái này cùng mộng không đồng dạng như vậy địa phương, vì sao, bây giờ không phải là mộng."

Trong mộng quả thực không có lần này chỉ chương đem năm, thế nhưng Hoàng Tuyền đáy lòng cái loại này không nói ra được run rẩy càng thêm rõ ràng, từ lúc chào đời tới nay, gã lần thứ nhất có hướng không biết sợ hãi khuất phục ý tưởng.

Đây hết thảy cũng thật là quý dị, quý dị đến vô pháp tưởng tượng.

"Người cũng có Giống như mộng?" Hoàng Tuyền hỏi.

"Đúng vậy."

"Như vậy, người biết ta là ai? Ta đến từ đâu?"

Dư Giai lắc đầu, "Ta đang nhìn đến người thời điểm mới xác định, những thứ kia từ nhỏ liền quấy nhiễu lấy của ta mộng, nguyên lai là thật sự. Về phần người là ai, đến từ đâu, ta cũng không biết. Ta chỉ biết là, đang ở trong mộng thấy chính là người, mà người, cũng đang ở trong mộng gặp qua ta."

Hoàng Tuyền không nói gì, đây hết thảy tới được thật sự quá đột ngột, cho dù là gã cũng nhất thời khó có thể tiếp nhận. Lời tiên đoán gì gì đó, tại đế quốc thời đại không phải là không có, trái lại đó là triết học lĩnh vực cao thâm học vấn.

Mà tại khoa học trong lĩnh vực, ảo giác ký ức, ảo giác ký ức cũng tự rất có nghề lý luận, thế nhưng vô luận cái nào, cũng không thể để cho Hoàng Tuyền an toàn tâm đến.

"Tiếp tục đi thôi, chúng ta vẫn có rất nhiều địa phương không thấy."
Dư Giai nói.

Hoàng Tuyền yên lặng đuổi kịp.

Lướt qua chiến xa nhà xưởng cùng sân huấn luyện, Dư Giai vòng cái ngoặt, dọc theo phố nhỏ đi tới. Tại chiến xa nhà xưởng cái này một bên, đồng dạng là một mảng lớn đất trống, biên giới tu kiến lấy một loạt ga ra, còn có thể chứng kiến vài cái đồ xăng phương tiện.

"Cái này cỗ xe đặt cuộc, dùng để tạm thời gửi chiến xa."

"Bên kia là phòng không trận địa, cao pháo cùng đạn đạo kết hợp, phối hợp đặc thù dò xét không lời đạt, có thể trực tiếp công kích không trung quỹ đạo lên mục tiêu."

Đi tới cái thế giới này lâu như vậy, Hoàng Tuyền rốt cuộc nghe được một cái cùng thời đại vũ trụ có liên quan lời.

Hai người trên đường đi về phía trước, nhìn rồi nhà ăn, linh phối kiện xưởng, vũ khí hạng nhẹ nhà xưởng, đạn dược xưởng, tinh luyện kim loại xưởng, chiến đấu khôi giáp lắp ráp xưởng, lễ đường, rạp hát, sân vận động, thậm chí còn có một phương tiện đầy đủ hoàn mỹ, có thể cung cấp mấy vạn người cư trú khu dân cư.

Hoàng Tuyền chỗ đã thấy hết thấy, chính là một cái công năng hoàn thiện, tự cấp tự túc quân sự hóa thành trấn. Nếu có đầy đủ đồ ăn dự trữ, cái kia trên lý luận cái này cứ điểm có thể tại chiến hỏa trong kiên trì nhiều hơn mười năm.

Hoàng Tuyền đã từng phát lực chà chà mặt đất, thông qua sóng địa chấn, gã biết rõ dưới mặt đất còn có bát ngát không gian. Toàn bộ cứ điểm phía dưới cơ hồ đều bị đào rỗng, bên trong cất giấu cái gì, cũng không biết.

Nên làm hai người đứng ở một chỗ ngã tư đường, phía trước rốt cuộc đã có ánh đèn. Cho dù mờ mờ, lại cho cái này chết tiệt yên tĩnh thế giới tăng thêm tức giận.

Dư Giai ngăm nhìn xa xa ánh đèn, nói: "Chỗ đó chính là nơi ẩn núp hiện hữu thành viên chỗ ở, người xem không sai, liền cứ như vậy một ít miếng đất phương hướng. Bởi vì chúng ta hiện tại chỉ có nhiều như vậy người, chỉ cần như vậy một chút xíu địa phương."

Từ ánh đèn phạm vi xem, phía trước bất quá là một cái quảng trường lớn nhỏ, cùng chiến xa nhà xưởng không sai biệt lắm. Nơi ẩn núp dậm người dù là ở được lại dày đặc, điểm ấy địa phương cũng chứa không nổi bao nhiêu người, hơn một nghìn người cũng chỉ không sai biệt lắm.

Cứ điểm nội, trống vắng không người thổ địa chiếm được chín thành trở lên, có ánh đèn địa phương chỉ là một cái xíu nhỏ.

"Người hiện tại đã biết rõ sao? Vì cái gì chiến sĩ của chúng ta thoát nhìn quân kỹ tòng trì?"

"Bọn hăn coi như là đều không có kỹ luật, ta cũng không kỳ quái. Nhưng muốn nói rõ bạch, hay là không rõ."

Tại hoàn cảnh như vậy xuống, sinh tồn mới là nhân loại thứ nhất sự việc cần giải quyết, cường giả vi tôn là khó mà tránh khỏi sự thật. Cái gì trật tự, pháp luật cùng quân kỹ, cũng có thể bị dứt bỏ.

Bảo hộ bình dân, là ổn định xã hội mới có kết quả, rung chuyển chiến tranh niên đại, bình dân cho tới bây giờ đều là vật hi sinh. Tại Vũ Lâm thế giới, hiển nhiên cũng sẽ không ngoại lệ.

Hoàn toàn trái lại, nơi ẩn núp quân đội vẫn bảo trì tối thiểu quân kỹ, trên chiến trường thậm chí không thể so với đế quốc thời đại quân đội kém, mới là để cho Hoàng Tuyền làm cho kinh ngạc.

Dư Giai gặp Hoàng Tuyền thật sự không rõ, đã nói: "Chấp chính quan đã từng nói qua, hiện tại mỗi người, từng có lý trí người, đều là quý giá nhất tài phú, là chúng ta có thể tồn tại vào cơ sở, tất cả mọi người chỉ phân công bất đồng, không có giá cả thế nào có khác. Vì sao nơi ẩn núp nội chế định nghiêm khắc nhất luật pháp, vô luận là người nào, đều không được cho phép ức hiếp đồng tộc. Nếu như làng xóm người thông qua quan sát thời hạn, tiến vào nơi ẩn núp, vậy bọn họ sẽ lấy được cùng chúng ta đồng dạng thân phận, đồng dạng quyền lợi, những thứ kia chiến sĩ cũng đã không thể giống như tối hôm qua như vậy đối với đơi bọn hăn."

Hoàng Tuyền yên tĩnh mà nghe, nhưng có chỗ không rõ. Nếu quả thật như Dư Giai theo như lời, như vậy nơi ẩn núp dậm người, hăn là vô cùng hoan nghênh làng xóm dân đến mới đúng, thế nhưng là từ thái độ của bọn hăn lên, lại nhìn không tới một chút xúu thiện ý.

Chỉ Dư Giai có chỗ khác nhau, nhưng mà Hoàng Tuyền hiện tại biết được, vậy cũng chỉ là bởi vì cùng chung mộng cảnh, cùng với đối với cá nhân hẳn lực lượng tôn trọng thể thôi.

Dư Giai nói tiếp: "Khả năng người cảm thấy rất kỳ quái, vì cái gì chúng ta sẽ đối với làng xóm dân thất lạc trở về như thế lãnh đạm. Cái này muốn từ làng xóm lịch sử nói lên, nói sẽ rất trường, chúng ta đi bên kia đi."

Tại ánh đèn khu nơi hẻo lánh, có một nho nhỏ sắt lá sành, bên trong lại là cái nước đi. Quầy bar hậu đứng đấy không phải là tùy tùng, mà là mặc y phục chiến đấu chiến sĩ, Hoàng Tuyền vẫn đã từng trên chiến trường gặp qua gã.

Gặp Dư Giai đã đến, quầy bar trước vài tên chiến sĩ tranh thủ thời gian đứng dậy hành lễ, sau đó cầm lấy đồ uống nhanh chóng đi. Tại trước khi đi, bọn hắn nhìn về phía Hoàng Tuyền ánh mắt có vẻ có chút cổ quái, không có hâm mộ, chỉ đồng tình.

Dư Giai gõ quầy bar, bên trong chiến sĩ liền tỏ vẻ biết được, nhanh chóng điều tra hai chén đồ uống bưng tới.

Hoàng Tuyền trong ánh mắt hiện lên hào quang, đem thành phần dò xét được nhìn thấy tận mắt, phần này đồ uống chính là vài loại rượu mạnh lẫn vào cùng một chỗ kết quả, từ hai chén thành phần xem ra, pha trộn cho cân đối cũng không phải là như vậy nghiêm khắc đấy.

Gã thoáng ném thử một miếng, cảm giác đầu lưỡi bé lạt, rượu cồn độ đều nhanh vượt qua bảy mươi rồi.

Hoàng Tuyền vẫn rất không quen sáng sớm liền uống rượu, bất quá Dư Giai cũng là một miếng lớn vào, nửa cái ly liền trống rỗng.

Hoàng Tuyền nhìn nàng, hỏi: "Bọn hắn rất sợ người?"

"Đánh không lại ta, cũng uống bất quá ta, đương nhiên chuyên sợ." Dư Giai trả lời ngắn gọn mà rõ ràng.

Hoàng Tuyền nhún vai, nói: "Ta cũng uống bất quá người."

Dư Giai nghe ra trong lời nói ẩn nghĩa: "Người cảm thấy người đánh thắng được ta?"

Quầy bar hậu chiến sĩ mở to hai mắt, một bộ xem kịch vui bộ dáng, liếc hướng Hoàng Tuyền ánh mắt càng giống là ở xem người chết. Nhưng mà gã không nghĩ tới, Dư Giai rõ ràng chỉ là thở hắt ra, nói: "Vậy cho dù ta đánh không lại người đi."

Chiến sĩ trừng mắt trừng được biểu lộ cũng cứng.

"Đa tạ." Hoàng Tuyền cũng thực không khách khí.

Dư Giai lại là một mực, thôi đem trong chén uống rượu ánh sáng. Quầy bar hậu chiến sĩ đã sớm biết nàng tửu lượng, trước tiên lần lượt mới một ly tới.

Dư Giai vượt vượt chén rượu, không có uống, nhìn chăm chú lên trong chén xoay tròn chất lỏng, chậm rãi nói: "Năm đó nhóm đầu tiên làng xóm dân đã đi ra nơi ẩn núp, nguyên nhân chân chính là vì. . . Tuyệt vọng."

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỤC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 62: Tuyệt Vọng

"Tuyệt vọng?"

"Đúng vậy, người nên biết, chúng ta sinh tồn, trên thực tế cũng là dựa vào thạch sinh mệnh che chở. Chính bởi vì nơi này có lớn nhất một khối thạch sinh mệnh, cho nên mới đem cái này cứ điểm xưng là nơi ẩn núp."

Quầy bar hậu chiến sĩ có chút bất an, kêu một tiếng: "Dư Tướng quân?"

"Không quan hệ, gã không là người ngoài."

Gặp Dư Giai nói như vậy, cái kia chiến sĩ ngậm miệng lại, mang theo hiếu kỳ cùng mê mang nhìn xem Hoàng Tuyền, lại điều chén rượu, giao cho Hoàng Tuyền.

Không cần cửa vào, Hoàng Tuyền đã biết rõ chén rượu này càng dữ dội hơn, cũng lại càng dễ phát tác. Xem ra cái này chiến sĩ đối với Dư Giai chuyên bảo trì tôn trọng, lại muốn cho Hoàng Tuyền một hạ mã uy, hoặc là chỉ là muốn muốn kiểm tra một chút thực lực của hắn, vô luận loại nào, Hoàng Tuyền đều là không thích đấy.

Hắn nhìn xem Dư Giai, cầm lấy chén rượu, uống một hơi cạn sạch.

Như thế uống phương pháp, để cho Dư Giai cũng là chấn động. Nàng nhìn chăm chăm vào Hoàng Tuyền, ước chừng nhìn chăm chăm ba phút,

thể nhưng là Hoàng Tuyền mặt mặc dù không màu đỏ, khí tức cũng không có bất ổn, tựa như vừa vận uống vào không phải là tửu, chỉ là nước.

Quầy bar hậu chiến sĩ ánh mắt cũng thẳng, không tự chủ được cầm lấy vài cái bình rượu nhìn nhìn, tốt xác nhận mình quả thật điều phối chính là hỗn hợp tửu. mấy cái bình rượu trong cũng còn có thừa non nửa, miệng bình tản mát ra đậm đặc mùi rượu, đã chứng minh bên trong căn bản không phải nước.

Dư Giai lại nhìn chăm chăm vào Hoàng Tuyền nhìn một hồi, mới có hơi không tình nguyện nói: "Được rồi, có lẽ người cũng so với ta có thể uống."

Hoàng Tuyền cười cười không đáp, trong cơ thể hần sinh hóa khí quan đã sớm đem rượu cồn lấy ra, phân giải thành thân thể có thể lợi dụng dưỡng phận, sau đó chứa đựng đứng lên.

Đây thật ra là ăn gian, Hoàng Tuyền đương nhiên sẽ không nói lời nói thật.

Nếu để cho đế quốc viện nghiên cứu đám lão già này, biết rõ gã như vậy dùng những thứ kia hệ tiêu hoá nội sinh hóa khí quan, đoán chừng chuyên lái nhái hơn mấy câu, bộ này trang bị có thể không phải là vì tăng lên tửu lượng đấy, mà là dùng để gia tốc hấp thu cùng phân giải độc chất.

"Người còn chưa nói vì cái gì tuyệt vọng." Hoàng Tuyền đem chủ đề tiếp tục vào.

"Mấy trăm năm trước, nơi ẩn núp quyết định để cho một nhóm người tách ra đi thành lập làng xóm, là vì tại quý ăn thịt người vây công xuống, thạch sinh mệnh năng lượng không thể ngăn cản dần dần suy sụp. Chúng ta tinh nhuệ nhất chiến sĩ không ngừng chết trận, có thể quý ăn thịt người số lượng lại càng ngày càng nhiều, tiếp tục như vậy, tất cả mọi người sớm muộn muốn tiêu diệt chết, chẳng qua là vấn đề thời gian."

"Cái này là chuyện khi nào?"

"Thời gian cụ thể đã nhớ không rõ rồi, nơi ẩn núp bảo tồn tư liệu lịch sử càng ngày càng ít, tất cả năng lượng đều muốn dùng để sinh tồn, cả sống cũng sống không nổi, lịch sử có ý nghĩa gì?"

Cái đó và làng xóm dân ý tưởng cơ hồ giống như đúc, chỉ bất quá nơi ẩn núp quy mô càng lớn, trụ cột phương tiện càng thêm hoàn thiện, tồn tại thời gian càng dài, cũng còn chưa tới mỗi ngày muốn gặp phải sinh tồn áp lực thời điểm.

Dư Giai uống một hớp rượu, nói: "Từng cái một làng xóm, tựa như từng khóa hạt giống. Chúng ta đem hạt giống rải ra, đang mong đợi bọn hần có thể trưởng thành lớn mạnh, thành lập lên mới nơi ẩn núp, khuếch trương thạch sinh mệnh lực lượng, thậm chí sáng tạo ra mới thạch sinh mệnh. Đã có thạch sinh mệnh, chúng ta tộc quần mới có thể kéo dài."

"Về sau đây?"

"Về sau? Chính là người thấy bộ dạng."

Nàng hướng đen kịt quảng trường chỉ chỉ, "Ước chừng một trăm năm trước, chúng ta sẽ không lại phái ra mới làng xóm. Bởi vì nơi ẩn núp dậm nhân số đã giảm bớt đến điểm tới hạn, ít hơn nữa lời nói chúng ta liền khó có thể duy trì chính mình sinh tồn."

"Nơi ẩn núp là một mực thì có đấy sao? Nhiều năm như vậy, các người là ra sao duy trì vận chuyển hay sao?"

Quầy bar hậu chiến sĩ chen lời nói: "Cái này có cái gì khó hay sao? Người đều thấy được, chúng ta nơi đây cái gì nhà xưởng đều có, còn có đại lượng tồn kho, nghĩ muốn cái gì, chính mình tạo là được."

Hoàng Tuyền lắc đầu, "Không có khả năng, tại một chỗ không có khả năng thu tập được tất cả nguyên vật liệu, các người hẳn là có bề ngoài cung ứng con đường."

Dư Giai trong mắt hiện lên khác thường hào quang, chậm rãi nói: "Ta hiện tại càng ngày càng hiểu kỳ lai lịch của người rồi."

"Ta chính là cái kia làng xóm người."

"Làng xóm dân không có khả năng có người như thế kiến thức."

Nơi ẩn núp bên trong các loại nhà xưởng phương tiện thoát nhìn loại đầy đủ hết, thế nhưng cần nguyên vật liệu cũng nhiều mặt. Một chiếc chiến xa linh kiện không chỉ có riêng là kim chúc, các loại nguyên liệu căn bản cũng không khả năng tại cùng một cái khu xuất hiện.

Cái này là hiển nhiên hoàn cảnh sai biệt tính chất, tại trong đế quốc, hơi chút nhận qua giáo huấn công dân đều có loại này thường thức. Thế nhưng ở cái thế giới này, thường thức lại trở thành hiếm có kiến thức.

Hoàng Tuyền không trả lời.

Dư Giai nhìn chăm chăm gã cả buổi, biết rõ hỏi không ra đáp án, cũng chỉ không hề truy vấn, mà chỉ nói: "Chúng ta quả thật có bề ngoài con đường, cái kia chính là Thánh Địa. . ."

"Tướng Quân!" Quỳ bar hậu chiến sĩ lại lần nữa nhắc nhở.

Dư Giai lạnh nhạt nói: "Yên tâm, ta sẽ không không tuân theo quy định. Thánh sự tồn tại bản thân cũng không phải là bí mật, chuyện cụ thể, liền do chấp chính quan quyết định báo không nói cho gã đi."

Chiến sĩ lúc này mới không nói.

Dư Giai đứng dậy, nói: "Đi thôi, ta dẫn người đi gặp chấp chính quan."

Hoàng Tuyền theo lời đứng dậy, đi theo nàng đằng sau. Chuyện cho tới bây giờ, gã nhìn ra được, Dư Giai đến tìm gã cũng không phải nhất thời cao hứng, cũng không đơn giản vì một cái tối nghĩa mộng cảnh, cuối cùng đáp án, hẳn là liền đang chấp chánh quan chỗ đó.

Hai người không có đi ra rất xa, đột nhiên phía trước hơn mười thước chỗ một cái doanh trại cửa sổ nổ tung, một thân ảnh từ bên trong độn ra, rơi trên mặt đất. Lập tức doanh trại đại môn mở ra, từ bên trong lao ra mấy tên chiến sĩ, hướng thân ảnh kia bọc đánh đi tới.

Hoàng Tuyền đầu xa xa nhìn thoáng qua, sắc mặt trong nháy mắt liền thay đổi.

Từ lầu ba cửa sổ bên trong lao ra đấy, là Diêu.

Dư Giai mới đầu thần thái tự nhiên, chứng kiến Hoàng Tuyền sắc mặt biến hóa, lúc này mới có chỗ động tác. Nàng vừa muốn nói gì, Hoàng Tuyền thôi tự tại chỗ biến mất.

Diêu trên mặt đất lăn vài vòng, biến mất đi hơn phân nửa xung lực, lúc này mới trở mình đứng lên. Trên người nàng khắp nơi là hoa lau vết thương, đầu tóc rối bời, quần áo cũng không chỉnh tề, sau lưng đeo đã phá vỡ một lớn khối, cơ hồ đem toàn bộ lưng cũng lộ ra. Cái kia chỗ miệng vỡ, nhìn qua chính là bị xé mở đấy.

Diêu miễn cưỡng đứng lên, dưới chân mềm nhũn, lại suýt nữa ngã sấp xuống, nàng vịn chân trái, đau nhức được sắc mặt tái nhợt. Xem ra nàng từ lầu ba nhảy xuống được quá mức vội vàng, không có làm bất luận cái gì bảo hộ, trực tiếp rơi vào trên mặt đất xi-măng cứng rắn, rơi không nhẹ.

Thân thể nàng nhoáng một cái, liền hướng hậu ngược lại đi, một cái đại thủ sau này đỡ nàng.

Diêu không chút nghĩ ngợi, trực tiếp vung khuỷu tay hướng về phía sau đánh tới, nhưng đánh tới một nửa, liền a một tiếng kêu lên. Cái kia cái bàn tay ấm áp cùng kiên định, đều là như thế quen thuộc, thậm chí chỉ dựa vào da thịt tiếp xúc cảm giác, Diêu có thể tưởng tượng ra nó đường vân.

"Là ta, không sao." Hoàng Tuyền thanh âm như có ma lực, trong nháy mắt khiến cho thiếu nữ trấn tĩnh lại.

Vài tên nơi ẩn núp chiến sĩ lao đến, đem hai người bao bọc vây quanh, bọn hãn cũng đều quần áo không chỉnh tề, có ở trần.

"Người là ai? Ta như thế nào chưa thấy qua người?"

"Nhìn qua cũng biết là bên ngoài trở về dã nhân, đại khái là vụng trộm trượt vào."

"Mẹ kiếp, gã sẽ không nhiễm bệnh gì, truyền cho chúng ta đi?"

"Quản hãn đấy, dám trộm tiến hạch tâm khu, đánh trước chết hãy nói! Đi chướng mắt đấy, chúng ta mới hảo hảo vui đùa một chút cái này tiểu dã nữ!"

"Đúng, cứ làm như thế!"

Vài tên chiến sĩ người một lời ta một câu, trong mắt lộ hung quang, không có hảo ý mà xông tới.

Không cần hỏi nhiều, nghe bọn hãn mà nói, lại xem bộ dáng của bọn hãn, Hoàng Tuyền cũng có thể biết xảy ra chuyện gì. Gã hai hàng lông mày chậm rãi dựng thẳng lên, đồng tử ở chỗ sâu trong bắt đầu nổi lên đỏ sậm hào quang.

"Đợi một chút!" Dư Giai rốt cuộc đi đến, trước đối với vài tên chiến sĩ quát: "Xếp thành hàng, đứng vững!"

Chiến sĩ nơi ẩn núp ngạc nhiên, mặc dù có chút không tình nguyện, nhưng Dư Giai uy vọng hiển nhiên đủ một lần nữa, bọn hắn thu hồi lúc trước ác hình ác trạng bộ dáng, đứng thành một loạt.

Dư Giai vốn là hướng Diêu nhìn thoáng qua, mới đúng Hoàng Tuyền nói: "Nàng với người quan hệ rất tốt?"

"Ta nói rồi, làng xóm trong có mấy người ta so sánh để trong lòng." Hoàng Tuyền cảm thấy, nói đến đây đã đầy đủ rồi, uy hiếp không cần tái diễn.

"Xem ra quan hệ của các người rất không tầm thường, đây là nữ nhân của người?"

"Cái kia không trọng yếu."

Dư Giai gật đầu, nói: "Tốt, cái kia chuyện này cứ như vậy được rồi. Ta đã nói với người, hiện tại nơi ẩn núp dậm mọi người rất tuyệt vọng, có chút khống chế không nổi chính mình, các loại làng xóm mọi người qua quan sát thời hạn, chính là mình người."

"Cứ như vậy được rồi?"

Dư Giai thở dài: "Bọn hắn mỗi ngày chiến đấu, khó được gặp được điểm mới mẻ chuyện. . ."

Cái kia vài tên chiến sĩ đem Dư Giai cùng Hoàng Tuyền đối thoại nghe vào tai trong, tuy rằng không có nói lời phản đối, thế nhưng nhìn chăm chăm vào Hoàng Tuyền cùng Diêu ánh mắt giương giương mắt hổ, cực đúng hung ác bất tuân.

Dư Giai đủ mạnh mẽ, vì sao bọn hắn không thể ở trước mặt bác mặt mũi của nàng, có thể tại nàng nhìn không thấy địa phương cũng khó mà nói rồi.

Hoàng Tuyền hướng bọn hắn nhìn lại, mấy người tất cả đều trở về tròng, sợ không che giấu chút nào địch ý, có vẫn trực tiếp đối với thiếu nữ dựng lên cái ngón giữa, hơn nữa hướng lên một đứng thẳng một đứng thẳng, cực đúng hèn mọn bỉ ổi.

Hoàng Tuyền đem hết thầy xem tại đáy mắt, quay đầu đối với Dư Giai nói: "Người mới vừa nói, nơi ẩn núp mọi người rất tuyệt vọng, cái này vài cái cũng hẳn là đồng dạng."

"Đúng vậy." Dư Giai không rõ gã vì cái gì nói lên cái này, vô thức mà trả lời.

"Tốt lắm, ta liền giúp bọn hắn giải thoát một cái." Hoàng Tuyền thanh âm rất yên lặng.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 63: Chấp Chính Quan

"Dừng tay!"

Dư Giai giờ mới hiểu được tới, lập tức thò tay đi ngăn đón, thế nhưng là Hoàng Tuyền lại như huyễn ảnh, tự nàng giữa ngón tay lén qua, xuất hiện ở trước mặt vài tên chiến sĩ kia.

Hoàng Tuyền tay phải từ từ nâng lên, lưu lại đạo đạo tàn ảnh, tại hung mãnh nhất tên kia chiến sĩ ngực nhẹ nhàng vỗ. Cái kia chiến sĩ trên mặt vẫn ngưng kết lấy khinh miệt biểu lộ, ánh mắt nhìn cũng là Hoàng Tuyền nguyên bản đứng yên địa phương.

Trên mặt hấn nhanh chóng nhiễm lên một tầng ửng đỏ, sau đó đầu đột nhiên nổ tung, huyết cùng óc lẫn vào cùng một chỗ, văng mấy người còn lại một đầu vể mặt.

Dư Giai khom người nhảy lên, trong miệng vẫn còn kêu cái gì, thế nhưng là giờ khắc này toàn bộ thế giới cũng đã mất đi thanh âm, ánh sáng cùng hình ảnh lưu động cũng trở nên bất khả tư nghị chậm. Chỉ Hoàng Tuyền động tác bình thường, như nước chảy mây trôi, tại mỗi cái chiến sĩ trên người cũng vỗ một cái.

Các chiến sĩ đầu người từng cái nổ bung, nở rộ huyết hoa cả Dư Giai cũng không thể tránh đi.

Nàng chụp một cái cái không, từ mưa máu bên trong xuyên qua, sau đó trở lại kinh ngạc mà nhìn Hoàng Tuyền, đối với trên mặt cùng trên người vết máu giống như chưa tỉnh.

Vài tên chiến sĩ nơi ẩn núp thi thể từng cái ngã xuống, Hoàng Tuyền đứng ở chính giữa, nhạt nói: "Ta nói rồi, chọc giận ta, hối hận không nhất định là ai."

"Người muốn khai chiến?"

"Nhân loại chỉ còn lại có như vậy điểm, ta cũng không muốn tự giết lẫn nhau. Nhưng nếu như các người nhất định phải bức ta mà nói..., ta phải không quan tâm nhân loại có thể hay không tại trên tay của ta diệt vong đấy." Hoàng Tuyền tựa như đang nói một kiện lại so với bình thường còn bình thường hơn việc nhỏ.

Lúc này đột nhiên vang lên âm thanh cảnh báo, quanh quẩn tại toàn bộ nơi ẩn núp trên không. Là trong doanh phòng các chiến sĩ khác thấy được một màn này, lập tức luôn vang lên cảnh báo.

Số lượng rất nhiều chiến sĩ từ trong doanh phòng dũng mãnh tiến ra, thành mảnh hòng súng đen ngòm chỉ ở Hoàng Tuyền, nếu không phải Dư Giai ở đây, chỉ sợ bọn họ đã nhện không được khai hỏa.

Diêu mở to hai mắt nhìn đây hết thấy, nàng đến bây giờ còn không có kịp phản ứng, nhưng không ngại nàng xem gặp chiến sĩ nơi ẩn núp đối với Hoàng Tuyền nâng lên hòng súng, bổ nhào vào trên người Hoàng Tuyền ngăn hẳn lại.

Hoàng Tuyền một tay vịn chặt Diêu, án lấy bờ vai của nàng, giúp nàng đứng vững. Thì cứ như vậy đứng ở tầng tầng hòng súng trong vòng vây, yên lặng mà trấn định, tựa như chung quanh chiến sĩ căn bản không còn tại đồng dạng.

Loan Kiệt cùng Thiên Hỏa cũng theo sau đi đến, Loan Kiệt sắc mặt đại biến, hỏi: "Đây là có chuyện gì?"

Thiên Hỏa đảo qua trên mặt đất quần áo không chỉnh tề chiến sĩ thi thể, nhìn lại một chút Diêu cùng Hoàng Tuyền, trong lòng đã đại khái đoán được là chuyện gì xảy ra. Gã nhìn chăm chăm vào Hoàng Tuyền, trước mặt sắc mặt ngưng trọng, quát: "Năm bắt!"

"Đợi một chút!" Dư Giai lao đến, ngăn lại Thiên Hỏa.

"Người muốn làm cái gì?" Thiên Hỏa nhíu mày hỏi.

Dư Giai hướng Hoàng Tuyền nhìn một cái, thở dài, nói: "Đừng để cho phổ thông chiến sĩ lên, cái kia là chịu chết."

Thiên Hỏa cảm thấy ngoài ý muốn, lập tức nói: "Rất tốt, cái kia ta tự mình tới."

Dư Giai lúc này đây không ngăn trở ... nữa ngăn đón, thối lui đến một bên. Hoàng Tuyền thì đem Diêu đẩy hướng bên cạnh, khó được hiện ra chút rất nghiêm túc thần thái.

Thiên Hỏa đem trên người vũ khí cởi xuống, ném trên mặt đất, hoạt động vài cái các đốt ngón tay, chậm rãi đi về hướng Hoàng Tuyền. Loan Kiệt cùng một đám chiến sĩ lộ ra hưng phấn thần sắc, Thiên Hỏa là quan chỉ huy, thế nhưng là rất lâu chưa thấy qua gã toàn lực xuất thủ.

Thiên Hỏa đi thẳng đến trước mặt Hoàng Tuyền, cơ hồ muốn dán cùng một chỗ, lúc này mới dừng bước. Hiện tại hai người đầu mũi cách xa nhau không đến mười kilômet phần, va chạm ánh mắt cơ hồ muốn lau ra tia lửa.

Thiên Hỏa đột nhiên hét to, ra tay như điện, như điên bạo như mưa rào hướng Hoàng Tuyền công tới!

Gã so với Hoàng Tuyền thấp nửa cái đầu, thế nhưng là thân thể cực kỳ khỏe mạnh, chuẩn bị cơ bắp giống như từng cục dây thép, thân thể từng cái vị trí tựa hồ cũng có thể biến thành vũ khí, mỗi một cái công kích đều là trầm trọng vô cùng.

Chiến đến kịch liệt chỗ, Thiên Hỏa càng là một cái đầu chùy đánh tới hướng mặt Hoàng Tuyền!

Hoàng Tuyền ứng đối càng là kinh tâm động phách, Thiên Hỏa ra khuỷu tay gã cũng ra khuỷu tay, Thiên Hỏa lên gối gã cũng trở về đụng, mỗi một cái cũng cùng Thiên Hỏa giống như đúc, từng chiêu phát sau mà đến trước. Đợi đến Thiên Hỏa đầu chùy công tới, Hoàng Tuyền cũng là thân thể ngửa ra sau, lập tức một đầu nện ở Thiên Hỏa trên ót!

Phịch một tiếng trầm đục, Loan Kiệt ở bên cạnh thấy được vô thức mà quay mặt đi, các chiến sĩ khác càng là mỗi cái cảm giác hàm răng cay mũi,

Có liền trong tay họng súng cũng nện trên mặt đất.

Thiên Hỏa như uống rượu say tửu, lưng la lưng lay mà lui ra phía sau, lập tức ngửa mặt lên trời ngã xuống, hôn mê bất tỉnh.

Hoàng Tuyền trên trán thì xuất hiện một mảng lớn dấu đỏ, hấn tự tay sờ sờ cái trán, cau mày nói: "Ừ, có chút đau nhức."

Hoàn toàn yên tĩnh.

Tại chiến sĩ nơi ẩn núp trong suy nghĩ, Thiên Hỏa tự như cùng Chiến Thần một loại. Cho dù là bị số lượng chiếm ưu thế tuyệt đối quỳ ăn thịt người vây quanh, gã cũng có thể sanh sanh mở một đường máu.

Năm đó nổi danh nhất chiến dịch, Thiên Hỏa lâm vào tuyệt cảnh, viên đạn đánh ánh sáng, mã tấu bẻ gãy, gã sanh sanh dùng hai tay xé nát hơn

mười người quý ăn thịt người, lại cắn chết cuối cùng vài cái, tiếp tục tồn tại trở lại nơi ẩn núp.

Mà bây giờ, liền khi bọn hăn trước mặt, Hoàng Tuyền lấy giống như đúc chiêu thức chính diện đánh tan Thiên Hỏa, cũng đánh tan lòng tin của bọn hăn.

Loan Kiệt chỉ cảm thấy trong miệng khô khốc, tựa như hơn mười ngày không có uống qua nước. Gã muốn xuống mọi người nổ súng, thế nhưng là mệnh lệnh tại trong cổ họng quanh quẩn, như thế nào cũng không phát ra được thanh âm nào.

Dư Giai phản ứng đầu tiên, chạy tới nâng dậy Thiên Hỏa. Chứng kiến Thiên Hỏa còn có hô hấp, quả thực chỉ là hôn mê bất tỉnh, lúc này mới nhẹ nhàng thở ra.

Không có có mệnh lệnh, các chiến sĩ cũng không biết nên xông lên hay là như thế nào. Hoàng Tuyền đã chứng minh chính mình so với quý ăn thịt người còn muốn hung mãnh, một khi động thủ liền là sinh tử đánh đấm, không tiếp tục chỗi trống.

Lúc này mọi người bên tai đột nhiên vang lên một cái hùng hậu thanh âm trầm thấp: "Dẫn hăn tới gặp ta."

"Chấp chính quan?"

"Dẫn hăn tới gặp ta." Cái kia không biết từ chỗ nào truyền đến thanh âm lại lặp lại một lần.

Loan Kiệt hướng Hoàng Tuyền nhìn một cái, đối với Dư Giai nói: "Người dẫn hăn đi thôi, ta tại đây nhìn Lão đại."

Dư Giai gật đầu, đối với Hoàng Tuyền nói: "Đi theo ta, chấp chính quan muốn gặp người."

Hoàng Tuyền vừa muốn cất bước, Loan Kiệt liền thò tay ngăn lại một bên muốn chạy đi bên người Hoàng Tuyền Diêu, nói: "Nàng không thể đi."

Hoàng Tuyền hai hàng lông mày lại chậm rãi bị dựng lên.

Dư Giai nói: "Yên tâm, hiện tại dứt sẽ không còn có người đánh chủ ý của nàng."

"Tốt." Hoàng Tuyền đáp.

Có cái kia mấy cỗ thi thể không đầu, cùng với chóng mặt mê Thiên Hỏa phía trước, trừ phi là tên điên, mới có thể đi đánh Diêu chủ ý.

Dư Giai mang theo Hoàng Tuyền đi vào một chỗ u tĩnh sân nhỏ.

Tiểu viện không có thủ vệ, cũng không có gác cổng, trong nội viện bố trí thì rất gọn tinh xảo tâm tư, dưới bóng cây bày đặt bàn đá ghế đá, bố cục phong cách đều là phong cách quý phái.

Nhưng mà trong nội viện đại thụ đã không có vài miếng lá cây, nhánh cây cuối sắc bén như là một cây trường thương nhọn, cành thân thì chuẩn bị vận vẹo. Trong nội viện hồ nước khô cạn thấy đáy, không có chút nào nước, trần trụi ra rạn nứt năm chắc bùn. Vốn nên là khắp thực hoa cỏ nơi hẻo lánh, chỉ đất vàng, cả lá khô đều không có một mảnh.

Toàn bộ sân nhỏ không có chút nào tức giận, giống như thôi lãng phí nhiều năm.

Dư Giai mang theo Hoàng Tuyền đi vào lầu nhỏ, lên lầu ba, trên đường đi yên tĩnh, không có gặp được bất luận kẻ nào, nàng tại một cái phòng trước dừng bước, gõ môn.

Đại môn hiện lên màu đỏ sậm, trầm trọng mà chắc nịch, bề ngoài lên diêu khắc phiến phức xa xỉ xinh đẹp hoa văn trang điểm, chạm trổ tinh tế tỉ

mỉ tinh xảo, thế nhưng là tại lờ mờ hành lang dưới ánh sáng, cùng thế giới hoàn toàn xa lạ hoa lệ, chỗ này đại môn chỉ cấp người âm trầm kinh khủng cảm giác.

"Tiến đến." Phía sau cửa truyền ra thanh âm trầm thấp.

Dư Giai đẩy cửa ra, chi chậm chậm thanh âm nghe đặc biệt chói tai, không biết cái này ồ trực có bao nhiêu lâu chưa từng duy trì.

Phía trước cửa số ngồi một người nam nhân, tóc chải vuốt được chỉnh tề, áo sơ mi trắng cùng móc treo đều không có một tia lộn xộn. Nghe được tiếng bước chân, gã xoay người, mỉm cười nói: "Đã thật lâu không có có khách nhân đến rồi, thật xin lỗi, ta không có cách nào đứng lên chào mừng ngài."

Hoàng Tuyền lúc này mới chú ý tới, người nam nhân này lại ngồi ở xe lăn. Gã hai đầu gối trở xuống bộ phận, sớm đã biến mất.

Chứng kiến Hoàng Tuyền ánh mắt, nam nhân cười cười, nói: "Đó là mười năm trước một cuộc chiến đấu lưu lại kỷ niệm, ta chưa từng có nghĩ tới, bên trong quý ăn thịt người lại có khủng bố như vậy cường giả. Có thể nhặt về một cái mạng, cũng coi như vận khí ta tốt."

Gã đẩy xe lăn, đi tới trước mặt Hoàng Tuyền, vươn tay, nói: "Tôn Chiến, quan chấp hành nơi ẩn núp."

Hoàng Tuyền thò tay, tại hãn chưởng chỉ lên sờ nhẹ hậu liên thu trở về, nói: "Hoàng Tuyền."

Tôn Chiến lơ đễnh, nói: "Vừa vặn chuyện ta cũng biết rồi, thật sự thật có lỗi, hy vọng người đừng để trong lòng."

Hoàng Tuyền đạm mạc nói: "Ta thất thủ giết mấy người, các người cũng đừng để trong lòng."

Tôn Chiến nhìn Hoàng Tuyền, trong mắt ở chỗ sâu trong sắc nhọn mang lóe lên, sau đó lại chậm rãi biến mất, cười khổ nói: "Nếu như ta hai chân vẫn còn, chỉ bằng người những lời này, thế nào cũng phải cùng người đánh một cuộc."

"Thiên Hỏa không phải là đã đại biểu các người đánh qua sao?"

"Nếu như ta còn có hai chân, Thiên Hỏa cũng không thể đại biểu tất cả của ta bộ thực lực."

Hoàng Tuyền nhạt nói: "Đúng không? Ta vẫn là không có đem hết toàn lực."

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 64: Thánh Địa

Tôn Chiến nhìn chăm chăm vào Hoàng Tuyền nhìn hồi lâu, Hoàng Tuyền ánh mắt không có một chút dao động cùng lập loè.

Gã thở dài, nói: "Ngoại trừ Thiên Hỏa, cũng không có khác người thích hợp, có thể làm cho người xuất ra toàn bộ thực lực. Người hẳn là đã thấy được nơi ẩn núp hiện trạng, khắp nơi không khí trầm lặng, tất cả mọi người rất tuyệt vọng."

Hoàng Tuyền nhập lại không nói chuyện, thế nhưng Dư Giai từ thần sắc của hắn bên trong có thể đọc bối rối, Hoàng Tuyền đối với nơi ẩn núp căn bản không có đồng tình tâm.

Tôn Chiến đối với Dư Giai nói: "Lĩnh Hoàng Tuyền đến đỉnh lâu nhìn một cái, ta nghĩ gã sẽ rõ."

Dư Giai gật đầu, dẫn Hoàng Tuyền lại lên hai tầng, cuối cùng đứng ở lầu các nóc nhà. Nàng hương phương xa một ngón tay, nói: "Nhìn xem bên kia."

Phương xa đen kịt đấy, nồng đậm trầm trọng màu xanh sẫm là duy nhất màu sắc, bên kia cũng là Vũ Lâm!

Tôn Chiến lâu nhỏ nằm ở nơi ẩn núp một bên kia, cũng chính là cùng núi tương đối một bên. Hiện tại nhìn ra ngoài rõ ràng còn là Vũ Lâm, nói cách khác, toàn bộ nơi ẩn núp đều bị Vũ Lâm bao quanh.

Quả nhiên, đi ra Vũ Lâm đều là một loại ảo giác, trong cái thế giới này, không có loại thứ hai lựa chọn, từ ở bên trong Vũ Lâm đi ra, còn có thể đến ở bên trong Vũ Lâm đi.

Phương xa Vũ Lâm, đã không phải là thịnh vượng sinh cơ đại biểu, mà là quý dị dữ tợn hóa thân, cái kia thật sâu màu xanh lá, đậm đặc đến làm cho người hít thở không thông, đó là thế giới đối với nhân loại ác ý.

Hoàng Tuyền lẳng lẳng yên nhìn chuyên, thần tình trên mặt không có chút nào biến hóa. Dư Giai lại đợi chuyên, mới xác nhận Hoàng Tuyền quả thực không có cảm thấy khiếp sợ, cho dù là thoáng động dung.

Nàng không biết, Hoàng Tuyền tại tiến vào nơi ẩn núp lúc, đã từ Thánh Huy bao trùm phạm vi độ cong suy tính ra nơi ẩn núp lớn nhỏ. Hiện tại tận mắt nhìn thấy một bên kia cũng là Vũ Lâm, đúng là trong dự liệu, chút nào không kinh ngạc.

"Trở về đi, chấp chính quan còn đang chờ."

Hoàng Tuyền cùng Dư Giai lại trở về Tôn Chiến gian phòng.

Tôn Chiến đẩy xe lăn đi tới bên tường, luôn động dây thừng, từ trên tường đánh xuống một bức đại địa ý đồ. Trên bản đồ tuyệt đại bộ phận đều là màu xanh lá, chỉ chỗ giữa một cái màu nâu đỏ chuồng, đại biểu cho nơi ẩn núp.

Hoàng Tuyền nhìn kỹ bất đồng sắc mặt khối cùng đánh dấu, chậm rãi hỏi: "Chỉ có một nơi ẩn núp?"

Tôn Chiến cười khở: "Một trăm năm trước hẳn không phải là."

Những lời này trong vẫn có rất nhiều không lại chi ý, nói thí dụ như, hiện tại đã biết chỉ còn lại có cái này một cái, hoặc là nói, trăm năm qua

cũng không còn có thể lực lượng cùng cái khác nơi ẩn núp giữ liên lạc, ngay cả Tôn Chiến cũng không thể cho ra xác định đáp án.

Bất quá đáp án cũng không trọng yếu, kết quả của nó đang ở trước mắt, cái này nơi ẩn núp, những người này, đã là cái này ở bên trong mảnh Vũ Lâm cuối cùng đảo hoang.

Tôn Chiến cầm lấy chỉ thị cán, tại trên địa đồ một chút, nói: "Cái này ba mươi năm trước bản đồ, trên thực tế, chúng ta vị trí hiện tại hẳn là như thế."

Hẳn tại màu nâu đỏ khu vực bên trong lại vẽ một vòng tròn, xem đã dậ chưa trở về co lại nhiều ít, có thể Hoàng Tuyền trí não chuẩn xác mà làm ra biên giới suy tính, nơi ẩn núp chiếm cứ diện tích giảm bớt một nửa còn nhiều hơn.

Hoàng Tuyền minh bạch, đây cũng chính là nói, tại đây bên trong ba mươi năm, Thánh Huy lực lượng rút nhỏ một nửa.

Tôn Chiến lại từng điểm trên bản đồ mảng lớn màu xanh lá khu vực, nói: "Cái này bức bản đồ đã có mấy trăm năm lịch sử, lúc ban đầu nó cũng không phải bộ dáng bây giờ, lúc đó cái này mặt trên còn có núi non sông ngòi, cũng có thung lũng hạp cốc, góc trên bên phải chỗ đó vốn có đầu tương đối an toàn Vũ Lâm thông đạo, khả năng chính là thông hướng mặt khác nơi ẩn núp a?"

"Thế nhưng theo thời gian chuyển dời, chúng ta ở phía trên bôi màu xanh lá càng ngày càng nhiều, cho tới bây giờ, chính là người trông thấy bộ dáng. Chỉ bất quá ta đã không muốn lại ở phía trên bôi càng nhiều nữa màu xanh lá rồi, vì sao một mực không hề động qua."

Trên bản đồ lục sâu cạn không đồng nhất, niên đại gần càng thêm tươi đẹp chút, xa thì có chút tái đi. Thế nhưng là niên đại càng thêm lâu dài màu

xanh lá, ngược lại có chút tái nhợt. Bôi lên cùng đánh dấu dấu vết rất có sai biệt, lộ vẻ trải qua mấy bất kỳ chấp chính quan.

Từng khối màu xanh lá, có nghĩa là nhân loại tại đây mấy trăm năm bên trong không ngừng bại lui, cho tới bây giờ chỉ có thể núp ở nơi ẩn núp ở bên trong, tuyệt vọng mà chờ tận thế đã đến.

Về phần cái này ở bên trong mảnh Vũ Lâm hay không còn có làng xóm dân hoạt động, chỉ nhìn Diêu bọn hắn làng xóm vận mệnh liền cũng biết,

Dù cho tồn tại, cũng ăn bữa hôm lo bữa mai, hoàn toàn không làm nên chuyện gì.

"Ngay tại mấy tháng trước, cũng không có như vậy tuyệt vọng, dù sao còn có Thánh Địa. Nhưng là bây giờ, cách thời gian ước định đã qua trọn vẹn ba tháng, Thánh Địa còn không có xuất hiện. Người của chúng ta còn có thể bình thường tồn tại, bình thường huấn luyện, bình thường xuất chiến, ta cũng không cách nào đối với bọn họ yêu cầu càng nhiều."

"Thánh Địa thị cái gì?"

Tôn Chiến lấy ra một bức họa, đưa cho Hoàng Tuyền.

Hoàng Tuyền tiếp nhận nhìn qua, lập tức toàn thân hơi chấn động.

Vẽ bên trong rõ ràng là một chiếc Tinh Tế phi thuyền!

Nguyên lai đây chính là cái thế giới này nhân loại Thánh Địa.

Cùng trên mặt đất dần dần lan ra, nuốt hết, chiếm cứ hết thủy Vũ Lâm so sánh với, chiếc phi thuyền này quả thực được xưng tụng là Thánh Địa.

Hoàng Tuyền nghĩ đến quý ăn thịt người đang tìm tìm Cực Nhạc Viên số tinh hạm tên lửa đây, cảm giác cả chuyện này thập phần quý dị, đã biết

có ba chiếc vượt qua hà hệ tinh hạm xuất hiện ở cái địa phương này, vạn năm trước gã tòa hạm, mấy ngàn năm trước Cực Nhạc Viên số, mấy trăm năm trước Thánh Địa.

Gã phảng phất có loại cảm giác xấu, ý thức được những chuyện này khả năng cùng mình cùng một nhịp thở.

Gã vì sao mất đi rơi tan trước một khắc ký ức? Vì sao tại xuyên qua làng xóm dân bình chướng lúc, sẽ thấy vạn năm trước phản quân thủ lĩnh? Vì sao tại vạn năm hậu tỉnh lại, lại gặp vạn năm trước ác mộng bên trong người cùng tình cảnh?

Hoàng Tuyền dẫn xuống đủ loại nghi vấn, chuyên tâm nghiên cứu trong tay tinh hạm ý đồ, lấy ánh mắt của hắn, từ chi tiết chỗ có thể đoán được chiếc thuyền này quy mô cùng chủ công năng.

Chiếc này Tinh Tế phi thuyền cũng không tính chỗ, nhưng cũng đạt tới để quốc thực dân phi thuyền tiêu chuẩn. Nếu như trên thuyền có đầy đủ hôn mê khoang thuyền lời nói như vậy nó có thể bốc xếp và vận chuyển ngũ vạn người bước lên xa xôi khá dài Tinh Tế hành trình.

"Nguyên lai đây chính là Thánh Địa, đã có Thánh Địa, vậy các người vì cái gì không cười nó, ly khai cái mảnh này tử đích Vũ Lâm đây? Lấy nơi ẩn núp trước mắt nhân khẩu, hẳn là tất cả đều có thể leo lên Thánh Địa đi?"

Tôn Chiến cười khổ, "Ly khai? Như thế nào ly khai?"

Hoàng Tuyền nhìn gã, chờ đợi đáp án.

Mặc kệ chiếc này tinh hạm là nơi nào đến đấy, cái này quy mô, chủ công năng không thiếu, còn có tại hành tinh nội phi hành năng lực, nói cách khác, đã sớm giải quyết xong ngược lại trọng lực hệ thống động lực nan đề. Muốn rời khỏi Hành Tinh lực hút vòng, quả thực dễ như trở bàn tay.

Tôn Chiến hỏi lại: "Người cuối cùng là người nào? Bên trong làng xóm không có khả năng có người người như vậy xuất hiện, vô luận là cái gì tổ tiên truyền thừa, đều không bao gồm cái này."

"Ta là người nào không trọng yếu, vì cái gì người không mang theo lấy nơi ẩn núp người, cười thánh rời đi?"

Tôn Chiến lắc đầu, nói: "Thánh Địa tại mấy trăm năm trước liền tồn tại, nếu có thể ly khai nơi đây, sớm đã đi, còn dùng chờ tới bây giờ."

Gã thở dài, đẩy xe lăn đi tới phía trước cửa sổ, nhìn ngoài cửa sổ từng gốc cây vụn vụn, da vũng như thạch, nhưng còn sống cây, nói: "Có lẽ các vị tổ tiên đã từng có cơ sẽ rời đi, bất quá bọn hãn không muốn buông tha cho cái này khối sinh tồn sinh sôi nảy nở thổ địa, không muốn đem thuở nhỏ lớn lên gia viên chấp tay tặng cho quý ăn thịt người. Vì sao bọn hãn lựa chọn lưu lại chống lại, thẳng cho tới hôm nay."

"Hiện tại vì cái gì không đi?"

"Đi không được, Thánh Địa không phải là người muốn giống như như vậy, nó ở trên trời bay lượn, chúng ta căn bản là khống chế không được nó."

"Chẳng lẽ nói, nó một mực là ở điều khiển tự động hình thức xuống tàu tuần tra?"

Tôn Chiến trong mắt hào quang chớp động, nói: "Người cả cái này cũng biết, hiển nhiên chẳng những không phải là làng xóm người, có lẽ căn bản không phải chúng ta người của thế giới này!"

Tôn Chiến thần tình có một loại quả là thế ý vị, lại không có biểu hiện ra quá khiếp sợ. Điều này cũng nghiệm chứng Hoàng Tuyền lúc trước phỏng đoán, nơi ẩn núp người lãnh đạo, so với làng xóm dân đối với cái thế

giới này rất hiểu rõ muốn hơn rất nhiều, nhiều đến vượt qua văn minh thay thế.

Hoàng Tuyền nói: "Ta nói rồi, cái này không trọng yếu. Hiện tại chúng ta cũng cần thạch sinh mệnh lực lượng mới có thể sinh tồn, vì sao thiên nhiên chính là đứng chung một chỗ đấy. Thế nhưng, nếu như các người cảm thấy thân là đồng tộc có thể khiêu chiến của ta điếm máu chốt, ta đây cũng không ngại nói cho các người biết, chết trong tay ta đồng tộc cũng có không ít."

Tôn Chiến cùng Hoàng Tuyền đối mặt một lát, trong ánh mắt lợi hại diệt hết, thở dài: "Cũng đến lúc này, chúng ta còn muốn nội chiến. Ha ha, đám quỷ ăn thịt người liền chưa bao giờ trong hội đấu, chẳng lẽ đây chính là bọn họ có thể đem chúng ta bức đến tuyệt lộ nguyên nhân?"

"Hiển nhiên không phải là."

Hoàng Tuyền chưa thấy qua quỷ ăn thịt người tồn tại tình cảnh, đối với Tôn Chiến cái này đánh giá không tỏ rõ ý kiến. Đã hình thành nguyên vẹn xã hội kết cấu trí tuệ chủng tộc, chuyên không có nội đấu?

Hoàng Tuyền có thể không thể nào tin được, gã nghĩ đến chính là quỷ ăn thịt người bộ lạc bích họa, cùng với đối với trăn ngập Vũ Lâm thế giới không biết lực lượng nhận biết. Thánh Huy tại thần trong chiến đấu thất bại, mới là nhân loại lâm vào tuyệt cảnh nguyên nhân thực sự.

Cho dù là Hoàng Tuyền, cũng không cách nào cùng toàn bộ thế giới chống lại.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỤC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 65: Lời Tiên Đoán

Tôn Chiến cũng không tranh luận, mà là nói: "Thánh Địa tàu tuần tra lộ tuyến cũng không cố định, thế nhưng mấy trăm năm qua, chúng ta đã sớm thăm dò nó quy luật. Tuy rằng vẫn không thể điều khiển, nhưng là có thể dẫn dắt nó đường biển sơ qua đều rời đi. Cách mỗi mấy năm, nó lại biết bay qua nơi ẩn núp, cho chúng ta mang đến nhất định tiếp tế cùng tài nguyên."

"Các người cũng đã tiến vào qua tinh bên trong hạm, phá giải điều khiển hệ thống có khó khăn như vậy sao?"

Hoàng Tuyền nghi hoặc, lấy gã nội đưa sinh hóa khí quan năng lực, chỉ cần không phải đế quốc tiên tiến nhất cái kia mấy khoản Tinh Tế chiến hạm, những thứ khác cơ bản có thể tại hai ba ngày nội hoàn toàn phá giải.

Cái thế giới này nhân loại khoa học kỹ thuật cây cực kỳ kỳ quặc, giống như vạn vật lò luyện chính là tụ tập công nghiệp khoa học kỹ thuật cùng huyền thuật pháp tại nhất thể, đỉnh cao nhất bộ phận cũng không so với đế quốc thua kém. Đã như vậy, vạn vật ngọn nguồn, trăm sông đổ về một biển, hẳn là cũng có thể tương tinh hạm hoàn toàn khống chế.

Tôn Chiến tiếp nhận Hoàng Tuyền trả lại Thánh Địa tranh vẽ, cẩn thận trên bàn cất kỹ, nói: "Căn cứ ghi chép, đám tiên bối có thể phá giải điều khiển hệ thống, lại không có nắm chắc không đúng Thánh Địa tạo thành bất luận cái gì tổn thương. Bọn hản sợ một khi thánh địa đã đi ra thế giới của

chúng ta, cũng tại sâu xa trong tình không xảy ra vấn đề, như vậy toàn tộc đều hủy diệt. Vì sao đám tiên bối đối với Thánh Địa nghiên cứu rất nhiều năm, trước sau đều không có ra tay."

Tôn Chiến thanh âm chuyển thành trầm thấp, "Lại về sau, chúng ta dần dần đi vào khốn cảnh, phân đi ra làng xóm từng cái một chậm rãi mất đi tin tức, quý ăn thịt người lại càng ngày càng nhiều, cũng càng ngày càng mạnh. Chúng ta cũng không còn có thể lực lượng thăm dò vượt qua tấm bản đồ này bên ngoài khu vực, tộc nhân có hạn tài nguyên toàn bộ dùng tại chiến đấu cùng sinh tồn lên, lịch sử cùng tri thức dần dần tại tản ra dật. Không biết từ lúc nào lên, chúng ta triệt để đã mất đi phá giải điều khiển hệ thống năng lực. Về phần Thánh Địa hướng dẫn, động lực cùng với phòng ngự cùng duy sinh hệ thống, không phải nói nguyên lý, liền là như thế nào vận chuyển, cũng xa xa vượt ra khỏi chúng ta lý giải năng lực. Thánh Địa, liền thật sự biến thành một cái tự chủ vận hành Thánh Địa."

"Lưu lại ở phía trên tộc nhân lợi dụng nó đến tất cả cái địa phương thu thập tài nguyên, đưa đến nơi ẩn núp. Cũng lợi dụng nó tìm kiếm mới thích hợp sinh tồn địa phương. Chúng ta còn có thể đem ưu tú nhất đời sau đưa lên Thánh Địa, để cho bọn họ học tập, trưởng thành, chờ mong một ngày kia, bọn hắn có thể vượt qua chúng ta, tìm được thoát khỏi tù ngục phương pháp."

"Rất tốt ý tưởng."

Tôn Chiến lại là cười khổ, "Ý tưởng tốt có cái gì hữu dụng? Ta một mực ở lo lắng, quý ăn thịt người sẽ đối với Thánh Địa ra tay. Nhiều năm như vậy, bọn hắn một mực ở tìm kiếm đánh rơi Thánh Địa phương pháp, hiện tại đã qua dự định thời gian, Thánh Địa lại còn không có xuất hiện, chỉ sợ..."

"Không, không dễ dàng như vậy." Hoang Tuyền lắc đầu.

Tinh Tế phi thuyền không có yếu ớt như vậy, trầm trọng bức hơn nữa lực phòng ngự cuộc, đừng nói phổ thông quý ăn thịt người, coi như là Hồn, làm cho nàng tùy tiện oanh kích, đoán chừng cũng mài không hết lực phòng ngự cuộc hiển nhiên khôi phục.

Cho dù là năng lượng chưa đủ, phòng ngự hộ thuẫn công suất không đủ, chỉ là có thể ngăn cản loại nhỏ thiên thạch trùng kích bức, nàng cũng đừng nghĩ đực thủng.

Từng binh sĩ vũ khí đánh vào Tinh Tế trên phi thuyền, liên tương đương với gãi ngứa, trọng pháo thẳng oanh cũng chỉ là không đến nơi đến chốn. Có thể một người đối phó Tinh Tế chiến hạm đây, phóng nhân toàn bộ đế quốc thời đại, cũng chỉ Hoàng Tuyền một người thể thôi.

Nguyên nhân chính là như thế, rất nhiều Tinh Vực, vô số phản kháng quân cùng người phản loạn, mới có thể đối với hấn sợ như sư tử hổ báo.

Ít nhất liền Hoàng Tuyền thấy quý ăn thịt người, không có khả năng uy hiếp được một chiếc còn có thể tự động tẩu tuần tra Tinh Tế phi thuyền.

Trong lòng Hoàng Tuyền dần dần dâng lên một cái người can đảm ý tưởng, hỏi: "Thánh Địa phi hành lộ tuyến ý đồ, các người còn gì nữa không?"

Tôn Chiến hai mắt sáng ngời, nói: "Người nói là. . ."

"Chúng ta dọc theo Thánh Địa phi hành lộ tuyến tìm tòi, nhìn xem nó cuối cùng vì cái gì còn không có đến."

Tôn Chiến hô hấp cũng có chút dồn dập, suy nghĩ một chút, nói: "Có người gia nhập nói, vậy có thể thực hiện, ít nhất chúng ta có thể tìm tòi mấy trăm km. Chờ ta một chút!"

Hắn gọi lên Dư Giai, đi đến căn phòng cách vách, một lát sau ôm trở về một chồng địa đồ, mỗi tấm lên cũng vẽ nước cờ đạo bắt mắt hồng tuyến, địa đồ một góc vẫn đánh dấu có thời gian.

Dư Giai đem địa đồ đặt lên bàn, nói: "Những thứ này đều là Thánh Địa phi hành lộ tuyến."

Hoàng Tuyền cầm lấy địa đồ,

Từng cái cẩn thận đọc qua.

Đó có thể thấy được, trước kia nhân loại quả thực đối với Thánh Địa điều khiển hệ thống có chỗ phá giải, nó phi hành lộ tuyến mỗi bức cũng không giống nhau, nhưng đều là vây quanh Giống như trung tuyến tại chếch đi.

Như thế mà tới được là một loại thời kì, phi hành lộ tuyến chếch đi lại đột nhiên giảm bớt, biên độ không lớn, đường trung tâm tuyến lại đã xảy ra cải biến.

Hoàng Tuyền nghĩ một lát, suy đoán có thể là tại cái đó thời kì, nơi ẩn núp nhân loại đám tiền bối, muốn xâm nhập phá giải Thánh Địa điều khiển hệ thống, trên phạm vi lớn sửa chữa phi hành lộ tuyến, thậm chí triệt để cải biến nó tự động tàu tuần tra trạng thái.

Nhưng mà năng lực của bọn hắn theo không kịp dã tâm, đại khái là đối với Thánh Địa đã tạo thành tổn hại, hoặc là gặp được lại không có thể phá giải cái nào đó miễn cảm quyền hạn, khiến cho tinh bên trong hạm bộ hệ thống phòng ngự phản kích, từ đó về sau, bọn hắn đối với Thánh Địa quyền hạn liền nhỏ đến thương cảm rồi.

Xem ra người của thế giới này loại, cao hơn văn minh đáp lại Tinh Tế văn minh vẫn là chơi cờ kém một lấy.

Thánh Huy dưới ảnh hưởng cao độ phát đạt đại não, triết học lĩnh vực tương tự pháp thuật phụ trợ phương thức, cuối cùng không thể địch qua chỗ công nghiệp hệ thống chống đỡ dưới, dựa vào suy luận cùng tính toán trí não.

Hoàng Tuyền suy nghĩ một chút, lại không có thể cho hai cái khoa học kỹ thuật cây ai ưu ai kém xuống đánh giá. Cả hai sinh trưởng thổ nhượng, nhân khẩu, địa vực cùng tài nguyên cũng kém đến quá nhiều, người của thế giới này loại đám tiền bối có thể vượt qua khoa học kỹ thuật cây tìm được phương pháp lợi dụng Thánh Địa, cũng đã rất rất giỏi rồi.

Hiện tại tại Hoàng Tuyền trong ý thức, vô số phi hành tuyến đường đã một lần nữa chồng lên nhau, trí não tự động tính ra hai cái tàu tuần tra lộ tuyến. Trước một cái là Thánh Địa bản thân tàu tuần tra lộ tuyến, mà phía sau một cái độ lệch không lớn, thế nhưng hoàn toàn chính xác có rõ ràng đều rời đi.

Nếu như có thể tìm được Thánh Địa, chạm đến cùng đế quốc đồng nguyên văn minh, có lẽ Hoàng Tuyền trong lòng tích lũy nghi vấn, lại có tiến thêm một bước đáp án.

Hoàng Tuyền cầm qua một tấm bản đồ, ở phía trên vẽ ra tính toán qua mới nhất hạch tâm đường hàng hải ý đồ. Tôn Chiến cùng Dư Giai ở bên cạnh nhìn, ánh mắt càng ngày càng sáng.

Tại Hoàng Tuyền không nhìn thấy địa phương, Tôn Chiến cùng Dư Giai trao đổi một cái ánh mắt, Dư Giai đối với Tôn Chiến thập phần xác định gật gật đầu.

Tôn Chiến lộ ra một tia thần sắc phức tạp, như là tràn ngập chờ mong, giống như là đối với tương lai mê mang.

Trên thực tế, trong cơ thể Hoàng Tuyền cảm ứng trang bị đã đem hai người mờ ám thu hết vào mắt, từ gặp Tôn Chiến bắt đầu, gã sẽ không tiếc

hao tổn năng lượng đối với cả cái gian phòng tiến hành toàn bộ phương vị giám sát và điều khiển.

Dư Giai từ đi tìm gã bắt đầu, liền bày ra ngôn vô bất tẩn (biết gì nói nấy) tư thái, tại hãn cùng chiến sĩ nơi ẩn núp xung đột thời điểm, cũng trên thực tế có phần có khuynh hướng gã. Loại này khác thường, không chỉ là đối với hãn lực lượng tôn trọng, cũng không có khả năng chỉ nhìn một cách đơn thuần vì một giấc mộng.

Hiện tại Hoàng Tuyền cơ bản có thể khẳng định, Dư Giai có được tương tự lời tiên đoán năng lực, nàng nhìn thấy tương lai chỉ sợ không ngừng cái kia một cái cộng mộng.

Loại năng lực này cũng nhận được chấp chính quan nhận thức, cho nên hãn thăm dò nhập lại xác định cái gì về sau, đem Hoàng Tuyền mang đến gặp Tôn Chiến, hơn nữa đều không có giữ lại mà đem địa đồ cùng Thánh Địa giao trong tay hãn.

Đối với một cái người xa lạ, một cái lực lượng có thể uy hiếp toàn bộ nơi ẩn núp người xa lạ, bọn hãn tiếp nhận được quá mức nhanh, cũng quá hiển nhiên. Xem ra tại Dư Giai chứng kiến tương lai ở bên trong, Hoàng Tuyền xác nhận chiếm cứ một lần nữa muốn địa vị.

Bất quá Hoàng Tuyền cũng không quan tâm Tôn Chiến cùng Dư Giai chân thật ý tưởng, cũng đúng những thứ kia quá mức mịt mờ cùng không rõ đồ vật không có hứng thú, cái này vạn vạn thế giới quá không bình thường, quá dễ dàng bị nói dối.

Mà gã có mục tiêu của mình, phán đoán của mình, chính mình đi về hướng đáp án đường nhỏ.

"Thánh Địa lên cũng có bao nhiêu người, có cái gì nhân vật trọng yếu sao? Còn có, đến gần lời của nó, có nào cần phải chú ý sự tình?"

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 66: Biến Hóa Tinh Không

Hoàng Tuyền hiện tại đã triệt để tiến nhập hành động hình thức, dựa theo trước kia đã làm vài trình tự, bắt đầu quy hoạch phương án hành động.

Tôn Chiến suy nghĩ một chút, nói: "Thánh Địa trên có hai cái nhân vật trọng yếu nhất, một cái là Lôi Đình, gã là nhân loại đệ nhất cường giả, dù cho ta hai chân hoàn hảo, cũng tuyệt đối không phải là đối thủ của hắn. Coi như là người, chỉ sợ cũng ngăn cản không được Lôi Đình mấy chiêu."

Hoàng Tuyền không tỏ rõ ý kiến, thân thể của hắn còn không có khôi phục lại đỉnh phong, có thể gã chiến lực một mực là vượt xa thân thể hạn chế đấy. Tại cùng cấp bậc độ sức ở bên trong, toàn bộ đế quốc ở trong, gã cũng chưa bao giờ gặp một cái có thể chịu được một trận chiến đối thủ, toàn bộ là nghiền ép.

Hoàng Tuyền chân chính tài phú ở chỗ gã kinh khủng chiến đấu trực giác, có thể tại trong nháy mắt khám phá đối thủ nhược điểm, bản năng lựa chọn tốt nhất công kích phương thức, đây là cái gì loại trí não cũng thay thế không được.

Tôn Chiến lời nói căn bản là chưa đi đến vào lỗ tai Hoàng Tuyền. Hoàng Tuyền một mực tin tưởng, chiến lực là dựa vào đánh chính là, mà không phải kẻ yếu phán đoán.

"Cái khác thì là Thánh Giả, hắn là Thánh Địa nhân loại lĩnh tụ, cũng là tinh thần của chúng ta trụ cột. Thánh Giả có được cùng thạch sinh mệnh

câu thông năng lực, có thể chứng kiến quá khứ vị lai, sự hiện hữu của hần, là chúng ta có thể chống lại đến nay nguyên nhân."

Hoàng Tuyền lập tức thấy hứng thú, cùng thạch sinh mệnh câu thông?

Thạch sinh mệnh hạch tâm chính là Thánh Huy, hoặc là nói là yếu hóa bản Thánh Huy. Thuần khiết Thánh Huy cơ hồ không thể lợi dụng, đế quốc kéo dài qua nhiều Tinh Vực, cũng bất quá tiếp cận ra một cái Long Kỳ chiến doanh. Nhưng ở cái thế giới này, cơ hồ người người cũng có thể tiếp nhận thạch sinh mệnh lực lượng.

Nếu như nói Thánh Huy là cao cao tại thượng, như vậy thạch sinh mệnh liền không chỉ là bình dị gần gũi, quả thực là phổ yêu chúng sinh rồi.

Hoàng Tuyền tại rút ra làng xóm thạch sinh mệnh năng lực lúc, tựa hồ cảm giác được một chút ý thức chấn động. Nhưng nó bên trong ẩn chứa năng lực quá ít, vì sao Hoàng Tuyền cũng nói không rõ đạo ý thức kia chấn động có hay không thật sự tồn tại.

Nơi ẩn núp cùng trong thánh địa thạch sinh mệnh khẳng định phải lớn hơn làng xóm, nói không chừng thực có ý thức.

Một phương diện khác, quý ăn thịt người bích họa bên trong cũng miêu tả rồi, Thánh Huy cùng không biết lực lượng đều có tự mình ý thức, tại toàn bộ Vũ Trụ trong phạm vi triển khai tranh đấu, triết học phương diện lời nói chính là Thần Minh ý chí đi.

Nếu như Thánh Giả thật có thể đủ cùng thạch sinh mệnh câu thông, cái kia Hoàng Tuyền ngược lại rất muốn gặp gã. Ít nhất thạch sinh mệnh nên biết cái thế giới này lịch sử cùng tồn tại, đều hiểu rõ Vũ Lâm không biết lực lượng Bản Nguyên cùng nhược điểm.

Hoàng Tuyền đối với tham dự đến Thánh Huy cùng không biết lực lượng chinh chiến bên trong không có chút nào hứng thú, thế nhưng là mặc

dù gã đối với người của thế giới này loại không có gì cảm giác, cũng phải cho bọn hăn tìm được dung thân chỗ.

Nếu như quý ăn thịt người bách hoạ liền là chân thật lịch sử, như vậy làm không tốt người của thế giới này loại chính là cuối cùng nhân loại.

Xem trước mắt nơi ả núp cùng Diêu cái kia làng xóm tình hình, nhân loại cái này chủng tộc tồn tại liên tiếp đã tràn đầy nguy cơ, Hoàng Tuyền cũng không muốn lấy tư cách trên thế giới cái cuối cùng người, cô độc địa chết đi.

Dù là tại mộng cảnh tỏ rõ tương lai, có hơn tốt làm bạn, Hoàng Tuyền cũng không muốn.

Hăn và Dư Giai lại không quen.

Chinh phục vô số Tinh Vực Hoàng Tuyền, từ không nghĩ tới, chính mình chuyên gánh chịu lên một cái chúa cứu thế nhân vật, gã chưa từng có như thế bao la ý chí, chỉ là không làm không được.

Tôn Chiến trên giấy vẽ ra Thánh Địa bên trong sơ đồ phác thảo, ở phía trên làm tốt rồi dấu hiệu, sau đó nói: "Ba năm trước đây Thánh Địa một lần cuối cùng xuất hiện lúc, lúc ấy phía trên có hai ngàn người, trong đó một nghìn bảy trăm danh trưởng thành cùng ba trăm đứa bé. Trưởng thành cơ hồ đều là chiến sĩ, thế nhưng đạt tới nơi ả núp tinh nhuệ cấp bậc chỉ một trăm người, bọn hăn cũng là chuyên trách chiến sĩ. Người còn lại phải chịu trách nhiệm nghiên cứu, chế tạo, thăm dò cùng với sửa sang lại cùng ghi lại lịch sử cùng Tinh Không."

"Tinh Không?"

"Chúng ta Tinh Không một mực ở cải biến, ta không biết vì cái gì, cũng không người nào biết, ngay cả Thánh Giả đều không thể làm ra giải thích. Cái này không hợp với lẽ thường, vô luận là tổ tiên truyền thừa, hay

là Thánh Địa hệ thống bên trong hướng dẫn tư liệu, cũng nói rõ Tinh Không hẳn là bất biến đấy. Hoặ là nói, lấy chúng ta tạm thời sinh mệnh, không có cách nào cân nhắc tinh không biến thiên, thậm chí từ nhân loại lịch sử góc độ cũng không cách nào cân nhắc.

"

Hằng Tinh biến thiên đương nhiên có thể cân nhắc, nhưng đó là đặt chân tại toàn diện và lại cao độ cân đối phát triển khoa học kỹ thuật hệ thống phía dưới. chỉ nhìn một cách đơn thuần lấy mắt thường đi quan sát, quả thực khó với đo vẽ bản đồ cùng tính toán.

Nếu là thật sự theo như lời Tôn Chiến , đỉnh đầu Tinh Không một mực ở liên tục biến thiên, cái kia loại hiện tượng này cũng rất không thể tưởng tượng nổi, cả Hoàng Tuyền cũng không cách nào giải thích. Cái này căn bản cũng không hợp thường thức, trừ phi là tại cái khác Vũ Trụ.

Thế nhưng trải qua trong khoảng thời gian này quan sát, rất nhiều vật lý tham số cùng để quốc thời kì cũng là giống nhau, nói cách khác rất lớn trình độ lên, Hoàng Tuyền là ở cùng một cái Vũ Trụ ngủ say một vạn năm, mà không phải xuyên qua đến cái khác bất đồng Vũ Trụ.

Nếu như cùng một cái Vũ Trụ, thì càng nói không được.

Hoàng Tuyền thả tay xuống lên giấy bút, đi đến phía trước cửa sổ, ngưỡng đang nhìn bầu trời. Ngày tể sắc trời thoi minh, trong trường hợp đó mây đen che đầy toàn bộ bầu trời, bên ngoài như trước lờ mờ, giống như bình minh ban đầu lên thời gian.

Trời đã sáng, đương nhiên nhìn không tới Tinh Không, nhưng Hoàng Tuyền biết rõ, Tinh Không là ở chỗ đó, Đứng ánh mặt trời cùng mây đen sau lưng. Tại Vũ Trụ duy độ ở bên trong, nhân loại hưng suy tồn vong bất quá là trong thời gian ngắn chuyện, Tinh Không cũng là Tuyên Cổ bất biến.

Tinh Không ra sao chuyên biến?

Chẳng lẽ nói, cái tinh cầu này thời gian lưu tốc không giống nhau?
Làm sao có thể?

Hoàng Tuyền trong đầu đột nhiên nhảy vào một cái ý niệm trong đầu, giả như dưới chân cũng không phải Tinh Cầu đây?

Cái ý nghĩ này một lòng, gã lập tức trong lòng rung mình. Thẳng cho tới bây giờ, còn không có dấu hiệu chứng minh, dưới chân của hắn là khối Tinh Cầu, thổ nhượng, nham thạch, thảm thực vật loại vật này cũng không phải là bằng chứng.

Hoàng Tuyền tạm thời đem lộn xộn ý tưởng để qua một bên, gã lại tới đây thời gian còn thiếu, phần lớn thời gian lại đang không thấy mặt trời ở bên trong Vũ Lâm tồn tại, căn bản không có chú ý quá mức dính Tinh Không. Phân biệt phương hướng, toàn bộ nhờ Vũ Lâm địa loại chi tiết, cùng với từ trường đến tiến hành.

Đợi khi tìm được Thánh Địa, chỗ đó hẳn là có liên tục ghi chép bản đồ tinh vực, có thể đại khái hiểu rõ biến thiên tình huống. Thậm chí có thể cùng Hoàng Tuyền trong trí nhớ đế quốc Tinh Vực ý đồ tiến hành so với, nói không chừng có thể xác định vị trí phương vị, quy hoạch ra một cái trở về đế quốc lộ tuyến.

Ngay lúc đó đế quốc, Thánh Huy tuy rằng đã tồn tại, thế nhưng đối với đế quốc tình hình chung ảnh hưởng quá mức bé nhỏ, cái này chỉ thuộc về cao hơn võ lực lĩnh vực, tuyệt đại đa số như ong thợ loại làm việc tay chân cả đời người bình thường, cũng không biết Thánh Huy tồn tại.

Có lẽ, có hơi nhỏ cơ hội, đế quốc vẫn là một mảnh Tịnh thổ, cách xa không biết lực lượng cùng Thánh Huy đang lúc tranh đấu.

Hết thủy điều kiện tiên quyết, chính là tìm được Thánh Địa.

Hoàng Tuyền trên giấy vẽ ra mấy đạo lộ tuyến, nhiều lần tính toán, cuối cùng vạch tới nhìn như gần nhất một cái, mà lựa chọn trung đẳng khoảng cách một cái.

"Vì cái gì không chọn gần đường?" Dư Giai hỏi.

"Bởi vì là thánh địa đường biển chỉ là của ta kể tính ra lý luận lộ tuyến, nó có khả năng hai bên chệch đi. Nếu như chệch đi, như vậy vừa rồi cái kia cũng không phải là tối ưu lộ tuyến, dựa theo lớn nhất xác suất, chúng ta hẳn là chọn con đường này tuyến."

Hoàng Tuyền thuận miệng giải thích vài câu lựa chọn toán học nguyên lý, kết quả phát hiện Dư Giai cùng Tôn Chiến nghe được đều là vẻ mặt mơ hồ, lúc này mới nhớ tới nơi ẩn núp nhân loại vì sinh tồn, đã đã mất đi rất nhiều lý luận truyền thừa.

Mà tổ tiên truyền thừa, rất nhiều diễn biến thành cầu nguyện lời loại ngôn ngữ, căn bản không có cách nào chải vuốt ra nguyên lý.

Hoàng Tuyền ngậm miệng không nói, bất quá Tôn Chiến cùng Dư Giai cũng hiểu rõ như thế lựa chọn là có đạo lý đấy, tuy rằng bọn hắn nghe không hiểu.

Lộ tuyến đã định, kế tiếp chính là lựa chọn tiến đến tìm tòi nhân viên, cái này danh sách do Tôn Chiến xác định. Bởi vì lần này hành động khả năng tốn thời gian so sánh lâu, bởi vậy ly khai nơi ẩn núp lúc cần mang theo thạch sinh mệnh, đi theo chiến sĩ không thể quá nhiều.

Tôn Chiến đầu tuyến hai mươi người, trong đó bao gồm chính hắn, Thiên Hỏa, Dư Giai cùng Loan Kiệt, có thể nói tinh nhuệ ra hết, mà Hoàng Tuyền điếm Diêu cùng Phi Tiến đi theo. Cái này hơn hai mươi người, liền đem tạo thành thứ nhất chi thăm dò đội ngũ, tiến đến tìm tòi Thánh Địa tung tích.

Cuối cùng, Hoàng Tuyên đưa ra một cái yêu cầu: "Ta muốn nhìn thạch sinh mệnh, hơn nữa cần hấp thu một bộ phận năng lượng."

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 67: Thế Giới Sủng Nhi

Tôn Chiến cùng Dư Giai nhìn nhau một cái, trong mắt lại là thoải mái. Hắn mỉm cười nói: "Cho tới bây giờ, ta mới hoàn toàn tín nhiệm người."

"Vì cái gì?"

"Hấp thu thạch Sinh Mệnh năng lượng, người liền thực đúng là chúng ta đồng loại, hắc ám lực lượng tuyệt sẽ không dung nạp người."

"Nhưng ta đã hấp thu qua thạch Sinh Mệnh lực lượng." Hoành Tuyên hơi hơi nhướng mày, Tôn Chiến lời nói cùng lúc trước làng xóm Đại trưởng lão quá nhất trí.

"Nơi đây ngoại trừ Dư Giai bên ngoài, không ai có thể nhìn ra những người khác trong cơ thể năng lượng tính chất, trọng đại như vậy sự tình, ta tự nhiên muốn tận mắt nhìn thấy mới được. Kỳ thật coi như là người không nói ra, tại hành động trước, ta cũng sẽ yêu cầu người mang theo thạch Sinh Mệnh. Chỉ cần tiếp xúc qua thạch Sinh Mệnh, cũng sẽ bị lực lượng của nó đồng hóa, dù là quý ăn thịt người, cũng sẽ bị tinh lọc thành nhân loại."

"Cái gì?"

Hoành Tuyên lại là một cái ngoài ý muốn. Lúc trước Phi Tiến nói nhân loại sẽ biến thành quý ăn thịt người thời gian, hắn liền trăm mối vẫn không có cách giải, hai giống, vô luận theo cấu tạo còn là sinh lý cơ năng

cũng hoàn toàn bất đồng, cuối cùng đầu cho rằng là cái thế giới này sinh vật học dị thường.

Hiện tại hẳn rõ ràng nghe được, quá trình này còn là đảo ngược hay sao?

Tôn Chiến nói: "Ta lần đầu tiên nghe lúc nói cũng thật bất ngờ, bất quá sự thật như thế. Dựa theo tư liệu ghi chép, hai trăm năm tiền nơi ẩn núp từng tiến hành qua một loạt thí nghiệm, phát hiện bất đồng liều thuốc thạch Sinh Mệnh năng lượng xuống, quý ăn thịt người sẽ không có cùng biến hóa, trên căn bản là cơ thể cùng tổ chức vỡ vụn. Thế nhưng khi thạch Sinh Mệnh năng lượng vượt qua cái nào đó điểm tới hạn, quý ăn thịt người tổ chức tại vỡ vụn đồng thời sẽ gây dựng lại, cuối cùng, bọn hắn liền biến thành nhân loại."

"Nhưng bề ngoài, hoàn là sinh vật học trên ý nghĩa người?"

"Là chân chính người, ngay cả gien đều là đồng dạng."

"Xác suất đây?"

"Ước chừng ba thành."

Ba thành chuyển hóa suất, đã đủ để nói rõ vấn đề. Tuy rằng thất bại là đại đa số, nhưng có thể là khác nhân tố tạo thành, nói thí dụ như vỡ vụn trong quá trình tổn thương qua lớn, cứ thế xuất hiện không thể chữa trị thương tổn, vân... vân.

Hoàng Tuyền suy tư một lát, hỏi: "Những thứ này thí nghiệm kết luận đây?"

"Nhân loại chúng ta, là sinh mệnh chi tử, thế giới sủng nhi."

Hoàng Tuyền há to miệng, cuối cùng không nói gì. Cái này kết luận nghe giống như có như vậy điểm đạo lý, quý ăn thịt người cùng nhân loại là hoàn toàn bất đồng giống, nhưng bị thạch Sinh Mệnh lực lượng thay đổi tạo, rõ ràng liền đổi thành người.

Lại nói tiếp,

Nhân loại quả thực rất giống là sinh mệnh chi tử.

Ở cái thế giới này, thạch Sinh Mệnh liền là nhân loại hết thảy, địa vị quả thực so với hư vô Thần Minh càng thêm trọng yếu. Bởi vậy nhân loại tự xưng thế giới sủng nhi, giống như cũng không sai.

Nhưng nhìn xem nơi ả núp hiện trạng, cùng với tại phô thiên cái địa lục trên biển chiếm cứ cái kia một chút xíu vị trí, loại này thế giới sủng nhi xác thực có chút buồn cười.

Mặc kệ Hoàng Tuyền trong nội tâm nghĩ như thế nào, hẳn cảm thấy không cần phải đi phí cái này miệng lưỡi, chỉ hỏi: "Thí nghiệm về sau như thế nào? Có làm càng nhiều nữa thí nghiệm sao, đẳng cấp cao quý ăn thịt người có thể hay không chuyển hóa, chuyển hóa sau đó nhân loại ổn định sao, có thể hay không dung nhập chúng ta xã hội?"

Tôn Chiến nói: "Cái này thí nghiệm tác động vô cùng khiếp sợ, làm phòng ngừa khiến cho bối rối, lúc ấy nhóm đầu tiên chuyển hóa tới đây quý ăn thịt người đều bị bí mật xử tử. Lại càng về sau, theo thạch Sinh Mệnh lực lượng suy sụp, sẽ không có dư thừa năng lượng tiến hành thí nghiệm. Lúc kia, nơi ả núp trong còn có mấy vạn người, không giống như bây giờ, nhân khẩu đã thành là nguy cơ."

Đến nơi này, Hoàng Tuyền muốn biết liền cũng phân giải được không sai biệt lắm.

Tôn Chiến đối với Dư Giai nói: "Dẫn hãn đi dưới mặt đất Sáng Thế đại điện, cởi mở thạch Sinh Mệnh lực lượng."

"Ách độ đây?"

Tôn Chiến hơi suy nghĩ một chút, nói: "Vô thượng hạn."

Dư Giai tuy rằng sớm có chuẩn bị tâm lý, vẫn là rất là kinh ngạc, nhìn xem Tôn Chiến, nhìn lại một chút Hoàng Tuyền, cuối cùng vẫn còn không nói gì thêm. Hoàng Tuyền lại mỉm cười nói: "Không hổ là chấp chính quan, thông minh quyết định."

Tôn Chiến nói: "Nếu như không cho người thạch Sinh Mệnh, người đại khái muốn bản thân động thủ đã đoạt đi?"

Hoàng Tuyền hướng ngoài cửa sổ chỉ chỉ, nói: "Nhìn xem nơi ẩn núp bộ dáng bây giờ, thạch Sinh Mệnh cuối cùng một chút năng lượng không nên như thế lãng phí. Ít nhất, ta còn có thể mang bọn người ly khai cái này gặp quý rồi địa phương."

Nghe được câu nói sau cùng, Tôn Chiến hai hàng lông mày hơi hơi chớp chớp.

"Ta hành động bất tiện, sẽ không cùng các người xuống lầu." Tôn Chiến mỉm cười nói, sau đó đẩy xe lăn đi tới trước giá sách, gỡ xuống một quyển sách mở ra, lẳng lặng đọc.

Hoàng Tuyền nhìn thoáng qua bìa mặt, phía trên một nhóm duyên dáng nghiêng thân thể chữ là 《Tuyệt Lai Thi Tập》. Hãn đã đối với lần này không có có phản ứng gì rồi, Vũ Lâm bên trong làng xóm đã là cửa tai truyền thừa, ý đồ văn cũng không để lại, chấp chính quan nơi đây rõ ràng còn có thi tập.

Còn muốn nghĩ quý ăn thịt người xã hội cao tầng cùng tầng dưới chót cực độ phân hoá, Hoàng Tuyền cảm thấy, kể tiếp tại nơi này gặp quý rồi thế giới gặp lại bất cứ chuyện gì, hẳn cũng có thể bình thản chịu đựng gian khổ.

Dư Giai mang theo Hoàng Tuyền đã đi ra cái này quý dị mà lại u tĩnh tiêu viện, đi tới chỗ giữa quân doanh trước, cùng thủ vệ vệ binh bắt chuyện qua, liền mang theo Hoàng Tuyền đi vào đại môn.

Hai tên vệ binh nhìn về phía Hoàng Tuyền ánh mắt, không còn là vừa bắt đầu hồ hững cùng chết lặng, ngoại trừ sợ hãi cùng cừ hận, còn nhiều thêm mơ hồ sùng bái. Bọn hắn cũng tận mắt thấy, Hoàng Tuyền thế nào lấy nghiên ép khí thế đánh ngất xi Thiên Hỏa. Sùng bái cường giả, cũng là trong quân truyền thống.

Tiến vào đại môn, lại cả qua ba đạo có người gác cửa khẩu, mới đi xuống dưới đất, đi tới một phiến đại môn tiền. Bên cửa có một cái máy đọc thẻ, phía trên là trong suốt thủy tinh, mơ hồ lộ ra ánh sáng màu lam.

Hoàng Tuyền thấy thế nào thế nào cảm thấy cái này dụng cụ có chút quen thuộc, sau đó chỉ thấy Dư Giai đi tới dụng cụ trước, đem ánh mắt dán đi lên, thời gian qua một lát dụng cụ hào quang liền chuyển là màu xanh biếc, đại môn từ từ mở ra.

Lại là trông đen phân biệt! Hoàng Tuyền lại một lần bị nơi ẩn núp khoa học kỹ thuật kinh sợ đến.

Người của thế giới này loại khoa học kỹ thuật thập phần hỗn loạn, lớn công nghiệp hoàn toàn chưa nói tới, tuy nhiên lại có thể làm ra đến trông đen phân biệt, loại này nửa vờ, thật sự nhường Hoàng Tuyền tính cả hẳn trí não cùng một chỗ cảm thấy suy luận hỗn loạn.

Mỗi khi thu tập được một chút cái thế giới này trụ cột tri thức, tịnh ý đồ quy nạp sửa sang lại thời điểm, hẳn đều có loại cảm giác này.

Hoàng Tuyền thập phần bội phục người của thế giới này loại nhà khoa học, giống như là một cái còn không có lớn lên tiểu hài tử, tuyệt đỉnh thông minh, lại không có gì quy hoạch, khoa học kỹ thuật phát triển hoàn toàn là làm việc không kế hoạch, nghĩ làm sao tới liền làm sao tới.

Thần kỳ chính là, cả rất nhiều tiền đưa khoa học kỹ thuật đều không có, có thể vô căn cứ tạo ra đẳng sau đồ vật. Nghĩ đến lò luyện vạn vật những thứ kia bất đồng công nghệ công thức, lại là dùng lời cầu nguyện phương thức có hiệu lực, Hoàng Tuyền đã cảm thấy đau răng.

Sau đại môn hoàn sắp đặt hai súng máy trận địa, chừng bốn gã chiến sĩ gặp coi giữ. Thạch Sinh Mệnh là nơi ẩn núp hạch tâm cùng căn bản, trùng trùng điệp điệp bảo vệ xung quanh.

Tiến vào sau đại môn là có thể nói rộng rãi đại sảnh, cao tới hai mươi mét, chỗ giữa đứng sừng sững lấy một cây đường kính gần mười thước đại thụ thân cây, thân cây trên kèm theo đủ loại dụng cụ, tại rễ cây rễ cây bên trong xen lẫn rất nhiều lớn chừng quả đấm mạng lưới, bên trong hào quang lưu động, đem thạch Sinh Mệnh năng lượng chuyển vận đến các nơi.

Mà rễ cây bên trong cũng mơ hồ tràn ra hào quang, đồng dạng chở đầy lấy thạch Sinh Mệnh năng lượng.

Tại Hoàng Tuyền nhận biết ở bên trong, toàn bộ đại thụ thân cây đều tại tán ra đậm đặc hào quang, bên trong như là cất giấu một viên mặt trời nhỏ, không ngừng tán dật lấy Thánh Huy.

Dư Giai đi tới đài điều khiển trước, ở phía trên đưa vào một chuỗi dài mật mã, sau đó đem đồng tử nhắm ngay đài điều khiển trên cửa sổ.

Khi tròng đen nghiệm chứng thông qua về sau, rất nhiều dụng cụ bắt đầu khởi động, hoạt động, thua hướng các phía thạch Sinh Mệnh năng lượng đều có chỗ cắt giảm, đạo đạo ánh sáng chảy tụ tập đến chỗ giữa một cái kim chúc thùng tròn bên trong.

Hào quang càng lúc càng nồng nặc, cuối cùng hội tụ một chỗ, ngay sau đó ùng một tiếng vang nhỏ, dụng cụ dưới đáy mở ra, trượt ra một khối móng tay lớn nhỏ bảo thạch.

Cái này là thạch Sinh Mệnh rồi, vốn tại nơi ẩn núp ở bên trong, thạch Sinh Mệnh chỉ dùng để loại phương thức này chế tạo ra đấy.

"Người xem trước một chút, cái này khối thạch Sinh Mệnh bên trong năng lượng có đủ hay không dùng? Hoàn cần bao nhiêu khối?"

Hoàng Tuyên tiếp nhận thạch Sinh Mệnh.

Nó tuy rằng thể tích nhỏ, bên trong ẩn chứa năng lượng nhưng lại nồng đậm tinh khiết, tổng sản lượng rõ ràng không thua bởi làng xóm cái kia khối thạch Sinh Mệnh quá nhiều. Như vậy thạch Sinh Mệnh, có ba khối nhỏ có thể cùng làng xóm cái kia khối cánh tay lớn nhỏ thạch Sinh Mệnh không sai biệt lắm.

"Lúc trước làng xóm tách ra đi thời gian, UU đọc sách www.uukanshu.com mang đi thạch Sinh Mệnh cũng là thể này phải không?"

"Cái loại này thạch Sinh Mệnh bởi vì càng cần nữa ổn định cùng trưởng thành, vì vậy năng lượng mật độ thấp một chút, nhưng cơ bản trên là không sai biệt lắm đấy."

Hoàng Tuyên đem thạch Sinh Mệnh giữ tại lòng bàn tay, nhắm mắt bất động, một lát sau mở hai mắt ra, lại mở ra bàn tay thời gian, cái kia khối thạch Sinh Mệnh dĩ nhiên biến mất.

Dư Giai khó nén khiếp sợ: "Người đã hấp thu?"

"Đúng vậy." Hoàng Tuyên gật đầu.

"Thế nào lại nhanh như vậy?" Dư Giai nhịn không được nói.

Thấy Hoàng Tuyền ánh mắt nghi hoặc, nàng không biết thế nào trong lòng run lên, bèn vội giải thích nói: "Như vậy một khối thạch Sinh Mệnh, chúng ta chỉ sợ cần ít nhất một tháng đi hấp thu. Trên thực tế, cũng không có mấy người có thể hấp thu được nhiều như vậy năng lượng. Toàn bộ nơi ẩn núp ở bên trong, cũng chỉ chấp chính quan, Thiên Hỏa, ta cùng loạn kiệt xuất mà thôi."

Hoàng Tuyền gật đầu, "Nguyên lai là như vậy, ta có thể thể chất có chút bất đồng. Ừ, ta còn muốn mấy khối."

:

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 68: Sinh Mệnh Chi Thụ

"Mấy khối?"

Dư Giai mở to hai mắt nhìn, nàng rất muốn nói, người không sợ bị chống bạo sao? Thế nhưng Tôn Chiến vừa rồi phân phó nổi lên trong lòng, hiển nhiên chấp chính quan là có thấy xa đấy, nàng tận lực bảo trì mỉm cười, hỏi: "Lại chuẩn bị hai khối sao?"

Ba khối thạch Sinh Mệnh, có thể đem hai nàng chống bạo rồi.

Ai ngờ đến Hoàng Tuyền lắc đầu, "Xa xa không đủ, ít nhất phải chín khối."

"Chín khối?"

Dư Giai thanh âm cũng bắt đầu đi điếu, chung vào một chỗ mười khối thạch Sinh Mệnh, cũng có thể chèo chống ba cái làng xóm rồi. Khổng lồ như thế năng lượng tập trung ở trong thân thể một người, cả nghĩ cũng không dám nghĩ.

Hoàng Tuyền do dự một chút, bổ sung: "Trước chín khối đi, không đủ hãy nói."

Dư Giai không nói cái gì nữa, khởi động đài điều khiển, một lát sau chế thành mới thạch Sinh Mệnh, đưa cho Hoàng Tuyền.

Hoàng Tuyền cùng lần trước đồng dạng, cầm chặt thạch Sinh Mệnh, mấy hơi thở công phu, thạch Sinh Mệnh ngay tại trong lòng bàn tay biến mất. Hắn vẫn là cùng trước đồng dạng, xem bắt đầu không có bất kỳ biến hóa nào, trong mắt hào quang đều không có gia tăng một chút.

Dư Giai liên tiếp chế lấy ba khối thạch Sinh Mệnh, đều bị Hoàng Tuyền bất động thanh sắc mà hấp thu. Nàng sắc mặt đã trở nên có chút đỏ dẫn rồi, trước mặt nam tử này giống như không đáy, giống như giả bộ bao nhiêu thứ đi vào cũng sẽ không lên đỉnh điểm sóng lớn.

Trước trước sau sau cộng lại, đã Năm khối thạch Sinh Mệnh rồi, chỉ sợ sẽ là trong thánh địa vị kia Lôi Đình đại nhân, hút thu lại cũng muốn phí chút khí lực đi?

Nhưng Hoàng Tuyền lại không có chút nào biến hóa, nếu không phải Dư Giai ánh mắt có thể chứng kiến trong cơ thể năng lượng lưu động, nàng đều phải hoài nghi Hoàng Tuyền có phải hay không giữ những thứ kia thạch Sinh Mệnh tất cả đều ăn nuốt rồi.

Hoàng Tuyền giống như vĩnh viễn là cái kia không thay đổi biểu lộ, lại hướng Dư Giai đưa tay ra.

Nàng mang theo điểm hờn dỗi tính chất, trùng trùng điệp điệp vô xuống đài điều khiển, tranh giành một tiếng, thạch Sinh Mệnh theo chế lấy máy móc trong bản ra, rơi vào trong tay nàng.

"Cho!" Nàng hung dữ mà nói.

Hoàng Tuyền không rõ nàng tại sao lại đột nhiên tức giận, nghi ngờ nhìn nàng một cái, cầm qua thạch Sinh Mệnh nắm chặt lại quyền, liền vừa không có.

Nhìn hắn lại lần nữa mở ra bàn tay, Dư Giai đột nhiên có loại tàn nhẫn cắn một cái kích thích.

Theo từng khối thạch Sinh Mệnh tại Hoàng Tuyền trong tay biến mất, Dư Giai ánh mắt dường như trở nên càng ngày càng nguy hiểm.

Hoàng Tuyền có chút chẳng biết tại sao,

Thế nhưng do dự một lúc sau, còn là lại một lần nữa thân thủ. Lần này Dư Giai không có khách khí, nâng...lên tay Hoàng Tuyền chính là một mực!

Hoàng Tuyền tại chỗ ngưng ngẩn, dù là Dư Giai trở mặt, ra tay đánh lén, cũng sẽ không nhường hãn như thế giết mình.

Khiếp sợ phía dưới, hãn cuối cùng không có có phản xạ có điều kiện mà ra tay phản kích, vẫn còn phục hồi tinh thần lại thời điểm, khống chế tốt thân thể, dù không thể bị cắn làm tổn thương, cũng không có thể bản ngược quá độ, làm bị thương nàng một mực Bạch Nha.

Dư Giai thấy giáo bất động tay Hoàng Tuyền, lại phát hung ác, bắt đầu tổn hơi thừa lời, thậm chí còn lắc đầu.

Hoàng Tuyền thở dài, thân thủ vỗ vỗ đầu của nàng, hỏi: "Cuối cùng làm sao vậy?"

Dư Giai cuối cùng nhả ra, lại bắt lấy tay Hoàng Tuyền không thả. Nàng không có xem Hoàng Tuyền, mà là đem ánh mắt chuyển qua một bên, nói "Ta theo nhớ sự tình thời điểm lên, vẫn tại tái diễn cái kia mộng, mỗi khi đóng lại ánh mắt, nó sẽ xuất hiện. Với ta mà nói, ban ngày thì một cái thế giới, ban đêm lại là một cái thế giới. Người biết, trong mộng thế giới có bao nhiêu tuyệt vọng, thế nhưng là cái kia tuyệt vọng chỉ địa một mực có người. Với ta mà nói, người chính là bồi bạn ta lớn lên chính là cái người kia, ta, ta không biết nên nói như thế nào. . ."

Ánh mắt của nàng hơi đỏ lên, nỗ lực không để cho nước mắt chảy xuống.

Tại cây một bên kia, còn có nơi ẩn núp bốn gã thường trực chiến sĩ. Bọn hắn tuy rằng ánh mắt cách trở, không nghe được cũng nhìn không tới, nhưng mà vạn nhất có cái nào đui mù thăm dò sang đây xem một cái, Dư Giai sẽ phải giết người.

Cái kia mộng cảnh, cũng đồng dạng quấy nhiễu Hoàng Tuyền rất nhiều năm. Thế nhưng hắn quanh năm chinh chiến, ngủ say lại đại bộ phận là ở hôn mê trong khoang thuyền vượt qua, tái diễn số lần không tính quá nhiều.

Nhưng mà trong mộng cảnh tuyệt vọng, lại sâu khắc sâu khắc ở đáy lòng của hắn. Đó là Hoàng Tuyền theo sẽ không nhấp lên sợ hãi, cũng là hắn trong cả đời cực ít sợ hãi một trong.

Chỉ một sắc điệu, vạn vẹo vạn vật, không có chút nào sinh cơ hàn lãnh, giống như đặt mình trong hư không cô đảo cô tịch, thực thì không cách nào chống cự. Cùng tử vong so sánh với, cô độc mới là càng lớn kinh khủng.

Tại trong mộng cảnh, nàng chính là duy nhất đồng loại, duy nhất sinh mệnh, cũng là duy nhất sáng sắc mặt.

Dư Giai nhanh chóng lau đi sắp rơi xuống nước mắt, nhanh chóng khôi phục bình thường, nói: "Người còn muốn càng nhiều nữa sao?"

"Một khối, có thể muốn cũng có thể không được."

Dư Giai có chút không rõ.

Hoàng Tuyền giải thích nói: "Phía trước đều là khôi phục thân thể, mà cái này khối chỉ dùng để làm dự trữ năng lượng."

Tại phát hiện cùng Dư Giai có được cùng chung mộng cảnh cùng cùng chung cảm thụ về sau, Hoàng Tuyền ngẫu nhiên cảm thấy có thể đối với

nàng nói nói thật ra.

Dư Giai lại chế lấy một khối thạch Sinh Mệnh, giao cho Hoàng Tuyền, nói: "Nếu chấp chính quan biết rõ, người dùng xong nhiều như vậy thạch Sinh Mệnh năng lượng, chỉ sợ cũng sẽ không hào phóng nói không hạn chế rồi a?"

"Không, hẳn sẽ đem hết khả năng cung ứng."

Dư Giai hừ một tiếng, "Thực tự luyện (quá chú ý chăm sóc đến vẻ đẹp của mình)."

Hoàng Tuyền cười cười, nói: "Kỳ thật thạch Sinh Mệnh, càng hẳn là gọi là Sinh Mệnh Chi Thụ đi?"

Dư Giai lần này là thật sự kinh sợ đến, nghẹn ngào hỏi: "Làm sao người biết?"

Hoàng Tuyền chỉ chỉ trong điện đường thân cây, nói: "Ta cũng có thể chứng kiến năng lượng lưu động, tự nhiên sẽ biết."

Dư Giai hướng Hoàng Tuyền thật sâu nhìn một cái, nói: "Đúng rồi, chúng ta có đồng dạng mộng cảnh, như vậy có đồng dạng năng lượng tầm mắt cũng không kỳ quái."

Hoàng Tuyền mỉm cười, cũng không giải thích. Ánh mắt của hẳn há lại chỉ có từng đó là có thể lượng tầm mắt đơn giản như vậy, có thể hoá đổi hình thức tối thiểu có hơn mười chủng. Tự nhiên sinh ra được thiên phú, dù sao cùng cả cái đế quốc khoa học kỹ thuật kết tinh không cách nào so sánh được.

Hoàng Tuyền nhìn Sinh Mệnh Chi Thụ, nói: "Ta vốn đang đang kỳ quái, vì cái gì thạch Sinh Mệnh nhất định phải cùng cây cối kết hợp, mới có thể thực cột cùng cải tạo chung quanh khu vực, hiện tại ta hiểu được, vốn

nó vốn chính là một thân cây, tự nhiên có thể sinh trưởng cùng khuếch trương."

Hoàng Tuyền chỉ chỉ vẫy quanh Sinh Mệnh Chi Thụ những thứ kia dụng cụ, hỏi: "Bất quá những dụng cụ này như thế nào đến hay sao?"

"Có vấn đề gì không?"

"Lấy nơi ẩn núp tiêu chuẩn, hẳn là chế mới phải." Hoàng Tuyền thẳng thắn.

Có thể hội tụ Sinh Mệnh Chi Thụ năng lượng, đem chuyển hóa làm thạch Sinh Mệnh dụng cụ, đừng nói lấy nơi ẩn núp khoa học kỹ thuật làm cho không đi ra, chính là đế quốc cũng đồng dạng làm không đi ra.

Nếu có thể ở cái này ngành học trên đạt được lý luận tính bay vọt đột phá, có lẽ tiếp qua cái mấy trăm năm, có thể xuất ra thực tế hữu ích, thiết thực.

Như vậy một bộ dụng cụ, Hoàng Tuyền hoàn toàn xem không hiểu hoạt động nguyên lý, đến nỗi không rõ Sinh Mệnh Chi Thụ năng lượng là như thế nào ngưng tụ thành thạch, lại là như thế dễ dàng chuyển hóa cùng hấp thu.

Tại hẳn hỏi thăm phía dưới, Dư Giai có vẻ rất là buồn rầu cùng mê mang. Nàng bị hỏi, mới ý thức tới, nàng cũng không biết bộ này đồ vật như thế nào đến đây, trong ấn tượng theo nhớ sự tình thời điểm lên, nó cũng đã tại đó rồi.

Bởi vì Dư Giai đặc thù thiên phú cùng với chiến lược, tại nơi ẩn núp quyền hạn rất cao, tất cả tư liệu, bao gồm tuyệt mật tư liệu lịch sử đều đối với nàng công khai, tại nơi ẩn núp trong phạm vi, Tôn Chiến biết rõ đây cũng bất quá cùng nàng đồng dạng nhiều.

Chỉ bất quá thân là chấp chính quan, Tôn Chiến tại sách lược trên phương hướng sẽ thêm học tập cùng giải một ít gì đó, mà Dư Giai càng quan tâm thực chiến phương diện nội dung.

Dư Giai tìm khắp nhớ, cũng tìm không ra về bộ này thiết bị tin tức, cũng không nhớ rõ người nào đề cập tới nó nhà thiết kế. Bộ này thiết bị không phải nói nguyên lý đã không ai có thể phải biết, chỉ là chế tạo công nghệ, liền xa xa vượt qua nơi ẩn núp bây giờ trình độ.

Nhưng nếu như bộ này thiết bị là từ bên ngoài đến đây, lại là từ đâu đến hay sao? Thánh Địa nàng từng đi lên qua, ở phía trên sinh hoạt nhân loại, trình độ cũng không so với nơi ẩn núp có bản chất sai biệt, dù sao song phương cách mỗi vài năm sẽ có một lần giao hội cùng trao đổi.

Vì vậy cũng không thể nào là Thánh Địa chế tạo đây, khó như vậy đạo là từ Thánh Địa trên dỡ xuống đến hay sao?

Dư Giai nói ra cái này suy đoán, Hoàng Tuyền chỉ lắc đầu, "Thánh Địa trên tại sao có thể có loại này chuyên môn thiết bị, coi như là có, lúc đó các người cả điều khiển hệ thống cũng không có hoàn toàn phá giải, làm sao biết bộ này thiết bị là đang làm gì? Người còn nhớ hay không được, bộ này thiết bị sớm nhất xuất hiện thời điểm, là thời gian gì?"

Dư Giai nỗ lực hồi tưởng, nhưng lại vẻ mặt mê mang, chỉ nhớ rõ hẳn là có nơi ẩn núp thời điểm, bộ này thiết bị cũng đã tồn tại.

Hoàng Tuyền không hề khó xử nàng, chỉ chỉ Sinh Mệnh Chi Trụ, hỏi: "Cái này cây là lúc nào cái chết?"

Dư Giai thân thể nhỏ khẽ chấn động, thật sâu nhìn Hoàng Tuyền một cái, nói: "Ước chừng, năm mươi năm trước."

"Đây là các người tuyệt vọng nguyên nhân?"

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 69: Hạch Tâm Vấn Đề

Dư Giai thở dài, nói: "Là cũng không hoàn toàn là, mãi cho tới bây giờ, chuyện này bất quá vền vẹn có mấy người biết rõ. Nếu như phía dưới người cùng các chiến sĩ cũng biết Sinh Mệnh Chi Thụ đã chết, bọn hãn cũng sẽ không như thế bình tĩnh."

Hoàng Tuyền lại hỏi tới vài câu, nhưng là Sinh Mệnh Chi Thụ thế nào mà đến, như thế nào sinh, chết như thế nào, Dư Giai lại là lâm vào đần độn trạng thái, căn bản trả lời không được.

Trí nhớ của nàng giống như ở cái địa phương này xuất hiện thiếu thốn, cùng Sinh Mệnh Chi Thụ có quan hệ tầng sâu thứ vấn đề, có thể chế lấy thạch Sinh Mệnh dụng cụ, đều là như thế.

Cái loại này quái dị cảm giác càng thêm rõ ràng.

Nơi ẩn núp cùng làng xóm nhân loại văn minh rõ ràng suy sụp, dung luyện đợi bộ phận mũi nhọn khoa học kỹ thuật nhưng vẫn bảo trì tại đế quốc thời đại tiêu chuẩn, có chút chi tiết trên còn muốn càng thêm tiên tiến. Nhưng bọn hãn khoa học kỹ thuật đứt gãy rõ ràng, cùng xuất hiện toát ra, dùng tổ tiên truyền thừa loại phương thức này cưỡng ép kết nối.

Nếu như nói phía sau màn không có khác nhân tố tại có tác dụng, Hoàng Tuyền là vô luận như thế nào sẽ không tin tưởng đấy. Thánh Địa có lẽ là một trong những nguyên nhân, nhưng quyết không là toàn bộ.

Một chiếc Tinh Tế phi thuyền quả thật có thể đủ làm cho nhân loại khoa học kỹ thuật mang đến cực lớn xúc tiến, nhưng dưới tình huống bình thường, ngoại trừ sử dụng hiện hữu thiết bị bên ngoài, khoa học kỹ thuật phát triển vẫn nên tiến hành theo chất lượng, mà nơi ẩn núp nhân loại rõ ràng không để ý đến trụ cột khoa học, thẳng đến khoa học ứng dụng.

Vì vậy vấn đề hạch tâm không có ở đây Thánh Địa, còn là ở cái thế giới này Bản Nguyên.

Theo Dư Giai nơi đây đã hỏi không ra cái gì, Hoàng Tuyền thất lạc mà biết được, nơi ẩn núp cơ sở dữ liệu cũng không cách nào cho hẳn thêm nữa đáp án.

Theo Sinh Mệnh Chi Thụ năng lượng hạ thấp, bảo vệ nhân viên càng ngày càng ít, về sau, bởi vì thật sự vô lực duy trì, chứa đựng lịch sử tư liệu thiết bị không thể không đóng cửa, hơn nữa lại cũng không cách nào khởi động.

Ngay sau đó nơi ẩn núp cũng như làng xóm đồng dạng, xuất hiện tri thức cùng lịch sử đứt gãy.

Dựa theo Hoàng Tuyền theo dõi, bởi vì sinh hoạt tại Sinh Mệnh Chi Thụ chung quanh, vì vậy nơi ẩn núp chiến sĩ trí lực, cũng không có giống như làng xóm dân thất lạc như vậy thoái hóa, thế nhưng cũng có rất nhỏ thoái hóa dấu hiệu.

Cùng tại sinh tồn trọng áp xuống, lựa chọn tính vứt bỏ một chút nhìn qua không có gì công dụng lịch sử tư liệu, giống như cũng không sai.

Hoàng Tuyền cùng Dư Giai ly khai Sáng Thế đại sảnh. Dư Giai cho hẳn an bài một bộ độc lập gian phòng, thập phần rộng rãi, dù sao hiện tại nơi ẩn núp trong có rất nhiều phòng trống, nguyện ý, hẳn có thể một người ở toàn bộ phong bế quảng trường.

Sắp xếp xong xuôi chỗ ở, Dư Giai liền đem địa đồ tiến đưa tới, để cho Hoàng Tuyền tiếp tục suy nghĩ cùng hoàn thiện chiến thuật kế hoạch.

Khi đêm đến, nơi ẩn núp chọn lựa ra chiến sĩ cùng Diêu cùng Phi Tiến cùng tụ tập tại gian phòng Hoàng Tuyền,

Hoàng Tuyền lại giữ địa đồ treo ở trên vách tường, tạm thời hành động tác chiến phòng chỉ huy .

"Chúng ta đem vào ngày mai sáng sớm xuất phát, dọc theo sơn mạch tiến lên, đầu tiên muốn đến cái này điểm, nếu như ở chỗ này không có tìm được cùng Thánh Địa có quan hệ manh mối, như vậy chúng ta đem tiếp tục xâm nhập, tiến về trước nơi này và nơi đây. Mà trái trên điểm, lại là chúng ta cuối cùng mục tiêu, vô luận tại nơi này điểm tìm được hoặc là không tìm được cái gì, chúng ta đều phải phản hồi."

"Toàn bộ đang hành động, muốn tận lực tránh cho cùng quý ăn thịt người tiếp xúc cùng giao hòa. Mục đích của chúng ta là tìm kiếm Thánh Địa, mà không phải tiêu diệt quý ăn thịt người."

Nhìn Hoàng Tuyền cho ra lộ tuyến cùng kế hoạch hành động, có nhiều kinh nghiệm Tôn Chiến cùng Thiên Hỏa đều là âm thầm gật đầu.

Về phần mục tiêu điểm lựa chọn, dù sao hai người bọn họ cũng nghe không hiểu Hoàng Tuyền tính toán Thánh Địa tàu tuần tra lộ tuyến lý luận, tại trước mắt đều không có đầu mối dưới tình huống, cũng chỉ có thể ngựa chết coi như ngựa sống y rồi.

Giải giải xong phương án hành động, Hoàng Tuyền liền nói: "Nếu như không có có vấn đề, hiện tại bậc thầy có thể nghỉ ngơi."

Tôn Chiến cùng Dư Giai lưu lại, Tôn Chiến là muốn cuối cùng xác nhận một cái mang theo thạch Sinh Mệnh số lượng, định tốt số lượng rời đi

rồi. Dư Giai cũng chưa đi, cũng không nói lưu lại có chuyện gì, chính là như vậy nhìn Hoàng Tuyền.

"Làm sao vậy? Sáng mai còn muốn hành quân, tuy rằng ta cũng cần chăm sóc bình thường chiến sĩ, nhưng đối với người mà nói gánh nặng cũng là không nhẹ. Sớm đi nghỉ ngơi đi!"

Dư Giai nhìn chăm chăm vào Hoàng Tuyền, muốn nói cái gì, rồi lại không mở miệng được, cuối cùng một đạp chân, chạy ra khỏi cửa phòng.

Nàng vừa vừa rời đi, Diêu liên vào được, thiếu nữ quay đầu lại nhìn Dư Giai hình bóng, trên khuôn mặt nhỏ nhắn có chút nghi hoặc. Bất quá nàng tính tình đơn thuần, một chút không được tự nhiên đang nhìn đến Hoàng Tuyền nháy mắt, liền hoàn toàn không hề để tâm.

"Người. . ."

Hoàng Tuyền cả một câu cũng chưa nói xong, Diêu liên nhào vào trong ngực của hắn, thân thể trở nên nóng hổi, như là bắt lửa.

Đi tới trong khoảng thời gian này một mực ở bên trong Vũ Lâm xuyên thẳng qua, tại đường ranh sinh tử giãy giụa, đến nơi ẩn núp nàng lại điếm bị nơi ẩn núp chiến sĩ cường bạo.

Cho tới bây giờ, nàng mới cảm thấy triệt để an toàn, có thể đem mình rửa sạch sẽ, lại có cùng Hoàng Tuyền một chỗ không gian. Ngay sau đó thiếu nữ đáy lòng động lại tất cả tâm tình trong nháy mắt bộc phát, hóa thành lửa bùng, muốn giữ Hoàng Tuyền cùng mình cũng thiêu khô sạch.

Hoàng Tuyền đương nhiên sẽ không cự tuyệt, trực tiếp đem nàng ôm vào giường.

Lầu bên ngoài, Dư Giai lẳng lặng đứng đấy, nhìn trên cửa sổ hai đạo nhân ảnh biến mất, trên môi cũng đã mất đi Huyết Sắc.

Một ngày mới bị kéo ra mở màn.

Sắc trời như trước âm đạm, trong gió mang theo dày đặc hơi nước, đánh vào người có thấm xương lạnh lẽo.

Nơi ẩn núp trong yên tĩnh, đại bộ phận mọi người vẫn còn ngủ say, trên bãi tập đứng đầy hai mươi mấy người thân ảnh, như Tôn Chiến, Thiên Hỏa những thứ này nơi ẩn núp đại nhân vật, cũng đều đổi lại bình thường y phục chiến đấu, mang theo dã ngoại trang bị, võ trang đầy đủ đợi chờ hành động thời khắc đến.

Hoàng Tuyền vòng quanh mỗi người vòng vài vòng, kiểm tra tất cả mọi người trang bị, cẩn thận tỉ mỉ. Kế tiếp hành trình, sẽ quyết định toàn bộ nơi ẩn núp nhân loại vận mệnh, không thể có chút chủ quan.

Hắn tại trước mặt Tôn Chiến dừng bước, có chút ngoài ý muốn nhìn nhìn Tôn Chiến thẳng hai chân, hỏi: "Ta có thể nhìn xem sao?"

"Đương nhiên."

Hoàng Tuyền ngồi xổm xuống, kéo Tôn Chiến ống quần, đập vào mắt là một đôi tinh vi phức tạp máy móc tay chân giả. Từng tay chân giả trên cũng khám nạm lấy một viên thạch Sinh Mệnh, lấy làm động lực.

Hoàng Tuyền cẩn thận nhìn một hồi, mới nói: "Thật là khiến người khiếp sợ."

Tôn Chiến cười cười, nói: "Ta cũng không biết nó là từ đâu đến đây, trong ấn tượng tự mình khi còn bé, nó để lại tại trong kho phòng rồi, trước kia người nào có cần, là có thể tạm thời lĩnh dùng. Lúc kia, ta thật không nghĩ đến mình cũng sẽ hữu dụng trên nó một ngày."

Bộ dạng này máy móc tay chân giả lại là lấy thạch Sinh Mệnh làm động lực nguồn, hiển nhiên cũng không phải là nơi ẩn núp nhân loại ứng

với khoa học kỹ thuật.

Hoàng Tuyền đã thấy nhưng không thể trách, hỏi thăm một cái tin cậy tính, liền không nói thêm lời, tuyên bố xuất phát.

Cái này nhánh nhỏ đội ngũ mỗi người cũng lưng đeo to lớn ba lô, mượn âm đạm, bước lên dài đằng đằng hành trình.

Phía sau núi Vũ Lâm cùng Hoàng Tuyền lúc đến Vũ Lâm không có gì khác nhau, khắp nơi cũng tràn ngập ác ý, như là có vô số ánh mắt, trong bóng đêm lẳng lặng yên nhìn chăm chú lên đội ngũ.

Hấp thu vượt qua mười khối thạch Sinh Mệnh về sau, Hoàng Tuyền thực lực đều đã khôi phục, thậm chí còn có chỗ bổ ích.

Hắn căn cứ Vũ Lâm hoàn cảnh cùng với quý ăn thịt người đặc điểm, lần nữa điều chỉnh trong thân thể đặc thù cơ thể khởi động sắp xếp, hắn hiện tại càng thêm linh hoạt, tốc độ nhanh hơn, lực lượng cũng là càng lớn.

Tại Vũ Lâm trong hoàn cảnh, Hoàng Tuyền hoàn toàn chính là giết chóc hóa thân, chiến lực so với đế quốc thời kì bình thường chiến trường hoàn cảnh còn có thể mạnh mẽ ra một bậc.

Mà lần này điều chỉnh đại giới, thì là hắn không gian vũ trụ tác chiến năng lực hạ thấp, hơn nữa đã mất đi một chút điều khiển đặc thù vũ khí năng lực.

Những thứ kia chuyên môn là Hoàng Tuyền khai thác vũ khí, tại vạn năm thời gian cọ rửa dưới đã sớm biến thành sắt vụn, vì vậy buông tha cho đi cũng không coi vào đâu.

Đội ngũ xếp thành thật dài cánh quân, Hoàng Tuyền đi tại trung hậu đoạn, phía trước từ các chiến sĩ thay phiên thăm dò con đường, đội đuôi thì là Tôn Chiến cùng Thiên Hỏa thay phiên áp trận.

Hoàng Tuyền phần lớn thời gian chính là đi theo đội ngũ tiến lên, lấy tư cách toàn bộ đội ngũ tối cao chiến lược, hẳn muốn bảo tồn thể lực, tùy thời chuẩn bị ứng đối đột phát tình huống.

Tại bên trong Vũ Lâm dò đường là cực độ tiêu hao thể lực đấy, bởi vì thăm dò tốc độ nếu so với đội ngũ tiến lên tốc độ nhanh hơn. Mỗi cái chiến sĩ thực lực cao thấp, theo thăm dò thời gian cùng khoảng cách trên có thể nhìn ra được.

Thế nhưng Dư Giai không biết làm sao vậy, sắc mặt có chút tái nhợt, thể lực cũng so với dưới tình huống bình thường phải kém, biểu hiện được so với bình thường chiến sĩ không mạnh hơn bao nhiêu. Loạn kiệt xuất nguyên bản so với nàng hơn một chút, hiện tại thăm dò thời gian so với nàng dài quá không chỉ một lần.

Hoàng Tuyền cố ý hỏi nguyên do, Dư Giai nhưng lạnh như băng trả lời: "Ta không sao."

Hoàng Tuyền gật gật đầu, không hề hỏi đến.

Vô luận văn minh cùng khoa học kỹ thuật thế nào phát triển, nữ tính cùng nam tính sai biệt vẫn rõ nét tồn tại, giống như nàng như vậy thâm niên cường giả, hẳn là có nắm chắc thân thể của mình tình trạng kinh nghiệm cùng năng lực. Quá nhiều hỏi thăm, ngược lại là không tôn trọng.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 70: Mưa To

Hành quân dài dằng dặc mà lại buồn tẻ, trong nháy mắt chính là một ngày đi qua. Cảnh ban đêm thâm trầm thời gian, dù là trong đội ngũ thành viên mỗi cái chiến lực mạnh mẽ, cũng phải dừng lại nghỉ ngơi.

Ban đêm là không biết lực lượng sinh động thời hạn, chống cự bắt đầu đặc biệt khó khăn, đối với thạch Sinh Mệnh tiêu hao cũng lớn hơn, bởi vậy nơi ẩn núp mới đem không biết lực lượng xưng là hắc ám lực lượng.

Nơi trú quân dựng đơn giản mà không đơn sơ, mọi người ba lượng thành tổ, lẫn nhau dựa vào, mà bắt đầu ngủ say.

Khi vài tiếng rất nhỏ chim hót vang lên thời gian, cơ hồ tất cả mọi người là một nhảy dựng lên. Đây là thức dậy tín hiệu, hiện tại sắc trời còn màu đen, nhưng ở chân trời ẩn hiện một vòng màu trắng bạc. Không trung mây đen giăng đầy, xem ra lại là một cái làm người ta chán ghét ngày mưa.

Loan Kiệt nhìn xem sắc trời, nhổ nước miếng, mắng: "Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, tại nơi ẩn núp thời gian mỗi ngày không có việc gì, vừa ra khỏi cửa liền muốn mưa!"

Đây vốn là câu bình thường phàn nàn, Hoàng Tuyên nghe xong nhưng lại trong lòng khê động. Theo lý thuyết, bên trong Vũ Lâm vô luận lúc nào xuất hiện mưa xuống cũng sẽ không người khác cảm thấy kỳ quái, nhưng mỗi khi cùng nơi ẩn núp nhân loại hành động phát sinh trùng hợp lời nói vậy có ý tứ rồi.

Nếu như đây là cái kia không biết lực lượng cố ý gây nên, đã nói lên nó đã tại viên Tinh Cầu này chiếm cứ ưu thế tuyệt đối, đều có thể ảnh hưởng khí hậu rồi.

Bất quá Thánh Huy lực lượng cũng không phải là không có ngược lại chế năng lực, theo lý không biết lực lượng điều động toàn bộ Vũ Lâm sinh mệnh dốc toàn bộ lực lượng, sớm là có thể đem nơi ẩn núp lật úp, thế nhưng là nó một mực không có làm như vậy, nhất định có nguyên nhân.

Tôn Chiến vỗ vỗ Loan Kiệt vai, nói: "Phản nản nhưng là vô dụng thôi hôm nay ta đến dò đường, người nghỉ ngơi một chút."

"Thế nhưng. . ."

"Mọi người đều biết người chán ghét ngày mưa, ngày như vậy trung khí, chúng ta cũng đều lo lắng người đi ra ngoài dò đường. Người tới thay thế vị trí của ta, ở phía sau áp đội."

Loan Kiệt nhẹ gật đầu, đúng lúc này, không trung đột nhiên truyền đến một tiếng sét đánh, nồng đậm mây đen nhanh chóng từ phía chân trời vọt tới, nguyên bản liền âm đạm ánh mặt trời triệt để biến mất, bên trong Vũ Lâm màu đen được đưa tay không thấy được năm ngón. Theo lại một tiếng sấm sét, mưa to mưa như trút nước hạ xuống.

Vũ Lâm mưa phần lớn là mưa to, bầu trời giống như là đã mở miệng tử đồng dạng, mưa một luồng sóng mà tưới đem xuống, như là có người ở trời cao phía trên không ngừng xuống rót nước.

Bản địa nước đọng rất nhanh liền biến thành đạo đạo dòng suối nhỏ, sau đó hội tụ thành càng lớn dòng sông.

Loại tình huống này, người bình thường cơ hồ vô pháp hành động, tạm thời nơi trú quân cũng căn bản ngăn không được như vậy mưa to. Nguy

hiểm chính theo nước động mà gia tăng, tùy thời có bộc phát lũ bất ngờ nguy hiểm.

Hoàn hảo Vũ Lâm địa thế tương đối bằng phẳng, rậm rạp thảm thực vật khóa lại thổ nhưỡng, bằng không mà nói nói không chừng còn muốn đối mặt đất đá trôi (từ trên núi),

Tại tự nhiên uy lực trước mặt, ngoại trừ Hoàng Tuyền bên ngoài, những người khác đều gặp nguy hiểm.

"Làm sao bây giờ?" Loan Kiệt lớn tiếng hỏi. Hãn toàn thân sớm đã ướt đẫm, vẫn còn phí công mà vô trên người nước, nhìn ra được hãn có bao nhiêu chán ghét ngày mưa.

"Tiếp tục đi tới." Hoàng Tuyền xuống ngăn gọn chỉ lệnh.

"Thu được, người đi theo ta." Tôn Chiến điểm một gã chiến sĩ, muốn hướng Vũ Lâm ở chỗ sâu trong xuất phát.

"Đợi một chút, chân của người không sao sao?" Hoàng Tuyền hỏi.

"Không có việc gì, thứ này phòng cháy không thấm nước, tin cậy cực kỳ." Dứt lời, Tôn Chiến liền dẫn một gã chiến sĩ, biến mất tại bên trong màn mưa.

Hoàng Tuyền điều chỉnh một cái đội ngũ, nói: "Tất cả mọi người theo sát ta, không được tụt lại phía sau!"

Hãn trước tiên hướng bên trong Vũ Lâm đi đến, từng cái một chiến sĩ bảo trì một tay tả hữu khoảng cách, nối đuôi nhau đuổi kịp.

Dư Giai vốn là tại trong đội ngũ, lúc này nhanh hơn bước chân chạy tới, đem một cái hộp vuông be bé vỗ vào Hoàng Tuyền trên lưng. Hộp

vuông be bé lập tức lập loè, phát ra âm đạm ánh sáng màu vàng, tại bên trong màn mưa thập phần bắt mắt.

Làm xong những thứ này, nàng lại trở về trong đội ngũ bộ, lặng yên đi theo tiến lên.

Mưa to thường thường chỉ có thể tiếp tục rất thời gian ngắn ngủi, thế nhưng lúc này đây mưa to lại xuống trồn vẹn một ngày. Bên trong Vũ Lâm hơi chút chỗ trũng địa thế đã biến thành hồ nước, còn không ngừng có dòng suối hòa nhập vào. Bản địa đã ướt trượt không chịu nổi, hơi có không lắm, chân sẽ lâm vào lầy lội.

Cái này hoàn không phải Vũ Lâm, quả thực nhanh cùng đầm lầy không sai biệt lắm.

Nguyên bản Vũ Lâm khí hậu nóng bức, chính là mưa dầm trời cũng bất quá là mát mẻ. Thế nhưng là theo mưa to xuống cả ngày, nhiệt độ vậy mà nhanh chóng giảm xuống, mọi người thở ra trung khí cũng biến thành sương trắng.

Hoàng Tuyên trong tầm mắt nháy lên chữ số biểu hiện, hiện ở chung quanh độ nóng đã không đến mười độ, hơn nữa vẫn còn tiếp tục giảm xuống.

Như thế khác thường khí hậu, đã không thể dùng lẽ thường giải thích, tất cả mọi người biết rõ, cái này nhất định là vì không biết lực lượng nguyên nhân.

Nhưng mà tất cả mọi người là thân kinh bách chiến, sĩ khí không hạ ngược lại tăng. Cái kia không biết lực lượng như thế đại động can qua, nghĩ mọi cách mà ngăn cản bọn hắn, chính nói rõ lần này hành động đánh trúng chỗ hiểm.

Đến nửa đêm, mưa to cuối cùng ngừng.

Cho dù không biết lực lượng bao trùm cả cái hành tinh, năng lực cũng không phải là vô hạn. Vũ Văn Tất cả đều không còn rồi, còn muốn thế nào trời mưa? Lần nữa hội tụ hơi nước cần có thời gian.

Mượn ngấn ngủi gián đoạn, mọi người nhanh chóng tiến hành tu chỉnh, tại bên trong Vũ Lâm phát lên đồng lửa, để sưởi ấm cùng hồng quần áo khô, có chút chiến sĩ trực tiếp ngay tại bên đồng lửa ngủ rồi.

Hoàng Tuyền tại trong đầu duyệt lại lấy hành quân lộ tuyến, cũng chỉ có hãn có năng lực như thế, đem đi qua lộ tuyến tinh chuẩn mà kỹ làm bản sao, cho dù là tại mưa to bên trong cũng sẽ không mê thất phía.

Tôn Chiến tại bên người Hoàng Tuyền ngồi xuống, hỏi: "Có còn xa lắm không?"

Hoàng Tuyền nhìn xem trong tầm mắt thời gian, nói: "Buổi sáng ngày mai năm điểm xuất phát, nếu như không có mưa lời nói hãn là tại mười một giờ thời gian đến cái thứ nhất dự định địa điểm. Nếu như mưa cùng hôm nay đồng dạng lớn, như vậy hãn là tại ba giờ chiều đến dự định địa điểm."

Tôn Chiến nhìn chăm chăm vào Hoàng Tuyền nhìn hồi lâu, nói: "Ta thật muốn biết đầu óc của ngươi là cái gì làm đấy."

Hoàng Tuyền mỉm cười, "Ta cũng muốn biết chân của ngươi là cái gì làm đấy."

"Xem đến chúng ta cũng đồng dạng, hoàn hảo ngươi đứng ở chúng ta bên này."

Hoàng Tuyền bình tĩnh mà nói: "Ta ngược lại thà rằng là một cái quỷ ăn thịt người, ít nhất tại loại này gặp quỷ rồi thì khí trời có thể đứng ở trong ổ, không cần chạy loạn khắp nơi."

Tôn Chiến cười cười, nói: "Có khi ta cũng có thể như vậy nghĩ. Bất quá chúng kiến quý ăn thịt người, liền sẽ nhớ đến ta những thứ kia chết trên tay bọn hãn huynh đệ cùng người nhà, vì vậy chỉ cần có cơ hội, hay là muốn xé bọn hãn."

"Ta hiểu loại này cừu hận, nhưng tình cảnh của chúng ta bây giờ, chỉ sợ càng cần nữa chính là ly khai nơi đây."

Tôn Chiến có chút kỳ quái nhìn một chút Hoàng Tuyền, nói: "Người thật giống như đối với thắng lợi đặc biệt không có có lòng tin."

Bất quá nói xong, hãn từ trào phúng cười, nói: "Liên chúng ta bộ dáng bây giờ, không có bởi vì tuyệt vọng tan vỡ đã không tệ, đâu còn dám hy vọng xa vời thắng lợi?"

Tôn Chiến trong lời nói thăm dò, Hoàng Tuyền rất rõ ràng.

Vị này chấp chính quan, sở dĩ có can đảm được ăn cả ngã về không, đem nơi ẩn núp tiền đồ phóng tới hãn cái này người xa lạ trong tay, là vì mất đi Thánh Địa tin tức nơi ẩn núp đã là không còn lối thoát, mà Hoàng Tuyền xuất hiện nhường Tôn Chiến thấy được lật bàn hy vọng.

Lấy tư cách trước đây chưa từng gặp đỉnh cấp chiến lược, tại địa hình phức tạp xuống, chỉ cần có đầy đủ thời gian, Hoàng Tuyền một người có thể giết chết ngàn vạn quý ăn thịt người. Tại Tôn Chiến trong suy nghĩ, cường đại chiến lược hoàn toàn có thể thay đổi thế cục, tại sao lại như thế đối với tương lai không ôm hy vọng?

Chấp chính quan tại trong nhân loại đã thuộc về cơ trí, nhưng hãn đối với tình thế đánh giá, cuối cùng là đã bị đối với cái thế giới này biết cực hạn.

Hoàng Tuyền hiện tại trong lòng, đang một vài bức cất đi bộ lạc quý ăn thịt người bích hoạ. Trực giác nói cho hãn biết, bích hoạ trên nội dung

cũng thật sự.

Nếu như Thánh Huy đã tại Vũ Trụ phương diện đấu tranh bên trong thất bại, như vậy trên viên tinh cầu này chiến đấu kết cục đã sớm đã định trước, vô luận nhân loại dù thế nào nỗ lực, phấn đấu, cũng không cải biến được bại vong tác động.

Hiện tại Hoàng Tuyền có thể làm đây, chính là trọn lượng trì hoãn triệt để kết thúc một khắc này đến, tìm kiếm một chỗ có thể làm cho nhân loại tạm thời ẩn thân thờ dốc địa phương, sinh sôi nảy nở tộc quần, không đến mức triệt để diệt sạch.

Những sự tình này, hẳn không người có thể nói, chỉ có thể ẩn sâu đáy lòng.

Dưới mắt bước đầu tiên, chính là chạy trốn cái tinh cầu này.

Vũ Lâm đại biểu cho không biết lực lượng, nơi đây đã hoàn toàn trở thành quỹ ăn thịt người sân nhà, theo thời gian trôi qua, quỹ ăn thịt người chỉ biết càng ngày càng lớn mạnh.

Hồn tồn tại chính là một cái cảnh báo, nàng cường đại và lại trí tuệ, phối hợp quỹ ăn thịt người tộc quần cực lớn số lượng, nhân loại căn bản khó có thể chống lại. Nàng hoàn lộ ra, tại nàng phía trên có cường đại hơn tồn tại.

Hồn lúc ấy nói lời, Hoàng Tuyền còn có không có thể hiểu được địa phương, song phương tuy rằng ngôn ngữ tương thông, nhưng hai hoàn toàn bất đồng chủng tộc, nội tại suy luận phân biệt khác thật là bình thường.

Theo Hồn vài câu đầu lời nói ở bên trong, Hoàng Tuyền suy đoán, nàng trong miệng quỹ ăn thịt người vương, đã biết rõ Hoàng Tuyền cái này dị loại tồn tại, đến nỗi Hồn lần kia xuất hiện, chính là vì nghiệm chứng cái gì.

Hoàng Tuyền cuối cùng để nàng ly khai, cũng không có thuận theo Hồn cái kia tuyến truy tìm xuống dưới, không phải là đối với đáp án không có hứng thú, mà là không muốn bị người năm mũi dẫn đi, hấn chán ghét hết thảy thân bất do kỷ.

Chứng kiến Hoàng Tuyền thái độ, Tôn Chiến thì có làm cho suy đoán. Hấn than nhẹ một tiếng, nhờ ánh lửa bắt đầu thanh lý bản thân chân cơ giới.

Đống lửa đối diện, Dư Giai ôm đầu gối ngồi, kinh ngạc mà nhìn nhảy lên hỏa diễm, không biết đang suy nghĩ gì. Hoàng Tuyền ánh mắt ngẫu nhiên rơi vào trên người nàng, nhưng lại rất nhanh dời.

Thì cứ như vậy, đêm yên tĩnh mà đi tới.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 71: Giấc Mơ Kết Cục

Tôn Chiến trong ngực đồng hồ báo thức phát ra rất nhỏ chim hót, tất cả chiến sĩ nhao nhao từ trong lúc ngủ say tỉnh lại, một mực ôm đầu gối bất động Dư Giai cũng mở hai mắt ra, bất quá trong mắt nàng hiện đầy tơ máu, nhìn qua liền biết rõ không có nghỉ ngơi tốt.

Đội ngũ tại u ám trung thượng đường, trên đường trầm mặc đi vào.

Trải qua một buổi tối, không trung lại hội tụ lên nồng hậu dày đặc tầng mây, tùy thời cũng có thể trời mưa.

Hoàng Tuyền chậm lại chút tốc độ, đi tới bên người Dư Giai, hạ giọng nói: "Từ giờ trở đi tùy thời có khả năng gặp được kẻ địch, cái loại này chiến đấu khả năng trước đó chưa từng có. Người cần muốn nghỉ ngơi thật tốt, ta chưa hẳn chăm sóc được người."

Dư Giai hừ một tiếng, lạnh nhạt nói: "Ai muốn người chăm sóc?"

Nàng trên miệng mặc dù cứng rắn, thế nhưng là một mực căng thẳng thân thể lại trầm tĩnh lại. Hoàng Tuyền không nói thêm lời, dưới chân gia tốc, dời về phía đội ngũ phía trước.

Khó được địa toàn bộ buổi sáng đều không có trời mưa, như là Vũ Lâm không biết lực lượng cảm thấy, khó như vậy lấy hình thành hữu hiệu ngăn cản, đơn giản không hề uổng phí khí lực.

Tới gần cái mục đích thứ nhất đấy, Hoàng Tuyền đi tới đội ngũ đoạn trước nhất, tự mình tìm tòi tiến lên. Tôn Chiến, Diêu, Dư Giai đám người thì tại hậu tiếp ứng, Thiên Hỏa cùng Loan Kiệt ngược lại áp trận.

Ở bên trong Vũ Lâm như trước khắp nơi lầy lội, ngẫu nhiên mới có loài chim chấn kinh, vỗ cánh bay lên.

Tiếp tục cả ngày mưa to đối với đám người Hoàng Tuyền là tra tấn, đối với ở bên trong Vũ Lâm dã thú chim bay, thậm chí quý ăn thịt người là đồng dạng tra tấn. Hiện tại toàn bộ Vũ Lâm đều an tĩnh qua được phận, không biết có bao nhiêu nguyên sinh sinh vật tại hôm qua mưa to bên trong chết đi.

Khoảng mười một giờ, thứ nhất chỗ chỗ mục đích rốt cuộc xuất hiện. Đó là một tòa núi nhỏ khêu, địa thế rõ ràng so với chung quanh cao hơn một đoạn, bởi vậy tầm mắt cũng càng thêm tốt, là vùng này tiêu chí.

Hoàng Tuyền trước tiên bước lên gò núi.

Đỉnh lại là một mảnh phế tích, rơi lả tả ngói thạch đang lúc đã dài ra nồng đậm trường cỏ, mấy lớp kín bức tường đổ cùng sinh đầy rỉ sắt máy móc thiết bị im ắng địa kể ra lấy ngày xưa chuyện xưa.

Hoàng Tuyền đi tới lớp kín gãy bức tường trước, thò tay lau đi một khối thẻ kim loại lên bụi bặm cùng rỉ sắt, lộ ra một hàng chữ: "Thứ ba căn cứ quân giới kho."

Nơi đây đã từng là nhân loại thiết lập một cái trụ sở, để mà cùng Thánh Địa liên lạc, hơn nữa tăng cường ngoại vi phòng vệ. Theo quý ăn thịt người khắp nơi khuếch trương, thương vong vô cùng nghiêm trọng nhân loại không thể không bỏ qua chỗ này căn cứ.

Từ Thánh Địa đường biến ý đồ lên ghi chép đến xem, khoảng cách cuối cùng có người đặt chân nơi đây, đã là trọn vẹn hai trăm năm qua đi.

Hoàng Tuyền tại phế tích bên trong rời đi một vòng, không có tìm được cái gì vật có giá trị.

Vũ Lâm trong hoàn cảnh hai trăm năm, nơi ẩn núp nhân loại cơ hồ tất cả mọi người công tạo vật đều gỉ sét hư thối.

Nhưng nơi đây cũng có thể nói mỗi một kiện đồ vật đều cũng có giá trị đấy, nó ghi chép nhân loại mất đi lịch sử. Chỉ là tại thời khắc này, tồn vong âm ảnh bao phủ xuống, không người có hứng thú, có năng lực đi nhặt lên phần này ký ức.

Vài tên chiến sĩ phân biệt đứng ở phế tích tứ giác, quan sát bầu trời cùng chung quanh. Hoàng Tuyền cũng tha cho lấy gò núi rời đi một vòng, sau đó kêu đến vài tên chiến sĩ, để cho bọn họ phân biệt hướng phía bất đồng phương hướng xâm nhập tìm tòi 10 km, sau đó lại trở về tập hợp.

Còn lại người thì là tại phế tích yếm hộ xuống tu kiến nơi trú quân, chuẩn bị ở chỗ này qua đêm.

Đến buổi chiều, trước ra tìm tòi các chiến sĩ đoán chừng còn chưa có tới dự định địa điểm, tích góp từng tí một rất lâu mưa to rồi cuộc ra rồi. Mưa to như tập trung, điên cuồng hướng rửa lấy hết thảm.

Bất quá có phế tích bức tường đổ cùng lưu lại vật liệu chèo chống, nơi trú quân tu kiến rất là chắc chắn, gò núi địa thế vừa cao, rồi cuộc không cần tại mưa bên trong pha cả đêm rồi.

Hoàng Tuyền ngồi tại chính mình trong doanh trướng, đang quan sát địa đồ lúc, Tôn Chiến xốc lên trướng mảnh vải đi vào.

"Giống như không có gì thu hoạch." Gã nói.

"Rất bình thường, người xem nơi đây."

Hoàng Tuyền thò tay tại trên địa đồ vẽ một vòng tròn, vừa vặn đem dưới chân gò núi hoa ở bên trong, sau đó nói: "Nơi này cách nơi ẩn núp không tính quá xa, lấy Thánh Địa tàu tuần tra tính năng, bay đến nơi đây nên có thể đến tới nơi ẩn núp. Ta hoài nghi, nó ra phiến toái địa phương hẳn là tại nơi này điểm về sau."

"Có phải hay không là Thánh Địa phi hành lộ tuyến xảy ra vấn đề rồi hả?" Tôn Chiến đề ra ý nghĩ của mình.

"Sẽ không." Hoàng Tuyền quả quyết phủ nhận, hẳn biết rõ, Tinh Tế cấp phi thuyền hướng dẫn hệ thống độ chính xác cùng tin cậy tính chất cao bao nhiêu, có thể nói dù cho phi thuyền rơi tan, hướng dẫn hệ thống cũng là cuối cùng xấu đấy.

Tôn Chiến hai đầu lông mày ẩn có thần sắc lo lắng, trì hoãn nói: "Hy vọng chúng ta có thể tìm được Thánh Địa."

"Tìm không được cũng không quan hệ, nhập lại không phải không còn hy vọng." Hoàng Tuyền nói qua, đưa cho Tôn Chiến một trang giấy. Trên giấy vẽ lấy một bức sơ đồ phác thảo, tuy rằng đơn sơ, thế nhưng phía trên các tử hệ thống đánh dấu được cũng là thập phần kỹ càng.

Tôn Chiến nhìn một hồi, khó có thể tin mà nói: "Cái này, cái này cùng Thánh Địa đồng dạng đấy. . ."

"Phi thuyền." Hoàng Tuyền giúp hẳn nói xong, nói: "Đúng vậy, hơn nữa mới có thể bay khỏi cái thế giới này. Nếu như tìm không được Thánh Địa, chúng ta có thể thử đem nó tạo ra đến."

"Điều này có thể được không?"

"Dù sao cũng không có biện pháp khác, không phải sao?"

Tôn Chiến đang cầm bản vẽ tay đều ở đây run nhè nhẹ, từ Hoàng Tuyền trong thần sắc, gã cảm thấy Hoàng Tuyền cũng không nói ngoa. Cái này bức ý đồ lên phi thuyền thật có thể tạo ra, thật có thể phi!

Ly khai doanh trường lúc, Tôn Chiến có chút hồn bay phách lạc. Cái này cũng khó trách, đối với hắn trùng kích thật sự là lớn một chút.

Hoàng Tuyền tiếp tục xem chuyên địa đồ, sau đó quán lái phi thuyền bản vẽ, một chút bổ sung chi tiết.

Chiếc phi thuyền này đương nhiên không thể cùng Thánh Địa so với, tinh hạm tự ra đời lên, tầng cao nhất xếp đặt thiết kế sẽ không có phát sinh qua căn bản tính chất biến hóa, lấy Tôn Chiến ánh mắt thì không cách nào khác nhau đấy.

Hoàng Tuyền lấy ra bản vẽ, kỳ thật chính là trước đây thay hướng thời đại vũ trụ quá độ lúc, mọi người xếp đặt thiết kế sơ cấp Tinh Tế phi thuyền.

Đế quốc đang tiến hành Tinh Tế thực dân trong lúc, đem loại này phi thuyền kỹ thuật bỏ vào quan chỉ huy ứng phó nhu cầu bức thiết số tay trong, lấy tư cách cực đoan dưới tình huống ly khai Hành Tinh dự trữ phương án.

Loại này phi thuyền kỹ thuật yêu cầu cũng không cao, nguyên sinh tài nguyên có lẽ đại bộ phận nhân loại thích hợp Cư Hành tinh lên thu thập, lấy nơi ẩn núp khoa học kỹ thuật tiêu chuẩn hoàn toàn không có chế tạo bình cảnh. Chỉ là phi thuyền tính năng đơn sơ, muốn bay ra hệ hằng tinh chỉ sợ mà vượt trăm năm thời gian.

Bất quá, vấn đề này cũng không phải là vô pháp giải quyết, như Hồn nói lời thật sự, như vậy quý ăn thịt người ở ạt tìm tòi Cực Nhạc Viên số tên lửa đẩy, chuyên là cái rất tốt phương án giải quyết.

Đêm đã khuya, Hoàng Tuyền trong doanh trường lại lại thêm một người, Dư Giai.

Nàng toàn thân sớm đã ướt đẫm, tóc dính phía trước trên trán, một đôi mắt to khí khái hào hùng không hề, mà là tràn đầy không biết giải quyết thế nào cùng thất lạc.

"Người như thế nào không có nghỉ ngơi?" Hoàng Tuyền lại không mù, đương nhiên nhìn ra nàng một mực ở bên ngoài gặp mưa.

"Ta ngủ không được, ta sợ chuyên lại trở lại cái kia trong mộng."

Hoàng Tuyền khẽ nhíu mày, nói: "Hiện tại chúng ta đã gặp, cái kia mộng đã thực hiện, vẫn có cái gì phải sợ chứ?"

"Không, cái kia mộng vẫn chưa hết, nó còn có kết cục."

Kết cục. . .

Nói thực ra, Hoàng Tuyền nhập lại không muốn suy nghĩ cái kia kết cục, thậm chí là tận lực lảng tránh. Tại giấc mơ kết cục ở bên trong, hẳn cùng với nàng nắm tay, dọc theo vĩnh viễn không thấy cuối cùng con đường, đi hướng phía trước.

Tại giấc mơ trong thế giới, bọn hắn chính là cuối cùng nhân loại.

"Cái kia kết cục, tốt nhất không nên thực hiện. Người xem, ta hiện tại chính đang nghĩ biện pháp tránh cho." Hoàng Tuyền kiên nhẫn nói.

Dư Giai sắc mặt càng thêm tái nhợt, nàng ngẩng đầu nhìn Hoàng Tuyền, trong ánh mắt có không nói ra được đồ vật.

"Ôm ta một cái." Nàng bỗng nhiên nói.

Hoàng Tuyền do dự, cũng không có thò tay.

"Ta lạnh."

Nhìn nàng bị dầm mưa thấu thân thể, Hoàng Tuyền cuối cùng vươn tay, đem nàng ôm vào trong ngực, đồng thời trong cơ thể sinh hóa khí quan khởi động, nhiệt độ cơ thể nhanh chóng lên cao, vì nàng hong khô y phục trên người.

Có lẽ là quá mệt nhọc, có lẽ là Hoàng Tuyền ôm ấp quá ấm áp, nàng thì cứ như vậy đã ngủ. Hoàng Tuyền suy nghĩ một chút, không có đánh thức nàng, mà là dọn ra một tay, tiếp tục tại trên giấy vẽ phi thuyền bản vẽ.

Không biết qua bao lâu, Dư Giai đột nhiên tỉnh lại. Nàng một tiếng thở nhẹ, sau đó mới nhìn rõ chung quanh.

"Người đã tỉnh."

"Ta ngủ bao lâu?"

"Không có bao lâu, vẫn chưa tới hai giờ."

Dư Giai kinh ngạc nhìn Hoàng Tuyền, nói: "Ta lại làm cái kia mộng, còn có cái kia kết cục. Người đã nói, không muốn kết cục như vậy, đúng không?"

"Đương nhiên."

Hoàng Tuyền cảm thấy cái này không có gì hay nói, nếu như giấc mơ kết cục thật sự thực hiện, đây cũng là có nghĩa là tất cả mọi người loại đều đã diệt vong.

Trước đây thay trong thần thoại, một đối với nhân loại có thể khai sáng chủng tộc, Hoàng Tuyền đối với này lại không có chút nào hứng thú, căn cứ gã xã hội học cùng sinh vật học thường thức, nếu như nhân loại diệt sạch, hẳn và Dư Giai cũng tồn tại sống không được bao lâu.

Nhân loại lịch sử, đem ở đây chung kết.

Kết cục như vậy, làm sao có thể khiến nó thực hiện?

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 72: Đường Gian Nan

Dư Giai như là đột nhiên khôi phục bình thường, gật đầu nói, "Đã minh bạch."

Nàng đột nhiên tới gần Hoàng Tuyền, muốn phong bế miệng của hắn.

Hoàng Tuyền bản năng hướng về phía sau một nghiêng, khoảng cách vừa đúng, hai người môi vền vện cách xa nhau một ngón tay, lại trọn đời cũng không chạm được cùng một chỗ.

"Vì cái gì, ta không tốt sao?"

"Thật có lỗi, ta đã có người."

"Thế nhưng là, vô luận nơi ẩn núp hay là làng xóm, một người nam nhân cũng có thể có không đầu một nữ nhân, đặc biệt là người cường giả như vậy."

Hoàng Tuyền vẫn là lắc đầu, nói: "Nếu như ta làm như vậy, Diêu hội thương tâm đấy."

"Diêu, là tên của nàng?" . .

"Ừ, Lộ Viễn Chi Diêu."

"Tên làng xóm rất điển hình."

Hoàng Tuyền cười cười, "Có lẽ."

"Được rồi, ta hiểu được. Yên tâm, ta sẽ không đánh tiếp nhiều người."

Dư Giai xốc lên trướng mảnh vải rời đi, Hoàng Tuyền đáy lòng thì là thở dài một tiếng.

Hắn và Dư Giai có cùng chung mộng cảnh, trong mộng có cùng chung kết cục. Hoàng Tuyền từ nhỏ ngay tại cung đấu bên trong lớn lên, vẫn vị thành niên liền lên chiến trường, có vô số Tinh Vực mỹ lệ phong quang cùng hung mãnh kẻ địch có thể phân tán tâm thần.

Mà nàng thì là sinh hoạt tại nơi ẩn núp một tắc vuông chi địa, Giống như cảnh sắc nhìn trọn vẹn hai mươi năm. Trong mộng Hoàng Tuyền, có lẽ chính là chèo chống nàng đi cho tới hôm nay tinh thần trụ cột.

Thế nhưng là, hai người gặp nhau, hay là đã chậm.

Mà Hoàng Tuyền cũng không lưu luyến đi tới.

Trời đã sáng.

Mưa to chuyển thành liên miên mưa dầm, trải qua một đêm tích góp, ở bên trong Vũ Lâm lại là khắp nơi lầy lội. Tại loại này hình cùng đầm lầy địa phương hành quân, gian khổ có thể nghĩ.

Bất quá Hoàng Tuyền hay là đúng hạn triệu tập đội ngũ, bước lên hành trình.

Phi Tiến đi tại bên người Hoàng Tuyền, trên mặt thần sắc lo lắng, nói: "Lương thực của chúng ta không nhiều lắm, chỉ sợ vội không đến cuối cùng điểm tập kết."

"Ừ, biết được, lúc đầu kế hoạch bất biến, tiếp tục đi tới."

"Có muốn hay không ta đi chuẩn bị con mồi trở về?"

"Không cần, hiện ở chung quanh không có có thể săn bắn đồ vật."

Tại Hoàng Tuyền nhận biết ở bên trong, cỡ lớn chim thú sớm đã tuyệt tích, ở bên trong Vũ Lâm căn bản nhìn không tới cái gì vật còn sống, tại hồng ngoại trong tầm mắt, khắp nơi là một mảnh sâu lục.

Mà tại sinh mệnh trong tầm mắt, cũng là một mảnh đơn điệu màu xám, ngẫu nhiên có mấy cái tiểu quang điểm, đều là to bằng ngón tay con rắn nhỏ. Chúng nó còn không có bị đông cứng chết, cũng coi như kỳ tích.

Mấy ngày liền mưa to, nhiệt độ lại hạ xuống mười độ phía dưới.

Khí trời rét lạnh tăng thêm lây lội mặt đất, để cho mọi người thể lực tiêu hao thành gia tăng gấp bội, hiển nhiên ăn là hơn. Nguyên bản kế hoạch đi ba ngày đường, bởi vì mưa to nguyên nhân cần đi năm ngày, đối với đồ ăn tiêu hao cũng so với lúc đầu kế hoạch muốn lớn hơn nhiều lắm.

Mưa to cùng giá lạnh còn có một bổ sung tác dụng, chính là đem chung quanh chim thú toàn bộ trục xuất hoặc là giết chết, để cho bọn họ khó có thể tìm được đồ ăn.

Hoàng Tuyền cảm giác, không biết lực lượng tựa hồ có chút chuyện bé xé ra to rồi. Nếu như chỉ là đều muốn đối phó bọn hắn cái này một đội người, triệu tập rất nhiều quý ăn thịt người đến chẳng phải là rất tốt? Vì sao phải làm loại này cố hết sức không nịnh nọt chuyện?

Suy tư tới ranh giới, Hoàng Tuyền cũng chú ý tới trong đội ngũ mơ hồ có tâm tình bất an.

Phương án hành động mọi người đều biết, tồn tại lương thực trạng thái cũng đều hiểu rõ, bởi vậy mỗi người cũng biết lấy trước mắt đồ ăn, chỉ có

thể miễn cưỡng chèo chống đến cái cuối cùng chỗ mục đích, lại không đủ để phản hồi nơi trú quân.

May mà hơn hai mươi người tất cả đều là tinh anh trong tinh anh, không có ai phát ra bất đồng thanh âm.

Hoàng Tuyền nhanh hơn bước chân, đi đến đội ngũ phía trước nhất. Bước tiến của hắn kiên định trầm ổn, mặc dù khó chịu cũng không chậm, tựa như vậy từng bước một tiến về phía trước, dường như có thể đi đến thế giới cuối cùng.

Nhìn Hoàng Tuyền như thế, các chiến sĩ tâm dần dần an định lại, không hề nghĩ ngợi lung tung, cùng theo Hoàng Tuyền tại ở bên trong Vũ Lâm về phía trước.

Ba ngày đảo mắt đi tới, đội ngũ rốt cuộc đi tới thứ hai chỗ chỗ mục đích.

Nơi này là một chỗ sườn đồi, sườn dốc trước có thật sâu hạp cốc, hạp cốc bờ bên kia hay là mênh mông bát ngát Vũ Lâm, địa thế so với bên này thấp trăm thước hai bên, liền hướng bên này bị cái gì lực lượng đột nhiên giơ lên thẳng lên đồng dạng.

Dựa theo nơi ẩn núp ghi chép, hạp cốc trước đây vốn là một con sông lớn, về sau Vũ Lâm lan ra đến nơi đây, dòng sông biến mất, liền biến thành hạp cốc, hai bên bờ sông phì nhiêu thổ địa cũng đều bị Vũ Lâm chiếm cứ.

Đứng lên sườn đồi lúc, các chiến sĩ đã không còn nữa mới ra đội mũ lúc tư thế oai hùng, trên mặt đều là thật sâu mỗi một, có ánh mắt trống rỗng vô thần. Bọn họ y phục chiến đấu lỏng lẻo lơ đãng, tóc lẫn vào nước bùn, dính sát tại trên mặt.

Ngay cả Tôn Chiến cũng rất chật vật, trước tiên không phải là quan sát chung quanh, mà là thanh lý gã chân cơ giới.

Thời gian dài cường độ cao sử dụng, để cho chân cơ giới bắt đầu xuất hiện da lông ngắn bệnh, dẫn đến già không thể không đem bảo dưỡng thanh lý đặt ở vị thứ nhất, bằng không chân cơ giới một khi hỏng hóc, vậy thật sự hỏng bét.

Toàn bộ trong đội ngũ, trạng thái tốt nhất chính là Hoàng Tuyền cùng thiếu nữ Lộ Viễn Chi Diêu.

Hoàng Tuyền tự không cần phải nói, thiếu nữ ngày đêm tiếp xúc thạch sinh mệnh, lực lượng ngoài ý muốn đột nhiên tăng mạnh, hiện tại chính thể chiến lực khả năng thôi không tại Thiên Hỏa phía dưới. Nàng lại là tại ở bên trong Vũ Lâm lớn lên, hành động lúc càng thêm thoải mái như ý, tiêu hao nhỏ hơn. Cho tới bây giờ, nàng ngược lại là trạng thái tốt nhất một cái.

Hoàng Tuyền đứng ở sườn đồi bên cạnh, ánh mắt chậm rãi đảo qua phía trước. Con người của hắn ở chỗ sâu trong không ngừng biến ảo màu sắc, lấy bất đồng hình thức quét hình chung quanh.

Sau một lát, già lắc đầu, nói: "Nơi đây không có Thánh Địa mạnh mẽ. Toàn thể nghỉ ngơi, sáng mai, chúng ta tiến về trước cái thứ ba chỗ mục đích."

Thất lạc cùng mọi mệt tại chiến sĩ chính giữa tràn ra khắp nơi, Hoàng Tuyền nhú nhú mày, không nói gì thêm.

Mặc dù hắn không có mở miệng, thế nhưng không vui cũng là viết tại trên mặt. Tại Hoàng Tuyền xem ra, những thứ này căn bản là không tính là gian khổ, còn không có gặp được kẻ địch đây.

Đám chiến sĩ nơi ẩn núp cá nhân chiến lực lượng cũng rất mạnh, Hoàng Tuyền lần thứ nhất chứng kiến bọn hắn cùng quý ăn thịt người đối chiến, cũng có sợ hãi thán phục. Thế nhưng lần này thời gian dài gian khổ hành quân, bộc lộ ra bọn hắn cả đời cực hạn tại nơi ẩn núp cùng Thánh Địa

hoàn cảnh vấn đề, lực ý chí cùng tính kỷ luật xa không kịp Hoàng Tuyên thủ hạ chính là Long Kỳ chiến sĩ.

Nơi trú quân thiết lập tốt, một nửa người nghỉ ngơi, một nửa khác người thì là đi tìm đồ ăn. Thế nhưng cho đến màn đêm buông xuống, đại đa số mọi người là tay không mà quay về.

Diêu tiến vào Hoàng Tuyên doanh trướng, trong tay đang cầm một chén nấu xong thịt khô cháo. Nàng cái gì cũng không nói, chỉ là đem cháo thịt đưa cho Hoàng Tuyên.

"Làm cái gì vậy?"

"Cho người ăn."

Hiện tại đội ngũ đã bắt đầu thực hành khẩu phần lương thực bán phân phối, chén này cháo là thiếu nữ một ngày khẩu phần lương thực rồi.

Hoàng Tuyên đem chén cháo đẩy trở về, ngữ khí biến nhu hòa, nói: "Ta có ăn, người muốn bảo tồn thể lực."

"Có thể ta một ngày không thấy được người ăn cái gì!"

Hoàng Tuyên cười cười, nói: "Ta đương nhiên là có ăn, chính là sợ người lo lắng, mới không có nói cho người biết."

"Người đang ở đây ăn cái gì?" Thiếu nữ không hề buông lỏng.

Hoàng Tuyên thò tay, trong lòng bàn tay có một thanh lá cây, "Chính là cái này."

"Cái này sao có thể ăn?"

Ở bên trong Vũ Lâm lá cây lại chát lại mềm dai, đun sôi cũng có thể chà xát thành dây thừng dùng, có thể nghĩ bên trong sợi là cỡ nào thô ráp.

Mặt khác nơi đây đại đa số loại cây lá cây cũng hoặc nhiều hoặc ít đựng độc tố, ngoại trừ số ít động vật côn trùng bên ngoài, hiếm có sinh vật coi đây là ăn.

Vũ Lâm cỏ cũng giống như vậy, trường qua loa lá có khi tạt trên thân người vẽ một cái chính là một đường vết rách.

Loại này lá cây ăn nhiều hơn, người sẽ dần dần suy yếu, sau đó bởi vì vô pháp tiêu hóa, độc tố tích lũy các loại nguyên nhân mà chết. Chính là thiếu thiếu ăn được vài miếng, cũng thường thường lên nhả xuống trút, bệnh thêm mấy ngày.

Hoàng Tuyên rõ ràng lấy lá cây là thức ăn, cũng khó trách thiếu nữ chuyên chẩn động.

Hoàng Tuyên mỉm cười nói: "Ta và các người không giống đồng dạng, thứ này với ta mà nói quả thực có thể nên làm cơm ăn, chính là không tốt lắm ăn thế thôi."

"Thế nhưng. . ."

"Chúng ta còn chưa tới nhanh chết đói tình trạng, chỉ là của ta nên vì kế tiếp hành động làm chuẩn bị. Có thể đoạn tiết kiệm một chút, thành công hy vọng sẽ lớn chút. Bất quá người yên tâm, ta như thế nào cũng sẽ không bạc đãi chính mình đấy."

Nhưng mà thiếu nữ trong mắt tất cả đều là nước mắt, nhìn chăm chăm vào Hoàng Tuyên, chính là lắc đầu không nghe.

Hoàng Tuyên bất đắc dĩ, nói: "Ta đương nhiên muốn bảo tồn chính mình chiến lực nguyên vẹn, ta không có chuyện, tất cả mọi người liền cũng không có việc gì. Ta cũng không phải là sẽ vì kẻ yếu mà hi sinh chính mình đồ ngốc, hiểu chưa?"

Thiếu nữ thoáng an tâm chút, cái hiểu cái không gật đầu.

Hoàng Tuyền còn nói: "Tốt rồi, hiện tại người ngoan ngoãn uống nó đi, một chút cũng đừng thừa, bằng không thì ta sẽ tức giận."

Bất quá thiếu nữ kiên trì để cho Hoàng Tuyền uống trước thứ nhất miệng, mình mới do dự mà đem nó uống xong. Nàng kỳ thật đã đói bụng đến phải tàn nhẫn rồi, một chén cháo thệt vào trong bụng, khí sắc lập tức đã khá nhiều.

Một đêm đi tới, đội ngũ lại bước ra nhìn nhận tia nắng ban mai, đi đến hành trình.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 73: Lung Lay Sấp Đầu

Nơi thứ 3 chỗ mục đích, cũng là đếm ngược mục đích thứ hai đấy, nằm ở nơi ẩn núp nhân loại chưa từng có đặt chân qua khu vực. Tại chỗ trên bản đồ, chỗ đó chính là trống rỗng.

Bất quá Hoàng Tuyền căn cứ tính toán, cảm thấy Thánh Địa có rất lớn xác suất chuyên trái qua cái này điếm, bởi vậy đem nơi đây cũng nhốt lại làm một cái trọng điếm khu vực, tới dò xét.

Dựa theo sớm định ra kế hoạch, cần tại ở bên trong Vũ Lâm đi ba ngày hai bên, mưa to thời tiết xuống thì cần năm ngày. Bất quá lần này có lẽ là xấu vận khí cũng dùng hết nguyên nhân, cho đến lúc chạng vạng tối, đều không có trời mưa.

Lúc bóng đêm buông xuống, Hoàng Tuyền tìm chỗ bằng phẳng cao điếm, thiết lập nơi trú quân. Chính hấn thì trèo lên lên ngọn cây, ngắm nhìn phương xa.

Hoàng Tuyền đột nhiên hướng dưới cây vẫy vẫy tay, gọi lại vừa đúng đi ngang qua Tôn Chiến. Tôn Chiến cũng bò lên trên ngọn cây, thuận theo Hoàng Tuyền ngón tay phương hướng nhìn lại, thế nhưng là gã ngoại trừ một mảnh mênh mông hắc ám, cái gì cũng nhìn không thấy.

"Chỗ đó có cái gì?"

"Núi."

"Núi?" Tôn Chiến lại lần nữa nỗ lực, như trước chỉ có thể nhìn đến một mảnh hắc ám. Kỳ thật coi như là ban ngày, ở bên trong Vũ Lâm khắp nơi tràn ngập sương mù, dù là trèo lên ngọn cây cũng nhìn không ra rất xa. Ánh mắt làm cho đến, khắp nơi đều là mênh mông Vũ Lâm, không có chút nào biến hóa.

Dựa theo Hoàng Tuyền chỉ phương hướng góc độ, Tôn Chiến đoán chừng coi như là ban ngày, mình cũng bất quá chứng kiến một đám mây sương mù.

Hoàng Tuyền khẽ cau mày, nói: "Chỗ đó có một đạo sơn mạch, rất cao, ở chỗ này liền có vẻ rất kỳ quái rồi."

Phiến khu vực này địa hình đại khái vô cùng bằng phẳng, chợt có cái mấy trăm mét trên dưới phập phồng coi như xong không nổi rồi. Hiện tại đột nhiên xuất hiện một đạo nghìn mét cao sơn mạch, vẫn không có bất kỳ ghi chép, quả thật có chút đột ngột.

Hoàng Tuyền đột nhiên hỏi: "Thánh Địa tàu tuần tra cao độ là bao nhiêu?"

Vấn đề này ngược lại đem Tôn Chiến làm khó rồi, gãi nhớ lại nói: "Mỗi lần Thánh Địa tới, đều hạ thấp độ cao, thấp nhất lúc có thể đến cách mặt đất chừng năm mươi mét. Bình thường thời điểm. . . Ước chừng năm trăm mét?"

"Như vậy còn có thể lên cao?"

"Hẳn là đi, nhưng ta cũng không biết."

Hoàng Tuyền hai hàng lông mày trói chặt, liền chưa từng buông ra qua.

"Làm sao vậy? Chuyên có vấn đề?" Tôn Chiến cảm giác được Hoàng Tuyền dị thường.

"Nếu như ta đoán không sai lời nói chỉ sợ hai ngày này chúng ta có thể chứng kiến Thánh Địa rồi."

"Đúng không? Đây không phải là chuyện tốt sao?"

Lời vừa ra khỏi miệng,

Tôn Chiến lập tức dừng, hướng Hoàng Tuyền nhìn lại. Có thể tìm tới Thánh Địa đương nhiên là chuyện tốt, vấn đề ở chỗ Thánh Địa sẽ là cái gì trạng thái.

Hoàng Tuyền không có lại nói, chỉ là ngăm nhìn phương xa.

Tinh Tế phi thuyền tại hành tinh nội tàu tuần tra thời điểm, dựa vào ngược lại trọng lực phi hành, này đây độ cao so với mặt biển làm phi hành tiêu chuẩn cơ bản, mà không phải mặt đất cao thấp.

Nhân loại đối với Thánh Địa chỉ có được có hạn quyền khống chế, chỉ sợ vô pháp làm nó vô hạn lên cao giảm xuống. Nếu chỉ có vậy lời nói tại bay qua phía trước sơn mạch lúc, chỉ sợ cũng gặp nguy hiểm rồi.

Lại là một ngày đi qua, đã rất đến gần Hoàng Tuyền dự định nơi muốn đến. Đi đến nơi đây, rất nhiều chiến sĩ cũng không hiểu địa cảm giác từng trận căng thẳng, phảng phất có cái đại sự gì sắp sửa phát sinh đồng dạng.

Ngay cả Loan Kiệt cũng có chút nén không được tâm tình di động, hỏi: "Có muốn hay không đi suốt đêm qua đi xem? Dù sao hiện tại cũng không phiền hà!"

"Không thể, tất cả mọi người tại chỗ hạ trại, toàn thể nghỉ ngơi. Mặt khác đêm nay không hạn chế khẩu phần lương thực, ăn no mới thôi."

Hoàng Tuyên ra lệnh.

"Người đó gác đêm?"

"Ta." Hoàng Tuyên chỉ chỉ chính mình.

"Như vậy sao được!" Loan Kiệt lập tức nóng nảy.

Cái này cao lớn chiến sĩ tuy rằng lúc bắt đầu đối với Hoàng Tuyên rất có địch ý, thế nhưng là dù sao không ngốc, biết rõ tại thời khắc mấu chốt, duy có Hoàng Tuyên mới là tất cả mọi người mạng sống hy vọng. Mấy ngày liền lửa cũng bức không quá Hoàng Tuyên thực lực chân chính, Loan Kiệt điểm này tiểu tâm tư đã sớm triệt để biến mất.

Để cho Hoàng Tuyên gác đêm, lãng không tiêu hao thể lực, không thể nghi ngờ là ngu xuẩn nhất quyết định.

Nhưng mà Hoàng Tuyên lắc đầu, nói: "Thi hành mệnh lệnh!"

Tại thời khắc này, Hoàng Tuyên lại khôi phục đế quốc thời kì chỉ huy vạn quân khí thế. Loan Kiệt nhất thời lại không dám phản bác, chỉ có thể chấp hành.

Đêm dài vắng người, trong doanh địa yên tĩnh, tất cả mọi người lâm vào mộng đẹp, chỉ Hoàng Tuyên một mình đứng ở ngọn cây, nhìn phương xa sơn mạch.

Trong mọi người, chỉ gã tầm mắt có thể xuyên thấu sương mù, chứng kiến phương xa sơn mạch. Tại cái hướng kia lên, mơ hồ có ánh lửa cùng khói mù bốc lên.

Càng là thời điểm này, Hoàng Tuyên lại càng là trấn định, gã ngưng nhìn phương xa, ngoại trừ tiêu hóa cùng nhận biết hệ thống bên ngoài, thân thể các vị trí cũng tiến vào hôn mê trạng thái.

Gã không ngừng đem rất nhiều quả đại lá cây phóng tới trong miệng, chậm rãi nhai vỡ nuốt xuống. Những thứ này đối với người bình thường mà nói căn bản không phải đồ ăn, nhưng Hoàng Tuyền dạ dày cơ hồ không có gì không thể tiêu hóa. Gã chậm chạp bổ sung dưỡng phận cùng cần thiết vật chất, đợi đến trời sáng lúc, thân thể trạng thái chính dễ dàng đến đỉnh phong.

Chuyến này đến nay, Hoàng Tuyền vẫn là lần đầu tiên đem mình điều tiết đến đỉnh phong trạng thái, bởi vì cùng loại với dã thú trực giác nói cho hẳn biết, thiên địch liền tại phía trước.

Trời đã sáng, không biết lực lượng bắt đầu khởi động dần dần bình phục, tựa hồ ban ngày thì nó thời khắc nghỉ ngơi.

Hoàng Tuyền phát tay chỉ hướng phía trước, các chiến sĩ xếp cánh quân, nối đuôi nhau đi vào Vũ Lâm. Tất cả mọi người bảo trì trầm mặc, chăm chú hành quân, tận khả năng lính bảo an địa phương lưu lại mỗi một phần thể lực. Trinh sát cùng cảnh giới do Hoàng Tuyền chịu trách nhiệm, bọn hắn cần phải làm là trầm mặc địa đi về phía trước.

Địa thế dần dần lên cao, phương xa sơn mạch dần dần từ trong sương mù hiện ra. Rất nhiều người cũng lộ ra khiếp sợ thần sắc, bọn hắn cho tới bây giờ cũng không nhìn thấy qua chân chính sơn mạch.

Tại nơi ẩn núp lớn lên trẻ tuổi chiến sĩ, vài chục năm nay thấy ngoại trừ cái kia hai đạo sườn đồi kiểu không trọn vẹn thân núi, chính là vô tận Vũ Lâm, làm sao gặp qua như thế lồng lộng ngọn núi?

Hoàng Tuyền chỉ hướng đỉnh núi, các chiến sĩ bắt đầu leo. Mặc dù bọn hắn mỗi cái chiến lực kinh người, nhưng vẫn là mệt mỏi có chút thở hổn hển, cái này mới thành công trèo lên đỉnh.

Bay qua cái này lưng núi, xuất hiện ở trước mặt mọi người chính là một mảnh bằng phẳng địa thế, đỉnh núi giống như đao gọt qua đồng dạng,

hình thành được như nhân công tu kiến quảng trường. Đỉnh núi màu xanh hoa cỏ như đệm, thỉnh thoảng có mấy khối nham thạch cổ thụ, cùng Vũ Lâm hoàn toàn là bất đồng cảnh vật.

Một trận kỳ dị nổ vang từ xa phương hướng truyền đến, lập tức tại đỉnh núi một chỗ khác, một chiếc cực lớn tinh hạm chậm rãi bay lên, như phi hành đô thị!

Thánh Địa!

Giờ này khắc này, cái nhân loại này hy vọng cuối cùng, duy trì nơi ẩn núp ngật đứng không ngã di động thành lũy, khói đặc cuồn cuộn, hạm trên người có thể chứng kiến mấy cái động lớn, có bên trong vẫn ánh lửa mơ hồ.

Thánh Địa lên tới vượt qua đỉnh núi đất bằng ước hẹn trăm thước hai bên, lại ung dung hạ xuống, dần dần rơi lên đỉnh núi lắng xuống dưới mặt.

Thì cứ như vậy phập phồng phập phồng, như là sóng gió bên trong thuyền cô độc.

Nên làm Thánh Địa lại một lần nữa bay lên lúc, trên đỉnh núi đột nhiên toát ra một đội quỷ ăn thịt người. Bọn hăn vọt tới đỉnh bằng biên giới, găm thét găm rú lấy, có vài đầu đặc biệt cường tráng quỷ ăn thịt người chạy như điên chạy lấy đà, sau đó tại biên giới chỗ phát lực nhảy lên, nhất thời như chim bay loại lướt đi trăm thước, nhào tới Thánh Địa lên!

Còn lại quỷ ăn thịt người nhao nhao ném lao, bắn về phía Thánh Địa. Hiện tại Thánh Địa ngoại vi phòng ngự vòng bảo hộ dĩ nhiên biến mất, những thứ này lao thế lớn lực nặng, nhao nhao dính tại Thánh Địa bức lên.

Thánh Địa vô ngoài lên chi chút, không biết bám vào nhiều ít cột lao. Có mấy cây lao lên đối trường dây thừng dài, một khi quấn chặt thuyền vách tường, thì có quỷ ăn thịt người leo trèo dây thừng, bò tới Thánh Địa lên.

Càng nhiều nữa quý ăn thịt người thì là mãnh lực kéo tùm dây thừng, nhìn tư thế, giống như ý đồ đem Thánh Địa từ không trung kéo xuống.

Tinh hạm đương nhiên không có khả năng thì cứ như vậy bị người lực lượng kéo xuống, quả nhiên trên trăm danh quý ăn thịt người cùng chung kéo tùm dây thừng, chỉ là để cho Thánh Địa hơi chút chấn động một cái, lực phản chấn liền đem chúng nó mang được lăn đẫy đất.

Thánh Địa bức chỗ tổn hại nhảy ra hai gã nhân loại chiến sĩ, nhanh chóng vọt tới có chứa dây thừng dài lao bên cạnh, tay nâng búa rơi, đem lao chặt đứt.

Nhưng vào lúc này, từ cái khác lỗ hổng bên trong nhảy ra một đầu cao cường tráng quý ăn thịt người, một hét lên điên cuồng, trong tay lao ném, như là cổ sao chổi xuyên thấu hai gã chiến sĩ thân thể, đưa bọn họ dính tại thuyền trên vách đá!

Không chờ Hoàng Tuyền hạ lệnh, tất cả chiến sĩ nơi ẩn núp trong nháy mắt ánh mắt đều đỏ, bọn hắn tự động xếp công kích trận hình, cung kính thân thể, như sẵn thức ăn mãnh thú loại nhanh chóng mà im ắng địa di động, tốc độ càng lúc càng nhanh, nhanh chóng chộp đến đó quần quý ăn thịt người đường lui.

Thiên Hỏa trong tay súng trường đầu tiên nổ súng, chỗ uy lực viên đạn chuẩn xác không sai địa xuyên thấu một cái quý ăn thịt người cái ót, đưa nửa cái đầu che xương tung bay.

Còn lại chiến sĩ chỉ là chậm một chút, súng tiếng nổ lớn, khối viên đạn như là dài quá ánh mắt, thẳng đến quý ăn thịt người chỗ hiểm.

Xuất hiện ở kỳ không dưới tình huống, nơi ẩn núp tinh nhuệ chiến sĩ thuật bắn súng đặc biệt chuẩn xác chí mạng, vòng thứ nhất công kích để lại ngược lại hơn hai mươi danh quý ăn thịt người.

Tại quẻ ăn thịt người kịp phản ứng lúc trước, các chiến sĩ đã đem thứ hai đội mũ nạp đạn lên nòng, lại là một vòng oanh kích, đem hơn mười danh quẻ ăn thịt người đánh chết.

Quẻ ăn thịt người chiến sĩ quay người, găm thét vọt tới, khoảng cách mấy chục thước chớp mắt là tới.

Thiên Hỏa găm lên giận dữ, như thép bắn loại thân thể bỗng nhiên bắn ra, hung hăng đụng vào bên trong quẻ ăn thịt người đang lúc, phanh phanh trầm đục ở bên trong, vài đầu quẻ ăn thịt người bị gã đụng phải bay rớt ra ngoài, xui xẻo nhất một cái rõ ràng thân thể vụn vụn, còn lại cũng không tốt đến đi đâu, sau khi hạ xuống phần lớn không đứng dậy được.

Quẻ ăn thịt người đội hình bị Thiên Hỏa một cái đụng tán ra, còn lại chiến sĩ tại Dư Giai, Loan Kiệt dưới sự dẫn dắt thừa cơ nhảy vào bên trong quẻ ăn thịt người đang lúc, đem đội ngũ của bọn nó cắt ra thành tam đoạn, chia ra bao vây, vây quanh tàn sát.

Diêu cùng Phi Tiến tự thành một tổ, Diêu chịu trách nhiệm phía trước chặn giết, Phi Tiến thì ở hậu phương không ngừng bắn tên. Gã mũi tên uy lực cực lớn, khoảng cách gần cơ hồ không thể ngăn cản, một mũi tên phát ra thì có một đầu quẻ ăn thịt người ngã xuống.

Thì cứ như vậy, Hoàng Tuyền cùng Tôn Chiến còn chưa ra tay, chiến khu vực này quẻ ăn thịt người đã quân lính tan rã, bị thành mảnh chém giết, trong nháy mắt chỉ còn lại có hai ba mươi cái vẫn còn dựa vào nơi hiểm yếu chống lại.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 74: Chiến Dịch Cuối Cùng

Tôn Chiến bước đi cận chiến cuộc, trong tay hơn nhiều hai thanh đại đường kính súng lục ổ quay, so với súng máy hạng nặng viên đạn còn muốn lớn hơn một vòng đầu đạn không ngừng bay ra, đem tất cả quỹ ăn thịt người thu hoạch. Gã không phát nào trượt, thu hoạch hiệu suất so với Thiên Hỏa chỉ có hơn chứ không kém.

Hoàng Tuyền lại không có gia nhập vòng chiến, mà là ngắm nhìn cách đó không xa chậm rãi đánh xuống Thánh Địa, trước mặt sắc mặt ngưng trọng.

Trên sườn núi bọn này quỹ ăn thịt người không có gì có thể chú ý đấy, chúng nó bên trong không có xông ra cường giả, xác nhận lên một lượt Thánh Địa, lưu lại bất quá là chút lên hạm đều không được phổ thông chiến sĩ.

Mặc dù như thế cái này cái tiểu bộ lạc bên trong cường giả, tại trong mắt Hoàng Tuyền cũng không coi vào đâu, thế nhưng là Thánh Địa ở chỗ sâu trong lại mơ hồ truyền đến để cho gã đều có chút tim đập nhanh khí tức, dường như tại đây chiếc cực lớn tinh hạm ở trong cất giấu một đầu Hồng Hoang cổ thú.

Thánh Địa đình boong tàu, đột nhiên tuôn ra một đám quỹ ăn thịt người, nhưng khi nhìn bọn hãn cái kia kinh hoảng bộ dáng, hình như là đang trốn tránh lấy cái gì.

Tại quý ăn thịt người sau lưng, chậm rãi đi ra một nhân loại đại hán, gã ở trần, cơ bắp từng cục, như là quấn quanh cùng một chỗ dây thép. Tại trên thân thể của hắn, khắp nơi là giăng khắp nơi vết thương, một mảnh dài hẹp từng đạo chồng lên nhau, nhìn liền dữ tợn khủng bố.

Đại hán bộ pháp như chậm chân thực nhanh, đôi cánh tay lên vết thương lộ ra u lam hào quang, như là lạc ấn. Mảnh điện lửa như tinh linh, tại trên da thịt toát ra.

Gã vài bước liền đuổi theo phía trước chạy thực mạng quý ăn thịt người, chỗ đuổi tay ra, bắt lấy một đầu quý ăn thịt người phần gáy, đem nó toàn bộ nhấc lên.

Điện lửa lập tức chui lên quý ăn thịt người thân thể, điện được nó miệng sùi bọt mép, tứ chi mềm nhũn rũ xuống.

Đại hán lực tay thật lớn, năm ngón tay thu nạp, rắc một tiếng liền bóp đã đoạn cái này đầu quý ăn thịt người xương cốt.

Gã bỏ rơi vẫn còn run rẩy quý ăn thịt người, một bước dài bước ra, lại bắt lấy bên kia quý ăn thịt người, đồng dạng bóp nát cốt. Thì cứ như vậy, mỗi đi một bước, phải giết một quý, giống như bầu trời Lô Thần!

Thánh Địa đột nhiên trật một cái, đại hán dưới chân cũng là hơi có bất ổn, đám quý ăn thịt người thì là ngã trái ngã phải, lăn đầy đất.

Hoàng Tuyền đi đến đỉnh núi bình đài biên giới, hướng phía dưới nhìn lại, gặp chỗ giữa sườn núi tụ tập hơn một nghìn quý ăn thịt người, ném ra ngoài hơn trăm đầu mang theo ném cái giáo trảo móc câu dây thừng, nhao nhao khoác lên Thánh Địa bức lên, sau đó mấy tên quý ăn thịt người cùng luôn một sợi thừng thừng, tại có chút chói tai hiệu lệnh âm thanh, hơn một nghìn quý ăn thịt người đồng thời phát lực, lập tức kéo đến Thánh Địa lệch lạc.

Cái này giống như con kiến quần kéo tùm giống như chân một mìn, làm người ta sờn hết cả gai ốc.

Một đạo yếu diệu thân ảnh như là tia chớp, nhảy lên cái kia trăm đầu dây thừng, bước nhanh chạy lấy đà, lại lần nữa nhảy lên, nhanh chóng nhào tới Thánh Địa.

Nàng dọc theo bức leo trèo mà lên, gặp được vô cùng dốc đứng chỗ trong tay lại biết bay ra một cái Độc Long tựa như trường tiên, bên ngoài trên vách đá một dựng, thân thể mượn lực mềm rủ xuống bay lên, trong nháy mắt đã đến đỉnh boong tàu.

Đó là Hồn.

Nàng vừa vịn trèo lên đỉnh, trong tay trường tiên liền hướng đại hán rút đi. Đại hán hừ lạnh một tiếng, không tránh không né, chớp mắt lấy tiên sao, trên cánh tay điện lửa dọc theo trường tiên, phác thiên cái địa hướng Hồn phóng đi.

Hồn một tiếng thét lên, toàn thân run rẩy, cuối cùng không thể không ném trường tiên, nhưng trên người vẫn là điện lửa nhảy lên.

Nàng nhanh chóng nhảy ra tầng cao nhất boong tàu, trốn được tầng dưới bức lên. Cho dù một chiêu bị thua, thế nhưng đại hán cũng tiêu hao khá lớn, trên hai tay điện lửa biến mất gần nửa.

Kinh Hồn một ngăn, những thứ kia quỷ ăn thịt người chiến sĩ cũng chạy ra tử vong chạp bầy, tứ tán mà đi. Bất quá chúng nó cũng không có chạy trốn, mà là vọt tới Thánh Địa khác nơi hẻo lánh, tiếp tục chiến đấu.

Đại hán giận dữ, một tiếng gầm thét, thuận tay từ bên cạnh chiết hạ một đạo vòng bảo hộ, dùng sức ném. Vòng bảo hộ mang theo cương phong, hung hăng đâm xuyên qua hai đầu quỷ ăn thịt người, đem chúng nó

đóng đinh phía trước trên boong thuyền. Thế nhưng là càng nhiều nữa quý ăn thịt người đã né ra, gia nhập vào khác chiến đoàn bên trong.

Hồn lặng yên không một tiếng động địa tại sau lưng đại hán leo trèo bay lên, chủ thủ trong tay như Độc Long loại đâm về hậu tâm của hắn. Đại hán phảng phất giống như sau đầu dài quá ánh mắt loại, vai cũng bắn ra một đạo thật dài hồ quang điện, hung hăng đánh vào Hồn Chủ thủ lên.

Hồn lại là một tiếng thét lên, toàn bộ người bắn bay ra ngoài. Nàng trên không trung xoay người một cái, lại biến mất tại bên ngoài boong tàu.

Liên tục hai lần đều là một chiêu bị thua, Hồn xa không phải là đại hán đối thủ. Thế nhưng nàng âm hồn bất tán, gắt gao loạn chiến, liên tục thăm dò ba bốn lần. Thế nhưng là vô luận nàng từ góc độ nào xuất kích, đại hán trên người đều bắn ra hồ quang điện, đem nàng đánh bay.

Cường đại điện lực, quả thực công phòng nhất thể.

Hồn liên tục bị điện giật, cũng là bị thương không nhẹ, bất quá nàng sự dẻo dai mười phần, không ngừng tại đại hán chung quanh chạy, tùy thời ra tay. Đại hán cũng bỏ qua đối với khác quý ăn thịt người đuổi giết, chuyên tâm cùng Hồn quần nhau.

Có một lần Hồn tại nhận điện giật hậu phản ứng chậm hơn, thiếu chút nữa bị đại hán bắt được. Đại hán trên hai tay điện lực rất mạnh, vượt xa thân thể, một khi bị bắt được Hồn sẽ mất đi năng lực hành động, trong nháy mắt cũng sẽ bị bẻ gãy cổ.

Hồn có thể nói là tại lưỡi đao lên khiêu vũ, thời khắc cũng cùng tử thần gặp thoáng qua. Nhưng mà nàng tựa hồ rất hưởng thụ loại nguy hiểm này cảm giác, tử chiến không lùi. Đại hán thì là chăm chú chém giết, tại hắn xem ra, tiêu diệt Hồn so với giết chết mấy trăm quý ăn thịt người còn trọng yếu hơn.

Song phương vây quanh lên boong tàu chiến đấu, địa phương khác chiến hỏa cùng lúc đó khắp nơi thiêu đốt.

Nên làm Thánh Địa từ từ bay lên lúc, thân thuyền chấn động mạnh một cái, lập tức hơi hơi nghiêng. Phía dưới sườn núi chỗ quý ăn thịt người đã tụ tập hơn hai nghìn cái, kiên nhẫn địa cầm dây trói bám lên Thánh Địa bức, lại hợp lực kéo dài.

Tinh Tế phi thuyền công suất thật lớn, đừng nói hai nghìn quý ăn thịt người, chính là hai vạn cũng đừng nghĩ kéo đến động nó.

Có thể đó là dưới tình huống bình thường, hiện tại Thánh Địa không phải con người điều khiển, chỉ dựa vào ngược lại trọng lực hệ thống cùng thiết lập lộ tuyến tự động tàu tuần tra, dù cho đã bị công kích, cũng không cách nào cải biến hướng đi cùng cao độ đến thoát khỏi mặt đất quý ăn thịt người.

Tình cảnh trước mắt tức là như thế, Thánh Địa bị đột biến địa thế cầm ở cái mảnh này ngọn núi trong, quý ăn thịt người dùng chiến thuật biến người không ngừng phá hư, tiêu hao, xới tái, mục tiêu chính là đem Thánh Địa từ không trung lấy xuống, loại phương thức này nguyên thủy ngang tàng bạo ngược, lại đang có hiệu lực.

Hoàng Tuyền thói quen các loại phương thức tác chiến, nhưng nếu không phải tận mắt nhìn thấy, vẫn thật không nghĩ tới, bộ lạc văn minh đối với Tinh Tế văn minh chiến đấu còn có thể đánh như vậy.

Càng ngày càng nhiều quý ăn thịt người đang từ bốn phương tám hướng hội tụ tới, bọn hản tru lên, toát ra, rất nhiều trong tay cũng giơ quần vòng quanh dây thừng lao. Nếu như không phải là tận mắt nhìn thấy, căn bản khó có thể tưởng tượng ở bên trong Vũ Lâm lại có nhiều như vậy quý ăn thịt người.

Thánh Địa một cái tổn hại chỗ lỗ hồng, đột nhiên bay ra vài đầu quỷ ăn thịt người, bọn hăn tru lên từ không trung rơi xuống, trùng trùng điệp điệp ngã trên mặt đất. Dù là da dày thịt béo, từ cao mấy trăm thước chỗ rơi xuống, chúng nó cũng đồng dạng muốn rơi đứt gân gãy xương.

Từng cái một quỷ ăn thịt người không ngừng từ lỗ hồng bên trong bay ra, lúc rơi xuống đất vẫn đập chết nện làm tổn thương không ít phía dưới quỷ ăn thịt người.

Một vị cao gầy lão giả từ chỗ lỗ hồng hiện thân, một thân trắng thân sĩ mặc, tóc yếu ớt, cầm trong tay một cột thủ trượng, chuôi nắm cùng đầu trượng cũng bao hết quen thuộc đồng.

Một đầu quỷ ăn thịt người treo ở lỗ hồng biên giới, hai tay nắm lỗ hồng, đang muốn bò lên, lão nhân thủ trượng như gió mà rơi, phịch một tiếng, đem đầu hăn nện đến nửa bên lồm vào.

Đầu kia quỷ ăn thịt người lập tức từ thuyền trên vách đá rơi xuống. Xem ra lão nhân cái thanh này thủ trượng cũng là đem hung khí.

Lão nhân từ lỗ hồng bên trong thò người ra, nhìn xuống xem, lập tức nhảy xuống, vững vàng đứng ở một chi bám vào bức lao lên. Gã lấy tay ra trượng, từ bên trong rút ra một thanh trường kiếm sắc bén, một kiếm vung lên, lập tức đem phía dưới một mảnh lao gọt gãy.

Neo xác định địa điểm một mất, phía dưới những thứ kia quỷ ăn thịt người nhất thời kéo cái không, ngã sấp xuống một mảnh.

Lão nhân nhẹ nhàng một tung, lại rơi vào một căn khác lao lên, lại lần nữa vung kiếm chặt đứt một mảnh lao. Gã động tác ngăn gọn nhẹ nhàng, trường kiếm trong tay thực là chém sắt như chém bùn, ưu nhã bên trong hiện ra không giống người thường chiến kỹ.

Thời gian qua một lát, lão nhân liền gọt đã đoạn hơn mười sợi dây thừng, tuy rằng quý ăn thịt người còn đang tiếp theo không muốn địa ném ném, thế nhưng treo ở Thánh Địa dây thừng tổng số đang nhanh chóng giảm bớt, Thánh Địa dần dần bày chính tư thái, bắt đầu chậm chạp tăng lên cao độ.

Phía dưới một đầu đặc biệt cao lớn quý ăn thịt người hướng lão nhân một ngón tay, không ngớt lời gầm thét, rất nhiều quý ăn thịt người tương ứng điều chỉnh mục tiêu, như mọc thành phiến lao hướng lão nhân bay đi.

Lão nhân thân pháp linh động cực kỳ, dọc theo bức thần tốc di động, vậy mà tránh được đại bộ phận lao, thật sự tránh không kịp cũng sẽ bị gã một kiếm gọt gãy.

Nhưng mà gã dù sao vẫn là bị quý ăn thịt người dồn ép rời xa lao bám đâm khu vực, kéo tùm Thánh Địa dây thừng số lượng lại bắt đầu gia tăng, Thánh Địa bay lên thế chậm lại.

Cùng lúc đó, tất cả quý ăn thịt người bắt đầu dọc theo dây thừng leo trèo, leo lên Thánh Địa.

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỤC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 75: Nước Lũ Màu Bạc

Tình hạm bên trong quý ăn thịt người đạt được tiếp viện, khí thế phóng đại, nhiều cái địa phương chiến đấu lại trở nên kịch liệt.

Nhìn đến đây, Thiên Hỏa đám người đầu vẫn nhẫn nại được, lập tức muốn tìm địa phương vào gia nhập chiến trường.

Tôn Chiến nghiêm nghị quát bảo ngưng lại gã, thừa dịp phía dưới quý ăn thịt người không tỳ vết phân tâm chú ý đỉnh núi, dọc theo bình đài biên giới nhanh chóng xây dựng một đạo giản dị phòng tuyến, sau đó để cho các chiến sĩ tiến vào trận địa, lúc này mới hạ lệnh nổ súng.

Luồng thứ nhất mục tiêu cũng không phải quý ăn thịt người, mà là từng đạo sụp đổ được thẳng tắp dây thừng. Không cần nhiều lời, ai nấy đều thấy được những thứ này kéo tùm thừng mới là đối với Thánh Địa chân chính uy hiếp.

Liên miên súng tiếng vang lên, hơn mười cột kéo tùm thừng lên tiếng mà gãy. Chiến sĩ nơi ẩn núp thuật bắn súng tinh chuẩn, quá nửa đều là một thương gãy thừng.

Cái này ba công kích đầu khiến cho phía dưới số ít quý ăn thịt người chú ý, cá biệt mê mang ngẩng lên đầu chung quanh, đại bộ phận quý ăn thịt người còn đang kêu loạn ném lao, ý đồ lên hạm, vây công bức chỗ chạy lão giả, căn bản chưa từng chú ý tới có công kích tới tự khác phương hướng.

Đám chiến sĩ nơi ẩn núp tiếng súng tiếp tục vang lên, liên miên thành mảnh, đem từng đám cây dây thừng đánh gãy. Dây thừng lên treo quỹ ăn thịt người nhao nhao rơi xuống, sát thương hiệu quả cũng là không tệ.

Quý ăn thịt người quan chỉ huy rút cuộc thấy được bình đài đỉnh chiến sĩ nơi ẩn núp. Quan chỉ huy phần nộ gầm thét, trong tay che kín răng cửa trường đao hướng đỉnh núi một ngón tay, tự mình mang theo hai đội quỹ ăn thịt người liền vọt lên.

Thiên Hỏa đang muốn hạ lệnh công kích, bả vai đột nhiên bị Hoàng Tuyền vỗ vỗ. Hoàng Tuyền hướng quan chỉ huy hai bên chỉ chỉ, liền tự lui ra phía sau, biến mất.

Thiên Hỏa giật mình, hay là hạ lệnh: "Buông tha chỗ đấy, công kích hai bên tiêu nhân!"

Chiến sĩ nơi ẩn núp mặc dù có chút khó hiểu, có thể cũng biết mình công kích, chỉ sợ đối với đầu kia sắp có Lương Tăng Lâu cao quái vật khổng lồ không có tác dụng gì. Nhao nhao điều chỉnh họng súng, đem quỹ ăn thịt người chiến sĩ từng cái một làm cho thất bại.

Nơi đây quỹ ăn thịt người số lượng tuy nhiều, lại không kịp nơi ẩn núp chung quanh những thứ kia tuần tra đội cường hãn tinh nhuệ, trên cơ bản một phát có thể làm cho thất bại. Mà tại nơi ẩn núp chung quanh quỹ ăn thịt người, thường thường muốn liền trúng hai ba súng mới có thể ngã xuống.

Thân núi độ dốc rất dốc, từ đuôi đến đầu ngưỡng tốc độ đánh độ chậm chạp. Tên kia quỹ ăn thịt người quan chỉ huy vốn dẫn theo hai cái bộ lạc gần ba trăm chiến sĩ, nhưng mới leo đến một nửa, bên người tự ít đi một nửa người.

Nó phần nộ gầm thét, bước đi đi nhanh, nhanh chóng bỏ qua các chiến sĩ khác, hướng đỉnh núi công kích.

Đúng lúc này, Hoàng Tuyền như u linh xuất hiện, đứng ở vai của nó hậu. Hoàng Tuyền tay cầm hai ống đạn ria súng, cơ hồ là treo lên quan chỉ huy cái ót giữ lại cò súng!

Hai cái nòng súng đồng thời phun ra lửa ánh sáng,

Quý ăn thịt người quan chỉ huy như là bị nện một búa, đầu về phía trước một nghiêng, thiếu chút nữa ngã sấp xuống. Mà Hoàng Tuyền thì là bị lực phản chấn đẩy được bay rớt ra ngoài, lướt qua từng cái một quý ăn thịt người đỉnh đầu, lần nữa biến mất.

Cái kia quý ăn thịt người quan chỉ huy lắc lắc đi về phía trước vài bước, đột nhiên một tiếng đau nhức rỗng, cái ót toàn bộ nổ tung, thân thể cao lớn rớt cuộc té xuống.

Quan chỉ huy vừa chết, còn lại quý ăn thịt người lập tức lâm vào hỗn loạn, nguyên bản loạn trong có tự thể công, trở nên lộn xộn vô cùng.

Có như trước hướng đỉnh núi công kích, có tiếp tục công kích Thánh Địa, có đi về đảo quanh, giống như cầm bất định chủ ý, nên trước đối phó cái nào một bên kẻ địch.

Bừa bãi lộn xộn không có chút nào phối hợp thể công, mang đến hậu quả chính là đám chiến sĩ nơi ẩn núp có thể thông dong thu hoạch, đảo mắt công phu, hơn mười đầu công kích quý ăn thịt người chiến sĩ liền tất cả đều biến thành thi thể.

Thánh Địa lên kịch đấu mọi người cũng phát hiện bên này đỉnh núi dị thường.

Hồn chứng kiến bên này chiến đấu, nhất là chứng kiến Hoàng Tuyền nháy mắt, nòng cơ hồ ngậy người, thiếu chút nữa bị đại hán một quyền oanh trúng. Mặc dù tại trong lúc nguy cấp tránh né thành công, thế nhưng

bị đại hán quyền phong sát qua, dính vào một đám điện lửa, cơ hồ trực tiếp từ Thánh Địa lên té xuống.

Hồn lúc này đây không dây dưa nữa, thoát khỏi đại hán về sau, nhanh chóng dọc theo bức di động, cách xa lên boong tàu.

Tên kia đại hán đúng là Thánh Địa thượng nhân loại đệ nhất cường giả Lôì Đình, chứng kiến Hồn thất bại tốc độ chạy, gã biết rõ đuổi không kịp, vì vậy phản hồi khoang thuyền thanh lý bên trong hạm kẻ địch, trong nháy mắt thì có hơn nhiều tên quý ăn thịt người từ các lỗ hổng bên trong mang theo điện bao hoa ném ra ngoài hạm bên ngoài.

Theo Hoàng Tuyền cái này chi lực lượng gia nhập, chiến cuộc như có đổi cái nhìn, thế nhưng là tình thế như trước nghiêm trọng. Quý ăn thịt người thế công không trật tự tạo thành rất nhiều hao tổn, có thể bổ sung số lượng giống như vô cùng vô tận, liên tục không ngừng từ ở bên trong Vũ Lâm tuôn ra.

Thánh Địa lên treo kéo tím thừng vẫn như cũ có trên trăm cột, dù là có lão nhân nỗ lực chém gọt, cùng với chiến sĩ nơi ẩn núp bắn tỉa, hiệu quả cũng không quá rõ ràng, tạo thành rất bất lợi giằng co trạng thái.

Chỉ là sườn núi chỗ tụ tập quý ăn thịt người liền vượt qua hai nghìn, trông đi qua chỉ chút một mảnh, âm âm có tại kéo dây thừng, có tại hướng Thánh Địa lên bò, giống như một đám ong vò vẽ, nhìn liền khủng bố, như là quá khứ trêu chọc, càng là chí mạng.

Cho dù là Thiên Hỏa cùng Tôn Chiến cũng thấy được da đầu run lên, để cho bọn họ phòng thủ mấy trăm quý ăn thịt người công kích đều có chút cố hết sức, chủ động đi tiến công, cái kia chính là muốn chết.

Hoàng Tuyền cũng không hạ lệnh tiến công, đầu phân phó đỉnh núi bố phòng các chiến sĩ viễn trình đánh lén quý ăn thịt người thủ lĩnh, đồng thời tiếp tục gọt gãy kéo tím thừng.

Mất đi chỗ quan chỉ huy về sau, quý ăn thịt người đối với đỉnh núi cùng Thánh Địa hai nơi công kích, một mực ở vào hỗn loạn trạng thái, thỉnh thoảng có người hưởng đỉnh núi đánh tới.

Loại này tiểu binh sĩ thêm đầu kiểu tiến công, chính là Hoàng Tuyền tâm ý. Chờ bọn hãn vọt tới đỉnh núi, sẽ không thừa mấy người rồi.

Hơn nữa lấy loại phương thức này, cũng trước sau kèm chế sườn núi chỗ quý ăn thịt người đại quân, lựa chọn tiến công mục tiêu, có thể để cho trí tuệ trình độ không cao quý ăn thịt người loạn lên một hồi.

Nhưng mà hết thủy nỗ lực tựa hồ cũng là phí công, quý ăn thịt người nhiều lắm, nhiều đến để cho người tuyệt vọng tình trạng. Nếu như Thánh sơn vô pháp thoát ly, như vậy cuối cùng kết quả cũng giống nhau. Cả Nhân loại, cuối cùng đem diệt sạch ở chỗ này.

Tại nơi này thời khắc, Tôn Chiến, Thiên Hỏa, thậm chí một mực cố ý tránh đi Hoàng Tuyền Dư Giai, cũng không tự chủ được mà đem tâm tư đặt ở trên người Hoàng Tuyền. Khi bọn hãn trong suy nghĩ, chỉ cái này không ngừng mang đến kỳ tích nam nhân, mới có thể thay đổi chiến cuộc.

Nhưng mà ngoại trừ ra tay đánh chết quý ăn thịt người quan chỉ huy bên ngoài, Hoàng Tuyền cũng không có động tác khác, gã lưu lại cố thủ không nên xuất kích đơn giản mệnh lệnh về sau, toàn bộ người liền tự chiến trường biến mất.

Tôn Chiến, Thiên Hỏa bọn hãn đang chờ đợi Hoàng Tuyền xuất hiện lần nữa.

Mà Hoàng Tuyền đồng dạng cũng đang chờ đợi, chờ đợi chân chính kẻ địch xuất hiện. Nhiều năm sinh tử tuyến thượng trực giác nói cho hãn biết, uy hiếp lớn nhất còn không có xuất hiện.

Tiếng động lớn rầm rĩ lộn xộn chiến đấu tiếp tục lấy, đột nhiên tất cả quý ăn thịt người nổi lên từng trận bạo động.

Chúng nó để xuống trước mặt chiến đấu, trên tay công tác, thậm chí ngay cả ở trước mặt kẻ địch cũng không để ý, cùng một chỗ quay đầu, nhìn về phía cùng cùng một cái phương hướng.

Trong chớp nhoáng này, đều biết số lượng rất nhiều quý ăn thịt người ngã vào nhân loại chiến sĩ lưỡi đao xuống, có thể là bọn hãn kéo lấy trọng thương thân hình, bò cũng muốn leo đến tầm mắt địa phương tốt, ngắm nhìn phương xa.

Tuy rằng chém ngã kẻ địch, có thể là nhân loại chiến sĩ chẳng những mất hứng, ngược lại mỗi cái đáy lòng tối phát lạnh ý. Tất cả quý ăn thịt người trong cùng một lúc làm ra cùng một động tác, tình cảnh này, vô cùng quý dị đáng sợ.

Phương xa ở bên trong Vũ Lâm, tuôn ra một đạo nước lũ màu bạc, tại dưới ánh mặt trời lóng lánh chói mắt.

Cái kia lại là một đội quý ăn thịt người, cùng phổ thông bộ lạc thành viên hoàn toàn bất đồng, mỗi cái người mặc sáng bạc khôi giáp, dùng dử tợn mặt nạ che ở khuôn mặt. Cho dù là tại ở bên trong Vũ Lâm hành quân, bọn hãn cũng bài xuất chinh tề đội ngũ, đập trên đồng dạng bộ pháp, âm vang về phía trước.

Đại địa đi theo lấy cước bộ của bọn hãn chấn động, dãy núi cũng giống như đang run rẩy.

Nước lũ màu bạc tự ở bên trong Vũ Lâm cuồn cuộn tuôn ra, lao thẳng tới Thánh Địa.

Giáp bạc quý ăn thịt người cùng bộ lạc quý ăn thịt người nhìn qua hoàn toàn xa lạ, bọn hãn lãnh khốc, băng hàn, nghiêm cẩn, đội ngũ chinh tề

được tựa như một cái máy móc, hoàn toàn không phải là phổ thông quý ăn thịt người cuồng bạo hỗn loạn.

Có thể nghĩ, nên làm như thế máy móc thúc đẩy lúc, làm cho sinh ra giết chóc sẽ là đáng sợ cỡ nào.

Theo giáp bạc quý ăn thịt người đội ngũ thứ tự xuất hiện, trên trăm danh quý ăn thịt người khiêng đài cao xuất hiện. Trên đài cao để đó một cái bảo tọa, một gã toàn thân giáp bạc quý ăn thịt người chính an tọa ở trên, lấy tay chỉ quai hàm, tựa hồ đang suy tư.

Thân thể của nó cũng không tính đặc biệt cao lớn, nhưng là đến gần ba thước.

Bảo tọa bên cạnh nghiêng dựa vào một thanh Cự Phủ, riêng là cán búa liền dài đến năm thước, hơn một mét vuông lưỡi búa càng là làm cho người ta sợ hãi cực kỳ. Cự Phủ lưỡi búa lên tất cả đều là răng cưa, mài được ánh sáng chứng giám người, chế tạo công phẩm chất cao đến để cho người tặc lưỡi.

Như thế một thanh nhân gian hung khí, chỉ sợ sẽ là Tinh Tế phi thuyền bức, cũng chịu không được một trăm.

Giơ lên đài cao quý ăn thịt người cái đầu rõ ràng so với đồng tộc cao hơn một đoạn, cũng càng thêm cường tráng. Bọn hắn bị dùng làm giơ lên phu, lại không có chút nào bất mãn, giống như công việc hạng này cùng chiến đấu đồng dạng trọng yếu.

Nên làm đi ra Vũ Lâm về sau, trên bảo tọa quý ăn thịt người đại thủ lĩnh mới chậm rãi ngẩng đầu, nhìn về phía treo ở không trung Thánh Địa.

Trong Thiên Địa bỗng nhiên sáng ngời, dường như theo ánh mắt của hắn có một đạo thiểm điện xẹt qua.

Quý ăn thịt người đại thủ lĩnh chậm rãi đứng lên, cầm lấy chuỗi này cùng gã đáng người kém xa Cự Phủ, xa xa hướng Thánh Địa một ngón tay!

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 76: Vương Giả

Vô số quỷ ăn thịt người trong chốc lát máu nóng sôi trào, điên cuồng tiếng hô như sơn băng hải tiểu, quét sạch thiên địa. Bọn hãn như thủy triều bắt đầu khởi động, một luồng sóng một lớp sóng sóng đánh về phía Thánh Địa, hoàn toàn không để ý đến đỉnh núi trên sân thượng chiến sĩ nơi ẩn núp.

Cùng thời khắc đó, hơn mười cột mang theo kéo tùm thừng lao bay lên, bắn về phía Thánh Địa, càng nhiều nữa ném cái giáo thì oanh hường Thánh Địa tất cả hẻo lánh, đá kích tất cả có can đảm thò đầu ra nhân loại.

Trong một chớp mắt, mười mấy nhân loại chiến sĩ cả kêu thảm thiết cũng không kịp, đã bị bám đã thành gai nhím, từ không trung rơi xuống.

Đáng sợ như vậy bao trùm kiểu công kích không có chút nào tránh đi đang Thánh Địa lên đồng tộc, nhân loại chiến sĩ cùng quỷ ăn thịt người chiến sĩ cùng một chỗ chết, bị ngộ thương quỷ ăn thịt người số lượng còn muốn thêm nữa.

Bạc trắng đúc thành vương tọa lên, đại thủ lĩnh như thiên thần loại đứng vững vàng, tuy rằng rất nhiều quỷ ăn thịt người thân hình so với hãn càng thêm khô ngô khỏe mạnh, thế nhưng là khí thế lên, gã giống như lồng lộng núi cao, mà khác quỷ ăn thịt người bất quá là bãi sông lên đá cuội.

Thánh Địa phía trên, đại hán hai mắt híp lại, đồng tử cấp bách co lại, gắt gao nhìn chăm chăm vào phương xa vương giả. Đúng lúc này, Hồn đột

nhiên xuất hiện, tự phía sau hấn lướt qua, một đôi Chủy thủ tại hấn sau lưng đeo lưu lại hai đạo thật dài miệng vết thương.

Đây là gã lần thứ nhất bị Hồn đánh lén đắc thủ.

Tự quý ăn thịt người vương giả xuất hiện, liền hấp dẫn toàn trường lực chú ý, vô số quý ăn thịt người vền vện vì cúng bái mà bỏ ra sinh mệnh đại giới. Hồn cũng lần nữa đã có dũng khí, phản hồi chiến trường, tùy thời đánh lén, rốt cuộc thừa dịp Lôi Đình phân tâm tới ranh giới đắc thủ.

Quý ăn thịt người là cuồng nhiệt, mà nhân loại thì là khiếp sợ cùng tuyệt vọng. Khi bọn hấn đáng sợ nhất trong cơn ác mộng, cũng chưa từng xuất hiện qua tình cảnh trước mắt, thành xây dựng chế độ quý ăn thịt người quân đội, còn có, thống nhất vương giả!

Tại đại bộ phận nhân loại truyền thừa trong tri thức, quý ăn thịt người là bán khai chủng tộc, thì cứ như vậy cũng để cho bọn họ khó có thể ứng đối, sinh tồn không gian bị không ngừng áp súc, như quý ăn thịt người trên thực tế đã là cùng nhân loại ngang nhau văn minh, cái kia cái thế giới này còn có nhân loại chỗ dung thân sao?

Nhân loại chiến sĩ đã sớm tại đi tới mấy chục năm trong tuyệt vọng mài lấy hết nhuệ khí, mắt nhìn bên cạnh đồng bọn càng ngày càng ít, nơi ẩn núp trong ngoài cảnh vật càng ngày càng quý dị, lại ý chí kiên định anh hùng, biết từ từ tinh thần sa sút.

Bọn hấn đã cả bi phần tâm tình cũng không hứng nổi, chỉ bất đắc dĩ cùng thật sâu mỗi mệt.

Duy có Hoàng Tuyền, đang nhìn đến cái kia màu bạc cao lớn khô giáp lúc, đáy lòng lại tối tối nhẹ nhàng thở ra. Đây chính là Hồn trong miệng cái kia Trầm Thụy Vương người, cũng là quý ăn thịt người trong dự ngôn Hoàng Tuyền đối thủ.

Nói thật, Hoàng Tuyền một mực rất lo lắng chuyên cuối cùng chứng kiến một cái chân chính Thần Minh, gã vẫn thật không biết nên như thế nào đối mặt vượt xa chính mình văn minh đẳng cấp sinh vật. Bất kể thế nào nói, xấu nhất tình huống cuối cùng không có phát sinh.

Giáp bạc quý ăn thịt người vương giả thò tay, lập tức có hai gã hình thể khổng lồ quý ăn thịt người tù trưởng đặt lên đến một thanh ném búa, phần đuôi treo thật dài bạc dây xích.

Cái thanh này búa lấy nhân loại tiêu chuẩn đã coi như là trọng phủ, nhưng khi nhìn nó hình dạng cùng uốn lượn chuôi nắm, rõ ràng là một thanh ném búa.

Quả nhiên, giáp bạc vương giả tay giống như là vừa vịn nâng lên, ném búa liền gào thét mà ra!

Ném búa lượn vòng tốc độ nhanh được đã thấy không rõ lưỡi búa cán búa, vài trăm thước khoảng cách ngay lập tức tới, đột nhiên phá vỡ Thánh Địa bức, như là được pho mát đồng dạng thoải mái.

Bạc dây xích lập tức sụp đổ được thẳng tắp, kéo toàn bộ Thánh Địa chậm rãi bình di. Bạc dây xích một chỗ khác giữ tại vương giả trong tay, có thể làm cho cả tinh thuyền lướt ngang man lực đè xuống, lập tức để cho gã hai chân thật sâu lâm vào màu trắng bạc vương tọa.

Khiêng màu trắng bạc vương tọa quý ăn thịt người tại áp lực thật lớn xuống nhao nhao ngã xuống đất, thống khổ kêu khóc, chung quanh giáp bạc quý ăn thịt người thì chen chúc tới, hợp lực nâng vương tọa.

Tính ra hàng trăm giáp bạc quý ăn thịt người hai chân dần dần chui xuống mặt đất, vẫn là bị bắt được lướt ngang, trên mặt đất cày xuất ra đạo đạo rãnh sâu. Thế nhưng lúc ban đầu cực lớn kéo lực lượng, cuối cùng chịu đựng đi qua rồi.

Giáp bạc quý ăn thịt người găm thét gào thét, nhao nhao nhảy lên, dọc theo bạc dây xích trên đường leo trèo, đánh về phía Thánh Địa.

Bạc dây xích cũng không biết là làm bằng vật liệu gì chế thành, tinh tế một cột, dài đến vài trăm thước, lại cứng cõi được không thể tưởng tượng nổi. Phía trên treo trên trăm giáp bạc quý ăn thịt người, cũng là nhanh sục đổ không ngừng.

Giáp bạc vương giả đem bạc dây xích một chỗ khác quấn quanh tại vương tọa lên, nhảy lên bạc dây xích, từng bước một trầm trọng mà chậm chạp đi về phía trước.

Gã vừa sải bước ra tức là mấy chục thước, trong nháy mắt lướt qua tất cả giáp bạc quý ăn thịt người, cuối cùng một nhảy dựng lên, hạ xuống Thánh Địa tầng trên boong tàu, trực diện Lôi Đình.

Lôi Đình mặt sắc mặt ngưng trọng, một bước không chịu lui về phía sau, trầm giọng nói: "Ta là Lôi Đình! Đối thủ của ngươi là ta!"

Giáp bạc vương giả chậm rãi cúi đầu xuống, ánh mắt xuyên thấu qua trên mặt nạ khe hở, đã rơi vào trên người Lôi Đình. Khi ánh mắt của hắn hạ xuống tới ranh giới, Lôi Đình vậ mà tóc chuẩn bị dựng đứng, toàn thân bò đầy điện lửa. Sắc mặt hắn đại biến, không tự chủ được đi lùi một bước.

Lôi Đình tuyệt đối không nghĩ tới, chỉ là hứng lấy giáp bạc vương giả ánh mắt, chính mình sẽ có lớn như thế phản ứng. Đó là thân thể bản năng sợ hãi, đối với giáp bạc xuống lực lượng kinh khủng sợ hãi.

"Đối thủ của ngươi còn có ta!" Lão nhân chẳng biết lúc nào xuất hiện, lẳng không bay vút, hướng về lên boong tàu. Gã như trước ưu nhã thông dong, thế nhưng là trong mắt đều là ngưng trọng.

Hồn lạng yên xuất hiện, từ giáp bạc vương giả sau lưng lơ lửng ở lên cao, trong tay một cái to bằng ngón tay trường tiên bắn ra, đâm về lão nhân

eo bụng.

Lão nhân thủ trượng vung lên đập vào trường tiên lên, tay của hắn trượng như có ma lực, tại tiên trên người một kích, liền làm trường tiên đã mất đi toàn bộ động lực, mềm nhũn địa rơi xuống trên mặt đất.

Hồn cổ tay chấn động, vẫn muốn ra tay, lại có một đạo lực lượng vô hình đè xuống, đem nàng đỡ lên bên cạnh. Nàng quay đầu nhìn về phía trước mặt giáp bạc vương giả, rất là ủy khuất kêu lên: "Nếu như ta lấy trở về cây roi, lão nhân này không hẳn như vậy là đối thủ của ta!"

Nàng roi thép uy lực cực lớn, hoàn mỹ phù hợp võ kỹ, chỉ tiếc gặp được thuộc tính tương khắc Lôi Đình, hiệp một liền vứt bỏ binh khí.

Lôi Đình đương nhiên sẽ không theo nàng khách khí, sớm đem roi thép đá tiến vào khoang, bị người ở bên trong loại chiến sĩ lấy đi. Hiện tại Hồn trong tay chính là đồ dự bị vũ khí, uy lực giảm nhiều.

Giáp bạc vương giả không để ý đến nàng, cũng không quay đầu lại. Hồn minh bạch ý của hắn, chép miệng không nói thêm gì nữa, nàng bắt đầu hết nhìn đông tới nhìn tây, không biết đang tìm cái gì.

Giáp bạc vương giả hướng bước về phía trước một bước, thanh âm của hắn khàn khàn khó nghe, tựa như hai khối thô ráp miếng kim loại tại lẫn nhau xung đột, "Đối. . . Thủ?"

Đoàn lớn sương trắng từ mặt nạ của hắn bên trong phun ra, cho dù nhìn không tới biểu lộ, nhưng có thể tưởng tượng, tại hắn trong suy nghĩ, Lôi Đình cùng lão nhân căn bản là không tính là đối thủ.

Lôi Đình khuôn mặt trắng được đỏ bừng, lại không có ra tay công kích. Vừa rồi vừa đối mặt, gã đã bị giáp bạc vương giả uy áp làm cho nhiếp, hiện tại có loại không có đường nào cảm giác. Gã cũng không sợ trường ngôn từ, không biết lúc này nơi đây nên nói cái gì.

Lão giả cũng là ha ha cười cười, lấy tay trượng dừng một chút boong tàu, nói: "Đứng ở trước mặt người đứng là đối thủ, ít nhất chúng ta đã cho người đứng ở chỗ này, không phải sao?"

Giáp bạc vương giả chậm rãi lắc đầu, dùng chậm chạp không lưu loát thanh âm nói: "Các người, không là. . ."

Gã loại này phương thức nói chuyện, dường như trí lực có hạn, lời không diễn ý, bởi vậy mỗi xông ra một chữ cũng dị thường cố hết sức. Thế nhưng là cái kia bộ khôi giáp xuống ẩn chứa núi lửa loại lực lượng kinh khủng lại là chân thật bất hư, để cho bất kỳ một cái nào đến gần người của hắn cũng không tự chủ được run rẩy.

Giáp bạc vương giả tựa hồ cũng cảm thấy nói chuyện quá mức cố hết sức, nói vài cái lời về sau liền im ngay, chậm rãi cầm lấy Chiến Phủ.

Chiến Phủ lưỡi búa vừa vặn nhắc tới thắt lưng, Lôi Đình đột nhiên sắc mặt đại biến, mãnh liệt đâm vào trên người lão, đưa đẩy bay ra ngoài! Đồng thời mượn nhờ phản tác dụng lực lượng, chính hắn cũng đạn hướng một phương hướng khác.

Một đạo tia sáng trắng xẹt qua lão nhân vừa vặn đứng thẳng chỗ, lại giáp bạc vương giả trong tay Chiến Phủ!

Cái thanh này lớn đến kinh người Chiến Phủ tựa như đột nhiên vô hình vô chất, giống như như ảo ảnh, trực tiếp xuất hiện ở lão nhân đứng thẳng chỗ. Nếu không có Lôi Đình phản ứng nhanh được không thể tưởng tượng nổi, lão nhân sợ là đã bị trung tâm chém làm hai nửa.

Lão nhân tại boong tàu phía Tây đứng vững, sắc mặt tái nhợt, cái này cả kinh không phải chuyện đùa.

Giáp bạc vương giả lại chậm rãi cầm lấy Chiến Phủ, Lôi Đình một hét lên điên cuồng, hướng về phía sau nhảy ra, Cự Phủ khó khăn lắm chùi gã

đầu mũi chém rụng, đem trước boong tàu phá ra một cái động lớn. Cái này né tránh được hơi chút chậm một chút, gã cũng sẽ bị chém thành hai đoạn.

Lão nhân một nhảy dựng lên, vòng quanh giáp bạc vương giả dạo qua một vòng, trượng trúng kiếm ra khỏi vỏ, trong nháy mắt ngay tại trên người hãn đâm hơn mười kiếm. Một mảnh đình đình đương đương thanh âm vang lên, giáp bạc vương giả khôi giáp lên chỉ để lại mười cái điểm trắng, bản thân hãn càng ngay cả lung lay cũng chưa từng lung lay một cái.

Lần này, lão giả ưu nhã thông dong diệt hết.

Giáp bạc vương giả một thân giáp bạc phòng ngự quá mức biến thái, công kích của hãn lại là khủng bố như thế, quả thực nhanh được trái với vật lý thường thức. Đối mặt như thế một địch nhân, phải như thế nào thủ thắng?

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 77: Người Gần Với Thần Nhất

Lão giả mắt thấy giáp bạc vương giả Chiến Phủ lại lần nữa cầm lấy, trong lòng kinh hãi, đem hết toàn lực, một kiếm hướng gã phần gáy đâm tới!

Đình một tiếng, trượng trúng kiếm đâm vào giáp bạc vương giả phần gáy, thân kiếm bẻ ngoặt, theo sau vậy mà bẻ gãy. Nhưng cái này toàn lực một kiếm, vẫn là không thể đâm giáp bạc, chỉ là làm thân thể của hắn lung lay, coi như là gặp được hiệu quả.

Chiến Phủ lại là lóe lên rồi biến mất, mấy mét bên ngoài Lôi Đình điên cuồng hét lên lên tiếng, cánh tay trái trong nháy mắt bay lên không trung. Gã thậm chí cũng chẳng quan tâm miệng vết thương, tại chỗ lộn một cái, máu tươi lập tức tại trên boong thuyền sôi lên ra một đạo thật dài vết máu.

Cự Phủ cơ hồ là dán Lôi Đình da đầu lướt qua, nếu như gã lăn được hơi chậm, hiện tại cũng không phải là ném đầu cánh tay đơn giản như vậy.

Nhân loại đệ nhất cường giả Lôi Đình, hiện tại tại trước mặt quỷ ăn thịt người vương giả, giống như là một cái bất lực tiểu hài tử, cả sức hoàn thủ đều không có.

Lão nhân phí công địa vây quanh giáp bạc vương giả công kích, nhưng lại ngay cả kiếm chế năng lực của hắn đều không có.

Gã đột nhiên ném thủ trượng, hạ đất khóc rống, "Thiên muốn chết ta, thiên muốn chết ta à!"

Giáp bạc vương giả chậm rãi quay người, nhìn về phía triệt để tan vỡ lão nhân, nâng lên đui phải. Chỉ cần nhẹ nhàng đập mạnh, có thể đem trước mặt này là huyết nhục thân thể đập thành thịt vụn. Thân là quý ăn thịt người vương giả, gã hiển nhiên không có để cho chạy địch thủ thói quen.

Đúng lúc này, không trung đột nhiên vang lên kỳ dị tiếng rít, một chi ném giáo bay vút mà đến. Nó là nhanh như vậy, đến nỗi cùng không khí xung đột ra hừng hực hỏa diễm, như sao băng chợt rơi.

Giáp bạc vương giả trong tay Chiến Phủ lại lần nữa hóa thành huyền ảnh, lấy bất khả tư nghị tốc độ cùng độ chính xác chém trúng ném giáo!

Ở trước mặt hắn, trong nháy mắt dấy lên một đoàn lửa bùng, nóng bỏng chặn mọi nơi vấy ra. Hoàng Tuyền thân ảnh tự lửa bùng bên trong lao ra, cầm trong tay đạn ria súng chống đỡ lên giáp bạc vương giả ngược, mãnh liệt bật ra hai luồng rừng rực thiết hỏa!

Giáp bạc vương giả lần thứ nhất bị oanh được lui về phía sau hai bước, dùng Chiến Phủ cán búa chống đỡ đẩy, mới chi ở thân thể. Gã cúi đầu xuống nhìn ngược, cái kia sáng bạc khôi giáp lên xuất hiện hai cái cái hố nhỏ, hơn nữa hiện đầy rạn nứt.

Thấy như vậy một màn, Lôi Đình cùng Hồn cũng mở to hai mắt nhìn, khó mà tin được một mối lửa được vũ khí rõ ràng có thể nổ nát vương giả giáp bạc! Nhưng cái này phát sinh ở trước mặt.

Đúng lúc này, vốn đã bị đạn ria súng lực phản chấn đánh bay Hoàng Tuyền, lại như U Ảnh loại xuất hiện trước mặt vương giả giáp bạc. Tay hắn cầm một cột quý ăn thịt người lao, một thương bình thân không có gì lạ hướng giáp bạc vương giả đâm tới.

Căn này lao chính là bình thường nhất quý ăn thịt người dùng cái chũng loại kia, phẩm chất bình thường, người nào đều không cảm thấy có thể đâm vương giả giáp bạc.

Nhưng mà quý ăn thịt người vương giả cũng không nghĩ như vậy, bỗng nhiên lui về phía sau, trong thời gian ngắn liền từ boong tàu một mặt di động đến một chỗ khác,

Chỉ Lôi Đình cùng Hồn ánh mắt miễn cưỡng đuổi kịp, mà lão nhân chiến lực thua một bậc, ánh mắt vẫn lưu lại tại chỗ cũ.

Giáp bạc vương giả giống như đối với trong tay Hoàng Tuyền quý ăn thịt người lao hết sức kiên ky, căn bản không muốn cùng tiếp xúc.

Nhưng mà gã lui được đã rất nhanh, Hoàng Tuyền tốc độ lại nhanh hơn, như bóng với hình, Phụ Cốt mà lên, lao súng phong kéo ra phá không đuôi lửa, một thương chui vào giáp bạc!

Một tiếng kinh Thiên động Địa nổ vang, Thánh Địa số khổng lồ thân hạm trầm trầm xuống, trong tay Hoàng Tuyền lao chỉ còn lại có ngăn ngùn một đoạn, nửa trước đoạn tất cả giáp bạc bên trong nổ tung, vốn là kín kẽ giáp bạc khắp nơi phun ra lửa lửa, ngay cả trên mặt nạ để mà thông khí khe hở đều ở đây tràn lửa cháy.

Giáp bạc đứng thẳng bất động bất động, thân thể vị trí đã bành trướng biến loại, có thể thấy được bên ngoài tổn hại chỗ chỉ phần bụng một cái hun hắc lỗ nhỏ, nhưng cả bộ khôi giáp biến dạng thành cái dạng kia, để cho người hoài nghi bên trong quý ăn thịt người cuối cùng vẫn có thể hay không giữ lại hình người.

Nên làm một tiếng, Hoàng Tuyền đem một nửa ném giáo bỏ rơi, tiện tay một trao.

Hồn trường tiên tự hành nhảy lên, lau nhà tiên sao rơi vào gã giữa năm ngón tay.

Hồn khê cắn môi dưới, nhìn Hoàng Tuyền liếc, nhẹ buông tay, đem cuối cùng vũ khí chấp tay để cho người. Nàng như tiếp tục chết năm, trường tiên lên chứa mà không đội mũ man lực một khi bộc phát, sợ chuyên đem nàng nổ vỡ nát.

Hoàng Tuyền kéo qua trường tiên, tiện tay kéo cái thòng lọng, đi về hướng giáp bạc, trầm giọng nói: "Đừng giả bộ chết rồi, đi ra!"

Chỉ gã biết rõ, cái này khối kim chúc phiền phức khó chịu căn bản không phải vũ khí lạnh ý nghĩa bên trong khô giáp, mà là một bộ một người không gian vũ trụ tác chiến khí. Hoàng Tuyền vừa rồi một kích, phá hủy mấy chỗ đầu mối then chốt, đủ để bỏ dở giáp bạc đại bộ phận công năng.

Giáp bạc rớt cuộc giật giật, từ trước mặt giáp trong truyền ra khàn khàn chậm rãi thanh âm: "Đối. . . Thủ!"

Biến dạng giáp bạc khó khăn hướng nhảy tới một bước, lung la lung lay thật vất vả đứng vững, nhưng hăn kể tiếp một câu lại làm Hoàng Tuyền trong nháy mắt biến sắc.

"Người rớt cuộc xuất hiện, ta đã đợi. . . Một vạn năm!"

"Người đến tốt cùng là người nào?" Hoàng Tuyền nghiêm nghị quát, trong tay thòng lọng mặc lên giáp bạc, bắt đầu buộc chặt, siết được giáp bạc chậm rãi biến dạng.

Chỉ là Hoàng Tuyền trên tay phần này lực lượng kinh khủng, khiến cho xem cuộc chiến Lôi Đình đám người thấy được trợn mắt há hốc mồm.

Lão nhân toàn lực công kích cũng không thể tại giáp bạc lên lưu lại miệng vết thương, có thể thấy được giáp bạc cường độ thô cùng Thánh Địa vỏ ngoài tương tự, Hoàng Tuyên rõ ràng chỉ bằng vào trên tay lực lượng có thể sinh xé tinh hạm bên ngoài bọc thép?

Giáp bạc vương giả tựa hồ cũng không thêm để ý sinh mệnh đã bị uy hiếp, gã như trước đang nói chuyện, hơn nữa càng ngày càng lưu loát, tựa như ngủ say đã lâu người vượt qua mới tỉnh lúc ngây thơ, hoàn toàn sống lại.

"Người đã quên sao? Bất quá không quan hệ, ta và người gặp nhau, chính là số mệnh. Không phải là ở chỗ này, cũng sẽ là chỗ đó. Trận này gặp nhau, một vạn năm trước đã nhất định."

Ầm ầm nổ vang, hồng thanh dường như bao phủ thiên địa, giáp bạc đột nhiên nổ, ngàn vạn mảnh vỡ hóa thành kim chúc phong bạo quét sạch toàn bộ tầng trên boong tàu.

Giáp bạc mảnh vỡ lực đánh vào cực kỳ kinh người, đánh vào bức trên boong thuyền đều là thật sâu chui vào, rơi vào trên thân người chính là một đánh một cái hố.

Lão nhân đứng thẳng bất động tại chỗ cũ, kinh ngạc ngưng kết tại trên mặt, ánh mắt dần dần vô thần. Gã không thể né tránh giáp bạc mảnh vỡ không khác nhau đó bản phá, trên người chừng mười cái trong suốt đích chỗ trống.

Lôi Đình thấy được trừng mắt muốn nứt, điên cuồng hét lên nói: "Thánh Giả! !"

Lão nhân cũng không nghe được gã kêu gọi, gương mặt đang nhìn bầu trời, khóe môi nổi lên đảng chát cười, lẩm bẩm: "Thời đại này, cần nguyên lai không phải là tri thức, chỉ. . . Chỉ lực lượng. . . Mới, mới là. . ."

Cuối cùng nói, vĩnh viễn cũng cũng không nói ra được, Thánh Giả thân thể ngã xuống, bay ra boong tàu, rơi xuống hướng đại địa.

Phía dưới, là vô số quỷ ăn thịt người.

Lôi Đình khoảng cách khá xa, lại né tránh kịp thời, đơn độc trong đó một mảnh vụn. Hồn cũng không có thể may mắn thoát khỏi, cánh tay đùi đều bị mảnh vỡ xuyên thấu, nồng đậm huyết tại trên da thịt uốn lượn như con rắn. Nàng cắn chặt răng, nhin xuống kịch liệt đau nhức, hướng Hoàng Tuyền nhìn lại, hai mắt lập tức trừng lớn!

Hoàng Tuyền nhưng đứng ở chỗ cũ, gần như vậy khoảng cách sao cũng tránh không khỏi mảnh vỡ oanh kích, trong tay trường tiên cũng theo kim chúc phong bạo vỡ nát.

Trên người hấn bám hơn mười khối giáp bạc mảnh, ngay cả hai gò má cùng trên trán cũng tất cả trong một quả. Nhưng nhìn kỹ lại, mảnh vỡ đều nhẹ nhàng khám tại hấn bên ngoài thân, chính theo cơ bắp nhúc nhích khối khối rơi xuống, đình đình đương đương tại bên chân rơi đầy đất.

Hoàng Tuyền liền đứng ở nơi đó, vết thương trên người đảo mắt khép lại.

Giáp bạc nổ nát vụn bụi bặm chậm rãi bình phục, hiện ra một bóng người. Có một đầu nhạt bạc tóc dài, khuôn mặt thanh tú tuyệt mỹ, một đôi mắt cũng là nhàn nhạt màu bạc.

Gã vóc người không cao, chỉ tới ngực Hoàng Tuyền, giống như là còn chưa hoàn toàn nảy nở thiếu nữ hoặc là thiếu niên.

Gã dừng ở Hoàng Tuyền, nói: "Lại gặp mặt, Hoàng Tuyền."

Chứng kiến cặp kia Hồn Động toàn là: một màu, không có đồng tử Mắt Bạc, Hoàng Tuyền cũng là đột nhiên biến sắc, thất thanh nói: "Vị Hình!"

Cái tên này thốt ra về sau, Hoàng Tuyền đột nhiên đau đầu muốn nứt, trong đầu dường như xoáy lên hắc động loại vòng xoáy, vô số ký ức phân phát đập mà đến, lại rít gào cuốn mà đi.

Tự hành khởi động trí não, lấy trước đó chưa từng có tốc độ cao vận chuyển, Hoàng Tuyền gần như có thể cảm giác được nó quá tải sốt cao.

Bị vận vẹo ký ức từng điểm từng điểm giãn ra trở lại như cũ.

Hoàng Tuyền tại xuyên qua làng xóm bình chương lúc, thấy cái kia bộ nam nhân hình ảnh chính biến ảo, cứng rắn như sắt cơ bắp thu chặt vật, đao bổ rìu đục loại bộ mặt đường cong nhu hòa hóa, hơi có vẻ lộn xộn râu ngắn biến mất làm từng điểm tro bụi.

Chỉ cặp kia không cách nào hình dung ánh mắt, giống như cái này không có đồng tử Mắt Bạc, vẫn như cũ trống rỗng, băng lãnh, lạnh nhạt, lãnh khốc.

Cuối cùng định dạng làm trước mặt cái này người bộ dáng.

Vạn năm trước phản loạn quân lãnh tụ tinh thần, bên trong ba nghìn Tinh Vực người gần với thần nhất, Vị Hình.

Tóc bạc Vị Hình lộ ra nói không rõ ý vị mỉm cười, "Người hay là nhớ kỹ ta đây, người cũng không phải quên ta."

Trái qua lúc ban đầu khiếp sợ, Hoàng Tuyền khuôn mặt chuyển sang lạnh lẽo, nhạt nói: "Năm đó ta trước sau bắt không được người, không nghĩ tới còn có thể nơi đây gặp nhau. Một vạn năm trước không có giết đi người, một vạn năm sau, để cho ta nhìn người cuối cùng tiến triển nhiều ít!"

Tự sống lại đến nay, Hoàng Tuyền lần thứ nhất hoàn toàn làm thức tỉnh trong thân thể mỗi một đạo cơ thể!

Vô số quang mang tự trên người Hoàng Tuyền nở rộ, trang bị cùng y phục chiến đấu trong nháy mắt vỡ vụn, tràn trệ trên thân hiện lên vô số ẩn chứa vô tận áo nghĩa phù văn.

Lực lượng cường đại xoáy chảy ở bên trong, Vị Hình tóc bạc bay lên, không nhanh không chậm nói: "Lúc trước ta thiếu chút nữa chết trong tay ngươi, nhưng là bây giờ, thuộc về ngươi thời đại đã kết thúc!"

Hoàng Tuyền cười dài một tiếng, "Đến tột cùng là người nào thời đại, muốn đánh qua mới biết được!"

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 78: Thái Sơ Thái U

Hoàng Tuyền đại thủ một trương, vào đầu hướng Vị Hình đầu người lấy xuống!

Vị Hình giống như là giạt giạt, đột nhiên có một đạo thân ảnh xuất hiện ở sau lưng Hoàng Tuyền, một quyền đánh về phía Hoàng Tuyền phía sau lưng. Tốc độ của hắn nhanh đến cực điểm, giơ tay nhắc chân lưu lại trùng trùng điệp điệp tàn ảnh, căn bản vô pháp dùng mắt thường bắt dấu vết hoạt động.

Vị Hình động tác ôn nhu nhẹ nhõm, nắm đấm như là tơ liễu loại nhẹ như không có gì. Thế nhưng là Hoàng Tuyền đối với này lại cực đúng kiên kị, không đợi hắn công kích dính vào người, lập tức di chuyển vị trí ra mấy mét.

Hoàng Tuyền phản kích mở rộng ra chỗ đứng, có như lôi đình phong bạo, mỗi một cái công kích cũng tràn ngập vô tận hủy diệt khí tức, Vị Hình tóc bạc chỉ là thoáng chạm đến, liền trong nháy mắt chôn vùi.

Lôi Đình cùng Hồn đã thối lui đến cuối cùng biên giới, lúc này không có những nhân loại khác chiến sĩ cùng quý ăn thịt người dám xuất hiện tại Thánh Địa tầng trên boong tàu, chỉ hai người bọn họ không chịu ly khai. Nhưng mà thì cứ như vậy nhìn xa xa, cũng cảm thấy hít thở không thông.

Cho đến giờ phút này, mới là đế quốc sát Thần chân chính chiến đấu, vô luận cái gì, chỉ cần bị Hoàng Tuyền công kích ảnh hưởng quét đến, cũng

trực tiếp mai một thành tro tàn. Xu thế lui đạp bước tới ranh giới, ngay cả Thánh Địa cũng đang không ngừng run rẩy rung rung.

Vị Hình lại giống như chỗ nào cũng có tinh linh, thân thể phảng phất giống như nếu không có thực chất, vòng quanh Hoàng Tuyền bay múa, hơi tìm được lúc rảnh rỗi liền ra tay công kích.

Trên người Hoàng Tuyền phù văn càng ngày càng nhiều, hào quang càng ngày càng sáng, dần dần toàn bộ người nổi lên không trung. Vị Hình thì hóa thành một đạo tia sáng trắng, vòng quanh Hoàng Tuyền điên cuồng công kích.

Chỉ nhìn hai đạo lực lượng hùng hậu trình độ, Vị Hình giống như là đang ở hạ phong.

Gã đột nhiên ngưng đứng ở phía trước Hoàng Tuyền, ra tay bắt lấy Hoàng Tuyền nắm đấm, trong nháy mắt biến thành không trung đầu sứt!

Hoàng Tuyền ám kim hào quang cùng Vị Hình tia sáng trắng đụng vào một chỗ, bỗng nhiên phát sinh kinh Thiên động Địa bạo tạc nổ tung, lẫn vào sắc mặt khe hở trong nháy mắt khuếch tán ra vài trăm thước, phía dưới Thánh Địa cũng bị liên lụy, hung hăng hướng mặt đất trầm xuống, cao độ chột hạ xuống mấy chục thước.

Nguyên bản bên ngoài vách tường cùng ở dưới hai tầng thân hạm chiến đấu nhân loại cùng quý ăn thịt người, nhao nhao bị vung ra hạm bên ngoài, treo ở dây kéo lên đám quý ăn thịt người thì không ngừng rơi xuống, ngay cả sườn núi chỗ quý ăn thịt người cũng đã bị trùng kích, thành mảnh ngã xuống.

Trong gió lốc, Vị Hình một mực nắm Hoàng Tuyền nắm đấm, bắt phân thắng bại.

Nhìn thấy trong mắt Hoàng Tuyền hơi lộ ra kinh ngạc, Vị Hình vẫn có tâm tư mỉm cười, "Hiểu chưa, hiện tại đã không phải là người thời đại! Chọn trúng người Thái U sớm đã thất bại, vô luận người bây giờ làm gì, đều chẳng qua là vùng vẫy giãy chết!"

Thái U!

Hoàng Tuyền trong đầu oanh một tiếng, như là núi lửa bộc phát, cuối cùng một tầng cơ nhân tủa (*giải mã gen ADN) mở ra, vô số đến từ sinh mệnh Bản Nguyên tin tức rót vào.

Cái gọi là Thánh Huy là đế quốc xưng hô,

Loại lực lượng này nguồn gốc từ viễn cổ, Vũ Trụ ra đời mới bắt đầu.

Tại thời gian cùng không gian lúc đầu đỉnh cao nhất, Thái U cùng Thái Sơ cộng sinh. Xuất từ đồng nguyên, lại đi còn đối với dựng.

Từ xưa tới nay, Thái U cùng Thái Sơ không biết tranh đấu nhiều ít cái trăm triệu năm, song phương tại Vũ Trụ mỗi một cái góc nhỏ tranh phong, vô số thế giới, Tinh Vực cùng văn minh hưng suy lên xuống, cũng bởi vậy mà đến.

Cái kia bức quỷ ăn thịt người bộ lạc bích hoạ thật sự, đang cùng Thái Sơ trong chiến tranh, Thái U rốt cuộc thất bại.

Hoàng Tuyền chấn động toàn thân, lực lượng không giảm trái lại còn tăng, một quyền chấn khai Vị Hình, sau đó tia chớp ra tay, bắt lấy Vị Hình tay, lạnh nhạt nói: "Cái kia cái thế giới này, là Thái Sơ kiệt tác?"

Trên người Vị Hình bạc sắc quang mang nhạt mà không kiệt, sinh sôi không ngừng, một chút đem tay Hoàng Tuyền chỉ căng ra, nói: "Không chỉ là nơi đây, có cái nào cái thế giới không phải là Thái Sơ thiên hạ? Thái U đã thất bại, nó chỉ tồn tại ở lịch sử!"

Hoàng Tuyền cái trán gân xanh bí lên, toàn thân cơ bắp cũng đang run rẩy, từng đạo phù văn cấu thành vô số huyền diệu đồ án, bật ra không giới hạn đại lực, nhưng vẫn là ép không được Vị Hình bạc sắc quang mang.

Vị Hình cười lạnh, "Giãy giụa là sẽ vô dụng thôi, Thái U cũng thất bại, người lại có thể thế nào? Tại ta giết người về sau, Thái U đối với cái thế giới này hủy diệt cùng phá hư, liền đem triệt để hoa lên bỏ chỉ phù."

Khi hẳn câu nói sau cùng thanh âm hạ thấp thời gian, toàn bộ Vũ Lâm cũng bắt đầu gào thét, không chỗ nào không có Thái Sơ lực lượng mãnh liệt mà đến, hòa nhập vào Vị Hình bạc sắc quang mang bên trong.

Bạc sắc quang mang trong nháy mắt áp đảo Hoàng Tuyền Thánh Huy, đưa oanh được xa xa bay ra ngoài.

Vị Hình thân hình lóe lên, đã đến bên người Hoàng Tuyền, một quyền đánh ra.

Hai người lại lần nữa đại chiến, cho dù Hoàng Tuyền kiệt lực ngăn cản, thế nhưng là song phương lực lượng đang lúc chênh lệch thật sự là quá lớn, cũng không lâu lắm Hoàng Tuyền bị Vị Hình một cước đạp tại lưng lên, như như đạn pháo đánh tới hướng đại địa, đánh vào lòng đất.

Mặt đất nham thạch đất tầng bắt đầu khởi động, như núi lửa loại phun trào, Hoàng Tuyền tự dưới mặt đất lao ra, một quyền oanh tại chính đáp xuống trên người Vị Hình, đưa đánh cho phun ra một mực tia sáng gai bạc trắng từng điểm máu tươi.

Vị Hình tránh qua một bên, lau đi khóe miệng vết máu, nói: "Không có tác dụng đâu, Hoàng Tuyền. Ta thừa nhận người rất mạnh, một vạn năm trước người liền không ai bằng, một vạn năm sau, nếu là ở đồng dạng lực lượng xuống, ta vẫn là thua kém người. Thế nhưng là người lựa chọn Thái U, hay hoặc là nói, Thái U lựa chọn người. Từ một khắc này lên, người đã đã định trước thất bại phủ vạn mệnh, không thể thay đổi."

Hoàng Tuyền không nói một lời, đuổi theo Vị Hình như cuồng phong như mưa rào công kích, dù là Vị Hình quanh người bạc sắc quang mang mãnh liệt như biển, một thời gian cũng là cực kỳ nguy hiểm.

Nhưng mà tại Vũ Lâm thế giới cuộn cuộn không dứt bổ sung xuống, Vị Hình bạc sắc quang mang suy yếu sẽ khôi phục, lại suy yếu lại khôi phục, mà Hoàng Tuyền ám kim hào quang cũng là tiêu hao một chút liền ít một chút. Như thế vào, thắng bại khí thế có thể nói liếc rõ ràng.

Song phương lực lượng chênh lệch càng lúc càng lớn, Vị Hình công kích lực độ theo thời gian chuyển dời dần dần tăng lên. Theo gã một cái không thể né tránh công kích, Hoàng Tuyền không thể không hai tay giao nhau, toàn thân cuộn mình, đón đỡ cái này một cái, lại bị trực tiếp oanh xuống dưới đất!

Vị Hình mau chóng đuổi tới, Hoàng Tuyền lại lần nữa chui từ dưới đất lên mà ra, song phương loạn chiến một chỗ, trong chốc lát không biết trao đổi nhiều ít tuyến.

Hai người đột nhiên tách ra, Hoàng Tuyền kêu lên một tiếng buồn bực, nhìn mình dưới xương sườn, chỗ đó hơn nhiều hai cái lỗ ngón tay, máu tươi chính không ngừng tuôn ra.

Lần này Vị Hình không có truy kích, gã ngừng ở giữa không trung, vuốt ve chính mình hai gò má, tại nơi khóe mắt, chạm tới một tay ướt sũng huyết. Hoàng Tuyền phản kích âm tàn mà chí mạng, nếu như hơi chút chính nhất điểm, Vị Hình ánh mắt cũng sẽ bị móc ra.

Vị Hình không có đồng tử trong mắt có chút mê ly, nói khẽ: "Chính là như vậy, chính là loại này cảm giác. Một vạn năm trước, ta vốn nên có thể giết người, thế nhưng là mỗi lần chiến đấu, dù sao vẫn là ta chiến bại lánh nạn. Người là Thái U cử tri, ta là Thái Sơ cử tri, ban đầu sâu thăm chiến

đấu từ lúc nhiều ít vạn năm trước liền có kết quả, thế nhưng là ta vì cái gì không thắng được người?"

Hoàng Tuyền giữ im lặng, đầu ngón tay dấy lên hai luồng lửa bùng, tại chính mình dưới xương sườn vết thương nhấn một cái. Lửa bùng đốt thiêu đốt da thịt, lập tức phát ra xoẹt xoẹt âm thanh, từng trận khói xanh bay lên, da thịt cháy đen một mảnh, nhưng là đem miệng vết thương huyết đã ngừng lại.

Lúc này Vị Hình công kích tất cả đều là Thái Sơ lực lượng, thân có Thái U lực lượng Hoàng Tuyền bị hấn đả thương, miệng vết thương căn bản vô pháp khép lại.

Nhìn Hoàng Tuyền xử lý miệng vết thương cử động, Vị Hình như là nhớ lại cái gì, tóc bạc bỗng nhiên bay múa, ngửa mặt lên trời một tiếng rít!

Thanh âm của hấn cao vút, như phượng hoàng con ban đầu kêu, trong trẻo bên trong mang theo không nói ra được thê lương.

Thân hình của hấn bỗng nhiên xuất hiện ở trước mặt Hoàng Tuyền, như điên rồi đồng dạng công kích, một bên kêu to: "Vì cái gì! Vì cái gì người không chịu buông tha cho? Người đã thua a, Thái U cũng đã thua, người vì cái gì còn muốn chiến đấu! ? Người chẳng lẽ muốn toàn bộ thế giới cũng hủy diệt sao? Người thật sự muốn chết trong tay ta sao? Chúng ta. . . Chúng ta. . ."

Trên người Hoàng Tuyền huyết quang không ngừng nở rộ, miệng vết thương từng đạo gia tăng, ám kim hào quang cũng nhanh chóng âm đạm, thế nhưng là thần sắc hấn Ninh định kiên nghị, giống nhau lúc trước, trầm mặc tử chiến, dù cho bắt được toàn bộ thế giới hủy diệt, cũng mơ tưởng để cho gã rên rỉ cầu xin tha thứ.

Ám kim Thái U lực lượng thôi như trong gió ánh nến, rất khó lộ ra bên ngoài cơ thể. Đã không có Thái U lực lượng bảo hộ, Hoàng Tuyền cơ thể

tại Thái Sơ tia sáng gai bạc trắng gặm nhấm xuống, nhanh chóng tan rã, có nhiều chỗ thậm chí đã lộ ra rậm rạp bạch cốt!

Thế nhưng là Hoàng Tuyền đừng nói kêu đau, cả mày cũng không nhăn một cái, tựa hồ những vết thương này không phải là tại trên người mình, chảy huyết cũng không phải là của mình.

"Còn nhớ rõ Cực Nhạc cuộc chiến sao? Từ đó trở đi ta liền suy nghĩ, người đang ở đây vì cái gì mà chiến. Đến bây giờ, một vạn năm, một vạn năm! Ta cũng còn nghĩ mãi mà không rõ. Có thể người vẫn là như vậy!" Vị Hinh kêu to.

Nghe được câu này, Hoàng Tuyền mới có chút biểu lộ biến hóa.

Cực Nhạc cuộc chiến. . .

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 79: Nhất Định Diệt Vong

Một vạn năm trước, Vị Hình giống như sao chổi loại quật khởi, thần bí mà cường đại, ngăn tại đế quốc khuếch trương giữa đường.

Tại rất nhiều thực dân Tinh Vực, gã đều là phản kháng quân lãnh tụ tinh thần, thậm chí bị coi như Thần Minh đến sùng bái. Dung mạo của hắn, cùng sự cường đại của hắn, thần bí cùng trí tuệ tột đỉnh xứng, cuối cùng trở thành Hoàng Tuyền lớn nhất đối thủ.

Nếu như không phải là có Vị Hình tồn tại, những thứ kia Tinh Vực phản kháng lực lượng sớm đã bị Hoàng Tuyền một tay tiêu diệt, đế quốc khuếch trương bộ pháp tất nhiên sẽ thật to nhanh hơn.

Hoàng Tuyền không chỉ một lần cùng gã giao thủ, tại các lĩnh vực. Có lực lượng va chạm, cũng có trí tuệ giao phong.

Trên cơ bản Hoàng Tuyền năng lực áp đối thủ, dụng kế thì là 5-5 khai, nhưng hắn có thể đánh bại Vị Hình, lại trước sau vô pháp tiêu diệt.

Trải qua lúc ban đầu mấy lần thăm dò tính chất tiếp xúc về sau, Vị Hình liền không bao giờ nữa cùng Hoàng Tuyền quân tiên phong chính diện tương đối, đế quốc tiêu diệt toàn bộ quân nếu như lấy Hoàng Tuyền làm Thống soái, Vị Hình trước tiên sẽ đào tẩu.

Đó cũng không phải nhát gan, hoàn toàn trái lại, chính là bởi vì như thế, Vị Hình mới được làm Hoàng Tuyền đầu đầu nhất đối thủ.

Chỉ cần Vị Hình còn sống, phản kháng quân liền như măng mọc sau mưa, Tinh Tinh Chi Hỏa không ngừng xuất hiện, đập chết một chỗ còn có một chỗ khác.

Hành Tinh một lần nữa đưa tuy bất việc, nhưng không thích hợp tại đã về hóa bản thổ, hưởng hồ sinh sôi nảy nở nhân khẩu cũng cần có thời gian. Vì vậy đế quốc đại lượng ưu tú thống soái cùng quân đội tinh nhuệ bị kiềm chế tại đây chút Tinh Vực ở bên trong, đối ngoại chinh phạt bộ pháp rất là thả chậm.

Đến Hậu Kỳ, Hoàng Tuyền ngoài sáng ngầm đã đem gã trở thành địch nhân vốn có.

Vén vén có một lần, Hoàng Tuyền đem Vị Hình đẩy vào tuyệt cảnh, không thể không chính diện tiếp chiến, cái kia chính là Cực Nhạc cuộc chiến.

Cùng hăn nói Hoàng Tuyền đem Vị Hình đẩy vào tuyệt cảnh, không bằng nói, hăn là đem mình bức đến tuyệt cảnh.

Lúc ấy, Vị Hình tiến về trước Cực Nhạc tinh phản kháng quân khu vực tổng bộ chủ trì một cái trọng yếu hội nghị, tham dự hội nghị người bao gồm phụ cận sáu Đại Tinh Vực phản kháng quân cao tầng, càng có đế quốc tử địch Tát Khắc Liên Bang đặc sứ, không biết tụ tập nhiều ít cường hãn võ lực.

Mà Hoàng Tuyền đạt được Vị Hình hành tung về sau, lập tức độc thân đạp doanh, thẳng đảo Hoàng Long, không có chút nào nửa phần do dự.

Hoàng Tuyền hung danh hiển hách, từng binh sĩ chiến lược có thể chống đỡ tinh hạm, mà dù sao chỉ lẻ loi một mình.

Phản kháng trong quân đại đa số người nghĩ chính là, khó được người này đế quốc sát Thần cuồng vọng tự đại, tự nhiều lần tuyệt địa, vừa vặn có

thể gãy để quốc một tay, một số nhỏ thì cảnh giác có thể hay không có cạm bẫy, để quốc có hay không tại phụ cận Tinh Vực chôn phục binh.

Mặc kệ loại nào ý tưởng, trận chiến này lúc trước, không có ai nghĩ đến sẽ là bại hoàn toàn kết thúc.

Dưới loại tình huống này,

Vị Hình không tiếp tục tránh chiến khả năng, gã dù có mưu lược, cũng không khỏi không khuất phục tại nhân tâm. Nếu như tại ưu thế tuyệt đối xuống chủ soái vẫn muốn chạy trốn, phản kháng quân quân tâm sẽ triệt để tan vỡ, Vị Hình cái kia thần nhất loại quầng sáng biết nghiền nát.

Một trận chiến này, đánh cho cực kỳ vô cùng thê thảm.

Hoàng Tuyền không biết bị bao nhiêu chỗ làm tổn thương, trên người cơ hồ tìm không được một chỗ hoàn hảo da thịt, lại như trong thần thoại không biết đau đớn, sẽ không mệt mỏi Cự Nhân, đem trước mặt kẻ địch từng cái một xé nát.

Từ đại môn ra toà viện, lại đến đại điện, gã tại sau lưng sanh sanh để lại một cái huyết nhục phở dài.

Kịch chiến trọn vẹn, toàn thân đầm máu Hoàng Tuyền vẫn như cũ đứng thẳng, ngược lại là lúc ban đầu chiếm cứ ưu thế phản kháng quân bị giết được sĩ khí tan vỡ.

Tại nơi này Hoàng Tuyền tự vẽ tử địa, Vị Hình trơ mắt nhìn hẳn tại tuyệt đối không có khả năng dưới tình huống một chút hòa nhau thế cục, đem chính mình cùng nhau dẫn vào tử cục.

Thời khắc cuối cùng, rất nhiều phản kháng quân tướng lĩnh quân cả sống chết, lấy chính mình huyết nhục thân thể ngăn tại Hoàng Tuyền bước chân trước, cho Vị Hình tranh thủ đến một đường cơ hội chạy trốn.

Trận chiến này về sau, Vị Hình thần chi tử uy danh bị đánh vỡ, mà Hoàng Tuyền giết danh bay lên đến ba nghìn Tinh Vực không người nào có thể sánh bằng cao độ, Long Kỳ quân xí những nơi đi qua, không người dám tại phản kháng.

Nếu không phải mấy tháng về sau Vị Hình liền tái nhậm chức, đem đế quốc mặt khác hai đường bộ đội tảo thanh đánh cho thiếu chút nữa toàn quân bị diệt, sợ là đế quốc thực dân Tinh Vực phản kháng quân sẽ bị toàn bộ nhổ tận gốc.

Cực Nhạc một trận chiến, đặt Hoàng Tuyền uy danh hiển hách ngoài, cũng làm vô số người chịu nghi hoặc.

Hoàng Tuyền cá nhân võ lực quả thực có thể tính đế quốc thứ nhất, nhưng chỉ từ mặt giấy thực lực xem, Vị Hình tăng thêm phản kháng quân chúng tướng đủ để giết chết Hoàng Tuyền mấy lần có hơn, đến tột cùng là cái gì lực lượng chịu đựng Hoàng Tuyền tại không thể nào dưới tình huống lật bàn?

Theo thời gian chuyển dời, cái này đã đã thành khó hiểu tới mê.

Vị Hình tuy rằng vẫn sinh động lấy, thế nhưng là thanh thế đã không lớn bằng lúc trước, rất nhiều Tinh Vực phản kháng hoạt động dần dần dẹp loạn, nên làm dân bản địa phần diễn sinh sống, mới một thế hệ trở thành xã hội chủ lực, tự chậm chậm đã tiếp nhận đế quốc thống trị.

Những thứ này Tinh Vực ổn định lại về sau, liền biến thành đế quốc tiếp tục đối với bên ngoài khuếch trương tiến lên căn cứ, vật tư cùng nguồn mộ lính liên tục không ngừng địa từ nơi ấy tiến đưa đến tiền tuyến.

Giờ này khắc này, dường như Cực Nhạc một trận chiến tái diễn, thậm chí Vị Hình ưu thế càng lớn. Gã có được toàn bộ thế giới lực lượng gia trì, mấy là vô cùng vô tận, mà Hoàng Tuyền đã sớm nên bại vong, lại trước sau ngật đứng không ngã.

Vị Hùng hung hăng một kích, tạt trên người Hoàng Tuyên mang đi một mảng lớn huyết nhục, nhìn thôi biến thành huyết nhân Hoàng Tuyên, Vị Hùng nhin không được hỏi lại: "Vì cái gì?"

Hoàng Tuyên xóa đi khoe miệng máu tươi, hướng phía dưới một ngón tay, nói: "Trước đây vì đế quốc, hiện tại, vì bọn hăn."

Vị Hùng cúi đầu xuống nhìn lại, sườn núi chỗ một mảnh hỗn loạn máu tanh, từ không trung nhân loại chiến sĩ phần lớn đã bị quý ăn thịt người giết chết, nhập lại đang bị phân ra ăn. Tình cảnh chi huyết tanh, để cho người chính muốn buồn nôn.

"Liên vì bọn hăn?"

"Ta đầu tiên là nhân loại, không có bất kỳ một chủng tộc, có thể nhìn đồng loại của mình trở thành những vật khác đồ ăn!" Hoàng Tuyên chém đinh chặt sắt mà nói.

"Nhân loại đã định trước diệt vong!"

"Coi như là chỉ có một người còn đứng lấy, đó cũng là ta chiến đấu lý do!"

Vị Hùng đột nhiên nổi giận, một quyền đem Hoàng Tuyên oanh xuống mặt đất, quát: "Người gạt người!"

Hoàng Tuyên lại giãy giụa lấy từ trong đất leo ra, lần này gã hành động rõ ràng chậm chạp, vừa vịn leo đến mặt đất, đã bị Vị Hùng bóp chặt cổ, đè xuống đất.

Hoàng Tuyên không ngừng thở hổn hển, trên người tất cả miệng vết thương đồng thời bật khai, máu tươi chảy đầy đất. Lực lượng của hăn đã làm cho hăn không có mấy, rõ ràng không thể đè nén vết thương chuyển biến xấu.

Nhưng mà hắn nhìn lấy Vị Hình, không sợ hãi, dù là hiện tại bị Vị Hình giữ lại chỗ hiểm, chỉ cần trên tay thoáng dùng sức, có thể bóp gãy gã sinh cơ.

Mà ở thế giới lực lượng bổ sung xuống, trên người Vị Hình bạc sắc quang mang tràn đầy, khôi phục lại cường thịnh nhất thời kỳ lực lượng.

Gã nhìn chăm chăm vào Hoàng Tuyền, mỗi chữ mỗi câu mà nói: "Nhân loại phải diệt sạch!"

"Ừ."

Hoàng Tuyền thái độ rõ ràng làm Vị Hình phát điên, gã bóp chặt cổ họng nhẹ buông tay, nắm lên Hoàng Tuyền hai vai dùng sức lay động, quát: "Người vì cái gì không hỏi ta nguyên nhân? Vì cái gì không hỏi nhân loại vì sao muốn tiêu diệt chết?"

Hoàng Tuyền cố hết sức địa lạnh cười ra tiếng, "Hỏi hữu dụng không?"

"Đương nhiên. . . Vô dụng!" Vị Hình nghiêng răng, trên tay hắn hào quang bắt đầu khởi động, xem ra ý định ra tay.

Hoàng Tuyền không nói bất động, nhắm mắt chờ chết. Thần thái của hắn thập phần yên lặng, ngay cả khí tức cũng chậm rãi an phục, giống như là muốn mệt mỏi vô cùng chìm vào giấc ngủ.

Vị Hình tay lại bắt đầu run rẩy, sau đó toàn thân cũng lạnh rung như cái sàng, gã một thanh cầm lấy Hoàng Tuyền, bay lên không trung, trong tay bạc sắc quang mang tràn vào trong cơ thể Hoàng Tuyền, quát: "Ta khiến cho người xem một chút, nhân loại là bởi vì gì diệt vong!"

Tại Thái Sơ lực lượng quán chú, Hoàng Tuyền hai cái đồng tử dần dần nổi lên màu bạc, gã tầm mắt cũng tùy theo biến hóa, tất cả quỷ ăn thịt

người thân thể cũng bịt kín một tầng vinh quang tột đỉnh hào quang. Mà nhân loại cốt cách, nội tạng chỗ, thì là từng đoàn từng đoàn mang theo khối khối hắc lổm đốm tinh hồng sắc.

Vô luận nhân loại hay là quý ăn thịt người, trên người kỳ thật đều là màu đỏ, chỉ là đậm nhạt bất đồng. Đậm đặc đến cực hạn, chính là màu đen.

Tại trong mắt Hoàng Tuyền, những thứ kia màu đỏ giống như có tính mạng của mình, tự hành chiếm giữ nhúc nhích, như từng đoàn từng đoàn loài bò sát, không ngừng tại nhân loại trong cơ thể co duỗi. Theo động tác của bọn nó, nhân loại sẽ tương ứng làm ra rất nhiều động tác.

Thoạt nhìn, giống như là một cái thể xác, đề tuyến con rối loại do những thứ này màu đỏ không biết vật tại người thao túng.

Hoàng Tuyền đột nhiên sờ hết cả gai ốc.

Gã nhất thời phần không rõ, nhân loại đến tột cùng là là tự nhiên ta ý thức, vẫn bị cái này màu đỏ làm cho thao túng Khôi Lỗi. Trực giác nói cho hẳn biết, giống như Khôi Lỗi ngược lại càng nhiều một ít.

...

Hoan nghênh đọc.

...

LỤC TÍCH CHI MỘNG VỰC KHÔNG THÀNH [C]

Yên Vũ Giang Nam
www.dtv-ebook.com

Chương 80: Vận Mệnh Chỉ Ở Trong Tay Chúng Ta

"Không! Không có khả năng!"

Một thanh âm tạt trong lòng Hoàng Tuyền kêu to, để cho gã mờ hôi lạnh chảy ròng. Gã lại nhìn hướng quý ăn thịt người, xuyên thấu qua quý ăn thịt người thân thể phía ngoài tầng kia nồng đậm huyết sắc quang mang, có thể chứng kiến bên trong có thật nhiều đoàn hắc được sáng lên huyết quang.

Quý ăn thịt người huyết quang càng thêm điên cuồng, càng thêm hỗn loạn, mang theo rất mạnh tính công kích, có hủy diệt hết thủy mùi vị. Nếu như quý ăn thịt người không đi công kích ngoại giới, chúng nó thậm chí chuyên xé rách nội tạng cơ thể, cho quý ăn thịt người mang đến cực đại thống khổ.

Một cái cường đại nhân loại chiến sĩ lúc này vừa lúc bị đánh bại, trên người hấn trong nháy mắt bò đầy quý ăn thịt người, khối khối huyết nhục không ngừng bị xé rách nuốt.

Hoàng Tuyền chứng kiến, nguyên bản nhân loại trong cơ thể một đoàn ánh sáng màu đỏ, theo bám vào nội tạng bị ăn sạch, cũng đều nhất nhất tiến vào quý ăn thịt người trong bụng, cùng quý ăn thịt người trong cơ thể lúc đầu vốn là có ánh sáng màu đỏ quán kết, dần dần hòa làm một thể.

Ở trong quá trình này, quý ăn thịt người đầu vị trí hiện ra một cái màu bạc quang cầu, nó tản mát ra hào quang an ủi quý ăn thịt người, khiến

chúng nó trở nên an tâm mà thỏa mãn.

Nhìn một màn này màn hình ảnh, Hoàng Tuyền toàn thân phát lạnh, có loại cảm giác dưới đáy lòng quanh quẩn, rồi lại vô pháp dùng ngôn ngữ biểu đạt, thậm chí không dám cẩn thận suy nghĩ.

Vị Hình lại sẽ không bỏ qua gã, ghé vào lỗ tai hắn nói khẽ: "Nhìn thấy không? Thấy rõ ràng chưa? Cái này là chân thật thế giới, là diện mạo như cũ. Ánh mắt của các người sớm được Thái U làm cho giấu kín, mới có thể đối với đây hết thảy làm như không thấy!"

"Đây cũng có thể nói rõ cái gì?" Cho dù nội tâm mơ hồ có chỗ suy đoán, tiếp theo khiếp sợ, có thể Hoàng Tuyền trên mặt vẫn là vạn năm bất biến yên lặng.

"Vẫn không rõ? Tốt! Ta khiến cho người xem cái minh bạch! Để cho người biết, quý ăn thịt người đến tột cùng là làm sao tới kia" Hoàng Tuyền càng là biểu hiện được yên lặng, Vị Hình lại càng là kích động.

Hoàng Tuyền trong ý thức, đột nhiên trống rỗng xuất hiện một bức hình ảnh, không ngừng biến hóa, giống như từng màn điện ảnh.

Đó là một người, vừa vừa rời đi làng xóm, sau đó liền gặp được hung thú quần, một phen kịch liệt mưu cầu chiến đấu về sau, rốt cuộc chạy ra tìm đường sống. Nhưng mà gã đã bị mất phương hướng, cũng tìm không được nữa trở về làng xóm đường.

Ở bên trong Vũ Lâm khắp nơi địch ý.

Một ngày, hai ngày, người này từ từ tiêu táo, hai mắt đỏ bừng thân thể vạn vẹo, gã lại hoàn toàn không biết gì cả. Săn giết quá trình ngày càng máu tanh, con mồi thường thường bị xé thành chia năm xẻ bảy, mới có thể xuống miệng, rửa bóc lột nhóm lửa quá trình đã hoàn toàn tránh khỏi rồi.

Mấy ngày nữa, gã thanh tỉnh thời gian càng ngày càng ít, tại một lần triệt để máu tanh phát tiết về sau, gã ngất đi.

Hôn mê tiếp tục mấy ngày mấy đêm, ở trong quá trình này, trong thân thể của hắn huyết sắc lực lượng hoàn toàn mất khống chế, triệt để thao túng thân thể của hắn, các loại cơ thể hỗn loạn không trật tự địa sinh trưởng, bề ngoài xem,

Gã đã từ một người biến thành quái vật hình người.

Nhìn đến đây, Hoàng Tuyền nội tâm khiếp sợ đã vô pháp đè nén.

Hiện tại ở đây cảnh xuất hiện, chính là một đầu vừa vặn thành hình quỷ ăn thịt người!

Theo huyết sắc lực lượng điên cuồng sinh trưởng, mới sinh quỷ ăn thịt người cơ thể tiếp tục không khống chế được không trật tự địa ngang tàng bạo ngược sinh trưởng. Biết rõ sinh vật kết cấu Hoàng Tuyền biết rõ, tiếp tục như vậy nữa, quỷ ăn thịt người cơ thể liền sẽ đạt tới cái nào đó điểm tới hạn, triệt để tan vỡ.

Đúng lúc này, từng điểm màu bạc Thái Sơ lực lượng xuất hiện, hội tụ đến quỷ ăn thịt người đầu, ngưng tụ thành một viên màu bạc quang cầu, giao phó quỷ ăn thịt người lý trí.

Tân sinh quỷ ăn thịt người đứng lên, vừa vặn một đội quỷ ăn thịt người trải qua, vì vậy nó tự động theo sau, trở thành đội ngũ một thành viên.

Cái này là lúc ban đầu quỷ ăn thịt người tồn tại.

Nên làm Thái U lực lượng mất đi khống chế, nhân loại liền sẽ biến thành quái vật.

"Nhìn thấy không, Thái U vì vùng vẫy giãy chết, đã xâm nhiễm nhân loại thân thể cùng Linh Hồn, chỉ cần có một cái người sống, nó liền vô pháp bị triệt để tiêu diệt. Nên làm Thái U lực lượng hoàn toàn mất đi khống chế, nhân loại liền sẽ biến thành quỷ ăn thịt người. Nếu như không có Thái Sơ lực lượng, vậy bọn họ rất nhanh sẽ triệt để vỡ vụn, hủy diệt, cái này là U bản chất!"

Hoàng Tuyên nói: "Thái Sơ chuyển hóa quỷ ăn thịt người, không phải là vì cứu vớt sinh mệnh, mà là vì sẵn giết nhân loại đi?"

Vị Hình thân nhiên thừa nhận: "Quỷ ăn thịt người chính là khóa lại Thái U lực lượng lồng giam, tại chúng nó trong cơ thể, U lực lượng mới sẽ không khuếch tán, vô pháp chạy trốn. Cho nên khi nhân loại diệt sạch, quỷ ăn thịt người biết biến mất, cái này là quỷ ăn thịt người số mệnh. Người hiện tại đã biết rõ sao?"

"Vậy còn người?"

"Ta là Thái Sơ lực lượng người phát ngôn, giống như người là Thái U cử tri đồng dạng."

Hoàng Tuyên gật đầu, gã đột nhiên minh bạch, vì sao trên người mình Thánh Huy lực lượng, lại nơi ẩn núp Sinh Mệnh Chi Thụ có chỗ bất đồng.

Sinh Mệnh Chi Thụ vì sinh tồn, trực tiếp xâm nhiễm sinh linh Linh Hồn, chỉ cần tộc quần Bất Diệt, nó sẽ kéo dài. Gọi là Sinh Mệnh Chi Thụ, một khi mất đi khống chế, cũng chính là cái quái vật.

Nguyên lai Thái U, thật là hủy diệt cùng hỗn loạn ngọn nguồn.

Hoàng Tuyên đáy lòng thật sâu thở dài, đột nhiên cảm giác được chưa bao giờ có mỗi mệt.

Vị Hình nhìn gã, nghiêm túc nói: "Buông tha đi, buông tha cho U lực lượng, ta sẽ dùng Thái Sơ lực lượng rửa cho ngươi lễ. Tuy rằng chúng ta cũng tồn tại sống không được bao lâu, nhưng có thể dùng tạm thời sinh mệnh, đi xem cái thế giới này, mà không phải đắm chìm tại không có ý nghĩa chiến đấu cùng giết chóc bên trong."

Hoàng Tuyền nhìn lại gã, sâu đen thui trong mắt chiếu ra Vị Hình tia sáng trắng tràn đầy hai con ngươi, "Vì sao chúng ta tồn tại sống không được bao lâu?"

"Thái Sơ sứ mạng là duy trì thế giới tồn tại, cùng U chiến đấu đã đã tiêu hao hết lực lượng của nàng, nên làm U triệt để biến mất, nàng sẽ ngủ say, cùng thế giới hòa làm một thể, không phân lẫn nhau. Lấy tư cách ý chí của nàng thể hiện, chúng ta biết biến mất."

Cái này là số mệnh, làm địch nhân diệt vong, bản thân biết biến mất.

"Ngươi đến tột cùng là người nào?"

Cái này Hoàng Tuyền lần thứ ba hỏi Vị Hình vấn đề này, mỗi lần hàm nghĩa cũng không giống nhau.

Vị Hình nghe hiểu được, vì sao trầm mặc.

Hoàng Tuyền không có hỏi tới, gã hơi hơi rũ xuống mắt, khí tức yếu ớt, dường như đã mỗi mệt đến cực hạn.

Chẳng biết lúc nào, Vị Hình cầm theo Hoàng Tuyền quần áo tay, biến thành ôm.

Hoàng Tuyền phải dựa vào lực lượng của hắn mới có thể không từ không trung té xuống, vị này ngày xưa ba nghìn Tinh Vực thứ nhất cường giả, vẫn như cũ cao ngất to lớn cao ngạo, cũng đã đi tới không còn lối thoát.

Vị Hình nói: "Ta là con của ngươi."

Hoàng Tuyền thân hình bé khẽ chấn động, mở to mắt nhìn chăm chú lên gã.

"Ngươi chưa bao giờ thấy qua ta, thậm chí hẳn là không nhớ rõ mẫu thân tồn tại."

Hoàng Tuyền khó khăn đưa tay, nhẹ nhàng vuốt ve mặt của hắn, sau đó nói: "Ngươi là, con của ta?"

Nguyên lai thiếu thốn ký ức ở chỗ này. Gã cuối cùng một tầng cơ nhân tảo (*giải mã gen ADN) mở ra, đã nhận được sâu thực tại sinh mệnh Bản Nguyên về ban đầu U tin tức, lại trước sau không thể chữa trị trong trí nhớ cái kia khối chỗ trống, cái này lại là đến từ Thần Minh sờ chút.

"Vâng. Bởi vì ta kế thừa thiên phú của ngươi, Thái Sơ mới chọn ta."

Hoàng Tuyền nở nụ cười, "Chúng ta bị U cùng Sơ tuyển làm người phát ngôn, hoặc là nói. . . Pháo hôi, nguyên lai là bởi vì chúng ta huyết thống cùng thiên phú."

Cái này là sự thật.

Vị Hình nhin không được ôm chặt gã. Hoàng Tuyền sờ lên Vị Hình ánh mắt cùng cái trán, thả tay xuống.

Hoàng Tuyền ho khan, ngụm lớn máu tươi từ khóe miệng của hắn tuôn ra, khó khăn nói: "Hài tử, ngươi phải nhớ kỹ, không có bất kỳ một chủng tộc, nhất định hẳn là diệt vong! ! Vận mệnh của chúng ta chỉ ở trong tay chúng ta!"

Hoàng Tuyền yết hầu ở chỗ sâu trong, đột nhiên sáng lên một đoàn cực kỳ chói mắt kim sắc quang mang, hóa thành cột sáng, trong nháy mắt

xuyên thấu cái trán Vị Hình!

Vị Hình hai mắt bỗng nhiên thất thần, bạc sắc quang mang từ thân thể của hắn không ngừng tuôn ra, cuộn cuộn bốc lên, như là lại một một lần nữa giáp bạc che chở gã bay khỏi, nhập lại tại bản năng cầu sinh xuống, mang theo Vị Hình trong nháy mắt đi xa.

Hoàng Tuyền chậm rãi rơi xuống mặt đất, nhìn biến mất ở phía chân trời quang điểm, nói khẽ: "Hẹn gặp lại, hài tử."

Gã quay người, dẫn đầu cuối cùng nhân loại đánh lui quý ăn thịt người, đoạt lại Thánh Địa. Sau đó khổng chế Thánh Địa tìm được cái kia chiếc trọn vẹn làm Cực Nhạc Viên Ω số tinh hạm vận chuyển hàng hóa, một cỗ cường đại vượt qua hà hệ tên lửa đây.

Đã có mới động cơ, Thánh Địa đột phá Vũ Lâm Tinh Cầu hạn chế, bay về phía Tinh Không.

Hướng dẫn hệ thống khôi phục về sau, bản đồ tinh vực cũng lộ ra toàn cảnh, so với Hoàng Tuyền trí não bên trong chứa đựng đế quốc thời đại tư liệu càng tiên tiến cùng nguyên vẹn.

Mà tại thoát ly tinh hệ lực hút thời điểm, Hoàng Tuyền phát hiện Vũ Lâm Hành Tinh chỗ hệ hằng tinh, chính lấy bất khả tư nghị tốc độ, bay về phía Vũ Trụ biên giới. Đến tận đây gã rốt cuộc hiểu rõ quý ăn thịt người lời tiên đoán hàm nghĩa.

Vũ Lâm tinh hệ, chính là vây khốn khóa Thái U cuối cùng lực lượng lồng giam, Thái Sơ tại Vũ Trụ biên giới thiết lập cái này cục, để cho U chạy trốn không có thể trốn, do đó triệt để xóa đi U ý chí, làm cho nàng trở về Hỗn Độn.

Mà Thái U thì là tiên đoán được đây hết thảy, vốn là dẫn dắt Hoàng Tuyền rơi tan tại Vũ Lâm Tinh Cầu, lại đưa tới Cực Nhạc Viên Ω số cùng

Thánh Địa, hy vọng gã có thể dẫn đầu cuối cùng nhân loại chạy trốn lồng giam.

Chỉ cần nhân loại tồn tại, U ý chí tỵ cũng không biến mất.

Hoàng Tuyền đột nhiên nghĩ tới cái kia mộng, cùng giấc mơ kết cục.

Mộng cảnh là tuyệt vọng, tuyệt vọng chỗ ở chỗ một vạn năm trước, cũng đã tiên đoán được bại vong kết cục, U mặc dù cùng thế giới đồng nguyên cũng không lực lượng cải biến.

Đó là thuộc về Thần Minh tuyệt vọng, nhưng không phải là Hoàng Tuyền đấy.

Thánh Địa tại sâu không trung phi hành, chạy nhanh hướng đế quốc tại một vạn năm trước bí mật thành lập vũ trụ căn cứ, chỗ đó kiến thiết mới bắt đầu là vì tại đế quốc tồn vong tới ranh giới bảo tồn hòa chủng, hoàng thất sống yên ổn nghĩ đến ngày gian nguy, tại mở rộng ra mở thời đại cũng không có quên lưu lại chuẩn bị ở sau.

Lúc này lại trở thành chiếc tinh hạm lên, cận tồn nhân loại duy nhất có thể tiến về trước tọa độ.

Hoàng Tuyền đứng ở Thánh Địa cửa sổ mạn tàu trước, ngóng nhìn vô tận sâu không. Tại đó hắc ám ở chỗ sâu trong, ai cũng không biết cuối cùng vườn địa đàng có hay không tồn tại.

Hoàng Tuyền chỉ là biết rõ, vô luận nhân loại thiên nhiên có như thế nào nguồn gốc của tội lỗi, cũng không phải mệnh trung chú định diệt sạch.

Vận mệnh chỉ ở trong tay chúng ta.

Toàn văn xong

Table of Contents

Mục lục

Tự : Tiểu Thuyết: Lục Tích Chi Mộng Vực Không Thành

Chương 1: Một Vạn Năm Quá Lâu

Chương 2: Nguyên Thủy

Chương 3: Phí Yêu

Chương 4: Văn Minh Thất Lạc

Chương 5: Thánh Huy

Chương 6: Nghi Hoặc

Chương 7: Hải Cốt Tinh Hạm

Chương 8: Nam Nhân Gần Với Thần Nhất

Chương 9: Phi Lân Ảnh Thú

Chương 10: Truyền Thụ Kỹ Nghệ

Chương 11: Sai Lầm Nho Nhỏ

Chương 12: Lục Lượng Cùng Thánh Huy Địch Nổi

Chương 13: Dân Thất Lạc

Chương 14: Chuyển Hóa

Chương 15: Đại Võ Sĩ

Chương 16: Cuồng Hoan (*Chè Chén Say Sưa)

Chương 17: Việc Nhỏ Không Có Ý Nghĩa

Chương 18: Phẫn Nộ

Chương 19: Giống Như Sáo Lô

Chương 20: Thất Thủ

Chương 21: Súng Cùng Nơi Ấn Núp

Chương 22: Thạch Sinh Mệnh

Chương 23: Tiếp Cận Nguy Hiểm

Chương 24: Đồng Lửa Chuyện Phiếm

Chương 25: Tiếng Động Lớn Náo Đêm

Chương 26: Cơn Giận Của Hoàng Tuyền

Chương 27: Bị Tập Kích

[Chương 28: Vô Cùng Thê Thảm](#)
[Chương 29: Cự Thú Chiến Tranh](#)
[Chương 30: Hồn](#)
[Chương 31: Sinh Trưởng](#)
[Chương 32: Lò Luyện Vạn Vật](#)
[Chương 33: Hồi Ý](#)
[Chương 34+8000 Năm Trước](#)
[Chương 35: Không Biết Địch Ý](#)
[Chương 36: Thế Giới Sâu Mọt](#)
[Chương 37: Cuối Cùng Đem Hủy Diệt](#)
[Chương 38: Chúng Ác Ngọn Nguồn](#)
[Chương 39: Bản Vẽ](#)
[Chương 40: Giết Đi Ra Ngoài](#)
[Chương 41: Hấp Thu](#)
[Chương 42: Lại Lần Nữa Di Chuyển](#)
[Chương 43: Cách Xa Địch Nhân](#)
[Chương 44: Phản Công](#)
[Chương 45: Dễ Như Trở Bàn Tay](#)
[Chương 46: Tinh Lọc](#)
[Chương 47: Bích Hoạ](#)
[Chương 48: Bị Thế Giới Vứt Bỏ](#)
[Chương 49: Hy Vọng](#)
[Chương 50: Tổ Tiên Tế Tự](#)
[Chương 51: Mời Nhử](#)
[Chương 52+1 Cái Đập Án](#)
[Chương 53: Cực Nhạc Viên](#)
[Chương 54: Trầm Thụy Vương](#)
[Chương 55: Bị Thương](#)
[Chương 56: Tinh Nhuệ](#)
[Chương 57: Nơi Ẩn Núp](#)
[Chương 58: Xung Đột](#)
[Chương 59: Hạch Tâm Khu](#)

[Chương 60: Người Trong Mộng](#)
[Chương 61: Tương Tự Chính Là Mộng Cảnh](#)
[Chương 62: Tuyệt Vọng](#)
[Chương 63: Chấp Chính Quan](#)
[Chương 64: Thánh Địa](#)
[Chương 65: Lời Tiên Đoán](#)
[Chương 66: Biến Hóa Tinh Không](#)
[Chương 67: Thế Giới Sùng Nhi](#)
[Chương 68: Sinh Mệnh Chi Thụ](#)
[Chương 69: Hạch Tâm Vấn Đề](#)
[Chương 70: Mưa To](#)
[Chương 71: Giác Mơ Kết Cục](#)
[Chương 72: Đường Gian Nan](#)
[Chương 73: Lung Lay Sắp Đổ](#)
[Chương 74: Chiến Dịch Cuối Cùng](#)
[Chương 75: Nước Lũ Màu Bạc](#)
[Chương 76: Vương Giả](#)
[Chương 77: Người Gần Với Thần Nhất](#)
[Chương 78: Thái Sơ Thái U](#)
[Chương 79: Nhất Định Diệt Vong](#)
[Chương 80: Vận Mệnh Chỉ Ở Trong Tay Chúng Ta](#)